הקוראן

HEBREW

הקוראן

הקוראן, ספר אשר מבשר טובות למין האנושי, לצד תוכחה אלוהית, שמדגישה את החשיבות של גילוי האמת על ידי האדם, במישור הרוחני וגם במישור האינטלקטואלי.

לכל ספר יש את המטרה שלו, והמטרה של הקוראן זה לעורר את האדם לתכנית הבריאה של אלוהים. זאת אומרת, להגיד לאדם מדוע אלוהים ברא את העולם הזה, מה התכלית של הצבת האדם על פני האדמה, מה דרוש מהאדם בתקופת החיים שלפני המוות שלו, ועם מה הוא הולך להתמודד לאחר המוות. התכלית של הקוראן היא לגרום לאדם להיות מודע למציאות הזאת, ובכך להדריך את האדם במהלך החיים שלו, לעבר העולם הבא.

הנושאים העיקריים של הקוראן הם הארה, קירבה לאלוהים, שלום ורוחניות. הקוראן עושה שימוש בכמה מושגים, כגון "תָוָסּוּם","תָדָבּוּר", וגם "תָפָקּוּר", והמושגים הללו מצביעים על הפקת לקחים באמצעות התבוננות, חשיבה והרהור על אותותיו של אלוהים, אשר מפוזרים ברחבי העולם. התרגום הנוכחי של הקוראן לקח בחשבון את הנושאים והמושגים הללו.

הקוראן

תורגם על ידי:
עוז "אבו בכר" יונה
ח'אלד מוחמד סעאבנה
ד"ר איימן א-ריאן
ד"ר זיאד אבו מוך
אבראהים ח'טיב
שייח' אוס מדלג'
מוחמד צעיף

Goodword Books

First published 2019

Goodword Books
1, Nizamuddin West Market, New Delhi-110013
Tel. +9111-41827083
Mob. +91-8588822672
email: info@goodwordbooks.com
www.goodwordbooks.com

Center for Peace and Spirituality
1, Nizamuddin West Market, New Delhi-110013
Mob. +91-9999944119
email: info@cpsglobal.org
www.cpsglobal.org

Chennai
Mob. +91-9790853944, 9600105558

Printed in India

תוכן העניינים

הקדמה

הקוראן הוא הספר של אלוהים. הוא נשמר בשלמותו עד לקץ. למרות שהוא נכתב במקור בערבית, הוא נגיד, הודות לתרגומים, לאלה שאין להם ידע בשפה הערבית. בעוד שאין תחליף למקור, התרגומים ממלאים את התכלית היחידה של הפצת דבר האלוהים אל מעבר לאנשים דוברי הערבית, לספקטרום רחב בהרבה יותר של האנושות.

נדמה שהקוראן הוא בשפה הערבית, אך למעשה, ההוא בשפה של הטבע, זאת אומרת, השפה שבה אלוהים פנה באופן ישיר לכל האנושות בזמן הבריאה. הזימון האלוהי הזה של האנושות, נוכח תמיד בתודעה של כל בני האדם, ולכן הקוראן מובן באופן אוניברסלי, בעבור חלק באופן מודע, ובעבור חלק באופן בלתי מודע. המציאות הזאת מתוארת בקוראן כאותות ברורים בלבבות של אלו אשר ניתנה להם הדעת. הפסוק הזה אומר: "ואינם מתכחשים לאותותינו אלא המקפחים "(29:49).

זה אומר שהמציאות האלוהית, שמוסברת בקוראן במישור המודע, התקיימה קודם לכן באדם ברמה תת הכרתית. לכן המסר של הקוראן הוא לא משהו זר לאדם. זה למעשה ביטוי ורבלי של אותה המציאות האלוהית אשר עולה בקנה מידה אחד עם הטבע האנושי ועם המוכר.

הקוראן מסביר את זה על ידי האמירה שאלו אשר נולדו בזמנים כאלו ואחרים, נולדו כבר קודם לכן בזמן בריאתו של אדם, ובזמן ההוא אלוהים פנה באופן ישיר לכל הנשמות. האירוע הזה מתואר כך בקוראן:(7:172). בפסוק הבא, הקוראן מזכיר שוב את הדיאלוג בין אלוהים והאדם: " אנו הצענו את האמונה לשמים, לארץ ולהרים, אך הם סירבו לקבלה וחששו ממנה, ורק האדם קיבלה על עצמו" (33:72) הקוראן, עבור האדם, הוא בתמציתו מה שכבר ידעו לו, ולא ישות זרה לחלוטין. למעשה, הקוראן מתפקד כהתפתחות של המוח האנושי. כאשר מישהו אשר הטבע שלו חי קורא את הקוראן, תאי המוח הללו שבהם שמורה הפניה הראשונה של אלוהים יופעלו. אם אנו לוקחים זאת בחשבון, זה לא יהיה קשה להעריך את העובדה שתרגום הקוראן הוא דרך קבילה ומקובלת להבין אותו.

אם הפניה של אלוהים הייתה הברית הראשונה, אז הקוראן הוא הברית השנייה. כל אחת מהן מעידה על האמיתות של האחרת.

אם למישהו יש שליטה מועטה בשפה הערבית, או אפילו שהוא לא דובר בכלל את השפה הערבית, והוא יכול לקרוא אך ורק את התרגומים, לא צריך לצפות לתסכול בהבנתו את הקוראן, שהרי הקונספט הקוראני של האדם כמקבל דבר האלוהים, הפך למציאות בזמנים המודרניים.

המדע של הקוד הגנטי והתגליות האנתרופולוגיות, שניהם תומכים לחלוטין בנקודת המבט הזאת.

תכנית הבריאה של אלוהים

לכל ספר יש את המטרה שלו, והמטרה של הקוראן זה לעורר את האדם לתכנית הבריאה של אלוהים. זאת אומרת, להגיד לאדם מדוע אלוהים ברא את העולם הזה, מה התכלית של הצבת האדם על פני האדמה, מה דרוש מהאדם בתקופת החיים שלפני המוות שלו, ועם מה הוא הולך להתמודד לאחר המוות. האדם נולד כברוא נצחי. כשאלוהים ברא את האדם ככזה, הוא חילק את תקופת החיים שלו לשני חלקים, החלק שלפני המוות, שזה זמן המבחן, והחלק שלאחר המוות, שהוא זמן קבלת הגמול או העונש, בהתאם למעשים של כל אחד במהלך תקופת החיים שלו לפני המוות. זה הנושא של הספר האלוהי הזה, התכלית של הקוראן היא לגרום לאדם להיות מודע למציאות הזאת, ובכך להדריך את האדם במהלך החיים שלו, לעבר העולם הבא. זה יהיה נכון להגיד שהאדם הוא מחפש מלידה. השאלות הללו שנמצאות בנפשו של כל אדם: מי אני? מה התכלית של החיים שלי? מה היא המציאות של החיים והמוות? מה הם סודות ההצלחה והכישלון של האדם? וכדומה. על פי

הקוראן, התשובה לשאלות הללו היא שהעולם הנוכחי הוא מקום למבחן, וכל מה שניתן לאדם בתקופת החיים שלפנו המוות זה חלק מהמבחן. העולם הבא הוא המקום שבו תוצאות המבחן יילקחו בחשבון על ידי הכול יכול, וכל מה שהאדם יקבל בחיים שלאחר המוות, בין אם זה בצורה של פרס ובין אם זה בצורה של עונש, יעמוד בקנה מידה אחד עם המעשים שלו בעולם הזה. הסוד להצלחתו של האדם בחיים שללו היא להבין את תכנית הבריאה של אלוהים, ולמפות את החיים שלו בהתאם לזה.

ספר של אזהרה אלוהית

הקוראן הוא ספר של אזהרה אלוהית. שילוב של שיעורים ותוכחות, זה יכול אף להיקרא ספר של חכמה. הקוראן לא עוקב אחרי הדפוס הדידקטי המסורתי של ספר. למעשה, כאשר הקורא המצוי פותח את הקוראן, זה נראה לו כמו אוסף של הצהרות פרגמטיות. עושה רושם שההרגשה הזאת היא אינה לא מציאותית. אך הסידור הזה של הקוראן הוא בגלל מגרעה ליקוי, אלא זה בהתאם לתכנת הקוראנית של שמירת הצורה המקורית במטרה למלא את התכלית של העברת המסר האמתי אל הקורא, אשר בגיחות שלו אל הכתובים, עשוי לקרוא רק עמוד אחד, פסוק אחד או שורה אחת בכל פעם. אספקט חיוני אחד של הקוראן זה שהוא

מזכיר את הברכות שניתנו מהנדיב העליון. החשובה ביותר ביניהם אלו הם המעלות יוצאות הדופן שבהם אלוהים ברך את האדם כשהוא ברא אותו. ברכה אדירה נוספת היא שהוא הציב את האדם על פני האדם, פלנטה שבה כל מערכות התמיכה קיימות להנאתו. התכלית של הקוראן היא להבטיח שבעוד האדם נהנה מהברכות של הטבע, הוא תמיד ייקח בחשבון את הבורא שלו. בכך האדם יזכה בכניסה לגן העדן הנצחי. לעומת זאת, התכחשות למיטיב שלו, תוביל אותו ישר לגיהינום. הקוראן הוא אכן תזכורת למציאות הזאת, אשר ממנה לא ניתן לחמוק. יש כאלו אשר חושבים שהנוכחות של אדם נאור הכרחית להבנת הקוראן. זאת אומרת, שרק באמצעות עזרתו של אדם רוחני, תובן משמעותו של הקוראן. אך זה ממש להמעיט בערכו של האדם ובערכו של הקוראן. הקוראן פונה לשכלו של האדם ,ושכלו של האדם הוא הכלי האדיר ביותר. לכן, הבנת הקוראן, במישור אינטלקטואלי לחלוטין, מספיק כדי להגיע להבנה שלו. אכן, ברובד האינטלקטואלי, הקוראן הופך לספר פתוח, אך אלו שהבינו את קוראן במישור נמוך יותר לא יכולים להגיד שהם הבינו את הקוראן. להישען במקום זה על המסורות הקהילתיות שלהם להסברה והארה לא יכולות להשתוות לדרך האידיאלית לדת כפי שהקוראן מציע באופן עקבי.

הרוח הפנימית והבנת אלוהים

אחת התכונות החשובות בקוראן זה שהוא נותן לנו רק עקרונות בסיסיים אבל חיוניים, אשר לעתים הוא חוזר להדגיש אותם. מהצד השני, נושאים לא בסיסיים או כאלה שנוגעים רק לצביון, מהווים רק חלק זניח מהכתוב. זה בהתאם לתכנית הקוראנית, שבה החשיבות של הצביון היא אך ורק משנית. לקוראן, רק ההוראות שמהוות קווי הדרכה פונדמנטליים, רק הם חשובים. האספקט הנ"ל של הקוראן כל כך ברור שהקורא לא יכול אלא להעריך את זה. האמת היא שהרוח הפנימית היא בעלת החשיבות הכי גדולה בבניית האישיות האסלאמית. ברגע שהרוח הפנימית מפותחת, הצביון הנכון יגיע באופן טבעי. אך הצביון בעצמו לעולם לא יכול להפיק את הרוח הפנימית. לכן הקוראן מכוון לחנוך ולהביא להנבת פרי של מהפכה אינטלקטואלית בתוך האדם. הביטוי שבו נעשה שימוש בתוך הקוראן למהפכה אינטלקטואלית הוא "מעריפה" (5:83).

הקוראן מדגיש את החשיבות של גילוי האמת על ידי האדם ברמת ההבנה. אמונה אמתית באלוהים זה מה שהאדם משיג ברמה כזאת. היכן שאין הבנה, גם אין אמונה.

דברו של אלוהים

כאשר אתם קוראים את הקוראן, אתם שוב ושוב תשימו לב שמצוין שזה דברו של אלוהים. נראה שזאת עובד מוגמרת. אך כאשר מסתכלים על זה בהקשר הנכון, זאת היא למעשה הצהרה יוצאת מגדר הרגיל. ישנם הרבה ספרים בעולם אשר נתפסים כקדושים. אך מלבד הקוראן, אנו לא מוצאים אף ספר דתי אשר מציג את עצמו בצורה כזאת דברו של אלוהים. הצהרה מהסוג הזה, אשר נתפסת כמיוחדת בקוראן, מספקת נקודת מוצא לקורא. כשהוא לומד את זה כספר יוצא דופן במקום כעוד ספר אשר נכתב על ידי בני אדם. אנו מוצאים בקוראן, הצהרות החוזרות ונשנות, שהם פחות או יותר כך: " בן האדם, זה אדונך אשר פונה אליך. תקשיב למילים שלו ותלך בעקבותיו". אפילו הסגנון הזה של פניה או ממש יוצא מגדר הרגיל. הסוג הזה של קריאה אלוהית לא נמצאת באף ספר אחר. זה משאיר על האדם רושם הנשאר לנצח. הוא מרגיש שאדונו פונה אליו באופן ישיר. ההרגשה הזאת דוחקת את האדם לקחת את טענותיו של הקוראן ברצינות רבה, ולא סתם להתייחס אליהם כל הצהרות יומיומיות בספר פשוט. גם הקומפילציה של הקוראן היא מאוד ייחודית. בספרים שנכתבו על ידי בני האדם, החומרים מסודרים בדרך כלל בסדר מאלף ועד תו,

בהתאם לנושאים. אך הקוראן לא הולך לפי דפוס מהסוג הזה, אז עבור האדם מהשורה זה נראה כחסר סדר. אך למעשה, כאשר בוחנים זאת באמת, זה יתגלה כספר מסודר להפליא, ואפילו מלכותי בסגנון הכתיבה שלו. כאשר קוראים את הקוראן, אנו מרגישים שזה כתוב ממעמד גבוה מאוד, כאשר הוא מביט למטה ופונה לכל האנושות, שזה העניין המיוחד שלו. הפנייה הזאת מתמקדת בקבוצות שונות של בני אדם, תוך כדי הכלת כולם. אחד האספקטים המיוחדים של הקוראן זה שבכל רגע הקורא שלו יכול להתייעץ עם הסופר שלו, להציב לו שאלות ואף לקבל תשובות, שהרי הסופר של הקוראן הוא אלוהים בכבודו ובעצמו. הוא האלוהים החי והקיים. כבורא של האדם, הוא שומע באופן ישיר את קריאותיהם של בני האדם, ועונה להם באופן ישיר.

ג'יהאד הוא מאבק אידאולוגי שליו

אלה אשר נחשפו אל הקוראן אך ורק באמצעות התקשורת, ככל הנראה קיבלו את הרושם שהקוראן הוא ספר של ג'יהאד, ועבורם ג'יהאד הוא ניסיון להשיג מטרה באמצעות אלימות. אך הרעיון הזה מבוסס על הבנה שגויה. כל אחד אשר קורא את הקוראן בעצמו, יוכל בקלות להבין שלמסר אין שום קשר לאלימות. הקוראן הוא מההתחלה ועד הסוף ספר אשר מקדם את השלום ובשום פנים ואופן

לא תומך באלימות. אך הג'יהאד, במובן האמתי שלו, הוא הם של מאבק שליו, ולא של פעולה אלימה כזאת או אחרת. הקונספט הקוראני של הג'יהאד מבוטא בפסוק הבא: " לכן, אל תישמע לכופרים, והתאמץ בג'יהאד בעת קריאתך לכופרים להאמין באמצעותו" (באמצעות הקוראן 25:52).

ברור לכל עין שהקוראן הוא לא נשק, אלא ספר אשר מציג את האידאולוגי האלוהית של מאבק שליו. השיטה של מאבק מהסוג הזה, על פי הקוראן, היא: "אלה אשר אלוהים יודעַ את אשר בלבם, על כן התרחק מהם והטיף להם מוסר, ואמור להם בנפשם דברים חזקים מאוד".(4:63). אז הגישה הרצויה על פי הקוראן היא כזאת שמניעה את הלב והשכל של האדם. זה על ידי פניה לשכלם של האנשים, וזה מספק אותם, משכנע אותם באמיתות הקוראן, ובקצרה, מחולל מהפכה אינטלקטואלית פנימית בתוכם. זאת המשימה של הקוראן. המשימה הזאת יכולה להתבצע אך ורק באמצעות טיעונים הגיוניים. לעולם לא ניתן להשיג את המטרה הזאת באמצעות אלימות. זה נכון שישנם פסוקים מסוימים בקורא אשר מעבירים מסרים של פעולות כגון הפסוק : " הרגו אותם בכל מקום שתפגשו אותם, וגרשו אותם מהמקומות שׁמהם גרשׁו אתכם (מֶכָּה). מפּנֵי שׁמזמה (כפיה על אנשׁים להמיר את דתם) קשׁה מהריגתם. אל תלחמו בהם במסגד

הקדוש, אלא אם כן, ילחמו הם בכם בו. אם ילחמו בכם הרגו אותם. כי זה עונשם של הכופרים. " (2:191). כאשר מתייחסים לפסוקים כאלו, ישנם ניסיונות לתת לאסלאם את הרושם של דת של אלימות ומלחמה. אך זה ממש לא נכון. פסוקים כאלה מדברים באופן מוגבל על אלו אשר באופן חד צדדי תקפו את המוסלמים. הפסוק הנ"ל אינו מהווה פקודה כללית באסלאם. האמת היא שהקוראן לא הורד בצורתו השלמה כפי שהוא היום. הוא הורד (מאלוהים) מעת לעת, בהתאם לנסיבות, על פני תקופה של 23 שנים. אם זה מתחלק לשנים של מלחמה ושל שלום, הזמן של השלום הכיל 20 שנים בעוד שזמן המלחמה הכיל 3 שנים. הפסוקים שירדו במשך 20 השנים של השלום היו ההוראות שוחרות השלום של האסלאם, כמו בפסוקים של הכרת והבנת אלוהים, פולחן, מוסר, צדק וכדומה. החלוקה של המצוות לקטגוריות היא טבעית ונמצאת בכל הספרים הדתיים. למשל, "הבהגווד גיטה", הספר הקדוש להינדים נוגע בחכמה וערכים מוסריים. יחד עם זאת, זה מלווה בקרישנה המעודד את ארג'ונה להילחם (הבהגווד גיטה 3:30). זה לא אומר שהמאמינים בבהגווד גיטה יחרחרו מלחמה כל הזמן. מהטמה גנדי, אחרי הכל, הפיק את פילוסופיית אי האלימות שלו מאותו הספר. הדחיקה להילחם בספר ההוא נוגעת רק למקרים מיוחדים שבהם הנסיבות לא מתירות

אף ברירה. אך בקיום היומיומי, זה נותן את אותן המצוות שוחרות השלום שמהם למד מהטמה גנדי. כמו כן, גם בברית החדשה מתואר שישוע אומר "אל תחשבו שבאתי להביא שלום על פני האדמה, לא הגעתי להביא שלום, אלא חרב" (הברית החדשה, הבשורה על פי מתי פרק 10, פסוק 34). זה לא יהיה נכון להשיג שלומדה לכאורה על ידי ישוע היא דת של מלחמה ואלימות, שהרי פסוקים כאלה נוגעים רק למצבים ספציפיים מאוד. בנוגע לחיים הרגילים, ישוע לימד ערכים של שלום, כמו למשל בניית אישיות טובה, לאהוב את האחר, לעזור לעני ולנזקק וכדומה.

אותו הדבר נכון בקוראן. כשהנביא מוחמד עליו השלום היגר ממכה לאלמדינה, השבטים של עובדי האלילים היו אגרסיביים כלפיו. אך הנביא תמיד התנגד להתקפות שלהם על ידי סבלנות והימנעות. אך יחד עם זאת, היו מצבים מסוימים שבהם לא הייתה עוד ברירה מלבד פעולת תגמול. לכן, הוא היה צריך לערוך קרבות במצבים מסוימים. אלו היו המצבים הללו שהיוו קרקע לירידת הפסוקים הללו הקשורים למלחמה. לפקודות הללו, אשר נוגעות למצבים ספציפיים מאוד, אין פתח ליישום כללי. הם לא היו אמורות להיות לכל הזמן שיגיע. לכן, המעמד הקבוע של הנביא מוחמד עליו השלום הוא "רחמים לעולמים" כפי שנאמר בפסוק הבא:

לא שלחנו אותך (מוחמד) כי אם להביא רחמים על שוכני העולמים. (21:107).

אסלאם היא דת השלום במלוא מובן המילה. הקוראן קורא לדרך שלו "דרכי השלום" (5:156). הוא מתאר את הפיוס כמדיניות הטובה ביותר (4:128), ומציין שאלוהים מתעב הפרעה לשלום (2:205). אנחנו יכולים להגיד שזה בכלל לא מוגזם להגיד שהאסלאם ואלימות סותרים זה את זה. הקונספט של אלימות אסלאמית הוא כל כך לא מבוסס. העובדה שאלימות לא יכולה להתקיים, בעולם הנוכחי, היא אינדיקציה מספיקה לכך שאלימות, ככלל, זר מאוד לתכנית העניינים שבאסלאם. האסלאם אמורה להיות דת נצחית, וככזאת, לא יכול להרשות לעצמו לאמץ עיקרון שלא יכול לעמוד במבחן הזמן. כל ניסיון לבסס אלימות על האסלאם, גורר הטלת ספק בנצחיות של דת האסלאם. טרור אסלאמי הוא סתירה בעקרונות, בדיוק כמו טרור פציפיסטי. והאמת היא שכל ההוראות של האסלאם, מבוססות באופן ישיר ובעקיפין, על עיקרון השלום.

ספר שניתן מאלוהים

הקוראן הוא ספר שאלוהים נתן לנביא מוחמד עליו השלום. זה לא הגיע אליו בצורה של ספר שלם, אלא בחלקים במשך

תקופה של 23 שנים. החלק הראשון הגיע בשנת 610 לספירה, כאשר הנביא מוחמד עליו השלום היה במכה. כך גם המשיכו שאר החלקים להגיע, עד שהחלק האחרון הגיע בשנת 632, כשהנביא מוחמד עליו השלום היה אלמדינה. ישנם 114 פרקים בקוראן, גם ארוכים וגם קצרים. מספר הפסוקים הם כ-6600. לצורך הקראה, הקוראן חולק ל-30 חלקים. החלקים אללו סודרו לבסוף תחת הדרכתו של המלאך גבריאל, שדרכו אלוהים נתן את הקוראן. כשהקוראן ניתן ברבע הראשון של המאה השביעית, הנייר כבר הומצא. הנייר הזה, הידוע כפפירוס, הוכן ביד מסיבים של עצים מסוימים. בכל פעם שניתן חלק מהקוראן, הוא נכתב על פפירוס, או בערבית, קירטאס. במהלך התהליך הזה, אנשים דבקו בזכירה בעל פה של הפסוקים של הקוראן, שהרי הקוראן היה הספרות האסלאמית היחידה, גם לקריאה בתפילה וגם לקריאה לתכלית של הזמנת אנשים לאסלאם. בדרך הזאת, הקוראן המשיך להשתמר גם בזיכרונם של אנשים וגם להיכתב. השיטה הזאת של שימור, המשיכה במהלך תקופת חייו של הנביא מוחמד עליו השלום. בדרך הזאת הקוראן השתמש לחלוטין במהלך תקופת חייו של הנביא מוחמד עליו השלום. לח'ליפה השלישי, עותמאן אבן עפאן, היו כמה עותקים מוכנים. הוא שלח אותם לכמה ערים שונות, שבהם שמרו עליהם במסגדים. אנשים לא רק

קראו מהעותקים הללו, אך הם גם הכינו עוד עותקים מהם. הכתיבה של הקוראן ביד המשיכה עד להמצאת הדפוס ועד שהנייר החל להיות מיוצר באופן המוני ותעשייתי, הודות למהפכה התעשייתית. אז, החלו להדפיס את הקוראן. שיטות ההדפסה השתפרו , וכך גם הדפסת הקוראן השתפרה. כעת, עותקים מודפסים של הקוראן נהיו כל כך נפוצים, שהם יכולים להימצא בכל בית, מסגד, ספריה וחנות ספרים. היום, כל אחד יכול למצוא עותק יפה של הקוראן, לא משנה היכן הוא יהיה, בכל מקום על פני כדור הארץ.

סורה 1 : אל-פאתחה (הפתיחה)

1 בשם אלוהים הרחמן הרחום, 2 השבח לאלוהים, ריבון העולמים, 3 הרחמן, הרחום, 4 המולך ביום הדין, 5 (רק) אותך אנחנו עובדים,(ורק) עליך אנחנו נשענים. 6 הדרך אותנו לדרך הישר, 7 דרכם של אלה אשר הנחת עליהם את חסדך, לא דרכם של אלה שנפל הזעם עליהם, ולא (דרך) התועים.

סורה 2 : אל-בקרה (הפרה)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 א.ל.מ. (.אלף.לאם.מים)

2 זה הספר, אשר אין בו ספק (שהוא מאלוהים), והוא מדריך לאלה היראים את אלוהים. 3 אלה אשר מאמינים בנסתר, ומקיימים את התפילה, וממה שפרנסנו אותם הם חולקים (לצדקה). 4 אלה אשר מאמינים במה שהורד אליך (הנביא מוחמד), ובמה שהורד (לנביאים אשר באו) לפניך, ובקיומו של העולם הבא הם בטוחים. 5 אלה המודרכים לדרך (האמונה) מריבונם, ואלה הם המצליחים.

6 אכן, אלה אשר כפרו, עבורם זה אינו משנה אם תזהיר אותם ואם לא תזהיר אותם, לא יאמינו. 7 חתם אלוהים את לבבותיהם ואת שמיעת, ואת ראייתם כיסה, ולהם עונש אדיר.

8 ומהאנשים יש האומרים, אנו מאמינים באלוהים וביום האחרון (יום הדין) , והם אינם מאמינים. 9 (חושבים שהם) מרמים את אלוהים ואת אלה אשר האמינו, ואולם, את עצמם הם מרמים, בלי שהם מרגישים בזה. 10 בלבבותיהם מחלה, ואלוהים יוסיף להם עוד מחלה, ולהם עונש כואב מפני שהם היו משקרים. 11 וכשמישהו אומר להם, אל תשחיתו בארץ! הם עונים, אנו רק מתקנים. 12 אך, אלה הם המשחיתים, אך אינם מרגישים. 13 וכשמישהו אומר להם, האמינו כשם שהאמינו האנשים, הם עונים, הנאמין כפי שהאמינו האספסוף? אלא שהם בעצמם האספסוף, אך, אינם יודעים. 14 וכאשר פוגשים את אלה אשר האמינו, הם אומרים להם, מאמינים אנו. אך, בהתייחדם עם שטניהם, יאמרו, עמכם אנו, אך, אנו בהם מהתלים. 15 אלוהים מהתל בהם, מאריך את תקופת שחיתותם ומעוור אותם. 16 אלה הם אשר רכשו את התעיה במקום היושר, עסקתם לא הביאה להם כל רווח, ולא היו מודרכים.

17 משלם כמשלו של האיש שהדליק אש, וכשהאש האירה על סביבותיו, נטל אלוהים את אורם והשאירם באפילה ואינם רואים. 18 (הם) חירשים, ואילמים, ועיוורים, לכן, אינם יכולים לחזור (לאמונה שנטשו). 19 או כמו עננה כבדה, מלאה אפילה, רעם וברק, והם אוטמים את אוזניהם באצבעותיהם מפחד רעש הרעם והמוות. אלוהים מאגף את הכופרים.

20 כמעט והברק מעוור אותם, וכאשר יאיר להם, ילכו באורו, וברדת החשיכה עליהם, יעמדו מלכת. לו רצה אלוהים, היה נוטל מהם את שמיעתם ואת ראייתם, אכן, אלוהים הכול-יכול.

21 הוי, האנשים! עיבדו את ריבונכם אשר ברא אתכם ואת אלה אשר ברא לפניכם, אולי תיראו (את אלוהים). 22 הוא (אלוהים) אשר פרש לכם את הארץ, ובנה את השמים (כתקרה), והוריד מן השמים מים אשר בהם הצמיח כל מיני פירות כפרנסה לכם, לכן, אל תעשו שווים לאלוהים ביודעין. 23 אולם אם יש בכם ספק באשר (הקוראן) הורדנו על עבדנו (הנביא מוחמד), הביאו ולו סורה אחת דומה לו וקראו לעדיכם מלבד אלוהים, אם באמת אתם צודקים. 24 ואם לא תעשו כן - ולעולם לא תוכלו לעשות-הישמרו לכם מפני אש אשר חומר בערתה, האנשים והאבנים, הוכנה לכופרים. 25 ובשר לאלה אשר האמינו ועושים את הטובות כי (ביום הדין) מיועדים להם גנים אשר נהרות זורמים מתחתיהם, כל זמן שתוגש להם ברכה מפרי הגן, יגידו: "הלא זה מה שהוגש לנו מלפנים?" ויוגשו להם סוגים אחרים של פירות דומים, ויש להם שם זוגות טהורים, ויישארו שם לנצח.

26 אכן, אלוהים אינו מתבייש להביא משל כלשהו, יתוש או מה שמעליו. אמנם אלה אשר האמינו, הם יודעים כי

הוא הצדק מריבונם. אך, אלה אשר כפרו אומרים: "מה רצה אלוהים במשל זה?" בזאת יתעה רבים, ומדריך בזאת רבים. ואינו מתעה אלא את המושחתים. 27 אשר מפירים את הברית (שכרתו) עם אלוהים לאחר שנחתמה כברית ומנתקים כל קשר אשר ציווה אלוהים לחזק, ומרבים שחיתות בארץ. אלה הם המפסידים (ביום הדין). 28 איך תכחישו את (קיום) אלוהים? האם לא הייתם מתים והוא החייה אתכם? ואחר כך ימיתכם, ושוב יחיה אתכם, ואליו תושבו (ביום הדין). 29 הוא אשר ברא לכם את כל מה שבארץ כולה, ואחר-כך עלה אל השמים ועשה אותם לשבעה רקיעים. והוא יודע בכל דבר.

30 וכשאמר ריבונך למלאכים, "הנני עומד לשים מחליף בארץ". הם אמרו: "התשים בה את אשר ימלא אותה חורבן, וישפוך דמים, בזמן שאנו משבחים אותך ומהללים ומקדשים אותך?" אמר :"יודע אני את מה שאינכם יודעים".

31 ולימד (אלוהים) את אדם את השמות של כל הבריות, ואחר-כך הציגם לפני המלאכים, ואמר:"הודיעוני את שמותיהם אם אתם צודקים". 32 אמרו: "ישתבח שמך! אין אנו יודעים דבר מלבד אשר לימדתנו, הן, אתה היודע החכם". 33 (אלוהים) אמר: "הוי, אדם! הודע להם את שמותיהם". וכאשר הודיע (אדם) להם את שמותיהם, (אלוהים) אמר :"האם לא אמרתי לכם, כי יודע אני את

נסתרות השמים והארץ, ויודע אני את אשר תגלו ותסתירו".
34 וכאשר אמרנו למלאכים: "סגדו לאדם!" והם סגדו, מלבד איבליס (השטן) שסירב והתנשא והיה מן הכופרים. 35 ואמרנו :"הוי, אדם! שכון אתה וזוגתך בגן העדן, ואיכלו מפירותיו, וחיו חיי נועם ורווחה, אך, אל תתקרבו אל העץ הזה, פן תקפחו את עצמכם. 36 אז, השטן התעה את שניהם וגרם להוצאתם מכל אשר היו בו. ואמרנו :"רדו (מגן עדן) זה לזה (תהיו) אויבים, ויהיו לכם בארץ משכן וחיים עד זמן מוגדר. 37 וקיבל אדם מילים מריבונו, וסלח לו ,והוא (אלוהים) הסלחן והרחום. 38 אמרנו (צווינו) :"רדו ממנו כולכם (גן העדן), ואולם אם אתם מקבלים ממני הדרכה אל הדרך הישרה, הן, כל ההולך בדרכי הישרה, לא יידע מורא ולא יצטער. 39 ואלה אשר כפרו ומכחישים את אותותינו (משפטי הקוראן), אנשי האש הם, ולעולם יהיו בה.

40 הוי, בני ישראל! זכרו את החסד שהענקתי לכם, וקיימו את בריתי למען אקים אני את בריתי אתכם, ורק אותי היו יראים. 41 והאמינו באשר הורדתי (הקוראן), אשר מאשר את מה שעמכם (מהתורה), ואל תהיו ראשוני הכופרים בו, ואל תמכרו את אותותיי (משפטי הקוראן) במחיר זעום, ויראו אותי. 42 ואל תערבבו את הצדק בהבל, ואל תעלימו את הצדק ביודעין. 43 וקיימו את התפילה, ותנו את הזכאת (צדקת חובה), וכרעו עם הכורעים. 44 התצוו על

בני-האדם לעשות מעשים טובים, ואתם עצמכם שכחתם, אף כי אתם תקראו בספר (התורה)? האם לא תשכילו? 45 התאזרו בסבלנות ובתפילה (נגד כל רעה), אומנם קשה הדבר (הקמת התפילה), אך, לא ליראים (מאלוהים). 46 אלה אשר חושבים (בטוחים) כי ייפגשו עם ריבונם ואליו ישובו.

47 הוי, בני-ישראל! זכרו את החסד שהענקתי לכם , וש(אז) העדפתי אתכם על העולמים . 48 הישמרו מפני היום אשר בו לא תפדה נפש אף נפש אחרת ולא תתקבל השתדלותה, ולא יתקבל ממנה צדק, ולא תינתן להם עזרה. 49 וכשחילצנו אתכם מאנשי פרעה אשר עינו אתכם עינוי נורא, ושחטו את בניכם והחיו את נשותיכם. ובזאת מבחן אדיר מריבונכם. 50 וכשקרענו את הים לפניכם וחילצנו אתכם והטבענו את אנשי פרעה לנגד עיניכם. 51 וכשנועדנו עם משה ארבעים לילות, אז לקחתם את העגל לאחר מכן (כאלוה), והייתם מקפחים. 52 אך, אנו סלחנו לכם כדי שאולי תכירו טובה. 53 ונתנו למשה את הספר ואת הפורקאן שמא תהיו מודרכים. 54 וכשמשה אמר לבני עמו :"הוי, בני עמי! אתם קיפחתם את עצמכם בעשותכם את העגל, לכן, הביעו חרטה בפני בוראכם, והרגו את עצמכם, וזה טוב יותר לכם אצל בוראכם, ויקבל את תשובתכם, כי הוא מקבל את החוזרים אליו והוא הרחום. 55 וכאשר אמרתם

:"הוי משה! לא נאמין לך עד אשר נראה את אלוהים גלוי לעינינו", אז הכתה בכם אש (מן השמים) בעודכם מביטים . 56 ואז החיינו אתכם אחרי מותכם למען תכירו טובה. 57 והצלנו עליכם בענן והורדנו אליכם את המן ואת השלו, אכלו מהטוב אשר שלחנו לפרנסתכם. אכן, הם לא גרמו לנו כל נזק, אך, הם בהחלט הזיקו לעצמם.

58 וכאשר אמרנו, היכנסו אל העיירה הזאת, ואכלו מתוצרתה בשפע מכל אשר תרצו, והיכנסו סוגדים בשער והגידו: "חטאנו" ,נסלח לכם על חטאיכם ונרבה את גמול המיטיבים. 59 ואולם, המקפחים החליפו אמירה שונה מאשר נאמר להם, על כן הורדנו על המקפחים עונש מן השמים בגין מה שהיו פושעים. 60 וכאשר משה התפלל (לאלוהים) להשקות את עמו מים. אמרנו :"הכה במקלך בסלע! ואז פרצו ממנו שנים עשר מעיינות. וכל שבט ידע את מקום שתייתו. אז אמרנו להם: "אכלו ושתו מטובו של אלוהים. ואל תמלאו את הארץ בשחיתות". 61 כאשר אמרתם :"הוי, משה! לא נסבול יותר מאכל אחד. קרא בשבילנו לריבונך שתוציא לנו הארץ, מקטניות האדמה, קישואיה, שומיה, עדשיה, ובצליה". אמר :"המחליפים אתם את הטוב בגרוע? לכו לכם והשתקעו בארץ אשר בה תמצאו את מה שאתם מבקשים". השפלה ודלות נכפתה עליהם, ונחלו את זעמו של אלוהים על שכפרו באותות אלוהים, ועל

שהם הרגו את הנביאים ללא הצדקה. ועל היותם מורדים ומכיוון שהם עברו את גבול המורשה.

62 הנה אלה אשר האמינו, אלה אשר התייהדו, הנוצרים ו(כת) אצאבאין, כל אחד מהם, אשר האמין באלוהים וביום האחרון ועשה את הטוב, גמולם שמור להם אצל ריבונם, ואין חשש לגורלם ולא ייעצבו.

63 וכאשר כרתנו את הברית אתכם, והרמנו את ההר מעליכם. ואמרנו לכם :"קבלו היטב את אשר נתנו לכם, וזכרו את כל אשר בו, למען תיראו (מאלוהים). 64 לאחר כל זאת הפניתם עורף, ולולא חסדי אלוהים כלפיכם ורחמיו עליכם, כי אז הייתם בין המפסידים. 65 אתם כבר יודעים שעל אלה מקרבכם אשר חיללו את השבת, אמרנו להם :"היו קופים סלודים". 66 זאת עשינו כעונש לדוגמא לדורם ולבאים אחריהם ולקח ליראים.

67 וכאשר אמר משה לעמו: "אלוהים מצווה עליכם לזבוח פרה". אמרו :"האם אתה מזלזל בנו?" אמר: "ישמרני אלוהים מהיות כאחד הבערים". 68 אמרו :"התפלל אל ריבונך שיבאר לנו מה היא?" אמר (משה): "הוא (אלוהים) אומר :" הן, היא פרה, שאינה מבוגרת ואינה צעירה מדי, (גילה) ממוצע בין השניים, עשו מה שצוויתם". 69 אמרו :"התפלל אל ריבונך שיציין לנו את צבעה". אמר (משה): "הוא (אלוהים) אומר, כי היא פרה צהובה, זוהרת בצבעה ומשמחת את לב

המביטים בה". 70 אמרו :"בקש לנו מריבונך למען יבאר לנו יותר מה היא, כי כל הפרות דומות בעינינו. למען נהיה מודרכים, אם ירצה אלוהים". 71 אמר (משה): "הוא אומר (אלוהים), כי היא פרה אשר לא עלה עליה עול לצורכי חרישה או השקיה, אשר אין בה פגם ואין בה כתם ". אמרו: "כעת מסרת את האמת ". אז, זבחו אותה, וכמעט שלא עשו זאת. 72 וכאשר הרגתם נפש והאשמתם זה את זה, אלוהים חושף את מה שהסתרתם. 73 אמרנו:"הכו את הגופה בחלק ממנה (חלק מהפרה), כך יחיה אלוהים את המתים ויראה לכם את אותותיו למען תבינו.

74 לאחר מכן, נתקשו לבבותיכם כאבן ואף יותר קשה ממנה, הרי גם יש אבנים שמהן פורצים נהרות, ומבקעיהם זורמים מים, ויש גם אבנים אשר מתפוררות מתוך יראת אלוהים. אלוהים לא יסיח את דעתו מאשר תעשו.

75 המקווים אתם שהם יאמינו לכם? הרי חלק מהם היו שומעים את דברי אלוהים, ואחרי שהבינו אותם היו מסלפים אותם ביודעין! 76 בפגשם את המאמינים , היו אומרים :"מאמינים אנו". אך, בהתייחדם זה עם זה, אומרים איש לרעהו :"התספרו להם מה שאלוהים גילה לכם למען יטענו נגדכם בפני ריבונכם? הלא תשכילו?!" 77 האינם יודעים, כי אלוהים יודע את אשר יסתירו ואת אשר יגלו?

78 יש בהם בורים אשר לא ידעו את הספר, (אשר יודעים)

רק את אשר בהרהורי ליבם, והם רק משערים. 79 אוי לאלה הכותבים בידיהם את הספר ואומרים שהוא מאת אלוהים, ואז יסחרו בו בעבור מחיר זעום, הן אוי להם על מה שכתבו ידיהם, ואוי להם בעבור מה שהרוויחו. 80 ואמרו: "לא תיגע בנו האש אלא לימים ספורים". אמור :"הקיבלתם על כך התחייבות מאלוהים? הן, אלוהים לא יפר את התחייבותו. או(שמא) אתם מדברים על אלוהים את מה שאינכם יודעים? 81 אכן, כל העושה רע, וחטאו איגף אותו, כל אלה מאנשי האש ולעולם יהיו בה. 82 ואולם, אלה אשר האמינו ועשו את הטובות, כל אלה מאנשי גן העדן ולעולם יהיו בו.

83 וכשכרתנו ברית עם בני ישראל :"אל תעבדו זולת אלוהים, גמלו חסד עם ההורים, עם קרובי המשפחה, עם היתומים, ועם המסכנים, ואמרו דברים טובים לאנשים, וקיימו את התפילה, ותנו הזכאת (צדקת חובה). ואז אתם, הפניתם עורף, מלבד מעטים מכם, והפכתם למתנגדיה.

84 וכשכרתנו ברית עמכם :"אל ישפוך איש את דם רעהו, ואל יגרש איש את רעהו מביתכם". ואתם הסכמתם והעדתם על כך. 85 וכעת אתם עצמכם הורגים זה את זה ומגרשים חלק מכם מבתיהם, משתלטים עליהם בפשע ומלחמות, וכאשר הם נופלים בידיכם כשבויים אתם דורשים פדיון מהם, בעת שנאסר עליכם לגרשם. האם תאמינו בחלק מן הספר (התורה) ותכפרו בחלק (אחר)? ומה עונשו

של מי שיעשה את זה מכם בעולם הזה אלא קלון, ועונש קשה ביותר ביום תחיית-המתים. אך, אין מעשיכם נסתרים מאלוהים. 86 אלה הקונים את חיי העולם הזה תמורת העולם הבא, עונשם לא יוקל ולא יהיה להם ניצחון.

87 וכבר נתנו למשה את הספר, ושלחנו לאחר מכן עוד שליחים, ונתנו לישוע בן מרים את ההוכחות וחיזקנו אותו ברוח הקודש (המלאך גבריאל). אכן, כל זמן שיבוא לכם שליח שלא לפי חשקכם, תתנשאו? חלק תקראו להם שקרנים וחלק תהרגו אותם. 88 והם אמרו, לבבותינו סתומים (לכל שליחות חדשה). אך אלוהים קיללם על כפירתם, כי ממעטים הם להאמין.

89 כאשר בא אליהם ספר מאת אלוהים המאשר את (האמת) אשר בידיהם, ולפני בואו היו מקווים כי יוכלו באמצעותו להכריע את אלה שכפרו. וכאשר הוצג להם הדבר אשר הכירו, כפרו בו. קללת אלוהים על הכופרים. 90 מה גרוע המחיר שבו מכרו את רוחם, בכופרם באשר הוריד אלוהים (הקוראן), מקנאה במה שאלוהים גילה בחסדו למי שבחר מעבדיו. על כך, הוסיפו רוגז על רוגז. ולכופרים עונש משפיל.

91 ואם אומרים להם: "האמינו באשר הוריד אלוהים (הקוראן)", יאמרו : "נאמין במה שהורד אלינו" (התורה), אך, הם כופרים באשר מעבר לזאת, ואולם הוא הצדק,

ומאשר את אשר עמם (מהאמת שבתורה). אמור, מדוע הרגתם את נביאי אלוהים מקודם אם אתם אכן מאמינים? 92 ומשה כבר הביא לכם אותות בהירים, ובכל זאת לקחתם את העגל (כאלוה) בהעדרו, והייתם חוטאים. 93 וכאשר כרתנו אתכם את הברית, והרמנו את ההר מעליכם. (ואמרנו): "אחזו בחזקה את אשר נתנו לכם וצייתו". הם אמרו: "שמענו, אך, לא נציית", כי בכפירתם הם ספגו את העגל בלבבותיהם. אמור: "כה נורא המעשה אשר אמונתכם מצווה עליכם,אם באמת מאמינים אתם." 94 אמור: "האם רק לכם בלבד, ולא לכל האנשים, מיועד העולם הבא אצל אלוהים, הרי עליכם לבקש את המוות אם אתם צודקים?" 95 אך, הם לעולם לא יבקשו (למות), בשל כל (החטאים) שהקדימו ידיהם , כי אלוהים מכיר את החוטאים. 96 תמצאם נאחזים בחיים יותר מכל אדם אחר, ומכל אלה אשר שיתפו, וכל אחד מהם מקווה לחיות אלף שנה, ואולם, אם יאריך ימים, זה לא יחלץ אותו מן העונש, כי אלוהים רואה את מעשיהם.

97 אמור, כל מי שהוא אויב של (המלאך) גבריאל, אשר הוריד אותו (הקוראן) אל לבך ברשות אלוהים, למען יאשר את (הנכון) אשר לפניו, ואשר הוא הדרכה ובשורה טובה למאמינים. 98 כל מי שהוא אויב של אלוהים ושל מלאכיו ושליחיו וגבריאל ומיכאל, הן אלוהים הוא אויב הכופרים.

99 וכבר הורדנו אליך אותות בהירים, אשר רק המושחתים כופרים בהם. 100 וכי בכל פעם שהם כורתים ברית, חלק מהם מפרים אותה, אכן, רובם לא יאמינו. 101 וכשבא אליהם שליח מאת אלוהים לאשר את מה (הנכון) שעמם ,זרק חלק מאלה אשר קיבלו את הספר, את ספר אלוהים מאחורי גבם, כאילו לא ידעו.

102 והם הלכו אחרי הדברים שייחסו השטנים לממלכתו של שלמה, למרות ששלמה מעולם לא כפר, ורק השטנים הם אשר כפרו, הם לימדו את האנשים כישופים וכל מה שהורד לשני המלאכים בבבל, הארות ומארות (השמות של המלאכים). אולם הם לא היו מלמדים איש בלא שאמרו לו: "אנו רק מעמידים אותך בניסיון, אל תכפור!" כך למדו משניהם כיצד להפריד בין בעל ואשתו, ואולם לא יכלו להזיק בזאת לאיש אם לא נגזר על-ידי אלוהים. הם למדו את אשר יזיק להם ולא יועיל, והם יודעים כי כל הרוכש זאת אין לו חלק בעולם הבא. מה גרוע המחיר שבו מכרו את עצמם לו רק ידעו. 103 ולו היו מאמינים והיו יראים היה גמולם טוב מאת אלוהים, אילו ידעו.

104 הוי, אלה אשר האמינו! אל תגידו: "ראענא" (רע לנו), הגידו: "אונט'ורנא" (הבט בנו), ושמעו ,ולכופרים יש עונש כואב. 105 אלה אשר כפרו מבין בעלי הספר או מהמשתפים (עבודה זרה), אינם רוצים כי תורד אליכם

כל טובה מעם ריבונכם, אך אלוהים מקצה את רחמיו למי שירצה. כי אלוהים בעל החסד האדיר. 106 כל איה (אות, משפט בקוראן) אשר נמחה או נשכיח, נביא איה (אות מהקוראן) טובה ממנה או דומה לה. האינך יודע כי אלוהים הוא הכול-יכול? 107 האם לא תדע כי לאלוהים מלכות השמים והארץ, ואין לכם בלעדי אלוהים תומך ולא מגן? 108 האם תרצו לשאול את שליחכם (מוחמד) כפי שנשאל משה מקודם ? ומי שמחליף אמונה בכפירה תועה מן דרך הישר הוא.

109 רוצים הרבה מבין בעלי-הספר להחזירכם להיות כופרים לאחר שכבר האמנתם, מתוך קינאה, אחרי שהתברר להם הצדק. מחלו וסלחו עד אשר יקיים אלוהים את דברו, כי אלוהים הוא הכול-יכול. 110 וקיימו את התפילה ושלמו את הזכאת (צדקת חובה), כי כל טובה שתקדימו למען עצמכם, תמצאוה אצל אלוהים (ביום הדין). אכן, אלוהים רואה את כל אשר תעשו. 111 הם סוברים לחינם, שלגן העדן ייכנסו רק יהודים או נוצרים, זו שאיפתם. אמור: "הציגו את הוכחתכם אם באמת אתם צודקים." 112 אכן, כל מי שהתמסר בכל לבו לאלוהים והוא מיטיב, יבוא על גמולו אצל ריבונו, ואין חשש לגורלם ולא ייעצבו.

113 אמרו היהודים, (אמונת) הנוצרים אין לה כל יסוד והנוצרים אומרים, (אמונת) היהודים אין לה כל יסוד, אף-

על-פי ששני הצדדים קוראים את הספר (התורה), כדברים האלה יגידו אלה אשר אינם יודעים דבר, אלוהים ישפוט ביניהם ביום תחיית-המתים בכל אשר נחלקו בו. 114 מי רשע יותר מן האדם אשר חוסם את מסגדי אלוהים ומונע את הזכרת שמו בהם, ופועל להחריבם? אנשים כאלה, לא יורשה להם להיכנס אליהם (למסגדים) אלא בפחד. הם יקבלו חרפה ובושה בעולם הזה, ועונש אדיר בעולם הבא. 115 לאלוהים שייך המזרח והמערב, ולכל צד אשר תפנו, שם פני אלוהים, אלוהים חובק הכול ויודע הכול. 116 הם (הנוצרים) אומרים: "אלוהים לקח לעצמו בן." יתעלה שמו! כל אשר בשמים ובארץ שלו הם, והכול מתמסרים לעבודתו. 117 (אלוהים) הבורא את השמים ואת הארץ, ובהחליטו לברוא דבר רק יאמר לו: "היה!", ויהיה.

118 הבורים אומרים: "האם ידבר אלינו אלוהים, או תינתן לנו אות?", כך דיברו גם אלה אשר קדמו להם, לבבותיהם דומים. כבר הבהרנו את האותות לאנשים הבטוחים באמונתם. 119 ואותך (מוחמד) שלחנו עם הצדק כדי להיות מבשר ומזהיר, ואתה לא תהיה אחראי לאנשי הגיהינום. 120 היהודים והנוצרים לא יהיו מסופקים ממך אלא אם תשתייך לדתם. אמור: "רק הדרכת אלוהים (האסלאם) היא ההדרכה הצודקת ". ואם תטה אוזן להבליהם לאחר מה שהגיע אליך מן הדעת (הקוראן), לא יהיה לך בפני אלוהים

לא עוזר ולא מחלץ. 121 אלה אשר נתנו להם את הספר , ואשר קוראים בו קריאה אמתית, אלה הם אשר באמת מאמינים בו, והכופרים בו הם המפסידים.

122 הוי, בני ישראל! זכרו את החסד שהענקתי לכם והעדפתי אתכם על העולמים (תקופתכם באמונה). 123 הישמרו מפני היום (יום הדין) אשר בו לא תפדה נפש אחת אף נפש אחרת, דמי כופר לא יתקבלו ממנה, ולא תתקבל השתדלותה, ולא תינתן להם עזרה. 124 כאשר ריבונו של אברהם ניסה אותו בכמה מצוות שעמד בהן. אמר (ריבונו): "הנני ממנה אותך אימאם (מנהיג) לאנשים". אמר אברהם: "ומזרעי אחרי?" אמר אלוהים: "בריתי לא תגיע לחוטאים שאינם מקיימים את מצוות אלוהים".

125 וכשעשינו מהבית (הכעבה) מקום עלייה לרגל ומבטח לאנושות. וציווינו את אברהם: "קיבעו את המקום שבו אברהם עומד כמקום לתפילה". והטלנו על אברהם ועל ישמעאל לטהר את ביתי למען המקיפים אותו ולמען המתייחדים לעבודת אלוהים ולמען הכורעים והסוגדים (לאלוהים). 126 וכאשר אמר אברהם: "ריבוני! עשה את העיר הזאת (מכה) כעיר מבטחים, ופרנס את תושביה מכל פרי, לאלה אשר האמינו באלוהים וביום האחרון". אמר (אלוהים): "גם הכופר, אתן לו להתענג זמנית במעט, ואחר כך אביא אותו בכוח אל עונש האש, וכה רע יהיה סופו"

127 וכאשר הקימו אברהם וישמעאל את יסודות הבית, הם (התפללו): "ריבוננו! קבל מאתנו (את מעשינו), כי אתה הכול שומע הכל היודע, 128 ועשה אותנו מוסלמים (מתמסרים) לך ומזרענו אומה מוסלמית (מתמסרת) לך, והראה לנו את טקסי (העלייה לרגל), וקבל את סליחתנו, כי הרי אתה הסלחן והרחום. 129 ריבוננו! שלח אליהם שליח מקרבם למען יקרא בפניהם את אותותיך (משפטי הקוראן) וילמדם את הספר (הקוראן) ואת החכמה (הסונה) ויטהרם, כי אתה העזוז והחכם".

130 ומי שלא יבחר בדתו של אברהם (האסלאם) הוא איש נבער מדעת. וכבר בחרנו אותו (את אברהם) בעולם הזה, ובעולם הבא מקומו בין הצדיקים. 131 וכשריבונו אמר לו: "התאסלם!" (התמסר), אמר: " התאסלמתי (התמסרתי) לריבון העולמים". 132 וכך ציווה אברהם לבניו, וגם יעקוב: " הוי, בניי! אלוהים בחר לכם את הדת, על כן, אל תמותו אלא כמוסלמים (מתמסרים)". 133 האם הייתם נוכחים כשאמר יעקוב לפני מותו לבניו: "מה תעבדו לאחר מותי?" אמרו: "נעבוד את אלוהך ואלוה אבותיך, אברהם, וישמעאל, ויצחק, הוא האלוה האחד ולו אנו מוסלמים (מתמסרים)". 134 זו אומה שכבר עברה, שתקבל את גמולה על מעשיה, ואתם תקבלו את גמולכם על מעשיכם. ולא תישאלו על מה שהיו עושים.

135 הם אמרו: "היו יהודים או נוצרים למען תהיו מודרכים". ענו: "אבל , נאמין בדת אברהם המתמסר שלא היה מהמשתפים".136 אמרו: "אנו האמנו באלוהים, ובמה שהורד אלינו (הקוראן), ובמה שהורד אל אברהם, וישמעאל, ויצחק, ויעקוב, והשבטים, ובאשר ניתן למשה , ולישוע , ובאשר ניתן לנביאים מריבונם. אין אנו מבדילים ביניהם. ומוסלמים (מתמסרים) אנו לאלוהים". 137 אם יאמינו באשר תאמינו אתם, הרי הם מודרכים. אך, אם יתרחקו (יכפרו), הרי משום שהם מתנגדים לכם, ואלוהים יעזור לך נגדם, כי הוא הכול שומע, והכול יודע. 138 דת אלוהים, ומה טוב מדת אלוהים!? ואותו אנו עובדים. 139 אמור!: "למה תתנצחו אתנו על אלוהים, אף-כי הוא ריבוננו וריבונכם, ואף כי לנו מעשינו ולכם מעשיכם, ואף כי אנחנו רק לו בלבד מתמסרים. 140 או אולי תגידו שאברהם, וישמעאל, ויצחק, ויעקוב, והשבטים היו יהודים או נוצרים? אמור: האם אתם יודעים יותר או אלוהים? חוטאים מכול הם המסתירים את העדות אשר קיבלו מאת אלוהים. אלוהים אינו מסיח את דעתו ממעשיכם". 141 זו אומה שכבר עברה, שתקבל את גמולה על מעשיה, ואתם תקבלו את גמולכם על מעשיכם. ולא תישאלו על מה שהיו עושים.

142 האספסוף יאמרו, "מה גרם להם לשינוי הקיבלה (כיוון התפילה) שהיו נוהגים לפנות אליה?" אמור:

"לאלוהים המזרח והמערב, והוא מדריך את מי שהוא ירצה אל הדרך הישרה". 143 וכך עשינו אתכם אומה אמצעית (ישרה), כדי שתהיו עדים על האנשים, ושיהיה השליח (מוחמד) עד עליכם (על מעשיכם). ולא קבענו את הקיבלה (כיוון התפילה) אשר פנית אליה לפני כן אלא למען נדע מי הולך אחרי השליח ומי יחזור על עקבותיו. ואמנם קשה הדבר (הפנייה), מלבד לאלה אשר הדריך אלוהים. ולא היה אלוהים גורע מאמונתכם (גמולה), הן אלוהים כלפי האנשים חומל רחום.

144 אכן, אנו רואים את התהפכות פניך בשמים, והנה עתה ניתנה לך הקיבלה (כיוון התפילה) שתסופק בה. והפנה פניך (בתפילה) לעבר המסגד הקדוש (הכעבה), ובכל מקום שתהיו הפנו פניכם (בתפילה) לעברו. אלה אשר ניתן להם הספר (היהודים והנוצרים) יודעים שזה הצדק של ריבונם. ואין מוסחת דעתו של אלוהים מאשר יעשו. 145 ואם תביא לאלה אשר ניתן להם הספר כל אות (הוכחה), לא יסכימו לקיבלה (כיוון התפילה) שלך, ואין אתה פונה לקיבלה (כיוון תפילה) שלהם. ואין הללו (היהודים והנוצרים) פונים לקיבלה (כיוון התפילה) של אלו. ואם תלך אחר מזגיהם, אחרי הדעת (האמונה) שהובאה אליך, תהיה אם כן, מן המקפחים. 146 אלו אשר הענקנו להם את הספר (התורה והבשורה) מכירים אותו (את הנביא מוחמד) כמו שמכירים

את בניהם, אך חלק מהם מסתירים את הצדק ביודעין. 147 הצדק מריבונך, לכן, אל לך להיות מן המפקפקים.

148 ולכל אחד יש כיוון (לתפילה) אשר אליו יפנה. לכן, התחרו במעשי חסד. היכן שתהיו, (משם) יביא אתכם אלוהים כולכם. אכן, אלוהים הוא הכול-יכול. 149 מכל מקום (על פני הארץ) שתצא ממנו הפנה פניך (בתפילה) לעבר המסגד הקדוש. זה הצדק מעם ריבונך. ולא נעלמו מאלוהים מעשיכם. 150 מכל מקום (על פני הארץ) שיצאת ממנו הפנה פניך (בתפילה) לעבר המסגד החראם (הקדוש). ובכל מקום שתהיו הפנו פניכם (בתפילה) לעברו. למען לא תהיה לאנשים תלונה כנגדכם. מלבד מקפחים אשר בהם, אל תיראו מפניהם, רק ממני יראו, למען אשלים את חסדי עמכם ועל מנת שתודרכו (תאמינו באלוהים). 151 כשם ששלחנו אליכם שליח מקרבכם הקורא בפניכם את אותותינו, ומטהרכם, ומלמד אתכם את הספר (הקוראן) ואת החכמה (המסורת של הנביא מוחמד), ומלמדכם את אשר לא ידעתם 152 לכן, זכרו (הללו) אותי למען אזכור (אהלל) אתכם, והודו לי ואל תכפרו בי.

153 הוי אלה אשר האמינו! התאזרו בסבלנות ובתפילה, כי אלוהים הוא עם הסבלנים. 154 ואל תאמרו כי הנהרגים למען אלוהים מתים הם. אכן, כי חיים הם. אך אין אתם מרגישים בזה. 155 אנו נעמיד אתכם בניסיון על-ידי פחד, רעב

ומחסור בכספים ובנפש ויבולים. ובשר טובות לסבלנים, 156 אלה אשר בפגוע בהם אסון יאמרו: "לאלוהים אנו שייכים ואליו אנו חוזרים" . 157 הללו, עליהם יחולו ברכות מריבונם ורחמים, ואלה הם המודרכים (אל האמונה באלוהים).

158 הן, (גבעות) אצפא ולמרוה מטקסי הפולחן של אלוהים. על כן, כל העולה לרגל אל הבית (מסגד אלחראם במכה) ב(ימי) החג' או בעומרה, אינו חוטא אם יקיף אותן. וכל המתנדב לעשות חסד, הנה אלוהים מכיר טובה יודע כול. 159 כל אלה המסתירים את האותות הבהירים וההדרכה אשר הורדנו לאחר שהבהרנו אותם לבני-אדם בספר (הקוראן), אותם יקלל אלוהים ויקללו אותם המקללים, 160 אך, לא כך החוזרים אל אלוהים והמתקנים את מעשיהם והמבהירים את עמדתם, את כל אלה אקבל, כי אני הסלחן הרחום. 161 ואולם, אלה אשר כפרו ומתו בעודם כופרים, תחול עליהם קללת אלוהים, והמלאכים, והאנשים כולם. 162 ויישארו בו לעולם (בגיהינום) ולא יוקל מעליהם העונש ולא יידחה.

163 ואלוהכם (אלוהים) אלוה אחד הוא, אין אלוה מלבדו, הרחמן הרחום. 164 אכן, בבריאת השמים והארץ, ובחילוף הלילה והיום, ובספינות השטות בים, המובילות את כל המועיל לאנשים,ובמים שאלוהים מוריד מן השמים להחיות את האדמה אחרי מותה (התייבשותה), והפיץ בה מכל

סוגי בעלי חיים, ובכיוון תנועות הרוחות והעננים הכפופים לפקודתו בין שמים וארץ, בכל אלה אותות בהירים לבני אדם מבינים.

165 ויש מהאנשים שעושים להם (אלילים) כשווים לאלוהים, ואותם אוהבים כאהוב אלוהים. אולם אהבת המאמינים לאלוהים גדולה יותר. ולו היו החוטאים רואים את העונש, היו בטוחים מה רב כוח אלוהים ומה כבד עונשו. 166 כאשר אלה אשר נעבדו יתנכרו לאלה שעבדו אותם, כשיראו את העונש, ייקטעו קשריהם, 167 ואלה שעבדו יאמרו: " לו ניתן לנו לחזור לעולם היינו מתנכרים להם כשם שהם התנכרו לנו". כה יראה להם אלוהים את מעשיהם למען יתחרטו עליהם, ולעולם לא ייצאו מן האש.

168 הוי, האנשים! אכלו מן מורשה והטוב אשר בארץ, ואל תלכו בעקבות השטן, כי הוא אויב גלוי לכם, 169 הוא מסית אתכם לעשות את המעשה הרע והתועבה, ולהגיד על אלוהים מה שאינכם יודעים. 170 ואם אומרים להם (אלה אשר כפרו): "התנהגו לפי מה שאלוהים הוריד", יגידו: "לא! נלך בעקבות מה שמצאנו את אבותינו עושים". אף-על-פי שאבותיהם לא הבינו דבר ולא היו מודרכים. 171 אלה אשר כפרו, נמשלו לבהמה אשר הולכת אחרי הקול של הרועה מבלי שתבין מה הוא אומר. הם (הכופרים) חירשים, אילמים, עיוורים ולא יבינו.

172 הוי, אלה אשר האמינו! איכלו מן המורשה, הדברים הטובים אשר הענקנו לפרנסתכם, והודו לאלוהים אם אותו אתם עובדים. 173 הוא אסר עליכם לאכול את הנבלה, את הדם, את בשר החזיר ואת אשר הוקרב לאחר זולת אלוהים. אך, מי שאוכל זאת בעת צרה ולא מתאווה או הרגל, אין ב(מעשהו) חטא, כי אלוהים סולח רחום. 174 אלה אשר מסתירים את מה שהוריד אלוהים בספר (התורה) בתמורה זולה, אינם ממלאים בטנם אלא באש, וביום תחיית המתים, לא ידבר אליהם אלוהים ולא יטהרם, עונש כואב ממתין להם. 175 הם אלה אשר בחרו בתעייה במקום הדרכה, ובעונש במקום סליחה. כמה הם יכולים לסבול את (עונש) האש (ביום הדין), 176 זאת, כי אלוהים הוריד את הספר (הקוראן) בצדק. כל אלה החלוקים בדבר הספר נתונים בפילוג רחוק מן הצדק.

177 אין זה מעשה חסד, אם רק תטו את פניכם לעבר המזרח והמערב. מעשה החסד האמתי הוא, האמונה באלוהים, ביום האחרון, במלאכים, בספרים הקדושים, בנביאים ולתת את ההון על אף היותו אהוב, לקרובי משפחה, ליתומים, למסכנים, לעוברי אורח, לקבצנים, ושחרור עבדים; וכן בקיום התפילה ומתן זכאת צדקת חובה); והמקיימים התחייבויות והסבלנים באסון ובצרה ובעת מלחמה. כל אלה הם הצודקים ואלה הם היראים.

178 הוי, אלה אשר האמינו! מצווה עליכם לנקום את דם הנרצחים: בן חורין תחת בן חורין, עבד תחת עבד ונקבה תחת נקבה. אך, מי שקרובי הנרצח סלחו לו , עליו לנהוג לפי המקובל ולשלם כופר בתום לב. זוהי הקלה הניתנת לכם מאת ריבונכם ורחמים. אך, מי שחוזר והורג (הרוצח) לאחר תשלום כופר, לו עונש כואב. 179 ולכם בעונש המידתי חיים (להגנה וביטחון בחיים), בעלי התבונה! אולי תיראו. 180 בהגיע שעתו של אחד מכם למות, והניח נכסים אחריו, מצווה עליו לצוות (חלק מן) הנכס להורים ולקרובי המשפחה לפי המקובל. זוהי חובה על היראים. 181 כל המשנה צוואה לאחר שהיה עד-שמיעה לה, תחול האשמה על המשנים. כי אלוהים שומע ויודע. 182 אולם מי שפוחד כי ינהג במצווה בקיפוח או בחטא, ויפעל להשכין שלום בין היורשים, אין עליו אשמה, כי אלוהים סולח רחום.

183 הוי, אלה אשר האמינו! צווה עליכם הצום כשם שצווה על אלה שקדמו לכם, למען תהיו יראים, 184 ימים ספורים, אך אם אחד מכם חולה או נוסע הרחק מביתו, עליו לצום אותם (את הימים שלא צם) בימים אחרים (במשך השנה). אולם מורשה לאלה שאינם יכולים לצום, לפדות את עצמם על-ידי האכלת מסכן (לכל יום שלא צמו). ואולם, ככל שיתרום (כסף) יותר, כן יוטב לו. אכן, אם תצומו יוטב לכם, לו רק ידעתם. 185 חודש הרמדאן (הצום) הוא החודש

שבו הורד הקוראן למען יביא לבני-האדם הדרכה ואותות בהירים (אל-פורקאן). מי שנמצא בביתו בחודש זה עליו לצום בו, אך החולה, או הנוסע הרחק מביתו , יצום מספר ימים אחרים. אלוהים רוצה להקל, ולא להכביד עליכם, למען תוכלו להשלים את המניין (צום החודש), וכדי שתפארו את אלוהים על הדרכתו לכם, ולהודות לו (על חסדו).

186 אם ישאלוך עבדיי עליי, הנה קרוב אני ואיענה לפניית הקורא אליי. על כן גם עליהם להיענות לי ולהאמין בי, למען ילכו בדרך הישר. 187 הותר לכם בלילות הצום להזדווג עם נשותיכם, כי הן כמלבוש לכם ואתם מלבוש להן. אלוהים ידע שהייתם מכריחים את עצמכם בהימנעותכם מהן, וסלח לכם וחנן אתכם. מעתה הזדווגו עמן והתנהגו לפי מה שמצווה אלוהים אתכם, ואיכלו ושתו במשך הלילה, עד אשר תוכלו להבחין בין החוט הלבן (אור היום) והחוט השחור (חשכת הלילה) לעת שחרית, ואחר כך המשיכו בצום עד הלילה. ואל תזדווגו עמן בלילות כשאתם פורשים אל המסגדים. אלה הגבולות של אלוהים, אל תתקרבו אליהם. כך מבהיר אלוהים את אותותיו לבני האדם למען יהיו יראים. 188 אל תאכלו איש את הון רעהו בלא צדק, ואל תשתמשו בו לשחד שליטים (שופטים) במטרה לגזול מהון האחרים בזדון וביודעין.

189 ישאלו אותך (מוחמד) על שלבי הירח. אמור, הם

למען יקבעו האנשים את מועדיהם על-פיהם ואת החג' (העלייה לרגל). אין זה חסד שתיכנסו לבתים מאחור (כשאתם חוזרים מן החג'), אמנם חסד הוא יראת אלוהים, ולכן היכנסו דרך הדלתות הקדמיות של הבתים, ויראו את אלוהים למען תצליחו. 190 הילחמו בשביל אלוהים באלה אשר יילחמו בכם, ואל תתקפו כי אלוהים אינו אוהב את התוקפנים. 191 הרגו אותם (אלה שנלחמו בכם) בכל מקום שתפגשו אותם, וגרשו אותם מהמקומות שמהם גירשו אתכם (מכה). מפני שמזימה (כפייה על אנשים להמיר את דתם) קשה מהריגתם. אל תילחמו בהם במסגד הקדוש, אלא אם כן, יילחמו הם בכם בו. אם יילחמו בכם הרגו אותם. כי זה עונשם של הכופרים. 192 אך, אם יפסיקו. הנה אלוהים הוא הסלחן הרחום. 193 הילחמו בהם עד שלא תהיה מזימה (ללחוץ עליכם חזרה לכפירה באלוהים), ודת הכול תהיה לאלוהים. ואם יפסיקו, אין להילחם אלא נגד המקפחים.

194 חילול חודש קדוש תחת חילול חודש קדוש, כי חילול הקודשים דורש עין תחת עין. ומי שתוקף אתכם, הילחמו גם אתם בו, כפי שתקף אתכם, ויראו את אלוהים, ודעו כי אלוהים עם היראים. 195 הוציאו ממון למען אלוהים, ואל תביאו כליה על עצמכם, ועשו את הטוב, כי אלוהים אוהב את המיטיבים.

196 השלימו את החג' והעומרה רק לשם אלוהים. ואם

נמנע מכם להשלימם, הקריבו את הקורבן ככל אשר תשיג ידכם, ואל תגלחו את ראשיכם עד שיגיע הקורבן אל המקום המיועד לשחיטתו. ואולם אם יהיה ביניכם חולה או נגוע בראשו , אז יפדה בצום או בצדקה או קורבן. אם תעשו את דרככם כשאתם בטוחים ובריאים אתם יכולים לקיים את החג' והעומרה יחד, הקריבו את הקורבן אשר בהישג ידכם .אך, מי שאינו יכול להקריב קורבן , עליו לצום שלושה ימים בחג', ושבעה כשתחזרו (הביתה מהחג'). אלה עשרה (ימים) מלאים. כך ינהגו אלה שבני ביתם אינם מתגוררים סמוך למסגד הקדוש (מכה), יראו את אלוהים ודעו כי אלוהים מעניש בחומרה. 197 מועד החג' הוא בחודשים ידועים, ומי שלקח על עצמו לקיים בהם את החג', חייב להימנע מביאה אל נשים, משחיתות, וממריבות בתקופת החג'. כל מעשה טוב שתעשו, אלוהים יידע אותו. הכינו צידה (מזון) לדרך, דעו כי הצידה הטובה ביותר היא יראת אלוהים, ולכן יראוני, אתם, בעלי התבונה!

198 אין כל רע בהשגת פרנסה מעם ריבונכם בחג'. ואם ירדתם מ(הר) ערפאת הזכירו את שם אלוהים ליד אלמשער אלחראם (המקום הקדוש), הזכירו את שמו (אלוהים) כפי שהדריך אתכם, וכי הייתם לפני כן מן התועים, 199 אחר כך, רדו מהמקום שממנו יורדים כל האנשים (העולים לרגל), ובקשו את סליחת אלוהים, כי אלוהים הוא הסלחן והרחום.

200 בהשלימכם את טקסיכם, הזכירו את שם אלוהים כשם שנהגתם להזכיר את אבותיכם ואף יותר מכך. יש אנשים האומרים: "ריבוננו! תן לנו בעולם הזה ", לאלה לא יהיה חלק בעולם הבא, 201 ויש בהם האומרים: "ריבוננו! תן לנו טובה בעולם הזה וטובה בעולם הבא, ושמור אותנו מעונש האש", 202 אלה (המתפללים בתפילה זו), יקבלו את תגמולם לפי פועלם, ואלוהים הוא מהיר-חשבון. 203 הזכירו את אלוהים במספר ימים (ימי החג" במיוחד) מסוימים. אך, מי שמקדים בשני ימים לא יאשם, וכל המאחר, לא יאשם, אם ירא הוא. יראו את אלוהים ודעו כי אליו תקובצו.

204 ויש מהאנשים שאמרותיו מוצאות חן בעיניך בעולם הזה, והוא מעיד בפני אלוהים על אשר בלבו. (אך) הוא האויב הגדול ביותר, 205 כי בפנותו עורף מתרוצץ ברחבי הארץ להשחית את האדמה ואת פריה, ואלוהים אינו אוהב שחיתות. 206 ואם ייאמר לו: "ירא את אלוהים!" כוח ההתנגדות ידחף אותו לפשוע יותר. לכן, דינו בגיהינום, ומה נורא היצוע (העינוי בגיהינום). 207 אך, יש מהאנשים מי שמוסר את נפשו כדי לספק את רצון אלוהים. אלוהים הוא מלא חמלה כלפי עבדיו.

208 הוי, אלה אשר האמינו! קבלו על עצמכם, כולכם, התמסרות שלימה לאלוהים ואל תלכו בעקבות השטן, כי הוא אויבכם המושבע. 209 ואם תשגו לאחר הינתן לכם

האותות הבהירים, דעו כי אלוהים הוא העזוז החכם. 210 האם הם (אלה אשר כפרו) מצפים (ליום הדין) שיבוא אלוהים אליהם בשכבות עננים עם המלאכים? והדין נחרץ, ואל אלוהים יושבו כל העניינים. 211 שאל את בני ישראל, כמה אותות בהירים הבאנו להם. כל המסלף את חסד אלוהים אחרי שהוענק לו, (עליו להבין) כי אכן אלוהים מעניש בחומרה. 212 אלה אשר כפרו מוקסמים מחיי העולם הזה. לכן, הם לועגים לאלה אשר האמינו, ואולם אלה אשר יראים (את אלוהים) יהיו מעליהם ביום תחיית (המתים); אלוהים מפרנס את מי שהוא רוצה ללא חשבון.

213 האנשים היו אומה אחת, ואז אלוהים שלח את הנביאים להיות מבשרים ומזהירים, והוריד איתם את הספר בצדק, כדי לשפוט בין האנשים בכל אשר נחלקו בו. ולא נחלקו בו אלא לאחר שניתנו להם האותות הבהירים, וזאת מתוך קנאה ביניהם. אחר כך, אלוהים הדריך את אלה אשר האמינו אל הצדק אשר נחלקו בו, כי אלוהים מדריך את מי שירצה לדרך הישר. 214 האמנם חשבתם כי תיכנסו לגן עדן מבלי שיקרה לכם מה שקרה לאלה שקדמו לכם? פגעו בהם ייסורים וצרות וזועזעו, עד אשר אמר השליח ואלה אשר האמינו אתו: "מתי יבוא הניצחון מאלוהים?" אכן, הניצחון מאלוהים קרוב.

215 הם (אלה אשר האמינו) שואלים אותך (מוחמד):

"מה לנדב (מכספם)?" אמור: "כל הטוב אשר תוציאו, יינתן להורים, לקרובי משפחה, ליתומים, למסכנים ולעוברי אורח. וכל טוב אשר תעשו, אכן אלוהים יודע אותו". 216 נכפתה עליכם הלחימה, אף-על-פי שהיא שנואה עליכם, אך, יש שתשנאו דבר-מה, אף כי טוב הוא לכם, ויש שתאהבו דבר-מה, אף כי רע הוא לכם. אלוהים יודע ואתם אינכם יודעים.

217 יש כאלה ששואלים אותך (מוחמד) אודות החודש הקדוש, על הלחימה בו. אמור: " לחימה בו היא מעשה חמור, אך, למנוע אנשים מללכת בשביל של אלוהים וכפירה (שלכם) בו, וגם למנוע אנשים מלהיכנס למסגד הקדוש (במכה), ולגרש את יושביו ממנו, כל אלה חמורים יותר אצל אלוהים. כפייה על אנשים להמיר את דתם קשה מהריגתם. הם (אלה אשר כפרו) לא יחדלו להילחם בכם עד אשר יחזירו אתכם מדתכם, אם יעלה בידם. אלה מכם שינטשו את דתם וימותו ככופרים, יפסידו את הגמול של מעשיהם הטובים בעולם הזה ובעולם הבא. אלה יהיו משוכני האש (גיהינום), ולעולם יהיו בה. 218 אלה אשר האמינו והיגרו והתאמצו בדרך והקריבו למען אלוהים, הם מקווים לרחמי אלוהים, כי אלוהים הוא הסלחן הרחום.

219 יש כאלה ששואלים אותך (מוחמד) אודות היין והמייסר (משחק מזל), אמור: "יש בהם חטא גדול, וגם תועלת לבני-אדם , ואולם החטא שבהם יותר גדול

מהתועלת". וישאלוך מה יתרמו (כסף לצדקה), אמור: "מה שאתם יכולים מהעודף (של כספכם). כך יבהיר אלוהים לכם את האותות למען תחשבו (על מה שיועיל לכם),
220 בעולם הזה ובעולם הבא". וישאלוך על היתומים? אמור: "אם תנהלו את ענייניהם (הכספיים) בצורה נפרדת וטובה, זה טוב יותר לכם, ואם תערבבו את רכושם ברכושכם, כאחיכם יהיו. אלוהים מבחין בין המושחת לבין הישר, אילו רצה אלוהים היה מחמיר עמכם (שלא לערבב את רכושם ברכושכם). אלוהים הוא העזוז החכם".

221 אל תתחתנו עם משתפות (עבודה זרה) עד אשר תהיינה מאמינות, כי אישה מאמינה טובה היא ממשתפת (עבודה זרה), ולו מצאה חן בעיניכם. ואל תתחתנו למשתפים (עבודה זרה) עד אשר יהיו מאמינים, ואיש מאמין טוב ממשתף (עבודה זרה) גם אם הוא מצא חן בעיניכם. אלה קוראים אל האש, ואילו אלוהים קורא אל גן העדן ולזכות במחילה ברשותו. כך, מבהיר אלוהים את האותות לאנשים למען יזכרו. 222 וישאלוך על הווסת. אמור: " הוא טומאה, לכן, התרחקו מן הנשים בתקופת הווסת ואל תזדווגו עמן עד אשר תיטהרנה, ואחרי שתיטהרנה, בואו אליהן כדרך שציווה אתכם אלוהים. אלוהים אוהב את המבקשים סליחה, ואוהב את המיטהרים. 223 נשותיכם הן כאדמת-חריש לכם, ובואו אל חרישכם מאיזה צד שתרצו. הקדימו לעשות למען

נפשותיכם, ויראו את אלוהים, ודעו כי עתידים אתם לפגוש בו. ובשר (טובה) למאמינים.

224 אל תעשו (משם) אלוהים מטרה לשבועותיכם כדי להימנע מלהיות נדיבים ויראים, ועשו שלום בין בני האדם, כי אלוהים הוא השומע היודע. 225 אלוהים לא יעניש אתכם בגלל פליטת פה בשבועותיכם, אך, הוא יעניש אתכם בגלל כוונת לבבותיכם, ואלוהים סלחן מתון (סבלן). 226 לאלה הנשבעים לא לבוא אל נשותיהם, ניתנת שהות של ארבעה חודשים, לחזור בהם משבועתם, ואולם אם יחזרו בהם משבועתם, הנה אלוהים הוא הסלחן הרחום. 227 ואם ירצו להתגרש, הנה אלוהים הוא השומע היודע. 228 והגרושות תמתנה שלושה מחזורי וסת, ואסור להן להסתיר את אשר אלוהים יצר ברחמיהן, אם מאמינות הן באלוהים וביום הדין. לבעליהן שמורה הזכות להשיבן במשך תקופת הזמן הזה, אם ירצו בשלום בית. הן זכאיות לזכויות דומות לחובות וליחס הוגן, אולם, בעליהן עולים עליהן בדרגה (חייבים לפרנסן). ואלוהים הוא העזוז החכם.

229 אפשר לגרש אותה אישה פעמיים, אך, בפעם השלישית יוחלט סופית אם להחזיק באישה זו בחסד, או לשלחה (לגרשה) סופית בכבוד. בגירושין סופיים אסור לבעל לבקש איזה שהוא דבר ממה שניתן לה (לגרושתו כמוהר), אלא אם כן, יחששו השניים כי לא יוכלו לעמוד

בגבולות אשר ציווה אלוהים. ואם חששתם שלא יוכלו השניים לעמוד בגבולות אשר ציווה אלוהים, לא יהיה על שניהם עוון אם תפדה האישה את עצמה מהנישואין על-ידי השבת חלק ממה (מהמוהר) שניתן לה. אלה הגבולות שציווה אלוהים, ואל לכם לעבור את הגבולות, כי כל העוברים על גבולות אלוהים הם המקפחים. 230 ואם יגרשה (בפעם השלישית), לא תהיה מורשית לו, עד אשר תינשא לבעל אחר. ואם (הבעל החדש) יגרש אותה (מרצונו), לא יהיה חטא על השניים (היא ובעלה הקודם) אם יתחתנו שוב, אם סבורים הם כי יקיימו את גבולות אלוהים. אלה הם הגבולות אשר קבע אלוהים ואשר מבהיר לבעלי דעת. 231 ואם גירשתם את הנשים, והן כבר מילאו את תקופת ההמתנה, החליטו האם להחזיק בהן בחסד או לשלחן בחסד, ואולם אל לכם להוסיף ולהחזיק בהן רק כדי להציק להן. כל העושה זאת חוטא לנפשו. אל תתייחסו אל חוקי אלוהים בזלזול. וזכרו את החסד שנתן לכם אלוהים ואת הספר (הקוראן) וההחוכמה (מסורת הנביא מוחמד) אשר הוריד אליכם להזהירכם. ויראו את אלוהים ודעו כי אלוהים יודע כול דבר.

232 ואם תגרשו את הנשים, והן סיימו את תקופת ההמתנה (שלושה מחזורי ווסת), אל תמנעו בעדן להינשא לבעליהן, אם יסכימו ביניהם כמקובל. כך נדרש לנהוג

מכל אחד מכם המאמין באלוהים וביום הדין. ובזה תזדככו ותיטהרו יותר, כי אלוהים יודע, אך, אתם אינכם יודעים
233 אימהות (מגורשות) ייניקו את ילדיהן שנתיים תמימות למי שירצה לקיים את תקופת ההנקה במלואה. על האב (המגרש) של התינוק לפרנסן ולהלבישן כמקובל. אך, אין לחייב נפש (אדם) יותר מכפי יכולתה. אין להציק לאם בשל ילדה, ואין להציק לאב בשל ילדו. ועל היורש למלא אותם תפקידים. ואם ירצו שניהם גמילה מהנקה בהסכמה ביניהם ובהיוועצות זה עם זה לא יהיה עוון עליהם. אם תרצו לשכור מיניקה לילדיכם. לא יהיה עוון עליכם אם תשלמו את שכרה כמקובל. ויראו את אלוהים, ודעו כי אלוהים רואה את מעשיכם.

234 אם אנשים נפטרים ומשאירים (אחריהם) נשים, עליהן להמתין (לא להתחתן) ארבעה חודשים ועשרה ימים. עם תום תקופת ההמתנה, אתם (האנשים) אינכם אחראים למה שתעשינה בעצמן בצורה הוגנת ומקובלת. אלוהים הוא הבקי במעשיכם. 235 לא יהיה עוון עליכם אם תרמזו שאתם מעוניינים להתחתן עם אישה מסוימת, או אם חשבתם על כך בתוככם. אלוהים יודע כי תזכרו אותן. אך, אסור להיפגש עמן בסתר, אך, מורשה להגיד דברי חסד, ואל תחליטו לקיים את קשר הנישואין אלא כעבור הזמן הקבוע להמתנה. דעו, כי אלוהים יודע מה בנפשכם והיזהרו ממנו,

ודעו כי אלוהים הוא הסלחן הסבלן. 236 לא יהיה עוון עליכם אם תגרשו נשים לפני שבאתם אליהן, ולפני שקבעתם להן מוהר, אך תנו להן פיצוי כמקובל, העשיר כפי יכולתו, והעני כפי יכולתו, כי זוהי חובת כל המיטיבים. 237 אם תגרשון לפני שבאתם אליהן, אך לאחר שקבעתם להן מוהר, שלמו להן מחצית מאשר קבעתם להן, אלא אם יוותרו על המגיע להן, או יוותר הממונה על ענייני האישה, ואם תוותרו תהיו קרובים יותר ליראת אלוהים, ואל תשכחו לגלות נדיבות ביניכם, כי אלוהים רואה את כל מעשיכם.

238 שמרו על התפילות, ובעיקר על התפילה התיכונה, וקומו להתפלל אל אלוהים בהתמסרות. 239 ובשעת סכנה התפללו בהליכה על רגליכם או ברכיבה (על אמצעי נסיעה). אך, בהיותכם במקום בטוח, זכרו את אלוהים כדרך שלימדכם מה שמקודם לא הייתם יודעים. 240 אלה אשר ייפטרו וישאירו נשים (אלמנות) אחריהם, יש לצוות לנשים פרנסה למשך שנה שלמה, ולהישאר במשך שנה בבית שגרו בו. אולם, אם תעזובנה את הבית מרצונן, אתם (היורשים) אינכם אחראים למה שתעשינה בעצמן בגדר המקובל. אלוהים הוא העזוז החכם. 241 חובה היא על היראים להבטיח לנשים המגורשות אמצעי מחיה כמקובל.

242 כך יבהיר אלוהים לכם את אותותיו למען תבינו.

243 האם לא שמעת על אלה אשר ברחו באלפיהם מבתיהם למען יינצלו ממוות, אלוהים אמר להם: "מותו!" ואחר כך החיה אותם. הן אלוהים רב-חסד כלפי האנשים, אך, רוב בני-האדם אינם מכירים תודה. 244 הילחמו למען אלוהים, ודעו כי אלוהים הוא השומע והיודע. 245 כל מי שגמל לאלוהים גמול חסד, אלוהים יכפיל לו כפל כפליים. ואלוהים נותן פעם בצמצום ופעם נותן בשפע, ואליו תושבו.

246 האם לא שמעת על המנהיגים של בני-ישראל לאחר משה, אשר אמרו לנביאם "בחר לנו מלך למען נילחם בשביל אלוהים". אמר להם: "האם לאחר שייכתב עליכם להילחם לא תילחמו?" אמרו: "ולמה לא נילחם למען אלוהים לאחר שגורשנו מבתינו ואיבדנו את בנינו?" אולם כאשר נצטוו להילחם, התרחקו (כפרו), פרט למעטים מהם, ואלוהים יודע מי הם המקפחים. 247 ונביאם אמר להם: "אלוהים בחר לכם את שאול כמלך עליכם". אמרו: כיצד ימלוך הוא עלינו ואנו ראויים יותר ממנו למלוכה? וגם רכוש רב אין לו". אמר: "אלוהים בחר בו למלך עליכם והרבה לו דעת והגביה את קומתו. אלוהים נותן מלכות למי שירצה, ואלוהים רב-אמצעים רב-דעת". 248 ואמר להם נביאם: "האות לאישור מלכותו יינתן לכם בבוא ארון הברית אליכם עם השכינה בתוכו מריבונכם ושרידים שהשאירו בני ביתו של משה ובני

ביתו של אהרון נישא על-ידי המלאכים. בזאת יש לכם אות, אם מאמינים אתם".

249 כאשר יצא שאול בראש הגדודים, אמר: "אלוהים ינסה אתכם בנהר. מי שישתה ממנו לא יהיה שייך לי, אך מי שלא יטעם ממנו שייך לי הוא, וגם כל השותה רק מלוא ידו". אולם רובם שתו ממנו, פרט למעטים, ובחצותו את הנהר יחד עם הנאמנים לו, אמרו, אין בכוחנו להילחם היום בגוליית ובגדודיו. ורק אלה שידעו שהם עומדים לפגוש את אלוהים, אמרו: "כמה (הרבה) פעמים הקבוצה הקטנה ניצחה בעזרת אלוהים קבוצה גדולה ממנה. אלוהים הוא עם בעלי הסבלנות". 250 וכשעמדו פנים אל פנים מול גוליית וגדודיו, אמרו: "ריבוננו! השרה סבלנות עלינו, עזור לנו להחזיק מעמד ועזור לנו לגבור על הכופרים". 251 וברצון אלוהים הם הביסו אותם, ודוד הרג את גוליית, ואלוהים נתן לו את המלוכה ואת החכמה ולימד אותו מכל מה שרצה. ולולא הדף אלוהים את האנשים, חלק בידי אחרים, הייתה הארץ מתמלאת בשחיתות. אלוהים הוא רב-החסד לכל הברואים.

252 אלה אותות אלוהים אשר נקראו בפניך (הנביא מוחמד) באמת, ואתה הנך אחד מן השליחים. 253 השליחים הללו, העדפנו אחדים מהם על פני אחרים. יש בהם אשר דיבר אלוהים אתו, והעלה חלקם בדרגות. ונתנו לישוע בן

מרים אותות בהירים, וסייענו בידו ברוח הקודש (המלאך גבריאל).לו רצה אלוהים לא היו אלה אשר באו אחריהם חלוקים ביניהם לאחר שניתנו להם האותות הבהירים, ואולם הם נחלקו ביניהם, חלקם האמינו וחלקם כפרו. אילו רצה אלוהים, לא היו נלחמים ביניהם. ואולם אלוהים פועל כרצונו.

254 הוי, אלה אשר האמינו! תרמו צדקה ממה שהענקנו לכם, לפני שיבוא יום שאין בו מקח וממכר ולא קשרי ידידות ולא תתקבל כל ערבות, והכופרים הם המקפחים. 255 אלוהים, אין אל זולתו, החי הקיים, לא תאחז בו תנומה ולא שינה. לו כל אשר בשמים וכל אשר בארץ. ומי זה אשר יהיה מליץ יושר אצלו אלא ברשותו? הוא יודע את אשר יתרחש אחריהם ואת אשר קרה לפניהם, וידיעתם לא תקיף כלום מידיעתו אלא ברשותו. כס מלכותו מכיל את השמים ואת הארץ ולא תכבד עליו השמירה עליהם. והוא הנעלה האדיר. 256 אין דת בכפייה כבר התבררה הדרך הישרה מדרך התעייה. כל הכופר בשיתוף (עבודה זרה) ומאמין באלוהים, מחזיק בקשר האמיץ אשר בלתי ניתן לניתוק , כי אלוהים הכול שומע הכל יודע. 257 אלוהים מגונן על אלה אשר האמינו ומעבירם מחושך לאור אולם אלה אשר כפרו, השטן הוא מדריכם, והוא יעבירם מן האור אל החושך. הם שוכני האש ולעולם יהיו בה.

258 הלא צפית באשר התנצח הביא טיעונים לעומת אברהם כלפי ריבונו משום שאלוהים העניק לו מלכות? כשאברהם אמר לו: "ריבוני הוא המחייה והממית". אמר: "גם אני מחייה וממית". אמר אברהם, "אלוהים יביא את השמש ממזרח, הבא אתה אותה מן המערב". אז, נדהם זה אשר כפר. אלוהים לא ידריך את העמים המקפחים.

259 או כאדם זה אשר עבר ליד עיר שחרבה כליל, אמר: "איך יוכל אלוהים להחיותה לאחר מותה (החרבתה)?" אותה עת, המיתו אלוהים למשך מאה שנים, ולאחר מכן החייה אותו ואמר לו: "כמה זמן שהית?" אמר: "שהיתי יום או פחות מיום".אמר לו אלוהים: "לא, כי שהית מאה שנים. הבט אל מזונך ומשקך, הם לא השתנו, והבט אל חמורך. כך נעשה ממך אות לאנשים. עתה הבט אל העצמות, כיצד נקימן ואחר כך נכסה אותן בשר. לאחר שהתברר לו הדבר, אמר: "יודע אני כי אלוהים הוא הכול-יכול". 260 וכשאברהם אמר: "ריבוני! הראה לי כיצד תחיה את המתים". אמר (אלוהים): "האם אינך מאמין?" אמר (אברהם):"אמנם כן, אבל למען יבטח לבבי". אמר (אלוהים): "קח ארבעה סוגי עופות וצרף אותם אליך (וחתוך אותם לחלקים), ושים כל חלק מהם על הר אחד, אחר כך קרא אליהם, ובמהירות יבואו אליך עפים. דע כי אלוהים הוא העזוז החכם".

261 משלם של אלה התורמים מכספם למען אלוהים

כגרעין שהצמיח שבע שיבולים, ובכל שיבולת מאה גרעינים. אלוהים יכפיל למי שירצה, ואלוהים הוא רב-חסד יודע כול. 262 התורמים מכספם בשביל אלוהים ואינם מלווים את תרומתם בדברי התרברבות והצקה, גמולם שמור אצל ריבונם, ואין חשש לגורלם ולא ייעצבו. 263 אמירת דברים יפים (למבקש עזרתכם) וסליחה טובות מצדקה המלווה בפגיעה. ואלוהים בלתי-זקוק לדבר והוא העשיר הסבלן. 264 הוי, אלה אשר האמינו! אל תבטלו את צדקתכם על-ידי התרברבות ופגיעה, כאותו אדם התורם מכספו על מנת שיראו האנשים, ואינו מאמין באלוהים וביום האחרון, דומה הוא לסלע מכוסה עפר, שגשם שוטף פגע בו, והשאירו חלק וקשה. כך גם הם לא יפיקו דבר מפעולתם. ואלוהים לא ידריך את אלה שאינם מאמינים בו.

265 ומשל אלה אשר תורמים מכספם לסיפוק רצון ומתוך רצונם הטוב, נמשלו לגן על גבעה שגשם שוטף ירד עליו, ולכן הכפיל את יבולו, ואם לא יירד גשם יספיק לו הטל. ואלוהים רואה את כל מעשיכם. 266 הירצה האחד מכם שיהיה לו גן דקלים וענבים ומכל הפירות, אשר נהרות זורמים תחתיו, אך לעת זקנתו יהיו לו צאצאים חלשים, והגן ייפגע בסערה הרת אש שתשרוף אותו? כך יבהיר לכם אלוהים את האותות למען תחשבו עליהם.

267 הוי, אלה אשר האמינו! תרמו (למען אלוהים) מן

המובחר שקיבצתם וממה שהוצאנו לכם מן האדמה, ואל תבחרו את הטמא ממנו (למען אלוהים), אשר לא הייתם לוקחים לעצמכם, אלא אם תעלימו עין. דעו כי אלוהים הוא עשיר ראוי לשבח. 268 השטן מבטיח לכם את העוני, ומצווה עליכם להיות מושחתים, ואילו אלוהים מבטיח לכם סליחה ממנו וברכה, ואלוהים הוא רב-אמצעים ויודע כול. 269 הוא (אלוהים) המעניק את החכמה למי שירצה.ומי שמקבל את החכמה יזכה בטובה רבה. ולא יזכרו זולת בעלי התבונה.

270 כל תרומה שתרמתם וכל נדר שנדרתם, אלוהים יודעם. ולמקפחים אין עוזרים. 271 אם תתנו צדקה בגלוי טוב ויפה, ואולם אם תסתירוה ותתנוה לעניים טוב יותר לכם, ואלוהים יכפר לכם על עוונותיכם. אלוהים הכי בקי במה שתעשו. 272 לא עליך (מוחמד) מוטלת האחריות אם יקבלו את ההדרכה, כי אלוהים מדריך את מי שירצה. כל מה שתתרמו מהטוב , לעצמכם הוא, ואל תתרמו אותו אלא למען אלוהים. כל הטוב שתתרמו יושב ויוכפל לכם (ביום הדין) ולא תקופחו, 273 (הצדקה שתתרמו) מיועדת לעניים אשר אינם יכולים לנוע בארץ לצורכי פרנסתם בגלל אמונתם באלוהים. ומי שאינו מכיר אותם ואת מצבם יחשבם לעשירים, כי נמנעים הם מלבקש צדקה, אולם אתה מכירם במאפייניהם, אין הם שואלים טובה מאנשים ואינם

מפצירים, כל הטוב אשר תתרמו, הן אלוהים יודעו. 274
כל אלה אשר תורמים כספם (בצדקה) בלילה וביום, בסתר ובגלוי, גמולם שמור להם אצל ריבונם, ואין חשש לגורלם והם לא ייעצבו.

275 אלה אשר אוכלים את הריבית לא יקומו אלא כפי שיקום מי שאחז בו השטן מן הדיבוק. זאת משום שאמרו: "מיקח וממכר דומה לריבית", ואולם אלוהים הרשה את המיקח והממכר ואסר את הריבית, לכן, כל מי שהגיעה אליו אזהרה זו מריבונו, והפסיק (לאכול ריבית), יחזיק באשר כבר קיבל, ואלוהים יטפל בעניינו, ואולם מי שחוזר (לקבל ריבית), אלה הם בעלי האש ולעולם יהיו בה. 276 אלוהים ימחק את הריבית וירבה את הצדקה. אלוהים אינו אוהב כל כופר וחוטא. 277 אלה אשר האמינו ועושי הטובות והקימו את התפילה ונתנו את הזכאת (צדקת חובה), להם גמולם אצל ריבונם, אין חשש לגורלם ולא ייעצבו.

278 הוי, אלה אשר האמינו ! יראו את אלוהים והיפטרו ממה שנותר מן הריבית, אם באמת מאמינים אתם,
279 ואם לא תעשו כן, התכוננו למלחמה מאלוהים ושליחו, ואולם אם תבקשו סליחה, הן, לכם קרן כספיכם, לא תקפחו ולא תקופחו. 280 ואם הוא (החייב כסף) בצרה, תוענק לו ארכה (עד שישתפר מצבו), ואם תתרמו לו צדקה (שלא לגבות את החוב), ייטב לכם, אם יודעים אתם. 281 ייראו

את היום בו תושבו אל אלוהים, ואז תקבל כל נפש את המגיע לה, והם לא יקופחו.

282 הוי, אלה אשר האמינו! כאשר אתם מתקשרים ביניכם על חוב לזמן קבוע, עשו זאת בכתב, ותנו לכותב לרשום לכם את זה. אסור לכותב לסרב לרשום כפי שלימדהו אלוהים. עליו לרשום, והחייב יכתיב לו, ויירא את אלוהים ריבונו, ולא יפחית מחובו כלום. אם החייב היה בלתי שפוי או חלוש בדעתו שאינו מסוגל להכתיב, יכתיב הממונה עליו בשמו בצדק. הקימו שני עדים מקרב אנשיכם. אם לא יימצאו שני גברים, כי אז גבר אחד ושתי נשים אשר אתם מסופקים מהן כעדות, משום שאם אחת מהן תשכח או תטעה, תזכיר לה האחרת. ואסור לעדים לסרב להעיד בכל זמן שיתבקשו להעיד. ואל תתרשלו ברישום החוב, בין אם קטן הוא או גדול, ואת מועד פירעונו. דרך זו כשירה יותר בעיני אלוהים וטובה יותר לשמירת העדות ולמניעת ספקות. ואולם, אם מדובר בסחורה זמינה שאתם מעבירים ביניכם, אין בעיה אם לא תרשמוה. הקימו עדים לכל עסקה שתעשו, מבלי שתפעילו לחץ נגד רשם או עד, אם כך תעשו, תהיה זו הפקרות מצדכם.לכן, יראו את אלוהים, ואלוהים ילמדכם, ואלוהים יודע כל דבר. 283 ואם נוסעים אתם, ולא תמצאו כותב, הפקידו עירבון, אם מוסר אדם פיקדון לרעהו, חייב מקבל הפיקדון להחזירו כמצוות אלוהים ריבונו. אל תסתירו

את העדות, ומסתירה בליבו אשם הוא, כי אלוהים יודע את כל מעשיכם.

284 לאלוהים כל מה שבשמים ומה שבארץ, ובין אם תגלו או תסתירו את מה שבתוככם, אלוהים יבוא חשבון עמכם על כך, ויסלח למי שירצה ויעניש את מי שירצה, כי אלוהים הוא הכול-יכול. 285 מאמין השליח (מוחמד) במה שהורד אליו מריבונו, וגם כן המאמינים, כל אחד מאמין באלוהים ובמלאכיו, ובספריו ובשליחיו, ואיננו מפלים את שליחיו אלה לעומת אלה, ואמרו: "שמענו וצייתנו, סלח לנו ריבוננו כי אליך כולם חוזרים. 286 אלוהים, אינו מחייב נפש בעול זולת מידת יכולתה, ותקבל את שכרה בהתאם למעשיה הטובים, ואת עונשה בהתאם למעשיה הרעים. ריבוננו! אל תענישנו אם נשכח או נשגה,ריבוננו! אל תטיל עלינו נטל כפי שהטלת על אלה שקדמו לנו. ואל תטיל עלינו מה שאין בכוחנו לשאת, וחנון אותנו, וסלח לנו, ורחם עלינו, כי אתה השולט בנו, והענק לנו ניצחון על האנשים הכופרים".

סורה 3 : אל-עִמראן (משפחת עמרם)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 א.ל.מ. (אלף.לאם.מים)

2 אלוהים, אין אלוה מלבדו, החי הקיים. 3 (אלוהים) הוריד אליך (הנביא מוחמד) את הספר (הקוראן) באמת, מאשר את אשר בידיו. והוריד את התורה (למשה) ואת הבשורה (לישוע), 4 מקדם כהדרכה לאנשים, והוריד את הפורקאן (הקוראן). הנה אלה אשר כפרו באותות אלוהים, להם עונש קשה (ביום הדין), ואלוהים עזוז ובעל נקמה . 5 הן, אלוהים אין דבר שנסתר ממנו לא בארץ ולא בשמים. 6 הוא אשר עיצב אתכם ברחם (אימהותיכם) כרצונו, ואין אלוה מלבדו, והוא העזוז החכם.

7 הוא שהוריד אליך (הנביא מוחמד) את הספר (הקוראן). יש בו אותות בהירים, והם בסיס הספר, ואחרים דומים, אלה אשר סטייה בלבבם בוחרים את האותות המשתמעים לכמה פנים כדי לעורר ספקות, וכדי לפרשו כרצונם, ואולם רק אלוהים יודע את פשרו. אלה אשר מבוססים בידע אומרים "אנו מאמינים בו, הכל מעם ריבוננו". רק בעלי התבונה יזכרו. 8 ריבוננו! אל תיתן לליבנו לסטות לאחר שהדרכת אותנו, והב לנו מרחמיך מטעמך, כי אתה המיטיב ללא

גבול. 9 ריבוננו! אתה מקבץ את כל האנשים ביום אשר אין
ספק לגביו (יום הדין). אלוהים לא יפר את התחייבותו.
10 אלה אשר כפרו, לא יועיל להם רכושם ולא ילדיהם
בכלום אצל אלוהים, ואלה הם חומר בעירת האש
(בגיהינום). 11 כמו אנשי פרעה ואלה שהיו לפניהם; כולם
התכחשו לאותותינו, והשמיד אותם אלוהים בגין חטאיהם,
ואלוהים קשה בעונשו. 12 אמור לאלה אשר כפרו! עוד
תנחלו תבוסה ותקובצו אל גיהינום. כה רע הוא משכנכם
הסופי! 13 כבר היה לכם אות בשני מחנות אשר נפגשו
(בקרב של בדר), מחנה אחד נלחם בשביל אלוהים, והשני
כופר. ראו במו עיניהם את מחנה המאמינים כפליים
ממספרם . כך מנחיל אלוהים ניצחון למי שירצה. ובזה יש
לקח לבעלי תבונה.

14 קושטה לאנשים אהבת התאווה לנשים ובנים ומצבורי
זהב וכסף, וסוסים אצילים, והמקנה והאדמה הזרועה, כל זה
תענוג זמני של חיי העולם הזה, ואצל אלוהים החזרה הטובה
(לגן עדן). 15 אמור! האודיע לכם מה עדיף לכם יותר
מכל זה! לאלה היראים יש אצל ריבונם גנים אשר נהרות
זורמים מתחתיהם ולעולם יחיו בהם, וזוגות מטוהרות,יקבלו
שביעות רצונו של אלוהים. ואלוהים מיטיב להבחין בעבדיו.
16 אלה אשר אומרים: "ריבוננו! הן אנו האמנו, על כן
סלח לנו על חטאינו, והגן עלינו מעונש האש", 17 (אלה

הם:) בעלי הסבלנות, אנשי הצדק, הכנועים, הנותנים צדקה והמבקשים סליחה לקראת סוף הלילה.

18 אלוהים מעיד כי אין אלוה מלבדו, (וכך העידו) המלאכים, ובעלי הדעת, (שאלוהים) מקיים צדק. אין אלוה מלבדו, הוא העזוז והחכם. 19 הן, הדת אצל אלוהים היא האסלאם, לא נחלקו ביניהם אלה אשר קיבלו את הספר (התורה והבשורה), אלא לאחר שהגיעה אליהם הדעת (הקוראן) וקיפחו זה את זה , ומי שיכפור באותות אלוהים, אכן, אלוהים מהיר חשבון. 20 ואם יתנצחו אתך (מוחמד), אמור: " התמסרתי באמונתי לאלוהים, אני וחסידיי". ואמור לאלה אשר קיבלו את הספר ולאלה אשר לא קיבלו אותו, "האם התמסרתם באמונתכם לאלוהים?" ואם הם התמסרו, זה סימן שהודרכו. ואם יתרחקו (יכפרו), (אין אתה אחראי להם), כי חובתך רק להודיע להם. ואלוהים משגיח על עבדיו. 21 אלה אשר כפרו באותות אלוהים, וההורגים את הנביאים בלי צדק, ואלה אשר הורגים את האנשים המצווים על צדק. בשר להם על עונש כואב. 22 אלה הם שמעשיהם יאבדו להם, בעולם הזה ובעולם הבא , ולא יהיה להם שום מחלץ.

23 הלא ראית את אלה אשר ידעו חלק מן הספר (התורה)? כאשר הם מוזמנים לבוא אל ספר אלוהים (הקוראן) למען ישפוט ביניהם, אז חבורה מהם תתרחק (תכפור) והם מסרבים. 24 זאת כי אמרו: "לא תיגע בנו האש אלא לימים

ספורים". השלה אותם מה שבדו בדתם. 25 ומה יעשו כאשר
נקבצם ביום (יום הדין) שאין ספק בו, כשכל נפש תקבל את
גמולה, והם לא יקופחו. 26 אמור! : "אלוהים! מלך המלכות,
הנך מעניק מלכות למי שתרצה, תולש את המלכות מידי מי
שתרצה, מאדיר את מי שתרצה, משפיל את מי שתרצה,
בידך כל הטוב ואתה הכול-יכול. 27 אתה מחדיר הלילה
לתוך היום ומחדיר את היום לתוך הלילה, ומוציא את החי
מן המת ואת המת מן החי, ואתה שולח פרנסה לכל אשר
תרצה בלי הגבלה.
28 אל ייקחו המאמינים את הכופרים לאנשי חסות
במקום המאמינים. וכל העושה זאת, אין לו מה לקוות
מאלוהים, אלא אם תעשו זאת כדי להגן על עצמכם מפני
סכנה. אלוהים מזהירכם מפני עצמו, כי אל אלוהים כולם
חוזרים. 29 אמור!: "בין אם תסתירו את אשר בלבבכם
ובין אם תגלוהו, אלוהים יודע אותו, כי הוא יודע את כול
אשר בשמיים ובארץ, ואלוהים הוא כול-יכול, 30 ביום אשר
בו תמצא כל נפש את כל מעשיה הטובים ניצבים לפניה,
ואת הרע שעשתה, אז תרצה שיהיה בינה (לבין מעשיה
הרעים) מרחק אדיר. אלוהים מזהיר אתכם מפני עצמו,
ואלוהים רחום כלפי עבדיו. 31 אמור!: "אם אוהבים אתם
את אלוהים, אז היצמדו לדרכי! אז יאהבכם אלוהים ויסלח
לכם על חטאיכם. אכן, אלוהים סולח רחום". 32 אמור! :

"צייתו לאלוהים ולשליח (מוחמד), ואם יתרחקו (יכפרו), הרי אלוהים אינו אוהב את הכופרים.

33 אלוהים בחר את אדם, ואת נוח, ואת משפחתו של אברהם, ואת משפחתו של עימראן (עמרם) מכל העולמים. 34 כולם בני שושלת אחת. ואלוהים שומע ויודע הכול. 35 כאשר אשתו של עימראן (עמרם) אמרה: "ריבוני! נדרתי נדר, להקדיש לך את אשר אני נושאת ברחמי. אנא, קבל ממני! אתה השומע היודע". 36 כאשר ילדה אותה, אמרה: "ריבוני! ילדתי בת"– אך אלוהים יודע היטב מה היא ילדה – ואין הזכר כנקבה, "וקראתי לה מרים, אנא שמור עליה ועל צאצאיה מפני השטן הארור". 37 ריבונה קיבל את הבת ברצון וחסד, וגידל אותה בשפע ובטוב, והפקיד את זכריה (דודה, הנביא) לשמור עליה ולהיות אחראי לה. בכל פעם שביקר אותה זכריה במקום עבודתה את אלוהים, מצא מזון לידה. אמר: "הוי, מרים מניין לך זה? אמרה: זה מאלוהים. אלוהים מפרנס את מי שרוצה בלי חשבון. 38 שם זכריה קרא אל ריבונו: "הענק לי בחסדך זרע טוב, כי אתה שומע התפילה". 39 המלאכים קראו לו בעודו עומד בתפילה בבית התפילה ואמרו לו : "אלוהים מבשר לך על (בן ושמו) יחיא (יוחנן), אשר יאמת את דברו של אלוהים, ויהיה אדון ונמנע מהנאות החיים, ונביא מן הישרים".40 אמר (זכריה): "ריבוני! כיצד יהיה לי בן ואני זקן ואשתי עקרה?" והוא נענה: "כך יהיה.

אלוהים יעשה כל מה שרוצה".41 אמר (זכריה): "ריבוני! תן לי אות". והוא נענה, "האות שלך: שלא תדבר עם האנשים שלושה ימים אלא ברמזים. והזכר את שם ריבונך רבות , ושבחהו כל ערב ובוקר"42 וכאשר המלאכים אמרו: "הוי, מרים! אלוהים בחר בך וטיהר אותך ובחר בך להיות מעל נשות העולמים, 43 הוי, מרים! התמסרי לריבונך וסגדי וכרעי עם הכורעים". 44 זהו אחד מן המאורעות הנסתרים אשר אנו מגלים אותו לך (הנביא מוחמד), כי לא היית עמהם בעת השליכם את עטיהם למען יידעו מי יהיה אומן למרים, ולא היית עמהם כאשר רבו ביניהם.

45 כאשר המלאכים אמרו: "הוי מרים! אלוהים מבשר לך במילה שהוא נותן לך, שמו: המשיח, ישוע בן מרים, אשר יהיה נכבד בעולם הזה ובעולם הבא, ויהיה מהמקורבים. 46 וידבר אל האנשים בהיותו בעריסה ובגיל העמידה, ויהיה מן הישרים. 47 אמרה (מרים): "ריבוני! כיצד יהיה לי בן ואיש לא נגע בי?" אמר (אלוהים): "כך ייצור אלוהים את מה שירצה, ואם יחליט דבר, הוא יאמר לו: "היה! " ויהיה. 48 וילמד (אלוהים) אותו (ישוע) את הספר ואת החוכמה, ואת התורה והבשורה, 49 ושליח אל בני-ישראל: "אני באתי לכם עם אות מריבונכם: אברא לכם כדמות עוף מחימר, ואיפח בו (רוח) והוא יהיה עוף (אמתי) ,ברשותו של אלוהים. ואני ארפא את העיוור , ואת המצורע, ואחיה את

המתים ברשות אלוהים. נוסף לכל זה, אני אוכל להודיעכם מה אתם עומדים לאכול ומה אתם אוגרים בבתיכם. בזאת יהיה לכם אות אם מאמינים אתם, 50 ומאשר את מה שבין ידי מהתורה (אשר הורדה על הנביא משה), ואתיר לכם חלק ממה שנאסר עליכם. והבאתי לכם אות מעם ריבונכם, לכן יראו את אלוהים ושמעו בקולי". 51 אלוהים הוא ריבוני וריבונכם, על כן עבדוהו, וזוהי הדרך הישרה.

52 אך, כאשר הרגיש ישוע בכפירה מצדם, אמר: "מי יהיו תומכי בדרך לאלוהים?" אמרו תלמידיו: "אנו נתמוך בך למען אלוהים. אנו מאמינים! היה לנו עד, כי מוסלמים (מתמסרים) אנו. 53 ריבוננו! אנו מאמינים במה שהורדת, ודבקים באמונה בשליחות השליח (ישוע), משום כך, רשום אותנו עם העדים (אומת מוחמד). 54 הם (אלה אשר כפרו בישוע) תכננו נגדו, אך אלוהים תכנן נגדם, ואלוהים הוא הטוב שבמתכננים. 55 כשאמר אלוהים, " הוי, ישוע! אני אקחך ואישאך אליי ואזככך מאלה אשר כפרו, ואקבע את המאמינים בך מעל אלה אשר כפרו עד יום תחיית-המתים ואז תושבו אליי אפסוק ביניכם בכל אשר הייתם סביבו חלוקים". 56 ואלה אשר כפרו, אותם אעניש עונש חמור בעולם הזה ובעולם הבא, ולא יהיו להם מן מחלצים. 57 ואלה אשר האמינו וקיימו מעשי חסד, הוא (אלוהים) יגמול להם את גמולם המלא. אלוהים אינו אוהב את המקפחים.

58 מה שאנחנו קוראים לך הוא מן האותות (משפטי הקוראן) והזכר החכם.

59 את ישוע נמשל אצל אלוהים לאדם (האדם הראשון), הוא יצר אותו מעפר, ואז אמר לו: "היה!" והיה. 60 זה הצדק מריבונך, ולכן אל תהיה ממטילי הספק. 61 ומי שמתנצח אתך (מוחמד) בו, לאחר מה שקיבלת מהידע , ואמור: "בואו נקרא לבנינו ולבניכם, ולנשותינו ולנשותיכם ולעצמנו ולעצמכם , ואז נבקש מאלוהים כי על המשקרים תבוא הקללה. 62 זהו סיפור הצדק. ואין אלוה מלבד אלוהים והוא העזוז החכם". 63 ואם יתרחקו (יכפרו), אז הרי שאלוהים בקי במושחתים.

64 אמור: "הוי, אנשי הספר! בואו אל מילה שווה בינינו לביניכם : אשר נעבוד רק את אלוהים, ולא נשתף בו דבר, ולא יתייחס איש מאתנו זה אל זה כאדון מלבד אלוהים". ואם יתרחקו (יכפרו), אמרו: "אתם עדים כי מוסלמים (מתמסרים) אנו". 65 הוי, אנשי הספר! למה תתנצחו על אברהם? ורק אחריו הורדו התורה והבשורה. האם לא תבינו נכוחה? 66 הנה אתם אלה מתנצחים (אתנו) על מה שידוע לכם? ולמה תתנצחו על מה שאינו ידוע לכם? אלוהים יודע ואתם אינכם יודעים. 67 לא היה אברהם יהודי ולא נוצרי, אך הוא היה חניף (מתמסר) ומוסלם, ולא היה מהמשתפים (עבודה זרה). 68 אכן, האנשים המתאימים

יותר להיות קרובים לאברהם הם ההולכים בדרכו, והנביא הזה (מוחמד), והמאמינים, ואלוהים הוא אדון (מגונן) המאמינים. 69 היו רוצים אנשים מבעלי-הספר לו יתעו אתכם, אך אין הם מתעים אלא את עצמם ולא מרגישים. 70 הוי, אנשי הספר! מדוע תכפרו (תכחישו) באותות אלוהים על אף שאתם מעידים לקיומם (מכירים אותם)? 71 הוי, אנשי הספר! מדוע תערבבו את הצדק בשקר ותחביאו את הצדק במודע?!

72 ותאמר קבוצה מאנשי הספר: "האמינו באשר הושרה על אלה אשר האמינו בתחילת היום וכפרו בו בסוף היום, ואולי ישנו את דעתם. 73 ואל תתנו אמון אלא במי שהוא בן דתכם." אמור (מוחמד): "ההדרכה האמתית היא הדרכת אלוהים, ואולם אתם (אנשי הספר) אינכם רוצים כי אחרים יקבלו את אשר קיבלתם. או שיתנצחו עמכם בפני ריבונכם. אמור : "החסד הוא בידי אלוהים המעניק אותו למי שירצה, ואלוהים חובק הכול יודע הכול". 74 הוא בוחר ברחמיו את אשר ירצה, ואלוהים הוא רב חסד האדיר. 75 ומאנשי הספר אנשים אשר אם תפקיד בידיהם קינטאר (מאה רוטל) יחזירהו לך, אך יש ביניהם כאלה, אשר אם תפקיד בידיו דינאר (מטבע זהב) אחד, לא יחזירהו, אלא אם תמשיך לדרוש אותו ולא תרפה ממנו. זאת כי יאמרו, שאין הם אחראים כלפי מי שלא יודעים את הספר . ויגידו

על אלוהים ביודעין. 76 אכן, אלוהים אוהב מי שמקיים את התחייבויותיו ונוהג ביראת אלוהים, הן, אלוהים מחבב את יראיו.

77 אלה הקונים בברית אלוהים ואת שבועותיהם בעד מחיר קטן ,אלה אין להם חלק בעולם הבא, לא ידבר אליהם אלוהים, ולא יביט בהם ביום תחיית-המתים, ולא יטהרם , ועונשם יהיה מאד כואב. 78 ויש מהם אנשים המחקים בלשונם את מילות הספר (התורה) למען תחשבו כי הוא מן הספר, ואולם אין הוא מן הספר. ויאמרו: "זהו מאלוהים". ואולם אין הוא מאלוהים, וכך הם משקרים בשם אלוהים במודע. 79 לא ראוי לאיש, אשר אלוהים נתן לו את הספר, את החכמה, ואת הנבואה, ואז יגיד לאנשים: "היו עבדים לי במקום לאלוהים". אך הוא יגיד: "היו עובדי אלוהים דבקים (באלוהים) על סמך כל אשר תלמדו מן הספר והחכמה". 80 ואסור לו לצוות עליכם לקבל את המלאכים ואת הנביאים כאדונים. האם יצווה עליכם לכפור לאחר שאתם מוסלמים (מתמסרים לאלוהים).

81 כאשר כרת אלוהים ברית עם (כל) הנביאים: " כשנתתי לכם מהספר ומהחכמה, כי שבא אליכם שליח (הנביא מחמד)המאשר את אשר אתכם , על מנת להאמין בו ולתמוך בו. אמר (אלוהים): "המאשרים ומקבלים אתם עליכם את בריתי ?" אמרו: "מאשרים אנו (הנביאים)".

אמר: "העידו, ואף אני אעיד אתכם ", 82 ואכן, מי שמתרחק (שכופר) לאחר כל זאת, אלה הם המושחתים! 83 האם יבקשו דת אחרת מזו של אלוהים? ולו השלים (התמסר) כל מי שבשמים והארץ, אם מרצון או שלא מרצון, ואליו יושבו. 84 אמור: "מאמינים אנו באלוהים ובאשר הושרה אלינו (הקוראן) ובמה שהושרה לאברהם וישמעאל ויצחק ויעקוב והשבטים, ובאשר נמסר למשה ולישוע ולנביאים מריבונם. לא נבדיל בין אחד מבינם, ומוסלמים (מתמסרים) אנו לו." 85 מי שמחפש דת אחרת מלבד האסלאם לא יתקבלו ממנו מעשיו, ובעולם הבא יהיה מן האובדים. 86 איך ידריך אלוהים אנשים אשר כפרו לאחר שהאמינו, ולאחר שהעידו כי השליח (מוחמד) צדק הוא, ולאחר שניתנו להם האותות הבהירים? אלוהים לא ידריך את האנשים המקפחים, 87 עונשם של אלה יהיה, שתחול עליהם קללת אלוהים והמלאכים והאנשים כולם. 88 לעולם יהיו בה (באש), ולא יופחת עונשם ולא תינתן להם שהות, 89 פרט לאלה אשר יתחרטו בכנות לאחר מכן ויעשו מעשים טובים, כי אלוהים הוא הסלחן הרחום. 90 אלה אשר כפרו לאחר שהאמינו, והוסיפו להמשיך בכפירתם, לא תתקבל חרטתם, וכל אלה תועים הם. 91 אלה אשר כפרו וימותו כשהם כופרים, לא יתקבל מהם פדיון, אפילו כמלוא הארץ

זהב. לכל אלה יהיה עונש כואב, ולא יהיה להם מחלצים.
92 לא תקבלו את החסד של אלוהים, אם לא תתרמו מכל
מה שאהוב עליכם. כל אשר תתרמו, יהיה ידוע לאלוהים.
93 כל המאכלים היו מורשים לבני ישראל, מלבד מה שאסר
ישראל על עצמו לפני שהושרתה התורה. אמור (מוחמד):
"הביאו את התורה וקראו אותה אם אתם אכן צודקים".
94 מי שהמציא שקרים על אלוהים לאחר מכן, אלה הם
המקפחים. 95 אמור: "צדק אלוהים , על כן לכו בעקבות דת
אברהם חניף (המתמסר לאלוהים), ולא היה מהמשתפים
(עבודה זרה). 96 הבית (הקדוש) הראשון שהוקם לבני
האדם הוא זה אשר בבכה (העיר מכה), מבורך ובו הדרכה
לכל העולמים. 97 מצויים בו אותות בהירים, המקום שבו
עמד אברהם. כל הנכנס אליו יהיה בטוח. האנשים מצווים
בפני אלוהים לעלות לרגל אל הבית, אכן זה חובה על כל
היכול לצאת לדרך. ואולם כל הכופר, הן, אלוהים אינו
זקוק לכל העולמים. 98 אמור, הוי, אנשי הספר! למה אתם
כופרים באותות אלוהים? ואלוהים עד לאשר אתם מבצעים.
99 אמור: "הוי, אנשי הספר! מדוע אתם חוסמים את השביל
של אלוהים לאשר האמין, התרצו אותו מסולף ואתם עדים
? ולא נעלמו מאלוהים מעשיכם.

100 הוי, אלה אשר האמינו! אם תצייתו לקבוצה מאלה
אשר קיבלו את הספר, הם ישיבו אתכם להיות כופרים

לאחר שכבר הייתם מאמינים. 101 וכיצד תכפרו בעוד אותות אלוהים נקראים בפניכם, ושליחו עודנו ביניכם? ומי שיאחז באלוהים יודרך אל דרך הישר. 102 הוי, אלה אשר האמינו! יראו את אלוהים כיאה לו, ואל תמותו אלא בעודכם מוסלמים (מתמסרים לאלוהים), 103 דבקו בחבל של אלוהים (הקוראן) כולכם ואל תתפזרו, וזכרו את החסד של אלוהים עמכם כאשר הייתם אויבים זה לזה והוא קירב בין לבבותיכם, והפכתם בחסדו לאחים, וכאשר הייתם על ספף חפירה של אש, והוא חילץ אתכם ממנה. כך יבהיר לכם אלוהים את אותותיו למען תודרכו,

104 ושתהיה מכם אומה אשר קוראים אל הטוב, והמצווים לעשות חסד ומזהירים מעשיית רוע , ואלה הם המצליחים, 105 ואל תהיו כמו אלה אשר התפזרו ונחלקו לאחר שקיבלו את ההוכחות הבהירות, כי להם עונש אדיר. 106 ביום (יום הדין) אשר בו יאירו פנים ויחשכו פנים. ולאלה אשר חשכו פניהם יאמר, "האם כפרתם לאחר שהאמנתם? טעמו את העונש שבו כפרתם". 107 אך, אלה אשר יאירו פניהם יישארו ברחמי אלוהים לעולם. 108 אלה אותות אלוהים, אשר אנו קוראים לך (מחמד) בצדק , כי אלוהים אינו רוצה לקפח לעולמים. 109 לאלוהים כל אשר בשמים ואשר בארץ ואל אלוהים יוחזרו כל הדברים.

110 הייתם האומה הטובה ביותר שהוצאה לאנשים,

והמצווים לעשות חסד ומזהירים מעשיית רוע, ומאמינים באלוהים. ולו האמינו אנשי הספר (במוחמד ובשליחותו), טוב היה להם. יש מאמינים ביניהם, ואולם רובם מושחתים. 111 אינם יכולים לפגוע בכם אלא פגיעה מילולית, ואם יילחמו בכם יימלטו, אז לא ינצחו. 112 ההשפלה נכפתה עליהם באשר יימצאו, אלא אם יחזיקו בחבל מאלוהים ובחבל מהאנשים. ונחת עליהם זעם של אלוהים, נכפתה עליהם דלות, מפני שהם כפרו באותות של אלוהים, והרגו את הנביאים בלא צדק ועל כי מרדו ועברו מהמורשה לאסור.

113 אולם לא כולם דומים. בין אנשי הספר ישנה אומה של אנשי יושר הקוראים את אותות (משפטי הקוראן) אלוהים במשך הלילה והם יסגדו לו 114 מאמינים הם באלוהים וביום האחרון והמצווים לעשות חסד ומזהירים מעשיית רוע, וממהרים לעשות מעשים טובים, ואלו מהישרים, 115 והטוב שיעשו, אינו מוכחש להם . ואלוהים מכיר את היראים. 116 אלה אשר כפרו, לא יועיל להם רכושם ולא ילדיהם בכלום אצל אלוהים, ואלה הם בעלי האש והם בה לעולם (בגיהינום). 117 משל מה שהם תורמים בחיי העולם הזה משול לרוח קרה שנשבה על שדה אנשים אשר חטאו והשמידה אותו. לא אלוהים קיפח אותם, אלא הם את עצמם מקפחים.

118 הוי אלה אשר האמינו! אל תיקחו לכם ידידים מקורבים שאינם מקרבכם (כופרים), כי אינם מרפים לגרום לכם צרות ממושכות. הם תמיד מקווים שתסבלו, תמיד הם מביעים בפיהם שנאה כלפיהם, אך זה אשר מעלימים בלבם קשה יותר. כבר הבהרנו לכם את האותות, אילו הייתם מבינים. 119 הנה אתם אוהבים אותם (אנשי-הספר), ואילו הם אינם אוהבים אתכם, ואתם מאמינים בספר כולו (אשר ירד). ובהיפגשם עמכם יאמרו: "גם אנו מאמינים". אך כשהם בודדים, הם נושכים אצבעותיהם מזעם עליכם, אמור: "מותו ברוגזכם, אלוהים יודע מה שבלבבות". 120 כל טובה אשר תבוא עליכם תפריע להם. וכל צרה שתבוא עליכם ישמחו בה. ואם תהיו סבלניים ותיראו מאלוהים, לא תזיק לכם תחבולתם בכלום. אלוהים יודע את כל מה שהם עושים.

121 כאשר הקדמת בבוקר לצאת מביתך כדי לקבוע למאמינים עמדות לקרב. ואלוהים שומע הכול יודע הכול, 122 כאשר כמעט נפלה רוחם של שני שבטים מבינכם, אך אלוהים מגונן עליהם, כי על אלוהים סומכים המאמינים. 123 אלוהים נתן לכם ניצחון בקרב בדר כאשר הייתם חלשים, ולכן יראו את אלוהים, אולי תביעו לו אות תודה. 124 באומרך למאמינים, האם לא די בכך שריבונכם יוריד לעזרתכם שלושת אלפים מלאכים? 125 אכן! אם תהיו בעלי

סבלנות, ותהיה בכם יראה, ולו יתקיפו אתכם התקפת פתע, ישלח ריבונכם לעזרתכם חמשת אלפים מלאכים מסומנים ללחימה. 126 לא עשה אלוהים זאת אלא כבשורה בשבילכם ולמען יבטח לבכם בו. והניצחון הוא רק מאלוהים, העזוז והחכם. 127 זה היה כדי שישמיד חלק מאלה שכפרו, או להפיל את רוחם וישובו נכזבים. 128 אין בידיך שום דבר. אלוהים יקבל את חרטת מי שירצה או יעניש אותם משום שהם מקפחים. 129 ולאלוהים כל אשר בשמים ואשר בארץ, והוא סולח למי שרוצה, ומעניש את מי שרוצה, ואלוהים הוא הסלחן הרחום.

130 הוי, אלה אשר האמינו! אל תיקחו ריבית כפולה ומכופלת, והיו יראים את אלוהים למען תצליחו. 131 והישמרו מהאש (של הגיהינום) שהוכנה לכופרים, 132 והישמעו לאלוהים ולשליח למען תרוחמו. 133 מהרו אל הסליחה מריבונכם, ולגן העדן שרוחבו כרוחב השמים והארץ והוא מיועד ליראים, 134 אלה אשר תורמים מכספם הן ברווחה והן בצרה, ולאלה העוצרים את כעסם, והסולחים לאנשים, כי אלוהים אוהב את המיטיבים, 135 ואלה אשר עשו חטא, או קיפחו את עצמם , זכרו את אלוהים וביקשו את סליחתו על חטאיהם. ומי מלבד אלוהים יסלח על חטאים. ולא יתמידו במעשיהם (הרעים) במודע. 136 כל אלה, גמולם הוא סליחה מריבונם וגני עדן אשר נהרות

זורמים מתחתיהם, שבהם יחיו לעולם. מה טוב הוא גמול העמלים. 137 אומות ודורות רבים חלפו (הושמדו) לפניכם. ולכן קומו וצאו בארץ וראו מה היה עונשם של המתכחשים, 138 זוהי הצהרה לאנשים והדרכה ולקח ליראים.

139 אל תהיו חלשים ואל תיעצבו, כי עליונים תהיו אם מאמינים אתם. 140 ואם נגע בכם פצע (בקרב אוחוד), גם הם (האויבים) נפצעו כמותכם (בקרב בדר). והננו מחליפים (את ימי הניצחון) בין האנשים, למען יבחין אלוהים במאמינים ויבחר מבינכם עדים קדושים. ואלוהים אינו אוהב את המקפחים. 140 ועל מנת לבדוק את אלה אשר האמינו וישמיד את הכופרים. 142 החשבתם כי תיכנסו לגן העדן מבלי שאלוהים יבחין מי הם אלה אשר התאמצו למען אלוהים ומי הם הסבלנים? 143 תמיד הייתה לכם כמיהה למות בקרב עוד לפני שהגעתם לזה (בקרב אוחוד), אך כעת ראיתם את זה לנגד עיניכם.

144 מוחמד אינו אלא שליח אשר היו שליחים לפניו. האם תפנו עורף (לאסלאם) אם ימות או ייהרג? כל המפנה עורף, לא יזיק לאלוהים בכלום ואלוהים יגמול לאלה המודים לו. 145 ולא תמות נפש אלא ברשותו של אלוהים במועד (כתוב אצל אלוהים) הנקבע לה, מי שרוצה בתגמול של העולם הזה ניתן לו ממנו, אך מי שרוצה בתגמול של העולם הבא ניתן לו ממנו. ונגמול למכירי טובה. 146 וכמה נביאים אשר

נלחמו לצדם נאמנים רבים, ולא נפל לבם כתוצאה מכל אשר פגע בהם במלחמתם בשביל אלוהים, ולא נחלשו ולא הביעו כניעה. אלוהים אוהב את הסבלנים, 147 הם לא התלוננו ולא אמרו דבר מלבד "ריבוננו! סלח לנו על חטאינו וחצינו את גבולות המורשה, וקבע את רגלינו ביציבות, ותן לנו ניצחון על האנשים הכופרים." 148 ואז נתן להם אלוהים את גמול העולם הזה (הניצחון על אויביהם), והגמול המעולה של העולם הבא (גן עדן), ואלוהים אוהב את המיטיבים (במעשיהם).

149 הוי אלה אשר האמינו! אם תישמעו לאלה אשר כפרו, יחזירו אתכם אחורה לכפירה, ותהפכו למפסידים, 150 רק אלוהים הוא אדונכם (המגונן עליכם) והוא הטוב שבמחלצים. 151 נבהיל ונבעית את לבבות אלה אשר כפרו, על מה שייחסו לאלוהים אשר הוא לא השרה (על נביאו) וללא כל הוכחה מהם. האש (הגיהינום) תהיה משכנם, ומה נורא יהיה משכנם של המקפחים. 152 אלוהים קיים את הבטחתו לכם כשהבסתם אותם (את אויביכם) ברשותו, עד אשר נכשלתם ונפל הסכסוך ביניכם, ולא פעלתם לפי הוראות הנביא, ואולם לאחר שהראה לכם את אשר אהבתם (את השלל), משום שהיו ביניכם כאלה שרצו ברכוש העולם הזה והיו כאלה שרצו בגמול בעולם הבא. לכן הוא מנע מכם להביס אותם, וזה כדי לבחון אתכם. ובסוף סלח לכם. כי

אלוהים רב-חסד למאמינים. 153 וכאשר ברחתם אל ההר (הר אוחוד) ולא שמתם לב לאף אחד, על אף שהשליח (מוחמד) קרא לכם מאחור. על כן גמל לכם (אלוהים) בייסורים תחת ייסורים, למען תשכחו את הניצחון והשלל שאיבדתם ואת הכישלון שפגע בכם. אלוהים בקי היטב במעשיכם.

154 לאחר הסבל הוריד עליכם ביטחון על-ידי תנומה שכיסתה חלק מכם, ואילו אחרים דאגו לעצמם, וחשבו על אלוהים מחשבות שלא היתה בהן אמת, מחשבות של הבערות. הם אמרו: "האם אנחנו אחראים למה שקרה?" אמור להם "העניין כולו נמצא בידי (שליטת) אלוהים". הם מסתירים בלבם מה שלא יגלו לך. הם אומרים, "לו רק היה הדבר בידינו, לא היינו נהרגים כאן". אמור: "לו גם הייתם נמצאים בבתיכם, היו אלה אשר נגזר עליהם למות יוצאים מרצונם למקום הריגתם". כך אלוהים רצה להעמידכם בניסיון, ולבחון את אשר בלבכם, כי אלוהים יודע מה אתם מסתירים בלבכם. 155 אלה מכם אשר יתרחקו (יכפרו) ביום (אוחוד) שנפגשו שני המחנות (המאמינים והלא מאמינים), פותו על ידי השטן לעשות את אשר עשו בגלל חטאיהם, אך אלוהים סלח להם, כי אלוהים הוא הסלחן והסבלן.

156 הוי, אלה אשר האמינו! אל תהיו כמו אלה אשר כפרו האומרים על אחיהם הנוסעים למחייתם בארץ, או

משתתפים בקרבות למען אלוהים, אילו נשארו עמנו לא היו מתים, ולא היו נהרגים. אלוהים יעשה דברם זה צער בלבבותיהם. אלוהים הוא אשר יחיה וימית, והוא רואה את מעשיכם. 157 אם תיהרגו בשביל אלוהים, או תמותו, הרי סליחה מאלוהים ורחמיו טובים מכל אשר יצברו. 158 ואם תמותו או תיהרגו (בקרבות למען אלוהים), אל אלוהים תקובצו. 159 הודות לרחמי ריבונך התייחסת אליהם בעדינות, כי אילו היית תקיף וקשוח הם היו בורחים ומתפזרים מסביבך. לכן סלח להם ובקש את סליחת אלוהים עבורם, והמשך להתייעץ עמם,ובהבשלת ההחלטה סמוך על אלוהים והחלט, כי אלוהים אוהב את הסומכים עליו .160 אם יתמוך אלוהים בכם, אין מי שינצח אתכם. אך אם הוא יזניח אתכם, מי זה אשר יתמוך בכם מלבדו? ועל אלוהים המאמינים צריכים לסמוך.

161 חלילה לנביא לבגוד בשלל הקרב וכל שיבגוד בשלל הקרב יבוא ובגידתו בשלל הקרב בידו ביום תחיית-המתים, ואז תתוגמל כל נפש בעבור מה שעשתה (בעולם הזה), והם לא יקופחו. 162 האם מי שנוהג לפי רצון אלוהים הוא כמו מי שנפל עליו זעם אלוהים? משכנו הוא הגיהינום, וכה רע סופם. 163 הם מסווגים לפי דרגות אצל אלוהים. ואלוהים רואה את כל מה שהם עושים. 164 אלוהים גמל חסד למאמינים, בשולחו אליהם שליח מתוכם, על מנת שיקרא

בפניהם את אותותיו, לטהרם, וללמדם את הספר (הקוראן) ואת החכמה , שכן, היו קודם לכן בתעייה מובהקת.

165 וכאשר פגעה בכם מצוקה (בקרב אוחוד), וכבר פגעתם (באויב) כפליים (בקרב בדר), אמרתם: " כיצד זה קרה לנו?" אמור: "אתם עצמכם הובלתם אליו". אלוהים הוא הכול-יכול. 166 ומה שפגע בכם ביום (יום אוחוד) כשנפגשו שני המחנות (המאמינים והלא מאמינים), קרה ברשות אלוהים, למען יידע מי הם המאמינים (באמת), 167 ולמען יידע מי הם הצבועים, אשר בהיאמר להם: "בואו והילחמו בשביל אלוהים, או הדפו את המתקיפים". אמרו: "לו ידענו שתילחמו במישהו היינו מלווים אתכם". באותו יום היו קרובים לכפירה יותר מאשר לאמונה, משום שהם אומרים בפיהם מה שלא בליבם, אך אלוהים יודע את אשר יחביאו. 168 אלה אשר לא יצאו למערכה, אמרו לאחיהם (על מי שנפלו במלחמה): "לו נשמעו לנו, לא היו נופלים בקרב", אמור: "סלקו את המוות מעצמכם, אם אתם צודקים".

169 אל תחשוב שאלה שנפלו במערכה בשביל אלוהים מתים הם, כי חיים הם אצל ריבונם, ונהנים מהשפע שהוא מספק להם. 170 הם שמחים במה שמעניק להם אלוהים מחסדו, ומתבשרים באלה שנשארו בחיים ועוד לא הצטרפו אליהם, שלא יהיה להם ממה לפחד ולא על מה להתעצב.

171 והם מתבשרים בשפע הטוב מאת אלוהים ובחסדו, כי אלוהים לא יקפח את גמול המאמינים, 172 אשר קיימו את (קריאת) אלוהים והשליח (מוחמד), לאחר שכבר נפצעו קשה (בקרב אוחוד), ולעושי הטוב והיראים שמור גמול אדיר. 173 וכן לאלה אשר אמרו להם האנשים: "הנה האויבים (אנשי מכה) הכינו לכם כוח רב להילחם בכם, עליכם לפחד מהם". אמנם, זה רק חיזק את אמונתם, ואמרו, "דיינו באלוהים שהוא הטוב במגינים", 174 המאמינים לאחר היציאה לקרב הם חזרו הביתה בשפע הטוב של אלוהים ובחסדו, ולא פגע בהם כל רע. ונהגו לפי רצון אלוהים, ואלוהים בעל החסד האדיר. 175 אמנם זה השטן הוא שמטיל עליכם פחד על-ידי נאמניו, אך אל תפחדו מהם, ויראו רק אותי, אם אתם מאמינים

176 אל יצערוך אלה הממהרים לכפור, הם לא יזיקו לאלוהים בכלום. אלוהים חפץ שלא לתת להם חלק בעולם הבא, להם עונש אדיר. 177 אלה שבחרו בכפירה במקום אמונה לא יזיקו לאלוהים בכלום, להם עונש כואב 178 אל יחשבו אלה אשר כפרו כי הארכה אשר ניתנה להם היא לטובתם. אנו נותנים להם ארכה רק למען שירבו לחטוא, להם עונש משפיל. 179 אלוהים לא ישאיר את המאמינים במצב שבו אתם נמצאים, אלא עד שיברור את הרע מן הטוב. אלוהים לא

יחשוף בפניכם את הנסתר, אבל אלוהים בוחר לו שליחים כפי שירצה. על כן האמינו באלוהים ובשליחיו, ואם תאמינו ותהיה בכם יראה יהיה גמולכם אדיר.

180 ואל יחשבו המקמצים לתת מן החסד שאלוהים העניק להם, כי הוא לטובתם. להפך, לרעתם הוא, ואת כל מה שיקמצו יישאו כסוגר על צווארם ביום תחיית- המתים, כי לאלוהים ירושת השמים והארץ, ואלוהים בקי במעשיכם. 181 אלוהים שמע את דברי האומרים: "אלוהים עני ואנו עשירים". נרשום את אשר דיברו, ואת הריגתם של הנביאים ללא הצדקה. (וביום הדין) נאמר: "טעמו את עונש השריפה" (בגיהינום). 182 זה עונש על (החטאים) אשר עוללו ידיכם, ואכן אלוהים אינו מקפח את העבדים (יצוריו). 183 לאלה אשר אומרים : " אלוהים כרת אתנו ברית כי לא נאמין לשום שליח אם הוא לא יביא לנו קורבן שהאש תאכל אותו", אמור (מוחמד): "שליחים אשר היו לפניי כבר הביאו לכם אותות בהירים, ואת אשר אמרתם (הקורבן), ומדוע הרגתם אותם אם באמת אתם צודקים?" 184 ואם יתכחשו לדבריך, הנה כבר לפניך הוכחשו דברי שליחים אשר הביאו אותות בהירים והזאבור (מגילות שניתנו לשליחים לפני הנביא מוחמד), וספרים קדושים אשר מאירים לכם (את דרך האמונה)". 185 כל נפש עתידה לטעום את המוות, וביום תחיית-המתים ישולם לכם גמולכם, וכל מי שיורחק

מאש הגיהינום ויוכנס לגן העדן, הוא הזוכה, וכי חיי העולם הזה אינם אלא הנאה חולפת.

186 (הוי, המאמינים!) עוד תתנסו באובדן רכושכם ונפשותיכם, ותשמעו מאלה אשר ניתן להם הספר לפניכם ומעובדי האלילים דיבורים שיפגעו בכם הרבה, אך אם תהיו סבלנים ומאופקים, אז הרי שזה סימן של רצון איתן.
187 אלוהים כרת ברית עם אלה אשר הוענק להם הספר: עליכם לגלותו ולפרשו לבני-האדם ואל תחביאוהו ואולם הם זרקוה (את הברית) מאחורי גבם עבור תמורה זולה. כה גרועה העסקה שעשו. 188 אל תחשוב כי אלה השמחים במעשיהם ואוהבים שישבחו אותם על מה שלא עשו, ואל תחשוב שהם יינצלו מן העונש, ולהם עונש כואב (בגיהינום).
189 לאלוהים מלכות השמים והארץ, ואלוהים הכול-יכול.

190 בבריאת השמים והארץ ובחילוף הלילה והיום יש אותות למשכילים להבין. 191 אלה המזכירים את אלוהים בעמידה, בישיבה, ובשכיבה על צדם, וחושבים על (התחכום של) בריאת השמים והארץ (ומתפלאים): "ריבוננו! לא יצרת כל זה לבטלה; ישתבח שמך! והגן עלינו מפני עונש האש (בגיהינום)". 192 ריבוננו! כל מי שתכניס אל האש (בגיהינום), אתה מבזהו, ולמקפחים אין עוזרים.
193 ריבוננו! אנו שמענו מישהו (הנביא מוחמד) קורא לבוא אל האמונה, ואומר: "האמינו בריבונכם!" והאמנו. ריבוננו!

סלח לנו על חטאינו ומחק לנו את מעשינו הרעים, והמיתנו עם הישרים". 194 ריבוננו! הענק לנו את אשר הבטחת לנו על-ידי שליחיך, ואל תעליבנו ביום תחיית-המתים, הן, אתה אינך מפר הבטחה.

195 וריבונם נענה להם: "אני לא אבטל את עמלו של אף אחד, זכר או נקבה, משום שכולכם מאותה שושלת (שווים אצלי). אלה אשר היגרו וגורשו מבתיהם, ונפגעו למעני, ונלחמו ונפלו במערכה (למעני) אכפר להם על חטאיהם, ואכניסם אל גני עדן אשר נהרות זורמים מתחתיהם, כגמול המגיע לכם מאלוהים, כי הגמול הטוב ביותר שמור אצל אלוהים. 196 אל תתעתע בך השליטה של אלה אשר כפרו במקומות שונים בעולם, 197 זוהי הנאה קטנה, ואחריה יהיה משכנם בגיהינום, ומה רע המשכן שם. 198 ואולם הי ראים את ריבונם, להם שמורים גני עדן אשר נהרות זורמים מתחתיהם, לעולם ישכנו בהם, כהארחה מאלוהים. כל אשר אצל אלוהים, טוב הוא לישרים. 199 בין אנשי הספר ישנם המאמינים באלוהים ובאשר הורד אליכם (הקוראן), ובאשר הורד אליהם, והם נכנעים לאלוהים. הם אינם מחליפים את אותות אלוהים בתמורה זולה. כל אלה להם גמולם אצל ריבונם, ואלוהים מהיר חשבון. 200 הוי אלה אשר האמינו! גלו סבלנות, והחזיקו מעמד בסבלנות, ועימדו על המשמר, והיו יראים את אלוהים למען תצליחו.

סורה 4 : א-ניסא' (הנשים)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 הוי האנשים ! יראו את ריבונכם אשר ברא אתכם מנפש אחת שממנה ברא את בת-זוגה, ומשניהם הפיץ אנשים רבים ונשים רבות. ויראו את אלוהים אשר בשמו תתייחסו זה לזה, ושמרו על חובתכם לקרובי משפחה, כי אלוהים משגיח עליכם. 2 עליכם למסור ליתומים את רכושם (כשיתבגרו), מבלי להחליף את הטוב ממנו ברע, ואל תאכלו (אל תערבו למען תגזלו) את רכושם עם רכושכם, כי פשע חמור הוא. 3 ואם פוחדים אתם כי לא תוכלו לעשות צדק עם היתומות, התחתנו עם נשים המוצאות חן בעיניכם, לשתיים, לשלוש, או לארבע. אך אם פוחדים אתם שלא תוכלו לנהוג בהן בצדק ושוויון, התחתנו עם אחת, או הסתפקו באלה אשר בבעלותכם. כך יקל עליכם שלא לקפח. 4 תנו לנשים את המוהר ברצון, אך אם הן מרצונן החופשי תוותרנה לכם על חלק ממנו, השתמשו בזה ויערב לכם.

5 אל תפקידו בידי חלשי-דעת את רכושכם אשר אלוהים מינה אתכם למשגיחים עליו. ואולם פרנסו אותם והלבישו אותם, ודברו עמם בצורה יפה. 6 פקחו על היתומים עד שיגיעו לגיל של חתונה; ואז אם תבחינו בכך שהם הגיעו לבגרות, החזירו להם את רכושם, ואל תבזבזו את זה לפני

שהם יגיעו לגיל בגרות. על (המשגיח) העשיר להימנע מלהשתמש ברכוש היתום, אך העני רשאי להשתמש בו כמקובל. ובמוסרכם להם את רכושם, הביאו עדים, ומספיק אלוהים לבדו לעריכת הדין והחשבון. 7 לגברים חלק מירושת ההורים והקרובים, ולנשים חלק מירושת ההורים והקרובים, מעט או רב, חלק מוגדר. 8 אם נוכחים בחלוקה קרובי משפחה, ויתומים, ומסכנים, יש להעניק להם חלק (מן העיזבון) ודברו איתם בצורה מכובדת. 9 עליהם לחשוש לאלה אשר לו היו עוזבים מאחוריהם צאצאים חלשים (אשר היו תחת השגחתם לפני מותם) ודואגים להם, על כן יהיו יראים את אלוהים, וידברו דברים ישרים. 10 אלה אשר אוכלים בקיפוח (גוזלים) את רכוש היתום, אכן ימלאו בטניהם באש, אשר ייצלו בה בגיהינום הבוערת.

11 מצווה אלוהים לכם ביחס לילדיכם: כי חלק הבן הזכר הוא כחלק שתי בנות, ואם יש יותר משתי בנות, אז יהיו להן שני שלישים מהירושה. ואם יש בת יחידה, אז היא תקבל חצי מהירושה. באשר להורים, כל אחד מהם יקבל שישית מהירושה של בנם במקרה שיש לו ילדים. ואם אין לו ילדים, והוריו הם יורשיו, אז אימו תקבל שליש. ואם יש לו אחים ואחיות, אז אימו תקבל שישית מהירושה. כך תחלקו לאחר קיום צוואתו וסילוק חובותיו. ביחס להוריכם וילדיכם (היורשים אתכם) לא תדעו מי מהם עשוי להועיל

לכם יותר. (חלוקה זו היא) קביעה מן אלוהים. אלוהים הוא היודע והחכם. 12 ולכם מחצית ירושתן של בנות-זוגכם, אם אין להן ילד. אך אם יש להן ילד, לכם רבע מהירושה, לאחר קיום צוואותיהן וסילוק חובותיהן. כמו כן מגיע להן הרבע מירושתכם אם לא יהיה לכם ילד. ואם יש לכם ילד, הן יקבלו שמינית מהירושה, לאחר קיום צוואתכם וסילוק חובותיכם. כשאין הורים או ילדים לגבר או לאשה, אך יש אח או אחות, יהיה חלק כל אחד מהם שישית; אך אם יש יותר משניים, הם יחלקו שליש, לאחר קיום צוואתו וסילוק חובותיו, ללא גרימת נזק (ליורשים), זהו צו אלוהים, ואלוהים יודע ומתון. 13 ואלה הם חוקי אלוהים, וכל מי שמציית לאלוהים ולשליחו (מוחמד) ייכנס אל גני עדן אשר נהרות זורמים מתחתיהם, ולעולם יחיה בהם, וזוהי הזכייה האדירה. 14 אולם מי שמתנגד לאלוהים ולשליחו, ועובר על חוקיו, ישליכו אל האש (הגיהינום) ויישאר שם לנצח, ועונשו יהיה משפיל.

15 ולאלה מהנשים שלכם אשר מואשמות בזנות, הביאו נגדן ארבעה עדים. אם הם יעידו באשמתן, החזיקו אותן בבית עד יום מותן. או עד אשר אלוהים יקבע להן מוצא אחר. 16 אם שניים יעשו זאת , העניש אותם, ואם יתחרטו בכנות ויתנהגו כמקובל, הפסיקו להזיק להם. אלוהים מקבל את חרטתם הכנה של עבדיו ורחום. 17 אלוהים יקבל את

חרטתם הכנה של אלה העושים רעה בשגגה, והממהרים לבקש סליחה כנה מאלוהים, אלה אלוהים יקבל את סליחתם הכנה . אלוהים הוא היודע החכם. 18 אך לא תתקבל בקשת הסליחה של החוטאים, אשר בהגיע שעתם למות הם אומרים, "אני מביע חרטה כנה " ולא למתים ככופרים כי להם הכנו עונש כואב.

19 הוי אלה אשר האמינו! אסור לכם לרשת נשים כנגד רצונן. ואל לכם למנוע בעדן מלהינשא וכך ליטול מהן חלק מאשר נתתם להן, פרט למקרה של זנות שהוכחה. חיו עמן כדין, ואם תסלדו מהן, יתכן כי אתם סולדים מדבר אשר אלוהים עשה כפתח לשפע של טוב. 20 אם תרצו להתחתן עם אישה אחרת במקום האישה שאתם נשואים לה, וכבר נתתם לראשונה קינטאר (מאה רוטל), אל לכם להשיב חלק ממנו. תרצו לקחתו על-ידי עלילות והאשמות שקריות? 21 כי איך תיקחוהו לאחר יחסי האישות שקיימתם ביניכם, ולאחר ברית הנישואין? 22 אל לכם להתחתן עם הנשים אשר התחתנו עמן אבותיכם, חוץ ממה שכבר קרה מקודם, כי זה מעשה תועבה (בלתי מוסרי) ומנהג מביש.

23 אסורות עליכם לנישואין: אימהותיכם, ובנותיכם, ואחיותיכם, ודודותיכם מצד אביכם, ודודותיכם מצד אמכם, ובנות האח, ובנות האחות, ואלה אשר היניקו אתכם, ואלה שינקו אתכם מאותה אישה, ואימהות נשיכם, ובנותיכם

החורגות מנשים שאתם ביחסי אישות עמן, ואם אינכם ביחסי אישות עמן אין חטא עליכם להתחתן עמן, ונשות בניכם יוצאי חלציכם, ואל תתחתנו עם שתי אחיות יחדיו, אלא אם כן זה כבר נעשה. אלוהים הוא הסלחן והרחום.
24 כמו כן, אסורות לכם נשים נשואות, חוץ מהנשואות אשר לקחתם בשבי (בשעת מלחמה), זה חוק אלוהים אשר הוריד לכם. אבל חוץ מאלה, כל השאר מורשות לכם לנישואין, בתנאי שאתם משתמשים ברכושכם כדי לשאתן בנישואים מקודשים, אך לא לשם זנות וניאוף. חובה עליכם לשלם את המוהר שקבעתם לנשים אשר בעלתם בצורה חוקית (במסגרת הנישואים), ולא יהיה חטא אם תבואו לידי הסכם מיוחד ביחס לגורל המוהר, כי אלוהים הוא היודע החכם.
25 מי שאין לו יכולת כלכלית להתחתן עם המאמינות בנות החורין, אז הוא יכול להתחתן עם אחת המאמינות אשר לכם. אלוהים יודע היטב מי מאמין, והמאמינים מקורם זה מזה עליכם להתחתן עמן ברשות משפחותיהן, ושלמו להן את המוהר המגיע להן כמקובל, ובתוקף קידושי נישואין ולא לשם זנות. אולם אם תזנה (אחרי הנישואין), יחול עליה רק מחצית העונש שחל על אישה אשר נישאה כאשר הייתה בת חורין. זו היא הדרך היאה לכל אחד מכם הפוחד שיצרו יגבר עליו. אך מוטב לכם שתשלטו ביצרכם. ואלוהים סולח רחום.

26 אלוהים רוצה להדריך אתכם בדרכם של אלה שקדמו לכם, ויקבל את חרטתכם הכנה, כי אלוהים הוא היודע החכם. 27 אלוהים רוצה לקבל את חרטתכם הכנה, אך אלה המשועבדים לתאוות רוצים כי תרחיקו לסטות (מדרך הישר). 28 אלוהים רוצה להקל עליכם, כי הוא יודע כמה רפויים נוצרו בני-האדם.

29 הוי אלה אשר האמינו! אל תבזבזו איש את רכוש רעהו ללא הצדקה, אלא אם תהיה זו עסקה מתוך הסכם הדדי, ואל תביאו כליה על עצמכם, כי אלוהים מרחם עליכם. 30 זה אשר עושה את כל אלה (גזילת רכוש והרג של אחרים) מתוך מרידה וקיפוח, נצלה אותו באש הגיהינום, וזה קל מאד עבור אלוהים. 31 אם תישמרו מפני החטאים הגדולים אשר נאסר עליכם לעשות, נכפר לכם על מעשיכם הרעים הקטנים, ונכניס אתכם למקום מכובד (בגן העדן). 32 אל תחפצו לקבל את מה שאלוהים העדיף לתת לאחרים. לכל איש חלק כפי מעשיו, ולכל אישה חלק כפי מעשיה, ובקשו את חסדו של אלוהים. אלוהים יודע כל דבר. 33 לכל אחד ישנם יורשים שיקבלו חלק ממה שהורים וקרובי משפחה השאירו. ואלה אשר נשבעתם להם, העניקו להם את חלקם, כי אלוהים עד לכל דבר.

34 הגברים הם השומרים על הנשים בהכוונתן ובדאגה

לצרכיהן, מפני שאלוהים העדיף אחדים מהם על אחרים, וכי הם תורמים מרכושם לפרנסתן. אכן, הישרות הן האדוקות השומרות על הנסתר כדרך שישמור אלוהים. אך את אלה אשר אתם פוחדים שתמרודנה, הטיפו להן מוסר, והימנעו מביאה אליהן במגע, והכון קלות, ואם תשמענה בקולכם, אל תמשיכו ללחוץ עליהן, ואלוהים הוא הנעלה האדיר.
35 ואם תפחדו לפילוג בין השניים, שלחו בורר ממשפחתו ובורר ממשפחתה, ואם ירצו שניהם לתפייס, יביא אלוהים לידי הסכם ביניהם. ואלוהים הוא היודע והבקי .

36 ועיבדו את אלוהים ואל תשתפו עמו כל שותף, וגמלו חסד עם ההורים, ועם קרובי משפחה, ועם היתומים, ועם המסכנים, ועם השכן קרוב המשפחה, ועם השכן הזר, ועם המכר המלווה אתכם בבית או בדרך, ועם עוברי אורח, ועם העבדים. אלוהים אינו אוהב את השחצן הגאוותן,
37 אלה שמתקמצנים והמצווים על אחרים להיות קמצנים, והמסתירים את מה שאלוהים העניק להם מחסדו, הרי הכנו לכופרים עונש משפיל. 38 ולאלה התורמים את כספם כהתחסדות בפני האנשים, ואינם מאמינים באלוהים ולא ביום האחרון. ומי שלוקח את השטן כחבר, החבר הזה רע מאוד. 39 ומה היה מפריע להם לו האמינו באלוהים וביום האחרון, והוציאו מהחסד שאלוהים העניק להם? ואלוהים מכיר אותם היטב. 40 אכן אלוהים לא יגרום עוול לאיש,

אפילו לא כמשקל גרגר חול, ואם תהיה טובה, הוא יכפיל אותה, ויעניק גמול אדיר.

41 מה הם יעשו כאשר נקים עד מכל אומה, והבאנו אותך (מוחמד) להעיד על אלה (המוסלמים), 42 ביום ההוא יקוו אלה אשר כפרו ודחו את דברי השליח כי תכסה אותם האדמה (ימותו), אך הם לא יוכלו להסתיר מילה מאלוהים. 43 הוי אלה אשר האמינו! אל תיגשו (למסגדים או) לתפילה בעודכם שיכורים, עד אשר תדעו מה אתם אומרים. ולא כשאתם טמאים (מביאה אל נשיכם) אלא אם אתם עוברי דרך, עד אשר תתרחצו. ואם חולים אתם, או בנסיעה, או אחרי עשיית צרכים, או באתם במגע עם נשים, ואינכם מוצאים מים, חפשו עפר נקי, ובעפר הנקי נקו את ידיכם ומשחו את הפנים פעם אחת, ונקו בו את ידיכם עד המרפקים, ואלוהים הוא החונן והסלחן.

44 הלא ראית את אלה אשר הובא להם חלק מן הספר? הם רכשו לעצמם את התעייה, ורוצים שגם אתם תתעו מן השביל של אלוהים. 45 אלוהים יודע יותר מכם את אויביכם, ודי באלוהים כאדון, ודי באלוהים כתומך. 46 (חלק) מאלה אשר התייהדו המשנים את האותות (משפטי הקוראן) מהקשרם, ואומרים (לנביא), "שמענו ומרדנו", או "שמע ואל תקשיב" והם אומרים "הבט בנו" בעודם מעוותים את האותות (משפטי הקוראן) במו לשונם, בניסיון לגדף את דת

(האסלאם) ולהתנכל לה. אילו היו אומרים, "נשמע ונעשה" או הקשב לנו והבט בנו" כי אז היה זה טוב יותר להם ונכון יותר. אך אלוהים קילל אותם על כפירתם, ולא יאמינו אלא מעטים מהם.

47 הוי אלה אשר ניתן להם הספר! האמינו באשר הורדנו (הקוראן) המאשר את (האמת) אשר עמכם , לפני שנמחק פנים ונסובבם אחורנית, או נקלל אתכם כשם שקיללנו את מחללי השבת. וצו אלוהים תמיד מתקיים. 48 אלוהים לא יסלח לאלה אשר משתפים בו (עבודה זרה), ויסלח לכל מי שירצה על כל דבר אחר מלבד זה (עבודה זרה) . כל המצרף שותף לאלוהים, הוא בעצם בדה חטא אדיר. 49 האם לא ראית את אלה אשר יזכו (באמונה) את עצמם? רק אלוהים יזכה את מי שירצה, והם לא יקופחו בכלום. 50 ראה! איך הם בודים על אלוהים שקרים, ומספיק בזה חטא נורא.

51 הלא ראית את אלה אשר ניתן להם חלק מן הספר, מאמינים באלילים. הם אומרים לאלה אשר כפרו, "אלה הם מודרכים יותר מאלה אשר האמינו והם בדרך (היושר) ". 52 אלה הם אשר קילל אלוהים, ומי שאלוהים יקלל, לא תמצא לו תומך. 53 האם יש להם חלק במלכות-השמים? הרי לא היו נותנים לאנשים אפילו גלעין של תמר. 54 האם הם מקנאים באנשים (המוסלמים) על מה שהעניק להם אלוהים בחסדו? כבר הענקנו לשושלת של אברהם את

הספר ואת החכמה, ונתנו להם מלכות אדירה. 55 ויש מהם אשר האמינו בו (בקוראן), ויש מהם מנעו אנשים מלהאמין בו, ויש בשבילם בגיהינום מספיק אש יוקדת. 56 אלה אשר כפרו באותותינו, אותם נצלה באש (הגיהינום), וכשעורם נשרף, נחליפו בעור אחר, כדי שיטעמו (לסבול מ-) את העונש, ואלוהים הוא העזוז והחכם. 57 ואלה אשר האמינו ועשו את הטוב, אותם נכניס לגני עדן אשר נהרות זורמים מתחתיהם, ובהם יהיו לעולם ועד. שם יהיו להם זוגות טהורות ונכניסם תחת צל נצחי.

58 אלוהים מצווה עליכם להחזיר את הפיקדונות שבידיכם לבעליהם, ואם לשפוט בין אנשים עליכם לשפוט בצדק. כמה הוא יפה המוסר שאלוהים מטיף לכם. הן, אלוהים הוא הכול שומע רואה. 59 הוי אלה אשר האמינו! הישמעו לאלוהים והישמעו לשליח ולאחראים בקרבכם. ואם תריבו ביניכם על דבר-מה, שפטו אותו לפי (הקוראן, הספר של) אלוהים, ולפי (הסונה, המסורת של מוחמד) הנביא, אם (באמת) מאמינים אתם באלוהים וביום האחרון, זו היא (הדרך) הטובה ביותר, ומתאימה יותר (לפרוש). 60 הלא ראית את הסוברים לחינם כי מאמינים הם באשר הורד אליך (הקוראן) ובאשר הורד לפניך (מאלוהים), כיצד הם רוצים להישפט לפי המסורת של (דרך) השטן, אף-על-

פי שהצטוו לכפור בו? השטן רוצה להתעותם רחוק מאוד מדרך הישר. 61 כאשר אומרים להם, בואו אל אשר הוריד אלוהים, ואל השליח (מוחמד), רואה אתה כי הצבועים הולכים ומתרחקים ממך. 62 איך הצבועים האלה יתנהגו כאשר יפגע בהם אסון, שבעצם ידיהם גרמו לו, הם באים אליך ונשבעים באלוהים, "התכוונו רק לעשות טוב ולהשכין שלום בין האנשים" . 63 אלה אשר אלוהים יודע את אשר בלבם, על כן התרחק מהם והטף להם מוסר, ואמור להם בנפשם דברים חזקים (משפיעים) מאוד.

64 איננו שולחים כל שליח אלא כדי שאנשים יצייתו לו ברשות אלוהים. אילו היו באים אליך לאחר שקיפחו את עצמם ומבקשים את סליחת אלוהים, והשליח היה מבקש את סליחת אלוהים למענם, היו מגלים שאלוהים הוא הסלחן הרחום. 65 באמת ריבונך! הם לא יאמינו עד אשר יקבלו אותך כשופט לשפוט ביניהם בריבם, ולא ימצאו בנפשותיהם כל הסתייגות מפסק דינך ויקבלוהו בלב שלם. 66 אילו היינו מצווים אותם "הרגו את עצמכם, או צאו מבתיכם" רק מעטים מהם היו עושים כך. אמנם, לו היו עושים את הנדרש מהם, היה טוב להם וגם מחזק אותם יותר. 67 ואז היינו נותנים להם גמול אדיר מאתנו. 68 והיינו מדריכים אותם בדרך הישר. 69 ומי ששומע בקול השליח (מוחמד), אלה יהיו ממי שאלוהים היטיב עמם (בעולם הבא) עם הנביאים, והצדיקים, ואלה

אשר היו בשביל של אלוהים, והישרים, וכה טובה חברתם של אלה. 70 זה החסד מאלוהים, ומספיק שאלוהים יודע (את כל מה שאתם עושים).

71 הוי אלה אשר האמינו ! , התנהגו בזהירות (בצאתכם לקרב). וצאו בקבוצות או כולכם יחד, 72 יש ביניכם כאלה שאינם רוצים לצאת (ללחימה), ואם תפגע בכם צרה יאמר, "אלוהים נטה לי חסד כי לא הייתי איתם עד ", 73 ואם תקבלו חסד מן אלוהים, יאמר "הלוואי שהייתי אתם! והייתי זוכה זכייה אדירה". 74 אלה המוכרים את חיי העולם הזה תמורת העולם הבא, עליהם להילחם בהקרבה למען אלוהים, ומי שנלחם בשביל אלוהים, וייהרג או ינצח, אכן ניתן לו גמול אדיר. 75 מה לכם כי לא תילחמו בהקרבה למען אלוהים? ולעזור לאנשים ונשים וילדים הנרדפים, האומרים, "ריבוננו! הוציאנו מן העיר הזאת אשר מקפחים הם תושביה, ותן לנו מאתך מגן, והקם לנו מאתך עוזר". 76 אלה אשר האמינו נלחמים בהקרבה למען אלוהים, ואלה אשר כפרו נלחמים בשביל השטן, על כן הילחמו בחבורת השטן, כי מזימת השטן היא תמיד רופפת.

77 הלא ראית את אלה אשר נאמר להם "אל תילחמו, וקיימו את התפילה ושלמו את הזכאת (צדקת חובה)".? ואולם כאשר הם הצטוו להילחם, הנה חבורה מהם מפחדת

מבני אדם, כפי שמפחדת מפני אלוהים, ואף יותר מכך, ואמרו, "ריבוננו! למה גזרת עלינו את הלחימה? לו איחרת אותנו אל תקופה אחרת ?" אמור "התענוג של העולם הזה קטן מאוד, וחיי העולם הבא טובים יותר ליראי אלוהים, ואתם לא תקופחו בכלום. 78 היכן שתהיו, המוות ישיג אתכם, אפילו אם תהיו במגדלים מבוצרים היטב." אם יקרה להם משהו טוב הם יאמרו, "זה מאלוהים", ואם יקרה להם משהו רע הם יאמרו, "זה ממך " אמור, "הכול מאלוהים". ומה לאלה האנשים נבצר מהם להבין את אשר נאמר!!. 79 כל טובה אשר נופלת בחלקך היא מאלוהים, וכל רעה אשר תפגע בך, היא ממך עצמך. (מוחמד!) אנחנו שלחנו אותך כשליח אל בני האדם, ומספיק אלוהים עד (על הנעשה).

80 השומע בקול השליח אכן שומע בקול אלוהים. ובאשר למסרבים, הרי לא שלחנו אותך שומר עליהם. 81 והם אומרים " אנו שומעים בקולך" אבל כשהם הולכים, קבוצה מהם זוממת בחושך הלילה דברים שונים מאשר אמרה לך, ואולם אלוהים רושם את אשר יתכננו. אתה, אל תשים לב להם, וסמוך על אלוהים, כי הוא דיו כמגן עליך. 82 האם לא יתבוננו בקוראן? לו לא היה מאלוהים, היו מוצאים בו ניגודים רבים. 83 אם תגיע אליהם ידיעה המעוררת ביטחון (בניצחון) או אימה (מתבוסה) הם מזדרזים להעבירו מפה לאוזן , אך אילו היו מביאים אותו לשליח ולאחראים

שביניהם, היו מבינים אותו ויודעים את מהותו. לולא החסד של אלוהים ורחמיו עליכם הייתם הולכים בעקבות השטן, חוץ ממעטים מכם.

84 הילחם בשביל אלוהים, ואין אתה אחראי אלא לעצמך, והאץ במאמינים. אלוהים ישבור את כוח אלה אשר כפרו, כי אלוהים חזק מהם והעונש שלו קשה יותר. 85 הממליץ המלצה טובה יהיה לו חלק בה, אך הממליץ המלצה רעה, יקבל עונש שווה לה, כי אלוהים משגיח על כל דבר. 86 ואם מישהו מברך אתכם לשלום, ברכו בברכה טובה יותר ממנה או החזירו ברכה דומה. כי אלוהים מעניק חסד (ותגמול) על כל מעשה אשר תעשו. 87 אלוהים, אין אלוה מלבדו, אין ספק, שהוא יקבץ אתכם ביום תחיית-המתים, כי אין דובר אמת יותר מאלוהים.

88 מדוע נחלקתם לשתי קבוצות בנוגע לצבועים? הרי אלוהים בעצמו הוציא אותם מהדרך בגלל מעשיהם, התרצו להדריך את אשר אלוהים התעה? ומי שאלוהים מתעה, אין דרך כל שהיא להדריכו. 89 הם (הצבועים) רצו שתכפרו כפי שהם כפרו ותהיו דומים להם. ואל תיקחו מהם ידידים נאמנים עד אשר יהגרו בשביל של אלוהים. אולם אם יסרבו (ויבגדו באלוהים) תפסו אותם והרגו אותם באשר תמצאו אותם, ואל תיקחו מהם ידיד נאמן או תומך. 90 אך יוצאים מהכלל הם אלה אשר חוסים באלה אשר יש לך ברית איתם,

או אלה שיבואו אליכם ואין להם האומץ והרצון להילחם נגדכם ונגד בני עמם. אילו רצה אלוהים, היה משליטם עליכם והיו נלחמים בכם. לכן, אם הם נמנעים מלהילחם נגדכם ומציעים לכם שלום, הרי אלוהים לא סלל נגדם דרך (אסר שתילחמו בהם). 91 כמו, יהיו גם כאלה (צבועים) שרוצים להבטיח את עצמם מצדכם וגם מצד בני שבטם, אך ברגע שהם מוצאים הזדמנות לכפור, הם יעשו את זה. אז אם הם לא יפסיקו את מזימותיהם, ולא יבקשו שלום עמכם ואינם מפסיקים להתגרות בכם, אז תפסו אותם והרגו אותם באשר תמצאו אותם, כי עליהם נתנו לכם שלטון מוחלט.

92 אסור למאמין להרוג מאמין אחר אלא בשגגה. ההורג את המאמין בשגגה ישחרר עבד מאמין וייתן כופר-נפש למשפחתו של ההרוג, אלא אם הם יוותרו על כך כצדקה. ואם ההרוג הוא מקרב אויביכם והוא עצמו מאמין, יש לשחרר עבד מאמין. אך אם ההרוג משבט אשר יש ביניכם לבינם ברית, יינתן כופר-נפש למשפחתו, וישוחרר עבד מאמין. ומי שאין ביכולתו לשחרר עבד, יצום חודשיים רצופים, כדי שאלוהים יקבל את חרטתו הכנה. ואלוהים יודע וחכם. 93 ומי שהורג מאמין בכוונה תחילה, עונשו גיהינום לנצח, ואלוהים ישפוך את זעמו עליו ויקללו ויכין לו עונש אדיר.

94 הוי אלה אשר האמינו! בצאתכם לדרך בשביל

אלוהים, בררו היטב, ואל תגידו למי שמברך אתכם לשלום, "אינך מאמין", בבקשכם להשיג את הרווח של העולם הזה. החסד הרב שמור לכם אצל אלוהים. כך הייתם נוהגים (מסתירים את דתכם) בעבר, ואלוהים חנן אתכם בחסדו, על כן בררו היטב, כי אלוהים הוא הבקי במעשיכם. 95 אינם שווים המאמינים אשר נשארים בבתיהם (ואינם יוצאים בשביל אלוהים), חוץ מאלה שיש להם פגם (מוגבלות), והמתאמצים בהקרבה למען אלוהים ברכושם ובנפשם, העדיף אלוהים את המתאמצים בשבילו ברכושם ובנפשם על אלה הנשארים בבתיהם. אמנם אלוהים הועיד לשני הצדדים טובות. אך אלוהים העדיף את המתאמצים בשבילו על הנשארים (בבתיהם) בגמול אדיר, 96 דרגות גבוהות וסליחה ורחמים, כי אלוהים הוא הסלחן והרחום.

97 כאשר יקבצו המלאכים את נשמות אלה שקיפחו את עצמם ישאלו אותם, "מה עשיתם ביחס לדתכם?" יאמרו, "היינו חלשים באדמתנו". (המלאכים)יאמרו, "האם לא הייתה אדמת אלוהים מספיק רחבה למען שתהגרו בה?" אנשים אלה, משכנם הוא בגיהינום, וכמה נורא המשכן הזה. 98 אך לא כך דין החלשים באמת בין הגברים, הנשים והילדים שלא יכלו לעזור לעצמם, ולא יכלו למצוא מוצא אחר מאשר להישאר בבתיהם. 99 כל אלה, יתכן שאלוהים יסלח להם, כי הוא סולח ומוחל. 100 כל המהגר לריצוי

אלוהים, ימצא בארץ מקומות מחסה רבים ורווחה, וכל היוצא כדי להגר לריצוי אלוהים ושליחו, והמוות ישיגו בדרך, יהיה גמולו אצל אלוהים, , כי אלוהים הוא הסלחן הרחום

101 וכשאתם נוסעים רחוק מבתיכם, מורשה לכם לקצר בתפילה, מחשש שיפתיעו אתכם אלה אשר כפרו בזמן תפילתכם. שהרי הכופרים הם אויב גלוי לכם. 102 וכשאתה במערכה ואתה מנהיג את המאמינים בתפילה, תן לקבוצה מהם להתפלל אתך כשנשקם עמם, וכשיסגדו תהיה הקבוצה האחרת מאחוריכם (פניהם מועדות לקראת האויב), וכשהקבוצה הראשונה תגמור את הסגידה תקום, ויחליפו עמדות, ועליהם להיזהר ולקחת את נשקם אתם. אלה אשר כפרו היו רוצים שתסיחו דעתכם מנשקכם ומכליכם, ואז יפתיעו אתכם במתקפת פתע אחת. אין עליכם אשמה אם תניחו את נשקכם תחת גשם כבד או מפאת מחלה, ואולם היזהרו. אכן אלוהים הכין לכופרים עונש משפיל 103 וכשתגמרו את התפילה (בתנאים כאלה), הזכירו את אלוהים בעומדכם, ובשבתכם, ובשוכבכם, וכשתהיו במקום מבטחים, קיימו את התפילה כרגיל. אכן התפילה נקבעו זמניה למאמינים. 104 אל תהיו רכים מכדי לעקוב אחרי האויב, כי אם אתם סובלים הרי הם סובלים כמוכם, ואולם אתם מקווים לקבל מאלוהים את אשר להם אין תקווה לקבל. אלוהים הוא היודע החכם.

105 הורדנו לך (מוחמד) את הספר (הקוראן) עם הצדק, למען תשפוט בין בני אדם כפי שאלוהים הורה לך, ואל תגן על הבוגדים, 106 ובקש מאלוהים את סליחתו, אכן אלוהים הוא הסלחן הרחום. 107 ואל תגן על אלה אשר בגדו בעצמם ,אכן אלוהים אינו אוהב את הבוגד הפושע. 108 הם מנסים להסתתר מן האנשים, אך הם לא יצליחו להסתתר מאלוהים, מפני שהוא כל הזמן איתם, גם שהם זוממים בחשיכת הלילה דברים שהוא אינו אוהב. ואלוהים מאגף את כל מעשיהם.

109 הנה אתם הגנתם עליהם בעולם הזה, אך ביום תחיית-המתים מי יגן עליהם מפני אלוהים, או מי יהיה אדונם? 110 אולם העושה רעה וחוטא לעצמו ואחר כך מתחרט בכנות, ימצא את אלוהים סולח רחום. 111 העובר עבירה חוטא רק נגד עצמו, ואלוהים הוא היודע החכם. 112 ומי שעושה חטא או עבירה, ואז מאשים בזה מישהו אחר וזכאי, ודאי יישא באשמה של חטא כבד ומובהק. 113 ולולא חסד אלוהים ורחמיו עליך, הייתה קבוצה מהם מתכננת להתעותך. ואולם רק את עצמם הם יתעו, ולא יפגעו בך בכלום. אלוהים הוריד לך את הספר ואת החכמה וילמדך את אשר לא ידעת, וחסדו של אלוהים עמך הוא אדיר.

114 על-פי-רוב לא תצא טובה משיחותיהם הסודיות, אם יוחלט על צדקה, או חסד, או להשכין שלום בין האנשים

כל העושה זאת במטרה לרצות את אלוהים נעניק לו גמול אדיר. 115 כל מי שמקשה על השליח לאחר שהובהר לו דרך הישר, ויבחר בשביל שאינו של המאמינים, אותו נוביל בדרך שבחר לעצמו, ונצלה אותו באש הגיהינום, וסופו יהיה הגרוע ביותר.

116 אלוהים לא יסלח על כל שיתוף עמו (עבודה זרה), אך הוא יסלח כל חטא חוץ מזה למי שהוא רוצה. ומי שמשתף עם אלוהים משהו, ממשיך לתעות. 117 אלה עובדים מלבד אלוהים את האלילים הנקבות, אך למעשה הם אינם עובדים אף אחד מלבד את השטן, המורד, 118 אלוהים הטיל עליו קללה. ואמר (השטן): " אכן אני (מבטיח ש) אקח לעצמי (כעבדים),חלק קצוב מעבדיך, 119 ואתעה אותם, ואעורר תקוות שווא בלבבם, ואצווה אותם לכרות את אוזני הבהמות, ואצווה אותם לשנות את בריאת אלוהים". מי שלוקח לו את השטן כאדון במקום אלוהים סופו אובדן מוחלט ובהיר. 120 (השטן) מבטיח ומעורר תקוות שווא בלבבותיהם, אך הבטחותיו הן רק רמאות, 121 אלה משכנם הוא הגיהינום, שממנו לא ימצאו (דרך) להימלט. 122 ואלה אשר האמינו! ועשו את הטובות, אותם נכניס לגני עדן שנהרות זורמים מתחתיהם, יישארו בהם לנצח. אכן הבטחת אלוהים אמת, ואין דובר אמת יותר מאלוהים.

123 אין זה קשור בתקוותיכם ולא תקוות אנשי עם

הספר. מי שעושה רע ייענש, ולא ימצא לו מגן ולא תומך נגד אלוהים. 124 ומי מעושי הטובות, זכר או נקבה, אשר מאמינים, כל אלה ייכנסו אל גן העדן, ולא יקופחו בכלום. 125 היש בעל דת טובה יותר מאשר זה שהכניע (התמסר) את עצמו לאלוהים כשהוא מיטיב, ואשר היה בעקבות אמונת אברהם ישר הדרך (חניף), אשר אלוהים בחר בו וקירב אותו? 126 לאלוהים כל אשר בשמים וכל אשר בארץ, והוא מקיף (ושולט ב) כל דבר.

127 הם מבקשים אותך לפסוק בעניין הנשים, אמור : "אלוהים יפסוק לכם בעניינן, וכן מה שאתם קוראים בספר (הקוראן), בעניין הנשים היתומות אשר ברצונכם להתחתן עמן ואינכם משלמים להן מה שנפסק להן (המוהר). ובעניין היתומים הקטינים חסרי המגן, עליכם לנהוג עם היתומים בצדק. וכל טוב שתעשו בעניינים אלו אלוהים ידע אותו. 128 ואם חששה אישה כי בעלה סולד ממנה, או מתכוון לעזוב אותה, אין כל אשמה על שניהם אם יגיעו להסכמה ביניהם, כי ההסכמה טובה יותר (בשביל שניהם), אך הנפשות נוטות לקמצנות. ואולם אם תעשו את הטוב ותהיו יראים את אלוהים, הן, אלוהים בקי במעשיכם (והוא ישיב לכם את הטוב) 129 לעולם לא תוכלו לעשות צדק בין נשותיכם גם אם תשקדו לשם כך. ואולם אל תרחיקו לכת בנטייתכם (אל האחת), כדי שלא תשאירו (את האחרת)

כתלויה (לא נשואה ולא גרושה). אם תשלימו ותהיו יראים, הן, אלוהים הוא הסלחן והרחום. 130 אם ייפרדו בני הזוג, יעניק אלוהים לכל אחד מבני-הזוג מהשפע שלו, כי אלוהים רב-השפע החכם,

131 ולאלוהים כל אשר בשמים וכל אשר בארץ. אנו ציווינו לאלה אשר ניתן להם הספר לפניכם, ולכם, כי תהיו יראים את אלוהים, ואם תכפרו, הנה לאלוהים כל אשר בשמים וכל אשר בארץ, כי אלוהים העשיר והמהולל. 132 לאלוהים כל אשר בשמים וכל אשר בארץ. ומספיק לסמוך על אלוהים, 133 אם רק ירצה יסלק אתכם (מן העולם) ויביא אחרים במקומכם. ואלוהים יכול לעשות כך .134 כל הרוצה תגמול בעולם הזה, אצל אלוהים שמור תגמול העולם הזה והעולם הבא. אלוהים הוא הכול שומע הכול רואה.

135 הוי אלה אשר האמינו! היו מקיימים את הצדק כראוי, והעידו עדות אמת בשם אלוהים, אפילו נגד עצמכם או נגד ההורים וקרובי המשפחה, בין אם הוא עשיר או עני, אלוהים יודע מה טוב להם יותר מכם, ואל תלכו אחרי יצריכם (לוחש ברע) לסלף עדות אמת ולסטות או להתרחק ממנה. כי אלוהים הוא הבקי במעשיכם.

136 הוי אלה אשר האמינו! האמינו באלוהים ובשליחו, ובספר (הקוראן) אשר הוריד לשליחו, ובספרים שהוריד לפני (הקוראן). כל הכופר באלוהים, ובמלאכיו, ובספריו,

ובשליחיו, וביום האחרון, תועה תעייה מרחיקת-לכת.
137 אלה שהאמינו ואחר כך כפרו, ושוב האמינו ושוב כפרו, ואחר כך דבקו בכפירה, אלוהים לא יסלח להם, ולא ידריכם אל השביל הישר. 138 בשר לצבועים כי יהיה להם עונש כואב, 139 אלה אשר מתייחסים אל הכופרים כבעלי ברית במקום המאמינים, האם הם מחפשים אצלם כוח? הלא הכוח כולו אצל אלוהים?

140 כבר הורדנו לכם בספר (הקוראן), "אם אכן תשמעו דברי כפירה באותות אלוהים וזלזול בהם, אל תשבו עמם עד אשר ישנו את נושא שיחתם. אם תשבו עמם תהיו דומים להם. אלוהים יקבץ את הצבועים ואת הכופרים בגיהינום יחדיו, 141 אלה (הצבועים) המחכים לראות מה יקרה לכם (רוע). אם אלוהים נותן לכם ניצחון יאמרו, "האם לא היינו עמכם?" אך כשיש חלק (ניצחון) לכופרים, הם יאמרו, "האם לא עזרנו לכם ומנענו מהמאמינים לתקוף אתכם ?" , אלוהים ישפוט ביניכם ביום התחייה (של כל המתים), ואלוהים לעולם לא ייתן לכופרים שלטון ועליונות על המאמינים.

142 אכן הצבועים מנסים להערים על אלוהים, ואולם הוא זה אשר מתכנן נגדם בהצלחה. וכאשר קמים לתפילה, קמים עצלנים, וזאת רק כדי שהאנשים יראו אותם. אך אין הם מזכירים את שם אלוהים אלא לעתים רחוקות.

143 מתנדנדים, ואינם משתייכים לאלה (המאמינים) או לאלה (הלא מאמינים). וכל מי שאלוהים מתעה, לא תמצא לו שביל (לאמונה והדרכה). 144 הוי אלה אשר האמינו! אל תיקחו את הכופרים לבעלי-ברית במקום המאמינים, התרצו לתת לאלוהים הוכחות בהירות נגדכם (שאינכם צודקים באמונתכם)? 145 אכן הצבועים יהיו בשכבה הנמוכה של אש הגיהינום, ולא תמצא להם אף תומך 146 אך לא כך אלה אשר התחרטו בכנות ואחזו (סמכו על) באלוהים, ודבקו והתמסרו באמונה באלוהים, אלה יהיו עם המאמינים (בעולם הזה ובעולם הבא). אלוהים יעניק למאמינים גמול אדיר. 147 מדוע שאלוהים יעניש אתכם אם תכירו טובה ותאמינו? אלוהים מכיר טובה ויודע.

148 אלוהים אינו אוהב את המדברים בקול רם ברבים בגנות אחרים, אלא אם כן קופחו. אלוהים הוא הכול שומע הכול יודע. 149 בין אם תגלו מעשה טוב או תסתירוהו או תסלחו על רעה, הן, אלוהים הוא הסלחן הכול-יכול. 150 אלה אשר כפרו באלוהים ובשליחיו והרוצים להפריד בין אלוהים לבין שליחיו, והאומרים, נאמין באחדים מהם ונכפור באחרים, והם מחפשים דרך ביניים (בין האמונה לכפירה), 151 אלה הם הכופרים האמתיים, ולכופרים הועדנו עונש משפיל! 152 ולאלה אשר מאמינים באלוהים ובשליחיו,

מבלי להבדיל ביניהם, הוא ייתן להם את גמולם, כי אלוהים הוא הסלחן הרחום.

153 אנשי הספר דורשים ממך (מוחמד) כי תוריד אליהם ספר מן השמים. הם ביקשו ממשה דבר גדול מזה. הם אמרו למשה "הראה לנו את אלוהים בגלוי". ואז פגע בהם הרעם על חטאם זה, ועל חטאם בעשיית העגל לאחר שניתנו להם ההוכחות הבהירות. וסלחנו להם על כך, ונתנו למשה שלטון מוחלט עליהם. 154 והרמנו את ההר מעליהם כשלא קיימו את הברית שכרתנו איתם. ואמרנו להם, "היכנסו בסגידה מבעד לשערי העיר" וגם אמרנו להם "אל תחללו את השבת" וכפינו עליהם על כך ברית תקיפה.

155 משום שהפרו את בריתם, וכפרו באותות אלוהים, ורצחו את הנביאים בלי הצדקה, ואמרו כי "לבנו נאטם". אבל אכן, אלוהים חתם את לבבם בכפירתם, ולא יאמינו אלא מעט מהם. 156 ומשום שהם כפרו באמת והוציאו דיבה חמורה על מרים (אמו של הנביא ישוע), 157 ומשום שהם אמרו "אנו הרגנו את המשיח, ישוע בן מרים, שליח אלוהים." , אך הם לא הרגו אותו ולא צלבו אותו, ורק נדמה להם, אלה אשר נחלקו אודותיו מטילים בו ספק, ואולם אין הם יודעים עליו דבר, ורק אחר דמיון שווא נוטים הם, הן, הם לא באמת הרגו אותו, 158 משום שאלוהים העלה אותו אליו, ותמיד אלוהים הוא העזוז והחכם.

159 אין בעם הספר אחד אשר לא יאמין בו (ישוע) לפני מותו, וביום תחיית-המתים יעיד עליהם. 160 בגלל החטאים של אלה אשר התייהדו, אסרנו עליהם הרבה מאכלים טובים אשר היו מורשים להם, וכיוון שהרחיקו רבים מעל שביל אלוהים. 161 וכן הענשנו אותם על אשר לקחו ריבית אף-על-פי שנאסרה עליהם, ועל כך שהם גזלו את הונם של אנשים בלי צדק. לכופרים אשר בהם הועדנו עונש כואב (בגיהינום). 162 ואולם אלה מבינם אשר מושרשים ומבוססים בידע, והמאמינים במה שהורד אליך ובמה שהורד לפניך, המקיימים את התפילה, והנותנים את הזכאת (צדקת חובה), והמאמינים באלוהים וביום האחרון, לכל אלה נעניק גמול אדיר.

163 השרינו אליך (מוחמד), כפי שהשרינו אל נוח והנביאים שלאחריו, ואל אברהם, ואסמאעיל, ויצחק, ויעקוב, והשבטים, וישוע, ואיוב, ויונה, ואהרון, ושלמה, ונתנו לדוד את (ספר) הזאבור (מגילות לשליחים לפני הנביא מוחמד). 164 ושליחים אחרים שסיפרנו לך עליהם מקודם, ושליחים אשר לא סיפרנו לך עליהם. ועם משה אלוהים דיבר ישירות. 165 שליחים אשר מבשרים ומזהירים, כדי שלא תהיה לבני האדם תלונה אל אלוהים לאחר (בוא) השליחים, ואלוהים הוא העזוז והחכם.

166 ואולם אלוהים מעיד על אשר הוריד אליך, הוא הוריד

אותו בידיעתו, וכן המלאכים יעידו על כך, ודי באלוהים כעד.
167 אלה אשר כפרו והמרחיקים אנשים מעל השביל של אלוהים , כבר תעו תעייה מרחיקת לכת 168 וגם אלה שכפרו וקיפחו (אחרים), אלוהים לא יסלח להם ולא ידריכם אל דרך הישר, 169 אלא דרך גיהינום יישארו לעולם בה, וזה אצל אלוהים קל. 170 הוי אלה האנשים! אכן בא אליכם השליח (מוחמד) עם האות הבהיר מריבונכם, ומוטב לכם להאמין בו. כי אם תכפרו, הן, לאלוהים כל אשר בשמים ובארץ, ואלוהים יודע הכול חכם מכול.

171 הוי בעלי הספר! אל תהיו קיצונים בדתכם, ואל תדברו על אלוהים אלא את הצדק. אכן המשיח, ישוע בן מרים, הוא שליח של אלוהים, ומילתו אשר אותה הביא אל מרים, ורוח ממנו. לכן, האמינו באלוהים ובשליחיו, ואל תגידו, "שלושה הם". מוטב לכם להימנע מזה, אכן אלוהים הוא רק אלוה אחד. ישתבח שמו וחלילה מהיות לו בן, כי לו כל אשר בשמים וכל אשר בארץ, ודי להסתמך על אלוהים.
172 המשיח לא ידחה את היותו עבד לאלוהים ואף לא המלאכים המקורבים לאלוהים. כל הנמנע לעבוד אותו, ויהיה יהיר, את כולם הוא יקבץ אליו (ביום הדין). 173 ואלה אשר מאמינים ועושים את הטובות, להם הוא משלם את גמולם ומוסיף להם מחסדו, אשר למסרבים והיהירים, הוא מעניש אותם בעונש כואב, ולא ימצאו להם אדון או

תומך נגד אלוהים. 174 הוי האנשים! כבר ניתנה לכם הוכחה מריבונכם, והורדנו אליכם אור בהיר (הקוראן הקדוש).

175 לכן, כל אלה אשר האמינו באלוהים וסמכו עליו, הוא יכניס אותם ברחמיו ובחסדו וידריכם אליו בדרך הישר.
176 הם שואלים את דעתך. אמור "אלוהים יבהיר לכם בעניין המוריש שאין לו ילדים או הורים לרשת אותו. אם יש לו אחות אחת, תקבל חצי ירושתו, והוא יירש אותה אם אין לה ילד. אם ישאיר שתי אחיות, הן תקבלנה שני שלישים מהירושה. ואם השאיר אחים ואחיות, לגבר חלק כחלקן של שתי נשים. אלוהים מבהיר לכם זאת כדי שלא תתעו, כי אלוהים יודע כל דבר."

סורה 5 : אל-מא'ידה (השולחן הערוך)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 הוי אלה אשר האמינו! קיימו את הברית! בהמות המקנה הותרו לכם למאכל, מלבד מה שנאסר עליכם בספר (הקוראן), ומה שניצוד בתקופת העלייה לרגל. אלוהים מחוקק את אשר ירצה. 2 הוי, אלה אשר האמינו! אל תחללו את המקומות הקדושים, ולא את החודש הקדוש, ולא את הקורבנות וקישוטיהם, ולא את העולים לרגל הבאים לבקש חסד ורצון מריבונם, וכשתגמרו את החג', יש לכם

הרשות לצוד צייד. אל תגרום שנאתכם לאלה שמנעו מכם את הגישה למסגד הקדוש להתקיפם, אלא שתפו פעולה אתם לעשות מעשים טובים ויראת אלוהים, ואל תשתפו פעולה אתם לעשות מעשי פשע ותוקפנות, והיו יראים את אלוהים, משום שאלוהים מעניש בחומרה.

3 נאסר עליכם נבלה ודם ובשר חזיר, וכל אשר הוקרב לכבוד אחרים, מלבד אלוהים, את בשר הבהמה החנוקה, והמוכה, ההרוגה על-ידי נפילה, המעונה, ובהמה שנהרגה על-ידי חיה טורפת, אך לא אשר שחטתם. בנוסף לכל זה, אסור לכם לאכול כל אשר נשחט על מזבח-אלילים. אסור לכם לחלק את הבשר בהטלת גורל על-ידי הטלת חצים, במשחקי גורלות, כי זוהי תועבה. היום נואשו הכופרים מדתכם, על כן אל תיראו מפניהם, כי אותי היו יראים. היום השלמתי לכם את דתכם והשלמתי את חסדי עליכם, ובחרתי את האסלאם לדת בשבילכם. וכל המוכרח מחמת רעב, ולא מתוך נטייה לחטא, הן, אלוהים הוא הסלחן והרחום.

4 ישאלו אותך, מה עוד מורשה להם (לאכול)? אמור, "הורשו לכם כל הדברים הטובים, וכן כל החיות ומה שלימדתם את חיות ועופות צידכם לצוד עבורכם. אכלו ממה שצדו למענכם, והזכירו את שם אלוהים עליו, ויראו את אלוהים. כי אלוהים מהיר חשבון. 5 היום הורשו לכם (המטעמים) הטובים, מורשים לכם מאכלותיהם של אלה

אשר ניתן להם הספר לפניכם, ומאכלותיכם מורשים להם. כמו כן מורשה לכם להתחתן עם נשים צנועות ומאמינות, וגם נשים צנועות מקרב אלה אשר ניתן להם הספר לפניכם, בתנאי שתשלמו להן מוהר, בתוקף קידושי נישואין ולא כפרוצות או אהובות. ומי שכופר באמונה אכן עמלו בעולם הזה לשווא ובעולם הבא ילך לאבדון.

6 הוי אלה אשר האמינו! בעומדכם לתפילה רחצו את פניכם ואת ידיכם עד המרפקים, ומשחו את ראשיכם (במים), ורחצו את רגליכם עד הקרסוליים. ואם יש בכם טומאה, אז היטהרו (ברחצה). ואם חולים אתם, או בנסיעה, או אחרי עשיית צרכים, או באתם במגע עם נשים, ואינכם מוצאים מים, חפשו עפר נקי, ומשחו בו את הפנים בכפיכם, ושפשפו את ידיככם בעפר עד המרפקים. אין אלוהים רוצה להכביד עליכם אלא לטהר אתכם ולהשלים את חסדו עליכם, למען תכירו טובה.

7 זכרו את החסד שהעניק לכם אלוהים, ואת בריתו אשר כרת עמכם, כאשר אמרתם, "שמענו ועשינו", ויראו את אלוהים, כי אלוהים יודע מה נסתר בתוך הלבבות. 8 הוי אלה אשר האמינו! בצעו את הצדק כראוי, והעידו עדות אמת בשם אלוהים, לא תגרום שנאתכם למישהו לנהוג באי-צדק. נהגו בצדק, זה קרוב יותר ליראת אלוהים. והיו יראים את אלוהים. כי אלוהים בקי בכל מה שתעשו. 9 אלוהים הבטיח

לאלה אשר האמינו ועושים את הטובות סליחה וגמול אדיר (ביום הדין). 10 ואלה אשר כפרו והתכחשו לאותותינו הם אלה שוכני אש הגיהינום 11 הוי, אלה אשר האמינו! זכרו את חסד אלוהים עמכם כאשר תכננו אנשים להתקיף אתכם והוא מנע מהם ולכן יראוהו, כי רק על אלוהים ייסמכו המאמינים.

12 ואלוהים כבר כרת ברית עם בני ישראל, והקמנו מתוכם שנים עשר נגידים. אלוהים אמר (להם): "אני אהיה עמכם אם תקיימו את התפילה, ותתנו זכאת, ותאמינו לשליחיי ותעזרו להם, ותגמלו לאלוהים גמול חסד, אז אכפר לכם על מעשיכם הרעים ואכניסכם לגני עדן שמהם זורמים הנהרות. אך מי שיכפור מכם לאחר (כל) זה, אכן תועה הוא מן דרך הישר". 13 כיוון שהפרו את בריתם, קיללנו אותם וחתמנו את לבבם. הם מעוותים את האותות (משפטי הקוראן) ומוציאים אותם מהקשרם. הם שכחו חלק ממה שהוזכר להם, ולא תחדל מלראות שהם בוגדים, חוץ ממעטים מהם. אך סלח להם והיה סבלן כלפיהם. כי אלוהים אוהב את המיטיבים.

14 ומאלה אשר אומרים (טוענים) אנו נוצרים!, כרתנו ברית, וגם הם שכחו חלק ממה שהוזכר להם, לכן עוררנו ביניהם עוינות ומשטמה שתתקיים עד יום תחיית-המתים. אז יודיע להם אלוהים את אשר עשו.

15 הוי, אנשי הספר! אכן בא אליכם שליחנו (מוחמד) כדי שיבאר לכם הרבה ממה שהייתם מעלימים מן הספר (התורה והבשורה), וכדי להביא סליחה על החטאים. הנה בא אליכם אור מאלוהים וספר (הקוראן) בהיר, 16 אשר, בו ידריך אלוהים (בקוראן) אל שבילי השלום את כל ההולך בעקבות רצונו של אלוהים, ויעבירם מן החושך לאור ברשותו, וידריך אותם אל דרך הישר. 17 אכן, כופרים הם אלה האומרים כי אלוהים הוא המשיח בן מרים. אמור, "מי יוכל למנוע מאלוהים, אם ירצה להמית את המשיח בן מרים ואת אמו ואת כל מי שבארץ כולם?" לאלוהים מלכות השמים והארץ ואשר ביניהם. הוא בורא מה שירצה, ואלוהים הוא הכול-יכול.

18 אומרים היהודים והנוצרים, "אנו בני אלוהים ואהוביו"!. אמור, "ולמה יענישכם בחטאיכם? אינכם אלא בני אנוש ממה שברא. הוא סולח למי שירצה ומעניש את מי שירצה, לאלוהים מלכות השמיים והארץ ואשר ביניהם, וסוף כל הבריות לשוב אליו. 19 הוי, אנשי הספר! אכן בא אליכם שליחנו (מוחמד) כדי לבאר לכם את הדברים בתקופת מעבר בין השליחים, למען לא תגידו ש"לא בא אלינו כל מבשר או מזהיר." הנה בא אליכם מבשר ומזהיר (הנביא מוחמד). ואלוהים הוא הכול-יכול.

20 וכאשר משה אמר לבני עמו, "בני עמי! זכרו את חסדו

של אלוהים עליכם, בהקימו בכם נביאים ובעשותו אתכם למלכים, וכאשר הוא נתן לכם מה שלא נתן לאף אחד אחר בעולמים של אז". 21 "הוי, בני עמי! היכנסו אל הארץ הקדושה אשר כתב לכם אלוהים, ואל תתרחקו (תכפרו) כדי שלא תלכו לאבדון". 22 הם אמרו "הוי משה! בארץ שוכן עם של גיבורים, ולעולם לא ניכנס אליה עד שהם ייצאו ממנה. ואם ייצאו ממנה, אז אנו נכנסים". 23 אמרו שני אנשים מאלה אשר יראים את אלוהים, שאלוהים גמל להם חסד, אמרו, "היכנסו מהשערים, וכאשר תיכנסו גם תנצחו. וסמכו על אלוהים אם אתם אכן (באמת) מאמינים", 24 (חלק מבני ישראל) אמרו, "הוי, משה לא ניכנס אליה לעולם, כל עוד הם נמצאים שם. לך אתה וריבונך והילחמו בהם, ואילו אנו כאן מתיישבים (בצד)".

25 אמר (משה): "ריבוני! איני שליט אלא על עצמי ועל אחי. פסוק נא בינינו לבין העם המופקר". 26 אמר (אלוהים): " תהיה (ארץ הקודש) אסורה עליהם ארבעים שנה, שבהן יתעו בארץ (המדבר). ואל תצטער על עם המושחתים".

27 וקרא להם את הסיפור של שני בניו של אדם, כשהקריבו קורבן, הוא התקבל מן האחד, ואולם מן האחר לא התקבל. אמר (האחד לאחיו), "אני אהרוג אותך". אך, אחיו אמר: "אלוהים מקבל קורבנות רק מן היראים בלבד, 28 גם אם תשלח את ידך להרוג אותי, לא אשלח את ידי

להרוג אותך, כי ירא אני את ריבון העולמים. 29 רצוני הוא שתישא בחטא הריגתי יחד עם שאר חטאיך, ותהיה משוכני אש הגיהינום , כי זה העונש של המקפחים".

30 אמנם, נפשו הרשתה לו להרוג את אחיו, והיה מן האובדים. 31 אז, אלוהים שלח עורב שבחש באדמה להראות לו (לרוצח) כיצד יכסה את גופת אחיו. הוא אמר: "אוי ואבוי לי! אינני יכול להיות אפילו כמו העורב הזה ולכסות את גופת אחי?". והוא נהיה מהמתחרטים (על כל הרוע שעשה).

32 בגלל זה אמרנו לבני ישראל, שכל ההורג מישהו שלא הרג מישהו אחר קודם לכן או לא עשה דברים כדי למלא את הארץ שחיתות, זה כאילו הוא הרג עולם ומלואו, וכל המחייה נפש אחת זה כאילו הוא החייה את כל העולם . (לאחר מכן) שליחינו (של אלוהים) הביאו להם (לבני אדם) את האותות הבהירים. אולם אף-על-פי-כן היו רבים מהם מן החוטאים. 33 לכן העונש של אלה הלוחמים באלוהים ושליחו ופועלים להפיץ שחיתות בארץ, הוא שהם ייהרגו או ייצלבו, או תיכרת ידם הימנית או רגלם השמאלית, או שיוגלו מארץ מגוריהם אל מקום אחר, בנוסף לזה, חרפה תהיה להם בעולם הזה, ובעולם הבא יהיה להם עונש אדיר. 34 חוץ מאלה אשר התחרטו בכנות לפני שייפלו (שבויים) בידיכם, כי אלוהים הוא סולח רחום.

35 הוי, אלה אשר האמינו! יראו את אלוהים, וחפשו דרכים על מנת להתקרב לחסדו של אלוהים, והתאמצו בהקרבה בשביל שלו, למען תצליחו. 36 הן אלה הכופרים אם יהיה להם כל הרכוש שבעולם ואף כפליים מזה כדי שיוכלו לפדות את עצמם מן העונש ביום תחיית- המתים, זה לא יתקבל מהם, ורק עונש כואב להם. 37 הם ירצו לצאת מאש הגיהינום, אך ממנה לעולם לא ייצאו, ולהם נועד עונש לעולם ועד. 38 הגונב והגונבת, קטעו את ידיהם כעונש על מה שעשו, עונש לדוגמא מאלוהים. ואלוהים עזוז חכם. 39 ומי שמתחרט בכנות לאלוהים לאחר שחטא והמתקן (את התנהגותו), אלוהים יקבל את חרטתו הכנה. אלוהים סולח ורחום. 40 אינך יודע כי לאלוהים מלכות השמים והארץ? הוא מעניש את אשר ירצה ויסלח לאשר ירצה, ואלוהים הכול-יכול.

41 הוי השליח! אל יעציבו אותך הממהרים לכפור מבין אלה (הצבועים) שאמרו בפיהם שהם האמינו, אך לבבותיהם לא האמינו. בין אלה אשר התייהדו יש כאלה המאזינים לכל שקר, והמאזינים לאנשים אחרים אשר לא באו אליך, המעוותים את דברי אלוהים (מהתורה) ומוציאים אותם מהקשרם, ואומרים, "אם זו (פסיקת הנביא) תואמת את מה שניתן לכם קבלו אותה, ואם לא, היזהרו". אם אלוהים רוצה להעמיד מישהו בניסיון, לא תוכל לעזור לו נגד אלוהים.

הם אלה אשר אלוהים אינו רוצה לטהר את לבבם, חרפה תהיה להם בעולם הזה, ובעולם הבא להם עונש אדיר.

42 הם מקשיבים לדברי שקר, ולוקחים ריבית אסורה. אך אם יפנו אליך (הנביא), שפוט ביניהם (אם תרצה) או התרחק מהם. אם תתרחק מהם, לא יוכלו לפגוע בך כלל, ואם תשפוט, שפוט ביניהם בצדק. אלוהים אוהב את עושה הצדק. 43 אך למה הם ממנים אותך כשופט עליהם בעוד שיש אצלם התורה, ובה משפט אלוהים, ואחר משפטך הם פונים עורף? ואלה אינם מאמינים.

44 אנחנו הורדנו את התורה, ובה הדרכה ואור, ולפיה שפטו הנבאים אשר התאסלמו (התמסרו) בין אלה אשר התייהדו, והרבנים והחכמים, בהתאם לספר אלוהים שהופקד בידיהם והיו עדים עליו, לכן אל תיראו את האנשים, וייראו רק אותי, ואל תמכרו את אותותיי במחיר זול מאוד. כל מי שאינו שופט לפי מה שהוריד אלוהים, אלה הם הכופרים. 45 וכתבנו בתורה, כי נפש תחת נפש, ועין תחת עין, ואף תחת אף, ואוזן תחת אוזן, ושן תחת שן, וכי גם על הפצעים יש לגמול. ואולם כל העושה צדקה, ימחל לו אלוהים. כל מי שאינו שופט לפי מה שהוריד אלוהים, אלה הם המקפחים. 46 אחריהם (הנביאים) שלחנו את ישוע בן מרים כדי לאשר את התורה שקדמה לו, ונתנו לו את האוונגליון ובה הדרכה ואור ואישור של התורה אשר הייתה לפני כן עם הדרכה

ואזהרה ליראים. 47 על המאמינים באוונגליון לשפוט על-פי מה שהוריד בו אלוהים, וכל מי שאינו שופט לפי מה שאלוהים הוריד, אלה הם המושחתים.

48 והורדנו אליך (מוחמד) את הספר (הקוראן) עם הצדק, והוא מאשר את הספרים (המקוריים) שהורדו לפניו ומכיל אותם. על כן שפוט ביניהם על-פי מה שהוריד אלוהים, ואל תלך אחרי יצריהם (הסוטים) מן הצדק שניתן לך. לכל אחד מכם נתנו חוק (שתקף בזמן הנביא) ומנהג. ואילו רצה אלוהים היה עושה את כולכם אומה אחת, אך הוא רצה לנסותכם במה שניתן לכם, לכן התחרו ביניכם במעשים טובים, כי כולכם אל אלוהים תחזרו, ואז יודיעכם את כל העניינים אשר נחלקתם בהם.

49 ואכן שפוט ביניהם על-פי מה שהוריד אלוהים, ואל תלך אחרי יצריהם (הסוטים מן האמת שניתנה לך), ולכן הזהר אותם לבל יפתוך לסטות מחלק מן החוקים שאלוהים הוריד אליך. ואם יתרחקו (יכפרו), דע כי אלוהים חפץ לפגוע בהם בגלל חטאיהם, וכי רוב האנשים מושחתים הם. 50 האם רוצים כי תשפוט ביניהם לפי חוקי הבורות והנבערות? הרי אין טוב מאלוהים כשופט בין בני האדם הבוטחים בו.

51 הוי אלה אשר האמינו! אל תתייחסו אל היהודים ואל הנוצרים כתומכים בכם, כי תומכים הם זה בזה, ומי בכם אשר יתייחס אליהם כתומכים, כמוהו כאחד מהם. אלוהים

לא ידריך את החוטאים. 52 רואה אתה כי אלה (הצבועים) שיש מחלה בלבבם מזדרזים אליהם ואומרים, " פוחדים אנו שתפגע בנו רעה. אולם יתכן שאלוהים יביא (לכם) ניצחון, או מעשה מאצלו (מאלוהים) , ואז יתחרטו על אשר תכננו בנפשם. 53 ויאמרו אלה אשר האמינו, "האם אלה הם אשר נשבעו באלוהים בשבועה נאמנה שהם אתכם?" מעשיהם ייכשלו והם יהיו מן האובדים.

54 הוי אלה אשר האמינו! מי שיחזור בו מדתו (מדרכו) מביניכם, אז יביא אלוהים אנשים אשר יאהבם והם יאהבוהו, שיהיו רכים למאמינים וקשים ללא מאמינים, ויתאמצו בהקרבה בדרכו של אלוהים, ולא ייירתעו מפני גינוי ותוכחה. זה החסד של אלוהים שהוא מעניק לכל מי שירצה, כי הוא המקיף והיודע. 55 אכן אדוניכם הם, אלוהים, ושליחו, והמאמינים המקיימים את התפילה, והמשלמים את הזכאת (צדקת חובה) כשהם כורעים. 56 ומי שלוקח לו בעל ברית את אלוהים, ואת שליחו, ואת המאמינים, הן, המחנה של אלוהים, הם המנצחים.

57 הוי, אלה אשר האמינו! אל תיקחו אשר התייחסו אל דתכם בזלזול ובאי הערכה, מאלה אשר ניתן להם הספר מלפניכם (ולא את) והכופרים לבעלי ברית. היו יראים את אלוהים, אם אתם, אכן, מאמינים. 58 וכשאתם קוראים לתפילה, הם התייחסו אל זה בזלזול ובאי הערכה, כי הם

אכן אנשים חסרי דעת. 59 אמור: "הוי אנשי הספר! האם אתם מתנקמים בנו משום שאנו מאמינים באלוהים ובמה שהורד אלינו (הקוראן) ובמה שהורד מקודם, ואכן רובכם מושחתים". 60 אמור: "האם אודיע לכם למי העונש הרע ביותר אצל אלוהים? לאלה אשר קיללם אלוהים ושפך את זעמו עליהם והפך אחדים מהם לקופים ולחזירים, ואשר עבדו את האלילים והשטן- הללו רע מכל מקומם (ביום הדין), וגדולה מכל תעייתם מן הדרך הישר.

61 אם יבואו אליכם יאמרו: "אנו מאמינים", וכבר נכנסים אליכם ככופרים והם יצאו כך, אך אלוהים יודע את מה שהם היו מחביאים. 62 ואתה רואה ביניהם הרבה שמתעסקים בחטא בתוקפנות ואכילת ריבית אסורה. כה נורא אשר הם עושים. 63 ולמה אין הרבנים וחכמיהם מונעים אותם מלחטוא בדבריהם ומאכילת ריבית אסורה? כמה רעים מעשיהם.

64 ואמרו היהודים: "יד אלוהים כבולה", ידיהם תיכבלנה ויקוללו על אשר אמרו. כי ידי אלוהים פתוחות להעניק כפי שירצה. מה שהורד אליך מריבונך מוסיף לרבים מהם מרידה וכפירה. ולכן זרענו עוינות ומשטמה ביניהם עד יום תחיית-המתים. בכל עת שהם יבעירו את אש המלחמה, יכבה אותה אלוהים, לכן הם מנסים למלא את הארץ שחיתות, ואלוהים אינו אוהב את המשחיתים.

65 ולו האמינו אנשי הספר (בשליחותו של מוחמד) ויראו את אלוהים, היינו מוחלים להם על מעשיהם הרעים, ומכניסים אותם לגני עדן, 66 ולו קיימו את התורה ואת האוונגליון ואת כל אשר הורד אליהם מעם ריבונם, היו אוכלים בשפע מכל אשר מעליהם ומתחתיהם. אמנם יש ביניהם מחנה של אנשים הגונים, אך רובם רע אשר עושים (וחוטאים).

67 הוי, השליח! הודע את אשר הורד אליך מריבונך, ואם לא תעשה כך, לא מילאת את שליחות? אלוהים ישמור אותך מן האנשים. אכן, אלוהים אינו מדריך את האנשים הכופרים.

68 אמור: "הוי אנשי הספר! לאמונתכם אין ערך כל עוד לא תקיימו את התורה ואת הבשורה ואת מה שהורד אליכם מריבונכם (הקוראן). מה שהורד אליך מריבונך, אומנם מוסיף לרבים מהם (בעלי הספר) שחצנות וכפירה, אך אל תצטער על מה שהכופרים עושים. 69 הן, אלה אשר האמינו (התמסרו), ואלה אשר התייהדו, ו(כת) אצאבאין, והנוצרים, מי שהאמין מהם באלוהים וביום האחרון ועשה את הטוב, אין חשש לגורלם ולא ייעצבו.

70 אנו כרתנו ברית עם בני ישראל ושלחנו אליהם שליחים, וכל פעם שבא אליהם שליח וציווה עליהם את מה שאינו לפי תאוות נפשם, את חלקם הכחישו ואת החלק האחר הם

הרגו. 71 הם חשבו שלא ייענשו, לכן, הם סגרו את עיניהם, ואטמו את אוזניהם. אלוהים קיבל את חרטתם, אולם שוב התנהגו רבים מהם כעיוורים וכחירשים. אך, אלוהים רואה את כל אשר יעשו.

72 אכן, כפרו אלה אשר אומרים כי אלוהים הוא המשיח בן מרים. המשיח אמר, "הוי, בני ישראל! עיבדו את אלוהים, ריבוני וריבונכם. כל המצרף שותפים לאלוהים, ימנע אותו אלוהים מכניסה אל גן העדן ומשכנו יהיה באש הגיהינום. ולחוטאים אין תומכים. 73 אכן כפרו אלה אשר אומרים כי אלוהים הוא אחד משלושה, משום שאין אלוה מלבד אלוה אחד. ואם לא יחדלו מדבריהם, יפגע באלה אשר כפרו מהם עונש כואב (בגיהינום). 74 הלא יתחרטו בכנות אל אלוהים, ויבקשו את סליחתו? הן, אלוהים הוא הסלחן והרחום. 75 אכן, המשיח בן מרים אינו אלא שליח כמו השליחים שקדמו לו, ואמו הייתה צדיקה, ושניהם היו (בני אדם) צורכים את האוכל. ראה איך אנו מבהירים להם את האותות, ואז הסתכל איך הם סוטים מן הצדק. 76 אמור, "התעבדו מלבד אלוהים מישהו שאינו יכול להזיק או להיטיב לכם? אלוהים הוא הכול שומע הכול יודע".

77 אמור: "הוי אנשי הספר! אל תגזימו בדתכם מעבר לאמת, ואל תלכו אחרי נטיות אנשים אשר תעו מקודם והתעו רבים ותעו מהשביל הישר".

78 אלה אשר כפרו מבני ישראל קוללו בלשון דוד וישוע בן מרים משום שמרדו והיו תוקפנים, 79 ולא היו מצווים זה את זה שיימנעו ממעשיהם המגונים, וכה נורא אשר היו עושים. 80 אתה רואה כי רבים מתוכם מתייחסים לאלה אשר כפרו כבעלי ברית, וכה נורא הוא המעשה שהקדימו לעצמם אשר גרם לכך שאלוהים כעס עליהם, ולעולם בעונש הם שוכנים. 81 אילו היו מאמינים באלוהים ובנביאו (מוחמד) ובמה שהורד אליו (הקוראן), לא היו מתייחסים אליהם (אלה אשר כפרו) כאל בעלי ברית, ואולם רבים מהם מושחתים.

82 אתה תמצא כי האיבה החזקה ביותר נגד אלה אשר האמינו (המתמסרים) היא זו של היהודים ואלה אשר שתפו (עבודה זרה) אך תמצא כי אלה האומרים: "נוצרים אנו" ידידותם למאמינים חזקה ביותר, משום שיש ביניהם כמרים ונזירים והם אינם שחצנים. 83 וכאשר הם שומעים את מה שהורד אל השליח (הקוראן), אתה רואה את עיניהם מזילות דמעות, משום שהכירו את הצדק (של הקוראן). הם אומרים, "ריבוננו! מאמינים אנו, לכן כתוב אותנו בין העדים (לאמיתות הקוראן). 84 ומדוע אנו לא נאמין באלוהים ובאמת שבאה אלינו (על-ידי מוחמד), ואנו מקווים כי יכניס אותנו ריבוננו עם הצדיקים (ביום הדין). 85 אלוהים יגמול להם (ביום הדין) בגני עדן אשר נהרות זורמים מתחתיהם,

ואשר לעולם ישכנו בהם, וזה הוא הגמול עבור המיטיבים. 86 אך אלה אשר כפרו והכחישו את אותותינו, אלה הם השוכנים בשאול.

87 הוי אלה אשר האמינו! אל תאסרו (על עצמכם) את המאכלים הטובים אשר אלוהים הרשה לכם, אך אל תחצו (את גבול המורשה), כי אלוהים אינו אוהב את אלה שחוצים (את גבול המורשה). 88 אכלו ממה שאלוהים נתן לכם, מן המורשה והטוב, ויראו את אלוהים אשר בו תאמינו. 89 לא יעניש אתכם אלוהים על פליטת-פה בשבועותיכם, אבל יעניש אתכם אם תישבעו לשווא בכוונה תחילה, וכדי שיסלח (אלוהים) למאמין (על כך שהפר את שבועתו), עליו להאכיל עשרה עניים מהמזון שהוא מאכיל בו את בני ביתו, או להלביש אותם, או לשחרר עבד. כל מי שאין לו האמצעים, יצום שלושה ימים. זהו הכופר בעד אי-קיום שבועה, על כן שמרו שבועותיכם. כה יבהיר לכם אלוהים את אותותיו למען תכירו טובה.

90 הוי אלה אשר האמינו! היין ומשחקי המזל, וזבח על מציבות (למען האלילים), והחיצים להגרלה, טומאה הם וממעשי השטן, על כן התרחקו מהם כדי שתצליחו. 91 אכן רוצה השטן להטיל ביניכם עוינות ומשטמה על-ידי היין (שהאדם נהיה שיכור) וההימורים ולהרחיקכם מזכרו של אלוהים ומהתפילה. האם אתם מצייתים לאיסור? 92

הישמעו לאלוהים והישמעו לשליח והיזהרו, כי אם תתרחקו (תכפרו), דעו כי (מוטל) על שליחנו רק למסור את ההודעה הבהירה. 93 אין חטא על אלה אשר האמינו ועושים את הטובות עקב מה שטעמו (מן האסור לאכול ולשתות לפני שזה נאסר) כל עוד הם יראו את אלוהים והאמינו ועשים את הטוב. אכן, כל עוד הם יראו את אלוהים והאמינו והיטיבו (במעשיהם), כי אלוהים אוהב את המיטיבים.

94 הוי אלה אשר האמינו! אלוהים יעמידכם בניסיון על-ידי ציד שתוכלו לצוד בידיכם וברומחיכם (בעונת העלייה לרגל), וזאת למען יברר אלוהים מי ירא אותו בסתר. ומי שיחטא אחר כך יהיה לו עונש כואב. 95 הוי אלה אשר האמינו! אל תצודו כשאתם עולים לרגל, וכל ההורג חיה בכוונה תחילה, העונש שלו הוא שחיטת בהמה דומה למה שהרג, לפי החלטת (שני אנשים) ישרים מביניכם, כקורבן שיזבח על-יד הכעבה, או כפדיון, הוא יאכיל מסכנים, או לצום מספר ימים שווים לכמות האוכל שייתן למסכנים למען יסבול את העונש על מעשיו. אלוהים יסלח על מה שנעשה בעבר, אך מי שישוב לעשות זאת , ינקום בו אלוהים, כי אלוהים העזוז ובעל נקמות.

96 הותר לכם לדוג בים לאכילה ולטובתכם בבית וכצידה לדרך. אך נאסר עליכם לצוד ביבשה בתקופת העלייה-לרגל. ויראו את אלוהים אשר אליו תקובצו (ביום הדין).97 אלוהים

עשה את הכעבה, הבית הקדוש מקום לקיום מצוות וביטחון לאנשים , והחודשים הקדושים, ואסר להתקיף את בהמות הזבח שיוקרבו ליד הכעבה, למען תדעו כי אלוהים יודע את אשר בשמים ואת אשר בארץ, וכי אלוהים הוא היודע כל דבר. 98 דעו אכן אלוהים מעניש בחומרה, ואכן אלוהים הוא הסלחן והרחום. 99 אין על השליח (מוטל) אלא למסור את ההודעה (הברורה), ואלוהים יודע את אשר תחשפו ואת אשר תסתירו. 100 אמור, הרע והטוב אינם שווים זה לזה, ולו גם הרע מוצא חן בעיניך, על כן יראו את אלוהים אתם בעלי- התבונה, כדי שתצליחו.

101 הוי אלה אשר האמינו! אל תשאלו על עניינים אשר אם יתגלו לכם יהיו קשים עליכם, ואולם אם תשאלו עליהם בזמן ירידת אותות הקוראן ייחשפו לכם. אלוהים סלח לכם מלבצע אותם, כי אלוהים הוא הסלחן והסבלן. 102 יש אנשים ששאלו על עניינים אלה לפניכם, וכשנתגלו להם כפרו בהם. 103 אלוהים לא קידש את "הבחירה" או "סאאיבה" או "וצילה" או "חאמי", ואולם הכופרים מעלילים זאת על אלוהים שקר, כי רובם חסרי תבונה. 104 וכשנאמר להם (אלה אשר כפרו), בואו אל אשר הוריד אלוהים (הקוראן), ואל השליח (מוחמד), הם אומרים, "דיינו במה שמצאנו אבותינו עושים". אף כי לא ידעו אבותיהם דבר ולא היו מודרכים? 105 הוי אלה אשר האמינו! דאגו לנפשותיכם,

ואם תהיו מודרכים לא יפגעו בכם התועים, כי אל אלוהים שובכם כולכם, ואז יודיעכם את אשר עשיתם.

106 הוי אלה אשר האמינו! מי מכם אשר עומד למות עליו להעמיד שני אנשים ישרים מקרבכם עדים על צוואתו לפני מותו, או אם יקרה והמוות יתקיף אתכם בנוסעכם בדרך, העמידו שני אנשים זרים עדים (אם לא תמצאו שני אנשים מביניכם). ואם אינכם בטוחים בהם, עכבו אותם לאחר התפילה, ודרשו מהם שיישבעו באלוהים, "לא נשנה את עדותנו זו בעד כל מחיר, גם אם זה יהיה למען קרוב משפחה, ולא נסתיר דבר מעדותנו שהתחייבנו בפני אלוהים לשמור, ואם כך נעשה, אכן נהיה מהחוטאים", 107 אך אם יתגלה אחר-כך שהם אשמים (בשינוי עדותם), אז יישבעו באלוהים שני יורשים, "עדותינו אמתית יותר מעדותם של שני העדים (בשעת המוות), ולא קיפחנו אף אחד משאר היורשים, ואם עשינו זאת, נהיה מהמקפחים". 108 שבועה כזו תבטיח מסירת עדות אמת, על-ידי החשש שעדות כוזבת תבוטל על-ידי שבועתם של היורשים. יראו את אלוהים והישמעו לו, כי אלוהים לא ידריך את האנשים המושחתים.

109 ביום (יום הדין) אשר אלוהים יכנס את השליחים, ויאמר, "מה הייתה תגובתם של אלה שאליהם נשלחתם?" הם יאמרו, "אין אנו יודעים, אתה הוא יודע הנסתרות".

110 כאשר אלוהים יאמר (ביום הדין), ישוע בן מרים!

זכור את חסדי לך ולאמך, כאשר סייעתי לך ברוח הקודש (המלאך גבריאל), (והרשיתי לך) לדבר אל האנשים בהיותך בעריסה וכאשר גדלת, ולמידתי אותך את הספר, ואת החכמה, ואת התורה, והבשורה, וכאשר יצרת ברשותי דמות עוף מחימר, ונפחת בו רוח והיה לעוף אמיתי ברשותי, וברשותי ריפאת את העיוור מלידה, ואת המצורע, והחיית את המתים ברשותי. וזכור כאשר הגינותי עליך מפני בני-ישראל, כשבאת אליהם באותות בהירים, ואמרו אלה אשר כפרו מביניהם, "אין זה אלא קסם בהיר".

111 וכאשר אמרתי לתלמידים שלך,: "האמינו בי ובשליחי (המשיח ישוע)". אמרו, "מאמינים אנו, והעד עלינו כי אנחנו מוסלמים (מתמסרים)". 112 כאשר אמרו התלמידים, "ישוע בן מרים! האם יכול ריבונך להוריד אלינו שולחן (ערוך) מן השמים?" אמר (ישוע), "היו יראים את אלוהים, אם אכן מאמינים אתם". 113 אמרו, "רוצים אנו לאכול ממנו למען יבטח לבבנו, ונדע כי אכן שליחותך היא אמת, ונעיד על כך". 114 אמר ישוע בן מרים "אלוהים! ריבוננו! הורד אלינו שולחן (ערוך) מן השמים, ויהיה זה יום חג לנו מדור ראשון ועד אחרון, וזה אות מאתך, ופרנסנו כי אתה הטוב במפרנסים". 115 אמר אלוהים, "הני מוריד אותו אליכם, ואם אחרי זה יכפור מישהו מכם, אעניש אותו בעונש שלא הענשתי בו איש מעולם".

116 כאשר יאמר אלוהים (ביום הדין), "ישוע בן מרים! האם אתה אמרת לאנשים, "קבלו אותי ואת אמי כשני אלים מלבד אלוהים?" יאמר (ישוע) "ישתבח שמך! אין לי סמכות לאמור מה שאיני זכאי לאמור, ולו אמרתי אותו, היית יודע. אתה יודע את אשר בנפשי, ואני אינני יודע את אשר בנפשך, ואתה הוא יודע הנסתרות. 117 לא אמרתי להם אלא מה שציווית עליי להגיד, 'עיבדו את אלוהים ריבוני וריבונכם'. כל עוד הייתי ביניהם הייתי עד למעשיהם, וכשהשבת אותי אליך, היית אתה המשגיח עליהם, כי אתה עד לכל דבר. 118 אם תעניש אותם, הן, הם עבדיך, ואם תסלח להם, הנה אתה הוא העזוז והחכם.

119 יאמר אלוהים, זה היום אשר בו ירוויחו הצדיקים לאמת אשר הצהירו, ויינתנו להם גני עדן אשר נהרות זורמים מתחתיהם, הם יישארו בהם לנצח, כשאלוהים מסופק מהם והם מסופקים ממנו, וזוהי הזכייה האדירה. 120 לאלוהים מלכות השמים והארץ וכל אשר בהם, והוא הכול-יכול.

סורה 6 : אל-אנעאם (המקנה)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 השבח לאלוהים אשר ברא את השמים ואת הארץ, ועשה את החושך ואת האור, ואז אלה אשר כפרו (ייקחו לעצמם)

שווים לריבונם. 2 הוא (אלוהים) אשר ברא אתכם מעפר, ואז קבע זמן לחיות (לכל הבריות) , וזמן מוגדר אצלו (היום האחרון), ולמרות זאת אתם תפקפקו. 3 והוא אלוהים אשר בשמים ואשר בארץ, הוא היודע מה תסתירו ומה תחשפו, והוא יודע את כל מה שאתם עושים. 4 כל אות שיינתן להם מאותות ריבונם, הם (אלה אשר כפרו) יפנו לו עורף, 5 כי כבר הכחישו את הצדק שנחשף בפניהם, אולם סופם שיבוא אליהם (העונש) שהם מזלזלים בו, 6 האם אינם רואים את אשר הכחדנו לפניהם מהדורות שביססנו באופן יציב יותר על פני האדמה? ומהשמיים הורדנו להם בשפע, ואת הנהרות הזרמנו מתחת לאדמותיהם, (למרות זאת) הכחדנו אותם על חטאיהם, והקמנו במקומם דורות אחרים.

7 אילו היינו מורידים לך ספר כתוב על מגילת נייר, והיו נוגעים בו בידיהם, היו אומרים אלה אשר כפרו, "אין זה אלא קסם מובהק". 8 ואמרו "לו הורד אליו מלאך?" אך לו היינו מורידים מלאך, היה דינם נחרץ ואז אין להם עוד הזדמנויות (זמן נוסף לחיות). 9 גם אם היינו שולחים מלאך, היינו קובעים לו צורת אדם, ואז רק היינו מוסיפים להם בלבול על בלבול. 10 וכבר זלזלו בשליחים לפניך, ואז הקיף את אלה אשר היו מזלזלים בהם, כל אשר היו מזלזלים בו. 11 אמור: "סיירו בארץ ואז התבוננו איך היה סופם של המכחישים".

12 אמור: "למי כל אשר בשמים ובארץ?" אמור "לאלוהים!
הוא כתב על עצמו הרחמים , והוא יאסוף אתכם ביום תחיית-
המתים, שאין ספק בו. ואולם כל אלה שאיבדו את עצמם
(בכפירתם באלוהים ובשליחו) לעולם לא יאמינו." 13 ולו
כל אשר שכן בלילה וביום, והוא השומע והיודע. 14 אמור:
"האקח לי אדון מלבד אלוהים אשר ברא את השמים ואת
הארץ, המפרנס (את כולם), ואינו מתפרנס (מאף אחד)?
אמור: "צוויתי להיות ראשון המשלמים (המתמסרים) לו
ולא להיות מן המשתפים (עבודה זרה)" 15 אמור: "אני
פוחד שאם אמרוד בריבוני יבוא עליי עונשו של היום האדיר
" 16 מי שיורחק העונש ממנו ביום ההוא (יום הדין), אכן
ריחם עליו (אלוהים), וזו היא הזכייה המובהקת.
17 אם צרה מעם אלוהים תפגע בך, לא יוכל אף אחד
מלבדו להסירה, ואם יביא עליך כל טוב, הן, הוא הכול-
יכול. 18 והוא המכניע את עבדיו, והוא החכם, הבקי.
19 אמור, מה היא העדות הגדולה ביותר (ביני לביניכם שאני
צודק בשליחותי?) אמור: "אלוהים עד ביני וביניכם. הושרה
לי הקוראן הזה להזהירכם בו ואת כל אשר הגיע אליו". אתם
מעידים כי יש אלים אחרים מלבד אלוהים. אמור: "אני לא
אעיד". אמור: "אלוהים הוא האל היחיד, ואני אין לי מה
לעשות עם כל שותף שאתם משתפים לו (לאלוהים)?"
20 אלה אשר נתנו להם את הספר מכירים אותו (הנביא

מוחמד) כשם שהם מכירים את בניהם, ורק אלה המאבדים את עצמם (בדרך התעייה) לא יאמינו בו. 21 ומי מקפח יותר מזה הבודה שקר על אלוהים או המתכחש לאותותיו? אכן, המקפחים לא יצליחו. 22 ביום (יום הדין) אשר נקבץ את כולם יחד, ונאמר לאלה אשר שיתפו (אלילים): "היכן הם אלה אשר שיתפתם (עם אלוהים) אלה אשר הייתם סוברים לחינם שהם קיימים (בעבודה זרה)?" 23 אז מבחנם יהיה באמרם: "נשבעים אנו באלוהים ריבוננו, כי לא היינו משתפים (לאלוהים)". 24 ראה כיצד ישקרו לעצמם, וכיצד יחלוף כל מה שהיו בודים.

25 ביניהם יש כאלה ששומעים אותך (קורא את הקוראן), ועשינו את לבבותיהם אטומים, איך יבינו והכבדנו את אוזניהם (מלשמוע אותו). גם אם יראו כל אות (מן הקוראן) לא יאמינו בו, והם באים אליך רק להתנצח אתך. אומרים אלה אשר כפרו: "אלה הם אגדות הראשונים (הקדמונים)". 26 והם אוסרים (על האנשים) להקשיב לו ,ומרחיקים עצמם מעליו (מדרך האמת). ואכן הם מאבדים רק את עצמם מבלי שירגישו זאת. 27 ולו תראה אותם כשיועמדו מול האש ויאמרו: "לו רק היו מחזירים אותנו (אל חיי העולם) לא היינו מתכחשים לאותות ריבוננו, והיינו תמיד מהמאמינים". 28 אכן התגלה אליהם כל מה שהם

הכחישו באופן בהיר, אך אם הם היו מושבים, היו שבים ועושים את אשר נאסר עליהם, כי כוזבים הם.

29 והם אמרו, "אין חיים אחרים מלבד חיינו בעולם הזה כי לא נקום לתחייה." 30 אם תראה אותם עומדים (ביום הדין) לפני ריבונם, כשהוא אומר להם "האם אין זה הצדק?" והם אומרים, "כן, בריבוננו!" אז אלוהים יגיד להם "טעמו מן העונש במה שהייתם כופרים".

31 אכן אבודים יהיו אלה אשר כפרו בפגישתם את אלוהים, וכאשר תבוא עליהם השעה לפתע, יאמרו, "חבל לנו על כל אשר הזנחנו", ויישאו את חטאיהם על גביהם, ומה רע הוא המשא. 32 חיי העולם הזה אינם אלא משחק ושעשוע, וחיי העולם הבא טובים יותר ליראים. האם אינם מבינים?

33 אנו יודעים כי יעציבוך דבריהם, (בינם לבין עצמם) הם אינם חושבים שאתה משקר, אבל המקפחים באותות אלוהים יכחישו (את האמת). 34 וכבר הוכחשו שליחים שקדמו לך, אשר קיבלו בסבלנות את ההכחשות והפגיעות, עד אשר ניתן להם הניצחון מאתנו. אין מחליף לדברי אלוהים, וכבר הגיעו אליך ידיעות השליחים. 35 אם התרחקותם קשה עליך, אז חפש מנהרה באדמה, או סולם לעלות לשמים כדי שתביא להם אות. לו רצה אלוהים היה מביא אותם להדרכתו, לכן אל תהיה בין הבורים. 36 רק אלה שמוכנים לשמוע מסוגלים

לענות לך, ואילו את המתים (אלה אשר כפרו), אלוהים יחיה אותם (ביום תחיית-המתים), ואליו יושבו.

37 ואמרו, "מדוע לא הורד אליו אות מעם ריבונו (המאשר את נבואתו)?" אמור "אלוהים יכול להוריד כל אות, אולם רובם אינם יודעים". 38 כל רמש עלי אדמות וכל עוף המעופף בכנפיו אינם אלא אומות כמותכם. דבר לא השמטנו מן הספר, ולבסוף כולם אל ריבונם יקובצו. 39 ואלה אשר הכחישו את אותותינו הם חירשים ואילמים ובחשיכה יהלכו. אלוהים יתעה את אשר ירצה, ואת אשר ירצה ידריך בדרך הישר.

40 אמור, " אם יבוא עליכם עונש מאלוהים או תבוא השעה (יום הדין), האם תפנו אז אל מישהו אחר מלבד אלוהים?" 41 רק אליו תפנו בקריאת עזרה, והוא, אם ירצה יסיר מעליכם את אשר אתם מבקשים להסיר, ותשכחו את האלילים אשר שיתפתם לו.

42 וכבר שלחנו שליחים אל האומות שקדמו לך (והם הכחישו אותם), לכן הנחתנו עליהם רעות וצרות למען יתחננו (ויתחרטו בכנות) אל אלוהים 43 אולם עם בוא צרתנו עליהם, היו חייבים להתחנן אל אלוהים. קשים היו לבבותיהם כי השטן הראה להם את מעשיהם באור יפה. 44 כאשר שכחו את אשר הוזכר להם, פתחנו להם את שערי

כל הדברים הטובים (בעיניהם), ואולם כאשר שמחו באשר ניתן להם, לקחנו אותם בהפתעה שהביאה אותם לידי ייאוש. 44 כך נגדע שורשם של העושקים, השבח לאלוהים ריבון העולמים.

46 אמור "מה אתם חושבים, אם ייטול אלוהים מכם את שמיעתכם וראייתכם ויאטום את לבבכם, מי אלוה מלבד אלוהים אשר יחזירם לכם?" ראה כיצד אנו חוזרים על האזהרות אך הם פונים עורף. 47 אמור, החשבתם על כך, שאם לפתע, או לאחר אזהרה, יבוא עונשו של אלוהים, האם ייכחד מישהו מלבד קהל המקפחים? 48 אכן אנחנו שולחים את השליחים רק כמבשרים ומזהירים, וכל אלה אשר האמינו ועשו את הטוב אין חשש לגורלם ולא ייעצבו. 49 ואלו אשר כפרו באותותינו, בהם יפגע העונש, במה שהיו מושחתים. 50 אמור "לא אגיד לכם כי אצלי אוצרות אלוהים, ואין אני יודע את הנסתר, ולא אגיד לכם כי מלאך אני. אלא אני רק נוהג לפי מה שהושרה אליי. אמור "האם ישתוו העיוור והפיקח? הלא תתבוננו (באמת)?"

51 הזהר בו (בקוראן) את אלה אשר יראים (הפוחדים) כי יקובצו אל ריבונם, שאין להם מלבדו לא תומך ולא מליץ, כדי שתתווסף להם יראה מאלוהים. 52 ואל תדחה את אלה הפונים בוקר וערב בתפילה אל ריבונם בתקווה שהוא יפנה אליהם (ברחמים). לא עליך חשבון מעשיהם,

ולא עליהם חשבון מעשיך. אל תסלקם כדי שלא תהיה מהמקפחים. 53 כך נעמיד את האנשים בניסיון זה מול זה (העניים והעשירים). (העשירים) יגידו, "האם מבינינו הם אלה שאלוהים העניק חסדו להם?" אך האין אלוהים יודע מי הם מכירי-הטובה?

54 וכאשר יבואו אליך אלה אשר האמינו באותותינו, אמור, "שלום עליכם! ריבונכם כתב על עצמו את הרחמים. לכן כל העושה רעה בשוגג מביניכם ואז ביקש סליחה ועושה מעשים טובים, יגלה שאלוהים הוא הסלחן והרחום. 55 כך אנו מבארים את האותות להבהרת דרכם של הכופרים המכחשים.

56 אמור ,"נאסר עליי לעבוד את אלה שאתם פונים אליהם בתפילה, מלבד אלוהים". אמור, "לא אלך אחרי יצריכם, כי אתעה אם אעשה כך, ולא אהיה מן המודרכים". 57 אמור, "אני בוודאות מובהקת מריבוני, ואולם אתם התכחשתם לו. לא בידי הדבר (העונש) אשר תבקשו לזרזו, והמשפט הוא בידי אלוהים לבדו, הפוסק בצדק, והוא הטוב שבפוסקים. 58 אמור, "לו היה בידי הדבר שאתם דורשים לזרז (העונש), היה נגמר העניין ביני לבינכם. ואלוהים יודע היטב מי הם המקפחים. 59 אצלו מפתחות הנסתר, ורק הוא יודע אותם, והוא היודע את כל אשר ביבשה ובים, ואין עלה נופל בלי

ידיעתו, וכל גרגיר במחשכי האדמה, וכל דבר, בין אם רטוב ובין אם יבש, אלא (נרשם) בספר גלוי.

60 והוא אשר יקבץ את נשמתכם בשנת הלילה, והיודע את מעשיכם ביום, ולאחר מכן יעורר אתכם בבוקר, עד שיתמלא הזמן הקצוב, ואז תחזרו אליו, והוא יודיעכם את אשר עשיתם. 61 והוא המכניע את עבדיו, והוא שולח שומרים (מלאכים) לשמור את צעדיכם ומעשיכם, ובבוא המוות אל אחד מכם, יוציאו שליחינו את נשמתו, והם לא יזניחו את תפקידם. 62 ואז הם יושבו אל אלוהים, אדונם האמתי, שרק לו השיפוט, והוא מהיר-חשבון.

63 אמור, "מי יחלצכם ממחשכי היבשה והים בקוראכם אליו בהכנעה ופחד : אם יחלצנו מזאת נהיה מכירי-תודה."? 64 אמור, "אלוהים יחלצכם מהם ומכל מצוקה, אך לאחר מכן אתם משתפים (עבודה זרה)." 65 אמור, " הוא היכול לשלח בכם עונש מעליכם או מתחת לרגליכם, או להכניס פירוד ביניכם ולתת לחלק מכם להעניש את החלק האחר." ראה כיצד אנו חוזרים על האזהרות למען יבינו. 66 והתכחשו לו בני עמך (הקוראן), ואולם הוא הצדק. אמור, אין אני אחראי לכם". 67 לכל מאורע יש המועד שלו, ולבסוף תדעו.

68 ואם תראה את אלה המדברים על אותותינו בזלזול, התרחק מהם עד אשר ידברו על עניין אחר. ואם השטן יגרום לך לשכוח, אל תוסיף לשבת אחרי ההזכרה עם האנשים

המקפחים. 69 אין על אלה היראים כל אחריות למה שעושים (החוטאים), אלא עליהם רק להזכירם למען ייראו. 70 ועזוב את אלה אשר הפכו את דתם למשחק ושעשוע, ושחיי העולם-הזה התעו אותם. והזכר להם בו (הקוראן) למען תהיה נפש אחראית למעשיה, ומלבד אלוהים אין לה תומך ולא מליץ. וכל פדיון שתציע לא יתקבל ממנה. אלה אשר גרמו לרוע, להם משקה של מים רותחים ועונש כואב (בגיהינום).

71 אמור, "הנתפלל אל מישהו אחר מלבד אלוהים? אל מי שלא יועיל ולא יזיק לנו? ונחזור אל הכפירה לאחר שאלוהים הדרכנו? (ונהיה) כמו זה אשר התעוהו השטנים בארץ ונהיה במבוכה (למרות) שחבריו קראו לו אל ההדרכה באומרם "בוא אלינו"? אמור, "רק הדרכת אלוהים היא ההדרכה הנכונה, וצווינו להיכנע (להתמסר) לריבון העולמים". 72 ואכן צווינו, "קיימו את התפילה ויראו ממנו, כי אליו תקובצו". 73 והוא אשר ברא את השמים ואת הארץ באמת. ביום אשר אמר "היה!", והכל נהיה, כל אמרותיו אמת. ולו המלכות ביום אשר ייתקע בשופר. יודע הנסתר והנגלה, והוא החכם הבקי. 74 וכאשר אמר אברהם לאביו אזר, "הלוקח אתה פסלים כאלים? אני רואה אותך ואת בני עמך (נמצאים) בתעייה מובהקת".

75 והראינו לאברהם את מלכות השמים והארץ למען

יהיה מן הבטוחים באמונתם. 76 וכאשר ירד עליו הלילה, ראה כוכב , ואמר, "זה ריבוני". וכאשר שקע, אמר, "אינני אוהב את השוקעים". 77 וכאשר ראה את הירח עולה, אמר, "זה ריבוני". ואולם כאשר שקע, אמר, "אם ריבוני לא ידריכני, אהיה אני מן התועים". 78 וכאשר ראה את השמש עולה, אמר, "זה ריבוני, זה גדול יותר מכולם". ואולם כאשר שקעה, אמר "בני עמי! אני מתנער ממה שאתם משתפים (עם אלוהים). 79 אני נושא את פניי בדבקות אל אשר ברא את השמים ואת הארץ, ואין אני מהמשתפים (עבודה זרה)." 80 וכשבני עמו התנצחו אתו (על עבודת אלוהים), אמר, "התתנצחו אתי על אלוהים, אשר הדריך אותי (לעבודתו)? אינני מפחד ממה שאתם משתפים עמו, אלא אם ירצה ריבוני דבר (אכן יהיה). וריבוני מקיף בידיעתו כל דבר. האם לא תיזכרו? 81 ואיך אני אפחד ממה שאתם משתפים (עם אלוהים), ואינכם מפחדים שאתם משתפים עם אלוהים, אשר הוא לא הוריד אליכם כל סמכות או אישור. לכן, איזה משני הצדדים בעל זכות יתר לביטחון, האם יודעים אתם?" 82 אלה אשר האמינו ולא עירבו את אמונתם בקיפוח, להם הביטחון והם המודרכים. 83 וזאת הוכחתנו אשר נתנו לאברהם כנגד בני עמו. אנו מרוממים בדרגות את מי שאנו רוצים. אכן ריבונך הוא החכם והיודע. 84 הענקנו לו (לאברהם) את יצחק ויעקוב, וכבר הדרכנו כל

אחד מהם, ואת נוח הדרכנו לפני כן. ומזרעו (של אברהם) באו דוד ושלמה ואיוב ויוסף ומשה ואהרון. אכן, כך נגמול לאלה המיטיבים.

85 וזכריה ויוחנן וישוע ואליהו, כולם מהצדיקים. 86 וישמעאל ואלישע ויונה ולוט. את כל אחד מהם רוממנו מכל שוכני העולמים. 87 ומאבותיהם וצאצאיהם ואחיהם שבחרנו בהם והדרכנו אותם בדרך הישר. 88 זו ההדרכה של אלוהים, אשר בה ידריך את אשר ירצה מבין עבדיו. אך אם יצרפו לו שותפים, לשווא היו כל מה שעשו. 89 אלה אשר נתנו להם את הספר, ואת החכמה, והנבואה. אם אלה יכפרו בה (הנבואה של מוחמד), אז הרי הפקדנו עליה אנשים אשר לא יכפרו בה. 90 אלה (הנביאים) אשר הדריך אלוהים, על כן תהיה לך דרכם למופת. אמור, "אין אני דורש מכם גמול (על שליחותי) אלא היא הזכרה לכול העולמים". 91 הם לא העריכו את אלוהים כראוי לו, כאשר אמרו, "לא הוריד אלוהים אל בני האנוש כלום ". אמור, "מי הוריד את הספר (התורה) אשר בא בו משה כמאור והדרכה לאנשים? אמנם, אתם עושים אותו מגילות שחלק מהן אתם מגלים אך רבות מהן אתם מעלימים, ואתם למדתם (מן הקוראן) מה שלא ידעתם ולא ידעו אבותיכם. אמור, "אלוהים!" (אשר הוריד את הספר). אחר כך עזוב אותם לנפשם, לשחק בהבליהם.

92 זה הוא ספר (הקוראן) אשר הורדנו אותו מבורך, והוא מאמת את אשר לפניו (התורה והבשורה, למען תזהיר בו את אם-הערים (מכה) וסביבותיה. ואלה אשר האמינו בעולם-הבא (אכן הם) מאמינים בו (הקוראן) ועל תפילתם הם מקפידים. 93 ומי מקפח יותר מזה הבודה שקר על אלוהים, או אומר "קיבלתי השראה אלוהית" למרות שהוא לא קיבל דבר? או מזה האומר "גם אני יכול להוריד לכם את מה שאלוהים הוריד?" לו היית יכול לראות את הכופרים האלה בגסיסתם כאשר המלאכים מושיטים את ידיהם ואומרים, "הוציאו את נשמותיכם! היום תוענשו בעונש משפיל מפני שהייתם מדברים שקר על אלוהים ודוחים ביהירות את אותותיו".

94 ואכן אתם באים אלינו, כל אחד לבדו, כפי שבראנו אתכם בפעם הראשונה, והשארתם מאחורי גבכם את מה שהענקנו לכם. ואין אנו רואים שבאו עמכם המליצים, אלה אשר סברתם לחינם כי הם שותפים לאלוהים. כבר נותק ביניכם (הקשר), וחלף ועבר מה שהייתם (חושבים) סומכים עליו. 95 אכן אלוהים מבקע את גלעיני (הדגן והדקל), ומוציא את החי מן המת ומוציא את המת מן החי, הוא אלוהים, אז מדוע תשגו בשקרים?

96 הוא גורם לאור הבוקר להאיר מחשיכת הלילה, והוא עשה את הלילה למנוחה, ואת השמש והירח בחישובים

מדויקים. זהו התכנון של העזוז והיודע. 97 והוא אשר עשה לכם את הכוכבים למען תודרכו על-פיהם בחשיכת היבשה והים. כך נבהיר את האותות לאנשים אשר יודעים. 98 והוא אשר יצר אתכם מנפש אחת, ואז נתן לכם מקום משכן בעולם הזה ואחר כך מקום מנוחה בעולם הבא. כך נבהיר את האותות לאנשים אשר מבינים.

99 והוא אשר הוריד מן השמיים את המים, ובהם הוצאנו ממנה צמחים מכל סוג ירק עם גרעינים ועצי תמרים שמהם הוצאנו אשכולות תמרים נמוכים וקרובים ליד, וכן כרמי ענבים וזיתים ורימונים, מסוגים דומים ושונים. הביטו כיצד יצמח ויבשיל פריים , האם אין בו אותות לאנשים המאמינים? 100 הם לקחו את השדים כשותפים לאלוהים, (למרות) שהוא זה שברא אותם. והם ייחסו לו בנים ובנות מבלי לדעת (את האמת). ישתבח שמו ויתעלה מעל התארים אשר בהם יתארו אותו. 101 הוא בורא השמים והארץ. כיצד יהיה לו בן, כשלאהייתה לו בת-זוג? הוא ברא כול דבר, והוא יודע כול דבר. 102 זה אלוהים ריבונכם, אין אלוה מלבדו, הוא בורא כול דבר, לכן עבדו אותו. על כול דבר הוא מגן. 103 אין עין שיכולה לראות אותו, אך הוא רואה הכול, והוא החינני והבקי. 104 כבר הובאו לכם הוכחות בהירות מריבונכם. ומי שמבחין בהם ייטיב לעצמו, והמעלים עין מהם, לרעתו הדבר. "ולא אני שומרכם." 105 וכך אנו חוזרים על האותות,

ויאמרו, "למדת זאת ואנו נבאר זאת לאנשים אשר יודעים (את האמת).

106 נהג לפי מה שהושרה לך מריבונך, שאין עוד אלוה מלבדו, והתרחק מעובדי האלילים. 107 לו רצה אלוהים, לא היו משתפים עמו אלילים, ואותך לא עשינו כשומר עליהם, ולא חובתך להשגיח עליהם. 108 אל תקללו את אלה (האלילים) אשר אליהם הם יתפללו (הכופרים) מלבד אלוהים, כדי שלא תגרמו שהם יקללו את אלוהים מתוך איבה ובלי דעת. כך גרמנו לכך שכל אומה תראה בעין יפה את מעשיה, ובסוף יחזרו אל ריבונם, והוא יודיע להם את אשר עשו (בעולם הזה). 109 הם נשבעו באלוהים והדגישו את שבועתם כי אם יבוא אליהם אות יאמינו בו, אמור, "כי אם האותות אצל אלוהים", אולי אינכם יודעים שאם יבוא האות אליהם, גם אז הם לא יאמינו.

110 ונהפוך את לבבם ואת עיניהם, כפי שלא האמינו בפעם הראשונה (באותות הקוראן), כן נשאירם לתעות בכפירתם. 111 ולו גם הורדנו אליהם את המלאכים, והמתים היו מדברים אליהם, והיינו מציגים כל דבר שהם מבקשים לנגד עיניהם, גם אז הם לא יאמינו אלא אם ירצה כך אלוהים, אבל רובם בורים. 112 וכך הקמנו לכל נביא אויב משטני האנוש והשדים, הם מלחשים זה לזה התפארות שווא כהתעייה. לו רצה ריבונך לא היו עושים זאת, לכן עזוב אותם

עם כל מה שהם בודים. 113 הם עושים זאת כדי שלבבותיהם של אלה אשר אינם מאמינים בעולם-הבא יקשיבו להם, וישבעו רצון מהם, ויבצעו את הפשע שהם רוצים. 114 האבקש לי שופט מלבד אלוהים? הרי זה הוא אשר הוריד אליכם את הספר (הקוראן) כשהוא מפורש, ואלה אשר ניתן להם הספר יודעים שהוא הורד באמת מריבונך. לכן אל תהיה בין המטילים ספק.

115 (וכך) נשלם דבר ריבונך (הקוראן) והוא יתקיים בשלימותו באמת ובצדק, ואין לשנות את דבריו, והוא הכול שומע והכול יודע. 116 אם תישמע לרוב אלה שבארץ, הם ידיחו אותך מן השביל של אלוהים כי הם הולכים אחרי דמיון שווא, ואין הם אלא משקרים. 117 אכן ריבונך הוא יודע היטב מי תועה משבילו, והוא המכיר את המודרכים. 118 איכלו מאשר הוזכר עליו שם אלוהים, אם מאמינים אתם באותותיו.

119 ולמה שלא תאכלו מאשר הוזכר עליו שם אלוהים? כי כבר הבהיר (אלוהים) לכם מה שאסור לכם, חוץ מאשר תיאלצו לאוכלו. אמנם רבים יתעו אחרי יצריהם מחוסר דעת, ריבונך יודע היטב מי הם העוברים את גבול המורשה. 120 אל תחטאו בגלוי או בסתר, כי אלה אשר עשו החטא ייענשו בגלל החטא אשר עשו. 121 אל תאכלו מאשר לא הוזכר עליו שם אלוהים, כי זה הפקרות ואכן השטנים

מלחשים לידידיהם להתנצח אתכם. אך אם תישמעו להם, תהיו למשתפים (עבודה זרה). 122 האם זה שהיה כמת ואז החיינו אותו (באמונה) ונתנו לו אור (הקוראן), להאיר את דרכו בין האנשים, דומה לזה שנשאר בחושך (הכפירה) ואשר אינו יכול לצאת ממנו? וכך קושט לכופרים מה שהיו עושים (מהרוע).

123 וכך גרמנו לכך שבכל עיר למנהיגי הכופרים המכחשים, לרקום מזימות בה אולם הם אינם רוקמים אלא (רק) נגד עצמם מבלי שירגישו. 124 וכאשר יוצג להם אות, יאמרו "לא נאמין עד שנקבל את אשר קיבלו שליחי אלוהים (הקודמים)" ואולם אלוהים יודע היכן יפקיד את שליחותו. ועל החוטאים יחולו העלבה ועונש קשה מאת אלוהים במה שהיו רוקמים. 125 ומי שאלוהים רוצה להדריכו, יפתח את לבו לאסלאם (להיכנע לאלוהים), אך את מי שירצה להישאר בתעייה, יעשה את לבו צר ולחוץ כאילו היה מנסה לטפס השמימה. כך ישפוך אלוהים את העונש מן השמיים על אלה אשר לא מאמינים.

126 וזהו השביל הישר של ריבונך, וכך אנו מבהירים את האותות לאנשים אשר יזכרו. 127 להם משכן השלום אצל ריבונם והוא התומך בהם באשר היו עושים (מעשים טובים). 128 ביום (יום הדין) אשר אלוהים יקבץ את כולם יחדיו, יאמר אלוהים, "הוי, השדים! הרביתם לנצל את האנשים",

אז יגידו אדוניהם מקרב האנשים, "ריבוננו! ניצלנו איש את רעהו והגיעה שעתנו שקבעת לנו". ואז יאמר (אלוהים) להם "האש תהיה משכנכם ובה תישארו לנצח, אלא אם ירצה אלוהים אחרת." כי ריבונך החכם והיודע.

129 כך עושים אנו את הכופרים מקרב האנשים בעלי ברית זה לזה בשל הפשע שעשו. 130 הוי השדים והאנשים! האם לא באו אליכם שליחים מקרבכם למסור לכם את אותותיי ולהזהירכם כי יומכם זה עומד להגיע? הם יאמרו, "אנו מעידים נגד עצמנו". חיי העולם הזה הוליכו אותם שולל, והם יעידו על עצמם שאכן הם היו כופרים. 131 אולם ריבונך לא היה מכחיד את הערים בקיפוח, מבלי שיזהיר את האנשים חסרי המודעות. 132 ולכל אחד דרגות על-פי מעשיו, כי ריבונך אינו מתעלם מאשר הם עושים.

133 אמנם ריבונך בעל האמצעים האדירים, ובעל הרחמים, אך אם ירצה יכלה אתכם ויחליפכם באחרים שיברא כפי שברא אתכם מזרע אנשים אחרים (שקדמו לכם). 134 מה שהובטח לכם אכן יבוא, ואתם לא תוכלו להימלט ממנו. 135 אמור, בני עמי! עשו כפי שמתחשק לכם, אמנם אני אעשה (כפי שאלוהים רוצה אותי לעשות), ולבסוף תדעו מי יקבל את גן העדן, כי לא יצליחו (בעולם הבא) המקפחים. 136 והקדישו לאלוהים חלק ממה שברא מיבול השדה ומן המקנה, ואמרו, "החלק הזה לאלוהים והחלק הזה לשותפים

אשר צירפנו לו ", על פי סברת השווא שלהם. אך מה שהוקדש לשותפיהם לא יגיע אל אלוהים, ואשר הקדישו אל אלוהים הוא אל שותפיהם יגיע. וכה רעה היא דרך חשיבתם.

137 כך השטן הציג באור יפה לרבים מן המשתפים את הריגת ילדיהם שותפיהם, כדי שיביא כליה עליהם ויבלבל את דתם. אילו רצה אלוהים, לא היו עושים זאת. ולכן עזוב אותם לנפשם עם מה שבדו לעצמם. 138 והם אומרים, " המקנה הזה ויבול השדה הזה אסורים. אסור לאיש לטעום מהם בלי שנרשה לו". יש גמלים אשר הם אסרו למשא ולרכיבה, ומקנה אחר אשר לא יזכירו את שם אלוהים (כאשר נזבח), אכן, כל השקרים האלה הם ייחסו לו, ויקבלו את עונשם על אשר שיקרו.

139 הם גם אומרים "רק לגברים אשר בינינו שמור פרי בטנו של המקנה הזה, אך אסור הוא על נשותינו". ואם מתים הוולדות, הכול (גברים ונשים) ישתתפו בהם. אלוהים יענישם על המנהגים הארורים הללו, כי הוא החכם והיודע. 140 כבר הפסידו אלה אשר הרגו את ילדיהם מתוך בערות וחוסר דעת, ואסרו את אשר אלוהים סיפק להם, מתוך שקר שהם יחסו לאלוהים, הם האובדים שתעו ולא היו מודרכים. 141 הוא אשר הצמיח גנים, מרושתים ובלתי מרושתים, ודקלים, וזרעי מאכל שונים, וזיתים, ורימונים, לעתים דומים ולעתים לא דומים. אכלו מפירותיהם כשיבשילו, וביום

הקציר שלמו את ערכו (הזכאת צדקת חובה) שלו, ואל תבזבזו, משום שאלוהים אינו אוהב את הבזבזנים.

142 הוא גם יצר לכם את המקנה, בהמות לרכיבה ומשא, ובהמות לאכילה. אכלו ממה אלוהים סיפק לכם לכלכלתכם, ואל תלכו בעקבות השטן, משום שהוא אויבכם המובהק. 143 (וברא) שמונה בני זוג (של בהמות), מן הכבשים את שני המינים, ומן העיזים את שני המינים. אמור, "האם אסורים עליכם לאכילה, הזכרים, הנקבות, או מה שברחם הנקבות? הודיעו לי לפי מיטב ידיעתכם, אם אנשי צדק אתם".

144 (וברא) מן הגמלים את שני (המינים), ומן הבקר את שני (המינים). אמור, "האם אסורים עליכם לאכילה, הזכרים, הנקבות, או מה שברחם הנקבות? האם הייתם נוכחים כאשר אלוהים ציווה על כך? ומי כופר יותר מן הבודה שקרים על אלוהים להתעות בהם אנשים בלי דעת? אכן אלוהים לא ידריך את המקפחים". 145 אמור "בכל אשר הושרה אליי, לא אמצא דבר אשר נאסר לאכול, מלבד הנבלה, או הדם הזורם, או בשר חזיר - משום שהם טמאים, או בשר שלא נזבח בשם אלוהים. אולם מי שמוכרח, האוכל בלא תאווה ובלא זדון, הרי שריבונך הוא הסלחן והרחום. 146 ועל אלה אשר התייהדו אסרנו למאכל כל בעל טפרים,

ומן הבקר והצאן אסרנו עליהם את החלב (סוג של שומן) חוץ מן הנישא על גבם, או על המעיים, או הצמוד לעצם. איסור זה הוא עונש על חטאיהם, ואנו דוברי הצדק.

147 ואם יתכחשו לדבריך, אמור, "ריבונכם אמנם רב-רחמים, אך לא ימנע את עונשו מהאנשים הכופרים המכחשים". 148 יאמרו אלה אשר שיתפו "לו רצה אלוהים, לא היינו אנו ואבותינו מצרפים לו שותפים, ולא היינו אוסרים דבר". כה התכחשו גם אלה שהיו לפניהם, עד אשר טעמו את עונשנו. אמור, האם יש דעת כלשהי בידכם אשר תוכלו להוציא אלינו? או שאתם הולכים אחרי דמיונכם? או שאתם בסך הכול משקרים?

149 אמור "לאלוהים ההוכחה הבהירה, ולו רצה היה מדריך את כולכם." 150 אמור "הביאו את עדיכם אשר יעידו שאכן אלוהים אסר את כל זה." אם יעידו, אל תעיד עמם, ואל תלך בעקבות הנטיות של המתכחשים לאותותינו, ושל אלה אשר לא יאמינו בעולם הבא, ואלה שסברו שקר שיש (שותפים) שווים לריבונם. 151 אמור, "בואו אקרא באוזניכם את אשר אסר עליכם ריבונכם! אל תשתפו עמו דבר, וגמלו חסד עם הוריכם, ואל תהרגו את ילדיכם מפחד העוני כי אנו נכלכל אתכם ואותם, ואל תתקרבו אל מעשי תועבה, בין גלויים ובין נסתרים, ואל תהרגו את הנפש אשר אסר

אלוהים, אלא במשפט צדק. זהו אשר אלוהים ציווה אתכם למען תשכילו".

152 ואל תתקרבו אל רכוש היתום אלא בהגינות עד שיתבגר, והקפידו על הצדק במידה ובמשקל. לא נטיל על נפש לשאת יותר מכפי יכולתה. כשאתם מדברים, היו צודקים, אפילו אם יהיה זה נגד קרוב משפחה. היו נאמנים לאשר התחייבתם לפני אלוהים. אלה הדברים אשר ציווה אתכם למען תזכרו.

153 "זה השביל הישר אשר אליו הדרכתי אתכם, על כן לכו בו, ואל תלכו בשבילים שיפרידו ביניכם לבין השביל של אלוהים. זה מה שהוא ציווה אתכם כדי שתשמרו על עצמכם". 154 ואז אנו נתנו למשה את הספר בשלמותו ובצורה הטובה ביותר, ובו ביאור לכל דבר, והדרכה ורחמים למען יאמינו בפגישת ריבונם (ביום הדין).

155 וזה הספר (הקוראן) אשר הורדנו מבורך. לכן התנהגו על פיו ויראו את אלוהים למען תרוחמו, 156 לבל תגידו, "הספר הורד אל שתי עדות לפנינו, ולא היינו מודעים להוראה שלו. 157 ולבל תגידו, "אילו הורד הספר אלינו, היינו מודרכים יותר מהם (היהודים והנוצרים)", כעת בא גם אליכם ספר (הקוראן) מריבונכם, כהוכחה הבהירה, והדרכה, ורחמים. מי אפוא חוטא יותר מזה המתכחש לאותות אלוהים וסוטה מהם. אנו נעניש את הסוטים מאותותינו עונש קשה מאוד

על סטייתם. 158 האם מחכים הכופרים עד אשר יבואו אליהם המלאכים (להוציא את נשמתם), או יבוא ריבונך (לשפוט אותם ביום הדין), או יבואו כמה מאותות ריבונך (סימני יום הדין)? ביום שבו יבואו כמה מאותות ריבונך, לא יועיל לשום נפש אמונתה, אם היא לא האמינה כבר קודם לכן, או שלא עשתה באמונתה את המעשים הטובים. אמור, " חכו, ואנחנו גם מחכים". 159 אלה אשר שיסעו את דתם והפכו לסיעות מפוזרות, אין לך מה לעשות אתם. אומנם, עניינם בידי אלוהים, והוא יודיע להם את אשר עשו.

160 מי שיעשה מעשה טוב גמולו יהיה פי עשרה ממעשהו, אולם מי שיעשה מעשה רע ייענש רק בשווה למעשהו, והם לא יקופחו. 161 אמור, "ריבוני הדריך אותי אל השביל הישר, הדת האמתית של אברהם המתמסר, שלא היה עובד אלילים".

162 אמור, "תפילתי וקורבני וחיי ומותי הם מוקדשים לאלוהים ריבון העולמים, 163 שאין לו כל שותף, ועל כך צוויתי, ואני עומד בראש המוסלמים". 164 אמור, "האבקש אלוה מלבד אלוהים שהוא ריבון לכל דבר? וכל נפש תעשה מעשה רע, היא אחראית לו (ביום הדין), ואין נפש שתישא את העול של נפש אחרת, כי אל ריבונכם תוחזרו, והוא יודיעכם את דבר כל אשר נחלקתם בו. 165 והוא אשר הקימכם כיורשים בארץ, והעלה אחדים מכם בדרגות

(הפרנסה והכוח) על פני אחרים, למען יבחן כיצד תנהגו בכל אשר נתן לכם. ריבונך מהיר בעונש, והוא אף סולח ורחום.

סורה 7 : אל-אעראף (המחיצה)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 א.ל.מ.צ. (אלף.לאם.מים.צאד)

2 ספר (הקוראן) הורד אליך (מוחמד), ואל יהיה שום ספק בלבך בו, והוא ניתן לך כדי להזהיר בו (את האנשים), והזכרה למאמינים. 3 לכו בעקבות מה שהורד אליכם מריבונכם, ואל תקבעו מלבדו אדונים לכם. מעט אלה הנזכרים. 4 וכמה (רבות) הן הערים אשר הכחדנו. עונשנו פקד אותן, בלילה כשהם ישנים, או בשעת מנוחת הצהריים. 5 ואז כשעונשנו בא עליהם הם קראו, "אכן היינו מקפחים!!!". 6 (ביום הדין) נשאל את אלה אשר נשלחו שליחים אליהן, ונשאל את השליחים (על מעשיהם). 7 בכל זאת, אנו נספר (לכל בני אדם) את מעשיהם ביודעין, ומעולם לא היינו רחוקים מהם. 8 יישקלו ביום ההוא (מעשי בני האדם) במשקל הצדק, ואלה שמשקלם (של המעשים הטובים) יהיה כבד, הם יהיו המצליחים. 9 אולם אלה שמשקלם (של המעשים הטובים) יהיה קל, אלה הם שאיבדו את נפשותיהם על-ידי כפירתם

באותותינו.

10 אכן נתנו לכם לשלוט בארץ וסיפקנו לכם בה מחייה, אך מעט הם המודים (לאלוהים). 11 וכבר בראנו אתכם, ואחר כך עיצבנו אתכם (בצורה היפה ביותר), וציווינו את המלאכים לסגוד (לאות כבוד) לאדם, והם סגדו, מלבד איבליס (השטן שהתמרד והיה מהשדים) שלא היה בין הסוגדים. 12 אמר (אלוהים), "מה מנע ממך שלא תסגוד כאשר ציוויתי אותך?" אמר, "אני טוב ממנו. בראת אותי מאש ובראת אותו מטין".13 אמר (אלוהים), "אם כך, רד ממנו (מגן העדן), כי אסור לך להיות שחצן בו. וצא! ותהיה מהבזויים". 14 אמר (השטן) "תן לי שהות עד יום תחיית-המתים." 15 אמר (אלוהים) "אתה מאלה אשר ניתנת להם השהות". 16 אמר (השטן) "בשל מה שבחנת אותי, כך אשב אני לארוב להם (כדי להדיח אותם) בדרך הישר שלך. 17 ואז אבוא אליהם מבין ידיהם ומאחוריהם ומימינם ומשמאלם,(אוכיח לך ש-) ולא תמצא שרובם מודים לך". 18 (אלוהים) אמר "צא מכאן ארור ומנודה! אני אכן אמלא את הגיהינום בך ובכל אלה ההולכים בעקבותיך ,מכם כולכם תקובצו ".

19 הוי אדם! שכון בגן העדן אתה ואשתך, ואכלו מכל אשר תרצו, אך אל תתקרבו אל העץ הזה, כדי שלא תהיו מן המקפחים." 20 השטן לחש להם כדי להראות להם

את ערוותם אשר נסתרו מהם, ואמר, " לא אסר ריבונכם עליכם להתקרב אל העץ אלא כי תהיו מלאכים או תחיו בה עדי עד". 21 הוא נשבע להם ואמר "אני רוצה (רק) טוב עבורכם".

22 והוא הכשילם בעורמתו. וכאשר הם טעמו מן העץ נגלתה להם ערוותם, אז הם החלו לכסות את ערוותם מהעלים של גן העדן. אז קרא אליהם ריבונם "האם לא אסרתי עליכם להתקרב אל העץ הזה, והלא אמרתי לכם כי השטן הוא אויבכם המובהק?" 23 אמרו "ריבוננו! קיפחנו את עצמנו ואם לא תסלח לנו ולא תרחם עלינו, נהיה מן האובדים." 24 אמר (אלוהים), "רדו (אל הארץ) והיו אויבים זה לזה, ובארץ תחיו ותיהנו למועד מסוים ". 25 אמר, "ושם תחיו ושם תמותו ומתוכה תוצאו (ביום תחיית-המתים)".

26 הוי בני האדם! הורדנו לכם לבוש אשר יכסה את ערוותכם, וקישוט, אך טוב מזה הוא לבוש היראה (את אלוהים), כי הוא מאותות אלוהים, למען יזכרו. 27 הוי בני האדם! אל יפתה אתכם השטן כפי שהוציא את אבותיכם מגן העדן, בהפשיטו אותם מבגדיהם למען יראה להם את ערוותם. הוא יראה אתכם הוא והמקביל לו מהיכן שלא תראו אותם. אנו עשינו את השטנים אדונים לאלה אשר לא יאמינו.

28 ואם עשו את התועבות יאמרו "כך מצאנו את אבותינו

עושים, ואלוהים ציווה אותנו לעשות כך". אמור , "אלוהים לא יצווה על מעשי התועבות. התאמרו על אלוהים את אשר לא תדעו?" 29 אמור, "ריבוני מצווה על הצדק, והתפללו בנאמנות לאלוהים בכל מקום תפילה, וקראו לו בהתמסרות מלאה. כשם שברא אתכם לראשונה, כן תחזרו. 30 (אלוהים עשה את בני אדם שתי קבוצות:), חבורה אשר אותה הדריך וחבורה שנגזרה עליה תעייה משום שחבריה לקחו את השטנים אדונים .מלבד אלוהים, והם חושבים שהם מודרכים.

31 הוי בני האדם! התלבשו והתקשטו יפה כשאתם מבקרים בכל מסגד, ואכלו ושתו, אך אל תפריזו, כי אלוהים אינו אוהב את המפריזים. 32 אמור "וכי מי אסר את הלבוש הנקי והיפה והמזון הטעים והמורשה אשר העניק (אלוהים) לעבדיו?" אמור "הם מורשים לאשר האמינו בעולם הזה, ורק אשר האמינו יהיו זכאים לזה ביום תחיית-המתים." כך אנו מבהירים את האותות לאנשים אשר יודעים. 33 אמור "ריבוני אסר את התועבות, בין גלויות ובין נסתרות, והחטא, והתקפת אנשים ללא הצדקה, ולשתף אלילים לאלוהים, ולהגיד על אלוהים דברים שאינכם יודעים.

34 ולכל אומה מועד, ובהגיע מועדם, לא יוכלו לדחותו אף לא שעה, ולא להקדימו. 35 הוי בני האדם! כאשר יבואו אליכם שליחים מקרבכם למען ימסרו לכם את אותותיי,

מי שהיה מהיראים ועושים את הטובות אין חשש לגורלם ולא ייעצבו. 36 ואלה אשר התכחשו לאותותינו ודחו אותם ביהירות, אלה בעלי אש הגיהינום הם לעולם יהיו בה. 37 ומי הכופר יותר מזה אשר בודה שקרים על אלוהים או מתכחש לאותותיו? כל אלה יקבלו את גמולם (מהעונש) ככתוב בלוח הספר (הגנוז אצל אלוהים), כאשר יבואו שליחינו (מלאכי המוות) אליהם להוציא את נשמתם, וישאלו אותם, "היכן הם אלה אשר הייתם קוראים ופונים אליהם, .מלבד אלוהים?" והם יאמרו, "הם זנחו אותנו". אז יעידו על עצמם כי אכן הם כפרו.

38 אמר , "היכנסו לאש הגיהינום עם אומות של שדים ובני אנוש אשר נכנסו אליו לפניכם". וכאשר נכנסת כל אומה תקלל את אחותה, ואז יתקבצו כולן בתוכה, תפנה האחרונה שבהן אל הראשונה ותגיד, "ריבוננו! הם אלה אשר התעו אותנו, על כן הכפל להם את עונשם באש הגיהינום". אמר "לכל אחת מכם יוכפל, אבל אינכם יודעים?" 39 אז תגיד הראשונה שבהן לאחרונה "אין לכם יתרון עלינו, ולכן טעמו את העונש כגמול מעשיכם".

40 אכן אלה אשר התכחשו לאותותינו והתייחסו אליהם ביהירות, להם לא ייפתחו שערי השמיים והם לא יכנסו לגן העדן, עד אשר יעבור הגמל בחור המחט. כך נעניש את הכופרים המכחשים. 41 להם מגיהינום יהיה מקום מנוחה

ומכסה, וכך נעניש את המקפחים. 42 אלה אשר האמינו ועושים את הטובות, משום שאנו לא נטיל על נפש לשאת יותר מכפי יכולתה, אלה הם שוכני גן העדן לעולם. 43 ונעקור כל רעה מלבבם, בזמן שנהרות זורמים מתחתיהם, ויאמרו "השבח לאלוהים אשר הדריכנו לזה, כי לא היינו מוצאים את דרכנו הנה, לולא הדריכנו אלוהים. אכן הגיעו שליחי ריבוננו והביאו לנו את הצדק." אז יגידו להם "זה גן העדן אשר ירשתם בזכות מעשיכם (הטובים)".

44 יקראו שוכני גן העדן לשוכני אש הגיהינום "כבר מצאנו כי כל אשר הבטיח לנו ריבוננו אמת הוא. האם מצאתם גם אתם שכל אשר הבטיח לכם ריבונכם הוא אמת?" יאמרו "אכן". אז יקרא הכרוז ביניהם, "קללת אלוהים על המקפחים, 45 אלה אשר הרחיקו אנשים מהדרך של אלוהים וביקשו לעקם אותה, והם כפרו בעולם הבא.

46 בין שניהם (המאמינים והכופרים) קיימת גבעה אדירה, ועל הגבעה ניצבים אנשים המכירים את כולם לפי סימניהם. והם יקראו אל המיועדים לגן העדן, "שלום עליכם" והם עדיין לא נכנסו אליו, אומנם הם מקווים. 47 אך כאשר יופנה מבטם לאנשי אש הגיהינום ,יאמרו, "ריבוננו! אל תכניס אותנו עם האנשים המקפחים". 48 יקראו האנשים הנצבים על המחיצה אל אנשים שיכירו לפי סימניהם "מה הועיל לכם ההון שקיבצתם? ומה הועילה לכם יהירותכם?"

49 ! האם אלה (העניים והחלושים) אשר נשבעתם כי לא יפרוש אלוהים את רחמיו עליהם? יאמר להם, "היכנסו אל הגן העדן, לא ייפול עליכם פחד ולא תצטערו."

50 שוכני אש הגיהינום, יקראו אל אנשי גן העדן, "שפכו עלינו מן המים, או ממה שאלוהים נתן לכם". אמרו (אנשי גן העדן) "אלוהים אסר זאת על הכופרים",51 ובנוגע לאלה אשר עשו את דתם שעשוע ומשחק, ואשר חיי העולם-הזה התעו אותם. והיום נשכח אותם כפי ששכחו פגישתם את היום הזה, ועל אשר היו את אותותינו מכחישים.

52 כבר הבאנו לכם ספר (הקוראן) שביארנו בו דעת, הדרכה ורחמים לאנשים מאמינים. 53 האם מחכים הם אלא לפרש אותו (את האזהרות בקוראן) ,ביום אשר תתגשם משמעותו (אזהרותיו), יגידו אלה אשר שכחו אותו, "שליחי ריבוננו הביאו את הצדק, ועתה היש לנו מי שימליץ לטובתנו, או שנושב לחיים כדי שנוכל לעשות מעשים שונים מאשר עשינו? הם כבר איבדו את עצמם (בכפירתם), ומה שהיו בודים הזניח אותם.

54 אכן ריבונכם הוא אלוהים אשר יצר את השמיים ואת הארץ בשישה ימים ואחר כך התייצב על כס המלכות. הוא כיסה את היום בלילה, כשהוא רודפו במהירות , ויצר את השמש ואת הירח ואת הכוכבים הנכנעים לרצונו. לו כל הבריאה והשלטון. יבורך אלוהים ריבון העולמים.

55 קראו לריבונכם בהתמסרות ובלחש. אין הוא אוהב את
התוקפנים. 56 ואל תשחיתו את הארץ אחרי שהושכן שלום
ברחביה, וקראו לו ביראה ותקווה, שהרי רחמי אלוהים
קרובים אל המיטיבים.

57 והוא אשר שולח את הרוחות בשורה על בוא רחמיו
(הגשם), וכאשר יישאו עננים כבדים (מלאי מים), נוביל
אותם לאדמה שהייתה (יבשה) כמתה, ונוריד עליה את
המים, ובהם נצמיח מכל פרי, וכך גם נוציא את המתים
(מקבריהם ביום הדין), ואולי תיזכרו. 58 האדמה הטובה,
יצמחו צמחיה (טובים ובשפע) ברשות ריבונם, וזו (האדמה)
הרעה לא יצמחו צמחיה אלא מעטים ובטרחה רבה. כך
נבאר את האותות לאנשים מודים.

59 כבר שלחנו את נוח אל בני עמו, והוא אמר "הוי בני
עמי! עבדו את אלוהים כי אין לכם אלוה מלבדו. כי מפחד
אני שיבוא עליכם עונשו של יום אדיר (יום הדין)". 60 אך
נכבדי עמו אמרו "אנו רואים שאתה תועה תעייה מוחלטת".
61 אמר "הוי בני עמי! אין אני תועה, אני שליח ריבון
העולמים, 62 ובאתי למסור לכם את המסר מריבוני, ולייעץ
לכם, משום שאני יודע מאלוהים מה שאתם אינכם יודעים.
63 האם תתפלאו שבאה אליכם תזכורת מריבונכם על-ידי
איש מקרבכם, למען יזהירכם ותיראו (את ריבונכם) ולמען
תרוחמו?" 64 אך הם התכחשו לו, ואז חילצנו אותו ואת אלה

אשר האמינו עמו באונייה, והטבענו את אלה אשר הכחישו את אותותינו כי הם היו אנשים עיוורים (מדרך האמת).

65 ואל בני שבט עאד שלחנו את אחיהם (הנביא) הוד, והוא אמר, "הוי בני עמי! עיבדו את אלוהים, שאין לכם אלוה מלבדו. האם לא תיראו (את אלוהים)?" 66 אמרו נכבדי בני עמו אלה אשר כפרו "נראה לנו שיש בך בערות, ואנו פוחדים כי אתה מהשקרנים". 67 אמר: "הוי בני עמי! אין בי בערות, אמנם אני שליח מריבון העולמים," 68 למסור לכם את שליחות ריבוני, ואני לכם מייעץ נאמן. 69 האם תתפלאו שבאה אליכם תזכורת מריבונכם על-ידי איש מקרבכם, למען יזהירכם? זכרו כי עשה אתכם מחליפים אחרי עם נוח, ועשה אתכם ענקים. זכרו את חסדי אלוהים למען תצליחו."

70 אמרו, "האם באת אלינו למען נעבוד את אלוהים לבדו ונעזוב את אשר עבדו אבותינו? (אם כך הדבר), הבא עלינו את (העונש) אשר אתה מבטיח לנו, אם אתה אכן מהצודקים". 71 (והוד) אמר "כבר נפל עליכם עונש וכעס מריבונכם. האם אתם מתנצחים אתי אודות שמות (אלילים) אשר קראתם אתם ואבותיכם (בשמות שלהם) מבלי שום רשות מן אלוהים? לכן חכו (לעונש מאלוהים) ואני מחכה עמכם." 72 אז חילצנו אותו ברחמינו ואת אשר האמינו עמו, והכחדנו את אלה שהתכחשו לאותותינו ולא היו מהמאמינים.

73 ואל בני עם ת'מוד, שלחנו את (הנביא) צאלח אחיהם, והוא אמר, "בני עמי! עיבדו את אלוהים לבדו, שהרי אין לכם אלוה מלבדו. כבר באה לכם הוכחה בהירה מריבונכם, זו הנאקה של אלוהים לאות לכם. תנו לה לרעות באדמת אלוהים ואל תפגעו בה לרעה, פן יפגע בכם עונש כואב. 74 וזכרו כי הביא אתכם אחרי עם עאד וכי הושיב אתכם בארץ שבמישוריה הקמתם מצודות ובהריה חצבתם בתים. זכרו חסדי אלוהים. לכן היזהרו ואל תעוררו שחיתות בארץ". 75 אמרו המתייהרים מבין נכבדי עמו לאלה אשר האמינו מהחלשים אשר בהם "התדעו אכן צאלח נשלח מריבונו?"(המאמינים) אמרו "אכן אנו באשר נשלח מאמינים". 76 אמרו המתייהרים "אנו כופרים בכל אשר בו תאמינו". 77 אז פגעו בנאקה (והרגו אותה), ומרדו בצו ריבונם, ואמרו, "הוי צאלח! הבא עלינו את אשר הבטחת לנו (העונש), אם אכן אתה מהשליחים (של אלוהים)". 78 אז תקפה אותם הרעידה הקשה, והם היו לגופות של מתים שמוטלים בבתיהם. 79 אז התרחק מהם (צאלח) ואמר, "הוי בני עמי! כבר מסרתי לכם את שליחות ריבוני, והמלצתי לכם (בכנות), אך אינכם אוהבים את הרוצים בטובתכם ".

80 וגם (הנביא) לוט אמר לבני עמו, "אתם הראשונים לעשות את התועבה הזאת מכל העולמים, 81 לבוא בתאווה

אל הזכרים במקום הנקבות, אבל אכן אתם אנשים שחוצים את כל הגבולות". 82 ולא הייתה תשובת בני עמו אלא שהם אמרו:, "גרשו אותו ובני ביתו מעירכם כי הם אנשים המתיימרים להיות טהורים מאשר לעשות את מה שאתם עושים". 83 אולם אנו חילצנו אותו עם בני ביתו, חוץ מאשתו אשר הייתה מהנשארים שעונו בעונש. 84 והורדנו עליהם גשם (של אבנים), והתבונן איך היה סופם של הכופרים המכחשים.

85 ואל תושבי מדיין שלחנו את (הנביא) שועייב אחיהם, הוא אמר "הוי בני עמי! עבדו את אלוהים כי אין לכם אלוה מלבדו, והגיעה אליכם כבר הוכחה מריבונכם, על כן מדדו (בסחר) במידת הצדק ושמרו על מאזניי צדק ואל תפחיתו לאנשים מן המגיע להם, אל תעוררו שחיתות בארץ לאחר שטוהרה, כי זה לטובתכם אם אכן הייתם מאמינים. 86 אל תשבו בכל דרך, מבטיחים ומנסים להתעות מהשביל של אלוהים את מי שהאמין בה, ובבקשכם לעקם אותו לפי רצונכם. וזכרו שהייתם מעטים (ואלוהים) הרבה אתכם, והתבוננו מה היה סופם של המשחיתים. 87 אם חלק מכם אכן מאמינים בשליחותי וחלק אינם מאמינים, חכו בסבלנותעד שאלוהים ישפוט בינינו, כי הוא הטוב בשופטים בצדק מוחלט.

88 אמרו אלה המתייהרים מנכבדי בני עמו, " אנו

(מבטיחים ש) נוציא אותך שועייב! ואת אלה אשר האמינו אתך מעירנו, אלא אם תחזרו אל דתנו". אמר (שועייב), "(הנחזור לדתכם) גם אם אנו שונאים אותה? 89 אכן שיקרנו לאלוהים אם נחזור אל דתכם לאחר שאלוהים חילץ אותנו ממנה? לא נחזור אליה אלא אם ירצה אלוהים ריבוננו, שהוא מקיף כל דבר בידיעתו, כי על אלוהים אנו סומכים ריבוננו! פסוק בינינו לביו בני עמנו בצדק, כי אתה הטוב שבפוסקים." 90 אמרו הנכבדים אלה אשר כפרו מבני עמו, "אם תלכו בעקבות שועייב תהיו אכן מפסידים". 91 אז תקפה אותם הרעידה הקשה והם היו לגופות של מתים מוטלים בבתיהם. 92 כל אלה אשר כפרו (בנביא) שועייב, הוכחדו כמו מעולם לא היו שם. כל אלה אשר כפרו בשועייב, היו הם המפסידים. 93 אז התרחק מהם (שועייב), ואמר להם, "הוי בני עמי! מסרתי לכם את שליחות ריבוני, והמלצתי לכם (הטוב), וכיצד אצטער על אנשים כופרים ?".

94 ולא היינו שולחים נביא לעיר מן הערים (והכחישו את השליחות) אלא היינו מענים את תושביה באסון וצרה למען ישובו אל אלוהים ויבקשו סליחה (וכך יוצלו מהגיהינום). 95 ואז החלפנו במקום הרעה את הטובה, וכאשר שבו לאיתנם, אמרו, "כבר עברו על אבותינו מצבים של רעה וטובה". על כן עינינו אותם לפתע, בלי שציפו לזה. 96 לו היו תושבי הערים מאמינים ויראים (את אלוהים), היינו פותחים

להם שערי ברכה מן השמים והארץ, ואולם הם הכחישו, על כן עינינו אותם כגמול (על מעשיהם הרעים). 97 האם בטוחים תושבי הערים כי עונשנו לא יבוא עליהם בלילה כשהם ישנים? 98 או האם בטוחים תושבי הערים כי עונשנו לא יבוא עליהם לאור היום כשהם משתעשעים? 99 או האם בטוחים הם כי לא יחול עליהם עונש אלוהים, אין בטוחים מעונש אלוהים מלבד האנשים המפסידים.

100 האם לא התברר לאלה היורשים את הארץ אחרי תושביה (הקודמים), שלו רצינו היינו מענישים אותם על חטאיהם? והיינו אוטמים את לבבם והם היו לא שומעים? 101 אלו הערים אשר סיפרנו לך על קורותיהן, ששליחיהן באו אליהן עם הוכחות, אך הם לא רצו להאמין למה שהתכחשו לפני זה. כך אוטם אלוהים את לבבות הכופרים. 102 ולא מצאנו כי רובם קיימו את הברית, ומצאנו שרובם היו מושחתים.

103 אחר כך שלחנו את משה עם אותותינו אל פרעה ונכבדיו, הם הכחישו אותם, והתבונן איך היה סופם של המשחיתים. 104 ואמר משה הוי פרעה! אני אכן שליח מריבון העולמים 105 מתחייב שלא אומר על אלוהים אלא את הצדק. כבר הבאתי לכם אות בהיר מאת ריבונכם, על כן שלח איתי את בני ישראל" 106 אמר (פרעה), אם הבאת אות, הצג אותו, אם באמת אתה אכן מהצודקים. 107 ואז

זרק (משה) את מקלו והנה היה לנחש גלוי, 108 והוציא את ידו (מחיקו), והנה היא לבנה בעיני המסתכלים. 109 אמרו הנכבדים מאנשי פרעה: "אכן זהו קוסם בעל ידע 110 רוצה להוציאכם מארצכם". (פרעה אמר), "אם כן, מה אתם מייעצים?" 111 אמרו: "עכב אותו ואת אחיו (אהרון), ושלח שליחים בכל הערים מקבצים, 112 אשר יביאו אליך כל קוסם בעל ידע".

113 הקוסמים באו אל פרעה ואמרו "האם נקבל פרס אם ננצח?" 114 אמר(פרעה) ,"כן, וגם תהיו במקורבים אלי". 115 אמרו : "הוי משה! האם אכן תזרוק אתה (את מקלך), או נהיה אנו הזורקים?" 116 אמר (משה): " זירקו אתם!" כאשר זרקו (את מטותיהם וחבליהם), אחזו את עיני הקהל והפחידוהו וחוללו קסם אדיר. 117 אנו הורינו אל משה: "אכן זרוק את מקלך, ואז הוא יבלע את מה שעוללו הקוסמים ". 118 אז נתגלה הצדק והתבטל כל אשר עושים. 119 וכך נחלו שם תבוסה והושפלו, 120 ונפלו הקוסמים וסגדו. 120 אמרו, "אנחנו מאמינים בריבון העולמים" 121 ריבונם של משה והאהרון" : ריבון העולמים״.

123 אמר פרעה, "האמנתם בו בלי שהרשיתי לכם? אכן זאת היא מזימה אשר תכננתם בעיר לגרש ממנה את יושביה, אך אתם עוד תדעו (את האמת). 124 אכרות את ידיכם ואת רגליכם מאחור ואז אצלוב את כולכם".

125 אמרו, "אנו אל ריבוננו נחזור. 126 לא תנקום בנו אלא משום שהאמנו באותות אלוהים כשהגיעו אלינו. ריבוננו! הענק לנו סבלנות והמת אותנו כמוסלמים (אשר מתמסרים אליך)".

127 ואמרו נכבדי עם פרעה, "התרשה למשה ועמו להשחית את הארץ ולעזוב אותך ואת אלוהיך?" אמר, (פרעה) "נהרוג את בניהם ונחיה את נשותיהם, ואנו נשתלט עליהם". 128 אמר משה לבני עמו "בקשו עזרה מאלוהים והיו סבלנים, כי הארץ היא לאלוהים והוא יוריש אותה למי שירצה מעבדיו, והניצחון הסופי יהיה ליראים." 129 הם אמרו, "הורע לנו לפני בואך, ואף לאחר בואך".אמר: (משה)"ייתכן שריבונכם רוצה להשמיד את אויבכם ולהוריש לכם את הארץ, ויראה כיצד אתם מתנהגים".

130 וכבר עינינו את משפחת פרעה בשנות בצורת ומחסור ביבול, למען ייררתעו. 131 כשבאה עליהם כל טובה אמרו, "זה מגיע לנו", ואם תיגע בהם רעה היו מטילים על משה ואשר אתו את האחריות לרוע מזלם, אלא שהמזל הוא אצל אלוהים, אבל רובם אינם יודעים. 132 אמרו (פרעה ואנשיו) "כל אות אשר תביא לנו לפתות אותנו בו, לא נאמין לך".

133 אז שלחנו עליהם את המבול ואת הארבה ואת הכינים ואת הצפרדעים ואת הדם, אותות מפורטים, אולם הם התייהרו והיו אנשים כופרים מכחשים. 134 וכאשר בא

עליהם העונש אמרו "משה! קרא למעננו אל ריבונך כפי שהודיע לך, ואם תסיר את העונש הזה מעלינו, נאמין לך, ונשלח אתך את בני ישראל". 135 אך כאשר הסרנו את העונש מעליהם עד מועד מוגדר, הנה הם לא קיימו את הבטחתם.

136 ואז נקמנו בהם, והטבענו אותם בים, כי הכחישו את אותותינו והיו מהם מתעלמים. 137 אחר כך הורשנו לעם אשר היו משועבדים את מזרחה ומערבה של הארץ אשר בירכנו, והתקיים בשלמותו דבר הבטחתו של ריבונך לבני ישראל על אשר חיכו בסבלנות והרסנו את כל מה שעשה פרעה והאנשים שלו ומה שבנו.

138 והקלנו על בני-ישראל לחצות את הים, והם באו אל עם שהיו משתחווים לאליליהם. אז אמרו, "הוי משה! עשה לנו אלוה כמו אליליהם ".(ומשה) אמר להם, "אנשים חסרי דעת אתם". 139 הן, אלה, ייחרב כל אשר להם, ורע כל אשר עשו. 140 אמר, "האבקש לכם אלוה מלבד אלוהים אשר העדיף אתכם על העולמים. 141 ואז חילצנו אתכם מאנשי פרעה שהיו מציקים לכם בייסורים רעים, בהריגת בניכם הזכרים ומחיים את נשותיכם (לחיים של עבדות), ובזאת התנסיתם במבחן אדיר מריבונכם?"

142 וקבענו למשה מועד אתנו, שלושים יום והשלמנו בעוד עשרה (ימים), וכך מלאו לו ארבעים יום למועד אצל

ריבונו, אמר משה לאחיו אהרון, "מלא את מקומי בהנהגת בני עמי ועשה את הטוב ואל תלך בעקבות המשחיתים". 143 כאשר בא משה במועד שקבענו, וריבונו דיבר עמו, אמר, "ריבוני! הרשה לי לראות אותך". אמר, "לא תוכל לראות אותי, ואולם הבט אל ההר, אם יישאר במקומו אז תראה אותי". כאשר התגלה (אור) ריבונו מול ההר, התמוטט ההר ונעלם ממקומו, ומשה נפל מוכה רעם. וכשהתעורר אמר, "ישתבח שמך! קבל את חרטתי הכנה , ואני ראשון המאמינים".

144 אמר (אלוהים), "הוי משה! אני בחרתיך מעל האנשים בעשותך השליח שלי ובדברי אליך. לכן קח את מה שנתתי לך והיה מהמודים ". 145 וכתבנו לו בלוחות מוסר מכל סוג וביאור לכל דבר. "אחוז בהם בכוח, וצווה את בני עמך לבצע את הטוב שבהם, ואני אראה לכם את נחלת המושחתים. 146 אני אמנע את אותותיי מאלה אשר מתייהרים בארץ בלי צדק, ואף אם יראו כל אות לא יאמינו בו, ואף אם יראו את שביל היושר לא ילכו בו. אך אם יראו את שביל השחיתות הם ילכו בו, וזאת משום שהם הכחישו את אותותינו ולא שמו לב להם. 147 ואלה אשר התכחשו לאותותינו ולמפגש בעולם-הבא, לא יתקבלו מעשיהם, ולפי מעשיהם יתוגמלו."

148 והכינו בני עמו של משה בהיעדרו מתכשיטיהם פסל של עגל, אשר בו חורים והשמיע רחש (בגלל האוויר שעבר

דרכו). האם הם לא ראו שאינו מדבר אליהם ואינו מדריך אותם בשום שביל? בעשותם אותו קיפחו את עצמם. 149 וכאשר נפל בין ידיהם (עגל הזהב) וראו כי תעו,(הם התחרטו) ואמרו "אם לא ירחם עלינו ריבוננו ויסלח לנו, אכן נהיה מהמפסידים". 150 וכאשר חזר משה אל עמו, הוא היה כועס ומלא צער, ואמר, "כמה רע הוא הדבר אשר עשיתם אחריי! האם הקדמתם את מצוות ריבונכם?" ואז זרק את הלוחות ואחז בראש אחיו ומשכו אליו. אמר (אחיו, אהרון הנביא), "בן אמי! אכן העם גבר עליי וכמעט הרגו אותי, אל תיתן לאויבים שיזלזלו בי, ואל תשים אותי עם האנשים המקפחים". 151 אמר (משה) "ריבוני! סלח לי ולאחי ורחם עלינו כי אתה הטוב שברחמנים".

152 אכן אלה אשר עשו את העגל, זעם ריבונם ייגע בהם, ויושפלו בחיי העולם הזה, כי כך נעניש את הבודים אלילים. 153 ולאלה אשר עשו רוע ואז הביעו חרטה כנה והאמינו, , אכן ריבונך לאחר כל זאת סלחן ורחום.

154 וכאשר התפוגג זעמו של משה, לקח את הלוחות, שעליהם כתובים דברי הדרכה ורחמים לאלה אשר יראים את ריבונם. 155 ובחר משה שבעים צדיקים למועד פגישתנו. וכאשר רעדה האדמה תחתיהם, אמר "ריבוני! אילו רצית היית מכחיד אותם ואותי זה כבר. התכחיד אותנו עבור מעשי השוטים שבנו? אין זה אלא מבחן מצדך, כי

אתה מתעה מי שאתה רוצה ומדריך מי שאתה רוצה. אתה אדוננו, וסלח לנו ורחם עלינו, כי אתה הטוב שבסולחים. 156 וכתוב לנו טובה בעולם הזה ובעולם הבא, כי חזרנו לשביל (היושר) אליך". אמר (אלוהים), "עונשי, אכה בו את אשר ארצה, ורחמי מקיפים כל דבר." אכתוב אותם לזכות אלה אשר יראים ונותני הזכאת (צדקת חובה) ואלה אשר הם באותותינו מאמינים. 157 וגם עבור ההולכים בעקבות השליח (מוחמד), הנביא שאינו יודע קרוא וכתוב, אשר אותו ימצאו כתוב אצלם בתורה והבשורה, ומצווה עליהם לעשות את הטוב ויאסור עליהם לעשות את הרע, וירשה להם את המאכלים הטובים ויאסור עליהם את התועבות, ויסיר מעליהם את הנטל ואת הכבלים (שנטלו על עצמם) המכבידים עליהם. ואלה אשר האמינו בו וכיבדו אותו ויעזרו לו וילכו אחרי האור (הקוראן) אשר הורד עמו, אלה הם המצליחים.

158 אמור (מוחמד) "הוי האנשים! הנני שליח אלוהים אליכם כולכם, אשר לו מלכות השמים והארץ, אין אלוה מלבדו, והוא מחייה וממית. על כן האמינו באלוהים ובשליחו, הנביא שאינו יודע קרוא וכתוב, המאמין באלוהים ובדבריו, ולכו בעקבתו למען תודרכו". 159 ומבני עמו של משה אנשים אשר מדריכים על-פי הצדק ושופטים לפיו.

160 וחילקנו אותם לשנים עשר שבטים, אומות. והורינו

למשה כאשר תבע העם מים לשתות, כי "הכה במקלך בסלע". ואז פרצו ממנו שנים-עשר מעיינות, וכל שבט ידע את המקום אשר ממנו ישתה. הצלנו עליהם בענן והורדנו אליהם את המן והשלו. (ואמרנו), "איכלו מן הדברים הטובים שהענקנו לכם". הם לא קיפחו אותנו, כי אם את עצמם קיפחו . 161 כאשר נאמר להם "שכנו בעיר הזאת ואכלו בה באשר תרצו, ואמרו, 'חטאנו', והיכנסו בשער סוגדים, נסלח לכם את חטאיכם, ונרבה את גמול המיטיבים. 162 והחליפו , אלה אשר קיפחו מביניהם , אמרו דבר שונה מאשר נאמר להם (להגיד), על כן שלחנו עליהם עונש מן השמים, משום שהיו מקפחים.

163 ושאל אותם!! אודות העיר אשר שכנה על חוף הים. הם (תושביה) חיללו את השבת, כי דגי הים עלו על פני הים ביום השבת, ואילו בימים אשר לא שבתו, הדגים לא באו. כי כה העמדנו בניסיון את המושחתים. 164 ואז אמרה אומה (שבט) מביניהם, "למה אתם מטיפים לאנשים אשר אלוהים עומד להכחידם או להענישם?" אמרו, "סליחה לריבונכם (לצאת ידי חובה), אולי תהיה בהם יראה".

165 כאשר שכחו את אשר הוזכר להם, חילצנו את אלה אשר אסרו את הרעה ועינינו את אלה אשר קיפחו בעונש קשה, בשל מעשה ההפקרות שעשו. 166 וכאשר עברו על האיסור שהוטל עליהם, אמרנו להם, "היו קופים בזויים."

167 ואז הכריז ריבונך, "כי עד יום תחיית-המתים ישלח עליהם אויבים שיציקו להם בייסורים קשים. אכן ריבונך מהיר בעונש, והוא אף סולח ורחום. 168 ופיזרנו אותם על פני הארץ אומות (שבטים), יש בהם הישרים וביניהם שאינם כך, וניסינו אותם בטובות וברעות כדי שיביעו חרטה כנה.

169 ובאו אחריהם דורות אשר ירשו את הספר, היו לוקחים רווח ממה שהזדמן להם לחיי העולם הזה, ואומרים, "ודאי ייסלח לנו". ואולם אם ימצאו רווח דומה ייקחוהו . האם הם לא כרתו את הברית בספר (התורה) כי לא יאמרו על אלוהים אלא רק את הצדק? ולמדו (בספר) את כל אשר בו. חיי העולם הבא טובים יותר (מחיי העולם הזה) לאלה היראים. האם לא תבינו? 170 ואלה אשר מחזיקים בספר והמקיימים את התפילה, אנו לא נפחית את גמולם של המתקנים. 171 וכאשר עקרנו את ההר מעליהם ודומה הוא לסוכך, והם חשבו כי הנה הוא נופל עליהם. "אחזו בכוח אשר נתנו לכם וזכרו את אשר בו למען תיראו".

172 וכאשר ריבונך נטל מבני האדם, מחלציהם, את צאצאיהם, והעיד אותם על עצמם, "הלא (מעידים כי) אני ריבונכם?" והם ענו, "אכן כן, מעידים אנו". (כל זה עשיתי) למען שלא תאמרו ביום תחיית-המתים, "אנו היינו מזה מוסחים ". 173 או שתאמרו, "אמנם אבותינו היו משתפים (עבודה זרה) לפנינו, ואנו היינו רק צאצאים אחריהם. האם

תעניש אותנו על מעשיהם של החוטאים?" 174 וכך נבהיר את האותות, כדי שהם ישנו את דעתם (אל דרך האמת).

175 וקרא להם את הסיפור של האיש אשר נתנו לו את אותותינו ואולם הוא נטשם, והשטן לכד אותו והיה מהאבודים. 176 אילו רצינו, היינו מרוממים אותו בהם, אך הוא נטה לחיי העולם-הזה והלך אחרי תאוות נפשו . ומשלו נמשל לכלב אשר בין אם תסלקו יתנשף ואם תתעלם ממנו הוא יתנשף. לזאת נמשלו האנשים האלה אשר התכחשו לאותותינו, על כן ספר את הסיפור למען יזכרו 177 מה רע המשל של אלה שהתכחשו לאותותינו, ואולם רק את עצמם יקפחו 178 מי שאלוהים מדריך אותו אז הוא המודרך, ומי שמתעה, אז אלה הם המפסידים.

179 וכבר השארנו לגיהינום רבים מבין השדים ובני-האנוש, אשר אמנם הם בעלי לבבות, אך הם אינם מבינים בהם, עיניים להם אמנם לא יראו בהן, אוזניים להם אמנם לא ישמעו בהן. אלה דומים לבהמות, אבל הם תועים אף יותר. אלה הם המוסחים. 180 ולאלוהים שייכים שמות התארים היפים, על כן קראו לו בהם, ועזבו את אלה המסלפים את שמותיו היפים . הם אכן יקבלו את העונש המתאים למעשיהם. 181 בין אלה שבראנו (מן השדים ובני-האנוש) יש אומה אשר מדריכים על-פי הצדק ובו ישפטו (בצדק).

182 ואלה שהתכחשו לאותותינו נביאם בפיתוי בהדרגה

להענשתם מבלי שיבחינו בכך 183 למרות שאני נותן להם ארכה, מזימתי איתנה היא.

184 האם לא חשבו כי אין באישם (הנביא מוחמד) כל שיגעון, וכי תפקידו הוא להזהיר ולהבהיר? 185 האם הם לא הביטו אל מלכות השמיים והארץ וכל דבר שיצר אלוהים? והם לא ראו שזמנם (סופם) קרב? ולאחר כל זאת (אזהרות הקוראן), לאיזו אזהרה הם יאמינו? 186 מי שאלוהים יתעה, אין לו מדריך, והוא ישאיר אותם תוהים בכפירתם. 187 שואלים אותך (מוחמד) על השעה, מתי היא תבוא? אמור, "רק ריבוני יודע זאת, ורק הוא יחשוף את מועדה, עוצמתה אדירה בשמיים ובארץ, ולא תבוא עליכם אלא לפתע". הם שואלים אותך כאילו אתה מודע לעיתויה (מתי תבוא). אמור, "רק לאלוהים הידע עליה, אבל רוב האנשים אינם יודעים ". 188 אמור, "אין ביכולתי להביא תועלת לעצמי או להעביר רעה מעליי, אלא מרצון אלוהים, ולו ידעתי את הנסתר הייתי מרבה מהטוב , ולא היה פוגע בי הרע, אין אני אלא מזהיר ומבשר לאנשים מאמינים".

189 הוא (אלוהים) אשר ברא אתכם מנפש אחת וממנה עשה לו (לאדם) בת-זוג לשכון אליה, וכאשר התערבב איתה, היא נכנסה להריון. והמשיכה בו בקלות , אך כאשר הריונה נעשה כבד יותר, התפללו אל אלוהים ריבונם ואמרו, "אם תיתן לנו בן שלם ובריא, אכן נהיה מהמודים".

190 אולם כאשר נתן להם בן שלם ובריא, הם צירפו לו שותפים, וייחסו להם חלק באשר נתן להם. יתרומם אלוהים מעל אלה שצירפו לו. 191 האם יצרפו לו שותפים אשר אינם יכולים לברוא? והם אשר נוצרים, 192 ואינם יכולים לעזור להם, ואף לא לעזור לעצמם. 193 ואם תקראו להם לבוא אל דרך הישר, לא ילכו אחריכם. גם אם תקראו להם או אם אתם שקטים . 194 אלה אשר תקראו אליהם מלבד אלוהים, עבדים הם כמותכם. קראו להם וראו אם יענו לכם אם אכן אתם צודקים.

195 האם יש להם רגליים כדי ללכת בהם? או ידיים יתפשו בהן בכוח? או יש להם עיניים לראות בהן? או יש להם אוזניים לשמוע בהן? אמור "קראו לשותפיכם והתנכלו לי, ואל תתנו לי שום הזדמנות. 196 אלוהים הוא אדוני אשר הוריד את הספר (הקוראן), והוא מגן הישרים. 197 וכי אלה אשר תקראו אליהם מלבדו אינם יכולים לעזור לכם ולא לעצמם עוזרים." 198 אם תקראו להם לבוא אל דרך הישר, לא ישמעו, ואתה תראה אותם כאילו הם מביטים אליך, הרי הם אינם רואים.

199 קבל את הטוב מן האנשים, וצווה לנהוג כמקובל, והתרחק מחסרי הדעת. 200 ואם יפגע בך השטן פגיעה כול שהיא , אז בקש עזרה מאלוהים כי הוא הכול שומע והכול יודע. 201 אכן אלה היראים את אלוהים, אם השטן ינסה

לפתותם, נזכרים (תיכף), והנה הם רואים במו עיניהם (את דרך הישר). 202 ואילו אחיהם (של השטנים) עוזרים להם להמשיך בתעייה והם אינם מפסיקים.

203 אם לא תביא להם אות, יאמרו, "מדוע לא תמציא אותו בעצמך?" אמור, "אני נוהג לפי מה שהושרה אלי מריבוני. (הקוראן) זה הוא הוכחה מריבונכם כדי להאיר עיניים, ולהביא הדרכה ורחמים לאנשים המאמינים. 204 וכאשר הקוראן נקרא (בפניכם), האזינו לו והקשיבו למען תרוחמו. 205 והזכר את ריבונך בנפשך בוקר וערב בהצטנעות ובפחד, ואל תרים את קולך, ואל תהיה מאלה שדעתם מוסטת. 206 אכן אלה (המלאכים) הנמצאים אצל ריבונך לא יתייהרו מכדי לעבוד אותו והם משבחים אותו ולו סוגדים תמיד.

סורה 8 : אל-אנפאל (השלל)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 שואלים אותך (הנביא) אודות השלל. אמור, "השלל שייך לאלוהים ולשליח, על כן ייראו את אלוהים, והשלימו ביניכם, ושמעו בקול אלוהים ושליחו אם אכן מאמינים אתם". 2 אמנם המאמינים הם אלה שאם יוזכר אלוהים, יתמלא לבבם יראה, ובהיקרא אותותיו (משפטי הקוראן) לפניהם,

מתחזקת אמונתם, ועל ריבונם סומכים . 3 אלה המקיימים
את התפילה, והם התורמים ממה שהענקנו להם (לצדקה).
4 אלה הם המאמינים הצודקים, (אשר שמור) להם מעמד
גבוה אצל ריבונם, וסליחה, ופרנסה נדיבה.

5 כמו שהוציאך ריבונך מביתך (באל-מדינה) בצדק אף
כי קבוצה מן המאמינים לא רצתה בזאת. 6 הם תנצחים
אתך על הצדק לאחר שהתברר להם, כאילו הם מובלים
אל המוות בזמן שהם רואים אותו. 7 אך כאשר אלוהים
הבטיח לכם ניצחון על אחד המחנות, רציתם שתהיה זו
שאינה בעלת העוקץ (רצו את השלל במקום המלחמה),
ואולם אלוהים רצה להקים את הצדק בדבריו, ולהביס את
הכופרים, 8 כך כדי להקים את הצדק ולבטל את ההבל, על
אף התנגדות הכופרים המכחשים.

9 כשקראתם אל ריבונכם לעזרה והוא נענה לכם, "אני
אשלח לעזרתכם אלף מלאכים אשר יבואו בזה אחר זה". 10
זו הייתה בשורה מאלוהים למען יבטח לבכם בה, כי אין ניצחון
ניתן אלא מאלוהים. ואלוהים העזוז והחכם. 11 הוא הביא
עליכם תנומה כהרגעה ממנו, והוריד עליכם מן השמים מים
למען יטהר אתכם בו, וכדי לנקות אתכם מטומאת השטן,
וכדי לחזק את לבבכם ולחזק את עמידתכם על רגליכם.
12 אכן השרה ריבונך אל המלאכים, "אני עמכם, על כן חזקו
את אלה אשר האמינו. אני אטיל אימה בלבבות אלה אשר

כפרו, הכו על הגב העליון וחתכו להם כל איבר". 13 משום שהם התנגדו וסרבו לאלוהים ולשליחו. וכל המתנגד לאלוהים ושליחו, אז אכן אלוהים מעניש בחומרה (למזלזלים בו). 14 זה עונשכם, אז טעמו אותו בעודכם בחיים. ואכן לכופרים (גם מחכה) העונש של אש הגיהינום .

15 הוי אלה אשר האמינו! בפוגשכם את אלה אשר כפרו בקרב פנים אל פנים אל תפנו להם עורף, 16 ומי שיפנה להם עורף ביום כזה, פרט לצורכי לחימה או להצטרפות לאחרים שבקרב, יביא על עצמו את זעם אלוהים, ומשכנו יהיה הגיהינום, ומה רע יהיה סופו.

17 לא אתם הרגתם אותם , אך אלוהים הרג אותם, ואתה לא זרקת (חיצים), אך אלוהים זרק, זאת למען יתנסו המאמינים בניסיון טוב, ואלוהים הוא הכול שומע והכול יודע. 18 כול זה מאלוהים והוא מכשיל את תכסיסי הכופרים. 19 אם רציתם בניצחון הרי הם ניצחו אתכם, ואם תפסיקו להילחם זה יהיה טוב יותר לכם, כי אם תחזרו להילחם נחזור להילחם גם אנו, ואז לא יועילו לכם גדודיכם גם אם ירבה מספרם. כי אלוהים עם המאמינים.

20 הוי אלה אשר האמינו! שמעו בקול אלוהים ושליחו ואל תנטשו אותו כל עוד אתם שומעים אותו (הקוראן). 21 ואל תהיו כמו אלה האומרים "שמענו", למרות שהם לא באמת שומעים. 22 היצורים הרעים ביותר אצל אלוהים

הם אלה המתנהגים כחירשים וכאילמים אשר לא יבינו. 23
אילו ידע אלוהים שיש בהם טוב (תועלת), היה נותן להם
לשמוע, אך אם גם היה נותן להם לשמוע, היו מתרחקים
מבלי לשמוע (את דברי הנביא).

24 הוי אלה אשר האמינו! היענו לאלוהים ולשליח בקוראו
לכם אל הדבר אשר מעניק לכם חיים, ודעו כי אלוהים
עומד בין האדם ללבו, וכי אליו תקובצו. 25 שמרו על עצמכם
מפני המבחן אשר פוגע לא רק בחוטאים שביניכם, ודעו כי
אלוהים מעניש בחומרה.

26 וזכרו כשהייתם מעטים ונרדפים בארץ ומפחדים כי
יחטפו אתכם האנשים, והנה נתן לכם מקלט וחיזק אתכם
בעזרתו ופרנס אתכם במיטב הדברים המשובחים למען
תכירו טובה. 27 הוי אלה אשר האמינו! אל תבגדו באלוהים
ובשליח, ואל תמעלו באופן מודע באשר הופקד בידכם. 28
ודעו כי כספיכם ובניכם הם רק ניסיון לכם, אצל אלוהים
הגמול האדיר.

29 הוי אלה אשר האמינו! אם תיראו את אלוהים, הוא
ייתן לכם יכולת להבדיל (בין הצדק וההבל) ויכפר על
חטאיכם ויסלח לכם, כי אלוהים רב-החסד האדיר. 30 ואם
יתכננו אלה אשר כפרו לאסור אותך או להרוג אותך או
להגלות אותך. הם מתכננים ואלוהים תכנן והוא הטוב ביותר
שבמתכננים.

31 כאשר אותותינו נקראים לפניהם, הם אומרים, "כבר שמענו זאת, ולו רצינו היינו גם אנו אומרים דברים כאלה, כי אין אלה אלא אגדות הקדמונים". 32 כאשר אמרו (הכופרים), "הוי אלוהים! אם זהו הצדק שלך, אז המטר עלינו אבנים מן השמים, או הבא עלינו עונש כואב." 33 אך אלוהים לא היה מעניש אותם כל זמן שהיית אתה (מוחמד) נמצא ביניהם, וכן לא היה מעניש אותם כל עוד הם מבקשים סליחה. 34 אך למה שלא יעניש אותם אלוהים, בזמן שהם מונעים את (המאמינים מ) המסגד הקדוש, והם לא היו האחראים לו? האחראים לו באמת הם אלה היראים (את אלוהים), אך רובם אינם יודעים. 35 תפילתם (הכופרים) ליד הבית (הכעבה) אינה אלא שריקה ומחיאת כף, לכן טעמו את העונש באשר הייתם כופרים.

36 אכן אלה אשר כפרו תורמים את כספם כדי למנוע מאנשים ללכת בשביל של אלוהים. הם ימשיכו להוציא אותם, ולבסוף יהפוך לצער בשבילם, ואז הם יובסו . אלה אשר כפרו אל הגיהינום יקובצו. 37 על מנת שאלוהים יבחין בין הרע והטוב, הוא יעשה את הרע חלקו מעל חלקו (האחר) ערמות כולם ויזרוק את כולם בתוך גיהינום, כי כל אלה הם האובדים.

38 אמור לאלה אשר כפרו כי אם אכן יחדלו (מכפירה), ייסלח להם כל אשר עשו בעבר, אך אם ישובו (אל הכפירה),

הרי כבר מוכרת דרך ענישת הראשונים (הקדמונים). 39 הילחמו בהם עד אשר לא תהיינה מזימות יותר, ותהיה הדת (האמונה) כולה לאלוהים, ואם יפסיקו הרי אלוהים רואה את מעשיהם, 40 ואם אכן יכחישו, דעו כי אלוהים הוא האדון עליכם, והוא הטוב במגינים ובתומכים.

41 דעו כי חמישית מכל השלל אשר תקבלו מהאויב שייך לאלוהים ולשליח ולקרובי המשפחה, וליתומים, ולמסכנים, ועובר אורח (נוודים), אם הייתם מאמינים באלוהים ובמה שהורדנו לעבדנו (מוחמד) ביום הפורקאן (יום בדר), ביום אשר נפגשו שני המחנות (המאמינים והכופרים של מכה), ואלוהים הוא הכול-יכול.

42 אתם הייתם בצד העמק הקרוב (לאל-מדינה), והם (כופרי מכה), היו בצד הרחוק, ושיירת הסחורה הייתה למטה מכם. אילו הייתם קובעים מראש להיפגש עמם לא הייתם נפגשים, ואולם אלוהים רצה לבצע עניין שהוחלט מקודם (והוא ניצחון המאמינים על הכופרים), כדי שיידע מי שמת שהוא מת לפי הוכחה בהירה מאלוהים, ומי שנשאר בחיים נשאר לפי הוכחה ברורה מן אלוהים, ואלוהים הוא השומע והיודע הכול. 43 אלוהים הראה לך אותם בשינה שלך כמעטים במספרם, ואילו היה מראה אותם לך רבים הייתם נכשלים, והייתם רבים ביניכם אם להילחם בהם או לא. אלוהים מנע זאת מכם, כי הוא יודע מה שיש בתוך לבבותיכם.

44 כאשר הראה אלוהים לכם את אויביכם כמעטים והפחית את מספרכם בעיניהם, היה זה למען יבצע אלוהים דבר שצריך להשלים (הניצחון של המאמינים על הכופרים), כי אליו חוזרים כול הדברים.

45 הוי אלה אשר האמינו! כשתפגשו קבוצת (לוחמים) התייצבו חזק, והזכירו את אלוהים הרבה כדי שתצליחו. 46 ושמעו בקול אלוהים ושליחו, ואל תריבו ביניכם, כדי שלא תכשלו ותפסידו, אך התאזרו בסבלנות, כי אלוהים עם בעלי הסבלנות. 47 ואל תהיו כמו (הכופרים של מכה) אלה אשר יצאו מבתיהם בהתרברבות והתפארות בפני האנשים, ואשר מונעים מללכת בשביל של אלוהים , ואלוהים את מה שהם עושים מקיף.

48 וכאשר קישט להם השטן את מעשיהם (הרעים), ואמר : "אין היום מי שינצח אתכם כי אני אדונכם". ואולם כאשר שני המחנות עמדו פנים אל פנים, התחרט השטן ואמר: "אין אני אחראי לכם, כי רואה אני מה שאינכם רואים. ומפחד אני מאלוהים. ואלוהים מעניש בחומרה". 49 כאשר יגידו הצבועים ואלה אשר יש מחלה בלבבם : " דתם של אלה הוליכה אותם שולל". ואולם כל הנסמך על אלוהים, הן, אלוהים הוא העזוז והחכם.

50 ולו (רק יכולת) לראות כשהמלאכים יוציאו את נשמות אלה אשר כפרו, ויחבטו על פניהם וגביהם: "טעמו

את עונש השריפה". 51 זאת כגמול על אשר עשו ידיכם , אלוהים אינו מקפח את ברואיו. 52 דינם בזה כדין אנשי פרעה ואלה אשר היו לפניהם, הם כפרו באותות אלוהים, ואלוהים העניש אותם בגלל חטאיהם, אכן אלוהים הוא החזק ועונשו מחמיר. 53 אולם אלוהים אינו משנה לרעה את הטוב שהוא העניק לחבורת אנשים, אלא רק אם הם ישנו לרעה את אשר בנפשם. אלוהים הוא הכול שומע והכול יודע. 54 (דינם בזה) כדין אנשי פרעה ואלה אשר היו לפניהם. הם הכחישו את אותות ריבונם, והכחדנו אותם בגלל חטאיהם, והטבענו את אנשי פרעה, כי היו כולם מקפחים.

55 אכן הרעים ביותר שביצורים אצל אלוהים הם אלה אשר כפרו, כי הם אינו מאמינים. 56 הם אלה אשר כרת אתם ברית, ובכל פעם יפרו אותה, ואינם יראים אותו. 57 אם תפגוש אותם במלחמה, פזר אותם לכל עבר כדי להרתיע את אלה העומדים אחריהם, אולי יזכרו. 58 אם תפחד מבגידה מצד בעל-ברית, זרוק (בטל) להם את בריתם כפי שבגדו בך, כי אלוהים אינו אוהב את הבוגדים.

59 אל יחשבו אלה אשר כפרו כי הם הספיקו להינצל, הם אינם יכולים להימלט (מהעונש). 60 הכינו כוח לקראתם ככל יכולתכם, וסוסים מוכנים לקרב, כדי להפחיד ולהרתיע את אויבי אלוהים ואויביכם, ואחרים מלבדם אשר אינכם יודעים, אך אלוהים יודע אותם. כל אשר תתרמו למען אלוהים,

יוחזר אליכם בשלמותו (ביום הדין) ואתם לא תקופחו.
61 אך אם הם יושיטו יד לשלום, הושט גם אתה, וסמוך על
אלוהים, כי אכן הוא הכול שומע והכול יודע. 62 ואם ירצו
לרמות אותך, אז דייך באלוהים (תומך) , שהרי הוא זה אשר
תמך בך בניצחונו ובמאמינים .63 ואיחד בין לבבותיהם, גם
אם את כל ההון שבארץ, לא היית מצליח, אך אלוהים עשה
כן, כי אכן הוא העזוז והחכם.

64 הוי הנביא! דייך באלוהים וההולכים בעקבותיך מן
המאמינים. 65 הוי הנביא! עודד את המאמינים ללחימה. אם
עשרים מכם יחזיקו מעמד בסבלנות, יתגברו על מאתיים
(מן הכופרים), ואם יהיו בכם מאה כאלה, יתגברו על אלף
מאלה אשר כפרו כי הם חסרי תבונה. 66 אך, עכשיו הקל
אלוהים עליכם, ביודעו כי יש בכם רופפות, ולכן אם מאה
בכם יחזיקו מעמד בסבלנות יתגברו על מאתיים, ואם יהיו
בכם אלף כאלה, יתגברו ברצון אלוהים, על אלפיים, כי
אלוהים עם בעלי הסבלנות.

67 אין זה מורשה לנביא לקחת שבויים בטרם יהרוג מספר
גדול מן האויבים. אתם רוצים את טובת העולם הזה, ואילו
אלוהים רוצה (לכם) את טובת העולם הבא, כי אלוהים הוא
העזוז החכם. 68 לולא גזר כך אלוהים מקודם (בלקיחת
השבויים), הייתם נענשים עונש כבד על (השבויים)
שלקחתם. 69 לכן אכלו מן השלל אשר לקחתם מן המורשה

והטוב, וייראו את אלוהים, כי אלוהים הוא הסלחן והרחום.
70 הוי הנביא! אמור לשבויים שבידיכם, "אם ידע אלוהים
כי יש כוונה טובה בלבבכם, יחזיר לכם טוב יותר מכל אשר
נלקח מכם, ויסלח לכם, כי אלוהים הוא הסלחן והרחום.
71 אם ירצו לבגוד בך, הן, גם ניסו לבגוד באלוהים לפני כן,
ולכן השליט אותך עליהם, כי אלוהים הוא היודע והחכם.

72 אכן אלה אשר האמינו והיגרו , והתאמצו בהקרבת
רכושם ונפשותיהם למען אלוהים, ואלה אשר נתנו מחסה
והושיטו עזרה , כל אלה מגינים זה לזה. אך אלה אשר
האמינו, אולם לא היגרו, אינכם אחראים להגן עליהם עד
אשר יהגרו. ואולם אם יבקשו את עזרתכם בדת, עליכם
להזדרז לעזרתם, אלא אם יהיה זה כנגד אנשים אשר יש
ברית ביניכם וביניהם. כי אלוהים רואה את כל מעשיכם.
73 ואלה אשר כפרו מגינים זה לזה, ואם אתם המאמינים לא
תנהגו כך (תהיו מגינים זה לזה), תהיה התמרדות ושחיתות
רבה בארץ.

74 ואלה אשר האמינו והיגרו, והתאמצו בשביל אלוהים,
ואלה אשר נתנו מחסה והושיטו עזרה, אלה הם המאמינים
הצודקים, והם יזכו בסליחה ופרנסה נדיבה. 75 (וכן גם)
אלה אשר האמינו אחר כך והיגרו, וקמו עמכם להיאבק, הם
נחשבים כחלק מכם. קרובי משפחה יהיו בעדיפות ראשונה

לרשת זה את זה, לפי הספר של אלוהים, ואלוהים הוא היודע הכול.

סורה 9 : א-תוְבה (החרטה הכנה)

1 זוהי הצהרה מאלוהים ושליחו כי פטורים אתם מהברית אשר כרתם אתם עם המשתפים (עבודה זרה). 2 תוכלו לנוע בארץ במשך ארבעה חודשים ללא הפרעה, ודעו כי לא תחמקו מאלוהים, וכי אלוהים משפיל את הכופרים. 3 וזוהי הודעה מאת אלוהים ושליחו אל האנשים ביום החג' הגדול, כי אלוהים ושליחו אינם מחויבים עוד כלפי המשתפים. ואם תבקשו חרטה כנה, יהיה זה טוב לכם, ואולם אם תתרחקו (תכפרו), דעו כי לא תוכלו להימלט מאלוהים. והזהר את אלה אשר כפרו כי להם עונש כואב (ביום הדין). 4 פרט לאלה מבין המשתפים שערכתם אתם ברית, ואשר לא החסירו דבר מהתחייבותם כלפיכם, ולא עזרו לאויביכם. כי אלוהים אוהב את היראים.

5 עם תום החודשים הקדושים, הרגו את המשתפים בכל מקום שתמצאו אותם. אסרו אותם, שימו עליהם מצור, והמתינו להם בכל מארב, אך אם יתחרטו בכנות, ויקיימו את התפילה, ויתנו את הזכאת (צדקת חובה), שחררו אותם, כי אכן אלוהים הוא הסלחן והרחום. 6 ואם אחד מן

המשתפים יבקש את חסותך, תן לו את חסותך למען ישמע
את דבר אלוהים, ואחר-כך הגן עליו עד אשר יגיע למקום
שבו הוא בטוח. זאת כי הם אכן אנשים שאינם יודעים.

7 איך תהיה למשתפים הבטחה לשלום אצל אלוהים
ואצל שליחו. ההבטחה לשלום תינתן רק לאלה אשר ערכתם
עמם הסכם ליד המסגד הקדוש. כל עוד הם מקיימים את
תנאי ההסכם אתכם, קיימו גם אתם את התנאים אתם.
כי אלוהים אוהב את היראים. 8 הכיצד (תאמינו להם?)
ואם הם יגברו עליכם, הם לא יתחשבו בקרבת הדם אשר
ביניכם ולא בברית שנתנו לכם. הם ירגיעו אתכם במה שהם
אומרים בפיותיהם, אמנם בלבבם הם שונאים אתכם, ורובם
מושחתים. 9 הם מכרו את אותות אלוהים במחיר זול מאוד,
ומנעו (אנשים) מללכת בשבילו. אכן רע אשר היו עושים. 10
הם לא יתחשבו בקרבת הדם אשר ביניהם לבין המאמינים
ולא בהתחייבות שנתנו להם. כל אלה הם העוברים את
המורשה. 11 אולם אם יתחרטו בכנות, ויקיימו את התפילה,
וישלמו את הזכאת (צדקת חובה), יהיו אחיכם לאמונה.
ונבהיר את האותות לאנשים בעלי-דעת.

12 אם יפרו את שבועותיהם לאחר שהתחייבו לקיימן
והשמיצו את דתכם, כי אז היאבקו בראשי הכפירה, כי אין
הם מקיימים את שבועותיהם, למען יימנעו ממעשים כאלה.
13 הלא תיאבקו באנשים אשר הפרו את שבועותיהם, ופעלו

לגרש את השליח , והם התחילו במערכה נגדכם לראשונה? היראים אתם אותם? אכן אלוהים ראוי יותר שתיראו אותו אם אכן אתם מאמינים. 14 היאבקו בהם ואלוהים יעניש אותם בידיכם וישפיל אותם ויביא לכם ניצחון עליהם ויביא הנאה ללבבם של אנשים מאמינים. 15 וירחיק את הכעס מלבם, ויקבל אלוהים את חרטתו הכנה של מי שירצה, כי אלוהים הוא היודע והחכם.

16 האם חשבתם שאלוהים יניח לכם לפני שהוא יידע מי מכם מאלה אשר התאמצו בהקרבה ולא לקחו להם ידידי נפש . מלבד אלוהים ושליחו והמאמינים? אלוהים בקי היטב במעשיכם.

17 אסור למשתפים להקים מסגדי אלוהים כל זמן שהם מעידים על עצמם שהם כופרים. האנשים האלה, מעשיהם לא יתקבלו, ובאש הגיהינום הם יישארו לנצח. 18 אכן המקים את מסגדי אלוהים הם רק זה המאמין באלוהים וביום האחרון, והמקיים את התפילה, ונותן את הזכאת (צדקת חובה), ולא חרד אלא מפני אלוהים, אולי אלה אכן יהיו מן המודרכים. 19 האם אתם חושבים שהשקאת העולים-לרגל והשירות במסגד הקדוש שווים למעשיו של המאמין באלוהים והיום האחרון או המתאמץ בהקרבה בשביל אלוהים? אין הם שווים אצל אלוהים. ואלוהים אינו מדריך את המקפחים. 20 אלה אשר האמינו והיגרו והתאמצו בהקרבה למען אלוהים

של רכושם ונפשותיהם, דרגתם גבוהה יותר מכולם אצל
אלוהים, ואלה הם הזוכים. 21 יבשר להם ריבונם כי יעניק להם
מרחמיו ושביעות רצון וגני עדן שבהם להם אושר לעולם ועד
22 ובהם יישארו לעולם, כי אצל אלוהים הגמול הגדול ביותר.
23 הוי אלה אשר האמינו! אל תיקחו את אבותיכם ואחיכם
אדונים לכם אם הם בוחרים בכפירה במקום האמונה, וכל
הלוקח אותם כאדונים הן, אלה הם המקפחים. 24 אמור
"אם אבותיכם ובניכם ואחיכם ונשיכם וקרובי משפחתכם,
והרכוש שרכשתם, והסחורות שאתם פוחדים לאי-מכירתן,
והמשכנות המסופקים ממנה, אם כל אלה אהובים עליכם
יותר מאלוהים ומשליחו והתאמצות בהקרבה בשבילו, אז
המתינו עד שיבצע אלוהים את הציווי שלו, ואלוהים לא
ידריך את האנשים המושחתים.
25 כבר עזר לכם אלוהים והעניק לכם ניצחון במקומות
רבים. אומנם ביום חונין כאשר מצא חן בעיניכם מספרכם
הגדול ולא הועיל לכם בכלום, ומרחבי הארץ נעשו צרים
עבורכם, ואחר כך גם הפניתם עורף וברחתם, 26 אז הוריד
אלוהים שלווה על שליחו ועל המאמינים, והוריד חיילים
שנסתרו מעיניכם, והעניש את אלה אשר כפרו, וזה העונש
של הכופרים. 27 אז, יקבל אלוהים את אשר ירצה (ממבקשי
הסליחה), כי אלוהים הוא הסלחן והרחום. 28 הוי אלה אשר
האמינו! אמנם המשתפים טמאים ואסור להם להתקרב אל

המסגד אלחראם (הכעבה) לאחר השנה הזאת. ואם אתם פוחדים למחסור , אלוהים בחסדו ימלא חסרונכם אם ירצה, כי אלוהים יודע הכול והחכם.

29 הילחמו באלה אשר אינם מאמינים באלוהים ולא ביום האחרון ואינם אוסרים את אשר אסר אלוהים ושליחו ואינם מתמסרים לפי האמונה הצודקת, מאלה אשר היה להם ספר עד שישלמו את הג'זיה ויקבלו את שלטונכם עליהם. 30 אמרו היהודים שעזרא הוא הבן של אלוהים. הנוצרים אמרו שהמשיח (ישוע בן מרים) הוא הבן של אלוהים. סברות שווא אלה דומות לדברי אלה אשר כפרו לפניהם. יקלל אותם אלוהים כי הם סוטים מן הצדק אל השקר.

31 הם לקחו את רבניהם ואת הנזירים לאדונים להם מלבד אלוהים. הם גם לקחו את המשיח בן מרים לאדון מלבד אלוהים, ולא הצטוו אלא לעבוד רק אלוה אחד שאין אלוה מלבדו, והוא נעלה מעל כול מה שהם משתפים אתו.

32 הם רוצים לכבות את אור אלוהים בפיותיהם, אך ממאן אלוהים אלא שישלים את אורו על כורחם של הכופרים. 33 הוא (אלוהים) אשר שלח את שליחו (מוחמד) בדרך הישר ובדת הצדק, כדי שישליטה על האמונות כולן, אפילו אם יתעבו זאת המשתפים (עבודה זרה).

34 הוי אלה אשר האמינו! יש רבים מהרבנים והנזירים אשר מועלים בממון האנשים בלא צדק, ומונעים אנשים

מללכת בשביל של אלוהים. אך לאלה אשר יצברו זהב וכסף,
ולא יתרמו למען אלוהים, בשר להם עונש כואב, 35 ביום
אשר ילהיטו את (מטבעות הזהב והכסף) באש גיהינום,
יצרבו הכוויות על מצחיהם, צדדיהם וגביהם,(ויאמר להם),
"זה מה שצברתם לעצמכם, טעמו את אשר צברתם".

36 מספר החודשים (אשר נקבעו) אצל אלוהים שנים
עשר חודש, בספר של אלוהים ביום אשר בו יצר את השמים
ואת הארץ, וארבעה מהם קדושים. זוהי הדת בעלת הערך.
על כן אל תקפחו בהם את עצמכם. הילחמו במשתפים
(עבודה זרה) כולם, כפי שהם נלחמים בכם כולכם, ודעו כי
אלוהים הוא אכן עם היראים. 37 דחיית חודש קדוש מהשנה
אינה אלא הוספה לכפירה, ויותעו בה אלה אשר כפרו; שנה
אחת יחללו אותו ושנה אחרת יקדשו אותו, כדי להתאים
למספר החודשים שאלוהים קידש, ובזה הם מחללים את
מה שאלוהים עשה קדוש. המעשה הרע הזה נעשה יפה
בעיניהם. ואלוהים לא ידריך את הכופרים.

38 הוי אלה אשר האמינו! מה קורה לכם כאשר נאמר
לכם צאו בשביל אלוהים, נדבקתם אל הארץ (מהחשש)?
האם רציתם את חיי העולם הזה במקום חיי העולם הבא?
תענוגות העולם הזה מעטים מאוד בהשוואה לתענוגות
העולם הבא. 39 אם לא תצאו, אלוהים יעניש אתכם עונש
כואב, ויביא במקומכם אנשים אחרים שיצאו ,ולא תוכלו

להזיק לו בכלום, כי הוא אלוהים הכול-יכול. 40 אם לא תעזרו לו (לנביא), דעו שאלוהים כבר עזר לו כאשר הוציאו אותו אלה אשר כפרו (ממכה). כשהיו מסתתרים במערה, הוא (הנביא) אמר לחברו, "אל תתעצב! אלוהים הוא עמנו", אז הוריד אלוהים את שלוותו עליו, וסייע לו בגדודים אשר לא ראיתם, והוא השפיל את דברי אלה אשר כפרו, ודברי אלוהים הם תמיד העליונים, אכן אלוהים הוא העזוז והחכם.

41 צאו בכל מצב אשר תהיו, והתאמצו בהקרבה בשביל אלוהים ברכושכם ובנפשותיכם, כי זה טוב יותר לכם, אם אכן יודעים אתם. 42 לו זה היה שלל שזוכים בו ללא מאמץ והדרך קצרה וקלה, היו מצטרפים אליך, אך המרחק היה ארוך וקשה יותר מדי בשבילם. והם יישבעו באלוהים, "לו יכולנו היינו יוצאים אתכם" (ובשבועת שקר כזו) יביאו כיליון על עצמם, כי אלוהים יודע שהם אכן משקרים.

43 יסלח לך אלוהים! מדוע הרשית להם, עד שיתברר לך אלה אשר צדקו, ותדע (מי הם) השקרנים? 44 אלה אשר האמינו באלוהים וביום האחרון אינם מבקשים את רשותך כי יתאמצו בהקרבה למען אלוהים ברכושם ובנפשותיהם. ואלוהים יודע את היראים. 45 שואלים את רשותך, רק אלה אשר אינם מאמינים באלוהים וביום האחרון ויש חשד בלבבם, והם מבולבלים בחשדם. 46 לו רצו לצאת אתך, הם היו מתכוננים, אולם אלוהים לא אהב את יציאתם אתך,

לכן מנע מהם לקום ולצאת, ונאמר להם, "הישארו עם אלה שאינם יכולים לצאת (כמו הנשים, והילדים, והזקנים, והחולים, ואחרים)."

47 אילו יצאו אתכם, היו מוסיפים לכם רק רוע ובלבול דעת, והיו ממהרים להסית ביניכם אחד נגד האחר ליצור פירוד בקרבכם, ויש אחדים מכם הנוטים לשמוע להם. ואלוהים מכיר את המקפחים. 48 כבר מקודם תכננו ליצור מחלוקת (בין המאמינים), וניסו להכשיל אותך, עד אשר הופיע הצדק ודבר אלוהים ניצח, והם מלאו רוגז.

49 ויש ביניהם מי שאומר, "הרשה לי לא להצטרף אליך, ואל תעמידני במבחן", וכבר נכשלו במבחן, וגיהינום מקיפה את הכופרים מכל הצדדים. 50 ואם משהו טוב יקרה לך, זה יפריע להם מאוד. ואם יפגע בך אסון, הם יאמרו, "טוב שדאגנו לעצמנו ולענייננו", ויתרחקו ממך כשהם שמחים (בגלל מה שפגע בך). 51 אמור, "כלום לא יפגע בנו חוץ ממה שאלוהים כתב לנו, הוא האדון עלינו, ועל אלוהים אכן סומכים המאמינים". 52 אמור, "אתם מצפים שיקרה לנו אחת משתי הטובות מעם אלוהים, (נצחון או מוות בשביל אלוהים), אך אנו מצפים לכך שאלוהים יפגע בכם בעונש, מאצלו או על-ידנו, אז המתינו, וגם אנו עמכם ממתינים."

53 אמור "אם תוציאו ממון מרצון או בלי-רצון, לא יתקבל מכם, כי אתם הייתם אנשים מושחתים." 54 ולא מנע מהם

שיתקבלו מהם תרומותיהם לצדקה אלא כי היו כופרים באלוהים ובשליחו, ואינם מגיעים לתפילה אלא בעצלנות, ואינם תורמים מכספיהם כי אם רק בעל כרחם. 55 אל תתפעל מכמות הונם ומספרם הרב של בניהם, כי אלוהים נתן להם את כל זה כעונש בעולם-הזה עד שימותו ככופרים. 56 הם (הצבועים) נשבעים באלוהים כי הם שייכים לכם (מאמינים), והם אינם שייכים לכם, אבל הם עושים זאת מתוך פחד. 57 לו היו מוצאים מחסה או מערה, או מקום אחר שיוכלו להסתתר בו, היו נכנסים אליו בחיפזון.

58 יש כאלה מביניהם מזלזלים בך בגלל חלוקת כספי הצדקה. אך, אם הם יקבלו חלק אז הם ישמחו, ואם הם לא יקבלו אז הם יזעמו. 59 לו רק היו מסתפקים במה שאלוהים ושליחו נותנים להם, והיו אומרים, "דיינו באלוהים, הוא ייתן לנו מחסדו, וגם שליחו ייתן לנו, ורק את אלוהים אנחנו מבקשים". 60 אמנם הצדקות (זכאת חובה) לעניים, והמסכנים, והעוסקים בהן, ולאלה אשר אתם מקרבים את לבבם, ולשחרור עבדים, והשקועים בחובות, ואלה אשר בשביל אלוהים, ועוברי האורח , (החלוקה הזאת היא) מצווה מאלוהים, ואלוהים הוא היודע והחכם.

61 יש ביניהם (הצבועים) אלה אשר מציקים לנביא, ואומרים "הוא מטה אוזן ומאמין לכל אחד." אמור "הוא אוזן המקשיבה לכל דבר טוב שאתם אומרים לו, והוא

מאמין באלוהים, ומאמין למאמינים. גם הוא רב רחמים לאלה שהאמינו מבינכם. אך אלה המציקים לשליח אלוהים להם עונש כואב." 62 הם (הצבועים) נשבעים לכם באלוהים לרצותכם, אך מוטב להם כי ירצו את אלוהים ואת שליחו אם בצדק הם מאמינים. 63 האם אינם יודעים, כי עונש הגיהינום מחכה לכל המתנגד לאלוהים ולשליחו, ובה יישאר לנצח? זו הכלימה האדירה.

64 הצבועים מפחדים שמא תורד סורה אשר תודיע להם את מה שהם מסתירים בלבבם (מן הכפירה). אמור להם "המשיכו ללעוג, אלוהים מגלה את מה שאתם מפחדים ממנו." 65 אם תשאל אותם (אודות מה שהם אומרים נגדך), יאמרו, "היינו מתלוצצים". אמור, "האם באלוהים, ובאותותיו, ובשליחו אתם מתלוצצים? 66 אל תתנצלו! כבר חזרתם לכפירה לאחר שהאמנתם, אם נסלח לאנשים מכם (שהתחרטו בכנות), נעניש אחרים על כי היו כופרים מכחשים".

67 הצבועים והצבועות דומים זה לזה; הם מצווים לעשות את האסור והרע, ואוסרים את המורשה והטוב, ואינם תורמים מהונם לצדקה. הם שכחו את אלוהים, והוא שכח אותם (מרחמיו). אכן הצבועים הם המושחתים. 68. אלוהים הבטיח לצבועים ולצבועות ולכופרים את אש גיהינום, ולעולם יחיו בה, והיא מנת חלקם, וקילל אותם

אלוהים, ומחכה להם עונש מתמיד. 69 (דומים המעשים של הצבועים) למעשיהם של אלה שקדמו לכם, הם היו חזקים מכם ועשירים יותר מכם ועם יותר בנים, והם נהנו מאוד ממה שניתן להם, וגם אתם נהניתם בחלקכם כמו אלה שהיו לפניכם, והם נהנו ממה שניתן להם, ושקעתם בדברי שקר על אלוהים כפי שהם שקעו. עמלם של אלה הלך לאיבוד בעולם הזה, ובעולם הבא אלה הם יהיו המפסידים. 70 האם לא קיבלו את תולדות אלה שקדמו להם? העם של נוח, ות'מוד, והעם של אברהם, ותושבי מדין, והערים ההפוכות (אנשי לוט), אשר שליחיהם הביאו להם אותות בהירים, לכן אלוהים לא קיפח אותם, הם קיפחו את עצמם.

71 המאמינים והמאמינות מגינים איש לרעהו. הם מצווים לעשות את המורשה והטוב, ואוסרים את האסור והרע, ומקיימים את התפילה, ומשלמים את הזכאת (צדקת חובה), ושומעים בקול אלוהים ושליחו. אלוהים ירחם עליהם (ביום הדין), ואכן אלוהים הוא העזוז והחכם. 72 הבטיח אלוהים למאמינים ולמאמינות גני עדן אשר נהרות זורמים מתחתיהם, ואשר יחיו בהם לנצח, ומשכנות נאים בגני עדן, נוסף לכל זה יקבלו חסד מאלוהים, וזוהי הזכייה האדירה.

73 הוי הנביא! התאמץ בהקרבה מול הכופרים והצבועים, ואל תרפה מהם, כי משכנם יהיה בגיהינום, וכמה איום

הגורל . 74 הם (הצבועים) נשבעים באלוהים שלא אמרו דבר (המזיק לנביא ולמאמינים), אומנם, הם אמרו את אמרת הכפירה, וכפרו לאחר התאסלמותם (התמסרותם), ותכננו, אבל לא הצליחו. ולא רצו לנקום בהם אלא כי אלוהים ושליחו עשו מהם עשירים מחסד מאלוהים. לכן, אם יתחרטו בכנות, זה יהיה יותר טוב בשבילם, אבל אם יתרחקו, יעניש אלוהים עונש כואב בעולם-הזה (ובעולם הבא), ולא יהיה להם בארץ אדון ולא תומך.

75 ויש כאלה מביניהם שהתחייבו לאלוהים, "אם הוא ייתן לנו מחסדו, ניתן צדקה ונהיה מן הישרים". 76 ואולם כאשר העניק להם מחסדו, הם מנעו אותו והתרחקו (וכפרו) כשהם סוטים רחוק מן הצדק. 77 לכן אלוהים הוסיף צביעות בלבבם, עד היום שיפגשוהו (יום הדין) משום שהם הפרו את התחייבותם לאלוהים, ובמה שהיו משקרים. 78 האם אינם יודעים כי אלוהים יודע את מה שהם מסתירים ואת סוד שיחם? ואכן אלוהים יודע את הנסתרות.

79 אלה (הצבועים) שפוגעים במאמינים המתנדבים לתת צדקה, וגם הם פוגעים במאמינים (העניים) שבקושי יכולים לתת צדקה, הם (הצבועים) מזלזלים בהם, אלוהים יזלזל בהם, ועונש כואב מצפה להם. 80 לא ישנה אם תתפלל בשבילם שאלוהים יסלח להם, או לא תתפלל, אפילו אם תתפלל למענם שבעים פעם, אלוהים לא יסלח להם בשום

אופן, משום שכפרו באלוהים ובשליחו, ואלוהים לא ידריך את המושחתים.

81 שמחו אלה אשר נשארו בבתיהם ולא הצטרפו לשליח אלוהים. ושנאו להתאמץ בהקרבה ברכושם ובנפשותיהם למען אלוהים. ואמרו, "אל תצאו בחום". אמור, "האש של גיהינום לוהטת יותר, לו רק היו מבינים". 82 אז הם יצחקו מעט (בעולם הזה), אבל הם עומדים לבכות הרבה (בעולם הבא) כגמול על אשר עשו. 83 וכאשר יחזירך אלוהים אל אחת מקבוצותיהם (הצבועים), ואז יבקשו אותך להרשות להם לצאת אתך. אמור, "לא תצאו איתי לעולם, ולא תילחמו אתי באויב לעולם. בפעם הראשונה רציתם להישאר בבית, ולכן הישארו עם אלה שנשארים בבית החלשים (הנשים והילדים והזקנים והחולים וכו'...)". 84 ואתה (השליח) אל תתפלל לעולם על גופת אחד מהם ואל תעמוד ליד קברו להתפלל למענו, משום שהם כפרו באלוהים ובשליחו ומתו בעודם מושחתים.

85 ואל תתרשם מהונם הרב והמספר הגדול של בניהם. אלוהים רוצה לתת להם את זה כעונש בשבילם בחיי העולם הזה, ועד שימותו ככופרים. 86 וכאשר יורדת סורה האומרת, "האמינו באלוהים והתאמצו בהקרבה למען אלוהים עם שליחו", בעלי האמצעים מביניהם מיד ישאלו את רשותך, ויאמרו, "הרשה לנו להישאר עם אלה שנשארים בבית .

87 הם (הצבועים) רוצים להיות עם הנשארים (עם הנשים והילדים והזקנים ובעלי המום), כי נחתמו לבבותיהם, לכן, הם לא יבינו. 88 אך השליח ואלה אשר האמינו אתו התאמצו בהקרבה למען אלוהים ברכושם ובנפשותיהם, ואלה שמור להם כול הטוב ואלה הם המצליחים. 89 הכין אלוהים להם גני עדן אשר נהרות זורמים מתחתיהם. לעולם יחיו בהם, וזו הזכייה הגדולה.

90 באו המשתמטים מבין שוכני המדבר שמבקשים להרשות להם (לא לצאת למען אלוהים) , ונשארו אלה המתכחשים לאלוהים ולשליחו, עונש כואב יפגע באלה אשר כפרו מביניהם. 91 אין חטא על החלשים והחולים ועל אלה שאין להם האמצעים הכלכליים להכין את עצמם לצאת (להקרבה למען אלוהים), אם הם נשארו נאמנים לאלוהים ולשליחו, כי אין על המיטיבים (החזקים באמונתם) שום שביל, ואלוהים הוא הסלחן והרחום. 92 גם אין (חטא) על אלה אשר באו אליך למען תעזור להם , ואמרת להם, "אין לי שום אמצעים לתת לכם", ואז שבו על עקבותיהם ועיניהם זולגות דמעות מצער, כי אין להם האמצעים הכלכליים לצאת אתך (להקרבה למען אלוהים). 93 האשמה היא על אלה השואלים את רשותך כשהם עשירים, הסכימו להיות עם הנשארים בבית. אלוהים אטם את לבבם, ואין הם יודעים (את חומרת מעשיהם).

94 הם מתנצלים אליכם בשובם אליכם, אמור: "אל תתנצלו! לא נאמין לכם כלל, משום שאלוהים גילה לנו מהחדשות שלכם, אלוהים יודע את מעשיכם, וגם שליחו, ואז אתם תושבו אל אשר יודע את הנסתר והנגלה, והוא יודיע לכם את אשר עשיתם." 95 הם יישבעו לכם באלוהים כאשר תחזרו אליהם, שלא תפנו להם עורף, למרות זאת, עזבו אותם לנפשם, כי טמאים הם. משכנם הוא גיהינום, כגמול על אשר עשו. 96 הם יישבעו לכם כדי שתהיו מסופקים מהם, וגם אם תהיו מסופקים מהם, אלוהים לא יהיה מסופק מהאנשים המופקרים.

97 שוכני המדבר הם הכופרים והצבועים ביותר, וסביר יותר שלא יכירו את החוקים שאלוהים הוריד על שליחו, ואלוהים הוא היודע והחכם. 98 ויש בין שוכני המדבר כאלה הרואים כהפסד את אשר הם תורמים (למען אלוהים), ומחכים שאסון ורעה יפגיעו בכם, אך האסון והרעה תפגע בהם, ואלוהים שומע ויודע הכול.

99 אך יש בין שוכני המדבר כאלה אשר מאמינים באלוהים וביום האחרון, ורואים במה שהם תורמים (למען אלוהים) אמצעי התקרבות לאלוהים, וקבלת תפילות השליח בשבילם, בצדק ההתקרבות היא להם, ואלוהים יכניס אותם ברחמיו, כי אלוהים הוא הסלחן הרחום.

100 והמקדימים הראשונים בין המהגרים (המאמינים של

מכה) והתומכים (המאמינים של אל-מדינה) ואלה אשר הלכו בעקבותיהם בצורה הטובה ביותר, אלוהים מסופק מהם, והם מסופקים ממנו, והוא הכין להם גני עדן אשר נהרות זורמים מתחתיהם, אשר שוכנים בהם לנצח, וזוהי הזכייה האדירה. 101 יש צבועים מבין שוכני המדבר אשר סביבכם ומאנשי אל-מדינה אשר הרחיקו לכת בצביעותם. אינך מכיר אותם, אנו מכירים אותם. נעניש אותם פעמיים (בעולם הזה). ולאחר מכן הם גם יושבו אל העונש העצום (בעולם הבא).

102ישנם אחרים (מאנשי אל-מדינה) שהודו בחטאם , ערבבו מעשה טוב במעשה רע. אולי אלוהים יקבל את חרטתם הכנה, כי אלוהים הוא הסולח והרחום. 103 קח מרכושם צדקה לטהרם ולזכותם בה, והתפלל עבורם, כי תפילתך מרגיעה אותם, ואלוהים הכול שומע ויודע הכול. 104 האינם יודעים כי אלוהים מקבל את החרטה הכנה של עבדיו? ומקבל את הצדקה שהם נותנים? ואכן אלוהים הוא הסלחן והרחום. 105 אמור: "עשו (מעשים טובים), ואלוהים יראה את מעשיכם, וכן גם שליחו, וגם המאמינים יראו את מעשיכם, ולאחר מכן תושבו אל אשר יודע הנסתר והנגלה, והוא יודיע לכם את כל אשר עשיתם. 106 ואחרים כאלה שחריצת דינם מתאחרת, והם מחכים לציווי של אלוהים. אולי הוא יעניש

אותם או יקבל את חרטתם הכנה, כי אלוהים הוא יודע הכול והחכם מכל.

107 ואלה אשר הקימו מסגד לשם הצקה וכפירה, ולפירוד בין המאמינים, וכדי שישמש מקלט לכל אלה אשר נלחמו באלוהים ובשליחו לפני זה. הם נשבעים: "כי התכוונו רק לטובה", ואולם אלוהים יעיד כי הם משקרים. 108 לעולם אל תקיים תפילה בו. מסגד שנוסד מהיום הראשון על יראת אלוהים, ראוי יותר שתקיים בו תפילה. יש בו אנשים שאוהבים להיטהר, ואלוהים אוהב את המיטהרים. 109 האם מי שייסד את בניינו על יראה ורצון מאלוהים טוב יותר או מי שייסד את בניינו על שפת תהום שהתמוטטה בו אל אש הגיהינום? ואלוהים לא ידריך את האנשים המקפחים. 110 ובכל זאת המבנה אשר בנו ימשיך להיות מקור לספק בלבבם, עד אשר הלבבות שלהם ייקרעו לגזרים, ואלוהים הוא הכול יודע והחכם.

111 אכן, אלוהים קנה מהמאמינים את חייהם והונם תמורת הכניסה לגן העדן. אם יילחמו למען אלוהים, בין אם הם הורגים או נהרגים. זוהי הבטחה אמתית ממנו בתורה, ובבשורה ובקוראן, ומי יותר נאמן מאלוהים בקיום הבטחתו? לכן התבשרו בעסקה אשר כרתם עם אלוהים. זוהי הזכייה הגדולה 112 (והזוכים הם) המבקשים סליחה , העובדים , המשבחים , הצמים, הכורעים, הסוגדים, המצווים לעשות

את הטוב והאוסרים את הרע, המקיימים את דיני אלוהים, ובשר טובות למאמינים.

113 אל לנביא ולאלה אשר האמינו לבקש סליחה עבור המשתפים (עבודה זרה), אפילו אם הם קרובי משפחה, לאחר שהתברר להם כי הם אנשי השאול. 114 לא הייתה הסליחה שביקש אברהם מאלוהים בשביל אביו אלא בגלל הבטחה שהבטיח לו, ואולם כאשר התברר לו כי אויב הוא לאלוהים, התנער ממנו, כי אברהם היה מרבה התחננות אל אלוהים וסבלן. 115 אלוהים לא היה מתעה אנשים לאחר שהדריך אותם עד שיבהיר להם ממה להישמר, אכן אלוהים הוא היודע כל דבר. 116 אכן אלוהים, לו מלכות השמים והארץ, והוא מחייה וממית, ואין לכם מלבד אלוהים אדון או מושיע.

117 כבר סלח אלוהים לנביא ולמהגרים (המהגרים ממכה לאל-מדינה) ולתומכים (מבין אנשי אל-מדינה) ולכל אלה שהצטרפו אליו בזמן המצוקה, לאחר שהלבבות של חלק מהם כמעט סרו מדרך הישר. ואז סלח להם, והוא חומל ורחום. 118 ולשלושת אלה אשר התעכבו ונשארו מאחור, כאשר הארץ למרות רוחבה נעשתה צרה להם, גם נפשם נעשתה צרה להם, וידעו שאין מפלט מאלוהים אלא בפנייה אליו. אז הוא קיבל את תשובתם, כי אלוהים הוא הרחום והמקבל את המבקשים סליחה.

119 הוי אלה אשר האמינו! יראו מאלוהים, והיו עם אנשי הצדק. 120 אל לתושבי אל-מדינה ותושבי המדבר מסביב להתעכב בהצטרפות אל שליח אלוהים, ולהעדיף את נפשותיהם על נפשו, משום שלא יפגע בהם צמא, עייפות, חוסר מזון למען אלוהים, וכן לא ידרכו במקום אשר ירגיז את הכופרים, ולא יפגעו באויב פגיעה כלשהי, אלא יירשם לזכותם מעשה טוב, כי הוא לא יפחית משכרם של עושי הטוב. 121 כל הוצאה שיוציאו, אם גדולה או קטנה, או כל ואדי שיחצו, ייכתב להם (כמעשה טוב), על-מנת שאלוהים יגמול להם את הגמול הטוב ביותר.

122 אין חובה על כל המאמינים לצאת ללחימה , די בחלק מכל קבוצה לצאת, כדי שאלה שלא יצאו יוכלו ללמוד את הדת, וכאשר בני קבוצתם יחזרו אליהם מהמלחמה, הם ילמדו אותם מה שלמדו בהעדרם , כדי שיהיו זהירים.

123 הוי אלה אשר האמינו! הילחמו באלה אשר לועגים לכם מבין הכופרים , ושימצאו בכם קושי ועוז, ודעו כי אלוהים עם היראים. 124 וכאשר יורד פרק (מהקוראן), אחדים מהם (הצבועים) אומרים: "למי מכם הפרק הזה הוסיף אמונה?". אמנם אלה אשר האמינו, היא הוסיפה להם אמונה, והם מתבשרים בשמחה. 125 אך לאלה שיש מחלה בלבבם (הצבועים) היא הוסיפה צביעות על צביעותם, ומתו כשהם כופרים. 126 הלא יראו (הצבועים) שהם נבחנו

בכל שנה פעם או פעמיים? אך הם אינם מבקשים סליחה והם לא יזכרו. 127 וכאשר יורד פרק, מביטים זה אל זה (ואומרים) "האם מישהו רואה אתכם?" ואחר כך יסתלקו, אלוהים ירחיק את לבבם (מן האמונה), כי הם אנשים שאינם מבינים.

128 כבר בא אליכם שליח מקרבכם, והסבל שלכם מפריע לו, והוא דואג לכם, ומתייחס למאמינים בחמלה ורחמים, 129 אך אם יתרחקו ממך , אמור: "דייני באלוהים, שאין אלוה מלבדו. עליו אסמוך והוא ריבון כס המלכות העצום"

סורה 10 : יונוס (יונה)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 א.ל.ר. (אלף. לאם .ראא.)

אלה הם אותותיו (משפטיו) של הספר החכם (הקוראן) . 2 האם זה נראה לאנשים מוזר ששלחנו השראה עם אדם מקרבם, וציווינו אותו: "הזהר את האנשים, ובשר לאלה אשר האמינו שיש להם חסד טוב אצל ריבונם". אך הכופרים אמרו: "אכן זה בוודאות מכשף".

3 אכן ריבונכם הוא אלוהים אשר ברא את השמים ואת הארץ בשישה ימים, ולאחר מכן התעלה על כס המלכות, והוא מתכנן את הצווים כולם. אין מליץ אלא ברשותו. זה

הוא ריבונכם אז עליכם לעבדו. האם לא תזכרו? 4 כולכם
תחזרו אליו (ביום הדין) , זו הבטחה אמתית של אלוהים,
הוא התחיל את הבריאה, ואז יחזיר אותם, למען יגמול לאלה
אשר האמינו ועשו את הטוב בצדק, ואלה אשר כפרו, להם
משקאות רותחים ועונש כואב במה שהיו כופרים.

5 זה הוא שעשה את השמש כמקור של אור ואת הירח
כמאורה וקבע לו מסלולים, למען תדעו את מניין השנים
והחשבון, והוא לא ברא את זה אלא בצדק, ולמען יבהיר
את האותות לאנשים אשר יודעים. 6 אכן בחילוף הלילה
והיוםובאשר ברא אלוהים בשמים ובארץ אותות לאנשים
אשר יראים. 7 אכן אלה שאינם חושבים כי יפגשו אותנו,
והם מסופקים בחיי העולם הזה, ובטחו בהם, ואלה הם אשר
שכחו את אותותינו, 8 מעונם של אלה הוא האש (כעונש) על
מה שעשו (מעשיהם הרעים) ,9 אולם את אלה אשר האמינו
ועושי הטובות, ריבונם ידריך אותם באמונתם, ויכניסם אל
גן-עדן, אשר נהרות זורמים מתחתיהם. 10 תפילתם בגן-
עדן: "השבח לך אלוהים", וברכתם ביניהם: "שלום", וסיום
תפילתם: "אכן, התהילה לאלוהים ריבון העולמים".

11 ולו זירז אלוהים את הרעה לבני-האדם כשהם מבקשים
אותה, כמו שהוא מזרז את הטוב כשמבקשים אותו, הסוף
כבר היה בא אליהם, אבל אנו מניחים לאלה אשר אינם
מקווים להיפגש עמנו (ביום הדין) לתעות בעיוורונם.

12 וכאשר צרה פוגעת באדם, הוא יקרא לנו כשהוא שוכב על צדו או בישיבה, או בעמידה. וכשנסיר את הצרה מעליו, הוא מתנהג כאילו לא קרא אלינו לעזור לו להסיר צרה שפגעה בו, כך נראה כי טוב בעיני המושחתים הרע שהם עושים.

13 וכבר הכחדנו את הדורות אשר היו לפניכם כשהם קיפחו, אף ששליחיהם הביאו אליהם אותות בהירים, אך הם לא האמינו, וכך נגמול לאנשים הכופרים המכחשים.
14 אז עשינו אתכם כיורשיהם בארץ, למען נראה כיצד תתנהגו.

15 כאשר אותותינו הברורים נקראים בפניהם, אלה שאינם מאמינים בפגישה עמנו (ביום הדין) אומרים: "הבא לנו קוראן אחר או החליף אותו", אמור: "אין ביכולתי להחליף אותו על דעת עצמי. אני אתנהג רק לפי מה שהושרה לי, ואני ירא שאם לא אציית לריבוני אקבל את העונש של היום העצום (יום הדין)". 16 אמור: "לו רצה אלוהים, לא הייתי קורא אותו (הקוראן) בפניכם, והוא לא היה מביא אותו לידיעתכם. וכבר שהיתי זמן רב ביניכם מלפניו, האם לא תשכילו להבין?" 17 ומי חוטא יותר ממי שבודה שקרים על אלוהים או מכחיש את אותותיו? אכן לא יצליחו הכופרים המכחשים,

18 והם עובדים מלבד אלוהים (אלילים) אשר לא יזיקו

להם או יועילו להם, ואומרים: "אלה ימליצו עלינו בפני אלוהים". אמור: "האם אתם מודיעים לאלוהים מה שהוא אינו יודע בשמים ובארץ? ישתבח שמו ויתרומם מעל השותפים (אשר מייחסים לו)!" 19 ולו היו האנשים אומה אחת , כי אז היו נחלקים ביניהם , ולולא החלטה קודמת של ריבונך, היה נשפט ביניהם אודות מה שנחלקו בו (באמונה).

20 ואומרים: "למה לא הורד אליו אות מריבונו?" אמור: "כי אכן הנסתר הוא אצל אלוהים, אז חכו (להחלטת אלוהים), גם אני מחכה עמכם". 21 וכאשר נעניק לבני האדם (המשתפים) רחמים אחרי צרה שפגעה בהם, הם זוממים נגד אותותינו. אמור:"אלוהים מהיר יותר במזימותיו נגדכם, ושליחינו (המלאכים) רושמים את מזימתכם.

22 הוא המסיע אתכם ביבשה ובים, ולפעמים קורה כשאתם נמצאים בספינות השטות עם רוח טובה והייתם שמחים בה, והנה תבוא עליהן רוח סערה והגלים יעלו אליהם מכל עבר וחשבו כי הם הולכים לאיבוד, התפללו (וביקשו) אל אלוהים במסירות אמתית: "אם תציל אותנו מהצרה הזאת נהיה אסירי תודה לך על חסדך", 23 ואולם לאחר שהציל אותם, הנה הם התחילו לקפח בארץ בלא צדק, תוצאת הקיפוח שלכם תחול עליכם (ביום הדין) , מה שאתם עושים זה רק התענוג של העולם הזה, לבסוף תושבו אלינו, ואז נודיע לכם על מה שהייתם עושים.

24 אמנם משל חיי העולם הזה דומים למים אשר אנו מורידים מן השמים, ואשר משקים את צמח הארץ, אשר יהיה למאכל האדם והבהמה. וכאשר הארץ מתקשטת בצמחים, ויושביה חושבים שהם משתלטים עליה, ואז באה פקודתנו בחשיכת הלילה או לאור היום ונהפכה לשדה יבש, כאילו מעולם לא צמחה. כך נבהיר את האותות לאנשים אשר חושבים.

25 ואלוהים מזמין אל משכנות השלום (גן עדן), ומדריך את מי שהוא רוצה בדרך הישר. 26 אלוהים מעניק את הטוב לעושי הטוב (בעולם הזה) ועוד יותר, ואת פניהם לא יכסה אבק ולא השפלה, אלה הם אנשי גן העדן אשר יישארו בו לנצח,27 ולאלה אשר עשו מעשים רעים, העונש על הרעה יהיה רעה כמוה. והשפלה תכסה את פניהם, ולא יהיה להם מגן מפני אלוהים, ופניהם כאילו כוסו בקרעי אפלה קודרים כלילה, אלה אנשי האש אשר יישארו בה לנצח.

28 ביום אשר נקבץ את כולם יחדיו (יום הדין) , אז נאמר למשתפים, עמדו במקומכם אתם ושותפיכם (ששיתפתם עם אלוהים)! אז נפריד ביניהם, והשותפים (האלילים שעבדו) יאמרו: "לא אותנו עבדתם, 29 ודי באלוהים כעד בינינו וביניכם, מעולם לא שמנו לב כי עבדתם אותנו". 30 ואז תישפט כל נפש לפי מעשיה הקודמים (בעולם הזה) ,

ואז יושבו אל אלוהים, אדונם הצדק, ויתרחקו מהם האלילים שבדו.

31 אמור: "מי מפרנס אתכם מן השמים ומן הארץ, ומי נתן לכם את השמיעה ואת הראיה? ומי מוציא את החי מן המת ואת המת מן החי? ומי מתכנן את הצווים? הם יאמרו: "אלוהים", אמור: "האם לא תיראו ממנו?". 32 כמו כן, אמור: "זה הוא אלוהים ריבונכם הצדק. ואין דבר מלבד הצדק מלבד התעייה. לכן, כיצד אתם סוטים?" 33 לכן פסיקתו של ריבונך הוכחה כנכונה נגד אלה המופקרים, כי הם אינם מאמינים.

34 אמור: "האם אחד (מהאלילים) ששיתפתם אשר יכול להתחיל את הבריאה ואז לברוא אותה מחדש?" אמור: "אלוהים יתחיל את הברואים ואחר כך יחזירם אליו, אם כן, מדוע תסטו (מדרך הצדק אל דרך התעייה)?" 35 אמור: "האם יש בין (האלילים) אשר שיתפתם, שיכול להדריך אל האמת?" אמור: "רק אלוהים מדריך אל הצדק. לכן, מי שמדריך אל הצדק ראוי מכל שיאמינו בו במקום זה אשר אינו מדריך ,אבל זקוק להדרכה? מה לכם?! כיצד אתם שופטים? 36 רובם הולכים אחרי דמיון שווא, ואולם דמיון השווא לא ימלא את מקום הצדק. אלוהים יודע את אשר יעשו.

37 אי אפשר להביא את הקוראן מכל מקור שהוא מלבד

מאלוהים, כי אלוהים הוריד אותו כדי לאשר את הספרים שקדמו לו, ויש בו הבהרה למה שהורד בספרים שקדמו לו, אין ספק בו שהוא מעם ריבון העולמים. 38 ואם יאמרו: "הוא (מוחמד) המציא אותו (הקוראן)". אמור: "הביאו סורה אחת דומה לו, והזמינו (לעזרתכם) את כל מי שאתם יכולים מלבד אלוהים אם בצדק אתם צודקים". 39 ואולם הם הכחישו (את הקוראן) לפני שהבינו את תוכנו ולא ידעו את פשרו. כמו כן, הכחישו (את ספריהם) אלה שהיו לפניהם, וראה מה היה סופם של המקפחים.

40 ויש כאלה ביניהם (בני העם של הנביא) שהאמינו בו (בקוראן), ויש כאלה ביניהם שלא האמינו בו. ריבונך מכיר היטב את מפיצי השחיתות. 41 אם הכחישו את דבריך, אמור: "לי מעשיי ולכם מעשיכם, אתם אינכם אחראים למה שאני עושה ואינני אחראי למה שאתם עושים. 42 ויש כאלה ביניהם שמקשיבים לך,האם תוכל להשמיע לחירשים על אף שהם לא יבינו? 43 ויש כאלה ביניהם שמסתכלים בך (אך אינם רואים את סימני הנבואה שאלוהים נתן לך), האם תוכל להדריך את העיוורים על אף שהם אינם רואים? 44 אלוהים אינו מקפח את האנשים בכלום, אך הם מקפחים את עצמם.

45 וביום שיקבץ אותם ירגישו כאילו נשארו (בעולם הזה) רק שעה אחת, ויכירו זה את זה (לזמן קצר מאוד).

אלה שלא האמינו במפגש עם אלוהים ולא הלכו בדרך הישר , אכן יהיו המפסידים. 46 בין אם נראה לך חלק מהעונש שהכנו להם ובין אם תמות לפני כן, לבסוף הם יושבו אלינו. אלוהים הוא עד לאשר יעשו (בעולם הזה). 47 לכל אומה אנו שולחים שליח, ולאחר שהוא בא אליהם, הם יישפטו (ביום הדין) בצדק ולא יקופחו.

48 והם (הכופרים) אומרים: "מתי יתגשם האיום הזה (יום הדין) אם בצדק אתם צודקים ? 49 אמור: " אין ביכולתי להסיר רעה מעצמי או להביא טובה לעצמי בלי הרצון של אלוהים. לכל אומה נקבע זמן הקץ, וכשיגיע זמנם (למות) לא יוכלו לדחותו אף בשעה ולא להקדימו". 50 אמור: "איך תרגישו אם יבוא עליכם עונשו באישון לילה או באור יום? ומה הכופרים רוצים בזה שהם מבקשים להחישו? 51 וכאשר (יום הדין) יבוא במפתיע תאמינו בו? אף שכבר דרשתם שיגיע בהקדם? 52 אז יאמר לאלה אשר קיפחו: "טעמו את העונש הנצחי, האם אין זה הגמול הראוי לרע שעשיתם ?

53 ומבקשים לשאול אותך: "האם הוא אמת?" אמור: "כן, בריבוני! צדק הוא, ואתם לא תוכלו להימלט (מהעונש של אלוהים)". 54 ואם היה לכל נפש אשר קיפחה כל אשר בארץ, היא תפדה בו את עצמה (ביום הדין). וכאשר הם יראו את העונש, הם יתחרטו בסתר, ואז יוחל עליהם משפט צדק והם לא יקופחו. 55 רק לאלוהים כל אשר בשמים ובארץ.

והבטחת אלוהים צדק היא, ואולם רובם אינם יודעים. 56
הוא (אלוהים) מחייה וממית ואליו תושבו.

57 הוי, האנשים! כבר באה לכם הטפה (הקוראן)
מריבונכם, ובה רפואה ללב, והדרכה, ורחמים למאמינים.
58 אמור: בחסד של אלוהים וברחמיו, בזאת ישמחו, כי
הוא טוב יותר מכל אשר הם אוספים. 59 אמור: "הראיתם
מה הוריד אלוהים לכם כפרנסה , אולם אתם עשיתם חלק
ממנו אסור וחלק מורשה? האם אלוהים הרשה לכם זאת,
או שאתם משקרים בשם אלוהים? 60 ומה דעתם של אלה
המשקרים בשם אלוהים כי יקרה להם ביום תחיית-המתים?
אלוהים מעניק חסד לאנשים, אך רובם אינם מכירים תודה.

61 אין דבר שתעסוק בו, או קריאה שתקרא בקוראן, או
כל מעשה שתעשו מבלי שנהיה עדים לו כשתתחילו לעסוק
בו. אין דבר שייחבא מריבונך ולו כמשקל גרעין, בארץ או
בשמים, או קטן או גדול , והכול נרשם בספר ברור. 62 אך,
אכן הנאמנים לאלוהים, לא יהיה חשש לגורלם והם לא
ייעצבו, 63 אלה אשר האמינו והיו יראים, 64 להם הבשורה
בחיי העולם הזה ובעולם הבא. אין החלפה לדברי אלוהים,
וזוהי הזכייה העצומה. 65 אל יעציבו אותך דבריהם. אכן
הכוח העצום כולו שייך לאלוהים כולו, והוא הכול שומע
והכול יודע. 66 כל אשר בשמים ואשר בארץ שייך לאלוהים,
והם אינם אלה אשר עובדים משהו מלבד אלוהים, משתפים

(עבודה זרה) , הם הולכים אחרי דמיון שווא, והם משקרים אודות מה שהם מיחסים (לאלוהים). 67 הוא (אלוהים) אשר עשה לכם את הלילה חשוך למנוחתכם, ואת היום מאיר למען תראו לאורו, ויש בכל זה אותות לאנשים אשר שומעים.

68 הם אומרים שלקח אלוהים לעצמו בן. ישתבח שמו! הוא הבלתי זקוק לדבר, כי לו כל מה שבשמים ובארץ, האם יש לכם הוכחה לזה? האם תאמרו על אלוהים מה שאינכם יודעים? 69 אמור, אלה המייצרים שקרים על אלוהים לעולם לא יצליחו. 70 הנאה קצרה בעולם הזה, ואחר כך יושבו אלינו, ונתן להם לטעום את העונש החזק על מה שהיו כופרים

71 וספר להם על נוח כשאמר לבני עמו: "הוי, בני עמי! אם נוכחותי ביניכם וזה שאני מזכיר לכם את אותות אלוהים (מעליבה אתכם), דעו שאני סומך על אלוהים. החליטו ביניכם מה שאתם יכולים לעשות, אתם ואשר צירפתם לאלוהים, והכריזו את מה שאתם זוממים, אז הביאו את הקץ שלי ואל תתנו לי הזדמנות. 72 ואם אתם תדחו את (שליחותי), זכרו שאני לא ביקשתי מכם שכר, כי גמולי הוא מאלוהים, וצוויתי להיות מן המוסלמים (המתמסרים לאלוהים). 73 אך הם התנגדו לו, ואנו חילצנו אותו ואת כל אשר היו עמו באונייה, ועשינו אותם כמחליפים, הטבענו

את אלה אשר כפרו אותותינו. ראה מה היה סופם של המוזהרים.

74 אז שלחנו אחריו (נוח) שליחים לבני עמים אחרים, והם הביאו להם אותות בהירים, אך הם לא האמינו במה שכפרו בו מקודם. כך אנו אוטמים את הלבבות של אלה אשר עברו את הגבולות.

75 אז שלחנו אחריהם (השליחים) את משה ואהרון עם אותותינו אל פרעה ונכבדי עמו, אך הם התייהרו והיו אנשים פושעים. 76 וכאשר בא אליהם הצדק מאתנו, אמרו: " אכן זה בוודאי קסם ברור". 77 אמר משה: "האומרים אתם את הצדק כאשר בא אליכם, קסם הוא זה?" והקוסמים לעולם לא יצליחו. 78 הם (פרעה ואנשיו) אמרו למשה: "האם באת אלינו להעבירנו מהדת של אבותינו למען יהיה לכם השלטון בארץ? אנו לא נאמין לכם!"

79 ואמר פרעה: "הביאו אלי כל קוסם מאומן". 80 וכאשר באו הקוסמים, אמר להם משה: " הטילו את אשר אתם רוצים להטיל!" 81 וכאשר הטילו (את מטותיהם וחבליהם) , אמר להם משה: "מה שעשיתם הוא מעשה קסמים, ואלוהים יבטלו. אלוהים לא ייתן למעשה של מפיצי השחיתות להצליח. 82 אלוהים מאשר את הצדק בדבריו על אפם וחמתם של הכופרים המכחשים.

83 ולא האמינו למשה אלא רק מעטים מבני עמו , כי

פחדו שפרעה ושותפיו יענישו אותם ופרעה התנשא בארץ
ועבר כל גבול, ואכן הוא מהמופקרים. 84 ואמר משה: "הוי
בני עמי! אם אתם מאמינים באלוהים, אז סמכו רק עליו ,אם
אכן אתם מוסלמים (מתמסרים לו)" 85 והם אמרו: "אנו
סומכים על אלוהים ריבוננו! אל תעשה אותנו מבחן לאנשים
המקפחים, 86 והצילנו ברחמיך מן האנשים הכופרים".

87 וציווינו על משה ואחיו: "כי הקימו לבני עמכם במצרים
בתים , ועשו אותם למקומות אשר פונים אליהם, וקיימו את
התפילהובשר (טובות) למאמינים."

88 ואמר משה: "ריבוננו! אתה הענקת לפרעה ולאנשיו
רכוש כספים בחיי העולם הזה. ריבוננו! הם משתמשים בו
להתעות אנשים מדרכך. ריבוננו! הכחד את כספיהם ואטום
את לבבם ולא יאמינו עד אשר יראו את העונש הכואב"

89 אמר: "תפילתכם נענתה, לכן תתיישרו, ואל תלכו
בשביל של אלה שאינם יודעים".

90 והעברנו את בני ישראל את הים, ופרעה וגדודיו רדפו
אחריהם בזדון ואיבה, וכאשר עמד פרעה לטבוע, אמר:
"אני מאמין שאין אלוה מלבד האל שבני ישראל מאמינים
בו, ואני מן המוסלמים (המתמסרים) לו", 91 אז נאמר לו:
"רק עכשיו? וכבר מרדת מקודם והיית ממפיצי השחיתות.
92 אז היום נציל רק את גווייתך למען תהיה אות לבאים
אחריך. אך רוב האנשים מאותותינו מתעלמים.

93 וכבר הושבנו את בני ישראל במושב בטוח, ופרנסנו

אותם מכל טוב, והם לא נחלקו ביניהם אלא אחרי שהוענק להם הידע. ריבונך ישפוט ביניהם ביום תחיית-המתים במה שנחלקו בו.

94 אם יש לך ספק כל שהוא בנוגע למה שהורד אליך (מהעניין הזה), שאל את אלה שקראו את הספר (התורה והבשורה) לפניך.כבר בא אליך הצדק מריבונך, לכן, אל תהיה מן הספקנים, 95 ואל תהיה מאלה אשר מתכחשים לאותות אלוהים, כי אז תהיה מן המפסידים.

96 אלה אשר מילתו של אלוהים יצאה נגדם, לעולם לא יאמינו. 97 ולו הגיע אליהם כל אות, (לא יאמינו) עד שיראו את העונש הכואב 98 הן, לולא הייתה עיר שהאמינה, ואמונתה הועילה לה, כמו בני עמו של יונה, כאשר האמינו, הסרנו מעליהם את עונש הקלון בעולם הזה, ונתנו להם להתענג עד מועד שנקבע.

99 ולו רצה ריבונך היו מאמינים כל השוכנים בארץ, אך האם תכפה על האנשים להיות מאמינים? 100 אין נפש שתוכל להאמין אלא ברשותו של אלוהים, והוא ימלא בספק את אלה אשר לא ישכילו להבין.

101 אמור: "התבוננו בכל מה שיש בשמים ובארץ, אך האותות והאזהרות לא יעזרו לאנשים שאינם מאמינים. 102 האם הם מחכים לימים (של עונש) כמו הימים של אלה שעברו לפניהם. אמור: "חכו! ואני מחכה בין המחכים עמכם",

103 לאחר מכן, אנו נציל את שליחינו ואת המאמינים, כי עשינו זאת כחובה עלינו להציל את המאמינים.

104 אמור: " הוי האנשים! אם יש לכם ספק כל שהוא כלפי הדת שלי, איני עובד את אלה אשר תעבדו מלבד אלוהים, כי רק את אלוהים אשר ימיתכם אני אעבוד, וצוותי להיות מן המאמינים". 105 והפנה את פניך לדת, ואל תהיה מן המשתפים (עבודה זרה), 106 ואל תתפלל, מלבד אלוהים, לאשר לא יעזור ולא יזיק לך. ואם תעשה כן, אז אכן הנך מן המקפחים (את עצמם) 107 ואם יביא אלוהים עליך צרה, אין מישהו שיכול להסיר אותה מלבדו, ואם ירצה לגמול לך חסד, לא יוכל איש לעצור את חסדו, הוא יעניק את חסדו לאשר ירצה מבין עבדיו. והוא הסלחן הרחום.

108 אמור: " הוי, האנשים! כבר בא אליכם הצדק (הקוראן) מריבונכם, לכן, מי שמקבל את ההדרכה, הוא מקבל אותה בשביל עצמו, ומי שיתעה, הוא יתעה רק את עצמו. ואין אני אחראי למה שיקרה לכם". 109 לך בעקבות מה שהתגלה אליך, וחכה בסבלנות עד אשר ישפוט אלוהים, כי הוא הטוב שבשופטים.

סורה 11 : הוּד (הוּד)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 א.ל.ר. (אלף. לאם. ראא),

זה הוא הספר (הקוראן) אשר אותותיו מדויקים ופורשו מאת חכם בקי 2 כדי שלא תעבדו אלא את אלוהים. אני (הנביא) נשלחתי אליכם כדי להזהיר אתכם ולבשר לכם. 3 ובקשו סליחה וכפרה מריבונכם, ואז שובו אליו. והוא יעניק לכם מנעמים עד מועד שנקבע, ויעניק חסד למי שראוי לו. אך אם תסטו, חושש אני לכם מפני העונש של היום הגדול (יום הדין), 4 לבסוף תושבו אל אלוהים, והוא הכול-יכול.

5 כי הם מתאמצים כדי להסתיר ממנו את עצמם. האם הם אינם יודעים שכשהם מכסים בחוזקה את עצמם בבגדיהם, הוא יודע את אשר יסתירו או יגלו? כי אלוהים יודע את כול אשר בלבבות . 6 אין כל נפש חיה בארץ אלא שמאת אלוהים מתפרנסת, והוא יודע את משכנה כשהיא חיה, ויודע את מקום מותה, כי הכול (כתוב ומפורט) בספר ברור

7 והוא אשר ברא את השמים ואת הארץ בשישה ימים, כשכס המלכות היה מעל המים, למען יבחן אתכם מי בכם מיטיב לעשות. ואם תאמר, שלאחר המוות תקומו לתחייה, אלה אשר כפרו יאמרו: "אין זה אלא קסם גלוי ". 8 ואם אנו מאחרים את העונש מהם עד לזמן מסוים, יאמרו: "מה

מעכב אותו?" אולם ביום שיבוא עליהם העונש, לא יידחה
יותר, ומה שזלזלו בו יקיף אותם.

9 אם נעניק לבן אנוש מרחמינו, ואז נסיר זאת מעליו,
הוא מתייאש וכפוי-טובה, 10 אך אם נעניק לו מחסדינו
לאחר מצוקה שפגעה בו, הוא אומר: "חלפו הרעות מעליי",
ויהיה שחצן ומתגאה בעצמו. 11 מלבד אלה אשר התאזרו
בסבלנות ועשו את הטוב, להם שמורה סליחה וגמול גדול.

12 אולי אתה חושב שיחדל חלק ממה שהושרה אליך (כדי
להקל עליהם), וצר לך על כך שיאמרו: "למה לא הורד לו
אוצר ולא בא עמו מלאך?", (אך) אתה רק מזהיר, ואלוהים
אחראי לכל דבר. 13 ואולי יגידו: "הוא בדה אותו (הקוראן)",
אמור: "הביאו עשר סורות בדויות כמוהו, והזמינו לעזרתכם
את כל אשר תוכלו מלבד אלוהים, אם אתם אכן צודקים".
14 ואז אם לא ישיבו לכם, דעו, כי הוא (הקוראן) הורד
בידיעת אלוהים, וכי אין אלוה מלבדו,(אחרי כל זה), האם
לא תהיו מוסלמים (מתמסרים)?

15 מי אשר שואף לחיי העולם הזה וקישוטיו, נגמול להם
לפי מעשיהם בעולם הזה ולא יקופחו, 16 אלה הם אשר דבר
לא יהיה להם בעולם הבא מלבד אש הגיהינום, וכל מה
שעשו בעולם הזה ייפסל, ולא יהיה ערך למה שעשו.

17 האם אפשר להשוות אותם למי שיש בידו הוכחה
ברורה מאת ריבונו (הקוראן), ולצדו עומד עד, ולפניו ספרו

של משה כמדריך ורחמים לאנשים אשר האמינו בזה? אך לאלה אשר כפרו בזה מובטחת האש. על כן אל יהיה לך ספק בו, כי הוא הצדק מעם ריבונך, ואולם רוב האנשים לא האמינו.

18 ומי מקפח יותר מזה הבודה על אלוהים שקר? אלה יועמדו ביום הדין בפני ריבונם, והעדים יכריזו: "הנה הם אלה אשר המציאו שקר על ריבונם. אכן, קללת אלוהים על המקפחים", 19 אלה אשר מנעו אנשים מללכת בשביל של אלוהים, ורצו שהשביל יהיה עקום, והם אשר כפרו בעולם הבא 20 כל אלה לא יוכלו להימלט ממנו (אלוהים) בארץ, ואין להם אדונים מלבד אלוהים, העונש שלהם יוכפל. הם לא יכלו לשמוע (את הקוראן) ולא יכלו לראות (אותות אלוהים), 21 הם אלה אשר הפסידו את עצמם, ואבד להם זה אשר בדו, 22 אין ספק שבעולם הבא יהיו הם המפסידים ביותר.

23 אלה אשר האמינו והעושים את הטובות והנכנעים בפני ריבונם, אלה הם שוכני גן העדן, ולנצח יהיו בו. 24 משלם של שני הצדדים (הכופרים והמאמינים), כמו עיוור וחירש (מצד אחד), ושומע (מצד אחר). האם הם שווים זה לזה? הלא תבינו?

25 וכבר שלחנו את נוח אל בני עמו (הוא אמר להם): "אני מזהיר אתכם בלשון ברורה, 26 אל תעבדו אלא את

אלוהים, (ואם לא) אני מפחד שתקבלו עונש כואב ".
27 אמרו אלה אשר כפרו מבין מנהיגי בני עמו: "אנו רואים שאתה בן אדם כמונו, ואנו רואים כי הלכו בעקבותיך רק העלובים בינינו וחסרי הדעת, ואיננו רואים בכם שום יתרון עלינו ואנו חושבים שאתם משקרים.

28 (נוח אמר), "הוי, בני עמי! מה תאמרו אם יש לי הוכחה ברורה מריבוני, והעניק לי רחמים מאתו שנסתרו מכם, האם חושבים אתם שנכפה אותה עליכם ואתם בה מואסים? 29 "הוי, בני עמי! איני דורש מכם הון בעד שליחותי, כי שכרי מאלוהים, לכן לא אגרש מלפני את אלה שהאמינו שהם עומדים לפגוש את ריבונם. אני רואה שאתם אנשים בורים. 30 והוי, בני עמי! מי יעזור לי בפני אלוהים אם אני אגרש אותם מלפני? האם לא תזכרו? 31 ואין אני אומר לכם כי בידי אוצרות אלוהים, ואינני יודע את הנסתר, ואין אני אומר כי מלאך אני, ואיני אומר על אלה שתבוזו להם כי אלוהים לא יעניק להם כל טובה. אלוהים יודע מה שבנפשותיהם. (ואם זאת אעשה), אני אז אהיה מן המקפחים.

32 הם אמרו לו: " הוי, נוח! התנצחת עמנו והרבית להתנצח, הבא עלינו (את העונש) את שאיימת בו אם אתה צודק". 33 אמר: "אלוהים יביא אותו עליכם אם ירצה, ואין אתם יכולים לברוח מרצונו, 34 ולא תועיל לכם עצתי, אם

אלוהים יחליט לאפשר לכם לתעות בדרך ,הוא ריבונכם ואליו (כולם) חוזרים".
35 או שמא אומרים: "הוא בדה אותו", אמור: "אם בדיתי אותו, הרי רק עלי האחריות לחטאי, אך אני חף מחטאיכם".
36 והושרה לנוח: "מלבד אלה שכבר האמינו, לא יאמין עוד אף אחד מבני עמך, לכן אל תצטער על מעשיהם. 37 אז בנה את האונייה בהשגחתנו והשראתנו, ואל תבקש ממני לסלוח לאלה אשר קיפחו, כי הם אכן מוטבעים" 38 וכאשר היה נוח בונה את האונייה, וכשמנהיגים מבני עמו עברו על-פניו הם זלזלו בו, הוא אמר: "כשם שאתם מזלזלים בנו, גם אנו מזלזלים בכם כפי שאתם מזלזלים (בנו), 39 ואתם עומדים לדעת על מי יבוא העונש המשפיל, ועל מי יחול העונש הנצחי".
40 וכאשר באה פקודתנו ומים התחילו להגיח מהתנור, אמרנו (לנוח: "קח אתך אל האונייה זוג מכל מין יחד עם בני ביתך, פרט לאלה שכבר נחרץ גורלם- ואת כל המאמינים". אך רק מעטים אלה אשר האמינו אתו. 41 (נוח): "עלו אל האונייה, בשם אלוהים היא תפליג ותעגון, כי ריבוני אכן הוא הסולח והרחום". 42 ובהיות האונייה מהלכת בין גלים גבוהים כהרים, קרא נוח אל אחד מבניו, שלא הצטרף אליהם: "הוי בני! הצטרף אלינו ואל תהיה עם הכופרים". 43 אמר (הבן): "אני אמצא מחסה בהר שיגן עליי מפני

המים". אמר (נוח): "אין מגן היום מן הפסיקה של אלוהים, אלא רק למי שאלוהים ירחם עליו", ואז הפרידו ביניהם הגלים, והיה (בנו) בין הטובעים. 44 ואז נאמר: "אדמה! ספגי את המים שלך! שמיים! הפסיקו את הגשם!", אז פחתו המים והעניין נגמר, (והאונייה) עגנה על הר אל-ג'ודי, ואז נאמר: "אבדו הכופרים!"

45 וקרא נוח אל ריבונו, ואמר: "ריבוני! בני הוא מבני משפחתי, והבטחתך (להציל אותי ובני משפחתי) צדק היא ואתה הטוב בין השופטים" 46 אמר (אלוהים) , "הוי נוח, אין הוא מבני משפחתך, כי זה מעשה שאינו טוב. לכן, אל תשאל אותי מה שאין לך ידיעה עליו, אני מזהיר אותך שלא להיות בין הנבערים". 47 אמר (נוח): "ריבוני! אני מבקש מחסה אצלך מפני שאשאל אותך על אשר לא אדע, ואם לא תסלח לי ותרחם עלי אהיה גם אני מן המפסידים"

48 אז נאמר: "הוי, נוח! לך לשלום! ברכותינו יהיו עליך ועל האומות אשר אתך. אך, לאומות (אחרות) ניתן הנאה רק לזמן מה, ולאחר מכן ננחית עליהן עונש כואב ". 49 אלה סיפורי העבר הנסתר, אשר לא ידעתם עליו אתה ובני עמך לפני זה, לכן התאזר בסבלנות, כי העתיד שייך ליראי אלוהים.

50 ואל בני עאד שלחנו את (הנביא) הוד אחיהם, והוא אמר להם: " הוי, בני עמי! עבדו את אלוהים, כי אין לכם

אלוה מלבדו, וכי בכפירה שלכם אתם רק משקרים! 51 והוי, בני עמי! אין אני דורש מכם גמול (על המסר שאני מעביר לכם), אכן שכרי נמצא אצל מי שברא אותי, הלא תשכילו להבין? 52 והוי, בני עמי! בקשו סליחה מריבונכם והתחרטו בפניו בכנות, ואז יוריד לכם מן השמים גשמי ברכה ויוסיף לכם כוח על כוחכם, ואל תתרחקו ותהיו כופרים מכחשים!".

53 אמרו: "הוי הוד! לא הבאת לנו כל הוכחה ברורה, לכן, איננו נוטשים את (עבודת) אלילינו כפי שאתה רוצה, ואיננו מאמינים לך! 54 אנחנו רק יכולים להגיד שייתכן שאחד מאלילינו גרם לך להשתגע". הוד אמר: "אלוהים הוא העד שלי, והיו עדים גם אתם שאני מתנער מאשר אתם משתפים, 55 מלבדו. לכן, התנכלו לי כרצונכם, ואל תתנו לי שהות. 56 אני סומך על אלוהים, ריבוני וריבונכם, שאין ברוא אחד בעולם אשר בו הוא אינו שולט . ריבוני מוביל אל הדרך הישר.

57 ואם תתרחקו - אני כבר מסרתי לכם את אשר נשלחתי להביא אליכם , ריבוני יחליף אתכם באנשים אחרים מבלי שתוכלו להפריע לו בכלום. אכן, ריבוני שומר על כל דבר. 58 וכאשר באה פסיקתנו (להעניש אותם) , חילצנו ברחמינו את (הנביא) הוד ואת כל אלה אשר האמינו עמו וחילצנו אותם מן העונש הכבד. 59 והנה, (בני שבט) עאד כפרו באותות ריבונם ולא צייתו לשליחיו, וצייתו לצו כל עריץ

וקשה עורף, 60 לכן, רדפה אותם קללה בעולם הזה, וביום תחיית-המתים (מחכה להם עונש כבד), אכן (בני שבט) עאד כפרו בריבונם. אין יותר רחוקים מעאד, השבט של הוד

61 ואל (בני עם) ת'מוד (שלחנו) את אחיהם צאלח. והוא אמר: " הוי בני עמי! עבדו את אלוהים, שאין לכם אלוה מלבדו, הוא ברא אתכם מן האדמה, ונתן לכם לחיות בה. לכן בקשו את סליחתו ושובו אליו, כי ריבוני קרוב ועונה (למתפללים אליו)". 62 אמרו, "הוי, סאלח! כבר היית בקרבנו איש חכם ויציב לפני זה, האם אתה אוסר עלינו לעבוד את אשר עבדו אבותינו? יש לנו ספק גדול באשר אתה קורא לנו להאמין בו" 63 אמר:" הוי, בני עמי! הגידו לי: אם יש בידי הוכחה ברורה מריבוני, והוא העניק לי רחמים ממנו, מי יעזור לי נגד אלוהים אם לא אעשה כמצוותו? אתם רק תוסיפו לאבדון שלי.

64 והוי, בני עמי! הנה נאקה של אלוהים לאות לכם. תנו לה לרעות כרצונה באדמת אלוהים, ואל תפגעו בה לרעה, אחרת יפגע בכם עונש (כבד) וקרוב!" 65 אך, הם שחטו אותה. ואז אמר: "תיהנו מהחיים שלכם רק לעוד שלושה ימים, אני מבטיח לכם שההזהרה הזאת לא הייתה לשווא". 66 וכאשר באה פסיקתנו (להעניש אותם), חילצנו את צאלח ואת כל אלה שהאמינו עמו מהשפלת אותו היום. וריבונך הוא החזק והעזוז. 67 והצווחה נחתה על אלה אשר

קיפחו, ואז נהיו לגופות של מתים אשר מוטלים בבתיהם, 68 כאילו מעולם לא היו בחיים. בני ת'מוד כפרו בריבונם! ולכן, אבדו בני שבט ת'מוד.

69 שליחינו (המלאכים) באו לאברהם עם הבשורות. הם בירכו אותו לשלום, והוא בירך אותם לשלום, ואז הוא מיהר להביא להם עגל שמן צלוי, 70 וכאשר ראה שידיהם לא נוגעות בו (באוכל), הופתע מהם והחל לפחד מהם. אבל, הם אמרו לו: "אל תפחד! אנו (מלאכים) נשלחנו אל העם של (הנביא) לוט". 71 אך, אשתו שהייתה עומדת בקרבתם (ושמעה את מה שהם אומרים) , צחקה כאשר הם בישרו לה על הולדת יצחק (מפני שהיא הייתה עקרה) , ואחרי יצחק את יעקוב 72 היא אמרה: "אוי לי! כיצד אלד אם גם אני וגם בעלי באים בימים? בצדק זה דבר מוזר ! 73 הם אמרו (המלאכים): "האם יש משהו בלתי אפשרי עבור אלוהים? רחמי אלוהים וברכותיו עליכם בני הבית, כי הוא (אלוהים) מהולל ורב-תפארת".

74 וכאשר נרגע אברהם וניתנה לו הבשורה, הוא המשיך להתנצח עמנו אודות בני עמו של לוט. 75 כי אברהם היה סבלן, ומרבה להתפלל אל אלוהים, ותמיד פונה לאלוהים. 76 הוי, אברהם! עזוב את זה! הנה כבר הגיעה החלטת ריבונך, והעונש מגיע אליהם, ואין לעצור אותו. 77 בבואם של שליחינו (המלאכים) אל (הנביא) לוט, בואם היה קשה

בעיניו, והיה עליו למעמסה, ואמר: "זה הוא יום קשה".
78 האנשים מבני עמו באו אליו במהירות, והם היו עושים
את הרע ,אמר להם: " הוי בני עמי! הנה בנותיי! הן טהורות
יותר עבורכם. יראו את אלוהים ואל תמיטו עליי קלון
ב(התקפת) אורחיי, האין בכם איש שהולך בדרך הישר?"
79 אמרו: "אתה כבר יודע כי אין לנו רצון על בנותיך, ואתה
יודע מה רצוננו".

80 לוט אמר: " אם רק היה לי הכוח לעצור אתכם או אם
יכולתי להיעזר בבעל כוח חזק!" 81 אמרו :"הוי, לוט! אנו
שליחי ריבונך, אינם יכולים להגיע אליך! הוצא את בני ביתך
בלילה הזה, ואל יביט אחד מכם לאחור, פרט לאשתך, אשר
יקרה לה מה שיקרה לאחרים. המועד שלהם הוא בבוקר,
האין הבוקר קרוב?". 82 וכאשר ניתן צווונו נגדם, הפכנו
את (העיר הזאת) על פיה: מה שעליה אל תחתיה, והורדנו
עליה צרורות של אבנים מעופרת , 83 אשר מסומנות לפי
(הוראות) ריבונך. אכן, עונשם של המקפחים לא היה רחוק
(מהם)!

84 ואל בני מדין שלחנו את (הנביא) שועיב אחיהם.
אמר:"הוי, בני עמי! עיבדו את אלוהים, כי אין לכם אלוה
אחר מלבדו, ואל תרמו במידה ובמשקל , אני רואה כי
המצב שלכם הוא טוב, אך אני מפחד כי יבוא עליכם העונש
המקיף. 85 הוי, בני עמי! היו אמינים במידות ובמשקלים ואל

תפחיתו לאנשים מן המגיע להם, ואל תפיצו שחיתות בארץ.
86 מה שאלוהים התיר לכם (מהרווח שמגיע לכם) זה מה שהכי טוב עבורכם, אם אתם אכן מאמינים אמתיים. אך אינני אחראי למה שתעשו.

87 אמרו: " הוי, שועיב! האם תפילתך מצווה עליך לדרוש מאתנו שנעזוב את אשר עבדו אבותינו, וכי נפסיק לעשות ברכושנו כרצוננו? (והוסיפו בזלזול) , האם אתה היחיד בינינו אשר הוא סבלן והולך בדרך הישר?"

88 אמר (שועיב): "הוי, בני עמי! מה תגידו: אם יש לי הוכחה ברורה מריבוני, וגם העניק לי פרנסה טובה מאתו. אינני מבקש להרשות לעצמי את אשר אני מונע מכם לעשות,אלא לתקן במידת האפשר . ולא אצליח אלא רק ב(סיוע) אלוהים שעליו אני סומך ואליו אני פונה (לעזרה)
89 והוי, בני עמי! אל תתנו להתנגדות שלכם אליי להביא עליכם אסון כאסון שנפל על בני עמו של (הנביא) נוח, או על בני עמו של (הנביא) הוד, או על בני עמו של (הנביא) צאלח, ונוסף לכל זה אנשי (הנביא) לוט אינם רחוקים מכם.
90 בקשו סליחה מריבונכם, ופנו אליו בחרטה, כי ריבוני רחום וחומל.

91 אמרו: "הוי, שועיב! אין אנו מבינים הרבה ממה שאתה אומר. ואנו רואים שאין לך שום כוח עלינו, ולולא בני משפחתך היינו רוגמים אותך באבנים, ואין לך ערך

וכבוד בעינינו." 92 אמר (שועיב): " הוי, בני עמי האם בני משפחתי מוערכים בעיניכם יותר מאלוהים, עד כדי כך שפניתם עורף למה שהוא ציווה אתכם? ריבוני בקי בכל אשר אתם עושים". 93 והוי, בני עמי! המשיכו לעשות מה שאתם עושים, וגם אני אעשה כרצוני, אך סופכם שתדעו על מי יבוא עונש משפיל ומי הוא הכוזב. חכו וראו מה יקרה לכם, וגם אני מחכה אתכם.

94 וכאשר נחת עליהם העונש, חילצנו את (הנביא) שועיב ואת אלה אשר האמינו אתו, ברחמנות מאתנו. אך אלה אשר קיפחו, נחתה עליהם הצווחה, ואז נהיו לגופות של מתים אשר מוטלים בבתיהם. 95 (והושמדו) כמו שמעולם לא חיו בבתיהם. האבדון לאנשי עם מדין כפי שאבדו בני העם ת'מוד.

96 וכבר שלחנו את משה עם אותותינו ועם הוכחה ברורה, 97 אל פרעה ואנשי שלטונו. אך האנשים הלכו אחרי פקודתו של פרעה, ואין דרכו של פרעה ישרה. 98 (ולכן פרעה) יצעד בראש בני עמו ביום תחיית-המתים ויובילם אל אש הגיהינום. כמה רע המקום אשר אליו הם ייכנסו, 99 וקללה רדפה אותם בעולם הזה, וקללה תרדוף אותם גם ביום תחיית-המתים. כמה נורא מה שהם יקבלו בנוסף למה שקיבלו בעולם הזה.

100 זה אשר סיפרנו על מה שקרה לכמה (אנשי)

ערים בעבר, חלק מהם עדיין קיימים וחלק מהם הוכחדו. 101 אך לא אנחנו קיפחנו אותם, אלא הם קיפחו את עצמם. האלילים שאליהם התפללו לא עזרו להם כלל כאשר בוצע הצו של ריבונך. להפך, הם הוסיפו להם עונש על עונשם.

102 כזה הוא העונש של ריבונך כאשר הוא מעניש את אנשי הערים בכפירתם, ועונשו כואב וחזק. 103 בזה יש אות לאלה שפוחדים מעונש העולם הבא, ביום שיקובצו כל האנשים לדין, וביום הזה כולם יהיו נוכחים. 104 ואיננו מאחרים אותו (את יום הדין) רק עד למועד שנקבע. 105 כאשר (יום הדין) יבוא, לא יוכל אדם לדבר בלי לקבל רשות (מאלוהים), וביניהם יהיו האומללים והמאושרים.

106 אולם, האומללים, הם אלה שיהיו באש הגיהינום, בה ינשפו ויזעקו. 107 לנצח הם יהיו שם, כל עוד יתקיימו השמים והארץ, אלא אם ירצה ריבונך אחרת. כי ריבונך עושה כרצונו. 108 אך, המאושרים הם אלה שיהיו בגן העדן, ולנצח יהיו בו, כל עוד השמים והארץ קיימים, אלא אם ירצה ריבונך אחרת, תהיה זו מתנה שאינה מתכלה. 109 שלא יהיה לך ספק בנוגע למה שאלה עובדים. הם אינם עובדים אלא את מה שעבדו אבותיהם לפניהם. אנחנו בוודאות ניתן להם את כל המגיע להם ואיננו מחסירים.

110 כבר נתנו למשה את הספר , אך היו בין האנשים חילוקי דעות לגביו, ולולא החלטה קודמת מריבונך,

היה שופט ביניהם (בעולם הזה), ואכן, הם בספק ברור. 111 ואכן, לכולם ייתן ריבונך את שכרם, כי הוא אשר בקי במה שהם עושים.

112 על כן, היה ישר באשר צווית, עם אלה אשר ביקשו סליחה אתך, ואל תתנשאו , כי אלוהים רואה את כל אשר תעשו. 113 ואל תבטחו באלה אשר קיפחו , כדי שלא תפגע בכם האש. אז אין לכם אדון (גואל) מלבד אלוהים, ולא תינצלו. 114 וקיים את התפילה בקצות היום, וחלק מהלילה, כי המעשים הטובים מכפרים על המעשים הרעים. וזו הזכרה לאלה אשר רוצים להיזכר. 115 והתאזר בסבלנות, כי שכרם של עושי הטוב לא ילך לאיבוד אצל אלוהים.

116 ולא היו בקרב הדורות שקדמו לכם אנשים שהתנגדו למעשים רעים אשר היו בארץ, אלא מעטים מאלה אשר חילצנו מהם, והמשיכו אלה אשר קיפחו במה שהיו מתענגים בו, ולכן, היו פושעים. 117 ולא היה ריבונך מכחיד את הערים בעושק כאשר התושבים היו מתקנים את מעשיהם

118 לו רצה ריבונך, היה עושה את כל האנשים אומה אחת, אך הם ימשיכו להיות שונים, 119 מלבד חלק אשר עליהם הוא ריחם לשם כך ריבונך יצר אותם. על כן פסק ריבונך: "למלא את הגיהינום מן השדים והאנשים יחד".

120 אנחנו חושפים לפניך הכול על קורות שליחינו אשר קדמו לך כדי לחזק את לבך. ובזאת (בסורה זו) בא אליך

הצדק והאזהרה והזכרה למאמינים. 121 ואמור לאלה אשר לא האמינו: "עשו כל מה שאתם רוצים, ואנו נעשה כל מה שאנו רוצים, 122 וחכו, גם אנו מחכים". 123 ,לאלוהים שייכים כל נסתרי השמים והארץ, ואליו יושב כלדבר. לכן, עבוד אותווהיסמך עליו, כי ריבונכם אינו מתעלם ממה שאתם עושים.

סורה 12 : יוסוף (יוסף)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 א.ל.ר. (אלף.לאם.ראא),

רא , אלה הם אותותיו (משפטיו) של הספר הברור (הקוראן). 2 אנו הורדנו אותו קוראן ערבי למען תוכלו להבין אותו. 3 אנו נספר לך את הדברים הטובים ביותר על-ידי מה שגילינו לך מהקוראן הזה, אפילו שלפני זה (לפני הקוראן) היית מאלה אשר אינם יודעים .
4 כאשר יוסף אמר לאביו: "הוי, אבא! אני ראיתי (בחלום) אחד-עשר כוכבים ואת השמש והירח, ראיתי אותם לי סוגדים" 5 אמר : "הוי, בני! אל תספר את אשר חלמת לאחיך כדי שלא יתכננו מזימות נגדך. כי השטן הוא אויב גלוי לאנשים. 6 וכך בוחר בך ריבונך ומלמדך לפרש את החלומות שאחרים יראו, וישלים את חסדו עליך

ועל משפחת יעקוב, כפי שהשלים את חסדו על אבותיך,
אברהם ויצחק לפניך. ואכן ריבונך יודע הכול וחכם מכול."
7 בסיפור של יוסף ואחיו יש אות (ולקח) לשואלים. 8
וכאשר אמרו: "יוסף ואחיו (בנימין) אהובים על אבינו יותר
מאתנו, למרות שאנו הרבים והחזקים. זה ברור שאבינו
טועה לחלוטין! 9 (לכן, הבה) נהרוג את יוסף או שנשליך
אותו לארץ רחוקה, ואז אהבת אביכם תופנה רק אליכם
ונהיה אנשים מצליחים יותר בלעדיו". 10 אמר אחד מהם
: "אל תהרגו את יוסף, והשליכו אותו למעמקי בור, ייתכן
שאחת השיירות תמצא אותו, אם בכל זאת רוצים לעשות.
11 אמרו:"הוי, אבינו! מדוע אינך בוטח בנו על (חיי)
יוסף? שהרי לטובתו אנו דואגים. 12 שלח אותו עמנו מחר,
הוא ישחק וישמח ואנו נשמור עליו". 13 אמר (יעקוב):"אני
אדאג מאוד אם תיקחו אותו עמכם, ואני מפחד שהזאב
יטרוף אותו כשאתם לא תשימו אליו לב". 14 אמרו: "אם
יאכל אותו הזאב בעוד אנו רבים וחזקים, יהיה זה כישלון
גדול עבורנו".

15 וכאשר לקחו אותו, ולאחר שתכננו להשליכו לתוך
הבור, אמרנו לו: "עוד תזכיר להם את המעשה הזה בלי
שהם ירגישו". 16 וחזרו אל אביהם בערב בוכים, 17 אמרו
:"הוי, אבינו! אנו הלכנו להתחרות בינינו והשארנו את
יוסף ליד כלינו, ואז אכל אותו הזאב, אך אתה לא תאמין

לנו למרות שאנחנו אומרים את הצדק ". 18 והביאו את הבגדים של יוסף ועליהם דם מזויף. אמר (יעקוב): "הנפש שלכם הדיחה אתכם לעשות משהו מרושע! אך עליי להיות סבלן, ואלוהים יעזור לי על אשר תיארתם לי".

19 והגיעה שיירה, ושלחו אחד מהם לשאוב מים. וכאשר הוא הוריד את הדלי שלו הוא קרא: "איזו בשורה! מצאתי נער בבור!" והם הסתירו אותו בתוך הסחורה שלהם, אך אלוהים ידע היטב מה הם עושים. 20 ומכרו אותו בעבור סכום זעום, בעבור מטבעות ספורים, וכה מעט הם העריכו אותו.

21 האיש ממצרים אשר קנה אותו אמר לאשתו: "התייחסי אליו בכבוד, כי אולי הוא יועיל לנו או שנאמץ אותו כבננו". וכך ביססנו את יוסף בארץ , כדי ללמד אותו לפרש אירועים. לאלוהים יש שלטון על הכול, ואולם רוב האנשים אינם יודעים זאת. 22 וכאשר גדל (יוסף) ונהיה חזק הענקנו לו חכמה ודעת. אכן, כך נגמול למיטיבים

23 זאת (אשת השר הראשי של פרעה) אשר היה בביתה ניסתה לפתות אותו, ונעלה את הדלתות, ואמרה: "בוא אליי". הוא אמר: "ישמור אותי אלוהים! אדוניי התייחס אליי בצורה מכובדת, וכי לעולם לא יצליחו המקפחים ". 24 והיא חשקה בו, ואולי היה חושב להתמסר אליה אלמלא

ראה את אות ריבונו. עשינו זאת כדי להרחיק את הרעה ואת התועבה ממנו. כי היה מעבדינו הנאמנים.

25 והוא רץ לקראת הדלת לברוח, אבל היא רצה אחריו לתפוס אותו, ואז היא קרעה את חולצתו מאחור. שניהם מצאו את בעלה מחכה ליד הדלת. אמרה: "מה דינו של מי שרצה לעשות מעשה תועבה עם אשתך, אם לא מאסר או עינוי כואב?". 26 אמר: "היא ניסתה לפתות אותי", ועד מבני ביתה העיד: "אם חולצתו קרועה בחלקה הקדמי, הרי היא צודקת והוא מהמשקרים, 27 אך אם חולצתו קרועה בחלקה האחורי , הרי היא משקרת והוא מהצודקים". 28 וכאשר ראה (בעלה) כי חולצתו קרועה מאחור, אמר: " זה מהמזימות שלכן , ואכן המזימות שלכן נוראיות. 29 יוסף, אל תשים לב לזה, ואת, בקשי סליחה על חטאייך, מפני שאכן היית מהחוטאים".

30 ואמרו נשים בעיר: "אשת השר הראשי (של פרעה) חשקה במשרת שלה ורצתה לפתות אותו, אנו רואות שהיא בטעות ותעייה ברורה" 31 וכאשר היא שמעה על דברי הרכילות שלהן, היא הזמינה אותן, והכינה להן מקום ישיבה נוח, ונתנה סכין ביד כל אחת, ואמרה: "צא אליהן". וכאשר הנשים ראו את יוסף נדהמו מיופי מראהו עד כי חתכו את ידיהן, ואמרו: "ישמרנו אלוהים! אין זה בן-אדם. אין זה אלא מלאך אציל". 32 אמרה: "הנה הוא זה אשר

גיניתן אותי בגללו. אמנם רציתי לפתות אותו, אך הוא כבש את יצרו. ובכן, אם הוא לא יעשה מה שאני דורשת ממנו, הוא בטוח ייכלא ויושפל". 33 אמר: "ריבוני! המאסר טוב לי ממה שהן מזמינות אותי לעשות, ואם לא תרחיק ממני את מזימותיהן, איכנע ואהיה בין הנבערים!". 34 ונענה לו ריבונו, והרחיק ממנו את מזימתן, כי הוא השומע והיודע הכול.

35 ואז, למרות שהם ראו את הסימנים (שהוא חף מפשע), הם החליטו לכלוא אותו לזמן-מה. 36 ונכנסו אתו אל בית-הסוהר שני בחורים צעירים. אמר אחד מהם: "אני ראיתי (בחלומי) שאני סוחט ענבים לעשות יין", והאחר אמר: " אני ראיתי (בחלום) שאני נושא לחם על ראשי ועוף אוכל ממנו ". (שניהם אמרו):" הודע לנו את פירוש החלום, אנו רואים שאתה מהמיטיבים".

37 אמר: "כל מזון שנקבע מהאל כחלקכם, באפשרותי להסביר לשניכם את מהותו לפני הגיעו אליכם. זה הוא מה שלימדני ריבוני, כי אני נטשתי את הדת של אנשים אשר אינם מאמינים באלוהים, והם בעולם הבא אכן כופרים 38 והאמנתי בדת אבותיי, אברהם, יצחק, ויעקוב, ואסור היה לנו לשתף עם אלוהים אף אליל. זה החסד של אלוהים עלינו ועל כל האנשים , ואולם רוב האנשים לא יכירו טובה. 39 הוי, חבריי! בכלא, האם עבודת אלילים מפוזרים טובה

יותר מעבודת אלוהים, האחד והכול יכול? 40 מה שאתם עובדים מלבדו אינם אלא שמות שאתם ואביכם קראתם להם בלי כל רשות מאלוהים. השלטון בידי אלוהים לבדו, והוא ציווה שלא תעבדו זולתו, זו הדת המדויקת, אך רוב האנשים אינם יודעים.

41 הוי חבריי בכלא , אכן, אחד משניכם עתיד להגיש יין לאדונו, והשני ייצלב והציפורים יאכלו מראשו. כבר נחרץ הדבר אשר שאלתם עליו". 42 אז אמר לאחד שחשב שהוא יינצל: "הזכר אותי בפני אדונך". אך השטן גרם לו לשכוח להזכיר אותו בפני אדונו, והוא (יוסף) נשאר בבית-הסוהר למשך כמה שנים.

43 ואמר המלך: "(בחלום) ראיתי שבע פרות שמנות, והנה שבע פרות רזות אוכלות אותן, ושבע שיבולים ירוקות ושבע שיבולים יבשות. הוי, אנשים נכבדים! תנו דעתכם על אשר ראיתי , אם אתם יכולים לפרש חלומות" 44 הם אמרו: "אלה חלומות מבלבלים, ואין אנו יודעים לפרש חלומות כאלה".45. והאחד מהשניים אשר ניצל, נזכר (ביוסף) אחרי זמן מה, ואמר: "אני אודיע לכם את פשרו, תנו לי ללכת (אל יוסף)".

46 (אמר לו): "הוי, יוסף הצדיק! מה דעתך על שבע פרות שמנות הנאכלות משבע (פרות) רזות, ושבע שבולים ירוקות לצד שבע שיבולים יבשות. אמור לי כדי שאוכל

לחזור לאנשים כדי שידעו". 47 אמר : "שבע שנים אתם זורעים כרגיל , אך את מה שתקצרו תאחסנו, מלבד כמות קטנה אשר ממנה תאכלו. 48 אחריהן יבואו שבע שנים קשות שתאכלנה (שתצרכו במהלכן) את כל מה שחסכתם פרט לכמות קטנה אשר אותה תשמרו, 49 אז תבוא שנה שבה יירד גשם, ובה יהיה שפע בפרי".

50 ואמר המלך: "הביאו אותו אליי!". כאשר בא השליח אל יוסף, אמר יוסף: "חזור אל אדונך ושאל אותו על הנשים אשר חתכו את ידיהן. אכן, ריבוני יודע את מזימותיהן". 51 אמר: " מה הייתה כוונתכן ברכילותכן על יוסף?", אמרו: "חלילה לנו מאלוהים! אין אנו יודעות עליו כל רע". אז אמרה אשת השר הראשי (של פרעה): "עתה ייצא הצדק לאור, אני ניסיתי לפתות אותו, והוא אכן מהצדיקים,

52 " כדי שיידע כי לא בגדתי בו בסתר, וכי אלוהים לא ידריך את תחבולת הבוגדים" 53 ואינני מזכה את עצמי, כי היצר של האדם מדיח אותו לעשות את הרע, פרט לאשר עליו ירחם ריבוני. כי ריבוני הוא הסלחן והרחום.

54 ואמר המלך: "הביאו אותו אליי ואקח אותו לעצמי ". וכאשר הוא בא, המלך אמר לו : "הנך מהיום תשכון אתנו, ואמין בשבילנו". 55 אז אמר: " מנה אותי אחראי למאגרי הארץ, כי אני שומר מסור ובעל ידע רב".56. וכך ביססנו את מעמדו של יוסף בארץ , להתהלך בתוכה בכל

מקום אשר ירצה, וכך נעניק רחמינו לאשר נרצה ולא נגרע משכרם של המיטיבים, 57 ואולם גמול העולם הבא טוב יותר לאלה אשר האמינו והיו יראים (מאלוהים).

58 והאחים של יוסף הגיעו והציגו את עצמם לפניו, הוא הכיר אותם, אך הם לא הכירו אותו. 59 אולם לאחר שסיפק להם את צורכיהם, אמר: "הביאו אליי את אחיכם מצד אביכם. הלא תראו כי אני מעניק את המידה במלואה, וכי אני המועדף שבמארחים, 60 ואם לא תביאו אותו אליי, לא תהיה לכם עוד תבואה מאתי ולא תוכלו להגיע אלי יותר". 61 הם אמרו: "ננסה לשכנע את אביו לשלוח אותו אתנו, ואכן נעשה כמיטב יכולתנו!"

62 ואמר (יוסף) למשרתיו: "שימו את כספם באמתחותיהם למען ימצאוהו בשובם למשפחותיהם, אולי יחזרו". 63 וכשחזרו אל אביהם הם אמרו: "הוי, אבינו! נמנע המזון מאתנו, על כן לח עמנו את אחינו למען נביא סחורה. ואנו עליו שומרים". 64 אמר (יעקוב): "האוכל להאמין לכם שתשמרו עליו כשם שהאמנתי לכם שתשמרו על אחיו לפני זה? אלוהים הוא הטוב שבשומרים והוא הרחום שברחומים".

65 וכאשר פתחו את אמתחותיהם, והנה מצאו שכספם הוחזר אליהם. והם אמרו: "הוי, אבינו! מה עוד נבקש! הנה כספנו הוחזר אלינו, ונוכל לפרנס את משפחותינו, ונשמור

על אחינו, ונקבל משא טוב יותר, מה שהבאנו כעת זה רק מעט." 66 אמר: "אני לא אשלח אותו אתכם אלא לאחר שתתחייבו בשבועה לפני אלוהים שתחזירו אותו אליי, אלא אם כן לא תוכלו להגן אפילו על עצמכם". וכאשר נשבעו לו, אמר: "אלוהים מפקח על אשר הסכמנו".

67 ואמר: "הוי, בניי! אל תכנסו משער אחד אלא משערים שונים, אינני יכול לעזור לכם בכלל בפני (גורל) אלוהים. כי ההחלטה בידו, ועליו איסמך, ועליו יישענו הנסמכים". 68 וכאשר נכנסו כפי שאמר להם אביהם, ואכן לא הייתה להם שום יכולת בפני (גורל) אלוהים. זו הייתה רק משאלה בלב של יעקוב אשר הוא הביע. הוא היה בעל ידע אשר הענקנו לו, אבל רוב האנשים אינם יודעים.

69 כאשר (האחים) נכנסו אל יוסף, הוא קיבץ אליו את אחיו (בנימין), אמר לו: "אכן, אני אחיך, אך אל תצטער על אשר הם היו עושים". 70 ולאחר שסיפק את צורכיהם במזון, הוא הניח את כוס המשקל באמתחת אחיו. אז כרוז קרא: "אתם אנשי השיירה! גנבים אתם!". 71 אמרו ופנו אליהם: "ומה אבד לכם?", 72 אמרו: "אבד לנו הגביע של המלך, ומי שיחזיר אותו יקבל משא של גמל נוסף ,וזה באחריותי ". 73 אמרו (האחים): "אנו נשבעים באלוהים! ואתם כבר יודעים כי לא באנו להשחית בארץ וכי אין אנו גנבים". 74 אז אמרו (אנשיו של יוסף): "ומה הוא עונשו של

הגנב ,אם אתם משקרים?". 75 אמרו (האחים): "העונש המגיע לזה שבאמתחתו תימצא הגניבה, זה שהוא יהיה לעבד, כך אנו מענישים את המקפחים". 76 אז הוא התחיל (לחפש) באמתחות של אחיו לפני שחיפש (באמתחת) של אחיו, ולבסוף הוציא אותו (הגביע) מאמתחתו של אחיו (בנימין), אכן הדרכנו את יוסף אל התחבולה הזאת, משום שלא היה ביכולתו לפי דין המלך לקחת את אחיו בלי סיבה, אלא אם ירצה אלוהים. אנחנו מעלים בדרגות את אשר נרצה, ומעל כל איש דעת מצוי מי שהוא בעל דעת בקי ממנו .

77 ואז אמרו האחים: "אם הוא גנב אז בטח גם אחיו (יוסף) גנב לפניו!". יוסף (שמע אותם, אך) שמר זאת בליבו ולא העיר להם על כך, ואמר: (בליבו), "המעמד שלכם הוא הרבה יותר גרוע ממה שאתם אומרים ואלוהים יודע יותר ממה אשר אתם מתארים". 78 אז אמרו (האחים): " כבוד השליט! יש לו אב זקן וישיש, על כן קח לך אחד מאתנו במקומו, רואים אנו כי אתה איש רב חסד" 79 אמר: "ישמרנו אלוהים! לא ניקח אלא את זה אשר אצלו מצאנו את חפצנו, אחרת אנו נהיה מקפחים ".

80 לאחר שהם איבדו תקווה מזה, הם התייעצו ביניהם. אמר האח הגדול שבהם: "אתם יודעים כי אביכם קיבל מכם התחייבות בשמו של אלוהים, וכבר קודם לא קיימתם את

הבטחתכם כלפי יוסף. לכן אני לא אעזוב את הארץ הזאת עד שירשה לי אבי, או עד אשר יצווה אותי אלוהים, כי הוא הטוב שבשופטים. 81 שובו אל אביכם והגידו לו, הוי אבינו! בנך אכן גנב, ורק על אשר ידענו נעיד ואין אנו יודעים את הנסתר, 82 ושאל את אנשי העיר אשר היינו בה ואת אנשי השיירה אשר באנו בה. אנו אכן אומרים את הצדק!"

83 אמר: "לבכם השיאכם לעולל דבר-מה. עלי להתאזר בסבלנות, ויתכן שאלוהים יחזיר את כולם אליי, כי הוא היודע והחכם". 84 ואז התרחק מהם (והרהר): "יגוני גדול ביותר על אובדנו של יוסף". העיניים שלו חשכו מרוב עצב, והוא כולו התמלא בצער ויגון. 85 אמרו: "באלוהים! האם לא תפסיק להזכיר את יוסף עד שייגמר לך הכוח או תמות?" 86 אמר להם: "אני רק מתלונן על צערי ויגוני לאלוהים,אלוהים גרם לי לדעת דברים שאינכם יודעים". 87 "הוי, בניי! לכו ובקשו לגלות ידיעות על יוסף ועל אחיו, ואל תתייאשו מן הרחמנות של אלוהים, כי רק אנשים כופרים מתייאשים מהרחמנות של אלוהים".

88 וכאשר נכנסו אליו (אל יוסף) אמרו: "הוי כבוד השליט! מצוקה פגעה בנו ובבני ביתנו, והבאנו מעט כסף, תן לנו בבקשה מידת מזון מלאה או עשה צדקה עמנו, כי אלוהים גומל לנותני צדקה". 89 (יוסף) אמר להם: "האם אתם זוכרים את מה שעשיתם ליוסף ולאחיו בהיותכם

נבערים?" 90 הם אמרו: "האם אתה בצדק יוסף!", אז הוא אמר להם: "אכן, אני יוסף וזה אחי, אלוהים העניק לנו חסד. הצדק הוא שאלוהים לא יגרע מהגמול של המיטיבים".

91 הם אמרו: "באלוהים! אכן אלוהים רומם אותך מעלינו, ואנו אכן היינו חוטאים". 92 אמר: "היום אין אשמה עליכם, ואלוהים יסלח לכם, כי הוא הרחום ברחומים. 93 קחו את חולצתי זו והניחוה על פני אבי וכך יאירו עיניו, אחר כך הביאו את כל בני ביתכם".

94 כאשר יצאה השיירה, אמר אביהם: "אולי תחשבו שאני מדמיין, אך בוודאות הרחתי את הריח של יוסף..". 95 אמרו:"באלוהים! עדיין אכן אתה שקוע בטעותך הקודמת". 96 כאשר הגיעה הבשורה הטובה והניחו את החולצה של יוסף על פניו (של יעקוב), הוא שב לראות, ואז אמר: "הלא אמרתי לכם, כי אני יודע מאלוהים את אשר אינכם יודעים?!" 97 הם אמרו: " הוי, אבינו! בקש למעננו סליחה מאלוהים על חטאינו, כי אכן היינו חוטאים". 98 אמר: "אבקש מריבוני לסלוח לכם, כי הוא הסולח והרחום".

99 וכאשר הם נכנסו אל יוסף, הוא קיבץ אליו את הוריו ואמר להם: "היו ברוכים ובטוחים במצרים, אם ירצה אלוהים". 100 ואז הוא העלה את הוריו על כיסא הכבוד וכולם סגדו לו. ואמר:"הוי, אבא! הנה פשר חלומי, ריבוני

הגשים אותו, הוא עשה אתי חסד כאשר הוא שחרר אותי מבית הסוהר, והביאו אתכם אליי מן המדבר, לאחר שהשטן גרם פירוד ביני לבין אחיי, כי ריבוני המיטיב והעושה חסד למי שהוא רוצה, והוא היודע והחכם.

101 ריבוני! אתה הענקת לי מלכות ולימדתני את פשר החלומות. אתה בורא השמים והארץ, והאדון שלי בעולם-הזה ובעולם-הבא. הבא עליי את המוות בעודי מוסלם (מתמסר), וצרפני אל הישרים".

102 זהו אחד מן המקרים הנסתרים אשר אנו מגלים לך (מוחמד), שהרי לא היית איתם כאשר הם החליטו לעשות את מה שעשו וכשהם תכננו את המזימה. 103 אך רוב האנשים אינם מאמינים אפילו אם תשקוד. 104 ואין אתה מבקש גמול מהם על כך, שהרי זה (הקוראן) הוא הזכרה לכל העולמים.

105 רבים הם האותות שבשמים ובארץ אשר הם רואים כל הזמן אך פונים להם עורף, 106 לא יאמינו רבים מהם באלוהים אלא כשהם משתפים (אלילים). 107 האם הם בטוחים שהעונש חובק הכול של אלוהים לא ינחת עליהם? או שלא תבוא עליהם השעה (יום הדין) בהפתעה, מבלי שהם ירגישו? 108 אמור: "זה הוא השביל שלי! אני קורא להאמין באלוהים! ועל בסיס של הוכחה ברורה, אני ואלה

שהולכים אחרי השבח לאלוהים! ואין אני מבין המשתפים (עבודה זרה)!"

109 ולא שלחנו לפניך אלא גברים מקרבכם אשר השרינו עליהם השראה. האם לא יתהלכו בארץ לראות מה היה סופם של אלה שקדמו להם? והעולם הבא טוב יותר ליראים, האם לא תשכילו להבין? 110 כאשר שליחינו איבדו תקווה וחשבו שנאמר להם כי הם משקרים, הגיעה אליהם ישועתנו, חילצנו את כל מי שרצינו (מהצדיקים) , אך לא חסכנו את עונשנו מהאנשים הכופרים המכחשים! 111 בסיפורם היה טמון לקח לבעלי תבונה. אין הם סיפורים שאפשר לבדותם, אלא אישור לספרי הקודש הקודמים, וביאור כל העניינים החשובים, והדרכה, ורחמים לאנשים אשר יאמינו.

סורה 13 : א-רעד (הרעם)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 אליף.לאם.מים.רא ,

אלה הם אותותיו (משפטיו) של הספר (הקוראן), וזה אשר הורד אליך מריבונך הוא הצדק, אבל רוב האנשים אינם מאמינים. 2 אלוהים הוא אשר רומם את השמים

ללא תמיכה הנראית לעין, ולאחר מכן הוא עלה בפאר על כס המלכות. הוא קבע שהשמש והירח ינועו במסלוליהם לזמן מוגדר. הוא מתכנן את הצווים כולם ומבהיר לכם את האותות למען תהיו בטוחים בפגישת ריבונכם (ביום הדין).

3 והוא שטח את הארץ ואז הציב עליה הרים גבוהים, והזרים בה נהרות, יצר לכם פרי, מכל פרי שני מינים , והוא עוטה על היום את הלילה. בכל זה יש אותות לאנשים מבינים.

4 ובארץ עשה קטעים סמוכים זה לזה (אבל שונים זה מזה), ובכל הארץ עשה כרמים של ענבים ודגנים ודקלים דומים ושונים, שכולם מקבלים השקיה מאותם המים. אומנם אנו מבדילים ביניהם בטעם וריח, ובזה אותות לאנשים שישכילו להבין.

5 אם אתה מתפלא, התפלא על מה שהם אומרים: "האם אחר היותנו עפר ניווצר מחדש?" אלה אשר כפרו בריבונם. ואלה, כבלים יונחו על צוואריהם (ביום הדין), ואלה הם בוודאות שוכני האש (בגיהינום), ולנצח ישכנו בה.

6 הם מבקשים ממך להחיש (להם) את הרעה לפני הטובה. וכבר היו לפניהם עמים שכפרו וקבלו עונש. ריבונך סולח לבני אדם למרות היותם מקפחים, אך ריבונך גם מעניש בחומרה.

7 אומרים אלה אשר כפרו: "למה לא הורד לו נס

מריבונו?" , אך אתה רק מזהיר, ולכל אומה יש מדריך.

8 אלוהים יודע מה ברחמה של כל אישה, והוא יודע על כל שינוי בתקופת ההיריון. וכל דבר אצלו לפי מידה מדויקת. 9 הוא היודע את הנסתר ואת הגלוי, והוא הכביר והנעלה. 10 בעיניו (של אלוהים) כולכם שווים, מי שמסתיר סוד או מגלה אותו, וזה המסתתר בחשיכת הלילה או מתהלך לאור היום.

11 יש לו שומרים מלפניו ומאחוריו, והם משגיחים עליו לפי הצו של אלוהים. אלוהים לא ישנה את המצב של אנשי קהילה אלא אם ישנו הם את מה שבליבם. ואם אלוהים ירצה לבחון עם בצרה, אין מי שיכול לעצור אותו, כי אין להם (הכופרים) אדון מלבדו.

12 הוא המראה לכם את הברק, וכך מעורר בכם פחד (מהעונש) ותקווה (לגשמי ברכה), והוא יוצר את העננים הכבדים המלאים במים. 13 הרעם משבח אותו ומהללו, וכן המלאכים, בשל יראתם מפניו. הוא שולח את סופות הברקים, לפגוע במי שירצה, אולם הכופרים מתווכחים (עם הנביא מוחמד) על אלוהים אשר אין לו מתחרה בגבורתו.

14 הקריאה הצודקת שייכת לו בלבד, ואלה אשר קוראים (לאלילים שונים) מלבדו, לא ייענו להם כלל. דומים הם למי שמושיט את כפות ידיו אל המים להביאם אל פיו, אך הם לא יגיעו אליו, כי קריאת הכופרים היא רק בתעייה ברורה.

15 כל אשר בשמיים ובארץ סוגד לאלוהים, מרצון או שלא מרצון, וכך גם עושים הצללים שלהם בוקר וערב.
16 אמור: "מי הוא ריבון השמים והארץ?" , אמור: "אלוהים!". אמור: "ובכל זאת לקחתם לכם אדונים מלבדו, שאינם יכולים להועיל או להרע אפילו לעצמם." אמור: "האם העיוור והרואה הם שווים? או החושך והאור? או שהם לקחו לעצמם שותפים (זולת אלוהים) אשר בראו כמו שאלוהים בורא, לכן אינם יכולים להבחין בין בריאת אלוהים לבריאת (השקר של) אליליהם?" אמור: "אלוהים בורא כל דבר והוא האחד והיחיד והמכניע".
17 הוא הוריד מהשמיים מים אשר מילאו את הנחלים וגרמו להם לשפוע, כל אחד לפי מידתו, והזרם נשא קצף רב. קצף כמו זה אשר עולה ממתכת אשר יתיכו באש למען עשות תכשיטים וכלים. לזאת ימשיל אלוהים את הצדק וההבל, הקצף ייעלם, אך המועיל לאנשים יישאר בתוך האדמה. כך נותן אלוהים משלים.
18 לאלה אשר נענים לריבונם שפע של טוב. אך אלה אשר לא ייענו לו, גם אם יהיה ברשותם ארץ ומלואה ועוד כפל כפליים, הם יהיו מוכנים לשלם את זה כדי לפדות את עצמם ביום הדין, כי חשבונם יהיה קשה מאוד, ובגיהינום יהיה משכנם, וכמה נורא הוא המשכן שם.
19 היודע כי מה שהורד אליך (הקוראן) מעם ריבונך הוא

אמת, האם (משלו כמשל) העיוור? אמנם רק בעלי-בינה יבינו, 20 הם אלה המקיימים את הברית עם אלוהים, ואינם מפירים את התחייבותם, 21 ואלה המחזקים את הקשר, אשר אלוהים ציווה לחזק, והיראים מריבונם, ומפחדים מחשבון סופי חמור, 22 ואלה המתאזרים בסבלנות כדי לרצות את פני ריבונם, ומקיימים את התפילה, והתורמים ממה שהענקנו להם בסתר ובגלוי, והודפים את הרעה בטובה- לכל אלה הגמול והאושר הסופי בעולם הבא. 23 הם ייכנסו אל גני העדן הנצחיים, הם וכל הישרים מבין אבותיהם, ורעיותיהם, וילדיהם, המלאכים ייגשו אליהם מכל עבר ויברכו אותם: 24 "שלום עליכם! על אשר הייתם בחייכם בעלי סבלנות, מה טוב ומה נעים הגמול הסופי שלכם".

25 אולם אלה המפירים את הברית אשר כרתו עם אלוהים, והקוטעים כל קשר אשר ציווה אלוהים לחזק ומפיצי השחיתות בארץ, עליהם תיפול הקללה, ולהם המשכן הסופי הגרוע ביותר. 26 אלוהים מפרנס ביד רחבה או בהפחתה את מי שירצה. ונהנו מהעולם הזה, אך חיי העולם הזה הם רק הנאה חולפת לעומת העולם הבא.

27 ואומרים אלה אשר כפרו: "לו היה יורד לו נס מריבונו?" אמור: "אלוהים מוליך שולל את מי שהוא רוצה, ומדריך אליו את מי שהוא רוצה." 28 אלה אשר האמינו

והלב שלהם מצא בטחון בזכר (באמונה ב) אלוהים. כי אכן הלב יכול לחוש ביטחה בזכר (באמונה ב) אלוהים. 29 אלה אשר האמינו ועושי הטובות, יהיה גמול טוב להם , וכמה טובה השיבה (לגן העדן).

30 כמו כן, שלחנו אותך (מוחמד) אל אומה אשר לפניה חלפו אומות אחרות, למען תקרא בפניהם את אשר הורדנו אליך (הקוראן), אך למרות זאת הם כופרים ברחמן. אמור: "הוא ריבוני, שאין אלוה זולתו, ועליו אני סומך, ואליו אני פונה".

31 ואפילו אם היה קוראן אשר מפניו הרים זזים ממקומם, ואשר היה גורם לארץ להתבקע, או היה גורם למתים לדבר (גם אז הכופרים לא יאמינו). אבל כל הדברים נתונים בסמכותו של אלוהים, האין אלה אשר האמינו יודעים כי אילו רצה אלוהים, היה מדריך (לאמונה) את האנשים כולם? אסונות לא יחדלו להכות באלה אשר כפרו או ליפול בקרבת בתיהם, בגלל מעשיהם הנבזים, עד אשר תתקיים הבטחת אלוהים. אלוהים לא יפר הבטחה. 32 וכבר לפניך זלזלו בשליחים, ואני נתתי שהות לאלה אשר כפרו, אך לבסוף הכיתי בהם, וכה נורא היה העונש.

33 ובכן, האם יש מישהו ראוי יותר מאשר זה אשר משגיח על כל נשמה ? ובכל זאת הם המציאו שותפים לאלוהים . אמור: "קראו בשמותיהם! או שאתם מודיעים לאלוהים

על מה שאינו יודע בארץ? או לחינם אתם מדברים?". המזימות של אלה אשר כפרו נראות להם בעין (יפה), והם המשיכו להימנע מללכת בדרך הישר. ומי שאלוהים מוליך שולל, אין לו אף מדריך. 34 הם ייענשו בעולם הזה, והעונש של העולם הבא קשה יותר, ולא יהיה להם שום מגן מפני אלוהים.

35 זהו משל גן העדן אשר הובטח ליראים: נהרות זורמים מתחתיו, ופריו וצלליו מצויים בו לעולם. זה גמול אלה היראים, ואולם גמול הכופרים הוא האש (בגיהינום).

36 ואלה אשר נתנו להם את הספר (מבין הנוצרים והיהודים, אלה שהאמינו בך) שמחים באשר הורד אליך (הקוראן), אך הכופרים (מבין אנשי הספר) מתנכרים לחלק ממנו. אמור: "צוויתי לעבוד רק את אלוהים ולא לצרף לו שותפים. אליו אני מתפלל, ואליו אני אחזור". 37 כמו כן הורדנו אותו (הקוראן) בערבית כמקור לדיני משפט, לכן אם תנהג לפי נטיית לבם לאחר כל הדעת שהוענקה לך, לא יהיה לך עוזר ולא מגן מפני אלוהים. 38 וכבר שלחנו שליחים לפניך, ונתנו להם בנות-זוג וילדים, ואין שליח שיכול להביא אות בלי רשותו של אלוהים. לכל תקופה יש את ספר ההשראה שלה. 39 מוחק אלוהים מה שירצה ומאשר מה שהוא רוצה, כי אצלו מקור כל המצוות.

40 בין אם נראה לך חלק מהעונש אשר הועדנו, ובין אם

תמות לפני זה, עליך רק להכריז, ואנחנו נערוך את החשבון.
41 האם אין הם רואים כי אנו באים אל הארץ ומצרים
את גבולותיה? אלוהים שופט, ואין מי שיתנגד למשפטו,
והוא מהיר בעריכת הדין והחשבון. 42 וכבר תכננו אלה
אשר היו לפניהם, אך אלוהים הוא השולט בכל מזימות
(הכופרים) ומבטלן. הרי הוא יודע מה מבצעת כלנפש,
והכופרים עוד ידעו למי יהיה הגמול הטוב (ביום הדין).
43 אומרים אלה אשר כפרו: " אינך שליח מאלוהים!",
אמור: "די באלוהים כעד ביני ובינכם, ודי באלה אשר יש
להם ידע מהספר "

סורה 14 : אִבראהים (אברהם)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 א.ל.ר. (אלף.לאם.ראא)
זה הספר (הקוראן) אשר הורדנו אליך (מוחמד) כדי
שתוציא את האנשים מן החושך אל האור ברשות ריבונם,
אל השביל של העזוז והמהולל, 2 אלוהים אשר לו כל אשר
בשמים ואשר בארץ. אבוי לכופרים מן העונש הקשה!
3 אלה המעדיפים את חיי העולם הזה על פני העולם הבא,
ודוחים (אנשים) מהשביל של אלוהים, ורוצים שהדת של
אלוהים תהיה עקומה. כל אלה (שקועים) בטעות חמורה.

4 ולא שלחנו שליח אלא כזה אשר מדבר בלשון עמו כדי שיבהיר להם את שליחותו. אלוהים מתעה את מי שהוא רוצה ומדריך את אשר ירצה, כי הוא העזוז והחכם.

5 וכבר שלחנו את משה עם אותותינו, (וצווינו עליו): "הוצא את עמך מהחושך אל האור, והזכר להם את ימי אלוהים, כי בהם אותות לכל המתאזר בסבלנות והמכיר תודה".

6 וכאשר אמר משה לבני עמו: "זכרו את החסד אשר העניק לכם אלוהים בהצילו אתכם מאנשי פרעה אשר עינו אתכם עינוי נורא, ושחטו את בניכם והחיו את נשותיכם, ובזה מבחן מריבונכם עצום . 7 ואז ריבונכם הצהיר; אם תכירו טובה, ארבה להעניק לכם חסד, אך אם תכפרו, אכן קשה יהיה העונש".8 ומשה אמר: "גם אם תכפרו אתם וכל אשר חיים בארץ, הן, אלוהים הוא העשיר (אינו נזקק) המהולל".

9 האם לא שמעתם על אלה שקדמו לכם מעמי נוח, עאד ות'מוד, וכל אלה אשר באו אחריהם, אין יודע עליהם אלא אלוהים . הביאו להם השליחים אשר נשלחו אליהם אותות ברורים , אך הם נשכו את כפות ידיהם (מתוך רוגז) ואמרו: "אנו כופרים באשר נשלחתם למסור לנו, ואנו מטילים ספק בכל אשר תקראו לנו להאמין בו".

10 שליחיהם אמרו: "היש ספק באלוהים בורא השמים

והארץ? הוא קורא לכם אליו כדי לסלוח לכם על חטאיכם ולתת לכם הארכה לזמן מוגדר " אמרו: "אין אתם אלא בני אנוש כמונו, ואתם רוצים למנוע אותנו מלעבוד את אשר עבדו אבותינו. הביאו לנו הוכחה ברורה!"

11 שליחיהם אמרו: "אמנם אנו בני אנוש כמוכם, אך אלוהים מעניק את חסדו (בשליחות) למי שירצה מעבדיו, ואין ביכולתנו להביא לכם הוכחה אלא ברשות אלוהים, כי רק על אלוהים סומכים המאמינים". 12 ולמה לא נסמוך על אלוהים שהנחה אותנו בדרכינו? אנו נסבול את פגיעותיכם, ועל אלוהים ייסמכו הנסמכים.

13 ואמרו אלה אשר כפרו לשליחיהם: "אנו נגרשכם מארצנו אם לא תשובו לדתנו". אולם ריבונם אמר להם (לשליחים) "אנו נשמיד את המקפחים, 14 ונשכן אתכם בארץ אחריהם, כי זה גמולו של הירא מפניי והחושש מהתראתי (ביום הדין)".

15 כאשר הם (השליחים) ביקשו את העזרה (מריבונם), ואז הפסיד כל מתנשא ועקשן. 16 לפניו הגיהינום, ושם יושקה במים רותחים, 17 וילגום אותם מבלי שיוכל לבלוע אותם, והמוות יבוא אליו מכל עבר, אך הוא לא ימות, כי עוד עונשים כבדים יותר (מחכים לו).

18 משל אלה אשר כפרו בריבונם, דומים מעשיהם לאפר אשר פגעה בו רוח ביום סוער. הם לא יוכלו להפיק דבר

ממה שהם עושים. זוהי הטעייה הרחוקה (מדרך הצדק). 19
הלא תראה כי אלוהים ברא את השמים ואת הארץ בצדק?
ואם ירצה ישמידכם ויביא ברואים חדשים במקומכם,
20 שהרי לא יקשה הדבר על אלוהים.
21 (וביום הדין) כאשר יופיעו כולם בפני אלוהים, יאמרו
החלשים למתייהרים: "אנו הלכנו אחריכם (וצייתנו לכם),
האם אתם יכולים לעזור לנו להסיר מעלינו מעט מעונשו
של אלוהים?" (המתייהרים) יאמרו: "אילו הכווינו אלוהים
לאמונה, כי אז היינו מכווינים אתכם, ואולם אחת היא אם
תקצר רוחנו או נתאזר בסבלנות, כי אין לנו מפלט (מן
העונש)".
22 ויגיד השטן כאשר ייחרץ הדין: " הן, אלוהים הבטיח
לכם הבטחת אמת, ואילו אני הבטחתי לכם ולא קיימתי,
ולא הייתה לי שום סמכות עליכם, זולת כי אני קראתי
לכם ואתם נעניתם לי, ולכן אל תאשימו אותי והאשימו
את עצמכם, לא אוכל להציל אתכם ואתם לא תצילו אותי,
ואני מכחיש את השותפות (בעבודתו) עם אלוהים שאתם
מייחסים לי". אכן למקפחים עונש כואב.
23 יוכנסו אלה אשר האמינו ועושי הטובות אל גני עדן
אשר נהרות זורמים מתחתיהם. לנצח יחיו שם ברשות
ריבונם, וברכתם ביניהם שם תהיה "שלום".
24 הלא תראה שאלוהים משווה מילה טובה לעץ טוב?

שורשיו נטועים עמוק וענפיו פונים לשמיים, 25 ואת הפרי שלו ייתן בעונה לפי רשות ריבונו. ואלוהים ממשיל משלים לאנשים למען יזכרו. 26 נמשלה האמרה הרעה לעץ, רקוב עקור מן האדמה שאין לו קביעות.

27 אלוהים מחזק את אלה אשר האמינו במילים יציבות בעולם הזה ובעולם הבא. את המקפחים יתעה אלוהים, ואלוהים יעשה את אשר ירצה.

28 הלא ראית את אלה אשר החליפו את חסדי אלוהים בכפירה, והושיבו את בני עמם בנחלת אבדון, 29 גיהינום אשר בו ייצלו? וכה רע הוא המשכן בגיהינום. 30 והם עשו לאלוהים שותפים, כדי להדיח אנשים מהדרך של אלוהים. אמור: "התענגו לכם, אך סופכם שתושלכו אל אש הגיהינום".

31 אמור לעבדיי אלה אשר האמינו: "שיקיימו את התפילה ויתנו ממה שהענקנו להם בסתר ובגלוי, בטרם יבוא יום אשר לא ייעשו בו כל מקח ומסחר ולא יתקיימו עוד קשרי ידידות".

32 אלוהים הוא אשר ברא את השמים ואת הארץ והוריד מן השמים מים והוציא בה מכל הצמחים לפרנסתכם, והוא שהעמיד לשימושכם את האניות השטות בים, וגם העמיד לשימושכם את הנהרות. 33 והוא העמיד לשימושכם את השמש ואת הירח, אשר ינועו במסלולם בהתמדה, והעמיד

לשימושכם את הלילה ואת היום 34 והוא שהעניק לכם מכל מה שביקשתם. אם תנסו לספור את חסדי אלוהים לא תוכלו למנות את כולם, אך האדם מתמיד לקפח ואינו מכיר תודה .

35 וזכור כאשר אברהם אמר: "ריבוני! עשה את העיר הזאת (מכה) למקום מבטחים, והרחק אותי ואת בניי מעבודת האלילים. 36 ריבוני! הם התעו אנשים רבים, על כן, כל ההולך בדרכי הוא משלי, ומי שמתנגד לי, הן אתה סלחן ורחום.

37 ריבוננו! הנה הושבתי מהצאצאים שלי בעמק בלתי פורה על-יד ביתך הקדוש (הכעבה). ריבוננו! זה על מנת שהם יקיימו את התפילה. לכן הטה את לב האנשים אליהם, ופרנס אותם מכל טוב, למען יכירו טובה.

38 ריבוננו! אתה יודע את כל אשר נסתיר ונגלה, כי אין דבר הנסתר ממך, לא בארץ ולא בשמים. 39 השבח לאלוהים אשר העניק לי לעת זקנה את ישמעאל ואת יצחק. אכן, ריבוני שומע תפילת כל מבקש. 40 ריבוני! עזור לי לקיים את התפילה, וגם לצאצאים שלי אחריי. ריבוננו! קבל את תפילתי. 41 ריבוננו! סלח לי ולהוריי ולמאמינים ביום שיתחיל החשבון".

42 אל תחשוב שאלוהים אינו מודע למעשה של החוטאים, הוא רק מאחר אותם עד ליום אשר בו יקפאו המבטים 43

ממהרים, וראשיהם מורמים במבט קפוא, ולבבם יהיה ריק.
44 הזהר את האנשים מפני היום אשר בו יבוא עליהם העונש. אז יגידו אלה אשר קיפחו: "ריבוננו! אחר אותנו לזמן קרוב, כדי שניענה לקריאתך ונלך בעקבות השליחים". (אז אלוהים יאמר): "האם לא נשבעתם כי לעולם לא תוחזרו לתחיה? 45 ושכנתם במשכנותיהם של אלה אשר קיפחו את עצמם, והתברר לכם כיצד הענשנו אותם, ומשלנו לכם משלים". 46 והם תכננו מזימה, אך אלוהים יודע על מזימתם. אפילו אם הרים היו נעקרים מעוצמת מזימתם .
47 אל תחשוב כי אלוהים מפר את הבטחתו לשליחיו, אכן אלוהים הוא העזוז ובעל הנקמות. 48 ביום ההוא (יום הדין) תוחלף האדמה באדמה אחרת, והשמים אף הם, והברואים יתייצבו לפני אלוהים, האחד והמכניע. 49 (ביום ההוא) תראה את הכופרים המכחשים כבולים בשרשראות זה אל זה, 50 כשהם לבושים בגדים של זפת והאש מלהטת את פניהם 51 למען יגמול אלוהים לכל נפש על מעשיה. הן אלוהים מהיר בעריכת הדין. 52 זהו כרוז לאנשים על מנת שיוזהרו בה ויכירו שאלוה אחד הוא ועל מנת שייזכרו אנשי התבונה

סורה 15 : אל-חִג'ר (אל-חִג'ר)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 א.ל.ר (אלף.לאם.ראא), אלה אותותיו (משפטיו) של
הספר, והקוראן הברור . 2 יגיע זמן (ביום הדין) אשר בו
הכופרים ירצו להיות מוסלמים. 3 לכן הנח להם לאכול
ולהתענג ולהשתעשע בתקווה (שלא יעזבו את חיי העולם
הזה), סופם שהם יכירו ויודו (באמת). 4 ולא הכחדנו עיר
אלא על פי צו אלוהי שנקבע . 5 אין אומה שתוכל להקדים
את זמנה או לדחותו .

6 והם אמרו: "אתה זה אשר הורדה אליו ההזכרה
(הקוראן), הנך משוגע, 7 מדוע לא תביא אלינו את
המלאכים אם אתה אכן מן הצודקים?" 8 לא היינו מורידים
את המלאכים אלא בצדק, ולא היו מקבלים זמן נוסף.

9 אכן, אנחנו אלה אשר הורדנו את הזכר (הקוראן),
ואנחנו ודאי נשמור עליו.

10 וכבר שלחנו לפניך (שליחים) אל אומות הקדמונים,
11 כל אימת שנשלח להם שליח , היו מזלזלים בו. 12 כך
אנחנו מאפשרים להרגל הזה (הכפירה) לחדור אל הלבבות
של הכופרים המכחשים (בגלל כפירתם). 13 הם לא יאמינו
בו, וכבר עברה לפניהם דרך הקדמונים. 14 אפילו אם
פתחנו להם שער ברקיע והם התחילו לעלות בו, 15 גם אז

הם יגידו: "זוהי אחיזת עיניים, לא כי אנחנו אנשים אשר פגע בנו קסם!"

16 וכבר עשינו את הכוכבים בשמיים וקישטנו אותם (את השמיים) להנאת המתבוננים. 17 ושמרנו עליהם מפני כל שטן ארור. 18 אך אם ינסה מישהו להאזין (למה שקורה ברקיע), מיד יתקיף אותו כוכב שביט מאיר (שישרוף אותו)

19 ואת הארץ פרשנו והצבנו עליה הרים חזקים, והצמחנו בה מכל הסוגים במידה ובאיזון, 20 והנחנו בה מקורות מחיה לכם ולכל אלה אשר אתם לא מפרנסים.

21 כל האוצרות אכן אצלנו, אך נוריד אותם רק במינון מדוד. 22 שילחנו את הרוחות להפרות את הצמחים וכדי שיביאו את העננים, והורדנו את המים מהשמים כדי להשקות אתכם, שהרי לא יכולתם לאגור אותם בעצמכם.

23 רק אנו נחיה ונמית, ואנו היורשים של הכול. 24 ואנחנו מכירים את אלה מכם שהקדימו ואת אלה שיאחרו (להגיע אל ריבונם במותם), 25 ואת כולם יקבץ ריבונך, כי הוא החכם והיודע.

26 וכבר בראנו את האדם מטיט קשיח יבש שהשחיר, 27 ואת השדים בראנו קודם לכן מאש לוהטת

28 וכאשר ריבונך אמר למלאכים: "עומד אני לברוא אדם מטיט קשיח יבש שהשחיר, 29 וכאשר אעצבו ואפח בו מרוחי, כבדו אותו וסיגדו לו", 30 ואז המלאכים סגדו

כולם, 31 מלבד איבליס (השטן) סירב להיות עם הסוגדים,
32 אז אמר (אלוהים): "הוי, איבליס! מה לך שאינך עם
הסוגדים?" 33 אמר: "אין אני סוגד לאדם אשר בראת
מטיט קשיח יבש שהשחיר."

34 אמר (אלוהים): "צא ממנו (גן עדן), כי אכן אתה
ארור, 35 ואכן אתה מקולל תהיה עד יום הדין". 36 אמר
: "ריבוני! תן לי שהות עד יום תחיית-המתים". 37 אמר
(אלוהים): "אתה תהיה בין אלה שניתנה להם שהות, 38
עד יום העיתוי הידוע".

39 אמר:"ריבוני! כשם שאפשרת לי לסטות מהדרך, אני
אקשט את החטאים שלהם בארץ באור יפה ואתעה את
כולם, 40 פרט לעבדיך הנאמנים אשר בהם".

41 אמר (אלוהים): "זה השביל אשר מוביל ישירות אליי.
42 אך על עבדיי אין לך כל שלטון, פרט לאלה שיתעו וילכו
אחריך. 43 ואכן הגיהינום הוא המקום אשר נועד לכל אלה.
44 יש לה שבעה שערים, וכל שער מוביל אל מדור מיוחד".

45 אך היראים מפניי יהיו בגני עדן עם מעיינות. 46 (ייאמר
להם): היכנסו אליהם בשלום ובבטחה! 47 אנחנו נטהר
את הלבבות שלהם מכל כוונות הזדון, והם יהיו אחים זה
לזה, כשהם נחים על יצועים זה לעומת זה, 48 בלי שיסבלו
מעייפות, ולעולם הם לא ייאלצו לצאת מתוכם. 49 אמור

לעבדיי שאני הוא הסלחן והרחום, 50 אך גם שהעונששלי הוא העונש הכואב.

51 וספר להם על אורחיו של אברהם. 52 כאשר נכנסו אליו הם אמרו: "שלום". הוא אמר להם: "אנו חוששים מכם". 53 אמרו לו: "אל תחשוש, באנו לבשר לך על בן רחב ידע". 54 אמר להם: "האם תבשרו לי דבר כזה למרות שאני בא בימים? איזה (סוג של) בשורות אתם מביאים לי?" 55 אמרו: "בישרנו לך את הצדק ואל תהיה מן המתייאשים". 56 אמר: "וכי מי יתייאש מרחמי ריבונו מלבד התועים".

57 אמר: "הוי, השליחים, מה מעשיכם כאן?" 58 אמרו: "נשלחנו אל עם של פושעים (כדי להשמיד אותם), 59 מלבד משפחת (הנביא) לוט אשר נציל את כולם. 60 מלבד אשת לוט (לא נצילנה), גזרנו שתהיה בין אלה שיוכחדו."

61 וכאשר הגיעו השליחים אל ביתו של לוט, 62 אמר להם: " הן, אינכם מוכרים לי". 63 אמרו (ללוט): "אנו באנו אליך עם (העונש) אשר פקפקו בו, 64 והבאנו לך את האמת, ואנו אנשי הצדק, 65 לכן הוצא את משפחתך במשך הלילה הזה ולך אחריהם, ואל תפנו לאחור, והמשיכו כפי שציווינו עליכם" 66 וכך הודענו לו על הדבר הזה, אכן סופם של אלה שיוכחדו עם (תחילת) הבוקר.

67 אז הגיעו (לביתו) אנשי העיר בשמחה. 68 אמר

(לוט): "אלה הם אורחיי, ואל תמיטו חרפה עליי, 69 יראו את אלוהים ואל תביישו אותי".70. אמרו לו: "האם לא אסרנו עליך לארח אנשים (זרים)?" 71 (לוט)אמר להם ": אם אתם אכן חייבים לעשות משהו, אז הנה בנותיי (הינשאו להן)!".

72 בחייך! (הנביא מוחמד) הם היו מבולבלים משכרונם. 73 עם צאת החמה, נחתה עליהם הצווחה 74 והפכנו את העיר, והורדנו עליהם גשם של אבני עופרת בוערות 75 בזה יש אותות לאשר לומדים לקח. 76 חורבות העיר עדיין על הדרך. 77 ואף בזה אות למאמינים.

78 וכבר היו אנשי אל-איכּה (של מדיין) מקפחים.. 79 ואז נקמנו בהם ואכן השרידים שלהם ברורים (על הדרך בשביל שכולם יראו). 80 תושבי אל-חיג'ר הכחישו את אזהרות השליחים, 81 וכאשר נתנו להם את אותותינו הם התנגדו להם. 82 הם חצבו בתים בהרים ושכנו שם בבטחה. 83 אך עם בוקר הלמה בהם הצווחה(על כפירתם), 84 ולא הועיל להם כל הרכוש אשר אספו.

85 ואנחנו לא יצרנו את השמים ואת הארץ ואת כל אשר ביניהם אלא בצדק. אין ספק ששעת הדין בוא תבוא, על כן נהג בסבלנות ההולמת. 86 אכן ריבונך הוא הבורא והיודע.

87 אנחנו נתנו לך (הנביא מוחמד) שבעה מן האותות (משפטים) החוזרים (סורת הפתיחה) ואת הקוראן הנשגב,

88 אל תישא עיניך אל מה שהענקנו זמנית לבני אדם שונים, ואל תצטער בשבילם, והצטנע כלפי המאמינים, 89 ואמור: "אני אכן הוא המזהיר הברור". 90 כפי שהורדנו על המפולגים! 91 אשר פירקו (בשקריהם) את ספר הקוראן לחלקים. 92 בחיי ריבונך! שאול נשאל את כולם, 93 על אשר עשו

.94 ואתה (מוחמד) מלא את שליחותך כפי שנצטווית והתכחש למשתפים (עובדי אלילים). 95 אנו כבר הגנו עליך מן המזלזלים, 96 אלה אשר לוקחים לעצמם אלוה אחר זולת אלוהים, אך בקרוב הם ילמדו (את הלקח). 97 אנחנו יודעים כי יכאב לך למשמע כל אשר יאמרו, 98 אז שבח והלל את ריבונך והיה מן הסוגדים 99 ועבוד את ריבונך עד אשר יבוא אליך (הקץ) הוודאי.

סורה 16 : א-נחל (הדבורים)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 הגיע ציווי אלוהים, אל תזרזו את בואו, ישתבח ויתעלה מעל אשר משתפים (שיצרפו לו אלילים). 2 הוא (אלוהים) שולח את המלאכים לכל מי שהוא ירצה מבין עבדיו, (ומצווה אותם): "הזהירו כי אין אלוה זולתי, ויראו מפניי",

3 הוא ברא את השמים ואת הארץ על יסוד הצדק, והוא
יתעלה מעל כל האלילים אשר ישתפו.
4 הוא ברא את האדם מטיפה, ובכל זאת האדם מתנהג
בעוינות ברורה (כלפי בוראו). 5 והוא ברא לכם את המקנה
אשר ממנו תפיקו כיסוי, ותועלות (אחרות) וממנו תאכלו.
6 ולכם בו תפארת כאשר משיבים אותו (הביתה בערב),
וכאשר אתם מוציאים אותם לרעות (בבוקר). 7 והם נושאים
את מטענכם הכבד אל ארץ אשר לא תוכלו להגיע אליה
בלי עמל קשה. ריבונכם רב חמלה ורחום. 8 ואת הסוסים,
והפרדות, והחמורים למען תרכבו עליהם ולהידור. והוא
יברא גם את אשר לא תדעו.
9 ואלוהים יראה את השביל הישר, ואולם יש גם דרכים
עקלקלות. ואילו רצה, היה מדריך את כולכם.
10 והוא אשר הוריד לכם מן השמים מים לכם, להשקיה
וממנו יצמחו עצים אשר ביניהם תרעו (את המקנה שלכם).
11 ויצמיח לכם בהם תבואות, זיתים, ועצי תמר, וגפנים,
ומכל הפירות. בכל אלה יש אותות לאנשים אשר חושבים.
12 והוא הכניע למענכם את הלילה ואת היום ואת
השמש ואת הירח, וגם את הכוכבים הוא הכניע בפקודתו,
ובזה אותות לאלה שישכילו להבין. 13 וגם את כל אשר
ברא ופיזר על פני האדמה בצבעים שונים, בזאת יש אותות
לאנשים אשר יזכרו.

14 והוא אשר הכניע את הים לשירותכם למען תאכלו
ממנו בשר טרי ותוציאו ממנו תכשיטים שתתקשטו בהם.
האוניות חוצות אותו לעיניך, למען תבקשו לכם פרנסה
מחסדו (של אלוהים), ולמען תודו.
15 והוא הציב בארץ הרים חזקים כדי שהאדמה לא תזוז
מתחתכם, וכן נהרות ושבילים כדי שתמצאו את דרככם.
16 וסימנים ,ועל ידי הכוכבים האנשים מוצאים את דרכם.
17 האם אתם מדמים את אשר בורא את כל זה למי
שאינו בורא? הלא תחשבו? 18 ואם תנסו לספור את
חסדי אלוהים לא תאכלו למנות אותם, הן, אלוהים הסלחן
והרחום. 19 אלוהים יודע את מה שתסתירו ואת מה שתגלו.
20 ואלה אשר אליהם מתפללים מלבד
20 אלוהים לא יוכלו לברוא דבר, והם נבראו. 21 מתים
הם ואינם חיים, ואינם יודעים מתי יקומו לתחייה. 22
אלוהכם הוא האחד והיחיד. ואלה שאינם מאמינים בעולם
הבא, ליבם מסרב להכיר בצדק והם גאוותנים. 23 אין ספק
כי אלוהים יודע את אשר יסתירו ואת אשר יגלו, אין הוא
אוהב את הגאוותנים .
24 ואם תשאל אותם: "מה הוריד ריבונכם?" יגידו:
"אגדות הקדמונים". 25 לכן יישאו (ביום תחיית-המתים)
את משא חטאיהם בשלמותו, וגם חלק ממשאם של אלה
אשר התעו מבלי לדעת, וכמה רע יהיה משאם.

26 כבר תכננו אלה אשר קדמו להם, אך אלוהים הרס את יסודות הבניינים שלהם והגגות נפלו עליהם מלמעלה, ובא עליהם העונש מצד שלא ציפו לו. 27 וביום תחיית-המתים ישפילם אלוהים ויאמר להם: "היכן הם שותפיי אלה אשר בגללם התנגדתם להדרכתי?" ובעלי הדעת יאמרו: "אכן, החרפה והרעה הן מנת חלקם של הכופרים היום",

28 אלה אשר המלאכים לקחו את נשמתם בעודם מקפחים את עצמם, והשלימו מתוך כניעה: "לא עשינו כל רעה". (אך ישיבו המלאכים): "אכן, אלוהים יודע את כל אשר עשיתם. 29 היכנסו בשערי גיהינום והישארו בו לנצח!" כמה נורא יהיה משכן הגאוותנים.

30 אולם כאשר ישאלו את היראים: "מה הוריד ריבונכם?" הם יענו: "רק טוב". לאלה אשר עשו טוב, יהיה טוב בעולם הזה, אך בעולם הבא שכרם הוא טוב יותר. כמה נעים יהיה משכן היראים. 31 גני עדן אשר ייכנסו אליהם, אשר מתחתיהם נהרות זורמים. שם יוענק להם כל אשר ישתוקקו לו, כי כך ישלם אלוהים ליראים כגמולם. 32 אלה אשר המלאכים לוקחים את נשמותיהם כשליבם טהור, להם יגידו: "שלום עליכם! היכנסו לגן העדן בזכות אשר הייתם עושים".

33 האם הם מחכים שהמלאכים יבואו לקחת אותם? או שמא הם מחכים עד שייצא אל הפועל צו ריבונך

(בהענשתם)? כך גם עשו הדורות שהיו לפניהם, ואלוהים לא קיפח אותם, אלא הם היו מקפחים את עצמם. 34 וכך פגע בהם כל הרע אשר עשו, והעונש שהיו מזלזלים בו הקיף אותם מכל עבר.

35 אמרו אלה אשר שיתפו: "אילו רצה אלוהים לא היינו עובדים דבר מלבדו, לא אנו ולא אבותינו, ולא היינו אוסרים דבר שהוא לא אסר". כך עשו גם אלה אשר היו לפניהם, אך אין על השליחים (אחריות) לעשות דבר מלבד (להודיע) הודעה ברורה.

36 וכבר אנחנו שלחנו אל כל אומה שליח לאמור: "עיבדו את אלוהים והתרחקו מהשיתוף (עבודה זרה)". חלק מהם הדריך אלוהים, ועל אחרים נגזר בצדק לתעות. וסיירו בארץ וראו מה היה סופם של אלה המתכחשים. 37 גם אם תשתוקק להדריך אותם, הן אלוהים לא ידריך את אשר כבר התעה, ולא יהיה להם מציל.

38 הם נשבעו באלוהים שהוא לא יחיה את המתים. אכן, זאת הבטחה אמתית מאת אלוהים, אמנם רוב האנשים אינם יודעים זאת. 39 זאת כדי לבאר את כל אשר נחלקו בו, וזאת כדי שיידעו אלה אשר כפרו כי הם היו משקרים. 40 הן, כאשר אנחנו רוצים לברוא דבר כלשהו, אנחנו רק אומרים לו: "היה!" והיה.

41 ולאלה אשר היגרו למען אלוהים לאחר שהם קופחו,

נספק משכן ומחייה טובים בעולם הזה, אך הגמול בעולם הבא יהיה גדול יותר, לו רק היו יודעים כמה. 42 אלה הם אלו אשר התאזרו בסבלנות ועל ריבונם סומכים.

43 ולא שלחנו מלפניך אלא גברים אשר השרינו עליהם השראה. שאלו, את בעלי התוכחה אם אינכם יודעים. 44 (ושלחנו אותם) עם הוכחות וספר הזבור, ואליך (מוחמד) הורדנו את ההזכרה (הקוראן), למען תבהיר לאנשים את אשר הורד אליהם, כדי שהם יהרהרו בזה.

45 האם בטוחים אלה אשר זוממים את הרעה שאלוהים לא יגרום כי הארץ תבלעם או שעונש יבוא עליהם בלא שישערו מאין? 46 או שיעצור את תנועתם בדרכים ולא יוכלו להימלט? 47 או יעכבם על ידי הטלת פחד עליהם? אולם ריבונכם הוא רב חמלה ורחום.

48 האם רואים כי כל מה שאלוהים יצר, יטיל את צלו פעם לימין ופעם לשמאל, וסוגדים לאלוהים בהכנעה? 49 ולאלוהים סוגדים כל אשר בשמים ובארץ, מכל בעלי חיים ועד המלאכים והם לא יתנשאו, 50 (המלאכים) יראים את ריבונם העליון, ויעשו את כל אשר מצווה עליהם (אלוהים).

51 ואמר אלוהים: "אל תיקחו לכם שני אלילים. יש רק אלוה אחד, ורק ממני יראו" 52 לו כל אשר בשמיים ובארץ,

ודרכו היא הנצחית, אם כן, כיצד תיראו מפני מישהו אחר מלבד אלוהים?

53 האם לא מאלוהים כל החסד המוענק לכם? ובפגוע בכם צרה אליו תפנו בתפילה? 54 ואולם כאשר הוא יסיר את הצרה מעליכם, חלק מכם מיד ישתפו (אלילים) עם ריבונם, 55 על מנת שיכפרו באשר אנחנו נתנו להם. אם כן, התענגו לכם זמנית, אך בקרוב מאוד תדעו את הצדק. 56 הם נותנים חלק מאשר הענקנו להם לאלה (האלילים) אשר אינם יודעים דבר (ולא יוכלו לעזור להם). באלוהים! עוד תישאלו (ביום הדין) על כל אשר בדיתם!

57 הם מייחסים לאלוהים בנות. ישתבח שמו! ומייחסים לעצמם מה שיחפצו (מן הבנים). 58 וכאשר מבשרים לאחד מהם על (כך שנולדה לו) נקבה, פניו נעשות עגומות והוא רותח מזעם, 59 ומסתתר מן האנשים מרוב רוע הבשורה שקיבל. ומהרהר, האם יחזיק מעמד, על אף ההשפלה, או שיקבור אותה (חייה) בעפר? כמה אכזר שיפוטם! 60 לאלה אשר לא יאמינו בעולם הבא שייך כל דבר נחות, ואילו לאלוהים שייך כל דבר נעלה, והוא העזוז והחכם.

61 לו היה אלוהים מזרז את הדין של האנשים (בעולם הזה) לפי אשר קיפחו, הוא לא היה משאיר על פני האדמה אף לא יצור, אך מאחר אותם (נותן להם הארכה) עד

למועד מסוים. ובהגיע המועד שלהם לא יוכלו לדחותו אף בשעה, ולא להקדימו.

62 הם מייחסים לאלוהים את אשר הם שונאים (מן הבנות), ולשונותיהם מספרות שקר כי להם נועד כל הטוב. אין ספק כי שמורה להם האש שבה הם יהיו מוזנחים.

63 באלוהים! כבר שלחנו שליחים לאומות לפניך, אמנם השטן הראה להם באור יפה את מעשיהם הרעים והיום הוא השומר שלהם, (אך מחכה) להם עונש כואב.
64 ולא הורדנו אליך (מוחמד) את הספר (הקוראן) אלא כדי שתבאר להם את אשר הם חלוקים סביבו וכהדרכה ורחמים לאנשים מאמינים.

65 אלוהים הוריד מן השמים מים והחייה בהם את האדמה לאחר מותה (יובש), ובזה אות לאנשים אשר שומעים .

66 ואכן במקנה יש מוסר השכל עבורכם. (שכן,אנו), משקים אתכם מתוך בטנם, מבין הפרש והדם, חלב טהור, אשר נעים לאלה אשר שותים אותו. 67 ומפרי התמרים והענבים אתם מכינים שיכר ומזון טוב. ובזה גם אות לאנשים אשר ישכילו להבין.

68 הורה ריבונך לדבורה: "ועשי לך כוורת בהרים, בעצים, ובכל אשר (האנשים) ייקחו למשכן. 69 ואז אכלי מכל פרי, והלכי בנתיבים שהתווה לך ריבונך", משקה בצבעים

וטעמים שונים ייצא מקרבן (הדבש), ובו מרפא לאנשים. וגם בזה אות לאנשים אשר חושבים.

70 ואלוהים ברא אתכם, ולאחר מכן ימיתכם, ויש ביניכם כאלה שיגיעו אל גיל הזקנה המופלגת אשר בו ישכח האדם את כל מה שהוא ידע. אכן אלוהים הוא הכול יודע והכול יכולo.

71 ואלוהים העדיף אחדים מכם על אחרים בפרנסה, אך אלה אשר הועדפו אינם נותנים לעבדיהם חלק מהפרנסה למען יהיו שווים. האם הם יכחישו את חסדי אלוהים?

72 ואלוהים יצר לכם מעצמכם זוגות, ועשה מהזוגות שלכם ילדים ונכדים, והוא פרנס אתכם מכל טוב (טהור). האם בהבל יאמינו ובחסדי אלוהים יכפרו? 73 הם עובדים אחרים מלבד אלוהים, כאלה אשר לא יוכלו לשלוח להם כל פרנסה מן השמים או מן הארץ, ולעולם לא יוכלו. 74 לכן אל תמשילו משלים לאלוהים. אכן אלוהים יודע ואתם אינכם יודעים.

75 אלוהים מושל משל על עבד המשועבד לאדונו ואשר אין לו יכולת, ולעומתו איש אשר הענקנו לו פרנסה בשפע והוא תורם בסתר ובגלוי, האם הם דומים? השבח לאלוהים! ואולם רובם אינם יודעים.

76 ועוד מושל אלוהים משל על שני אנשים: האחד אילם וחסר כל יכולת והוא למעמסה על אדונו בהיכשלו בכל מה

שהופקד בידיו, האם הוא שווה לאדם הממונה על אחרים ונוהג בהם בצדק והוא עצמו הולך בדרך הישר?

77 ולאלוהים כל נסתרי השמים והארץ. שעת הדין עלולה לבוא כהרף עין ואף מהר מזה, אכן אלוהים הכול יכול.

78 ואלוהים הוציאכם מבטני אימהותיכם מבלי שתדעו דבר, ונתן לכם את חושי השמיעה והראייה ואת הלבב להבנה, למען תכירו טובה.

79 האם לא יראו את העוף הכפוף לרצונו של אלוהים במרום השמיים? רק אלוהים יחזיקו שם, ובזאת יש אכן אותות לאנשים אשר מאמינים. 80 ואלוהים עשה עבורכם את הבתים שלכם משכן למנוחה, ועשה לכם מעורות המקנה אוהלים אשר יהיה לכם קל לשאת אותם גם ביום מסעכם וביום חנותכם. ומהצמר והפרווה של המקנה הוא נתן לכם רהיטים (לשימושכם) ולהנאה עד עיתוי מוגדר.

81 וגם עשה לכם אלוהים צללים מאשר ברא, ונתן לכם מחסה בהרים, ובגדים להגנה מפני החום, ולבוש למגן במלחמה. כך ישלים חסדו עמכם למען תתאסלמו. 82 ואם יתרחקו, עליך רק למסור הודעה ברורה. 83 הם מכירים בחסד אלוהים ולאחר מכן, מתכחשים לו, ורובם כופרים.

84 ביום ההוא (יום הדין) נביא עד מכל אומה, ולא תינתן לאלה אשר כפרו אפשרות לדבר ולא לבקש סליחה.

85 וכאשר יראו אלה אשר קיפחו ,את העונש, הוא לא יוקל מעליהם, והם לא יקבלו עוד הזדמנות.

86 וכאשר יראו אלה אשר שיתפו (עבודה זרה) את השותפים שלהם (אשר הם צירפו לאלוהים), יאמרו: "ריבוננו! אלה הם השותפים אשר פנינו אליהם בתפילה מבלעדיך". אז יענו להם "אכן אתם כוזבים (בעשותינו שותפים לאלוהים)". 87 יתמסרו לאלוהים ביום ההוא (יום הדין), וכל מה שבדו יחלוף מהם. 88 אלה אשר כפרו ומנעו (אחרים) מללכת בשבילו של אלוהים, הוספנו להם עונש על-גבי עונש מפני שהם היו מפיצי שחיתות.

89 וביום הדין נביא לכל אומה עד מקרבה כדי שיעיד עליה, ונביא אותך (מוחמד) עד על אלה (המוסלמים). והורדנו אליך את הספר (הקוראן) להבהרת כל דבר וכהדרכה, רחמים ובשורה למוסלמים (אשר מתמסרים אל אלוהים).

90 אכן אלוהים מצווה לעשות צדק, לגמול חסד ולעזור לקרוב המשפחה (הנזקק), הוא אוסר את התועבה, ואת המגונה, והקיפוח, והוא מזהירכם למען תיזכרו.

91 וקיימו את התחייבותכם אל אלוהים אם התחייבתם ,ואל תפרו את התחייבותכם לאחר שאישרתם אותה בשבועה בעשותכם את אלוהים ערב לכם, כי אלוהים יודע את כל מה שאתם עושים.92 ואל תהיו כזאת אשר

פירקה והתירה לחוטים את מה שארגה וטוותה בשקידה, בהשתמשכם בשבועתכם רק כדי להונות זה את זה, בעוד אומה אחת חזקה יותר מאומה אחרת, בכל זה יעמידכם אלוהים במבחן. ביום תחיית-המתים יבאר לכם את כל אשר נחלקתם בו.

93 לו רצה אלוהים היה עושה מכם אומה אחת. אך אלוהים ישאיר בתעייה את אשר יבחר וידריך אשר יבחר בהדרכה. ואכן אתם תישאלו על אשר הייתם עושים.

94 אל תשתמשו בשבועותיכם להונות זה את זה, פן תלכו לאיבוד אחרי שהייתם בטוחים, ותרגישו טעם רע, כי מנעתם אנשים משביל אלוהים, לכם עונש עצום. 95 אל תמכרו את בריתכם עם אלוהים במחיר זול. כל השמור אצל אלוהים טוב לכם יותר, אם יודעים אתם.

96 כל מה שיש לכם יאזל, ורק מה שאצל אלוהים יישאר, ואנו נגמול לבעלי הסבלנות את הגמול הטוב ביותר על מעשיהם. 97 מי שעשה טוב, זכר או נקבה, וגם היה מאמין (באלוהים), אכן ניתן לו חיים טובים, ונגמול את שכרם על כל הטוב אשר עשו.

98 ואם תקרא בקוראן בקש מחסה באלוהים מפני השטן הארור, 99 מפני שאין לו (לשטן) שלטון על אלה אשר האמינו ואשר על ריבונם נסמכים, 100 שלטונו רק על

אלה אשר לוקחים אותו לאדון ואלה אשר הם בו משתפים (מלבד אלוהים).

101 כאשר אנו מחליפים אות (משפט מהקוראן) באחר, ואלוהים יודע היטב מה הוא הוריד. הם אומרים (לנביא): "אתה אינך אלא רמאי", ואולם רובם אינם יודעים. 102 אמור: "רוח הקודש (המלאך גבריאל) הוריד אותו מעם ריבונך על יסוד הצדק לחיזוק רוחם של אלה אשר האמינו וכהדרכה ובשורה למוסלמים (אשר מתמסרים)".

103 אנו יודעים שהם אומרים: "בן אדם מלמד אותו (את מוחמד)". ואולם לשונו של האיש אשר עליו הם רומזים היא לשון זרה, והקוראן הוא בלשון ערבית ברורה. 104 אכן אלה אשר לא יאמינו באותות אלוהים, אלוהים לא ידריך אותם, ולהם עונש כואב. 105 אמנם אלה אשר בודים שקרים הם אלה אשר אינם מאמינים באותות אלוהים ואלה הם השקרנים.

106 למי שכופר באלוהים לאחר שכבר האמין בו, מלבד אלה אשר נכפה עליהם לכפור בעוד ליבם בטוח באמונה, אך אלו הפותחים את ליבם לכפירה, עליהם ינחת זעם מאת אלוהים ולהם עונש עצום, 107 זה מפני שהם מעדיפים את חיי העולם-הזה על פני העולם הבא, ואלוהים לא ידריך את האנשים אשר כופרים, 108 הם אלה אשר חתם אלוהים את לבבותים, את שמיעתם ואת ראייתם והם אלה אשר

התעלמו (מדרך הצדק). 109 אין ספק כי בעולם הבא הם יהיו מן המפסידים.

110 אז, אכן ריבונך לאלה אשר היגרו לאחר שהם עמדו בניסיון ואז הם התאמצו והתאזרו בסבלנות, ריבונך לאחר מכן תמיד סלחן ורחום. 111 וביום (הדין) אשר תבוא כל נפש להתנצח לעצמה, וכל נפש תקבל את הגמול בעד מעשיה, ואף אחד לא יקופח.

112 אלוהים מושל משל על עיר אשר הייתה בטוחה ופרנסתה באה אליה בקלות מכל מקום בשפע. אך כפרה בחסדי אלוהים, ואז העניש\u05d4 אלוהים בעונש הרעב והפחד, באשר היו עושים. 113 וכבר בא אליהם שליח מקרבם, אך הם התכחשו לו. על כן בא העונש עליהם בעודם מקפחים.

114 ואיכלו ממה שהעניק לכם אלוהים מן המורשה והטוב, והודו על חסד אלוהים, אם אכן אותו אתם עובדים. 115 אלוהים אסר עליכם לאכול נבלות ודם ובשר חזיר ובשר שנזבח לאחרים מלבד אלוהים, אך אם אכל מהם אדם מתוך הכרח ובלי רצון ובלי להפריז, הן, אלוהים סלחן ורחום.

116 ואל תמציאו שקרים לאמור : "זה מורשה וזה אסור", במטרה לייחס לאלוהים את מה שאינו אמת, אלה אשר בודים שקר ומייחסים אותו לאלוהים, אינם מצליחים. 117 הנאה קצרה , ולהם עונש כואב.

118 על אלה אשר התייהדו אסרנו את אשר הזכרנו לך מקודם, ולא אנחנו קיפחנו אותם, אלא הם קיפחו את עצמם. 119 ולאלה אשר חטאו בשגגה ואחר-כך התחרטו וביקשו סליחה ועשו מעשים טובים, הן, ריבונך הוא הסלחן והרחום.

120 אכן אברהם היה אומה בעצמו , הוא היה מתמסר לאלוהים, ומעולם לא היה בין המשתפים. 121 והוא הכיר לאלוהים תודה על חסדיו, ואלוהים בחר בו, והדריך אותו אל השביל הישר 122 הענקנו לו שפע של טוב בעולם הזה, ובעולם הבא הוא בין הצדיקים. 123 ואמרנו לך : לך בדרך האמונה של אברהם אשר היה מתמסר (לאלוהים), ולא היה בין המשתפים.

124 הן, (קידוש) השבת נקבע לאלה אשר נחלקו בו, ריבונך יפסוק ביניהם ביום תחיית-המתים בכל אשר נחלקו בו.

125 קרא אל שביל ריבונך בחוכמה ובדרכי מוסר נאים, והתנצח איתם בצורה הוגנת ונאותה ביותר. ריבונך יודע יותר מי תועה משבילו והוא יודע יותר מי הם המודרכים.

126 וכאשר אתם מענישים מישהו, העניש אותו רק באותה מידה אשר בה הוא פגע בכם, ואולם אם תתאזרו בסבלנות, יהיה זה טוב עבור הסלחנים. 127 התאזר בסבלנות, ואלוהים הוא אשר יעזור לך להתאזר בסבלנות,

ואל תצטער על מה שהם זוממים נגדך, 128 כי אלוהים הוא עם אלה היראים ואלה אשר מיטיבים.

סורה 17 : אל-אִסרא' (המסע הלילי)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 ישתבח (אלוהים) זה אשר נשא את עבדו (מוחמד) בלילה מן המסגד אלחראם (הכעבה) אל מסגד אל אקצא אשר בירכנו את סביבותיו, כדי שנראה לו חלק מאותותינו. והוא אכן הכול שומע והכול רואה.

2 אנחנו נתנו למשה את הספר ועשינו אותו כמדריך לבני ישראל (לאמור): "אל תיקחו אף אחד מלבדי אשר תסמכו עליו, 3 צאצאי אלה אשר נשאנו עם נוח. הוא (נוח) אכן היה עבד אשר מכיר טובה. 4 הזהרנו את בני ישראל בספר: "פעמיים תרבו שחיתות בארץ. ותגיעו לגדלות רבה." 5 ובהגיע מועד הפעם הראשונה, שילחנו בכם את עבדינו, אנשי עוז קשוחים, שישלטו במשכנות וכך תקוים ההבטחה. 6 ואז, החזרנו לכם את השלטון והענקנו לכם רכוש ובנים ויותר והרבינו את כוחכם .

7 אם תעשו טוב תיטיבו לעצמכם, אך אם תעשו את הרע, לעצמכם תרעו. כאשר יבוא מועד (הפעם) האחרונה, , וישפילו את פניכם, וייכנסו אל המסגד, כמו שנכנסו אליו

בפעם הראשונה, כדי שיחריבו את כל אשר עלה (מאז)
8 אולי ירחם עליכם ריבונכם, אך אם תשובו (לעשות את
הרע) נשוב (בענישה), כי עשינו את הגיהינום כמכלאה
מתמדת לכופרים.

9 אכן הקוראן הזה מדריך אל מה שנכון וישר והוא
מבשר למאמינים אלה אשר עושים את הטוב כי להם גמול
גדול. 10 אך לאלה אשר לא יאמינו בעולם-הבא הועדנו
להם עונש כואב. 11 האדם ממשיך לבקש את הרע כשם
שהוא מבקש את הטוב. אכן, האדם הוא חסר סבלנות.
12 ועשינו את הלילה והיום כשני אותות: את הלילה
החשכנו כסימן, ואת היום הארנו כסימן, כדי שתבקשו לכם
חסד מעם ריבונכם, ולמען תדעו את מניין השנים והחשבון
(של החודשים והימים), וכל דבר ביארנו במפורש.

13 וכל אחד מהאנשים אחראי למעשיו בעולם הזה,
וביום תחיית-המתים נוציא לו ספר אשר ימצא אותו
פרוש (עם פירוט של כל מעשיו) 14 "קרא את ספרך (ובו
רשימת מעשיך) דייך בעצמך היום אשר תתחשבן עמך ".
15 כל המישיר לכת, רק לטובתו יישיר לכת, וההולך בדרך
השגויה, רק את עצמו יתעה, כי לא תישא נפש את משא
זולתה. ואנחנו גם לא נעניש עד שאנחנו מביאים שליח
(אשר יזהיר).

16 וכאשר נחליט להכחיד עיר, נצווה את בניה העשירים

שטופי השפע (להאמין באלוהים ולציית לו), (ואולם לא יצייתו) ויסטו מדרך המוסר, ואז יתקיים גזר-הדין בצדק, ונשמידה מהיסוד . 17 מה רבים הדורות אשר הכחדנו לאחר דורו של נוח, ודייך בריבונך אשר בקי בכול ורואה את כול חטאי עבדיו

18 מי שהיה רוצה בחיי העולם החולף, נעניק וניתן מה שנרצה למי שנרצה, ואחר-כך ניתן לו את גיהינום, ובו ייצלה מושפל ומנודה. 19 וכל החפץ בעולם הבא ועושה למענו בהיותו מאמין, מעשיהם של כל אלה יזכו לתודה.

20 לכולם, לאלה (הכופרים) ולאלה (המאמינים), נעניק את השפע של ריבונך, כי השפע של ריבונך אינו מוגבל. 21 ראה כיצד העדפנו אחדים מהם על האחרים (בעולם הזה), אולם בעולם-הבא הדרגות (למאמינים עושי הטוב) גבוהות יותר, וההעדפה רבה יותר.

22 אל תיקח לך אל אחר עם אלוהים, למען לא תהיה מושפל ומנודה. 23 ריבונך ציווה שלא תעבדו זולתו וגמלו חסד להורים. אם יגיעו האחד מהם או שניהם לגיל הזיקנה, אל תקצר רוחך ואל תגער בהם. דבר עמם בכבוד, 24 והתנהג איתם בענווה ורחמים, ואמור:"ריבוני! רחם עליהם כפי שהם ריחמו עלי בגדלם אותי כשהייתי קטן". 25 ריבונכם יודע את כל מה שבנפשותיכם. אם אתם הולכים בדרך הישר, הן הוא מרבה לסלוח לאלה שמרבים לפנות אליו.

26 תן לקרוב המשפחה את החלק המגיע לו מן הצדקה, למסכן ולעובר האורח, אך אל תהיה בזבזן, 27 אכן הבזבזנים הם באחווה עם השטנים, והיה השטן בריבונו כופר 28 ואם אין ביכולתך לעזור להם, בעודך ממתין לרחמי ריבונך, דבר אליהם בעדינות.

29 אל תכבול (תקמץ) את ידך אל צווארך (מקמצנות) ואל תושיט אותה ללא הגבלה (בבזבזנות), למען לא תישאר במחסור ותהיה בחרטה. 30 אכן ריבונך שולח פרנסה בשפע או בדלילות לאשר ירצה, כי הוא מכיר היטב את עבדיו ורואה את מעשיהם.

31 לעולם אל תהרגו את ילדיכם בגלל הסיכוי לעוני , כי אנו נפרנס אותם ואתכם, והריגתם היא חטא עצום. 32 אל תתקרבו אל הזנות, כי תועבה גדולה היא וכמה רעה הדרך.

33 ואל תהרגו את הנפש אשר אסר אלוהים, אלא אך ורק בצדק. וכל הנרצח בחוסר צדק, אנחנו נותנים ליורשים שלו לדרוש תגמול, אך אל תפריזו בפעולת התגמול, כי יעזור לו (אלוהים).

34 ואל תתקרבו אל נכסי היתום אלא בצורה הוגנת, עד שיגיע לבגרותו. וקיימו באחריות כל התחייבות, כי על ההתחייבות יש לתת את הדין ביום הדין. 35 וכשאתם מודדים ושוקלים השלימו את המידה ושיקלו במאזני-צדק. טוב הדבר ועדיף יותר (לכולם).

36 ואל תלך אחרי דבר שאינך יודע בוודאות, מפני שהשמיעה, הראייה והמחשבה - כל אלה ייתנו (על בעליהם) את הדין. 37 ואל תתהלך ביהירות על פני האדמה, כי לא תבקע את האדמה ומעולם לא תגיע (בקומתך) אל גובה ההרים, 38 כל זה היה רע ושנוא אצל ריבונך

39 זה הוא חלק מן החכמה אשר ריבונך גילה לך. אל תעשה לך אלוה אחר מלבד אלוהים, פן תושלך אל הגיהינום מגונה ומנודה.

40 האם אתם חושבים שריבונכם נתן לכם בנים, ולעצמו לקח בנות מבין המלאכים? דבר חמור אומרים אתם. 41 וכבר ביארנו את הצדק בקוראן הזה בכל מיני דרכים כדי שהם יזכרו, (ואולם כל זה) לא הוסיף להם אלא סלידה. 42 אמור: "אילו היו עוד אלים מלבד אלוהים, כפי שאומרים, כי אז ודאי היו רוצים לעצמם נתיב אל האדון של כס-המלכות". 43 ישתבח ויתעלה מעל כל אשר הם אומרים. 44 שבעת הרקיעים, הארץ וכל שוכניהם משבחים אותו, ואין דבר אשר אינו משבח ומהלל אותו, ואולם אתם אינכם מבינים את תשבחותיהם. אך סבלן הוא וסלחן.

45 וכאשר אתה קורא את הקוראן, נציב חיץ בינך לבין אלה אשר אינם מאמינים בעולם הבא. 46 ועל לבבותיהם שמנו חותם, לבל יבינו אותו (את הקוראן), ואת אזניהם

(שמיעתם) הכבדנו. וכאשר אתה מזכיר בקוראן את ריבונך לבדו, פונים לך הכופרים עורף בתיעוב.
47 אנחנו יודעים היטב מה הם רוצים לשמוע כאשר הם מקשיבים לך , ומה הם אומרים בהתלחשות הסודית ביניהם, ומתי אומרים המקפחים: "אתם הולכים אחרי אדם אחוז כישוף". 48 ראה למה המשילו אותך, וזה מפני שהם תעו ולא יוכלו למצוא את הדרך.
49 והם אמרו : "האם לאחר שנהיה עצמות ושיירי-גוף נקום לתחייה כבריאה חדשה?" 50 אמור: "(אפילו אם) תהיו אבנים או ברזל, 51 או בריאה שאין ביכולתכם אפילו לחשוב עליה." הם יאמרו: "מי יחזיר אותנו לחיים?" אמור: "זה אשר ברא אתכם בפעם הראשונה" , אז הם ינידו בראשיהם ויאמרו: "מתי הוא?" אמור להם: " אולי יהיה בקרוב ". 52 ביום שיקרא לכם , ואתם תענו לקריאתו (ותקומו מקבריכם) ותשבחו אותו, ותחשבו כי הייתם מעט זמן.
53 ואמור לעבדיי שידברו רק את מה שיותר טוב , כי השטן יכניס פירוד ושנאה ביניהם כי השטן תמיד לאנשים אויב גלוי.
54 ריבונכם מכיר אתכם היטב , ואם הוא ירצה הוא ירחם עליכם , ואם הוא ירצה הוא יעניש אתכם, ואנו לא שלחנו אותך כשומר שלהם. 55 וריבונך יודע היטב את כל

אשר בשמיים ובארץ. וכבר נתנו לחלק מהנביאים יותר מאשר נתנו לאחרים. ולדוד נתנו את הזאבור.

56 אמור: "קראו לאלה אשר טענתם שהם קיימים מלבד אלוהים לעזרה, הם לא יוכלו להסיר כל צרה מכם ולא יוכלו להמיט אותה על אויבכם". 57 אלה אשר אליהם מתפללים (עובדי האלילים) בעצמם מבקשים להתקרב אל ריבונם, ומתחרים ביניהם, מי מהם קרוב יותר, ומבקשים את רחמיו, ומפחדים מעונשו. אכן, יש להיזהר מעונש ריבונך. 58 אין עיר חוטאת שלא נשמיד לפני יום תחיית-המתים, או נעניש אותה עונש קשה. וזה היה רשום בספר (אצל אלוהים)

59 שום דבר לא מנע מאתנו לשלוח אותות, אשר התכחשו להם הדורות הקדומים. וכבר נתנו לבני שבט ת'מוד את הנאקה כאות ברור וגלוי לעין, אך הם קיפחו אותה, ואין אנו שולחים אותות אלא לשם אזהרה והפחדה.

60 כבר אמרנו לך כי ריבונך מקיף את כל האנשים. לא עשינו את מה שהראינו לך (במסע הלילי) אלא כדי לבחון את האנשים, וכך גם את העץ הארור אשר בקוראן. אנו מפחידים אותם, אך הדבר אינו מוסיף אלא תעייה גדולה.

61 וכאשר אמרנו למלאכים: "סגדו לאדם", הם סגדו, ורק השטן אמר: "האם אסגוד למי שבראת מעפר?"
62 אמר: "אתה רואה את היצור הזה אשר רוממת מעליי?

אם תיתן לי הזדמנות עד יום תחיית-המתים, אלכוד ברשתי את זרעו (ואשלוט בו) פרט למעטים מהם".

63 אמר: "לך והשתדל! אתה וכל אלה שיילכו אחריך תקבלו את עונשכם המלא בגיהינום. 64 נסה להסית מהם כמה שתוכל , והזעק עליהם את פרשיך וחייליך, והשתתף ברכושם ובילדיהם, ותן להם הבטחות, והשטן לא יבטיח להם דבר זולת פיתוי כוזב. 65 ואולם על עבדיי לא תהיה לך כל שליטה, כי ריבונך דיו כשומר עליהם".

66 ריבונכם הוא אשר מושיט למענכם את האוניות בים , כדי שתבקשו לכם פרנסה מחסדו. הוא תמיד היה כלפיכם רחום. 67 ואם תפגע בכם צרה בים, אתם תשכחו את כל אלה אשר עבדתם זולתו, ורק תיזכרו באלוהים לבדו להציל אתכם, אך כאשר הציל אתכם והביאכם אל היבשה, מיד תתרחקו. והיה האדם כפוי טובה.

68 האם בטוחים אתם כי אלוהים לא יבקע את האדמה ולא יגרום לה לבלוע אתכם? או לא ימטיר עליכם גשם של אבנים מבלי שתמצאו לכם שומר? 69 או שמא בטוחים אתם כי שוב לא יחזירכם אל הים , ולא ישלח בכם רוח סערה ויטביע אתכם באשר כפרתם, מבלי שתהיה לכם סיבה להתלונן נגדנו?

70 וכבר כיבדנו בני אדם, ונשאנו אותם על פני היבשה

והים, ופרנסנו אותם בכל טוב , ורוממנו אותם מאוד מעל רבים מן היצורים אשר בראנו.

71 ביום (יום הדין) אשר בו נקרא לכל אומה עם המנהיג שלה , כל אלה אשר ספר הרישום של מעשיהם יימסר להם ביד ימין, יקראו ממנו שמחים למעשיהם הטובים, ולא יקופחו במאומה. 72 וכל אשר היה (לבבו) עיוור בעולם הזה, יהיה (לבבו) בעולם הבא עיוור ותועה בדרכו

73 ואילו היה ביכולתם להדיח אותך ממה שהשרינו אליך למען תבדה עלינו דבר אחר ממנו (הקוראן) , אז היו לוקחים אותך לידיד נפש. 74 ואילולא תמכנו בך, כי אז היית מתחיל לנטות אליהם קצת. 75 או אז היינו נותנים לך לטעום עונש כפול בחייך ועונש כפול במותך , ואז לא יכולת למצוא מציל נגדנו

76 והם הפריעו לך מאוד וכמעט הוציאו אותך מן הארץ (מכה), אך אז הם לא היו נשארים אחריך אלא רק קצת. 77 כך היא דרכנו עם השליחים אשר שלחנו לפניך, ולא תמצא כל שינוי בדרכנו.

78 קיים את התפילה משקיעת השמש עד אשר יחשיך הלילה. והקוראן (וקריאתו) בשחר. אכן הקוראן (וקריאתו) בשחר מלווה בעדים (מבין המלאכים). 79 ובלילה, התאמץ בו, עוד תפילת רשות, אולי יעניק לך ריבונך מקום מכובד ונישא.

80 ואמור : "ריבוני! הכנס אותי בכבוד (אל מה שטוב לי) והוצא אותי בכבוד (ממה שרע לי) ותן לי סמכות מאתך אשר בכוחה אנצח". 81 ואמור: "הופיע הצדק וחלף השקר (הכפירה) , אכן השקר חולף לעד".

82 אנו מורידים אותות (משפטים) מן הקוראן הנושאים מרפא ורחמים למאמינים , אך למקפחים הוא יוסיף רק אבדון.

83 כשאנו נוטים חסד לאדם הוא משתמט ואינו מכיר תודה , אך בפגוע בו רעה, הוא מתייאש (מרחמי ריבונו). 84 אמור: "כל אחד פועל לפי דרכו, אך ריבונכם יודע מי הולך יותר בדרך הישר".

85 וישאלוך על הנשמה אמור: "הנשמה היא סוד אשר רק ריבונך יודע, ואתם לא קיבלתם מהידע, זולת (כמות) מזערית ".

86 ואם נרצה , נוכל בקלות לקחת ממך את מה שגילינו לך (מהקוראן), ולא תוכל למצוא מי שישמור עליך מאתנו, 87 אלא דרך הרחמים מריבונך, אכן חסדו עליך היה כביר. 88 אמור: "אם בני האנוש והשדים יסכימו ביניהם להביא ספר דומה לקוראן, לא יוכלו להביא כמוהו, ואפילו אם הם יסייעו זה לזה".

89 וכבר הבאנו לאנשים בקוראן הזה מכל משל, למרות זאת, סרבו רוב האנשים והמשיכו בכפירה, 90 ואמרו:

"לא נאמין לך עד שתבקע לנו מעיין מן הארץ, 91 או עד שתצמיח גן של דקלים וגפנים ותבקע בתוכו נהרות זורמים, 92 או שתפיל עלינו כפי שטענת את השמים, חלקים, או עד שנראה את אלוהים והמלאכים פנים אל פנים, 93 או עד שיהיה לך בית מזהב, או שתעלה השמימה, אך גם בעלייתך לא נאמין אלא עד שתוריד לנו משם ספר ונקרא בו". אמור: "ישתבח ריבוני! אינני אלא שליח אנושי".

94 שום דבר לא מנע מהאנשים להאמין כאשר הגיעה אליהם ההדרכה (הצודקת), מלבד זה שאמרו: "האם שלח אלוהים בן אנוש כשליח?". 95 אמור: "אילו היו מלאכים מתהלכים בארץ , היינו מורידים להם מן השמים מלאך שליח". 96 אמור: "די באלוהים כעד ביני ובינכם, כי הוא אכן היה (תמיד) בעבדיו בקי והכול רואה ".

97 מי שאלוהים מדריך (אל הצדק) הוא אכן המודרך, וכל אשר יתעה, לא תמצא להם אדונים מלבדו, וביום תחיית-המתים נקבץ אותם כשהם נגררים על פניהם, עיוורים, אילמים וחרשים, משכנם יהיה בגיהינום, ובכל פעם שהאש (בגיהינום) תדעך, נוסיף עוד אש ולהבה. 98 זה יהיה שכרם על א שר כפרו באותותינו באומרם: "האם לאחר שיתפוררו עצמותינו, נקום לתחייה כבריאה חדשה?"

99 הלא יראו כי אלוהים אשר ברא את השמים ואת הארץ יכול גם לברוא אחרים כמוהם? והוא קבע להם מועד

שאין ספק בו, אך סירבו המקפחים והמשיכו בכפירה. 100 אמור: "לו היו אוצרות הרחמים של ריבוני בידיכם, הייתם מחזיקים בהם וחוששים להוציאם, כי קמצן הוא האדם".

101 וכבר נתנו למשה תשעה אותות ברורים. אז שאל את בני-ישראל כאשר בא אליהם ,ופרעה אמר לו: "אני חושב, משה, כי אתה אחוז קסם". 102 אמר (משה): "כבר יודע אתה כי ריבון השמים והארץ הוא שהוריד את האותות הללו כהוכחות ברורות גלויות לעין, ורואה אני, הוי, פרעה, כי סופך לאבדון". 103 ורצה (פרעה) לאלצם לצאת מהארץ , ואנחנו הטבענו אותו ואת אשר עמו גם יחד. 104 ואמרנו אחריו אל בני-ישראל: "שכנו בארץ, וכאשר תגיע הבטחת אחרית הימים, נביא את כולכם מכל הקצוות"

105 ובצדק הורדנו אותו (הקוראן), ובצדק ירד. ואותך (מוחמד) לא שלחנו אלא מבשר ומזהיר. 106 את הקוראן עשינו "פורקאן" (כדי שיבדיל בין האור לחושך), למען תקרא אותו לאנשים בהדרגה, והורדנו אותו קטע אחרי קטע.

107 אמור: "האמינו בו או אל תאמינו, אלה אשר ניתן להם הידע מלפניו, כאשר קוראים אותו אליהם נופלים אפיים ארצה בסגידה, 108 ויאמרו: "ישתבח ריבוננו! הנה נתקיימה הבטחת ריבוננו", 109 והם ייפלו אפיים ארצה, בוכים, וזה יוסיף להם כניעה (לאלוהים)

110 אמור: "בין אם אתם קוראים לאלוהים או לרחמן,
הרי לו שייכים השמות הכי נאים. ואל תתפלל בקול רם
מדי או בקול נמוך מדי, אלא וקיים אותה בין זה לזה "
111 ואמור: " השבח לאלוהים, אשר לא הוליד בן ואין לו
שותף במלכותו, ואין לו צורך במגן מפני השפלה, והאדר
את גדולתו!"

סורה 18 : אל-כהף (המערה)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 השבח לאלוהים, אשר הוריד לעבדו (מוחמד) את הספר
(הקוראן) ולא עשה בו שום סטייה (מן הצדק), 2 יציב
וקיים, כדי שיזהיר את האנשים מפני העונש הקשה אשר
יבוא ממנו, ולמען יבשר למאמינים, אלה אשר עושים את
הטוב כי אכן למענם שמור גמול טוב (בגן העדן), 3 אשר
בו ישכנו לנצח, 4 וגם להזהיר את אלה אשר אומרים כי
אלוהים לקח לו בן, 5 (אף-על-פי) אין להם ולא היה
לאבותיהם כל ידיעה על כך. נוראות הן המלים היוצאות
מפיהם. אכן הם אומרים רק שקר.

6 ואמנם אתה עלול להעמיס על עצמך מרוב צער משום
שלא האמינו באשר נאמר (בקוראן)? 7 את כל אשר על
הארץ עשינו כהדר לה, כדי לבחון אותם מי יעשה מעשים

טובים יותר. 8 אך אנחנו גם יכולים להפוך את כל אשר עליה לעפר ואפר שומם.

9 האם אתה חושב שאנשי המערה וא-רקים (מצבת קבריהם) היו בין אותותינו המופלאים ביותר? 10 כאשר הנערים מצאו מקלט במערה ואז אמרו : "ריבוננו! תן לנו רחמים ממך, והדרך אותנו". 11 לאחר מכן הפלנו עליהם תרדמה ואטמנו את אוזניהם במערה למשך מספר שנים, 12 ואחר כך הערנו אותם מתרדמתם למען נדע מי משני המחנות ידע לקבוע את זמן שהותם במערה.

13 אנחנו מספרים לך את הצדק על קורותיהם. הם היו נערים אשר האמינו בריבונם, ואנחנו הוספנו להם הדרכה, 14 וחיזקנו את לבבם עד שהתייצבו ואמרו: "ריבוננו הוא ריבון השמים והארץ, ולא נתפלל לאל מלבדו, כי אם נצהיר אחרת יהיה זה שקר אשר רחוק מן הצדק. 15 בני עמנו אלה לקחו להם אלים אחרים מלבדו, אבל מדוע אינם מביאים גם הוכחה בהירה לצדקת אמונתם?" ומי חוטא יותר מזה הבודה שקר על אלוהים?!

16 וכאשר תעזבו אותם ואת אשר יעבדו מלבד אלוהים, כי אז מיצאו מקלט במערה, ויפרוש עליכם ריבונכם את רחמיו ויספק את כל הצרכים שלכם.

17 ותראה שהשמש כאשר עלתה, הייתה פונה מן המערה ימינה, ובשקיעתה הייתה פונה שמאלה, בעוד

הנערים שוכבים בתוך המערה. זה אחד מאותותיו של אלוהים. מי שאלוהים מדריך הוא מודרך, ומי שיתעה, לא תמצא לו אדון ומדריך.

18 אתה מתאר לעצמך שהם ערים, אולם הם ישנו. אנחנו היינו הופכים אותם פעם לצד ימין ופעם לצד שמאל, בעוד שכלבם היה נח בכניסה למערה. לו ראית אותם היית סולד ובורח בבהלה ופחד.

19 וכך הערנו אותם , כדי שיבררו ביניהם . אמר האחד: "כמה זמן עבר עליכם כאן?", אמרו: "שהינו רק יום אחד או פחות", אמרו (אחרים): " ריבונכם יודע יותר מכם כמה זמן שהיתם. שלחו אחד מכם עם כסף אל העיר כדי שימצא את האוכל הטהור ביותר שבה ויביא לכם ממנו מזון, אך עליו לנהוג בעדינות, כדי שלא ירגישו בכם. 20 אם יגלו אתכם ירגמו אתכם באבנים או יחזירו אתכם לאמונתם , ואז לעולם לא תצליחו."

21 כך גילינו להם דברים, למען יידעו כי הבטחת אלוהים צדק היא, ואין ספק בבוא השעה. האנשים נחלקו ביניהם בעניינם ואמרו: "בנו עליהם בניין, ריבונם יודע מי הם", אך אלה שבידם ההחלטה אמרו: "נקים עליהם מסגד".

22 יאמרו: "היו שלושה והרביעי היה כלבם", ואומרים: "היו חמישה והשישי היה כלבם", כל אלה הם ניחוש שווא בנסתר. ואומרים:"היו שבעה והשמיני היה כלבם". אמור:

"ריבוני יודע היטב את מספרם, אינם יודעים אותם אלא מעטים" לכן אל תתנצח בעניינם, ואל תשאל איש את דעתו עליהם. 23 ואל תאמר על דבר-מה: " הן, אני אעשה זאת מחר" 24 אלא (אמור) : "אם ירצה אלוהים". והזכר את ריבונך אם תשכח. ואמור: "אולי יואיל להדריך אותי ריבוני להתקרב יותר לאמת".

25 והם נשארו במערתם שלוש מאות שנים , והוסיפו עוד תשע (שנים). 26 אמור: "אלוהים יודע כמה זמן הם היו. כי לו כל נסתרות השמים והארץ, ואין שומע ורואה כמוהו. להם אין אדון מלבדו, והוא לא ישתף אף אחד בשלטונו.

27 וקרא את אשר הושרה לך מהספר של ריבונך (הקוראן). דבריו לעולם לא ישתנו, ולא תוכל למצוא מפלט מפניו. 28 התאזר בסבלנות עם אלה הקוראים (ומתפללים) אל ריבונם בוקר וערב בבקשם את פניו, ואל תישא עיניך אל אשר מעבר להם בתאווה להנאות העולם הזה ואל תישמע לאיש אשר השכחנו את זכרנו מלבו, והוא רדף אחרי תאוותו וכולו הפקרות.

29 ואמור: "הצדק הוא מריבונכם, הרוצה בה יאמין והרוצה יכפור". אנו הכנו למקפחים אש אשר תאגפנה אותם להבותיה, ואם הם יבקשו מים לשתות, יושקו רק מים לוהטים כשמן רותח אשר צולה את הפנים. כמה נוראי הוא המשקה ההוא, וכמה רע הוא מקום מנוחתם.

30 אכן אלה אשר האמינו ועשו את הטוב, אולם לא נקפח את גמולם של אלה אשר היטיבו לעשות. 31 אלה להם מיועדים גני-עדן , אשר נהרות זורמים מתחתיהם. והם יהיו מקושטים בצמידי זהב, ולבושים בגדים ירוקים ממשי וקטיפה, ושכובים על ספות מוגבהות. כמה טוב יהיה הגמול וכמה טוב יהיה מקום מנוחתם.

32 משול להם משל שני אנשים אשר לאחד מהם נתנו שני כרמי ענבים , ועצי תמר סביב להם, ושדות זריעה ביניהם. 33 שני הגנים נתנו פריים ולא מנעו דבר ממנו, והבקענו ביניהם נהר, 34 והיה לו עושר רב. הוא אמר לרעהו ביהירות: "יש לי רכוש ועוזרים יותר מאשר לך" 35 הוא נכנס אל הגן שלו ואמר: "אני סבור שהגן הזה לא ייחרב אי-פעם, 36 ואין אני חושש לשעה (יום הדין) שתבוא. אך אם אושב אל ריבוני אמצא לי שם מקום טוב יותר מזה".

37 אולם רעהו אמר לו: "הכופר אתה באשר ברא אותך מעפר, ואז מטיפה, ואז עשה אותך לאיש?" 38 ובאשר לי, אלוהים הוא ריבוני, ולא אצרף כל שותף לריבוני. 39 מדוע לא אמרת בהיכנסך אל גנך: "כל אשר ירצה אלוהים יהיה, כי רק באלוהים כוחנו"? אתה רואה אותי שיש לי פחות עושר וילדים ממך, 40 אבל ייתכן שריבוני ייתן לי גינה טובה יותר מהגינה שלך, ועל גינתך ישלח עונש מן השמים ויהפוך

אותה לשממה, 41 או יגרום שמימיה ישקעו באדמה ולא תוכל למצוא אותם.

42 ואכן, כל פירותיו הוכחדו, כרמיו נהרסו, ובעל הגן החל להכות בידיו בצער על כל אשר הוציא על גינתו שהפכה לשממה. אז הוא זעק: "הלוואי ולא הייתי מצרף מישהו (אלילים) לריבוני". 43 לא היה מי שיעזור לו מפני אלוהים, והוא נשאר חסר אונים. 44 התמיכה היחידה היא מאלוהים, אלוה הצדק. הוא אכן המתגמל הכי טוב והמשיב בטובה (לאלה שעשו טוב).

45 ומשול להם משל על חיי העולם-הזה, שהם כמים אשר הורדנו מן השמים. כתוצאה מכך הצמח של הארץ צמח והיה ירוק, מיד הוא מתייבש והרוח מפזרת אותו לכל הרוחות. אלוהים יכול לעשות כל דבר. 46 ההון והבנים הם תפארת העולם הזה , אך מעשים טובים נשארים קיימים, שכרם טוב יותר אצל ריבונך ותקוותם גדולה יותר.

47 ביום שנעתיק את ההרים ממקומם, ותראה את הארץ חשופה, אז נקבץ את האנשים ולא נותיר מהם אחד. 48 והם יוצגו בפני ריבונך בשורות , (ויאמר להם): "הנה באתם אלינו כדרך אשר אתכם לראשונה, ואולם אתם טענתם כי לא קבענו לכם מועד."

49 ויינתן ספר הרישום (המתעד מעשי כל אדם), ואז תראה את (הכופרים המכחשים) חרדים ממה שרשום

בו ואומרים: "אוי ואבוי לנו! מה לו לספר הזה אשר אינו מעלים או מזניח דבר קטן או גדול בלי לרשום אותו?" כך ימצאו את מעשיהם לנוכח פניהם, וריבונך לא יקפח אף אחד.

50 וכאשר אמרנו למלאכים: "סגדו לאדם", הם סגדו , ורק אבליס (השטן), היה אחד מהשדים והוא סירב למצוות ריבונו. האם תיקחו אותו ואת זרעו לאדונים מלבדי, בעודם אויבים לכם? אכן, רעים חילופים כאלה למקפחים.

51 אני לא הראיתי להם את בריאת השמים והארץ, ולא את בריאת עצמם, ולעולם לא הייתי לוקח את המתעים כמשרתים לי.

52 וביום שאנחנו נאמר למשתפים: "קראו לאשר טענתם כי שותפיי הם". הם יקראו אליהם, אך הם לא ייענו להם, ואנו נשים חיץ ביניהם.53 יראו הכופרים המכחשים את אש הגיהינום וירגישו שהם עומדים ליפול אל תוכה, ולא יוכלו להימלט מפניה.

54 וכבר הבהרנו בקוראן הזה לאנשים משלים שונים, והיה האדם מתווכח יותר מכולם. 55 אין דבר שימנע מהאנשים להאמין כשבאה אליהם ההדרכה, ולבקש את סליחת ריבונם, אלא אם תגיע אליהם דרך הראשונים, או שיבוא עליהם עונשם קודם לכן.

56 איננו שולחים את השליחים , אלה כמבשרים

ומזהירים, אך אלה אשר כפרו, הרוצים לבטל את הצדק בטענות שווא, מזלזלים באותותיי ובאזהרותיי. 57 ומי מקפח יותר מזה אשר אם יזכירו לו את אותות ריבונו, יפנה להם עורף וישכח את אשר עשו ידיו זה כבר? אנחנו אטמנו את לבבותיהם, לכן לא הבינו אותו (את הקוראן), וגם הכבדנו את אוזניהם (שמיעתם), ולכן אם תקרא להם אל הדרך הישר הם לא יודרכו לעולם.

58 וריבונך הוא הסלחן ובעל הרחמים. לו רצה להעמידם לדין על מעשיהם, הוא כבר מזמן היה מזרז את עונשם, אך כבר נקבע להם מועד אשר לא יוכלו למצוא מפלט ממנו. 59 את הערים האלה הכחדנו כאשר תושביהן קיפחו, וקבענו להכחדתן מועד.

60 וכאשר משה אמר למשרתו: "לא אפסיק ללכת עד שאגיע אל מפגש שני הימים, גם אם תימשך דרכי זמן רב". 61 וכאשר הגיעו למקום המפגש של שני הימים , הם שכחו את הדג אשר הביאו אתם, והוא קפץ ועשה את דרכו אל הים ונמלט מהם. 62 וכאשר המשיכו (שניהם) , אמר (משה) לעוזרו: "הבא לנו את האוכל, כי מצאנו במסענו הזה הרבה עייפות"

63 אמר (העוזר): "האם ראית שכאשר ישבנו למרגוע ליד הסלע שכחתי את הדג? משום שהשטן גרם שלא אזכור אותו, והוא שחה אל הים בצורה מפליאה". 64 ואמר

(משה): "זה בדיוק מה שחיפשנו", לכן, הם הסתובבו וחזרו לדרכם. 65 אז מצאו עבד מעבדינו, אשר הענקנו לו רחמים מאתנו, ונתנו לו דעת.

66 אמר לו משה: "האוכל להצטרף אליך כדי שתלמדני תבונה ממה שאתה למדת?" 67 אמר: "אתה לא תוכל להיות סבלן אתי, 68 וכיצד בכלל תוכל להתאזר בסבלנות באשר נמצא מעבר לידע שלך?" 69 אמר (משה): "אם ירצה אלוהים, תגלה שאני סבלן, ולא אסרב לכל אשר תגיד". 70 אמר: "אם תתלווה אליי , אל תשאל אותי דבר, אלא אם אזכיר אותו לך (בעצמי)".

71 ויצאו לדרכם עד שעלו על אונייה , ונקב בה חור. אמר משה: "האם נקבת חור באונייה כדי להטביע את נוסעיה? אכן נורא הדבר אשר עשית!". 72 אמר:"האם לא אמרתי לך, כי אתה, לא תהיה לך סבלנות אתי ?" 73 אמר: "אל תגנה אותי על ששכחתי זאת , ואל תקשה עליי יותר ". 74 ואז הם המשיכו (בדרכם) עד שפגשו נער צעיר , והוא הרג אותו. אמר (משה): "האם הרגת נפש זכה שלא קיפחה נפש אחרת?! הרי שזה מעשה פסול!"

75 אמר: "האם לא אמרתי לך כי לא תהיה לך סבלנות אתי?". 76 אמר (משה) : "אם שוב אשאל אותך על משהו , אל תיתן לי ללוות אותך כי כבר נגמרו לי התירוצים". 77 והמשיכו בדרכם והגיעו אל כפר, וביקשו אוכל מתושביו,

אולם הם סירבו לארחם. אז מצאו בו קיר שעומד להתמוטט, והוא (העבד של אלוהים) הקים ותיקן אותו. אמר משה: "יכולת לקבל גמול על כך, לו רצית". 78 אמר: "הגיעה שעת הפרידה ביני לבינך. ועתה אודיע לך את משמעות הדברים אשר לא יכולת להיות סבלן לגביהם.

79 באשר לאונייה, היא הייתה שייכת לאנשים עניים אשר עובדים בים, ורציתי לחבל בה, כי היה בעקבותיהם מלך שגוזל כל אונייה בכוח.

80 ובאשר לנער , הוריו היו מאמינים, וחששנו כי יכפה עליהם תעייה וכפירה, 81 ורצינו כי ייתן להם ריבונם במקומו בן זך וטהור יותר ממנו ורחום יותר כלפיהם.

82 ובאשר לקיר, בעליו היו שני נערים יתומים מבני העיר, ותחתיו טמון אוצר השייך להם, ואביהם היה איש ישר, על כן רצה ריבונך כי האוצר יהיה שמור לנערים שיוציאוהו כאשר יתבגרו בזכות רחמי ריבונך. לא עשיתי כל זאת על דעת עצמי, וזה הוא פירוש המעשים אשר לא התאזרת בסבלנות עליהם.

83 ישאלו אותך על ד'וּ אֶלְ-קָרְנָיין. אמור: "אני אכן אספר לכם דברים אודותיו." 84 אנחנו נתנו לו לשלוט בארץ, ונתנו לו דרך להשיג הכול.

85 ואז הלך בדרך, 86 עד שהגיע אל המקום אשר בו (ראה בבירור) את שקיעת השמש, וראה את שקיעתה על מעיין

חם של מים ובוץ שחור, ומצא לידו אומה , אמרנו: "הוי, ד'ו אל-קרניין! אתה החלט, או שתענישם או שתתייחס אליהם בטוב". 87 אמר: "אנחנו בהחלט נעניש את אשר מקפח , ואחר כך הוא יוחזר אל ריבונו, והוא גם יעניש אותו עונש נורא יותר. 88 ולאשר מאמין ועושה את הטוב, מגיע גמול טוב ונתייחס אליו בטוב וביושר".

89 ואז המשיך בדרך, 90 עד אשר הגיע למקום זריחת השמש , ומצא אותה זורחת על אומה אשר לא ניתן להם מסתור מפני השמש, 91 ואכן אנחנו בקיאים בכל אשר ידע.

92 ולאחר מכן הוא הלך בשביל אחר, 93 עד שהגיע אל מקום בין שני רכסי הרים, ומצא שם בני-עם שכמעט לא הבינו דיבור . 94 והם אמרו: "הוי, ד'ו אל-קרניין! אכן גוג ומגוג מרבים שחיתות בארץ. האם תסכים שנשלם לך גמול כדי שתבנה חומה בינינו לבינם?"

95 והוא אמר: "מה שריבוני העניק לי מהכוח והמקנה טוב יותר ממה שאתם עומדים לשלם לי, לכן עזרו לי בעוצם ידכם, ואקים גדר ביניכם לבינם. 96 הביאו לי גושי ברזל!", וכאשר מילא את רכסי ההרים, אמרו: "נשפו!". וכאשר להט הברזל כאש, אמר: "הביאו לי טיפות (נחושת) לשפוך עליו". 97 ואז לא יכלו לטפס מעליה ולא יכלו לעשות בה חור. 98 אמר: " זאת היא רחמנות מאת ריבוני, ואולם

כאשר תתקיים הבטחת ריבוני , אז יפוררו וישטח אותו, שהרי הבטחת ריבוני צדק היא".

99 ביום ההוא נניח להם להסתער זה על זה כמו גלים , ואז תישמע התרועה של השופר ונקבץ את כולם . 100 וערכנו את הגיהינום ביום ההוא אל הכופרים כמיצג, 101 אשר היו כעיוורים ולא ראו את האותות שלי, ולא יכלו לשמוע את הקריאה לאמונה.

102 האומנם חשבו אלה אשר כפרו כי יוכלו לקחת להם את עבדיי, אדונים מלבדי? אנחנו הכנו לכופרים את הגיהינום מקום בו הם ישכנו.

103. אמור: "האם אגיד לכם מי הם אלה המפסידים ביותר באשר עמלו?", 104. אלה הם אשר מאמציהם בעולם הזה יהיו לשווא, למרות שהם חושבים שהם עושים את הטוב. 105. הם אלה אשר כפרו באותות ריבונם ובמפגש עמו, אז המעשים שלהם הם לשווא, וביום תחיית-המתים לא נייחס להם כל חשיבות. 106 זה עונשם, הגיהינום, כי כפרו וזלזלו באותותיי ובשליחיי.

107 אך אלה אשר האמינו ועושי הטוב, בגן העדן יהיה מקום מנוחתם 108 ובו יישארו לנצח ולא יבקשו תחליף.

109. אמור: "אילו היה הים דיו לכתיבת דברי ריבוני, היה הים אוזל לפני שייגמרו דברי ריבוני, ואפילו אם היינו מוסיפים עוד ימים כמוהו"

110. אמור: "אכן אני רק בן אדם כמוכם, שנגלה אלי שאכן האלוה שלכם הוא אלוה אחד, ומי שהיה מקווה לפגוש את ריבונו, אז חייב לעשות את הטוב ולעבוד את ריבונו ולא לצרף לו אף שותף".

סורה 19 : מרים (מרים)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 כ.ה.י.ע.צ. (כאף.הא.יא.עין. צאד)

2 זכר רחמי ריבונך על עבדו זכריה, 3 כאשר קרא אל ריבונו
קריאה בסתר. 4 אמר: "ריבוני! אני, כבר חלשו עצמותיי,
והשיער שעל ראשי האפיר , ומעולם לא הייתי אומלל
בקריאה אליך ריבוני. 5 ואכן אני חושש מפני הקרובים
שלי אשר אחריי, ואשתי עקרה, אז בבקשה ממך על כן
הענק לי מטובך בן, 6 אשר יירש אותי ואת בית יעקוב.
ועשה אותו, ריבוני, כמישהו שיהיה מקובל!"
7 "הוי, זכריה! הנה אנו מבשרים לך על בן ושמו יהיה
יוחנן (יחיא), שם שלא ניתן לאף אחד קודם לכן". 8 אמר:
"ריבוני! כיצד יהיה לי בן למרות שאשתי עקרה ואני בא
בימים?"
9 אמר: "כך אמר ריבונך; זה קל מאוד עבורי. הרי שכבר
בראתי אותך כאשר לא היית דבר". 10 אמר: " ריבוני! תן

לי סימן!", אמר :"האות שלך יהיה שלא תדבר אל אנשים שלושה לילות ברצף". 11 אז יצא אל בני עמו מהמסגד וסימן להם לשבח (את אלוהים) בבוקר ובערב.

12 "הוי יחיא! אחוז את הספר בחוזקה!", והענקנו לו חכמה בצעירותו. 13 והענקנו לו רחמנות וטוהר מאתנו, והיה ירא! 14 והיה מכבד את הוריו, ולא היה מתנשא או מרדן. 15 ושלום עליו ביום הולדתו וביום מותו וביום שיוקם לתחייה.

16 והזכר בספר את מרים, אשר התרחקה מבני משפחתה והלכה אל מקום מרוחק במזרח. 17 ואז היא תפסה מהם מחסה, ואז שלחנו אליה את רוחנו (המלאך גבריאל), והוא הופיע לפניה בן אדם נאה. 18 אמרה: "אני מבקשת מהרחמן מחסה ממך, אם אכן ירא אותו הנך!" 19 אמר: "אכן, אני שליח ריבונך לתת לך בן טהור". 20 אמרה: "כיצד יהיו לי ילדים, ולא נגע בי איש , ולא הייתי פרוצה". 21 אמר: "כך אמר ריבונך; זה קל מאוד עבורי, ונעשה אותו (את הבן) אות לאנשים, ורחמנות מאתנו, וכבר נגזר הדבר".

22 אז הרתה בו, ופרשה עמו אל מקום מרוחק, 23 אז אחזו בה חבלי לידה, ליד גזע הדקל. אמרה :"הלוואי שהייתי מתה לפני זה, והייתי דבר נטוש ועזוב".

24 אז (התינוק או המלאך) קרא לה מלמטה: "אל

תתעצבי! כבר עשה ריבונך מים שיזרמו מתחתייך ,
25 ונערי אלייך את גזע הדקל, וייפלו עלייך תמרים טריים,
26 אז אכלי ושתי והירגעי, ואם תראי אחד מבני האנוש,
אז אמרי: "אכן נדרתי צום לרחמן, אז לא אדבר היום עם
האנשים".

27 אז נשאה אותו ולקחה אותו אל בני עמה, אמרו: "הוי,
מרים! אכן עשית מעשה מגונה, 28 הוי, אחות אהרון (בת
לשושלת הכוהנים בו אהרון היה הכהן הגדול הראשון), לא
היה אביך נואף, ולא הייתה אמך פרוצה".

29 אז הצביעה עליו (התינוק), אמרו: "כיצד נדבר עם
תינוק בעריסה?". 30 אמר : (התינוק) "אכן, אני עבד
אלוהים, אשר נתן לי את הספר ועשה אותי נביא, 31 ועשה
אותי מבורך בכל אשר אהיה, וציווה עלי את התפילה ואת
מתן הצדקה כל עוד אני חי, 32 ועשה אותי ממושמע כלפי
אמי ולא עשה אותי מתנשא אומלל. 33 ושלום עליי ביום
שנולדתי וביום מותי וביום שאקום לתחייה".

34 זהו ישוע בן מרים, דבר הצדק אשר עליו נמצאים
במחלוקת. 35 לא ייתכן שאלוהים הוליד בן, ישתבח שמו!
אם יפסוק פסיקה, אז רק יאמר לו:" הייה!" והיה.

36 (וישוע אמר) "ואכן אלוהים ריבוני וריבונכם, אז
עבדוהו, זוהי הדרך הישרה". 37 אז נחלקו המחנות ביניהם
(אודות ישוע בן מרים). אך, אוי ואבוי, לאלה אשר כפרו

ממראה היום העצום. 38 מה ייטיבו לשמוע ולראות ביום שיגיעו אלינו, אולם המקפחים היום בתעייה ברורה,

39 והזהר אותם מיום ההפסד, אשר בו ייחרץ הדין, והם בשאננות והם אינם מאמינים. 40 אכן אנחנו נירש את הארץ ומה שעליה ואלינו יושבו.

41 והזכר בספר את אברהם, אכן הוא היה צדיק ונביא. 42 באומרו לאביו:"הוי, אבי! למה תעבוד את מה שאינו שומע ואינו רואה ולא יועיל לך במאומה? 43 הוי, אבי, אכן כבר בא אליי מהידע שלא ניתן לך , אז לך בעקבותיי, ואדריך אותך בדרך הישר. 44 הוי, אבי, אל תעבוד את השטן, כי השטן היה לרחמן סרבן. 45 הוי, אבי, אכן אני חושש שיפגע בך עונש מהרחמן ואז תהיה לשטן עוזר ".

46 אמר: "המתנער אתה מהאלים שלי, הוי, אברהם? אם לא תפסיק את זה עוד ארגום אותך, והתרחק ממני לתמיד". 47 אמר: "שלום עליך, אבקש סליחה עבורך מריבוני, כי הוא רב-חסד אליי, 48 ואעזוב אתכם ואת מה שאתם מתפללים אליו מלבד אלוהים, ואתפלל אל ריבוני, למען לא אהיה בתפילה לריבוני אומלל".

49 וכאשר התרחק מהם וממה שהם עובדים מלבד אלוהים , הענקנו לו את יצחק ויעקוב, ועשינו את שניהם לנביאים. 50 והענקנו להם מרחמינו, ונתנו להם לשון דוברת

צדק ועליונות. והזכר בספר את משה, אכן הוא היה טהור, והיה שליח ונביא.

51 וקראנו לו מצדו הימני של ההר וקירבנו אותו אל המפגש. 53 והענקנו לו ברחמינו את אחיו אהרון הנביא (לעזור לו).

54 והזכר בספר את ישמעאל, אכן הוא היה צדיק שמקיים את הבטחותיו והיה שליח ונביא. 55 והיה מצווה את בני עמו לקיים את התפילה ואת הצדקה והיה מקובל אצל ריבונו. 56 והזכר בספר את אידריס (חנוך), אכן הוא היה צדיק ונביא, 57 והעלינו אותו אל מקום עליון.

58 אלה אשר העניק להם אלוהים מחסדו מקרב הנביאים , מזרע אדם ומאלה אשר נשאנו עם נוח (בספינה), ומזרע אברהם וישראל (יעקוב), ומאלה אשר הדרכנו ובחרנו. בהיקרא לפניהם אותות הרחמן, הם היו נופלים בסגידה ובוכים.

59 אז אחריהם קמו דורות אחרים אשר זנחו את התפילה והלכו אחר תאוותם וסופם יהיה באבדון 60 פרט לאשר ביקש סליחה והאמין ועשה את הטוב, ואלה ייכנסו אל גן העדן ולא יקופחו בכלום.

61 גני העדן אשר הבטיח הרחמן לעבדיו בסתר, והבטחתו תתקיים בלי ספק. 62 לא ישמעו הבלי-פה, אלא רק אמרות

שלום, ולהם פרנסתם תהיה בוקר וערב. 63 זהו הגן אשר נוריש לעבדינו אשר היו יראים (את אלוהים).

64 ואין אנו (המלאכים) יורדים אלא בפקודת ריבונך, כי לו מה שבין

ידינו, ומה שאחרינו וכל אשר ביניהם, וריבונך אינו שוכח דבר. 65 ריבון השמים והארץ וכל אשר ביניהם, על כן עבוד אותו, והתמד בעבודתו. האם אתה מכיר דומה לו?

66 ויגיד בן האדם: "האם אחרי שאמות אקום לתחייה?". 67 האם הבן אדם אינו זוכר שכבר בראנו אותו כאשר הוא לא היה כלום? 68 בריבונך! אנו נקבץ אותם יחד עם השטנים, ואז נציבם על ברכיהם סביב הגיהינום.

69 אז נמשוך מכל סיעה את אלה שהרבו למרוד כנגד הרחמן. 70 אז אנו יודעים היטב מי ראוי מכולם להיצלות בגיהינום. 71 אין אחד מכם שלא יעבור (בשביל) מעליו, כי זה צו קבוע ומוחלט של ריבונך. 72 אך את אלה היראים נציל ואת המקפחים נשאיר שם ליפול על ברכיהם.

73 כאשר יקראו בפניהם את אותותינו הברורים, יאמרו אלה אשר כפרו לאלה המאמינים: "מי משתי הקבוצות משכנותיה טובים יותר ומעמדה גבוה יותר?". 74 כמה דורות אנו הכחדנו לפניהם שהיו עשירים יותר וטובים יותר?

75 אמור: "למי שהיה בתעייה, ייתן הרחמן הארכה עד שיראו את אשר הבטחנו, את העונש או את השעה, אז

יידעו מקומו של מי רע יותר, וכוחו ותומכיו של מי חלשים יותר".

76 ויוסיף אלוהים למודרכים הדרכה, ולמעשים הטובים הקיימים (לנצח) אצל ריבונך גמול טוב ותוצאות טובות יותר.

77 הראית את זה אשר כפר באותותינו, באומרו : "ודאי יהיה לי רכוש רב ויהיו לי בנים (ביום הדין) ". 78 האם ראה את הנסתר? או קיבל הבטחה על כך מן הרחמן? 79 ודאי לא! נכתוב את דבריו, ונגדיל לו את העונש . 80 ונירש ממנו את כל מה שהוא מתפאר בו, ואלינו הוא יבוא לבד. 81 הם לקחו להם אלילים מלבד אלוהים, כדי שיתמכו בהם. 82 אך לא! יתכחשו (האלילים) לעבודתם ויהיו להם מתנגדיהם.

83 הלא ראית כי שלחנו את השטנים אל הכופרים למען יסיתו אותם? 84 לכן אל תזרז את סופם, כי אנו סופרים להם את מניין חייהם. 85 וביום ההוא נקבץ את היראים ונשלח אותם אל הרחמן בכבוד, 86 ונוביל את הכופרים המכחשים צמאים אל גיהינום, 87 ולא יהיה להם מליץ יושר אלא ברשותו של הרחמן.

88 ואמרו: "לקח הרחמן בן", 89 אכן, נורא הדבר שהם אמרו. 90 כמעט השמים התפרצו מהדיבור הזה, והארץ נבקעה וההרים התמוטטו, 91 מפני שייחסו לרחמן בן. 92 ולא יעלה על הדעת שהרחמן ייקח בן. 93 כי כל שוכני

השמים והארץ יבואו אל הרחמן עבדים. 94 הוא מונה וסופר את כולם. 95 ביום תחיית-המתים יבואו בנפרד, 96 אכן, אלה אשר האמינו ועשו את הטוב, יעניק להם הרחמן חיבה (בלבבות המאמינים).

97 ואכן גילינו אותו בלשונך, לבשר בו (טוב) למאמינים ולהזהיר בו את האנשים העקשנים. 98 וכמה דורות הכחדנו לפניהם. האם תזהה אחד מהם או תשמע מהם לחישה?

סורה 20 : טא.הא (ט.ה.)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 ט.ה. (טה.הא)

2 לא הורדנו אליך את הקוראן כדי שתסבול, 3 אלא כתזכורת למי שירא. 4 זה הורד ממי שברא את הארץ ואת השמים העליונים, 5 הרחמן על כס המלכות לקח את מקומו. 6 לו כל אשר בשמים וכל אשר בארץ, וכל מה שמתחת לקרקע. 7 גם אם תדבר בקול רם או בלחש, הוא שומע הכול, שהרי הוא יודע את הסוד ואף את הנסתר מכל. 8 אלוהים, אין עוד אלוה מלבדו, והוא בעל השמות היאים ביותר.

9 האם הגיע אליך סיפורו של משה? 10 כאשר הוא ראה אש בוערת ואמר לבני משפחתו: "הישארו כאן, כי הבחנתי

באש בוערת, אולי אביא לכם שלהבת ממנה, או אמצא
על-פי האש מי שידריך אותנו".

11 בבואו אליה, קרא אליו קול: "הוי, משה! 12 אני
אלוהך! הסר נעליך, כי אתה נמצא בוואדי המקודש (אשר
שמו) טווא. 13 ואני בחרתיך, על כן הקשב למה שיתגלה
לך. 14 אני, הנני אלוהים, אין עוד אלוה זולתי, אז עבוד
אותי, וקיים את התפילה לזכרי. 15 כי השעה אכן תגיע,
ואותה אני מסתיר, כדי שתתוגמל כל נפש באשר עשתה.
16 לכן, אל יתעה אותך ממנה מי שאינו מאמין בה, ההולך
אחרי יצריו, למען לא תאבד.

17 מה זה אשר בימינך משה?" 18. אמר: "זה המקל
שעליו אני נשען, ואותו מנער אני (כדי להאכיל ולכוון
את צאני), וכן, אני משתמש בו גם לצרכים אחרים".
19 אמר: "הוי, משה, השלך אותו!" 20 הוא השליך אותו,
והוא הפך לנחש זוחל. 21 אמר: "אחוז בו ואל תפחד, כי
נשיב אותו אל מצבו הראשון. 22 שים את ידך בחיקך, והיא
תצא לבנה וללא קמטים, זה אות נוסף! 23 אנחנו נראה לך
מאותותינו הגדולים יותר. 24 לך אל פרעה, כי הוא חצה את
כל הגבולות."

25 אמר משה: "אדוני! הרחב את לבי (באמונה) 26 והקל
את תפקידי, 27 והתר את כבידות לשוני, 28 למען יבינו
את דבריי, 29 ותן לי עוזר מבני משפחתי, 30 את אהרון

אחי, 31 וחזק אותי בו, 32 ושתף אותו בשליחותי, 33 כדי
שנרבה לשבח אותך, 34 ונרבה להזכיר את שמך, 35 כי
אתה המשקיף עלינו והרואה אותנו". 36 אמר: "הוי משה,
הנהקיבלת את אשר ביקשת".

37 וכבר גמלנו לך חסד עוד פעם, 38 כאשר ציווינו על
אמך את אשר ציווינו עליה; 39 כי שימי את בנך בתיבה,
והשליכי אותו לים, והים יטיל אותו לחוף, וייקח אותו אויבי
(פרעה) ואויבו. והענקתי לך מאהבתי, למען תגדל תחת
פיקוחי. 40 אחותך הלכה ואמרה; אראה לכם בני משפחה
אשר יטפלו בו. וכך החזרנו אותך אל אמך, כדי שהיא תירגע
ולא תצטער. אחרי שגדלת הרגת נפש, וחילצנו אותך מן
הצרה, והעמדנו אותך בניסיון, ושהית מספר שנים במדיין,
אחר כך באת בזמן המיועד (לשליחות), הוי, משה.

41 אני בחרתי אותך לעצמי (כשליח ונביא) 42 על כן,
לך אתה ואחיך, עם אותותיי, ואל תחדלו להזכירני. 43 לכו
שניכם אל פרעה כי הוא התנשא. 44 אך, נסו לדבר אליו
בעדינות,למען ייזכר ויתמלא יראה".

45 אמרו שניהם: "ריבוננו, פוחדים אנו כי יפגע בנו
לרעה או שיתפרע יותר". 46 אמר: "אל תפחדו, אני אתכם,
אשמע ואראה הכול". 47 והגיעו אליו ואמרו: "אנו שליחי
ריבונך, על כן שלח עמנו את בני-ישראל ואל תענה אותם.
הנה הבאנו לך אות מריבונך, ושלום על כל ההולך בדרך

הישר. 48 נגלה לנו כי עונש יבוא על כל אשר יכחיש את אותותינו ויסטה מן הדרך הישר".

49 אמר : "הוי, משה, מי הוא ריבונכם?" 50 אמר : "ריבוננו הוא שנתן לכל אשר ברא, ואז הדריך". 51 אמר : "ומה הוא גורל הדורות הראשונים ?" 52 אמר : "זה רשום אצל ריבוני בספר. לא יטעה ריבוני ולא ישכח.

53 אשר עשה לכם את הארץ משכן, וסלל לכם שבילים על פניה, והוריד מן השמים מים". הוצאנו ממנה זוגות צמחים שונים, 54 לכן, אכלו ורעו את מקניכם וצאנכם, ובכל אלה אותות לבעלי בינה. 55 ממנה (מהאדמה) בראנו אתכם, ואליה נחזירכם, וממנה נוציא אתכם עוד פעם.

56 הראינו לו (לפרעה) את כל אותותינו, ואולם הוא הכחיש אותם ופנה עורף . 57 ואמר (למשה): "הוי, משה, האם באת אלינו לגזול מאתנו את ארצנו בקסמיך? 58 אז אנו נביא לך קסמים כמותם. קבע מועד למפגש בינינו לבינך, אשר נכבדהו אנו ואתה, במקום מתאים לכולנו."

59 אמר: "המועד הוא יום החג, ובו יקובצו האנשים בשעות הבוקר".60 ויצווה פרעה לאסוף את מכשפיו כולם למקום הפגישה. 61 אמר משה להם: "אוי לכם! אל תבדו שקר על אלוהים לבל ישמידכם בעונשו. כי כל הבודה שקר על אלוהים סופו שיאבד".

62 אז התייעצו הקוסמים ונועצו ביניהם. 63 ואמרו: "אלה

הם שני קוסמים הרוצים להוציאכם בקסמיהם מארצכם, ולשים קץ לדרך חייכם המושלמת. 64 לכן, התאזרו בכל תחבולותיכם ועמדו מוכנים כי מי שתהיה היום ידו על העליונה בהחלט יהיה המנצח".

65 אמרו: "הוי, משה! או שתשליך אתה, או שנהיה אנו ראשונים להשליך?".66 אמר: "השליכו אתם". ואז, נדמו לו חבליהם ומטותיהם כמתרוצצים, בשל קסמיהם. 67 אז הרגיש משה חשש בלבו. 68 אמרנו: "אל תחשוש! כי הנך אתה הנעלה (המנצח). 69 זרוק את אשר ביד ימין ויבלע את אשר עשו, מה שעשו הוא רק תכסיס של קוסם,והקוסם לעולם לא יצליח לאן שיפנה. 70 (והשליך משה את מקלו ובלע את כל אשר עשו) אז סגדו הקוסמים ואמרו: "מאמינים אנו בריבונם של משה ואהרון".

71 אמר (פרעה): "האמנם האמנתם לו לפני שהרשיתי לכם? כנראה אדונכם הוא (משה) שלימד אתכם קסמים. לכן אקטע את ידיכם ורגליכם ואצלוב אתכם על גזעי הדקלים, למען תדעו מי קשה ומתמיד בעונשיו".

72 אמרו: "לא נעדיף אותך על פני ההוכחות הברורות שהגיעו אלינו, ולא נקבל אותך כאדון במקום זה אשר יצר אותנו. גזור עלינו מה שתגזור, כי סמכותך מוגבלת רק בחיי העולם הזה, 73 ואנו מאמינים בריבוננו כדי שיסלח לנו

על חטאינו ועל הקסמים אשר הכרחת אותנו לבצע (נגד משה), כי אלוהים הוא הטוב ביותר והנצחי.

74 מי שיבוא אל ריבונו פושע, הגיהינום שמור לו. לא ימות בו וגם לא יחיה. 75 אך מי שיבוא מאמין שעשה את הטוב, לאלה שמורות הדרגות העליונות, 76 גני עדן אשר נהרות זורמים מתחתיהם, ובהם יישארו לנצח, כי זה שכרם של טהורי האמונה.

77 ואמרנו למשה: "הוצא את עובדיי הנאמנים בלילה ממצרים, ופתח להם דרך יבשה בים, ואל תחשוש מפני הרודפים ואל תפחד מפרעה וחייליו." 78 פרעה וחייליו רדפו אותם, אך הים כיסה אותם,79 פרעה התעה את בני עמו ולא הדריכם.

80 הוי, בני ישראל! כבר חילצנו אתכם מאויבכם, וכרתנו אתכם ברית לצד ההר הימני, והורדנו לכם את המן ואת השלו. 81 איכלו מן הטוב שהענקנו לכם, ואל תגזימו ואל תקפחו זה את זה למען לא ייפול עליכם זעמי, ומי שייפול עליו זעמי בוודאי ילך לאיבוד. 82 אולם, אני הסלחן לזה המתחרט והשב אליי, ולמאמין העושה טוב, ולהולך בדרך הישר.

83 (ואמרנו למשה) " הוי, משה, מדוע מיהרת לעזוב את בני עמך?" 84 אמר: "הנה הם באים בעקבותיי, ואני מיהרתי אליך ריבוני, כדי שתהיה מסופק ממני". 85 אמר (אלוהים):

"אנו העמדנו את בני עמך בניסיון בהיעדרך, והתעה אותם א-סאמירי(השומרוני)".

86 אז חזר משה אל בני עמו זועם ומלא צער אמר: " הוי, בני עמי! האם לא הבטיח לכם ריבונכם הבטחה טובה? האם תקופת הברית עם אלוהים ארוכה היא? או הרוצים אתם שייפול עליכם הזעם של ריבונכם ולכן הפרתם את מה שהבטחתם לי?"

87 אמרו: "לא הפרנו את הברית מרצוננו, אך היינו עמוסים בכלי זהב אשר לקחנו מתכשיטי האנשים וזרקנו אותם, כך גם זרק א-סאמירי (השומרוני)". 88 והוציא להם עגל בעל גוף גועה, ואחדים מהם אמרו: "זה אלוהכם ואלוה משה, ואולם הוא שכח". 89 האם לא ראו שאינו יכול לענות להם, וכי אין בכוחו להרע או להועיל להם?.

90 אהרון כבר הזהיר אותם מקודם: "הוי, בני עמי! העגל אינו אלא מבחן לכם, וריבונכם הוא הרחמן, על כן, לכו בעקבותיי וצייתו להוראותיי". 91 הם אמרו: "לא נחדל מלעבוד אותו (העגל) עד שיחזור אלינו משה".

92 (וכשחזר משה) אמר: "הוי, אהרון! כאשר ראית שהם סוטים מהדרך, מה מנע ממך 93 לבוא אחריי? מדוע הפרת את מצוותי?" 94 אמר (אהרון למשה): "הוי, בן אמי! אל תאחז בזקני ולא בראשי, אני חששתי כי תאמר; הפרדת בין בני ישראל ולא שמעת בקולי".

95 אמר (משה): "הוי, סאמירי (שומרוני), מה קורה אתך?" 96 אמר: "אני ראיתי מה שהם לא ראו, ולקחתי חופן של חול מעקבות השליח והטלתי אותו (על הזהב שעשיתי את העגל ממנו), וזה מה שנפשי ביקשה ממני לעשות". 97 אמר (משה): " אם כן, לך! כל ימי חייך חייב תהיה להגיד: 'אין לגעת בי!' ויש לך מועד שלא יתחלף! הסתכל אל אלוהך (העגל) אשר היית עובד, כי אנו נשרוף אותו ואחר-כך נפזר אותו בים". 98 אכן, אלוהכם הוא אלוהים, אשר אין אלוה מלבדו וידיעתו מקיפה כל דבר.

99 כך נספר לך על מאורעות העבר, ונתנו לך תזכורת (הקוראן) מאתנו. 100 מי שפנה לו עורף, יישא משא עצום ביום תחיית-המתים,101 ולנצח יישא אותו (בגיהינום), אכן כה רע יהיה הנטל ביום תחיית-המתים. 102 ביום שבו ייתקע בשופר ונקבץ את הכופרים המכחשים כשעיניהם כחולות, 103 והם מתלחשים ביניהם: "שהינו בעולם רק עשרה ימים בלבד". 104 אך אנו יודעים היטב את אשר יגידו, כי בעל הדעת והתבונה שבהם יאמר: "שהיתם רק יום אחד".

105 הם שואלים אותך על ההרים, אמור להם: "ריבוני יכתוש אותם לכדי אבק, 106 ויהפוך אותם לקרקע שטוחה שוממת, 107 אשר לא תראה בה עיקום ולא קימור". 108 ביום ההוא (כל הברואים) יילכו אחרי קול הקורא

להם, אשר אין מנוס ממנו, וכל הקולות יונמכו מיראת הרחמן ולא תשמע אלא קול לחש.

109 ביום ההוא לא תועיל כל המלצה אלא למי שהרחמן ירשה וירצה. 110 הוא יודע את אשר לפניהם ואת אשר מעבר להם, ואולם הם לא יוכלו להכיל את מלוא הדעת עליו. 111 הפנים (של כל הבריות) יושפלו בפני החי והקיים, וכל אשר נשא עוול יפסיד. 112 ואולם העושה את הטוב בעודו מאמין, לא יהיה לו כל חשש מקיפוח.

113 ואכן, הורדנו אותו קוראן בערבית והבהרנו בו התראות למען ייראו (את אלוהים), או למען ישיב להם את זיכרונם. 114 על כן יתעלה אלוהים המלך, הצדק. אל תזדרז בקריאת הקוראן לפני שתיגמר השראתו לך, ואמור: "ריבוני! הרחב את ידיעותיי".

115 כבר מקודם הזהרנו את אדם (מהשטן), ואולם הוא שכח ולא מצאנו בו רצון איתן. 116 וכאשר אמרנו למלאכים:" סגדו לאדם", ואז סגדו, רק איבליס (השטן) סירב, 117 אז אמרנו: "הוי, אדם ,אכן, זה אויב לך ולאשתך, היזהרו שלא יוציאכם מגן העדן, אחרת תהיו אומללים.

118 מובטח לך (בגן העדן) שלא תרעב ולא תהיה ערום, 119 ולא תצמא ולא יפגע בך כל חום. 120 אך, השטן לחש לו, ואמר: "הוי, אדם! בוא ואני אראה לך את עץ חיי הנצח, ומלכות נצחית בלתי חולפת". 121 שניהם (אדם ואשתו)

אכלו ממנו ואז נגלתה להם ערוותם, והתחילו להתכסות בעלים מן הגן. כך לא ציית אדם לריבונו ושגה. 122 אולם ריבונו בחר בו וקיבל את בקשת סליחתו והדריך אותו.

123 ואמר (אלוהים): "רדו ממנו (גן עדן) כולכם, תהיו אויבים זה לזה, וכאשר תבוא לכם בעתיד הדרכה ממני, מי שינהג על פיה, יודרך ולא יתעה ולא יסבול. 124 אך מי שיסטה מאזהרתי יחיה חיי דוחק, וביום תחיית-המתים נקבץ אותו עיוור. 125 אמר: "ריבוני! למה קיבצת אותי עיוור למרות שהייתי רואה?". 126 אמר: "כך , כשאותותינו הגיעו אליך, שכחת אותם, לכן תישכח היום".127 כך נגמול לכל אשר הפריז ולא האמין באותות ריבונו, אכן העונש של העולם הבא קשה ומתמיד יותר.

128 האם לא למדו מהכחדתם של הדורות שקדמו להם שעל חורבות בתיהם הם מתהלכים כיום? בזה ישנם אותות לאנשי תבונה. 129 לו לא היה קיים צו קודם של ריבונך עם מועד מוגדר , היה עונשם מתקיים מזמן. 130 לכן, היה סבלן כלפי מה שהם אומרים, ושבח את ריבונך לפני עלות השמש ולפני שקיעתה, ושבח אותו במשך הלילה ובקצותיו של היום, למען תהיה מסופק.

131 אל תישא עיניך אל מה שהענקנו מתענוגות העולם-הזה לבני אדם שונים לבחון אותם בהם, כי מענק ריבונך טוב ונצחי מכל אלה. 132 צווה את בני ביתך לקיים את

התפילה, והתאזר בסבלנות בזה. אין אנו מבקשים ממך פרנסה, אנו נפרנס אותך, כי הגמול שמור ליראי אלוהים.
133 אמרו (הכופרים): "למה אינו מביא לנו אות מריבונו ?", אך האם לא הביא להם (את הקוראן) אישור למה שנזכר בספרים (הקדושים) הקודמים? 134 אילו היינו מענישים אותם לפניו, היו אומרים: "ריבוננו! אילו שלחת לנו שליח למען נלך בעקבות אותותיך לפני שהיינו מושפלים ובזויים". 135 אמור: "כולנו מחכים, וחכו גם אתם, אך לבסוף תדעו מי הם ההולכים בדרך הישר ומי המודרך".

סורה 21 : אל-אנביא' (הנביאים)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 התקרב יום החשבון של האנשים , ואולם הם מסיחים את דעתם בסטייה, 2 כל אימת שמגיע אליהם זכר מתחדש מריבונם, הם שומעים אותו ומשתעשעים, 3 ומסיחים את דעתם ממנו. ואלה אשר קיפחו מתלחשים: "האם אין הוא אלא אדם כמותכם? האם תתעסקו בקסמים בעודכם מביטים?". 4 אמר (הנביא): "ריבוני יודע את אשר נאמר בשמיים ובארץ, והוא הכול שומע והכול יודע".
5 אך הם אמרו: " חלומות שווא, כי אם הוא בדה אותו, כי אם הוא משורר, שיביא לנו אות כפי שנשלחו הראשונים".

6 אך, כבר כל כך הרבה ערים לפניהם לא האמינו, ולכן
הכחדנו אותן. האם יאמינו הם?
7 לפניך שלחנו רק אנשים אשר גילינו להם התגלויות.
שאלו את אלה היודעים אם אינכם יודעים. 8 ולא עשינו
להם (הנביאים) גוף שאינו נצרך למזון, והם לא היו נצחיים.
9 לאחר מכן, קיימנו את הבטחתנו וחילצנו אותם ואת אלה
שרצינו , והכחדנו את המפריזים (בחטאים).
10 כבר הורדנו לכם ספר ובו אזכרה לכם. האם לא
תשכילו להבין? 11 וכמה ערים אשר היו מקפחות הרסנו,
ויישבנו אותן בעמים אחרים. 12 כשהרגישו בעונשנו ניסו
לברוח במהירות. 13 אל תברחו, ושובו אל אשר נהניתם
בבתיכם, שמא תישאלו. 14 הם אמרו: "אוי לנו! כי היינו
מקפחים". 15 והם לא הפסיקו לומר זאת, עד שעשינו אותם
כחציר קצור ויבש.
16 לא בראנו את השמים ואת הארץ ואת אשר ביניהם
למשחק. 17 לו חפצנו להשתעשע, היינו עושים זאת אצלנו,
אילו אכן (ולא) היינו עושים. 18 נשליך את הצדק על
ההבל למען נמחקנו ונבהירנו. ואבוי לכם ממה שאתם
מיחסים לאלוהים.
19 ולו כל אשר בשמים ובארץ, וכל הקרובים אליו
(המלאכים) אינם מתייהרים מכדי לעובדו, ואינם מתעייפים.
20 הם משבחים אותו ללא הפסק יומם ולילה.

21 האם עשו (הכופרים) לעצמם אלים מן הארץ אשר
יוכלו להחיות מתים? 22 אך לו היו בהם אלים מלבד אלוהים,
כי אז היו (השמים והארץ) מושחתים. אלוהים ישתבח
שמו, ריבון כס-המלכות, ויתעלה מעל התארים אשר בהם
יתארוהו. 23 אין שואלים אותו (אלוהים) על מעשיו, ואילו
אותם ישאלו.

24 האם אומנם לקחו להם אלים מלבדו? אמור: " הציגו
את הוכחותיכם! הנה בספר זה, זכר אלה אשר אתי וזכר
אלה שהיו לפניי, ואולם רובם אינם יודעים את הצדק והם
מתרחקים ממנה. 25 ולא שלחנו לפניך שליח בלי שגילינו
לו לאמור: "אין אלוה זולתי, על כן עבדוני".

26 אך, הם אומרים: "לקח הרחמן בן", ישתבח שמו! הם
(המלאכים) רק עבדים מכובדים (של אלוהים), 27 שאינם
מקדימים אותו בדיבור, ופועלים על פי ציוויו, 28 הוא יודע
את אשר לפניהם ואת אשר מעבר להם, ולא יוכלו להמליץ
על מישהו בלי רצונו והם חרדים מיראתו. 29 ומי שסובר
מהם ויאמר: "אני אל מלבדו" עונשו יהיה בגיהינום, שהרי
כך נעניש את הכופרים.

30 האם לא ראו אלה אשר כפרו, כי השמים והארץ היו
מרותקים יחד ואנו הפרדנו ביניהם, ויצרנו מן המים את כל
הדברים החיים? האם לא יאמינו?

31 וקבענו על הארץ הרים נטועים עמוק לבל תנוע, ובה

מעברים ושבילים להנחותם. 32 ואת השמים ייצבנו כגג
איתן, אך, הם מפנים עורף לאותותיהם. 33 והוא אשר
ברא את הלילה ואת היום, והשמש והירח, וכל אחד נע
במסלולו.

34 ולא נתנו לאיש לפניך חיי נצח, ואם תמות, האם
הם יחיו לנצח?! 35 כל נפש תטעם את המוות, ונעמידכם
בניסיונו של הרע והטוב, ואלינו תושבו.

36 וכאשר רואים אותך אלה אשר כפרו, הם לועגים לך:
"האם זה האיש אשר ידבר רעה על אלוהיכם?", בעת שהם
כופרים בזכר הרחמן.

37 האדם נברא פזיז. אני אראה לכם את אותותיי, על כן,
אל תזרזוני. 38 והם אומרים: " מתי יתגשם האיום הזה, אם
אתם אכן אומרים את הצדק?" 39 לו רק ידעו אלה אשר
כפרו מה יקרה להם ביום שבו לא יוכלו להגן על פניהם
ועל גביהם מלהבת האש, ולא יהיה להם מושיע. 40 שעת
הדין תבוא עליהם לפתע ותדהים אותם מבלי שיוכלו למנוע
אותה ולא יקבלו השהיה. 41 כבר זלזלו בשליחים לפניך,
אולם, פגע העונש שהיו מזלזלים בו.

42 אמור להם: "מי יגן עליכם בלילה וביום מעונשו
של הרחמן?" אבל הם מפנים את עורפם לזכר ריבונם.
43 האם יש להם אלים אחרים אשר יגוננו עליהם מפנינו?

הרי לעצמם לא יעלה בידם לסייע, ואף מפנינו לא תהיה להם ישועה.

44 אמנם הענקנו לאלה ולאבותיהם הנאה זמנית עד שארכו חייהם, האין הם רואים כי אנו באים אל הארץ ומקצצים אותה מכל עבריה? האם הם יהיו המנצחים?

45 אמור: "אזהירכם רק על-פי מה שנגלה לי", ואולם החירשים לא ישמעו את הקול הקורא כאשר יוזהרו.
46 אך, כאשר יאחז בהם, ולו חלק קטן ביותר מן העונש של ריבונך, היו אומרים: "אבוי לנו! כי היינו מקפחים".

47 וביום תחיית-המתים נציב את מאזני הצדק, ושום נפש לא תקופח כלל, גם אם יהיה המעשה שלה כמשקל של גרגיר חרדל נביא אותו, ודי בנו אשר מחשבים.

48 ואכן, נתנו למשה ולאהרון את הספר עם אור והזכרה
ליראים, 49 היראים מריבונם בסתר, וחרדים מן השעה (יום
הדין), 50 וזהו זכר מבורך אשר הורדנו, האם תתכחשו לו?

51 ולאברהם נתנו בינה כבר בעודו צעיר, והיינו אותו
מכירים,52 כאשר אמר לאביו ולבני עמו: "מה הם הפסלים
האלה שאתם עובדים?" 53 אמרו: "אנו מצאנו את אבותינו
עובדים אותם". 54 אמר: "אתם ואבותיכם הייתם שקועים בתעייה גמורה",

55 אמרו: "הבאת לנו את הצדק או שאתה לועג לנו?"
56 אמר: "אבל, ריבונכם הוא ריבון השמים והארץ שהוא

יצרם, ואני מאלה המעידים. 57 (נשבע בסתר) באלוהים! אני אעשה משהו נגד הפסלים שלכם אחרי שתעזבו אותם". 58 ועשה אותם לגזרים, מלבד הגדול מביניהם , למען יוכלו לפנות אליו.

59 אמרו: "מי עשה זאת לאלילים אשר לנו? אכן, הוא אחד המקפחים". 60 אחדים מהם אמרו: "שמענו נער אחד מדבר רעה נגדם, ושמו אברהם". 61 אמרו: "הביאוהו לעיני כל האנשים למען יהיו עדים נגדו". 62 אמרו: " האם אתה עשית זאת לאלים אשר לנו, הוי, אברהם!?" 63 אמר: "חלילה! הגדול שבהם עשה זאת. שאלו אותם, אם יואילו לענות לכם!"

64 ופנו זה אל זה ואמרו: "אתם הנכם המקפחים". 65 לאחר מכן, הודו בהרכינם ראשיהם: "הנך כבר יודע שאין הם מדברים". 66 אמר: "האם אתם עובדים מלבד אלוהים את מה שלא יועיל ולא יזיק לכם במאומה? 67 אבוי לכם ולמה שאתם עובדים במקום אלוהים! הלא תבינו?"

68 אמרו: "שרפו אותו ובכך תסייעו לאליליכם, אם רצונכם לעשות מעשה!" 69 אמרנו: "הוי, האש! היי קרירה ושמרי על שלומו של אברהם". 70 והם תכננו להזיק לו, אך, הכשלנו אותם.

71 ואנו חילצנו אותו יחד עם לוט והבאנו אותם אל הארץ אשר ברכנו לכל ברואי העולמים, 72 והענקנו לו את יצחק,

והוספנו את יעקוב, ואת שניהם עשינו ישרים, 73 ועשינו אותם מנהיגים ישרים אשר מדריכים על-פי צווינו, והורינו להם לעשות את הטוב, לקיים את התפילות, לתרום את הצדקה, והם עבדו רק אותנו.

74 וגם ללוט הענקנו חכמה ודעת, וחילצנו אותו מן העיר שאנשיה עשו תועבה. הם היו אנשי רשע מופקרים.
75 והכנסנו אותו תחת רחמינו, והוא מן הישרים.

76 ונוח, כשהוא קרא אלינו לפני כן, ואנו נענינו לו, וחילצנו אותו ובני ביתו מן המצוקה הגדולה, 77 ותמכנו בו נגד האנשים אשר הכחישו את אותותינו, הם היו אנשי רשע, על כן הטבענו את כולם.

78 ודוד ושלמה אשר פסקו בדבר השדה שהושחת על-ידי צאן של אנשים אחרים. אנו היינו עדים לפסק-דינם.
79 והענקנו לשלמה בינה, ולכל אחד מהם הענקנו חכמה ודעת. והכנענו את ההרים ואת הציפורים שישבחו יחד עם דוד את שם אלוהים. 80 ולימדנו אותו (את דוד) לעשות לכם מגן להגן עליכם במלחמותיכם. הלא תכירו טובה?

81 ולרשות שלמה העמדנו את הרוח הסוערת להעברת פקודותיו בארץ אשר בירכנו. ואנחנו יודעים כל דבר.
82 ובין השטנים היו כאלה הצוללים למענו וממלאים תפקידים אחרים בשבילו, ואנו היינו מרסנים אותם.

83 ואיוב, כאשר קרא אל ריבונו: "פגעה בי צרה, ואתה

הרחום שברחומים", 84 ונענינו לו, והסרנו את הצרה מעליו, והחזרנו לו את בני משפחתו במספר כפול, ברחמינו וכאות הזכרה לעובדים אותנו.

85 וישמעאל, וחנוך, וד'ו אל-כיפל, כולם מהסבלנים, 86 והכנסנו אותם תחת רחמינו, והם מהישרים.

87 ויונה, אשר ברח בכעס וחשב שלא נצר עליו, לבסוף קרא מהאפילה (שבתוך הלוויתן): "אין אלוה מלבדך, ישתבח שמך, ואני הייתי מהמקפחים". 88 ונענינו לו וחילצנו אותו מצרה, וכך נציל את המאמינים.

89 וזכריה כאשר קרא לריבונו: "ריבוני! אל תשאירני יחיד בלי בן יורש, ואתה הטוב שביורשים", 90 ונענינו לו והענקנו לו את יחיא (יוחנן), וריפנו לו את אשתו. הם היו זריזים במעשים טובים, ומתפללים אלינו ברצון וביראה, והיו נכנעים לנו.

91 וזאת אשר שמרה על טהרת רחמה (מרים), ונשפנו לתוכה מרוחנו, ועשינו אותה ואת בנה (ישוע) אות לכל ברואי העולמים.

92 אכן אומתכם היא אומה אחת ואני ריבונכם, על כן עבדוני. 93 ואולם הם התפלגו ביניהם, אך לבסוף ישובו אלינו כולם. 94 העושה את הטוב והוא מאמין, אלוהים יקבל ויכיר את מעשיו ונרשום אותם לזכותו.

95 כל עיר אשר הכחדנו, תושביה לא יחזרו אליה.

96 כאשר ישוחררו גוג ומגוג, הם יבואו מכל עבר ופינה, 97 הבטחת הצדק קרבה, והנה אלה אשר כפרו, יביטו בבהלה ויאמרו: "אוי לנו! כי התעלמנו מזה, אכן היינו מקפחים".

98 אתם ואלה אשר אותם עבדתם מלבד אלוהים, תשמשו כעצי בערה של הגיהינום שאליו כולכם נכנסים. 99 אילו היו הם אלים אמתיים הם לא היו נכנסים אליו, אך, כולם יישארו בו לנצח. 100 ושם להם אנקה, והם שם לא ישמעו דבר. 101 לא כך אלה אשר הבטחנו להם את כל הטוב. הם יהיו רחוקים מאוד מהגיהינום, 102 ולא ישמעו כל רחש מתוכו, וישכנו לנצח בגן עדן עם כל מה שחשקה נפשם בו. 103 החרדה הגדולה מיום-הדין לא תעיק עליהם, כי המלאכים יקבלו את פניהם ויאמרו: "זהו יומכם שהובטח לכם".

104 ביום ההוא נקפל את כפי שקיפלנו את הרשומות אשר בספרים. וכשם שבראנו לראשונה כן נברא שנית, כאשר הבטחנו, כך נעשה. 105 כבר כתבנו בזבור (הספר שהורד לנביא דוד), לאחר שנכתב בלוח השמימי: "אכן את הארץ יירשו עבדינו הצדיקים", 106 זאת הודעה לאנשים העובדים את אלוהים.

107 לא שלחנו אותך (מוחמד) כי אם להביא רחמים על שוכני העולמים. 108 אמור: "כבר התגלה אלי, אלוהכם

הוא רק אלוה אחד. המתמסרים אתם לו?" 109 ואם יסרבו, אמור: "אני מודיע בפניכם כי העברתי את כל אשר נשלחתי בו והשתווינו, אך איני יודע מה הובטח לכם, אם קרוב הוא או רחוק? 110 (אלוהים) הוא היודע את הנאמר בקול ואת אשר תסתירו. 111 ואיני יודע אם הצפוי לכם הוא מבחן או הנאה עד עת. 112 אמר: "ריבוני! שפוט בינינו בצדק. ריבוננו הוא הרחמן שעליו נשענים נגד כל מה שאתם בודים ומתארים."

סורה 22 : אל-חג' (העלייה לרגל)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 הוי, האנשים! יראו מריבונכם, כי רעידת השעה (יום הדין) היא דבר אדיר! 2 ביום ההוא תיבהל כל אם מיניקה אשר הניקה, וכל אישה הרה תפיל את עוברה, ותראה את האנשים שיכורים, אך אינם שיכורים , אבל עונש אלוהים קשה. 3 יש אנשים המתנצחים על אלוהים בלי דעת, והולכים אחרי כל שטן מתמרד, 4 עליו נכתב כי כל הלוקח אותו לאדון, הוא יתעה אותו ויוביל אל עונשה של אש הגיהינום.

5 הוי, האנשים! אם יש לכם ספקות בדבר תחיית-המתים, הרי אנו בראנו אתכם מעפר, אחר כך מטיפה, אחר כך מדם

מעובה, אחר כך מחתיכת בשר, בין אם מוגמרת ובין אם לא, כדי להבהיר לכם. נשאיר ברחם את מה שנרצה עד למועד קבוע. אחר-כך אנו מוציאים אתכם תינוקות, ואתם גדלים ומתבגרים וחיים עד המוות, וחלק מגיע לגיל (הזיקנה) האומלל, אשר בו לא יכיר עוד את אשר הכיר לפני כן. ואתה רואה את האדמה בלי סימן חיים. אך, כשנוריד עליה מים היא תתחיל לנוע ולגדול ותצמיח מכל סוג (צמחים) מלבב. 6 זה, משום שאלוהים הוא הצדק, והוא מחייה המתים, והוא כול-יכול, 7 אין כל ספק שהשעה בוא תבוא, ואלוהים יחיה את אלה שבקברים.

8 יש בין האנשים מי שמתווכח על אלוהים בלי דעת, בלי הדרכה, ובלי ספר אשר מאיר את הדרך, 9 והוא מושך בכתפיו בגאווה כדי להתעות אנשים מהשביל של אלוהים. לאדם כזה צפויה בושה בעולם הזה, וביום תחיית-המתים ניתן לו לטעום את עונש השריפה בגיהינום. 10 זה, (כעונש) על מה שעשו ידיך בעבר. ושאלוהים אינו מקפח את עבדיו.

11 ויש מן האנשים כאלה העובדים את אלוהים בספקות, אם יבוא לו טוב, הוא בוטח בו, אך אם יועמד בניסיון, הוא ייטוש את אמונתו. יאבד את העולם הזה ואת העולם הבא, וזהו אובדן מוחלט.

12 הוא קורא, במקום לאלוהים, למה שלא יועיל לו ולא יזיק לו. זו התעייה המוחלטת. 13 הוא פונה בתפילה אל

מי שנזקו קרוב יותר מתועלתו, מה נורא האדון ומה נורא החבר. 14 אלוהים יכניס את אלה אשר האמינו ועושי הטוב אל גני עדן שנהרות זורמים מתחתיהם. אלוהים עושה מה שהוא רואה לנכון.

15 כל מי שחושב שאלוהים לא יעזור לו בעולם-הזה ובעולם הבא, יוכל לנסות לעלות אליו בכל אמצעי אל השמים, וינסה למנוע מאלוהים לעזור לו, ויראה אם מאמצו ימוסס את צערו. 16 כך הורדנו אותו עם אותות ברורים. ואלוהים ידריך את מי שירצה.

17 הן, אלה אשר האמינו ,ואלה אשר התייהדו, וא-צאבאין (מממלכת שבא), והנוצרים, והאמגושים, והמשתפים, יפסוק אלוהים ביניהם ביום תחיית-המתים. הן אלוהים עד לכל דבר.

18 האם אינך רואה כי לאלוהים משתחווים כל אלה שבשמיים ובארץ, השמש, הירח, הכוכבים, ההרים, העצים, החיות, ורבים מבני האדם? לכן, רבים מבני האדם ראויים ובצדק להענשה וכל אשר ישפילו אלוהים, לא יזכה לכבוד מאיש. כי אלוהים יעשה מה שרואה לנכון.

19 הנה, שני יריבים רבו ביניהם אודות ריבונם: ואלה אשר כפרו, להם נחתכו בגדי אש, ועל ראשם שופכים מים רותחים, 20 אשר ימיסו את אשר בקרבם ועורם, 21 והוכנו למענם מוטות ברזל, 22 כאשר ינסו לצאת ממנה (מהאש)

מחמת הייסורים, יושבו אל תוכה. (ויאמר להם): "טעמו את עונש השריפה".

23 אלוהים יכניס את אלה אשר האמינו ועושי הטוב אל גני עדן שנהרות זורמים מתחתיהם. שם יקושטו בצמידים של זהב ובפנינים ושם ילבשו בגדי משי טהורים, 24 מפני שהם הודרכו ליפי הדיבור, ומפני שהם הודרכו בדרכו המבורכת של אלוהים.

25 אלה אשר כפרו ומונעים אנשים מהליכה בשביל של אלוהים ומנעו אנשים מלבקר במסגד אלחראם (הכעבה) אשר עשינו אותו מקום עבודה לבני האדם, למקומיים ולעוברי אורח. וכל מי שמחללו במעשי כפירה בגורמו עוול בגבולותיו, אנו ניתן לו לטעום עונש כואב.

26 (וזכור) כאשר הראינו לאברהם את מקום הבית וציווינו אותו: "אל תשתף בעבודתי דבר, וטהר את ביתי למען המקיפים אותו והעומדים בתפילה והכורעים והסוגדים,

27 וקרא לכל האנשים לעלייה לרגל, והם יבואו אליך בהליכה וברכיבה על כל בהמה כחושה, מכל נתיב נידח, 28 למען יפיקו תועלת לעצמם, ויזכירו את שם אלוהים בימים קבועים בהקריבם בהמות ממה שהענקנו להם. אכלו מהן והאכילו את העני האומלל. 29 לאחר מכן, יטהרו את גופם, ויקיימו את נדריהם, ויקיפו את הבית העתיק (אלכעבה),

30 כך יהיה, וכל המאדיר את מה שקידש אלוהים, זה ייטב לו אצל ריבונו. כל המקנה מורשה לכם לאכילה, מלבד מה ששמם בפניכם נאמר לכם (בקוראן). רחקו מטומאת האלילים, והימנעו מדברי שקר.

31 התמסרו לאלוהים ואל תשתפו בעבודתו, כי מי שמשתף (אליל) עם אלוהים דומה למי שנופל מן השמים עת עופות חוטפים אותו, או נושאת אותו הרוח למקום מרוחק.

32 ואולם, כל המוקיר את טקסי אלוהים מחזק את יראת אלוהים בלבבות. 33 יש לכם תועלת בהן (מתנות החג') רק לזמן מסוים, לאחר מכן, מקומן בבית העתיק (אלכעבה).

34 קבענו לכל אומה טקס להזכרת שם אלוהים על הקורבנות מבהמות המקנה שהעניק להם, אולם אלוהכם הוא אל אחד, לו התמסרו. ובשר טובות לנכנעים (המוסלמים), 35 אלו, אשר בהזכרת אלוהים, ירעד ליבם, והנושאים בסבלנות כל צרה אשר פוגעת בהם, והמקיימים את התפילות, התורמים ממה שהענקנו להם.

36 ועשינו לכם את הקרבת הבהמות כטקס מטקסי אלוהים, ומהן תפיקו תועלת, על כן הזכירו את שם אלוהים בעת שחיטתן, בעוד (שלוש) רגליהן קשורות, וכאשר ייפלו על צדן, אכלו מבשרן והאכילו את העני ואת הקבצן. כך הכנענו אותן לכם, למען תכירו טובה. 37 בשרן ודמן לא

יגיעו אל אלוהים, אלא רק יראתכם היא שתגיע אליו. כך הכניע אותן לכם למען תפארו את אלוהים על כי הדריך אתכם. בשר טובות לעושי הטוב.

38 הן, אלוהים מגן על אלה אשר האמינו. הן, אלוהים אינו אוהב כל בוגד וכופר מושבע. 39 מורשה לאלה אשר נלחמים כי הם קופחו (להגן על עצמם), כי רק לאלוהים היכולת לתת להם את הניצחון, 40 אלה אשר גורשו מבתיהם ללא הצדקה, רק על שום שאמרו: "ריבוננו הוא אלוהים". לולא הדף אלוהים את האנשים, אלה בידי אלה, היו נהרסים: כנסיות, מנזרים, בתי-תפילה ומסגדים, אשר מרבים להזכיר בהם את שם אלוהים. אלוהים יסייע לאלה המסייעים לדת של אלוהים, כי אלוהים חזק ועזוז.

41 אלה, אשר אם נחזקם בארץ, יתפללו, וייתנו זכאת (צדקת חובה), יצוו לקיים את המקובל ויאסרו את המגונה. סוף כל דבר לשוב אל אלוהים.

42 אם יתכחשו לך, הרי לפניהם התכחשו גם עמי נוח ועאד ות'מוד, 43 ובני עמו של אברהם, ובני עמו של (הנביא) לוט, 44 ואנשי מדיין, וגם למשה התכחשו, אך אני (אלוהים) נתתי שהות לכופרים, ואולם לבסוף הענשתי אותם, וקשה היה העונש.

45 וכמה ערים חוטאות החרבנו, והנה הן עומדות שוממות, וכמה בארות וארמונות גבוהים ומוזנחים. 46

האם לא שוטטו (הכופרים) בארץ והאם לא היה להם לב להבין, או אוזניים לשמוע? לא רק העיניים עיוורות, כי אם גם הלבבות שבחזות.

47 הם מאיצים בך לזרז את עונשם. ולא יפר אלוהים את הבטחתו, ואולם יום אחד אצל ריבונך כאלף שנה לפי הספירה שלכם. 48 וכמה ערים אשר נתתי להן שהות בעודן מקפחות, ואולם לבסוף לקחתי (השמדתי) אותן. סוף כולם לשוב אליי.

49 אמור: "הוי, האנשים! אני נשלחתי לכם כמזהיר ברורות, 50 ולאלה אשר האמינו ועשו את הטוב, להם סליחה ופרנסה טובה, 51 ואלה אשר התאמצו בהתנגדות לאותותינו, הם אלה שוכני הגיהינום.

52 לא היה שליח או נביא ששלחנו לפניך, אם קיווה, היה השטן מנסה להתערב במחשבתו, אך אלוהים מבטל את התערבות השטן ומשליט את אותותיו. כי אלוהים היודע והחכם. 53 הוא עושה את אשר השטן הגניב כמבחן לאלה שיש כפירה בלבבם, ואלה אשר ליבם קשה. אכן, המקפחים בתוך מַחֲלֹקֶת רחוקה (מדרך הצדק). 54 למען יידעו אלה שהדעת ניתנה להם כי הוא (הקוראן) הצדק מעם ריבונך, ולכן, יאמינו בו, ולבבותיהם ייכנעו לו, כי אלוהים מדריך את אלה אשר האמינו בו לדרך הישר.

55 ואולם, אלה אשר כפרו, לא יחדלו להטיל בו (בקוראן) ספק, עד אשר תבוא
אליהם השעה (יום הדין) לפתע או העונש של היום חסר-
התקווה. 56 המלכות ביום ההוא לאלוהים, אשר ישפוט
ביניהם. ואלה אשר האמינו ועשו את הטוב יוכנסו לגני עדן,
57 ואלה אשר כפרו ומכחישים את אותותינו, להם שמור
עונש משפיל

58 ואלה אשר היגרו למען אלוהים ונהרגו או מתו, להם
יעניק אלוהים פרנסה טובה בשפע, כי אלוהים הוא הטוב
שבמפרנסים. 59 הוא יכניסם אל מקום אשר ישביע את
רצונם, כי אלוהים היודע והסבלן.

60 זאת, כל אחד אשר גמל ועשה כפי שעשו לו (אויביו), אך התנכלו לו, אלוהים יסייע לו, כי אלוהים המוחל והסולח.

61 זאת, כי אלוהים ממזג את הלילה לתוך היום, וממזג את היום לתוך הלילה, ואלוהים הכול שומע והכול רואה.

62 זאת, כי אלוהים הוא הצדק, וזה אשר קוראים אליו מלבדו הוא הבל, כי אלוהים הוא העליון והגדול.

63 הלא תראה, כי אלוהים מוריד מן השמים מים, וכך
הופכת האדמה לירוקה ? אכן , אלוהים החומל והבקי. 64
לו כל אשר בשמיים ואשר בארץ, ואכן אלוהים העשיר
(אינו נזקק) המהולל.

65 הלא תראה כי אלוהים נתן לכם שליטה בכל אשר בארץ

והאוניות השטות בים ברשותו? וכן, הוא מחזיק בשמים לבל ייפלו על הארץ בלי רשותו? אלוהים החומל והרחום. 66 והוא אשר העניק לכם חיים והוא אשר ימית אתכם ושוב יחיה אתכם. אולם האדם כְּפוּי טוֹבָה.

67 קבענו לכל אומה סדרי עבודת אלוהים שלפיהם הם נוהגים, ולכן אל תרשה להם להתנצח בעניינים אלה, וקרא להם לעבוד את ריבונך, כי אתה הולך בדרך הישר. 68 ואם יתווכחו אתך, אמור: "אלוהים מיטיב לדעת את אשר תעשו". 69 אלוהים ישפוט ביניכם ביום תחיית-המתים בכל אשר אתם נחלקים בו. 70 הלא תדע כי אלוהים יודע את כל אשר בשמים ובארץ ושכל זה רשום בספר? ואין קל מזה לאלל

ה. 71 אך, הם עובדים מלבד אלוהים את אשר הוא לא הוריד לו כל הוכחה, ואשר הם אינם יודעים דבר עליהם. ואין מושיע למקפחים. 72 כאשר קוראים בפניהם את אותותינו הגלויים, תכיר בפני אלה אשר כפרו את התנכרותם והם כעומדים להתנפל על הקוראים בפניהם את אותותינו. אמור להם: " האגלה לכם מה גרוע מזה? אש (הגיהינום) אשר הבטיח אלוהים לכופרים ומר יהיה הגורל!".

73 הוי, האנשים! הנה ניתן (לכם) משל, אז הקשיבו לו. אכן, אלה אשר אתם קוראים להם מלבד אלוהים לא יוכלו ליצור זבוב, אף אם יתכנסו כולם לשם כך. אם הזבוב יגזול

מהם דבר-מה לא יוכלו לחלצו ממנו. חלש הרודף והנרדף.
74 ולא העריכו את אלוהים נכון. אכן אלוהים חזק ועזוז.
75 אלוהים בוחר שליחים מקרב המלאכים ומקרב
האנשים. אכן, אלוהים הכול שומע והכול רואה. 76 (הוא)
יודע את אשר לפניהם ואת אשר מעבר להם, ואל אלוהים
יושבו כל הדברים.
77 הוי, אלה אשר האמינו! כרעו וסגדו ועבדו את
ריבונכם ועשו את הטוב למען תצליחו. 78 והתאמצו לשם
אלוהים כנדרש, (כי) הוא בחר בכם ולא הטיל עליכם כל
מעמסה בדת, בדרך אברהם אביכם. כבר, לפנים, הוא
כינה אתכם "המוסלמים" (המתמסרים לאלוהים), וגם
בזה (הקוראן), למען יעיד עליכם השליח (מוחמד), ואתם
תעידו על האנשים, לכן, קיימו את התפילה ותנו זכאת
(צדקת חובה) ובקשו מחסה באלוהים, הוא אדונכם, מה
טוב האדון ומה טוב המושיע.

סורה 23 : אל-מוא'מנון (המאמינים)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 אכן המאמינים מצליחים. 2 אלה הם אשר מתפללים
בהתמסרות, 3 ואשר מתרחקים מכל דברי ההבל, 4 ואשר
הם נותנים זכאת (צדקת חובה), 5 ואלה אשר שומרים

על צניעות הגוף שלהם, 6 מלבד עם נשותיהם או עם הנשים אשר ברשותם, ועל כך לא יגונו, 7 אבל החושקים מעבר לזה, כל אלה פרוצים הם, 8 והשומרים על פיקדונות והבטחות, 9 והמקפידים על מועדי התפילות, 10 אלה הם היורשים, 11 אשר יירשו את פרדסי גן העדן, ושם יישארו לנצח.

12 בראנו את האדם מן העפר, 13 לאחר מכן, עשינו אותו טיפה אשר שמרנו במקום מבטחים, 14 לאחר מכן, יצרנו מהטיפה דם מעובה, ואחר כך לעובר עם עצמות, לאחר מכן, כיסינו את העצמות בשר, וכך נוצרה בריה חדשה. יתברך אלוהים, הבורא הטוב ביותר. 15 ולבסוף תמותו, 16 אולם ביום תחיית-המתים תקומו לתחייה.

17 בראנו מעליכם שבעה רקיעים, ואין אנו מתעלמים ממה שבראנו. 18 והורדנו מן השמים מים במידה ראויה, ואגרנו אותם בתוך האדמה, אך, אנו נוכל גם לייבש אותם.19 ובהם הצמחנו לכם גני תמר וגפן אשר פירות רבים להם, ומהם תאכלו. 20 וגם עץ הגדל על הר סיני, הנותן שמן למשיחה ולאכילה. 21 במקנה יש לכם לקח, נשקה אתכם מאשר בבטנו, ותמצאו בו תועלת רבה, וממנו תאכלו, 22 ועליו ועל האוניות תרכבו.

23 וכבר את נוח שלחנו לבני עמו, והוא אמר: "הוי, בני עמי! עיבדו את אלוהים אשר מלבדו אין לכם אלוה, האם

לא תיראו (מאלוהים)?" 24 אך, מנהיגי בני עמו, אלה אשר כפרו אמרו: "אין זה אלא איש כמותכם הרוצה להתנשא עליכם. אילו רצה אלוהים, היה שולח מלאכים, לא שמענו כי הייתה כזאת בקרב אבותינו הראשונים. 25 אין הוא אלא איש מוכה שיגעון, על כן סבלו אותו זמן מה.

26 אמר: "ריבוני! עזור לי נגד המתכחשים לי", 27. אז אמרנו לו: "עשה את האונייה בהשגחתנו ולפי השראתנו, וכאשר יקום דברנו, ויתפרצו המים הגועשים מן התנור הכנס אל האונייה שניים מכל סוגי החי, יחד עם בני משפחתך, מלבד מי שגזרנו עליהם טביעה, ואל תבקש רחמים על אלה אשר קיפחו, כי הם אכן טובעים. 28 וכאשר תשב לבטח בספינה, אתה ואשר עמך, אמור: השבח לאלוהים אשר הצילנו מקהל המקפחים". 29 ואמור: "ריבוני! השכינני למקום מבורך בארץ, כי אתה הטוב שבמשכינים". 30 אכן, בזאת יש אותות, ואכן, אנו הבוחנים.

31 אחריהם הקימונו דור אחר, 32 ושלחנו אליהם שליח מקרבם לאמור להם: "עיבדו את אלוהים שמלבדו אין לכם אלוה, האם לא תיראו?" 33 אך, אמרו מנהיגי בני עמו אשר כפרו והכחישו את קיומו של העולם-הבא ואשר הענקנו להם רווחה בחיי העולם הזה: "אין זה אלא איש כמותכם, האוכל ושותה כמוכם. 34 ואם תישמעו לאדם כמותכם , אכן, תהיו אתם המפסידים,

35 האם מבטיח לכם כי לאחר שתמותו ותהיו עפר ועצמות תושבו? 36 מה רחוקה הבטחה זו מלהתקיים! 37 אין חיים מלבד חיינו אלה שבעולם הזה, כי אנו חיים ומתים רק פעם אחת ולא נקום לתחייה, 38 אין הוא אלא אדם הבודה שקרים בשם אלוהים, ואין אנו מאמינים לו".

39 אמר (השליח הוד): "ריבוני! עזור לי נגד המתכחשים לי". 40 אמר (אלוהים), "עוד מעט יתחרטו". 41 ופגע בהם ובצדק עונש הצווחה, ועשינו אותם כקצף על פני המים, אז אנשי העוול ילכו רחוק (לגיהינום).

42 אז הקמנו אחריהם דורות אחרים. 43 אך, שום אומה לא תקדים ולא תאחר את מועדה (הקבוע). 44 אז שלחנו את שליחינו זה אחר זה, וכל פעם שבא שליח אל אחת האומות, היו מתכחשים לו, לכן, הכחדנו אותן מן העולם זו אחר זו ושמנו אותן לשיחה בפי כל. שיילכו רחוק (לגיהינום) האנשים אשר לא יאמינו.

45 אחר כך, שלחנו את משה ואת אהרון אחיו עם אותותינו, ובסמכות ברורה, 46 אל פרעה ואנשיו, ואולם הם התמלאו שחצנות, והיו מרדנים שאננים. 47 והם אמרו: "האם נאמין לשני אנשים כמותנו, בעוד בני עמם עבדים שלנו?" 48 והם התכחשו לשניהם, על כן היו מהמוכחדים. 49 וכבר נתנו למשה את הספר למען יודרכו.

50 ועשינו (ישוע) בן מרים ואמו אות, וקיבצנו אותם אל גבעה בעלת ירק ומעין זורם.

51 הוי, השליחים! אכלו מן הדברים הטובים, ועשו את הישר, כי יודע אני על כל אשר תעשו. 52 וכי זו אומתכם היא אומה אחת, ואני הוא ריבונכם, על כן יראו אותי.

53 ואולם התפלגו ביניהם, ועשו להם ספרים, וכל סיעה מחזיקה בדעותיה, ובמה שיש להם הם שמחים (למרות שהתרחקו מהצדק) 54 לכן, השאירם בטעותם עד שיגיע זמנם. 55 החושבים (הכופרים) כי אנו מעניקים להם רכוש ובנים (לטובתם ? לא, כי), 56 ממהרים אנו להעניק להם מכול טוב? לא, אין הם חשים כלום.

57 אולם, אלה (המאמינים) הם אשר רועדים מיראת ריבונם, 58 ואלה הם אשר האמינו באותות ריבונם, 59 ואלה הם אשר בריבונם אינם משתפים (עבודה זרה). 60 ואלה אשר נותנים מה שהם נותנים בלב חרד ביודעם כי אל ריבונם שבים, 61 כל אלה ממהרים ומתחרים לעשות את הטוב. 62 אנו לא נטיל על נפש לשאת יותר מכפי יכולתה, ואתנו ספר אשר מראה את הצדק, והם לא יקופחו.

63 אבל, הלבבות שלהם שקועים עמוק בתעייה, כי מעשיהם אינם כמעשי היראים. 64 אולם, כאשר נפגע באלה מהם החיים ברווחה והם יזעקו אלינו בצר להם. 65 אל תצעקו, היום הנכם בנו לא תיעזרו 66 משום שכאשר

אותותיי נקראו בפניכם, נסוגים לאחור 67 ביהירות, והייתם מבלים את לילותיכם בדבורים בטלות.

68 וכי לא חשבו על הנאמר, או שמא בא אליהם שליח שלא בא אל אבותיהם הראשונים? 69 או אולי אינם מכירים את השליח אשר בא אליהם, ועל כן הם מתנכרים לו? 70 או אולי אומרים הם, הוא מוכה שגעון? לא כן הדבר! הוא הביא להם את הצדק, ואולם רובם סלדו מהצדק. 71 אילו הצדק (אלוהים) התנהג לפי יצריהם, היו נחרבים השמים והארץ ומלואם. אנו הבאנו להם את האזהרה המיועדת להם, אך הם מתעלמים ממנה.

72 האם דורש אתה מהם שכר? הלוא גמול ריבונך טוב יותר, כי הוא המפרנס הטוב ביותר. 73 אתה רק קורא להם אל דרך ישר. 74 ואולם אלה אשר לא יאמינו בעולם הבא, סוטים מהדרך הישר.

75 אם נרחם עליהם ונסיר מעליהם צרה שהם נתונים בה, ימשיכו בתעייתם המעוורת אותם. 76 וכבר מקודם פגענו בהם בעונש, אך, הם לא נכנעו לריבונם ולא השפילו עצמם לפניו. 77 ואולם, כאשר נפתח עליהם את שער העונש הקשה, אז יבואו לידי ייאוש.

78 הוא אשר יצר לכם את האוזניים והעיניים והלבבות, אך כמה מעט אתם מכירים טובה. 79 והוא אשר פיזר אתכם

בארץ ואשר אליו תקובצו. 80 והוא המחייה והממית, ובידו חילוף הלילה והיום, האם לא תבינו זאת?

81 ואולם, הם אמרו כדברים שאמרו הראשונים. 82 אמרו: "האם לאחר שנמות ונהיה עפר ועצמות, האם נקום לתחייה? 83 הבטחות כאלה כבר שמענו, אנו ואבותינו, מקודם, ואין הן אלא אגדות הקדמונים."

84 אמור: "למי הארץ ושוכניה, האם יודעים אתם?" 85 הם יאמרו: "לאלוהים." אמור: "האם לא תיזכרו?" 86 אמור: "מי הוא ריבון שבעת הרקיעים, וריבון כס-המלכות האדיר?" 87 הם יאמרו: "אלוהים" .אמור: "האם לא תיראו?" 88 אמור: "ביד מי מלכות כל דבר, ומי הנותן מחסה אשר אין מחסה מפניו, האם אתם יודעים?" 89 הם יאמרו: "זה אלוהים". אמור: "אם כן כיצד אתם מוקסמים?".

90 אך, הבאנו להם את הצדק, אולם הם אכן משקרים. 91 לא לקח אלוהים בן ואין לו כל אלוה עמו, אילו (זה היה נכון), היה הולך כל אלוה עם אשר יצר, והיו מתמרדים זה נגד זה. ישתבח שם אלוהים ויתעלה מעל אשר יתארו. 92 יודע הנסתר והנגלה, הנעלה מעל מה שמשתפים.

93 אמור: "ריבוני אם תראה לי את אשר הובטח, 94 ריבוני, כי אז אל תקבע אותי בין האנשים המקפחים."

95 הן, באפשרותנו להציג בפניך (לקיים) את אשר (העונש) אנו מבטיחים להם.

96 גמול בטוב ביותר תחת כל רעה. אנו יודעים היטב את אשר יתארו. 97 אמור: " ריבוני! אני תופס אצלך מחסה מפני פיתויי השטנים, 98 אני חוסה בך ריבוני מפני פגישה אתם".

99 עד הגעת המוות אל אחד מהם (הכופרים), יגיד: "ריבוני! החזירני (לחיים בארץ), 100 על מנת שאעשה את הטוב אשר עזבתי". בשום אופן! זו רק מילה שהוא אומר (משקר). ומאחוריהם חיץ (שיעצרם מלחזור) עד יום תחיית-המתים. 101 ואז כאשר ייתקע בשופר ייפסקו קשרי המשפחות ושום אדם לא יהיה אחראי לרעהו. 102 אלה אשר מאזניהם יהיו כבדים ממעשים טובים, הם יהיו הזוכים בגני העדן. 103 אלה אשר מאזניהם יהיו קלים ממחסור במעשים טובים, יאבדו את עצמם לנצח בגיהינום. 104 האש תשרוף את פניהם עד שיתקדרו.

105 האם לא קראו בפניכם את אותותיי, ואתם התכחשתם להם? 106 (אלה אשר כפרו) יגידו: "ריבוננו! אומללותנו גברה עלינו, והיינו אנשים תועים. 107 ריבוננו! הוציאנו מכאן ואם נשוב לתעות, נהיה למקפחים". 108 יאמר להם: "הישארו מנודים בתוכה ואל תפנו אליי בכלום". 109 חלק מעבדיי היו אלה שאומרים: "ריבוננו! מאמינים אנו, על כן

סלח לנו ורחם עלינו, ואתה הטוב שבמרחמים. 110 ואולם, אתם זלזלתם בהם, עד כי נשכח מכם זכרי, ונהגתם לצחוק מהם, 111 היום גמלתי להם על סבלנותם והם הזוכים."

112 הוא ישאל: "כמה שנים חייתם על פני האדמה?" 113 הם יגידו: "שהינו שם רק יום או חלק מיום, שאל את אלה אשר מנו את הזמנים". 114 הוא יגיד: "אכן רק זמן קצר עבר עליכם, לו רק הייתם יודעים.

115 האומנם חשבתם כי בראנו אתכם לשווא וכי אלינו לא תושבו? ". 116 ויתעלה אלוהים, הוא המלך הצדק, שאין אלוה מלבדו, ריבון כס-המלכות הנדיב. 117 כל המתפלל, מלבד אלוהים, אל אלוה אחר, בלי כל הוכחה על כך, חשבונו (עונשו) הוא בידי ריבונו, כי הכופרים לא יצליחו. 118 אמור: "ריבוני! סלח ורחם, כי אתה הטוב שברחומים".

סורה 24 : א-נור (האור)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 (זו) סורה אשר הורדנו והפכנוה למצווה, ובה הורדנו אותות ברורים, על מנת שתיזכרו. 2 את הנואפת והנואף, הלקו כל אחד מהם מאה מלקות, ואל תהיה בלבכם חמלה עליהם (על חשבון) חוק אלוהים, אם אתם אכן מאמינים באלוהים וביום האחרון. ועשו זאת בנוכחותם של

קהל מאמינים. 3 הנואף לא יישא לאישה אלא נואפת או משתפת (עבודה זרה) והנואפת לא תינשא אלא לנואף או למשתף (עבודה זרה) ולמאמינים אסור לעשות כך.

4 ואלה אשר מוציאים דיבה על נשים צנועות ואינם מוכיחים דיבתם בארבעה עדים, יוענשו בשמונים מלקות ויהיו פסולים לעדות לעולם ואלה הם המופקרים. 5 מלבד אלה השבים מחטאיהם לאחר מכן ומתקנים את דרכם, כי אלוהים סלחן ורחום.

6 ואלה אשר מאשימים את נשותיהם (בבגידה) ואין להם עדים זולת עצמם, עדות (הבעל שיישבע) ארבע שבועות באלוהים כי הוא דובר צדק 7 והחמישית היא שקללת אלוהים תחול עליו אם הוא מהמשקרים 8 וכדי שתמנע (האישה) את העונש מעליה, תישבע באלוהים ארבע פעמים כי הוא מהמשקרים, 9 והחמישית כי זעם אלוהים יחול עליה אם הוא מדבר אמת. 10 ולולא חסדו של אלוהים וברכתו שהעניק לכם (כי אז תוענשו) ואכן אלוהים מקבל את השבים אליו והוא החכם.

11 אלה אשר העלילו את עלילת השקר (על כבוד עאישה אשת הנביא) הם קבוצה מזערית ביניכם. אל תחשבו כי הדבר הזה רע לכם, כי רק לטוב יהיה לכם. לכל אחד מהם חלקו במה שעשה מן החטא. והאשם העיקרי צפוי לעונש חמור.

12 הלא יאה יותר, כאשר שמעו אותה (עלילת השקר), שיחשבו המאמינים והמאמינות אלה על אלה רק טוב ,ושיאמרו: "זהו שקר ברור!"? 13 היו חייבים להביא, מוציאי הדיבה, ארבעה עדים על כך , ומשלא הביאו עדים לכך, אלה אצל אלוהים הם המשקרים.

14 ולולא חסד אלוהים ורחמיו עליכם, בעולם הזה ובעולם הבא, היה פוגע בכם בגלל עלילתכם השקרית עונש עצום. 15 הנה לשונותיכם מסרו ופיותיכם אמרו את אשר לא הייתה לכם כל ידיעה עליו. אתם חשבתם כי עניין קל הוא, אך הוא אצל אלוהים דבר עצום. 16 ולולא כי שמעתם על כך אמרתם: "אסור לנו אפילו לדבר על זה. ישתבח שמך! זוהי עלילת שקר עצומה". 17 אלוהים מזהיר אתכם לבל תשובו על מעשה כזה לעולם, אם אכן מאמינים אתם. 18 ומבהיר אלוהים לכם את האותות, כי הוא היודע והחכם.

19 אכן, אלה המשתוקקים, כי שמועת התועבה תתפשט בין אלה אשר האמינו, להם עונש כואב בעולם הזה ובעולם הבא, כי אלוהים יודע מה שאינכם יודעים. 20 ולולא העניק אלוהים לכם את חסדו ורחמיו (כי אז תוענשו), כי אלוהים אכן הוא החומל והרחום.

21 הוי, אלה אשר האמינו! אל תצייתו לשטן. כי כל המציית לשטן, הן הוא מצווה על מעשים מתועבים ופסולים. ולולא חסדי אלוהים ורחמיו עליכם לא היה אף

אחד מכם נשאר טהור אמונה, אולם אלוהים מטהר את אשר ירצה והוא אלוהים הכול שומע והכול יודע.

22 אל יישבעו אשר קיבלו ברכה ורכוש (מאלוהים), להפסיק במתן עזרה לקרובי המשפחה והנזקקים והמהגרים לשם אלוהים, כי מוטב למחול ולסלוח להם. האם אין אתם רוצים שאלוהים יסלח לכם? כי אלוהים הסלחן והרחום.

23 אכן אלה המוציאים דיבה על נשים נשואות, תמימות ומאמינות יקוללו בעולם-הזה ובעולם-הבא, וייענשו עונש כבד. 24 ביום שבו לשונותיהם, ידיהם ורגליהם יעידו על אשר עשו. 25 ביום ההוא ייתן להם אלוהים בצדק את ההולם אותם, ואז יידעו כי אלוהים הוא הצדק הבהיר.

26 המושחתות (מיועדות) למושחתים, והמושחתים למושחתות, והטובות לטובים, והטובים לטובות. אלה נקיים מכל אשר יאמרו (מעלילי השקר) עליהם, ויקבלו מחילה ויכולכלו בנדיבות.

27 הוי, אלה אשר האמינו! אל תיכנסו אל הבתים של אחרים לפני שתקבלו רשות ותדרשו בשלום שוכניו, זה טוב יותר לכם למען תיזכרו. 28 ואם לא תמצאו בהם איש, אל תיכנסו אליהם עד שיותר לכם. ואם ייאמר לכם לשוב, אז שובו, זה טהור לכם יותר, כי אלוהים יודע על כל מעשיכם.
29 אבל לא ייחשב לכם לחטא אם תיכנסו אל בתים בלתי

מיושבים, בהם רכוש לכם, ואלוהים יודע את אשר תחשפו ואשר תחביאו.

30 אמור למאמינים שינמיכו את מבטיהם וישמרו על צניעותם משום שזה טהור להם יותר, כי אכן אלוהים בקי בכל אשר תעשו.

31 ואמור למאמינות שינמיכו את המבטים שלהן וישמרו על צניעותן, ולא לחשוף את קישוטיהן מלבד הנגלה מהם מטבעו, ויכסו ברעלותיהן את חזותיהן. ולא יחשפו את קישוטיהן אלא בפני בעליהן או אבותיהן או אבות בעליהן או בניהן או בני בעליהן או אחיהן או בני אחיהן או בני אחיותיהן או נשיהן או אשר בבעלותן, או עבדיהן (הזקנים) מחוסרי כוח גברא, או ילדים שאינם מבחינים בענייני מין, ואל להן לחבוט ברגליהן על האדמה למען יודע מה שהן מסתירות מקישוטיהן. בקשוכולכם סליחה מאלוהים, אתם המאמינים, למען תהיו מצליחים.

32 השיאו את הבלתי נשואים מכם, ואת הישרים מבין העבדים והאמות שלכם. אם עניים הם, יעשירם אלוהים מחסדו, כי אלוהים רב אמצעים והכול יודע. 33 ואלה מכם אשר אין להם כל אמצעים להינשא, עליהם לכבוש את יצרם עד שיעניק להם אלוהים בחסדו אמצעים. העבדים אשר בבעלותכם, אם ירצו לשחרר את עצמם, כתבו להם את תנאי השחרור, אם יודעים אתם כי הם ישרים והעניקו

להם מרכוש אלוהים אשר העניק לכם. אל תכפו על אמותכם את הזנות, אם ירצו להישאר צנועות, בבקשכם להפיק את רווח העולם הזה. אך אם הן הוכרחו לזנות, אלוהים יסלח להן, כי הוא הסולח והרחום. 34 וכבר הורדנו לכם אותות בהירים, ובהם לקח מאלה אשר קדמו לכם ואזהרה ליראים.

35 אלוהים הוא האור של השמים והארץ. אורו נמשל לגומחה אשר בה מנורה, המנורה בתוך כלי זכוכית, והזכוכית ככוכב מזהיר, ודולקת בשמן עץ הזית המבורך, העץ אינו נוטה מזרחה ולא מערבה. שמנו כמעט מאיר אף אם לא תיגע בו אש. אור על גבי אור. אלוהים ינחה אל אורו את אשר ירצה, וכך הוא ממשיל משלים לאנשים, כי הוא הכול יודע

36 בבתים אשר התיר אלוהים להקים ולהזכיר בהם את שמו, ושם יהללוהו בוקר וערב. 37 אנשים אשר מסחר ומקח וממכר אינם מסיחים את דעתם מלהזכיר את אלוהים ומלקיים את התפילה ונותנים זכאת (צדקת חובה),וחרדים מהיום שבו יתהפכו בו הלבבות והמבטים, 38 כדי שיעניק להם גמול על כל הטוב אשר עשו ויוסיף להם מחסדו. ואלוהים יכלכל את מי שירצה בלא חשבון.

39 ואלה אשר כפרו, מעשיהם כמראה תעתועים במדבר, אשר אדם צמא חושבו למים, ואולם בהגיעו אליו, לא

ימצא מאומה, אך, הוא ימצא את אלוהים לידו, אשר יפרע לו חשבונו, כי אלוהים מהיר חשבון, 40 או כאפילה שבמעמקי-ים אשר הגלים מכסים אותה מלמעלה, גל על פני גל, ומעליהם עננים, שכבות של חשיכה זו על גבי זו, אשר אם יושיט אדם את ידו לא יוכל לראותה. ומי שלא יעניק לו אלוהים אור, לא יזכה לשום אור.

41 הלא תראה שמהללים את אלוהים כל מי שבשמים ובארץ וגם הציפורים פורשי הכנף, וכל אחד יודע (בהדרכת אלוהים) את תפילתו הילולו לאלוהים? ואלוהים יודע את כל מעשיהם. 42 ולאלוהים מלכות השמים והארץ, וסוף כולם לחזור אליו.

43 הלא תראה כי אלוהים מוביל עננים, אחר כך מקשרם זה אל זה, ואז גודשם לערמה, והנה תראה את הגשם יוצא ממנו, והוא מוריד ברד מן השמים מתוך הרי הענן ומשקה בו את אשר ירצה, או מונע אותו מאשר ירצה, כמעט שאור הברק הנוגה שלו מסנוור את הראייה. 44 אלוהים מחליף ביניהם את הלילה והיום במחזוריות, ובזאת מוסר השכל לאנשים המבינים.

45 ואלוהים יצר כל ברוא רומש מן המים. חלקם זוחל על גחונו, ומהם הולך על שתי רגליים, ומהם הולך על ארבע (רגליים), כי אלוהים בורא מה שהוא רוצה, והוא הכול

יכול. 46 אנו הורדנו אותות ברורים, ואלוהים ידריך את אשר ירצה אל דרך הישר.

47 יש האומרים, אנו מאמינים באלוהים ובשליח ואנו מצייתים להם, ואז סולדת קבוצה מהם ,ואין אלה במאמינים. 48 ועת מתבקשים לפנות אל אלוהים ושליחו על מנת שישפוט ביניהם, גם אז מתכחש חלק מהם. 49 אך אם הפסיקה לטובתם, הם ייעתרו לפסיקתו (של השליח), 50 האם יש מחלה בלבם או שאחז בהם הספק? או אולי חוששים הם כי אלוהים ושליחו לא ינהגו עמם בצדק? אך הם עצמם המקפחים

51 אך, המאמינים מתי שנקראים לפנות אל אלוהים ושליחו על מנת שישפוט ביניהם, עליהם להגיד: "נשמע ונציית". ואלה הם המצליחים. 52 וכי רק אלה המצייתים לאלוהים ולשליחו ומפחדים מפני אלוהים ויראים אותו, ואלה הם המצליחים.

53 הם (הצבועים) נשבעו לך (הנביא) שבועת אמונים בשם אלוהים, כי אם תצווה עליהם, ייצאו אתך (למלחמה באויב). אמור: "אל תישבעו, ציות אמתי מספיק, כי אלוהים בקי בכל מעשיכם. 54 אמור: "צייתו לאלוהים וצייתו לשליח (מוחמד), ואם תסטו, הרי הוא אחראי רק למסור מה שנצטווה לעשות, ואתם אחראים למה שנצטוויתם לעשות,

אולם אם תצייתו תהיו מודרכים, כי על השליח הוטל רק להודיע לכם בבהירות.

55 הבטיח אלוהים לאלה אשר האמינו מכם ,ועשו את הטוב, שהם ישלטו בארץ כפי ששלטו בה אלה אשר קדמו להם. ויכונן להם את האמונה אשר בחר בשבילם, ויעניק להם ביטחון במקום מורא ופחד, כדי שיעבדו אותי ולא יצרפו לי כל שותף. ומי שכופר לאחר מכן, אכן הם אלה המושחתים.

56 וקיימו את התפילה, ושלמו את הזכאת (צדקת חובה), וצייתו לשליח למען תזכו לרחמים (של אלוהים).
57 אל תחשוב כי אלה אשר כפרו יכולים להימלט מעונש (אלוהים) בארץ, משכנם הקבוע יהיה הגיהינום, וכה רע סופם.

58 הוי, אלה אשר האמינו! על משרתיכם וילדיכם שלא בגרו לבקש רשות להיכנס אליכם בשלוש עתים כול יום: לפני תפילת השחר, בשעת הצהרים בהסירכם את בגדיכם לשעת המנוחה, ולאחר תפילת הלילה. אלה שלוש הזדמנויות עבורכם לפרטיות. אך, אין בזה חטא אם ייכנסו אליכם בלי בקשת רשות בשעות אחרות. כך יבהיר לכם אלוהים את אותותיו והוא היודע כול והחכם. 59 וכאשר
יגיעו הילדים שביניכם לבגרות יבקשו רשות כמו שביקשו רשות אלה שלפניהם. כך יבאר לכם אלוהים את אותותיו,

ואלוהים היודע כול והחכם. 60 והנשים הישישות ללא מחזור אשר אינן מבקשות נישואים, אין עליהן חטא אם תסרנה את בגדיהן מבלי להבליט את קישוטיהן, ואולם ככל שיצניעו לכת כן ייטב להן, ואלוהים השומע והיודע.

61 אין על העיוור חטא , ואין על הפיסח חטא, ואין על החולה חטא, ולא עליכם בעצמכם, אם תאכלו מבתיכם או מבתי אבותיכם, או מבתי אימהותיכם, או מבתי אחיכם, או מבתי אחיותיכם, או מבתי דודיכם, או מבתי דודותיכם מצד האב או מצד האם, או בבתים אשר מפתחותיהם הופקדו בידיכם, או מבית ידידיכם. אין עברה עליכם בין אם תאכלו בקבוצות ובין כבודדים. אומנם אם תיכנסו לבתים, ברכו אלה את אלה, ברכת שלום מאת אלוהים, מבורכת וטובה. כך מבהיר לכם אלוהים את האותות אולי תיטיבו להכיר

62 הן, המאמינים, אלה אשר האמינו באלוהים ובשליחו, ואם היו אתו בעניין משותף, לא ילכו עד שיבקשו רשות ממנו. אכן אלה המבקשים רשות ממך, הם אל המאמינים באלוהים ובשליחו. ואם יבקשו רשות ממך (השליח) ללכת לכל עניין הנוגע להם, הרשה לאשר תרצה מהם, ובקש למענם את סליחת אלוהים, אכן אלוהים הסולח והרחום.

63 אל תדברו עם השליח כמו דיבורכם ביניכם, כבר מכיר אלוהים את אלה אשר מתגנבים בסתר. אז יזהרו אלה אשר מתנגדים לדבריו פן יועמדו בניסיון קשה, או יפגע

בהם עונש כואב. 64 אך, לאלוהים מה שבשמים ובארץ. אכן הוא יודע מה שבתוככם, ואת היום שבו יושבו אליו, ימסור להם את קורות מעשיהם. אלוהים בקי בכל דבר.

סורה 25 : אל-פורקאן (המבחין בין אמת לשקר)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 יבורך זה אשר הוריד את הפורקאן (הקוראן) אל עבדו (מוחמד) כדי שישמש אזהרה לעולמים. 2 זה אשר לו מלכות השמים והארץ, ולא לקח בן ולא היה לו שותף במלכות, ברא כל דבר והשלים אותו לפי מידה מותאמת. 3 הם לקחו מלבדו אלילים, שלא בראו דבר והם עצמם נבראו, ואין בכוחם להזיק או להועיל אפילו לעצמם. אינם שולטים לא במוות ולא בחיים, ואינם יכולים להחיות מתים.

4 ואמרו אלה אשר כפרו: "אין זה (הקוראן) אלא שקר אשר בדה אותו בעזרת אנשים אחרים". והם קיפחו ובדו שקר. 5 ואמרו :"אין זה אלא לקט אגדות קדומות שהוא רשם מפי מישהו אשר הכתיב לו אותו, בוקר וערב". 6 אמור: "הוריד אותו היודע את נסתרות השמים והארץ, אכן הוא הסולח והרחום".

7 ואמרו: "מה לו לשליח הזה, שהוא אוכל מזון ומהלך בשוק (כשאר בני האדם) ? למה לא הורד אליו מלאך

כדי להיות מזהיר לצדו? 8 או מדוע לא יוטל אליו אוצר? או יהיה לו גן אשר יאכל מפריו?". ואמרו המקפחים: "אכן אתם הולכים בעקבות איש מוקסם". 9 ראה איך הם מדמים אותך במשלים, ואז תעו ולא יוכלו למצוא את השביל (האמונה).

10 יתברך זה אשר אם ירצה ייתן לך דברים טובים מאלה, גנים מתחתיהם זורמים נהרות, וגם יעשה לך ארמונות (בגן עדן). 11 ואולם הם הכחישו את בוא השעה, ולמכחיש את בוא השעה אנו הועדנו אש בוערת. 12 כאשר תחזה בהם ממרחקים, הם ישמעו את זעפה ושאגתה, 13 וכאשר יושלכו כבולים למקום צר, הם יקראו לאבדון. 14 (אז נאמר להם): "אל תבקשו היום אבדון פעם אחת, בקשו אבדון הרבה פעמים". 15 אמור להם: "האם זה טוב יותר או גן הנצח אשר הובטח ליראים? הוא יהיה להם הגמול והגורל", 16 להם יהיה שם כל אשר ירצו לנצח. זו הבטחה שאחראי לה ריבונך.

17 ביום אשר יאסוף אותם ואת אשר עבדו מלבד אלוהים, אז יאמר: "האם אתם התעיתם את עבדיי אלה, או הם סטו מהדרך (האמונה)?" 18 יאמרו: "ישתבח שמך! אין לנו סמכות לשמש כאדונים במקומך, אולם אתה נתת להם ולאבותיהם לחיות חיי רווחה עד אשר שכחו לזכור אותך, כי נבערים היו". 19 וכבר הכחישו את טענותיכם, ואינכם

יכולים למנוע את עונשכם ולא לעזור לעצמכם במאומה,
וכל חוטא מכם יעונה בעונש עצום.

20 וכל השליחים אשר שלחנו לפניך היו אוכלים מזון
ומהלכים בשווקים. כך אנו מעמידים אתכם בניסיון לראות
אם תתאזרו בסבלנות, וכי ריבונך רואה הכול.

21 ואמרו אלה אשר אינם מצפים לפגישה עמנו: "למה
לא ירדו אלינו המלאכים, או למה לא נראה את ריבוננו?",
נפשם גאוותנית, והם מעזים העזה גדולה. 22 ביום אשר
יראו את המלאכים, לא יהיה זה יום בשורה טובה לחוטאים,
ויאמרו (המלאכים) להם: "נאסר עליכם להיכנס אל תוך גן
עדן". 23 ואנו ניגש אל מעשיהם שביצעו (בעולם הזה)
ונהפוך אותם אבק מרחף. 24 אולם אנשי גן העדן ימצאו
ביום ההוא מעון ומקום מנוחה טוב ביותר.

25 וביום שבו ייבקעו השמים עם העננים ,ויורדו המלאכים
(בהמוניהם), 26 ביום ההוא יהיה שלטון הצדק לרחמן,
ויהיה זה יום קשה לכופרים. 27 ובאותו יום ינשוך הכופר
את כפות ידיו ויאמר: "לו רק הלכתי בדרכו של השליח,
28 אוי ואבוי לי! לו רק לא לקחתי את פלוני (הכופר) לידיד
לי, 29 הוא התעני מדבר-התוכחה (הקוראן) שבא אליי".
מאז ומתמיד הפקיר השטן את האדם. 30 אמר השליח:
"ריבוני! בני עמי נטשו את הקוראן הזה". 31 כך הצבנו לכל

נביא לפניך אויב מבין הכופרים המכחשים, אולם ריבונך דיו לך כמדריך ומגן.

32 ואמרו אלה אשר כפרו: "למה לא הורד אליו הקוראן בבת אחת?" והורדנו אותו כך בהדרגה למען נחזק את לבך. 33 על כל טענה אשר יביאו לך נמציא לך דבר צדק מפורש היטב. 34 אלה אשר יגררו על פניהם אל הגיהינום, אלה אשר הוא רע מכל מקומם, והם התועים ביותר.

35 וכבר נתנו למשה את הספר (התורה), ועשינו אתו אחיו הרון לעוזר. 36 ואמרנו: "לכו שניכם אל העם אשר התכחשו לאותותינו", אז הכחדנו אותם לחלוטין. 37 ואת בני עמו של נוח אשר התכחשו לשליחים הטבענו במבול, ועשינו אותם אות לאנשים, והכנו למקפחים עונש כואב. 38 ובני עאד ובני ת'מוד ובעלי אר-רס ודורות רבים בין אלה, 39 לכולם הבאנו להם משלים, ואת כולם הכחדנו לחלוטין. 40 וכבר הם עוברים על-יד העיר, אשר הורדו עליה הגשמים הרעים ביותר (והושמדה), הלא חזו בה? אבל הם לא היו מייחלים לתחיית-המתים.

41 ואם ראו אותך הם לועגים לך: "האם זה אשר הביא אלוהים כשליח לנו? 42 הוא כמעט התעה אותנו מאלילינו לולא החזקנו בהם", אך סופם שיידעו, כאשר יראו את העונש, מי התועה בדרך.

43 הראית את זה אשר לוקח לו את תאוותו לאלוה?

האם תוכל להיות אחראי לו? 44 או השוקל בדעתך כי רובם יוכלו לשמוע או להבין? אולם הם רק כבהמות, אפילו תועים יותר מהדרך (האמונה).

45 האם לא ראית שריבונך פורש את הצל, ולו רצה היה מפסיק את תנועתו, ואז ציווינו את השמש שתגלהו כסימן לקיומו. 46 אז אנו מושכים את הצל בחזרה אלינו לאט-לאט. 47 והוא זה אשר עשה לכם את הלילה כלבוש, ואת השינה למנוחה, ועשה את היום להשיג מחייה. 48 והוא אשר הוביל את הרוחות לציון על הגעת רחמיו, והורדנו מן השמים מים טהורים, 49 כדי להחיות בהם אדמה אשר הייתה מתה ולהשקות ממה שיצרנו בהמות ואנשים רבים.

50 וכבר פיזרנו אותו (את המים) ביניהם למען יזכרו, ואולם רוב האנשים לא נזכרו וכפרו. 51 אילו רצינו, היינו שולחים מזהיר אל כל עיר, 52 לכן, אל תישמע לכופרים, והתאמץ במאמץ רב בעת קריאתך לכופרים להאמין באמצעותו (הקוראן).

53 אלוהים הוא זה אשר יצר את שני הימים, האחד שמימיו מתוקים וערבים והשני שמימיו מלוחים ומרים, וקבע מצר ביניהם וחיץ מפריד ביניהם. 54 והוא אשר יצר מן המים בן אדם, ונתן לו וקבע לו קשרי ייחוס וחיתון, כי ריבונך הכול יכול.

55 ועובדים, מלבד אלוהים, (אלילים) אשר לא יוכלו

להועיל או להזיק להם, וכך נלחם הכופר (דרך השטן) נגד ריבונו. 56 אולם אותך (מוחמד) שלחנו כמבשר ומזהיר. 57 אמור להם: "איני דורש מכם גמול על זה, אני רק עוזר לכם ולכל מי שירצה למצוא שביל אל ריבונו.

58 ויהי משענך על החי שלא ימות (הנצחי), ופאר והלל אותו, כי הוא הבקי הטוב ביותר בחטאי עובדיו. 59 הוא אשר יצר את השמים ואת הארץ ואת אשר ביניהם בשישה ימים, ואז התעלה על כס-המלכות, הוא הרחמן. אם יש לך ספיקות שאל עליו את (השליח) הבקי בגדולתו. 60 ואם אומרים להם: "סגדו לרחמן!" הם אומרים: "מי הוא הרחמן? האם נסגוד למי שאתה מצווה אותנו?", וזה הוסיף לסלידתם (מן האמונה באלוהים).

61 יתברך מי ששם בשמים כוכבים עם מנורה (השמש) וירח מאיר. 62 והוא שקבע את היום והלילה להתחלף ביניהם, למי שחפץ לזכור או להביע תודה.

63 עובדי הרחמן הפוסעים בארץ בצניעות, אם יפנו אליהם הבורים בגסות, יאמרו, "שלום", 64 ואלה הם אשר סוגדים בלילות לריבונם, 65 ואלה הם אשר אומרים: "ריבוננו! סלק מעלינו את עונש גיהינום, כי עונשו קשה מאוד, 66 מה רע לשכון ולחיות בו". 67 ואלה הם אשר בתרומתם לצדקה, לא יפזרו ולא יקמצו, כי אם ינקטו שביל באמצע, 68 והם אלה אשר לא יתפללו לאל אחר מלבד אלוהים, ואינם רוצחים

את הנפש אשר אלוהים מנע, מלבד אשר במשפט צדק ולא ינאפו. והמבצע זאת יוענש, 69 וביום תחיית-המתים יוענש כפליים, ויישאר מלא קלון (בגיהינום) לנצח, 70 אך השבים לאלוהים והמאמינים והעושים מעשים טובים, להם יחליף אלוהים את הרעות בטובות, כי אלוהים הוא סלחן רחום. 71 לאלוהים והעושים את הטוב אלוהים,

72 ואלה אשר אינם מעידים עדות שקר, ובפוגשם רכילויות ילכו מתעלמים בכבוד, 73 ואלה הם אשר אם יצוינו בפניהם אותות ריבונם, לא יגיבו בחירשות ועיוורון. 74 והם האומרים: "ריבוננו! תן לנו מרגוע בנשותינו וילדינו, ועשה אותנו דוגמה ליראים",

75 כל אלה יקבלו גמול על סבלנותם מקום מפואר (בגן עדן), ושם ויקבלו את פניהם בברכת שלום, 76 ושם ישכנו לנצח, במשכן ובמעון נוחים ביותר. 77 אמור: "ריבוני לא היה שם לב אליכם אלמלא קראתם אליו בתחינה. אך, התכחשתם, משום כך, אין לכם מנוס מהעונש".

סורה 26 : א-שועראʹ (המשוררים)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 ט.ס.מ. (טא.סין.מים)

2 אלה אותותיו (משפטיו) של הספר (הקוראן) אשר
מבהיר את הכול. 3 דומה שאתה מקשה על עצמך מיגון
בגלל אי רצונם להיות מאמינים? 4 אם נרצה נוריד אליהם
נס מן השמים שיהיו צוואריהם כפופים לו בהכנעה. 5 בכל
פעם שבאה אליהם אזהרה חדשה מן הרחמן, הם סולדים
ממנה, 6 וכבר התכחשו לה, אולם עוד יבוא עליהם העונש
שהיו לועגים לו.
7 האם אינם צופים את האדמה, כמה הצמחנו בה מכל
זוג של מין מפואר? 8 הן, בזה יש אות, אך רובם אינם
מאמינים. 9 והן, ריבונך הוא העזוז והרחום.
10 ועת כי קרא ריבונך אל משה: "לך אל בני העם
המקפחים, 11 העם של פרעה, הלא ייראו (מפני העונש של
אלוהים)? 12 הוא אמר: "ריבוני, חושש אני שלא יאמינו
לדבריי, 13 ותהיה בלבי מצוקה ולשוני כבדה, לכן שלח
לי את אהרון. 14 מלבד זה הם גם מאשימים אותי בפשע,
ומפחד אני פן יהרגוני".
15 (אלוהים) אמר: "לא ולא! לכו שניכם עם ניסינו
ואותותינו, ואנו מאזינים לכם. 16 לכו אל פרעה לאמור: אנו

שליחי ריבון העולמים, 17 שלח נא עמנו, את בני- ישראל". 18 אמר: "האם לא גידלנו אותך מלידתך ונשארת עמנו מספר שנים מחייך, 19 ועשית מה שעשית, ואתה אינך מכיר לי טובה".

20 אמר (משה): "מה שעשיתי היה כשהייתי מן התועים. 21 ואז ברחתי מכם כאשר פחדתי מכם, והעניק לי ריבוני חכמה והפך אותי אחד השליחים. 22 וזה חסד שעשית לי, (בזמן) ששעבדת את בני-ישראל?". 23 אמר פרעה: "ומה הוא ריבון העולמים?" 24 אמר: "הוא ריבון השמים והארץ וכל אשר ביניהם, אם בטוחים בזה אתם, על כן האמינו?". 25 ואמר לסובבים אותו:"השומעים אתם?" 26 (ומשה) הוסיף: "והוא ריבונכם וריבון אבותיכם הראשונים", 27 אמר : "אכן שליחכם אשר נשלח אליכם משוגע", 28 אמר: "ריבון המזרח והמערב, וכל אשר ביניהם, אם משכילים אתם", 29 אמר (פרעה): "אכן אם תיקח לך אלוה מלבדי, אשים אותך בין האסירים", 30 אמר (משה): "האף גם אם אבוא אליך עם הוכחה בהירה?" 31 ואמר (פרעה): "הבא אותה אם צדק תדבר", 32 אז זרק משה את מקלו ואז הפך לנחש אמתי, 33 ואת ידו הוציא מחיקו והנה לבנה ומבריקה היא לרואים. 34 ואמר (פרעה) למנהיגים אשר סביבו: "אכן זה הוא קוסם מאומן, 35 רוצה לנשלכם מארצכם בקסמיו. ומה אתם מציעים?"

36 אמרו: "עכב אותו ואת אחיו לזמן-מה, ושלח בערים מקבצים, 37 ויביאו לך כל קוסם אומן". 38 והקוסמים כונסו למועד היום אשר נקבע. 39 ונאמר לאנשים: "האם אתם מתאספים? 40 אולי נלך אחרי הקוסמים אם הם המנצחים." 41 ויהי כאשר באו הקוסמים אמרו לפרעה: "האם נקבל גמול אם אנו המנצחים?" 42 אמר: "אכן, וגם תהיו אז מן המקורבים ".

43 אז אמר משה לקוסמים: " זרקו מה שברצונכם להשליך". 44 והם "זרקו חבליהם ומטותיהם בעודם נשבעים "בעוז פרעה אנו מנצחים". 45 והנה משה זרק את מקלו והוא בלע את קסמיהם השקריים, 46 ונפלו הקוסמים משתחווים, 47 ואמרו: "מאמינים אנו בריבון העולמים, 48 רבונם של משה ואהרון."

49 אמר (פרעה): "האם האמנתם לו לפני שהרשיתי לכם? אכן, כנראה הוא הגדול שבכם שלימד אותכם את הקסמים! סופכם לדעת כי אקטע את ידיכם ורגליכם , ואחר כך אצלוב אתכם יחד". 50 אמרו: "אין בזה שום דבר רע. אכן אנחנו חוזרים אל ריבוננו, 51 ואנו מקווים שמכיוון שאנו מראשוני המאמינים, יסלח לנו ריבוננו על חטאינו".

52 אחר כך הורינו למשה: "צא עם עבדיי בלילה, כי רודפים אחריכם." 53 ושלח פרעה בערים מקבצים לאיסוף החיילים 54 (ואמר פרעה) "אלה הם עדה קטנה מוזנחת.

55 והם אשר הרגיזו אותנו. 56 ואנחנו מוכנים עם נשק." 57 וגירשנו אותם (פרעה ואנשיו) מגנים ומעיינות מים, 58 ומאוצרות ומקום נכבד. 59 כך, והורשנו אותם לבני ישראל.

60 ורדפו אחריהם עם עלות הבוקר, 61 וכאשר ראו שני המחנות זה את זה, אמרו אנשיו של משה: "הם עומדים להשיג אותנו". 62 אמר (משה): "לא ולא, כי ריבוני עמי והוא ידריכני בדרך הישר".63 אז הורינו למשה: "הכה במקלך את הים", והים נקרע, וכל חלק (מן הים) התנשא כהר האדיר. 64 ובאותו הזמן גרמנו לשאר האנשים להגיע לשם. 65 וחילצנו את משה ואת כל אלה אשר אתו, 66 לאחר מכן, הטבענו את האחרים (פרעה ואנשיו). 67 אכן יש בזה אות, אך רובם לא יאמינו. 68 ריבונך הוא העזוז הרחום.

69 וקרא לפניהם אודות אברהם, 70 באומרו לאביו ובני עמו: "מה אתם עובדים?" 71 אמרו: "אנו עובדים פסלים ונישאר מסורים להם". 72 ואמר: "הישמעו אתכם כאשר תקראו (אליהם) בתפילה? 73 או להועיל או להזיק לכם מביאים לכם תועלת או גורמים לכם נזק?" 74 ואמרו: "לא, אבל מצאנו את אבותינו עושים כן",

75 אמר: "החזיתם באשר תעבדו, 76 אתם ואבותיכם הקדמונים, 77 הם כולם אויביי, מלבד ריבון העולמים, 78

אשר ברא אותי, הוא מדריכני, 79 והוא אשר יעניק לי מזון ומשקה, 80 ואם אחלה הוא אשר ירפאני, 81 והוא אשר ימיתני, לאחר מכן, יחייני, 82 והוא אשר אקווה כי יסלח לי על עווני ביום הדין.

83 ריבוני! תן לי חכמה והצמד אותי אל עושי הישר, 84 ותן לי לשון צדק לדורות הבאים, 85 וקבע אותי בין אלה שיירשו גני הנועם, 86 וסלח לאבי, כי הוא היה בתועים, 87 ואל תביישני ביום תחיית-המתים, 88 ביום שלא יועילו לא נכסים ולא בנים, 89 בלתי אם אשר יגיע אל אלוהים בלב שלם."

90 וכאשר יתקרב גן העדן אל יראי אלוהים, 91 ויתגלה הגיהינום לכופרים, 92 ייאמר להם: "איפה הם (האלילים) אשר הייתם עובדים, 93 מלבד אלוהים? האם יוכלו לסייע לכם או לסייע לעצמם?" 94 ויוטלו אל תוכה (אל אש הגיהינום) הם והסוטים, 95 וגייסות איבליס (השטן) בצוותא. 96 ובעודם רבים בינם לבין עצמם הם יגידו (לאליליהם) : 97 "חי אלוהים! אכן היינו בתעייה מוחלטת,98 בהשוותנו אתכם אל ריבון העולמים, 99 תעייתנו היא רק באשמת המתעים, 100 אין מי שיאמר עלינו מליצת יושר, 101 ולא ידיד נאמן, 102 אילו התאפשר לנו לחזור (לעולם), היינו מן המאמינים". 103 אכן בזה אות, אך רובם לא יאמינו, 104 וריבונך הוא העזוז הרחום.

105 ובני עם נוח גם הם התכחשו לשליחים, 106 באמור להם אחיהם נוח: "האם לא תיראו מאלוהים? 107. שליח נאמן אני לכם, 108. אי לכך, יראו את אלוהים והישמעו לי, 109 ואינני דורש מכם שום גמול על הדבר הזה, כי גמולי מריבון העולמים, 110 אי לכך, יראו את אלוהים והישמעו לי ". 111 אמרו: "הייתכן שנאמין לך, בעוד השפלים הם המאמינים שלך?" 112 אמר (נוח): "ומה יודע אני על מעשיהם? 113 רק ריבוני יביא אותם לתת את הדין, לו רק יכולתם להבין. 114 לא אסלק מעל פניי את המאמינים, 115 אין אני אלא מזהיר בבהירות".

116 אמרו: "הוי, נוח! אם לא תפסיק, תהיה בין הנרגמים". 117 אמר:"ריבוני! בני עמי מתכחשים לי, 118 שפוט אתה ביני לביניהם וחלץ אותי ואת המאמינים שעמי".119 וחילצנו אותו ואת אשר אתו באונייה העמוסה, 120 והטבענו אחרי כן את הנשארים (הכופרים), 121 ואכן בזה אות, אך רובם לא יאמינו, 122 וריבונך הוא העזוז הרחום.

123 גם אנשי עאד התכחשו לשליחים (לנביא הוד), 124 באמור להם אחיהם הוד: "הלא תיראו (את אלוהים)?! 125 שליח נאמן אני לכם! 126 יראו את אלוהים והישמעו לי! 127 ולא אבקש מאתכם כל גמול על הדבר הזה, כי כל גמולי מריבון העולמים, 128 האם תבנו לכם על כל מקום גבוה בניינים מפוארים לשעשועים? 129 ותבנו מבצרים,

ומדמים שחייכם נצחיים? 130 ובהתקיפכם (אנשים) תתקפו (אותם) כעריצים. 131 יראו אפוא את אלוהים והישמעו לי, 132 ויראו את זה אשר נתן לכם את אשר ידעתם, 133 נתן לכם מקנה, ובנים, 134 וגנות, ומעיינות.135 אכן מפחד אני פן יבוא עליכם עונש היום העצום."

136 אמרו: "אחת היא לנו אם תתרה בנו ובין אם לא תתרה בנו, אין זה (דבריך) אלא סיפורי הקדמונים, 138 ולא נוענש." 139 הם התכחשו להתראותיו ואנו הכחדנו אותם. אכן יש בזה אות, אף רובם לא יאמינו, 140 ריבונך הוא העזוז הרחום.

141 בני ת'מוד התכחשו גם לשליחים, 142 באמור אחיהם צאלח, "האם לא תיראו!" 143 אני שליח נאמן לכם, 144 יראו את אלוהים והישמעו לי, 145 אין אני דורש מכם שכר, כי שכרי מריבון העולמים. 146 החושבים אתם כי תישארו כאן בטוחים, 147 בגנות ומעיינות, 148 ושדות תבואה ודקלים ועצי תמרים בשלים, 149 ותחצבו בתים בהרים בכישרון. 150 יראו את אלוהים והישמעו לי, 151 ואל תצייתו לדברי מפיצי השחיתות, 152 אשר ישחיתו על הארץ ולא יעשו הישר."

153 אמרו, "אכן, אתה מן המוקסמים, 154 אין אתה אלא אדם כמונו, הבא אות אם צדק אתה מדבר!". 155 אמר "הנה נאקה. היא תשתה מהבאר כפי שאתם תשתו, כל

אחד בתורו. 156 ולא תגעו בה לרעה, פן יאחז בכם עונש היום העצום" 157 ואולם הם פגעו בה והרגו אותה, אך עד מהרה התחרטו, 158 כי בא עליהם העונש. אכן בזה אות, אך רובם לא יאמינו. 159 ריבונך הוא העזוז והרחום.

160 גם בני עם לוט התכחשו לשליחים. 161 אמר להם אחיהם לוט: "הלא תיראו את אלוהים? 162 אכן אני שליח נאמן לכם, 163 יראו את אלוהים והישמעו לי, 164 אין אני דורש מכם גמולי, כי גמולי מריבון העולמים. 165 האם תבואו אל הזכרים בתאווה מכלל בני האדם, 166 ומזניחים את נשותיכם שברא אלוהים עבורכם? אכן, אנשים חוטאים ופושעים אתם".

167 אמרו: "אם לא תפסיק לוט, אנחנו נגלה אותך". 168 אמר: "אני שונא את מעשיכם! 169 ריבוני! חלץ אותי עם בני ביתי מאשר יעשו". 170 ואמנם חילצנו אותו יחד עם בני ביתו, 171 מלבד ישישה אחת שהתעכבה (אשת לוט). 172 אחר כך הכחדנו את האחרים הנשארים, 173 והורדנו עליהם גשם של אבנים. ומה רע ונורא של המוזהרים 174 אכן בזה אות, אך רובם לא יאמינו. 175 ריבונך הוא העזוז הרחום.

176 אנשי אל-איכה (מדיין) התכחשו להתראות השליחים. 177 אמר להם שועיב: "הלא תיראו את אלוהים? 178 אכן שליח נאמן אני לכם, 179 יראו את אלוהים והישמעו

לי, 180 אין אני דורש מכם גמול, כי גמולי מריבון העולמים. 181 תנו את המידה שלמה, ואל תפחיתו ממנה (שלא ירמו במסחר), 182 ושקלו במשקל יושר וצדק, 183 ואל תחסירו מאומה מאשר לאנשים, ואל תעוררו שחיתות בארץ, 184 ויראו את אשר ברא אותכם ואת הדורות הקודמים".

185 אמרו: "אמנם אתה אחוז קסם, 186 ואינך אלא אדם כמונו, ואנו נוטים לחשוב כי אתה מהשקרנים. 187 השלך עלינו חלקי (עינוי) מהשמים אם מדוברי הצדק אתה". 188 אמר: "ריבוני מכיר היטב את מעשיכם ". 189 הם התכחשו להתראותיו, ויאחזם עונש היום החשוך. אכן הוא היה עונש היום האדיר. 190 אכן בזה אות, אך רובם אינם מאמינים.191. ואכן ריבונך הוא העזוז הרחום.

192 ואכן הוא (הקוראן) הורד מאת ריבון העולמים. 193 הורידה אותו הרוח הנאמנה (המלאך גבריאל) 194 על לבך למען תהיה מן המתרים, 195 בלשון ערבית בהירה, 196 והוא מוזכר בזובור (בכתבי הקודש) של אלה אשר קדמו. 197 האם אין בזה אות בשבילם ,כי הכירוהו חכמי בני-ישראל?

198 ולו הורדנו אותו על מעטים מהלא ערבים, 199 ואז היה קורא אותו להם, לא היו בו מאמינים, 200 אולם אנו הובלנו אותו אל לבבות הכופרים המכחשים,201 אך הם לא יאמינו בו עד שיראו את העונש הכואב, 202 אשר יגיע

אליהם פתאום כשהם לא ישימו לב, 203 ואז יאמרו: "אפשר לתת לנו השהיה?"

204 הרוצים הם לזרז את עונשנו? 205 חשוב: אפילו אם נאפשר להם ליהנות למשך שנים, 206 ואחר-כך בא עליהם מה שהוזהרו ממנו, 207 לא יועילו להם הטוב ההנאות אשר ניתנו להם. 208 ולא הכחדנו כל עיר מבלי ששלחנו לה מי שיתרה בה, 209 כדי להזכיר להם: שאנחנו לעולם לא נוהגים באי צדק 210 ולא הורידו אותו (את הקוראן) השטנים, 211 הם אינם מתאימים לכך, וזה לא יעלה בידם, 212 כי הם מורחקים מאפשרות שמיעת ההשראות

213 לכן אל תבקש להתפלל לאלוה אחר מלבד אלוהים, אחרת תיענש, 214 והתרה בבני משפחתך הקרובים, 215 והצטנע ורחם על אשר הלכו אחריך מן המאמינים. 216 ואולם אם מסרבים לך, אמור: "אין אני אחראי למעשיכם", 217 וסמוך על העזוז הרחום, 218 הצופה בך בקומך לתפילה, 219 ובהיותך במצבי התפילה בין הסוגדים, 220 כי אכן הוא השומע הכול והיודע הכול.

221 האם אגיד לכם אל מי יורדים השטנים? 222 הם יורדים אל כל דובר שקרים המרבה לחטוא, 223 ומעבירים את אשר שמעו (עם שקריהם), אך רובם משקרים. 224 והמשוררים, אלה אשר המתעים ילכו בעקבותיהם. 225 האם לא תראה, כי הם בכל נחל ישוטטו, 226 וכי יאמרו

את אשר לא יעשו? 227 מלבד אלה (חלק מהמשוררים) אשר האמינו ועשו את הטוב והרבו להזכיר את אלוהים, כי הם ינצחו אחרי שקופחו, ואכן יידעו אלה אשר קיפחו במהרה את תהפוכות גורלם.

סורה 27 : א-נמל (הנמלים)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 ט.ס. (טא.סין)

,אלה אותות הקוראן, והספר המבהיר (והגלוי). 2 מקור הדרכה ובשורה טובה למאמינים, 3 אלה אשר מתמידים בקיום התפילה והנותנים את הזכאת (צדקת חובה) ובעולם הבא (יום הדין) הם אכן בטוחים (בהגעתו). 4 אולם אלה אשר אינם מאמינים בעולם הבא, המעשים הרעים שלהם נראים להם יפים, הם תועים במבוכה, 5 אלה אשר להם העונש הקשה מכול, והם בעולם הבא אכן הם המפסידים הגדולים. 6 ואכן הובא אליך הקוראן מלפני (אלוהים) החכם היודע הכול .

7 כאשר משה אמר לבני משפחתו: "ראיתי אש אשר על-פיה אביא לכם הודעה, או אביא לכם לפיד אש, כדי שיהיה לכם חם" 8 כאשר בא אליה, נקרא לו ונאמר לו:

"יבורך זה אשר באש וזה אשר סביב לה, ויתהלל אלוהים ריבון העולמים.

9 הוי, משה! אכן, אני הוא אלוהים העזוז החכם. 10 והשלך את מקלך!" כאשר ראה את המקל זוחל כמו נחש, פנה עורף, ולא חזר. (קרא לו אלוהים): הוי, משה! אל תפחד, כי לא יפחדו אצלי השליחים, 11 אלא אלה אשר קיפחו, אך שינו ועשו את הטובה אחרי הרעה, הנה אני סלחן רחום. 12 החדר ידך לחזך, והיא תצא לבנה בריאה מבלי רוע (פגע צרעת). זה אחד מתשעה אותות אשר תביאם אל פרעה ובני עמו, כי מופקרים הם. 13 ויהי בבוא אליהם אותותינו הבהירים, אמרו זהו קסם גלוי. 14 הם שללו אותם, אך בתוכם הודו באמתותם, כי היו חוטאים ויהירים. וראה מה היה סוף מפיצי השחיתות. 15 ולדוד ולשלמה הענקנו דעת, והם אמרו: "התודה לאלוהים אשר ביכר אותנו על פני רבים מעובדיו המאמינים." 16 וירש שלמה את דוד, ואמר: "הוי, האנשים! לומדנו את שפת הציפורים, וניתן לנו הכול, אכן זוהי הברכה הגלויה".

17 וקובצו לשלמה כל גייסותיו מן השדים והאדם והעוף, והם מאורגנים ומצייתים. 18 בהגיעם לוואדי הנמלים, אמרה נמלה: "הוי, הנמלים! היכנסו אל בתיכן לבל ירסקו אתכן שלמה וגייסותיו מבלי שישימו לב". 19 וצחק שלמה למשמע דבריה, ואמר: "ריבוני! למד אותי לשבח אותך על

החסד שהענקת לי ולהוריי, , והביאני ברחמיך בין עובדיך הישרים".

20 אחר-כך ערך מפקד לגייסות העופות ואמר: "למה אין אני רואה את הדוכיפת? האם היא מן הנעדרות? 21 אענישה בחומרה או אזבח אותה או שתגיש לי תירוץ מקובל" 22 לאחר זמן מה הגיעה ואז אמרה: "ידיעתי הקיפה מידע שאינו מוכר לך, והבאתי לך מידע אמין מארץ שבא. 23 הנני מצאתי מלכה השולטת בהם, והוענק לה מכל דבר ולה כס-מלכות אדיר. 24 מצאתי אותה ואת בני עמה סוגדים לשמש מלבד אלוהים, וקישט להם השטן את מעשיהם (פיתה אותם), ויסירם מדרך הישר, ואין הם מודרכים, 25 כדי שלא יסגדו לאלוהים המגלה את הנסתר בשמים ובארץ ויודע מה שמסתירים ומה שחושפים, 26 אלוהים, אין אלוה מלבדו, ריבון כס-המלכות האדיר".

27 אמר: " נחזה (נבדוק), אם דברי הצדק או שקר דיברת. 28 הובילי מכתבי זה וזרקי אותו אליהם, ולאחר מכן, זוזי הצידה קצת וראי מה יענו". 29 אמרה: " הוי, אלה השרים! נזרק אליי מכתב מכובד. 30 אכן, הוא משלמה, ובו (כתוב): "בשם אלוהים הרחמן הרחום,31 אל תתייהרו, ובואו אלי מוסלמים (מתמסרים לאלוהים)". 32 אמרה: "הוי, מכובדיי! אבקש את עצתכם בעייני, איני מחליטה בלי שאתייעץ עמכם ותהיו עדים להחלטתי". 33 אמרו :

"אנחנו איתנים, אנשי חיל רב, אך, בידך ההחלטה, אז חשבי מה תצווי אנו נקיים ". 34 אמרה: "הנה, המלכים בבואם אל עיר ישחיתוה וישפילו את מכובדיה, כי כך מנהגם, 35 והנה, אני שולחת להם מתנה, ואחכה לאשר ישיבו לשליחים".

36 כאשר הגיע (שליח שבא) אל שלמה , אמר (שלמה): "ברצונכם להוסיף לי כסף? אשר העניק לי אלוהים טוב מאשר העניק לכם, אך אתם ממתנתכם מרוצים. 37 אליהם, ואנו נביא להם גייסות אשר לא יצליחו לגבור עליהם ונסלקם מארצם ממולדתם נכנעים ומבוזים".

38 אמר: "הוי, השרים, מי מכם יוביל אליי את כס-מלכותה לפני שהם יגיעו אליי מוסלמים (מתמסרים)?" 39 ואמר שד אמיץ מהשדים (ג'ין): "אני אביא אותו אליך עוד לפני שתקום ממקום מושבך , ואני די חזק ונאמן לבצע זאת". 40 אז אמר זה הבקי בספר: "אני אובילו אליך לפני שתעצום עין ותפתחנה". וכאשר שלמה מוצב בסמוך לו, אמר: "זה מחסדו של ריבוני, לבחון האם אכיר לו טובה או אהיה כפוי טובה לו. ומי שיכיר טובה, רק לנפשו יודה, אך, אם יהיה כופר כפוי טובה, הן, ריבוני עשיר (אינו נזקק) נדיב".

41 ואמר שלמה : "החליפו את צורתו של כס מלכותה, ונראה אם היא יכולה לזהותו או שתהיה מאלה אשר אינם

יכולים לעשות כן". 42 וכאשר באה נאמר לה: "הזה הוא כס-מלכותך?" אמרה: "הוא נראה כמוהו". (אז נאמר): "לנו ניתנה הדעת לפניה כי היינו מוסלמים (מתמסרים לאלוהים)". 43 ואולם מה שעבדה מלבד אלוהים מנע ממנה (מלעבוד את אלוהים), הן היא הייתה מעם של כופרים. 44 נאמר לה: "היכנסי אל הארמון", וכאשר ראתה אותו חשבה שרצפתו מכוסה במים אדירים, על כן גילתה את שוקיה (שלא יירטבו בגדיה). אמר שלמה: "זה ארמון אשר רצפתו מזכוכית". אמרה: "ריבוני! קיפחתי את עצמי , ועתה אני מוסלמית (מתמסרת) עם שלמה לאלוהים, ריבון העולמים".

45 וכבר שלחנו אל בני ת'מוד את אחיהם הנביא צאלח, כדי שיעבדו את אלוהים, והנה הם נחלקו לשתי קבוצות יריבות. 46 אמר: "הוי, בני עמי! למה זה תבקשו לזרז את בוא הרעה לפני הטובה? ולמה לא תבקשו את סליחת אלוהים כדי שתזכו ברחמים?" 47 אמרו: "אנו רואים שבאה עלינו הרעה בגללך ובגלל אלה אשר אתך". והוא אמר: "גורלכם אם רע או טוב עם אלוהים. כי נתונים אתם למבחן".

48 והיו בעיר חבורה של תשעה אנשים אשר גרמו לשחיתות בארץ ולא נהגו ביושר. 49 אמרו: "הישבעו (איש לאחיו) באלוהים, כי נבוא בלילה ונרצח אותו (את צאלח)

ואת בני ביתו, ואחר כך נגיד לאחראי לנקמתו: לא ראינו כיצד נרצחו בני ביתו, ואנו דוברי צדק ". 50 אז הם תכננו מזימה, אך גם אנו רקמנו מזימה , והם לא היו מודעים לכך. 51 והתבונן איך הייתה אחרית מזימתם. הנה אנחנו הכחדנו אותם ואת בני עמם יחדיו. 52 הנה אלה בתיהם שוממים באשר קיפחו. אכן בזה אות לאנשים בעלי בינה. 53 וחילצנו את אלה אשר האמינו והיו יראים (את אלוהים).

54 ולוט (הנביא), כאשר אמר אל בני עמו: "האם בצדק תעשו את התועבה הזאת למרות שאתם רואים ויודעים כי תועבה היא? 55 האם בצדק תבואו אל הגברים בתאווה במקום הנשים? אכן, אנשים בורים וסכלים אתם!". 56 ולא הייתה תשובה מבני עמו, מלבד שאמרו: "גרשו את משפחת לוט מעירכם כי הם אנשים מיטהרים". 57 , ואז חילצנו אותו ואת משפחתו, מלבד אשתו (המרגלת) אשר פסקנו כי תהיה בין המוכחדים . 58 והורדנו עליהם גשם של אבנים, וכה רע היה הגשם אשר בו הומטרו אלה שהתרינו בהם! 59 אמור (מוחמד): "התודה לאלוהים, ושלום על עובדיו אשר בחר, האם אלוהים טוב יותר או שמא טובים יותר האלילים אשר לו משתפים אתו?

60 האם לא הוא אשר ברא את השמים ואת הארץ ומוריד לכם מים מן השמים ועל-ידיהם צומחים גנים מפוארים עם עצים שלא יעלה בידכם להצמיח? היש עוד

אלוה עם אלוהים? לא ולא, אך הם סוטים ומשתפים אתו אלילים לאחרים. 61 הוא אשר קבע את הארץ כבסיס לכם וקבע בה נהרות, ושת בה הרים איתני בסיס, וקבע חיץ בין שני הימים (הים המלוח והים המתוק)? וכי יש אלוה מלבד אלוהים? אך, רובם אינם יודעים.

62 הוא אשר שש לחלץ את האדם המבקש את עזרתו בשעת צרה ויבטל את האסון ומוריש לכם את הארץ? היש עוד אלוה עם אלוהים? כל כך מעט אתם נזכרים. 63 הוא אשר מכוון אתכם באפלת היבשה והים, והמעביר את הרוחות להעיד על הגעת רחמיו (הגשם)? היש עוד אלוה זולת אלוהים? נעלה אלוהים מעל אשר הם משתפים . 64 הוא אשר ברא את הבריאה הראשונה (אדם ושושלתו), ולאחר מכן ייצור אותה מחדש (ביום הדין) והמכלכלכם מהשמים והארץהיש עוד אלוה זולת אלוהים? אמור:" הציגו את הוכחתכם אם צודקים אתם".

65 אמור: "אלה אשר בשמים ובארץ אינם יודעים את החבוי, מלבד אלוהים. ואינם יודעים מתי יושבו לחיות (ביום הדין), 66 הכופרים) יוכלו להעלות בדעתם מהו העולם הבא (כשיראו זאת בעיניהם ביום הדין), לאחר שהיו מטילים בו ספק (בחייהם) והיו כמו עיוורים מראייתו (העולם הבא). 67 ואמרו אלה אשר כפרו: "האם אחרי היותנו לעפר וגם אבותינו, האמנם נוצא(חיים מקברינו)?

68 כבר לנו ולאבותינו לפני כן, כל זה הוא רק סיפורי בדיה עתיקות". 69 אמור: "נועו ונודו בארץ והתבוננו מה עלה בגורל הכופרים המכחשים "

70 אל תחוש יגון בגללם ואל תרגיש במצוקה מאשר יזממו . 71 הם אומרים: "אם אתם צודקים, אז מתי תתממש הבטחת העונש הזאת?" 72 אמור: "אפשר שבמהרה יגיע חלק ממה שאתם מזרזים." 73 הן, ריבונך הוא שופע מחסדיו על האנשים, אך, רובם לא יודו. 74 ואכן ריבונך יודע את אשר יסתירו בתוכם ואת אשר יחשפו. 75 אין דבר נסתר בשמים ובארץ אלא שרשום בספר בהיר (אצל אלוהים).

76 הן, הקוראן הזה אשר מביא (את הצדק) לבני ישראל על רוב העניינים שהיו חלוקים סביבם, 77 והן, הוא הדרכה ורחמים למאמינים. 78 הן, ריבונך יפסוק ביניהם בגזר דינו הצודק, והוא העזוז היודע כול. 79 לכן, הסתמך על אלוהים, אכן אתה על דרך הצדק הבהיר. 80 הן, אינך מסוגל להשמיע את המתים ולא להשמיע את החירשים את התפילה, אם ויסתובבו נמלטים. 81 ולא תוכל להכווין לאמונה את העיוורים מתעייתם. רק את המאמינים באותותינו יעלה בידך להשמיע, שכן, הם מוסלמים (מתמסרים לאלוהים).

82 וביום שיוכרע דינם, נביא להם חיה מן האדמה, והיא תאמר להם כי האנשים לא היו בטוחים בצדקת אותותינו.

83 וביום ההוא נקבץ מכל אומה חלק מאלה שהתכחשו לאותותינו, הם יקובצו (לדין), 84 כשבאו, אמר (אלוהים): "האם כיחשתם באותותיי ללא הבנת פשרם? או מה חתרתם להשיג במעשיכם?". 85 אז יתרחש האירוע (העונש) שנפסק נגדם, באשר קיפחו, והם לא יאמרו דבר. 86 האם לא יחזו, כי אנו קבענו את הלילה למרגוע, ואת היום עם אור למחייה? אכן, באלה אותות לאנשים המאמינים.

87 וביום שבו תישמע התקיעה בשופר, יהיה בחרדה כל אשר בשמים וכל אשר בארץ, מלבד אלה אשר ירצה אלוהים לחוס עליהם. וכולם יבואו אליו בכניעה מוחלטת. 88 ואתה רואה את ההרים וחושב כי הם דוממים ללא תנועה, אך הם עוברים ונעים כמו העננים, כך יעשה אלוהים אשר קבע את כל הדברים בתחכום, כי הוא ידיעתו מקיפה את מעשיכם. 89 מי שעושה מעשה טוב, יקבל גמול טוב יותר, והוא יהיה בבטחה מחרדה באותו יום (הדין). 90 ומי שעושה רע, ייזרקו על פניהם אל אש הגיהינום, ורק כמעשיכם יינתן לכם השכר.

91 הן, נצטוויתי לעבוד את ריבון העיר הזאת אשר אותה אלוהים קידש, ולו שייך כל דבר. ונצטוויתי להיות מן המוסלמים (המתמסרים לאלוהים), 92 ולקרוא את הקוראן. כל מודרך, רק לטובת עצמו הוא מודרך, ולכל תועה , אמור: "אכן, אני רק מאלה המתרים בכם".

93 ואמור: " השבח לאלוהים. הוא יגלה לכם את אותותיו, ותבחינו בהם. וריבונך אינו מתעלם מכל אשר תעשו.

סורה 28 : אל-קצצ (הסיפורים)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 ט.ס.מ. (טא.סין.מים)

2 אלה אותות (הקוראן) הספר הבהיר. 3 אנו קוראים לך מסיפור משה ופרעה, בצדק, עבור אנשים מאמינים. 4 הן, פרעה התגאה בארץ ופילג את יושביה לפלגים, ונטפל אל עדה מהם, והיה שוחט את בניהם ומחייה את נשותיהם, אכן הוא היה ממפיצי השחיתות. 5 ואנו רוצים לתת חסד לאלה אשר נטפלו אליהם בארץ ונעשה אותם מנהיגים ונעשה אותם היורשים 6 ונכונן אותם בארץ, ולהציג לפרעה והמן ולחייליהם את מה שממנו פחדו (אובדן שלטונם).

7 והשרינו לאמו של משה: "הניקי אותו (את משה), אך אם את דואגת לחייו, זרקי אותו לים, ואל תחששי ואל תצטערי כי אנו נחזיר אותו אלייך ונקבע אותו כאחד השליחים". 8 ואז משכו אותו בני פרעה, כדי שמאוחר יותר הוא יהיה אויב להם, ולהביא עליהם יגון , משום שפרעה והמן עם צבאותיהם היו חוטאים. 9 ואמרה אשת פרעה: "אושר הוא לי ולך, לכן אל תרצחו אותו, ואולי הוא יעזור

לנו, או שנאמץ אותו כילד לנו, והם אינם חשים (שיביא לכלייתם).

10 וליבה של אמו של משה התמלא בחרדה, וכמעט שחשפה את האמת, לולא ייצבנו את לבה, על מנת שתהיה מן המאמינים. 11 ואמרה לאחותו: "התחקי אחריו", אז היא הביטה בו מקרן זווית, והם לא היו מודעים לכך. 12 ומנענו ממנו את המיניקות מראש, על כן אמרה: "האם אראה לכם בני-בית אשר יגדלו אותו עבורכם, והם אותו מחנכים?". 13 כך החזרנו אותו אל אמו, למען תנוח דעתה ולא תחוש ביגון, על מנת שתדע, כי הבטחתו של אלוהים היא צדק. אך, רובם אינם יודעים. 14 וכאשר הגיע (משה) לבגרותו והיה לאיש, הענקנו לו חכמה ודעת, כי כך אנו גומלים לעושי הטוב.

15 והוא בא אל העיר בעת שיושביה לא היו מודעים, ומצא בה שני אנשים רבים, אחד מבני עדתו והשני מבני העדה האויבת, ובן עדתו בקש את סיועו נגד אויבו, אז דחף אותו משה והרג אותו. ואמר (משה): "אכן, זהו מעשה השטן, כי אויב ומתעה ברור הוא". 16 אמר: "ריבוני! קיפחתי את עצמי, משום כך, אני מבקש שתמחל לי", והוא סלח לו, כי אלוהים הוא הסלחן הרחום. 17 אמר (משה): "ריבוני! בגלל החסד אשר בגמלת עמי, לעולם לא אהיה מסייע לפושעים ".

18 אך נשאר בעיר פוחד ודואג, ושוב פגש באיש שאמש קראו לסיוע ושוב ביקש את סיועו, ואז אמר לו משה: " הן, אתה מתעה מוחלט ", 19 וכאשר ביקש משה להכות את האויב של שניהם, אמר (האויב) "הוי משה ! האם תבקש לרצוח אותי כמו שרצחת איש אתמול? אתה מבקש להיות מקפח בארץ ואינך מבקש להיות מן המתקנים?" 20 ובא איש מפרברי העיר במהרה ואמר: "הוי, משה! הנה נכבדי העיר החליטו להוציאך להורג, צא מכאן, כי יועץ טוב אני לך". 21 ואז עזב משה את העיר בפחד וזהירות, ואמר: "ריבוני! חלצני מן האנשים המקפחים".

22 וכאשר פנה אל עבר מדין אמר: "אולי יכווננני ריבוני לדרך הישר".23 וכאשר הגיע אל מי מדין, מצא שם קהל אנשים משקים (את עדריהם) ועל-ידם שתי נשים המונעות עדרן משתייה. אמר: "מה הסיפור שלכן?" אמרו: "לא נשקה עד שהרועים יגמרו להשקות (את עדריהם) ואבינו קשיש". 24 ואז השקה להן (את עדרן), אחר כך פנה לנוח בצל, ואמר: "ריבוני! נחוץ לי כעת חסדך". 25 לאחר מכן, באה אליו אחת מהן, מתהלכת בביישנות ואמרה: "אבי מזמין אותך אליו כדי לגמול לך עבור אשר השקית לנו. וכשפגש אותו, והגיד לו את קורותיו (עם המצרים), אמר (האב): "אל תירא! כבר נחלצת מן האנשים המקפחים". 26 אז אמרה אחת מהן: "הוי אבי! שכור אותו! כי הטוב

ביותר שאפשר לשכור הוא החזק והנאמן". 27 ואמר (האב) : "רוצה אני לחתן אותך אחת משתי בנותיי , בתנאי שתעבוד עבורי במשך שמונה שנים, ואם ברצונך, תישאר עשר שנים, כי לא ארצה להלאות אותך. אם ירצה אלוהים, תגלה כי מן הישרים אני". 28 אמר (משה): "זה ביני ובינך, ואיזה משני התנאים שאמלא לא תהיה לך עליי איבה (לא תתלונן), ואלוהים עד על מה שאנו אומרים".

29 כאשר סיים משה את שנות שכירותו ועזב עם בני ביתו, ראה אש דולקת לצד ההר, אמר לבני ביתו: " שהו כאן, כי ראיתי אש, אולי אביא לכם ממנה ידיעה, או גחלת אש על מנת שתתחממו. 30 כאשר ניגש אליה, נקרא אליו מכיוון הוואדי הימני, בבקעה המבורכת, מהעץ, (ונאמר לו): " הוי, משה! אני הוא אלוהים, ריבון העולמים. 31 זרוק את מקלך!", וכשראה משה כי מקלו מתנועע כאילו הוא נחש, הוא ברח ולא הסתכל מפחד. (ונקרא לו שוב): "הוי, משה! התקרב הנה ואל תפחד כי אתה מהבטוחים מכול רעה. 32 החדר ידך לחוץ, והיא תצא לבנה בריאה מבלי רוע (פגע צרעת). חבק בידך את חיקך יתפוגג חששך (מהנחש). אלה שני אותות מאת ריבונך אל פרעה ואנשיו, כי היו עם האנשים המושחתים".

33 אמר (משה): "ריבוני! הנה אני רצחתי מהם נפש , ופוחד אני שהם ירצחוני, 34 ואחי אהרון, הוא, בעל

לשונו צחה יותר, ושלח אותו עמי לתמוך בי, למען יחזק את עמדתי, אני חושש פוחד כי יתכחשו לדבריי. 35 אמר (אלוהים): " נחזק אותך באחיך, ונתן לשניכם הוכחות, ואז לא יפגעו בכם, הודות לאותותינו. אתם ומי שבעקבותיכם תהיו המנצחים.

36 וכאשר בא משה עם אותותינו הברורים, אמרו: "אין זה, אלא קסמים בדויים, ולא שמענו כי הייתה כזאת בין אבותינו הראשונים". 37 ואמר משה: "ריבוני היודע מי הוא אשר הוביל את ההדרכה מאצלו ומי יזכה באושר בעולם הבא. אכן, לא יצליחו המקפחים. 38 ואמר פרעה: "הוי, אתם מכובדיי! אינני יודע שום אלוה אחר עבורכם חוץ ממני. אז הבער לי טיט, הוי, המן, ובנה בו מגדל, אולי אגיע לאלוה משה , אם כי, לדעתי, הוא מהשקרנים".

39 הוא (פרעה) וחייליו היו יהירים בארץ ללא כל הצדקה כי חשבו שהם לא יושבו אלינו. 40 ואז ותפסנוהו עם צבאו וזרקנו אותם לים, ראה מה עלה בגורל המקפחים. 41 והפכנו אותם (פרעה ואנשיו) דוגמה למנהיגים (הכופרים), הקוראים לאנשים אל תוך האש. וביום תחיית-המתים לא יהיה להם מציל (מגיהינום). 42 ושלחנו אחריהם קללה בעולם הזה, וביום תחיית-המתים יהיו מן הפסולים והבזויים. 43 וכבר הענקנו למשה את הספר (התורה)

לאחר שהכחדנו את הדורות הקדומים, כאותות מכוונים ורחמים, על מנת שיועילו להיזכרותם.

44 ולא נמצאת (מוחמד) בצד המערבי (של ההר) כאשר מסרנו למשה את המצוות ולא היית מהעדים לכך. 45 אך, לאחר מכן, יצרנו דורות שחיו ימים רבים. ולא היית משתכן בתוך בני מדיין כדי שתספר (לבני ישראל) עליהם (על בני מדיין), לולא שלחנו אותך והשרינו זאת עליך. 46 ולא נמצאת (מוחמד) בצד ההר כשקראנו (למשה), ואולם שלחנו אותך כרחמים מאת ריבונך, כדי שתתרה בעם אשר לא נשלח אליהם כל מתרה (שליח) לפניך, ואולי יזכרו. 47 (ושלחנו אותך מוחמד) על מנת שאם יפגע בהם עונשנו על חטאיהם, שלא יגידו: "ריבוננו! למה לא שלחת אלינו שליח על מנת שניצמד לאותותיך ונהיה מן המאמינים". 48 וכעת כאשר הגיע אליהם הצדק מאתנו, אמרו: "למה לא נמסר לו כמו שנמסר למשה". האם לא התכחשו לאשר נמסר למשה מלפנים? ואמרו: "שני קוסמים מסייעים איש לאחיו". ואמרו: "אכן אנחנו כופרים בכול".

49 אמור:"אם כן, הביאו ספר מאת אלוהים אשר הוא מדריך טוב משניהם (הקוראן והתורה), ואז איצמד אליו, אם אנשי צדק אתם". 50 אך, אם לא יסכימו לדבריך, אז דע, שרק בעקבות בדיותיהם ויצריהם (הרעים) הם הולכים,

ואין תועה יותר מזה ההולך בעקבות יצריו (הרעים) בלי הדרכה מאת אלוהים? הן, אלוהים לא ידריך את האנשים המקפחים. 51 וכבר הורדנו אליהם בשלבים את אותות הקוראן, כדי שהם ייזכרו.

52 אלה אשר הענקנו להם את הספר (התורה) מלפניו (הקוראן), הם אכן בו מאמינים, 53 וכאשר קוראים אותו בפניהם, יאמרו: "אנו מאמינים בו. הוא הצדק מאת ריבוננו, הן, לפניו היינו מוסלמים (מתמסרים לאלוהים)." 54 כל אלה יזכו את בגמול כפליים על סבלנותם (ואמונתם בתורה ובקוראן) ועל כך שהם עשו בטובה במקום הרעה ועל כך שהם נותנים לצדקה מהשפע שהענקנו להם. 55 ובשומעם להגי שטות יתרחקו מהם ויגידו "לנו פועלינו ולכם פועליכם, שלום עליכם, אין אנו הולכים בדרך הכפירה של חסרי התבונה." 56 אתה אינך יכול להדריך את מי שתאהב, אבל אלוהים ידריך את מי שירצה, והוא המכיר היטב את המודרכים.

57 ואמרו: "אם נלך בעקבותיך לפי הדרכתך, ננושל מארצנו", האם לא קבענו להם מחוז קדוש ובטוח שאליו מובאים פירות מכל סוג כאספקה מצדנו? אך רובם אינם יודעים זאת.

58 וכמה ערים הכחדנו אשר התענגו על מחייתן וחטאו? מאז, אזורי המחיה שלהם כמעט ולא יושבו, והיינו אנחנו

היורשים. 59 לא היה מכחיד ריבונך את הערים לפני שהיה שולח שליח אל הגדולה שבהן , לקרוא לפניהן את אותותינו, ולעולם לא היינו מכחידים את הערים אם לא היו תושביהן מקפחים.

60 וכל אשר הוענק לכם אינו אלא הנאה והדר זמני של חיי העולם הזה, אך, כל אצל אלוהים עדיף יותר ולעד, האם לא תכירו בשכלכם ? 61 האם דומה מי שנתנו לו הבטחה נאותה שיזכה לחזות בקיומה, למי שנהנה זמנית מחיי העולם הזה וביום תחיית-המתים יהיה אחד מאלה שיתנו את הדין?

62 ביום ההוא יקרא (אלוהים) אליהם, ויאמר: "היכן האלילים אשר סברתם שהם שותפיי? 63 אמרו אלה אשר נחרץ עליהם העונש בצדק, "ריבוננו! אלו שהתעינו הותעו על-ידינו, כפי שאנו בעצמנו היינו תועים, אנו מתנערים ממעשיהם, הם עבדו אחרים זולתנו.

64 אז ייאמר : "קראו לאלילים שלכם!" והם יקראו ולא ישיבו להם ויחזו בעונש, "הלוואי שהיו מודרכים". 65 ביום אשר יקרא אליהם, ויאמר: "כיצד השבתם לשליחים?" 66 ביום ההוא לא יטענו דבר, ואף לא יחושו נחיצות לשאול בינם לבין עצמם. 67 אך, זה אשר התחרט בחייו והאמין ועשה חסדים, אולי יהיה מן המצליחים.

68 וריבונך יוצר את אשר ירצה ויבחר, ואין להם הבחירה. ישתבח אלוהים ויתעלה על אשר ישתפו לו. 69 וריבונך יודע מה יסתירו בלבם ומה יחשפו. 70 והוא אלוהים, אין אלוה מלבדו, לו התודה בעולם הזה ובעולם הבא, ובידו המשפט ואליו תושבו.

71 אמור: "החשבתם על זה, שאם אלוהים יטיל עליכם חשכת עולמים בלילה ארוך עד יום תחיית-המתים, איזה אלוה מלבד אלוהים יוכל להביא לכם אור? האם לא תשמעו? 72 אמור: " החשבתם על זה, שאם אלוהים יטיל עליכם יום ארוך עד יום תחיית-המתים, איזה אלוה מלבדו יוכל להביא לכם את הלילה למען תנוחו בו? האם אתם לא תראו? 73 הודות לשפע רחמיו הביא לכם את הלילה ואת היום למנוחה וכדרך להתכלכל מחסדו אולי תשבחוהו.

74 ביום שבו (אלוהים) יקרא אליהם, יאמר: " איפה האלילים אשר סברתם שהם שותפים לאלוהים?" 75 והוצאנו מכל אומה עד נְבִיאָם ואמרנו: "הביאו את הוכחתכם!", אז ישכילו להבין כי הצדק הוא לאלוהים, ועזב אותם אשר בדו מלבם.

76 אכן קורח היה מאנשי עמו של משה, והוא הציק להם. הענקנו לו אוצרות אשר מפתחותיהם היו כבדים מנשוא לקבוצת אנשים חזקים. אמרו לו בני עמו: "אל תתגאה בעושרך, כי אלוהים אינו אוהב את אלה המלאים

גאוותנות ". 77 ובקש באמצעים אשר אלוהים נתן לך את המשכן שבעולם הבא, ואל תשכח את חלקך בעולם הזה, ועשה טוב כשם שהיטיב עמך אלוהים, ואל תבקש להביא שחיתות בארץ, כי לא יאהב אלוהים את מפיצי השחיתות.

78 אמר:" הן, ניחנתי בכל זאת הודות לבינתי ". והאם אינו יודע כי כבר הכחיד אלוהים לפניו דורות רבים אשר היו חזקים ועשירים ממנו? הכופרים המכחשים לא יישאלו על חטאיהם.

79 אז יצא אל בני עמו מקושט בתכשיטים, ואמרו אלה אשר חפצו בחיי העולם הזה: "הלוואי שהיינו ניחנים במה שניחן בו קורח. אכן בעל מזל אדיר הוא". 80 ואמרו אלה אשר הוענקה להם הבינה: "אבוי לכם! גמול אלוהים טוב יותר למאמין ולעושה את הטוב, אולם יזכו לו רק בעלי סבלנות".

81 אז הבלענו באדמה אותו ואת ביתו, ולא היה לו אנשים אשר יחלצו אותו מלבד אלוהים, ולא היה מהמנצחים. 82 ואז אמרו אלה אשר השתוקקו להיות במקומו למחרת,: ", אלוהים מרחיב ומצמצם את פרנסתו של מי שירצה מעבדיו, ולולא חסד אלוהים עלינו היינו גם אנו נבלעים באדמה. אכן, לא יצליחו הכופרים ".

83 זה מעון העולם הבא אנו קובעים רק לאלה שאינם רוצים להתייהר על פני אחרים בעולם הזה ולא להשחית,

והאחרית (הגמול הטוב) ליראים (את אלוהים). 84 כל אשר יעשה מעשה טוב, יהיה לו גמול טוב יותר ממנו, ומי יעשו מעשה רע, הגמול לאלה אשר עשו רע רק מה שהיו עושים.

85 אכן, זה אשר חייב אותך בקוראן, בוודאות יחזיר אותך אל המקום הטוב (העיר מכה). אמור: "ריבוני יודע היטב מי המודרך ומי נתון בתעייה מוחלטת". 86 ולא קיווית שהספר (הקוראן) יורד אליך, אך זה (הורדתו) רחמנות מריבונך, אז אל תהיה משען לכופרים. 87 ואל יהדפוך (מהקריאה לאמונה) באותות אלוהים לאחר שהורדו אליך. וקרא אל (האמונה) בריבונך, ואל תהיה מהמשתפים (עבודה זרה). 88 ואל תקרא בתפילה לאלוה אחר מלבד אלוהים, כי אין אלוה מלבדו. הכול יחלוף מלבד פניו (של אלוהים), כי רק לו השלטון ואליו תושבו.

סורה 29 : אל-ענכבות (העכביש)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 א.ל.מ. (אלף.לאם.מים)

2 האם חושבים האנשים כי יעזבו באומרם: "האמנו", ולא יועמדו לניסיון ? 3 הרי כבר העמדנו לניסיון את קודמיהם,

ואלוהים בוודאות יכיר את אלה אשר היו דוברי צדק ויכיר את השקרנים.

4 האם חושבים אלה שעושים את הרע שיימלטו מאתנו? מה רעה היא חשיבתם זו! 5 מי שהיה מקווה למפגש אלוהים, אז אכן מועד אלוהים מגיע, והוא השומע הכול היודע הכול. 6 ומי שמתאמץ למען אלוהים, אכן מתאמץ לעצמו, כי אלוהים עשיר, אינו זקוק לדבר מהעולמים! 7 ואלה אשר האמינו וביצעו את המעשים הטובים, נמחל להם על חטאיהם, ונגמול להם יותר על הטוב אשר נהגו לעשות.

8 ודרשנו מהאדם לנהוג במידת החסד עם הוריו. ואם יאלצו אותך לייחס לי שותפים אשר אינך מכיר, אל תשמע בקולם בכך. אלי שיבתכם, ואני אגיד לכם את מה שעשיתם. 9 ואלה אשר האמינו וביצעו את המעשים הטובים, נכניסם עם בעלי היושרה.

10 ומהאנשים יש האומרים: "אנו מאמינים באלוהים", אך אם הם יוצק להם בגלל בשל האמונה באלוהים, הם טועים וחושבים שרדיפת בני האדם היא קשה כמו עונש אלוהים (ובגללה יכפרו). ואולם בבוא ניצחון (המאמינים) מריבונך, הם יאמרו (בשקר):"אכן היינו אתכם". האין אלוהים יודע יותר את אשר בלבבות העולמים? 11 אכן, אלוהים יבחין במאמינים, והוא יידע מי הם הצבועים.

12 אמרו אלה אשר כפרו לאלה אשר האמינו:" היצמדו לדרכנו, ואנו נישא את חטאיכם. אבל, הם לא יישאו בכלום מכל חטאיהם, אכן הם רק משקרים. 13. הם יישאו את משא החטאים של עצמם עם משאות נוספים, ויישאלו ביום תחיית המתים על מה שהיו משקרים!

14 וכבר שלחנו את נוח אל עמו והוא נשאר ביניהם אלף שנים, פחות חמישים שנה. ואז שטף אותם המבול, בעודם מקפחים. 15 ואז חילצנוהו ואת אנשי האונייה ועשינו אותה כאות לעולמים.

16 ואברהם כאשר אמר לבני עמו: "עבדו את אלוהים ויראו אותו, זה עדיף לכם, ואם רק ידעתם כמה!" 17 הן, כל אשר תעבדו מלבד אלוהים, אלילים הם, ואתם יוצרים שקר. אכן אלה אשר תעבדו מלבד אלוהים, אין בכוחם לספק את הפרנסה שלכם, ולכן בקשו את הפרנסה מאלוהים ועיבדו אותו והודו לו, כי אליו אתם תושבו! 18 אם תכחישו (את שליחות הנביא מוחמד), הרי כבר כפרו אומות אשר היו לפניכם (בשליחות נביאיהם). על השליח רק להעביר לכם את המסר בבהירות .

19 הלא ידעו כיצד אלוהים יצר לראשונה את הבריאה ולאחר מכן בורא אותה שוב ?אכן, הדבר הזה הוא פשוט עבור אלוהים. 20 אמור: התהלכו על פני האדמה, וראו איך אלוהים יצר לראשונה את הבריאה. כך הוא גם ייצור

אותכם מחדש בתקומה (ביום הדין) . הן, אלוהים הוא הכול יכול. 21 והוא מעניש את אשר רוצה ומרחם על אשר הוא רוצה, ואליו תוחזרו. 22 אין ביכולתכם למרוד ברצונו, לא בארץ ולא בשמים, ואין לכם אדון או מציל מלבד אלוהים! 23 ואלה אשר כפרו באותות של אלוהים ובפגישתו, הם אלה אשר נואשו מרחמיי, ואלה להם עונש כואב.

24 ולא הייתה תגובת עמו (של אברהם) אלא שאמרו: "הרגו אותו! או שרפו אותו!", והציל אותו אלוהים מהאש. ואכן, בזה יש אות ברור עבור האנשים המאמינים. 25 ואז אמר: " הן, עבדתם אלילים במקום לעבוד את אלוהים, תוך סיפוק הידידות ביניכם בעולם הזה, אך לאחר מכן, ביום תחיית-המתים, אתם תתכחשו זה לזה, ותקללו זה את זה, ומשכנכם גיהינום, ולא יהיה לכם מציל!". 26 אז האמין בו לוט, ואמר : "אני אנדוד לארץ אחרת למען ריבוני, ואכן הוא העזוז החכם". 27 ונתנו לו את יצחק ואת יעקוב, והענקנו לזרעו את הנבואה ואת הספר, והענקנו לו את שכרו בעולם הזה, ואכן בעולם הבא הוא בין בעלי היושרה.

28 ולוט, כאשר אמר לבני עמו, "הן, אתם עושים תועבה (מעשה סדום) אשר לא עשה כמוהה לפניכם איש בעולמים! 29 התבואו (מינית) אל הגברים, ותגזלו אנשים בדרכים ותבצעו מעשי גנאי בהתקבצויותיכם. ואז היה המענה של בני עמו שאמרו: "הבא עלינו את העונש של

אלוהים, אם אתה אכן מן הצודקים",30 אמר: "ריבוני! סייע לי נגד האנשים מבצעי השחיתות!".

31 כאשר שליחינו (המלאכים) הביאו את הבשורה לאברהם, הם אמרו: "הן, עומדים אנו להכחיד את תושבי העיר הזאת, כי תושביה היו מקפחים". 32 אמר: " הן, לוט נמצא בה". אמרו: "אנו יודעים היטב מי נמצא בה. נחלץ אותו ואת משפחתו, מלבד אשתו, היא תישאר מאחור (תושמד). 33 כשהגיעו שליחינו אל לוט, הוא פחד לגורלם ונחרד מבשורתם. אולם הם אמרו: "אל תפחד ואל תצטער, אנו מצילים אותך ואת בני משפחתך, מלבד אשתך, היא תישאר מאחור (תושמד). 34 הנה אנחנו מורידים על יושבי העיר הזאת עונש מן השמים על מעשי השחיתות שעשו. 35 ואכן, מה שהשארנו ממנה יהיה אות בהיר לאלה אשר יש להם בינה.

36 ואל בני מדין (שלחנו) את אחיהם, הנביא שועייב, והוא אמר: " בני עמי! עבדו את אלוהים, ושאפו ליום הדין, ואל תחטאו על פני האדמה ואל תפיצו את השחיתות. 37 אך הם התכחשו לו (לשליחותו), ואז הכחידה אותם רעידת האדמה הנוראית , ולאחריה הם נותרו כורעים מתים בבתיהם.

38 (והכחדנו אף) את עאד ות'מוד, והרי ברור לכם מחורבות בתיהם מה שקרה להם, וקישט להם השטן את

מעשיהם, והסיט אותם מדרך הישר, למרות שהיו נבונים.
39 (והכחדנו אף) את קורח ופרעה והמן, משה כבר בא אליהם עם האותות הברורים, ואז התייהרו בארץ, ולא נמלטו (מהעונש)! 40. את כולם הענשנו בחטאיהם! על חלק מהם שלחנו סופות אבנים, את חלק מהם לקחה הצווחה (של המלאך גבריאל), מהם אשר הרעדנו את האדמה שבלעה אותם, חלק מהם הטבענו בים, וזה לא אלוהים אשר קיפח אותם, אך היו מקפחים את עצמם.
41 משלם של אלה אשר עבדו אלילים כאדונים מלבד אלוהים, כמשל העכביש העושה את ביתו, ואכן, הרופף שבבתים הוא בית העכביש, אילו היו יודעים. 42 הן, אלוהים יודע שאין כל ערך אמתי לאלה (האלילים) שאליהם מתפללים מלבדו, והוא העזוז והחכם. 43 אלה הם המשלים אשר אנו נותנים לאנשים, אך אותם יבינו רק אלה אשר יש להם בינה. 44 יצר אלוהים את השמים ואת הארץ בצדק, הן יש בזה אות למאמינים.
45 קרא את אשר הושרה אליך מן הספר, וקיים את התפילה כהלכתה, כי התפילה מונעת את הנתעב ואת הרע. וזכר אלוהים אדיר יותר, ואלוהים מכיר את כול מעשיכם.
46 ואל תתנצחו עם אנשי הספר, אלא בצורה הטובה ביותר, חוץ מאלה אשר קיפחו מהם. ואמרו: "אנו מאמינים

באשר הורד אלינו ובאשר הורד אליכם, ואלוהנו ואלוהכם הוא אחד, ולו אנו מוסלמים (מתמסרים)"

47 וכך הורדנו אליך את הספר. ואלה אשר נתנו להם את הספר מאמינים בו, ומאלה יש אשר יאמינו בו. ואינם מתכחשים לאותותינו אלא הכופרים. 48 ולא היית קורא לפני זה כל ספר, ולא יכולת לכתוב בימינך, אחרת היו מעוררים בכך ספק המשקרים. 49 אבל הוא אותות בהירים בלבבות אלה אשר ניתן להם הידע, ואינם מתכחשים לאותותינו אלא המקפחים.

50 ואמרו: "אילו לא הורדו לו אותות מריבונו?" אמור: "אכן, האותות אצל אלוהים, ואכן אני מזהיר ברור." 51 האם אינו מספיק להם שהורדנו אליך את הספר שייקרא להם? בהחלט יש בו רחמים וזכר לאנשים המאמינים. 52 אמור: "די באלוהים כעד ביני לבינכם. הוא יודע מה שבשמים ובארץ, ואלה אשר האמינו בהבל וכפרו באלוהים, אלה הם המפסידים"

53 דורשים ממך לזרז את עונשם, אך לולא היה קבוע למועד מסוים היה כבר בא עליהם העונש, ואולם הוא יבוא עליהם בהפתעה, בלי שירגישו. 54 הם דוחקים בך לזרז את העונש, ואכן הגיהינום מקיפה את הכופרים. 55 ביום אשר יעטוף אותם העונש מעליהם ומתחת רגליהם אז יגידו להם: "טעמו את אשר הייתם עושים".

56 הוי עבדיי אשר האמינו בי! אדמתי רחבה, לכן רק אותי עיבדו! 57 סופו של כל אחד לטעום את המוות, ואלינו מושבים! 58 ואלה אשר האמינו ועשו את הטוב, אותם נכניס לחדרי גן עדן, אשר זורמים מתחתיהם נהרות, ושם הם יחיו בה לעולם ועד. כמה טוב גמול הטורחים, 59 אלה אשר התאזרו בסבלנות וסמכו על ריבונם. 60 מה רבים הברואים, אשר אינם מסוגלים לפרנס את עצמם? אלוהים יפרנס אותם ואתכם, אכן הוא הכול שומע והכול יודע!

61 אם תשאל אותם, מי ברא את השמים ואת הארץ והעמיד את השמש והירח לטובתכם? יאמרו: "אלוהים". אם כך, כיצד הם סרים מדרך הצדק? 62 אלוהים מגדיל ומקטין את פרנסתו של אשר ירצה מעבדיו, כי אלוהים יודע הכול. 63 ואם תשאלם: "מי הוריד מן השמים מים ובהם החיה את האדמה אחרי היותה כמתה?" יאמרו: "אלוהים". אמור: "השבח לאלוהים". ואולם רובם לא ישכילו להבין.

64 ומה הם חיי העולם הזה מלבד שעשוע ומשחק? רק העולם הבא הוא חיי הצדק, לו רק היו יודעים . 65 כאשר הם עולים על אונייה, הם פונים בתפילה אל אלוהים במסירות ונאמנים לו, אך לאחר שהוא מצילם ומעלה אותם ליבשה, הם ייחסו לו שותפים. 66 כדי לכפור באשר נתנו להם למען ייהנו, ולבסוף הם עוד ידעו.

67 הלא יראו כי עשינו להם מתחם מקודש ומקום

מבטחים, בעוד האנשים סביבם מגורשים ממקומותיהם? האם רק בהבל יאמינו ובחסד אלוהים יכפרו? 68 ומי חוטא יותר מזה אשר ממציא שקרים על אלוהים, או מזה אשר כופר בצדק שבא אליו? האם אין בגיהינום משכן לכופרים? 69 ואלה אשר התאמצו בהקרבה למעננו, את אלה אנחנו ודאי נדריך, כי אלוהים הוא עם המטיבים

סורה 30 : סורת א-רום (הרומים)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 א.ל.מ. (אלף. לאם . מים)

2 הובסו הרומאים, 3 בארץ קרובה. הם יהפכו את הפסדם לניצחון, 4 בעוד שנים ספורות. לאלוהים שייך הכוח להחליט, לפני-כן ואחרי-כן. ביום ההוא ישמחו המאמינים,5 בעזרתו של אלוהים. הוא עוזר למי שהוא רוצה, כי הוא העזוז והרחום. 6 זו הבטחת אלוהים, ואלוהים לא יפר את הבטחתו, ואולם רוב האנשים אינם יודעים. 7 יודעים הם רק את חיי העולם הזה הנגלים לעין, והם מתעלמים מן העולם-הבא.

8 האם לא התבוננו בעצמם? אלוהים לא ברא את השמים ואת הארץ ואת כל אשר ביניהם אלא למען הצדק, ולזמן קצוב, אך הרבה מהאנשים לפגישת ריבונם מתכחשים.

9 האם אינם מסיירים על פני האדמה ואינם רואים מה היה הסוף של קודמיהם? והם עוד היו יותר חזקים מהם, ועיבדו ופיתחו את הארץ יותר מאשר פיתחוה, ושליחיהם הופיעו אליהם עם אותות בהירים. לכן זה לא אלוהים אשר קיפח אותם, אלה היו הם אשר קיפחו את עצמם. 10 אז היה סופם של עושֵי הרע, המר ביותר, מפני שהם התכחשו באותות של אלוהים והיו בהם מזלזלים.

11 אלוהים הוא זה אשר ברא את הבריאה תחילה מלא כלום, והוא זה אשר יברא אותה שוב , ואליו אתם תושבו. 12 וביום אשר תגיע "השעה" יתייאשו הכופרים המכחשים וישתתקו 13 ולא יהיה להם משותפיהם (שצירפו לאלוהים) מליצים, ואז הם יכפרו באותם שותפים. 14 וביום אשר תגיע "השעה", ביום ההוא ייפרדו, 15 אלה אשר האמינו ועשו את הטוב, הם יתענגו בחדרי גן העדן. 16 אבל אלה אשר התכחשו ושיקרו באותותינו ובמפגשנו, כאשר (יגיע העולם הבא), הם יובאו אל העונש. 17 לכן, התהילה לאלוהים בבוקר ובערב. 18 ורק לו מגיע השבח בשמים ובארץ, ובערב ובצהריים.

19 הוא אשר מוציא את החי מהמת, ואת המת מהחי, והוא מחייה את הארץ אחרי מותה, וכך בדיוק אתם תוצאו. 20 חלק מאותותיו זה שהוא ברא אתכם מעפר, ולאחר מכן הייתם בני אנוש והתרביתם והתפשטתם על פני האדמה.

21 וחלק מאותותיו זה שהוא ברא לכם מנפשותיכם זוגות
, כדי שתחיו איתם, והוא קבע ביניכם רגשות של חמלה
ורחמים. אכן, אלה אותות עבור אנשים מבינים.
22 וחלק מאותותיו זה בריאת השמים והארץ והבדלי
לשונותיכם וצבעיכם. אכן, אלה אותות לאנשים חכמים.
23 וחלק מאותותיו הם שנתכם בלילה וביום, ובקשתכם
מהשפע שלו. אכן, בזה יש אותות לאנשים אשר מקשיבים.
24 ועוד מאותותיו, שהוא מראה לכם את הברק שמחדיר
בכם פחד ותקווה, והוא מוריד מים מן השמים, ומחיה בהם
את האדמה אחרי מותה. אכן, בזה יש אותות לאנשים
אנשי בינה.
25 ועוד מאותותיו , זה שהשמים והארץ מתקיימים
בפקודתו. לאחר מכן, כאשר הוא יקרא אליכם מן האדמה,
ואז אתם תצאו. 26 ולו שייך כל אשר בשמים ובארץ, לו
כולם נכנעים. 27 והוא זה אשר ברא תחילה מלא כלום,
והוא זה אשר יברא אותו שוב, וזה דבר קל עבורו, ולו
המשל העילאי בשמים ובארץ, והוא העזוז והחכם.
28 הוא נתן לכם משל מעצמכם. האם אתם מעניקים
למשרתיכם שותפות מלאה עם זכויות שוות בשפע אשר
הענקנו לכם? האם אתם יראים מפניהם כפי שאתם יראים
זה מפני זה? כך אנו מסבירים את המשלים לאנשים אשר
יכולים להבין. 29 ולמרות זאת, אלה אשר קיפחו הלכו

בעקבות תאוותיהם מבלי לדעת כלום. ומי הוא זה אשר יכול להדריך את זה אשר אלוהים קבע שיישאר בדרך התעייה? אכן, לא יהיו להם שום מחלצים!

30 הכוון את עצמך לדת החניף (דת אברהם) בהתמסרות מלאה. ולך לפי הדרך שאלוהים ברא, הדרך אשר לפיה הוא ברא את האדם . לא ניתן לשנות את בריאתו של אלוהים. זוהי הדת הנכונה, ואולם רוב האנשים אינם יודעים את זה! 31 שובו אליו ויראו אותו, וקיימו את התפילה, ואל תהיו מהמשתפים (עבודה זרה) 32 מאלה אשר שוסעו באמונתם והיו לשסעים, וכל סיעה שמחה בשלה.

33 כאשר צרה מכה באנשים, הם חוזרים אל ריבונם בלב מלא חרטה, אך כאשר הוא נותן להם לטעום מרחמיו, אז הם הופכים מיד לקבוצה אשר בריבונם משתפים. 34 והם מתכחשים למה שניתן להם. אז התענגו לזמן מה, אך אתם תדעו. 35 האם הורדנו אליהם איזו סמכות אשר תומכת באלילים אשר מייחסים לו?

36 כאשר אנו שופעים חסד על האנשים, הם מקבלים אותו בשמחה, אך אם תפגע בהם צרה בשל המעשים שהם עשו, הם מיד מתייאשים. 37 האם אינם רואים כי אלוהים מגדיל או מגביל את הפרנסה למי שהוא רוצה? אכן בזה יש אותות לאנשים המאמינים. 38 תן לקרוב המשפחה את החלק הראוי לו, וגם לנזקק ועובר האורח, מפני שזה הדבר

הכי טוב עבור אלה אשר מבקשים את העונג האלוהי, ואלה הם בוודאות המצליחים. 39 כל מה שתלוו בריבית בשביל להוסיף להונכם מכספם של האנשים, לא תוסיף לכם דבר אצל אלוהים, ורק הצדקה שאתם תורמים לרצות את אלוהים, היא שתכפיל את גמולכם.

40 אלוהים הוא זה אשר ברא אתכם והוא זה שיפרנס אתכם, ולאחר מכן הוא ימית אתכם ולאחר מכן הוא יקים אתכם לתחייה. האם אחד משותפיכם יכול לעשות דברים כאלה? ישתבח ויתעלה על פני כל אותם אלילים אשר הם ייחסו לו! 41 הופיעה השחיתות ביבשה ובים בגלל מעשי ידיהם שלהאנשים, ולכן הם יטעמו ממעשיהם הרעים, למען ישובו. 42 אמור להם: "התהלכו על פני האדמה וראו מה היה סופם של אלה אשר היו לפניכם. רובם היו משתפים".

43 הטה את פניך אל הדת הנכונה לפני שיבוא יום אשר לא ניתן לעכב אותו מאלוהים. ביום ההוא יפוזרו (לגן עדן וגיהינום). 44 אלה אשר כפרו , ייענשו על כפירתם. ואלה שעשו את המעשים הטובים, הכינו לעצמם גמול טוב, 45 כך יגמול מחסדו למאמינים העושים את הטוב. אין הוא אוהב את הכופרים.

46 חלק מאותותיו, זה שהוא שולח את הרוחות כמבשרות על כך שהוא ייתן לכם לטעום מרחמיו, והספינות מפליגות בפקודתו כדי שאתם תשיגו ממנו את השפע וכדי שתכירו

לו טובה. 47 וכבר לפניך שלחנו שליחים אל בני עמם, והם באו אליהם עם הוכחות. ואז נקמנו מאלה אשר פשעו, כי חובה עלינו לעזור למאמינים.

48 אלוהים הוא זה השולח את הרוחות להעלות את העננים שהוא מפיץ על-פני השמים כרצונו, והוא עושה אותם שכבות על גבי שכבות, ואפשר לראות אחר כך את טיפות הגשם יוצאות מתוכן. וכאשר הוא גורם לגשם לרדת על אדמתו של אחד מעבדיו, ואז הוא נהיה מאושר, 49 לאחר שהיו לפני שהורד עליהם , היו מיואשים. 50 אז התבונן באותותיו של רחמי אלוהים, איך הוא מחיה את האדמה לאחר שהייתה מתה. אכן כה הוא יחיה גם את המתים, והוא הכול-יכול. 51 ואולם אם נשלח רוח, ויראו האנשים כי תבואתם מצהיבה, הם ימשיכו לכפור בגלל זה. 52 ואכן אתה לא תוכל לגרום למת לשמוע, ולא תוכל לגרום לחירש לשמוע את קריאתך לאחר שהם מפנים את גבם. 53 כך, גם לא תוכל להדריך את העיוור אשר נמצא בתעייה, כי רק אלה המאמינים באותותינו יוכלו לשמוע את קריאתך, אכן הם המוסלמים (מתמסרים).

54 אלוהים הוא זה אשר ברא אתכם מטיפה חלשה. ואז לאחר החולשה הוא נתן לכם כוח. לאחר מכן הוא הביאכם לידי חולשה וזקנה. הוא בורא את כל אשר ירצה, והוא היודע הכול, והוא הכול יכול. 55 וביום אשר תגיע "השעה"

יישבעו הכופרים המכחשים, כי נשארו (בקבריהם) רק שעה קלה, וכך הם תמיד היו משקרים. 56 אז יאמרו אלה אשר ניתנו להם הידע והאמונה, "נשארתם בהתאם להוראתו של אלוהים, עד יום תחיית-המתים, והנה הוא יום תחיית-המתים, אולם אתם לא הייתם מודעים לכך״.
57 ביום ההוא לא תועיל בקשת הסליחה של אלה אשר קיפחו, ולא יורשה להם לבקש מחילה.

58 וכבר משלנו לאנשים בקוראן הזה מכול משל. ואכן, אם תביא אליהם אות, יאמרו אלה אשר כפרו: "אתם בסך הכול טועים ועוסקים בהבל". 59 כך אוטם אלוהים את לבם של חסרי הידע. 60 לכן התאזר בסבלנות כי הבטחת אלוהים היא הבטחת צדק שתקוים. אל ירופפוך אלה שהם חסרי אמונה.

סורה 31 : לוקמאן (לוקמאן)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 א.ל.מ. (אלף.לאם.מים)

2 אלה הם אותותיו (משפטי הקוראן) של ספר החוכמה, 3 שהוא מדריך ורחמים לעושי הטוב, 4 אלה אשר מקיימים את התפילות, ונותנים זכאת (צדקת חובה) והם אכן

מאמינים בעולם-הבא (ללא שום ספק), 5 אלה הם אשר
מודרכים מריבונם, והם אלה אשר יצליחו

6 אך בין האנשים יש גם כאלה אשר מבזבזים את זמנם
בדיבורי סרק והבל, אך ורק על מנת להסיט אנשים משביל
אלוהים, ובלי לדעת הם מזלזלים בו. אך לאלה צפוי להם
עונש משפיל. 7 כאשר מקריאים להם את אותותינו (אותות
הקוראן הקדוש), הם מפנים את גבם ומתמלאים שאננות,
כאילו מעולם לא שמעו אותם, וכאילו היו חירשים. לכן
בשר לו על העונש הכואב. 8 אך אלה אשר האמינו ועשו
את הטוב, להם מחכים גני העדן, 9 ושם הם ישכנו לעולם
ועד. זאת הבטחת הצדק של אלוהים, והוא העזוז והחכם.

10 והוא ברא את השמים בלי עמודים אשר נראים
לעין, וקבע בארץ הרים יציבים ונטועים בחוזקה, כדי שהיא
(הארץ) לא תנוע תחתיכם, והפיץ על פניה יצורים מכל
סוג, והורדנו מים מהשמים, והצמחנו על פני האדמה
את כל סוגי הצמחים המשובחים. 11 זאת הבריאה של
אלוהים! אז הראו לי מה בראו אלה השאר ! אך המקפחים
אכן נמצאים בתעייה בולטת.

12 וכבר הענקנו חכמה ללוקמאן, כי "תשבח את אלוהים",
כי כל המודה, רק למען עצמו יודה, ומי שאינו מכיר תודה
הרי אלוהים אינו זקוק לתודתו, כי הוא העשיר המשובח.
13 ואז אמר לוקמאן לבנו כשהוא מדריך אותו: "הוי בני!

אל תשתף (אלילים) עם אלוהים, כי אכן השיתוף (עבודה זרה) הוא פשע גדול."

14 אכן ציווינו על האדם לכבד את הוריו, כי אמו נשאה אותו (ברחמה) בטרחה וכאב וטיפלה בו במשך שנתיים. לכן הבע תודה לי (לאלוהים) ולהוריך, בסוף כולם יחזרו
אליי. 15 אך אם יתאמצו לאלץ אותך לצרף לי שותפים
(לעבוד אלילים) אשר אינך יודע עליהם דבר, אל תשמע בקולם. אך בכל זאת, התנהג אליהם בהגינות בעולם הזה, והמשך ללכת בדרך של הצדיקים , בסוף כולכם תשובו אלי, ואני אספר לכם מה הייתם עושים.

16 "הוי בני! גם אם זה (המעשה הטוב או הרע) יהיה במשקל גרגר חרדל אשר מוחבא בתוך הסלע או בשמים או בארץ, אלוהים יחשוף את זה, כי אלוהים הוא זה
אשר יודע הכול והמודע לכול. 17 הוי בני! התמד בקיום
התפילות, צווה לעשות את הטוב ואסור את אשר רע לעשות , והתאזר בסבלנות כלפי כל אשר פגע בך, כי אלה
הן המצוות החשובות ביותר. 18 אל תפנה עורף לאנשים,
ואל תתהלך מתנשא בארץ, כי אלוהים אינו אוהב את
השחצן המתפאר. 19 הצטנע בהליכתך והנמך את קולך, כי
הגרוע שבקולות הוא קולם של החמורים"

20 האם אינכם רואים כי אלוהים העמיד את כל אשר בשמים ובארץ לרשותכם, והעניק לכם מטובו בגלוי ובסתר?

אך יש אנשים אשר מתנצחים בדבר אלוהים בלי דעת ובלי הדרכה ובלי ספר המביא הארה. 21 וכאשר אומרים להם: "התנהגו בהתאם לדבר אשר אלוהים הוריד", הם יגידו: "לא! אנחנו נלך בעקבות הדרך אשר בה אבותינו הלכו!" וזה גם אם השטן יקרא להם לבוא אל תוך עונשה של אש הגיהינום?

22 וכל אשר יתמסר לאלוהים (יהיה מוסלם), והוא עושה את הטוב, בהחלט השיג אחיזה בלתי ניתנת לניתוק, שהרי התוצאות של כל הדברים צפונות אצל אלוהים 23 ומי שכפר, אל תתאבל על כפירתו. לבסוף הם יושבו אלינו, ואז נודיע להם את אשר עשו, כי אלוהים יודע את מה שבלבבות. 24 לאחר שנאפשר להם ליהנות לזמן מה, נטיל עליהם עונש כבד.

25 אם תשאלם: "מי ברא את השמים ואת הארץ?" יגידו: "אלוהים". אמור: "השבח לאלוהים", אך רובם אינם מבינים את זה. 26 לאלוהים כל אשר בשמים ובארץ, אלוהים אינו זקוק לבריותיו, כי הוא העשיר המהולל. 27 אילו כל עצי הארץ היו עטים, והים היה דיו, ומעבר לו עוד שבעה ימים (של דיו), גם אז לא היו אוזלים דברי אלוהים, כי אלוהים עזוז וחכם.

28 בריאת כולם והקמתם לתחייה, היא כמו בריאה והקמה לתחייה של נפש אחת, כי אלוהים שומע ורואה

את הכל 29 אינך רואה כיצד אלוהים מכניס את הלילה אל תוך היום? ואת היום אל תוך הלילה? ושהוא הכניע לרצונו את השמש ואת הירח? ושכל אחד מהם ינוע במסלולו עד למועד שנקבע לו? ושאלוהים יודע את מעשיכם? 30 זה משום שאלוהים הוא הצדק, וכל מי שיפנו אליו מלבדו הוא הבל, ואלוהים הוא העליון והכביר.

31 האם לא תראה, כי האניות שטות בים בחסד אלוהים, למען יראה לכם את אותותיו? בזה יש אות לכל בעל סבלנות שמכיר תודה. 32 וכאשר הגלים יקיפו אותם כמו צלמוות, קוראים לאלוהים, בכנות, כשהם מאמינים בו אמונה מלאה, אך כאשר הוא מציל אותם ומוביל אותם בבטחה אל היבשה, חלק מהם מתפשר באמונה. אולם אין מי שכופר באותותינו חוץ מבוגד כפוי טובה.

33 הוי האנשים! יראו את ריבונכם והירתעו מיום (יום-הדין) בו לא יועיל אב לבנו, ובן לא יועיל לאביו כלום. הבטחת אלוהים צדק היא, לכן אל יתעוכם חיי העולם-הזה ולא השטן המתעה מדרך אלוהים. 34 אכן, רק אצל אלוהים נמצאת הידיעה בנוגע למועד השעה. הוא מוריד הגשם, ויודע את מה שברחמה של כל אישה. אף אחד לא ידע מה מכין לו יום המחר, ואיש אינו יודע באיזה ארץ הוא ימות. אך אלוהים יודע הכול ובקי בכל.

סורה 32 : א-סג'דה (הסגידה)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 א.ל.מ. (אלף.לאם.מים)

2 אין כל ספק שהספר הזה אכן (הורד) מריבון העולמים!
3 האם הם אומרים שבדה אותו? ,אבל ! זה הצדק מאת
ריבונך, כדי שתזהיר אנשים אשר לא בא אליהם כל מזהיר
לפניך, שאולי הם ילכו בדרך הישר.
4 אלוהים הוא אשר ברא את השמים ואת הארץ ואת
אשר ביניהם בשישה ימים, ולאחר מכן הוא היה על כס-
המלכות, ומלבדו אין לכם אדון או מחלץ. אז האם לא
תזכרו (באותות)? 5 הוא מכוון את כל העניינים מן השמים
ועד הארץ, והכול יחזור אליו ביום אחד שערכו כאלף שנה
לפי ספירתכם. 6 הוא היודע את כל הנסתר ואת הגלוי,
והוא העזוז והרחום . 7 הוא אשר נתן צורה מושלמת לכל
דבר אשר ברא. הוא החל את בריאת האדם מטין .8 ואז
ברא את זרעו מנוזל סורח. 9 ולאחר שהשלים זאת, הוא
נפח בו מרוחו, ונתן לכם את חוש השמיעה, והראייה, ולב
להבין, ולמרות זאת מעט אשר משבחים.
10 ויאמרו: "האם אחרי היותנו טמונים באדמה, נחזור
לבריאה חדשה?", והם כופרים בפגישה עם ריבונם.
11 אמור להם: "מלאך המוות אשר הופקד עליכם יאסוף את

נשמתכם, ואז תושבו אל ריבונכם" 12 לו רק יכולת לראות את החוטאים כשהם מרכינים את ראשם בפני ריבונם, ויגידו: "ריבוננו! הנה ראינו ושמענו. החזירנו (לחיים) נעשה את הטוב, כי כעת אנו משוכנעים". 13 אילו רצינו, היינו מדריכים כל נפש, ואולם בצדק גזרתי לאמור: "אני אמלא את גיהינום בשדים והאנשים כולם", 14 "אז טעמו את זה, מפני ששכחתם את יום המפגש הזה. הנה אנו גם שוכחים אתכם, אז טעמו את העונש הנצחי בגלל מה שעשיתם!" 15 אלה אשר בצדק מאמינים אותותינו, הם אלה אשר סוגדים כאשר מזכירים להם אותם, ומשבחים ומהללים את ריבונם, ואינם מתייהרים. 16 קמים הם ממיטותיהם, קוראים לאלוהים ביראה ותקווה ותורמים לצדקה חלק ממה שהענקנו להם. 17 אף אחד אינו יודע את הגמול הטוב המצפה להם על מעשיהם הטובים.

18 האם שווה המאמין לכופר? לא! אין הם שווים. 19 אך לאלה אשר האמינו ועשו את הטוב, להם מחכים גני העדן, בעבור מה שהיו עושים. 20 ואולם המושחתים ישכנו באש (הגיהינום). ככל שינסו לצאת מתוכה, הם יושבו לתוכה, ויאמַר להם: "טעמו את עונש האש אשר בה הייתם מתקחשים!". 21 אך לפני העונש הגדול ניתן להם לטעום עונש קל יותר (בעולם-הזה) ואולי הם ישובו אל דרך הישר. 22 היש חוטא גדול מזה אשר מפנה את גבו

אל אותות ריבונו כאשר הם מושמעים לו? אנחנו עוד ננקום בכופרים המכחשים!

23 וכבר, אנחנו נתנו למשה את הספר, לכן אל תהיה בספק מהמפגש אתו, כי עשינו אותו מקור הדרכה לבני ישראל. 24 והקמנו מתוכם מנהיגים דגולים, אשר הדריכו והודרכו בפיקודנו, כאשר הם התאזרו בסבלנות והאמינו באותותינו. 25 ביום הדין יפסוק ריבונך ביניהם בכל אשר נחלקו בו. 26 האם לא הגיע הזמן שיבינו כמה עמים הכחדנו לפניהם מן הדורות אשר הם מתהלכים במשכנותיהם. אכן בזה אותות. האם אין להם אוזניים לשמוע?

27 הלא יראו כיצד נוביל מים אל ארץ עקרה, ונצמיח יבול כדי שיאכלו הם ומקנם? האם עיניהם אינן רואות? 28 הם אומרים: "אם אתם אכן אומרים את הצדק, אם כן, מתי יגיע מועדו של פסק הדין הזה?" 29 אמור להם: "ביום הדין לא תועיל לאלה אשר כפרו אמונתם, ולא יינתן להם עוד מועד" 30 לכן התרחק מהם וחכה בסבלנות, כפי שהם מחכים.

סורת 33 : אל-אחזאב (מחנות עובדי האלילים)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 אתה הנביא! ירא את אלוהים ואל תישמע לכופרים ולצבועים. אכן אלוהים הוא הכול יודע והחכם. 2 ונהג בעקבות מה שיושרה לך מריבונך, כי אלוהים בקי בכל אשר אתם עושים, 3 וסמוך על אלוהים כי מספיק להישען על אלוהים.

4 לא עשה אלוהים לאיש שני לבבות בתוכו, ולא עשה את נשותיכם אשר אתם עומדים לגרש כאימהות לכם, וכן אין בנים מאומצים נחשבים בנים טבעיים, זה הוא דיבורכם בפיכם, ואלוהים דובר את הצדק, והוא אשר מדריך אל השביל הנכון. 5 קראו אותם על שם אבותיהם, כי זה צודק יותר אצל אלוהים. אולם אם אין אתם יודעים מי אבותיהם, אחיכם לדת ייקראו, או ידידיכם. אך אין אשמה עליכם אם תטעו בזאת, אלא אם התכוונתם לכך בלבבכם, כי אלוהים הוא הסלחן והרחום.

6 הנביא אחראי למאמינים יותר מאשר הם אחראים לעצמם, ונשותיו אימהות להם, וקרובי דם יהיו ראשונים לרשת זה את זה לפי ספר אלוהים מהמאמינים והמהגרים, אלא אם תבחרו לעשות טובה עם בעלי בריתכם וידידיכם. כך נכתב בספר.

7 כרתנו ברית עם הנביאים ואתך, ועם נוח, אברהם ומשה וישוע בן מרים, כרתנו עמם ברית מובטחת, 8 למען ישאל את דוברי הצדק על צדקם, ולכופרים הוא הכין עונש כואב.

9 הוי אלה אשר האמינו! זכרו את החסד שהעניק לכם אלוהים כאשר עטו עליכם גדודים, ונשלחו עליהם רוח וגדודים אשר לא ראיתם אותם, אך אלוהים תמיד רואה את מעשיכם. 10 כאשר הם שעטו לעברכם, מלמעלה ומלמטה, כאשר העיניים בהו, והגיעו הלבבות עד הגרון, וחשבתם כל מיני דברים על אלוהים. 11 אז הועמדו המאמינים בניסיון ועברו זעזוע קשה.

12 וכשהצבועים ואלה שחולי בלבבותיהם אמרו, "אלוהים ושליחו לא הבטיחו לנו אלא הבטחת שווא". 13 ומחנה מהם אמרו: "הוי אנשי ית'רב! לא יהיה לכם פה ניצחון ,אז שובו (אל בתיכם)". ואמנם ביקש חלק מהם רשות מן הנביא לסגת, כאשר הם סברו לחינם כי : "בתינו חשופים ללא מגן" ואולם הם אינם חשופים, רק לברוח הם מבקשים. 14 אם היו האויבים נכנסים אל העיר (אל-מדינה), מכל עבריה ופינותיה, ומציעים להם להתמרד נגדך, היו נענים לזאת ולא היו מתמהמהים אלא לזמן מועט. 15 ומפני שהם כרתו עם אלוהים ברית, אשר לא ייסוגו לאחור, על הברית עם אלוהים יש לתת את הדין. 16

אמור: "הבריחה מן המוות או ההרג במלחמה לא תועיל לכם, וגם אז לא תתענגו כי אם מעט". 17 אמור: "מי הוא זה אשר יגונן עליכם מפני אלוהים, אם ירצה להרע לכם או אם ירצה לרחמכם?" ולא ימצאו להם מלבד אלוהים, לא אדון ולא מחלץ.

18 אלוהים מכיר את אלה המעכבים את אחיהם ביציאה אל הקרב, בהזמינם אותם אליהם, משום שהם בעצמם משתתפים בקרבות רק לעתים רחוקות. 19 הם אינם ממהרים להושיט לך עזרה. בעת סכנה תראה אותם מביטים אליך בעיניים של אדם גוסס מרוב הפחד מהמוות. אולם משחולפת הסכנה, יבואו וידברו בלשון חדה, בשל צרות עיניהם על השלל. הם אינם מאמינים, ואלוהים יכשיל את מעשיהם, ואין קל מזה לאלוהים. 20 הם חושבים כי המחנות לא עזבו, ולו באו המחנות, רוצים היו להיות הרחק במדבר עם הבדואים, ושם לשאול על חדשותיכם. אפילו אם היו נשארים עמכם, לא היו נלחמים אלא מעט.

21 יש לכם בשליח אלוהים דוגמה טובה לזה אשר שם את מבטחו באלוהים, וביום הדין, ומזכיר את שם אלוהים רוב הזמן. 22 וכאשר ראו המאמינים את המחנות אמרו: "זה הוא אשר הבטיחו לנו אלוהים ושליחו, וצדק דיברו אלוהים ושליחו". וזה הוסיף להם אמונה והשלמה (והתמסרות לאלוהים). 23 ואכן יש בין המאמינים גברים אשר קיימו

את התחייבותם כלפי אלוהים, כמה מהם קיימו את נדרם, וכמה מהם עודם ממתינים ולא שינו דבר מאז שהתחייבו. 24 בוודאות אלוהים יגמול לאנשי הצדק על הצדק אשר בפיהם ויעניש את הצבועים אם ירצה או יקבל את חרטתם, כי אלוהים הוא הסולח והרחום.

25 והסיג אלוהים את אלה אשר כפרו בזעמם לא השיגו דבר, וחסך אלוהים למאמינים את נטל המלחמה, כי אלוהים הוא החזק והעזוז. 26 והוא אשר הוריד ממבצריהם את אלה מאנשי הספר אשר עזרו לכופרים והכניס פחד רב בלבבותיהם. חלק מהם הרגתם וחלק שביתם. 27. והוא הוריש לכם את אדמתם ומושבותיהם ונכסיהם וגם ארץ אשר לא דרכה בה רגלכם, כי אלוהים הוא הכול-יכול.

28 הוי הנביא! אמור לנשותיך: "אם אתן רוצות את חיי העולם הזה ותענוגותיו, בואו ואעניק לכן רכוש ואשלח אותכן בצורה הוגנת. 29 ואולם אם בוחרות אתן באלוהים ובשליחו ובעולם הבא, הנה הכין אלוהים גמול כביר לצדיקות אשר בכן". 30 הוי נשות הנביא! אם יוכח שאחת מכן עברה עבירה מבישה (זנות), עונשה יוכפל ואין קל מזה לאלוהים.

31 אבל אם יוכח שהיא מסורה לאלוהים ולשליחו ועושה את הטוב, יהיה גמולה כפול (בעולם-הבא), עבורה הכנו פרנסה שופעת . 32 הוי נשות הנביא! אין אתן כשאר

הנשים. אם את אלוהים אתן יראות, אל תדברנה בקלות-דעת, לבל יתעורר חשקו של זה אשר חולי בלבו. לכן דברנה בצורה נאותה.

33 שבו ונוחו בבתיכן, ואל תתהדרו כהתהדרות ימי הבערות הראשונה. קיימו את התפילה ותנו זכאת, והישמעו לאלוהים ולשליחו, כי אלוהים רוצה להעביר מעליכם, אנשי בית הנביא, את הטומאה ולטהר אתכם לחלוטין.
34 וזכורנה את אותות אלוהים ואת החכמה אשר נקראות בבתיכן, כי אלוהים בקי ויודע הכול.

35 אכן המוסלמים והמוסלמיות, והמאמינים והמאמינות, והאדוקים והאדוקות, ודוברי הצדק ודוברות הצדק, ובעלי הסבלנות ובעלות הסבלנות, והענווים והענוות, ונותני הצדקה ונותנות הצדקה, והצמים והצמות, השומרים על טהרת ערוותם והשומרות עליה, והמרבים להזכיר את אלוהים והמרבות להזכירו (את אלוהים) - הבטיח להם אלוהים סליחת חטאים וגמול אדיר 36 כאשר אלוהים ושליחו פוסקים בכל עניין שהוא, אין הברירה נתונה בידו של אף מאמין או מאמינה להחליט בעניין זה. כל מי שמפר את דברי אלוהים ושליחו הריהו תועה תעייה ברורה.

37 אמרת לאיש אשר אלוהים העניק לו חסד, ואשר אף אתה הענקת לו חסד, "החזק באשתך וירא את אלוהים". והסתרת בלבך את אשר אלוהים יודע. אתה פוחד מפני

הבריות, אבל אלוהים ראוי יותר כי תפחד מפניו. לאחר שהתייחד זיד עמה, חיתנו אותה לך, למען שלא יובכו המאמינים לשאת את גרושות בניהם המאומצים אם התייחדו עמן. כך נתקיים אשר גזר אלוהים. 38 אין כל דופי בנביא על קיימו את צווי אלוהים, כך הייתה דרכו של אלוהים עם אלה אשר חלפו לפני כן. דבר אלוהים תמיד מתקיים ומוחלט. 39 אלה אשר יודיעו את המסרים אשר שלח ריבונם, ויראו אותו ולא יראו אחד מלבד אלוהים. די באלוהים לעשיית החשבון. 40 לא היה מוחמד אב לאיש מכם, כי אם שליח אלוהים וחותם הנביאים, ואלוהים יודע כל דבר.

41 הוי אלה אשר האמינו ! הרבו להזכיר את שם אלוהים, 42 ושבחוהו בבוקר ובערב. 43 הוא זה אשר יברך אתכם ומלאכיו הם המתפללים למענכם, כדי שיוציא אתכם מהחושך אל האור, והרי רחום הוא על המאמינים. 44 ביום שבו הם יפגשו אותו (המאמינים את אלוהים), יברכו אותו בברכת "שלום". הכין הוא להם גמול שופע.

45 הוי הנביא! הנה אנחנו שלחנו אותך עד ומבשר ומזהיר, 46 ולקרוא אל אלוהים ברצונו, ולהיות אור מאיר, 47 ובשר למאמינים שיש להם מאלוהים חסד אדיר. 48 ואל תשמע בקול הכופרים והצבועים, והתעלם מדיבורם הפוגע, וסמוך על אלוהים, ומספיק להיסמך על אלוהים.

49 הוי אלה אשר האמינו! אם מתחתנים אתם עם נשים

מאמינות ואז מתגרשים מהן לפני ההתייחדות, אל לכם להטיל עליהן תקופת המתנה אשר את ימיה תדרשו למנות, ולכן תנו להן מתנה ושלחו אותן בהגינות.

50 הוי הנביא! הנה אנו מרשים לך את נשותיך אשר שילמת להן את דמי המוהר והנשים אשר בבעלותך אשר נתן לך אלוהים משלל המלחמות, וכן את בנות דודיך ודודותיך מצד האב והאם שהיגרו עמך, וכל אישה מאמינה המעניקה עצמה לנביא, אם ירצה הנביא להתחתן עמה. זכות זו תיוחד רק לך מכל המאמינים שאת זכויותיהם ביחס לנשותיהם והנשים אשר בבעלותם כבר קבענו להם. זאת למען לא יוטל בך דופי, כי אלוהים הוא סולח ורחום

51 דחה מעליך כל אחת מהן שתרצה, אסוף אליך את אשר תרצה, וכן לא יהיה בך דופי אם תבקש את קרבתה של אחת שדחית קודם. זו הדרך הטובה ביותר, כדי שכולן תשבענה רצון במה שתתן להן ולא תצטערנה. אלוהים יודע מה שבלבבותיכם כי הוא הכול יודע ומתון. 52 אין נשים אחרות מורשות לך אחרי זה, ולא תוכל להחליף בהן אישה מנשותיך אפילו אם מצאו חן בעיניך, פרט לאלה אשר בבעלותך, כי אלוהים היודע על כל דבר.

53 הוי אלה אשר האמינו! אסור לכם להיכנס אל בתי הנביא, אלא אם הוזמנתם אל האוכל, ואל תבואו לפני המועד למען לא תחכו. רק כשתיקראו היכנסו, ואחרי

שתאכלו התפזרו מבלי להתמהמה לשם שיחה. כי אכן זה מציק לנביא, אך הוא מתבייש להגיד לכם. אך אלוהים לא יבוש מהצדק. וכאשר אתם שואלים (מנשות הנביא) חפץ כלשהו, עשו זאת מאחורי חוצץ, זה יותר טהור ללבבותיכם וללבבותיהן. אסור לכם להציק לשליח אלוהים, ולעולם אל לכם לשאת את נשותיו אחריו, כי הדבר אצל אלוהים אדיר. 54 בין אם תגלו דבר-מה או תסתירוהו, אכן אלוהים הוא היודע הכול.

55 לא יהיה בהן (נשות הנביא) אשמה, (בכול הקשור למעשיהן כמו להיראות בלי צעיף) לפני אבותיהן ובניהן, אחיהן ובני אחיהן ובני האחיות שלהן, או נשים (מאמינות) לאלה אשר בשליטתך אשר בבעלותן. היו יראות את אלוהים, והרי אלוהים עד לכול.

56 אכן אלוהים ומלאכיו מברכים את הנביא. הוי אלה אשר האמינו! התפללו בעדו וברכו אותו בשלום.57 אכן אלה הפוגעים (באמירתם)באלוהים ושליחו, אלוהים יקלל אותם בעולם הזה ובעולם הבא, וצפוי להם עונש משפיל. 58 ואלה אשר פוגעים במאמינים ובמאמינות בלי כל הצדקה, ישאו את כובד משקלו של השקר ואשמה ברורה.

59 הוי הנביא! אמור לנשותיך ולבנותיך ולנשות המאמינים, כי עליהן להתכסות בגלימותיהן. בכך ייטיבו להכיר (האנשים בכבודן) ולא יפגעו בהן. ואלוהים הוא

הסלחן והרחום.60 אם לא יחדלו ממעשיהם הצבועים ואלה אשר חולי בלבם ומפיצי השמועות בעיר אלמדינה, אנחנו בוודאות ניתן לך סמכות ושליטה עליהם, וימיהם בעיר יהיו ספורים. 61 מקוללים יהיו! ובכל מקום שיימצאו, ייתפסו וייהרגו. 62 זה נוהג אלוהים באלה אשר קדמו, ולנוהג אלוהים אין תחליף.

63 ישאלוך האנשים על מועד השעה. אמור: "רק אלוהים יודע אותו. ייתכן שהשעה קרובה". 64 אכן אלוהים קילל את הכופרים והכין להם את אש הלהבה, 65 יישארו בה לעולם ועד ולא ימצאו מגן או מחלץ. 66 ביום אשר ייהפכו פניהם באש יאמרו: "הלוואי שהיינו שומעים בקול אלוהים ושומעים בקול שליחו". 67 ויאמרו: "ריבוננו! אנו הלכנו שולל אחרי אדונינו ומנהיגינו והם התעונו מדרך הישר, 68 ריבוננו! הכפל את עונשם וקללם קללה גדולה".

69 הוי אלה אשר האמינו! אל תהיו דומים לאלה שפגעו במשה, ואלוהים ניקה אותו מאשר אמרו. הוא היה מכובד אצל אלוהים. 70 הוי אלה אשר האמינו! יראו את אלוהים ודברו רק את הצדק 71 ואז ישפר לכם אלוהים את מעשיכם ויסלח לכם על חטאיכם כי מי ששומע בקול אלוהים ושליחו יזכה זכיה עצומה.

72 אנו הצענו את (השמירה על) הפיקדון לשמים, לארץ ולהרים, אך הם סירבו לקבלה ופחדו ממנה, ורק האדם

קיבלה על עצמו. אכן, האדם הוכיח שהוא מקפח וחסר דעת. 73 כדי שיעניש אלוהים את הצבועים והצבועות ואת המשתפים והמשתפות. אך הוא מקבל את חרטת המאמינים והמאמינות, כי אלוהים סולח, רחום

סורה 34 : סבא' (שבא)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 השבח לאלוהים, אשר לו כל אשר בשמים ובארץ, ולו השבח בעולם הבא, והוא החכם והבקי בכול. 2 יודע מה
שחודר אל תוך האדמה ומה שיוצא מתוכה, ואת אשר יירד מן השמים ואת אשר יעלה אליהם, והוא הרחום והסולח.
3 אמרו אלה אשר כפרו: "לא תשיגנו השעה". אמור, "אכן כן, אני נשבע באדוני – היא בוא תבוא עליכם. יודע הנסתר. לא ייחבא ממנו משקל זרע ממה שבשמים ובארץ, או קטן או גדול ממנו, כי הכול מפורט בספר ברור. 4 הוא
יגמול לאלה אשר האמינו ועשו את המעשים הטובים. לאלה סליחת חטאים ופרנסה מכובדת. 5 אלה אשר ניסו
לחמוק מאותותינו, אלה – להם העונש המר ביותר .
6 רואים אלה אשר ניתן להם הידע כי הדבר אשר הורד אליך מעם ריבונך הוא הצדק, ושהוא מדריך אל דרכו של העזוז המהולל.

7 אמרו אלה אשר כפרו: "הנראה לכם אדם האומר כי לאחר שתתפרקו לחלוטין, תהיו לבריאה חדשה" 8 (אומרים) "הבודה הוא שקרים בשם אלוהים או שיש בו שגעון?", אך אלה אשר אינם מאמינים בעולם הבא, יהיו בעונש ותעייה מרחיקת לכת. 9 האם אינם מביטים אל אשר בין ידיהם ואשר מאחוריהם מהשמיים והארץ? אם נרצה, נהפוך עליהם את האדמה או שנפיל עליהם חלקים מהשמיים. בזאת צפון אות לכל עבד של אלוהים אשר פונה אלינו.

10 וכבר נתנו לדוד העדפה מאתנו. ההרים שיבחו אתו, וגם הציפורים, וריככנו לו את הברזל. 11 (אמרנו לו) :"עשה שריונים ועצב היטב את חיבורי טבעותיהם, ועשו את הטוב, כי רואה אני את מעשיכם".

12 ולשלמה (העמדנו) את הרוח, שהלכה בבוקר חודש וחזרה בערב חודש, והזרמנו לו מעיין של נחושת, ואת השדים העמדנו לפקודתו לשרת אותו לפי צווי ריבונו, ואלה מהם שהיו משתמטים או מסרבים, היו טועמים את עונש אש התבערה. 13 הם עשו עבורו כל אשר הוא חפץ: טירות ופסלים, וקערות כבריכות, וקדרות קבועות על ניצב. (אמרנו להם) "בית דוד! עיבדו בהכרת תודה", אך כה מעט מעבדיי הם המודים.

14 וכאשר גזרנו עליו (שלמה) את המוות, לא הבחינו

במותו חוץ מיצור אשר אכל את משענתו. וכאשר נפל ארצה, השדים הבינו שאם הם היו יודעים את הלא נודע, הם לא היו ממשיכים לשאת בעונש המשפיל

15 וכבר היה לשבא במשכנם אות: גנים מימין ומשמאל. (אמרנו להם): "אכלו מפרנסת ריבונכם, והודו לו, (כי יש לכם) ארץ טובה וריבון סלחן". 16 אך הם סטו, לכן, שלחנו עליהם שיטפונות מהסכר, והחלפנו את הגנים בשני גנים המפיקים פרי מאכל חמוץ, ועצי אשל ומספר עצי שיזף. 17 כך גמלנו להם כי כפרו, והאם אנו גומלים (בעונש) חוץ מאשר לאלה הכופרים?

18 וקבענו בינם לבין הערים אשר בירכנו, ערים אחרות הנראות לעין. וקבענו את מרחק המסע ביניהן ואמרנו להם: "סעו ביניהן בבטחה, ביום ובלילה". 19 ואמרו: "ריבוננו! הרחק בין מסעותינו ", וקיפחו את עצמם, ואנחנו כתשנו אותם וריסקנו אותם לחלוטין. בזאת צפונים אותות לכל בעל סבלנות אשר מכיר תודה.

20 השטן צדק במה שהוא חשב עליהם, והם הלכו אחריו, פרט לחלק מהמאמינים. 21 ולא היה לו עליהם כל שלטון. אנחנו רק רוצים להבחין בין זה אשר מאמין בעולם הבא לבין זה אשר מפקפק .והרי ריבונך שומר על כל דבר.

22 אמור: "קראו לאלה אשר סברתם לחינם (לריבונותם) מלבד אלוהים. אין להם מלכות ולו כמשקל גרגר, לא בשמים

ולא בארץ, ואין הם שותפים לדבר בהם, ואין לו מהם כל תומך. 22 ולא תועיל כל המלצה בלי רשות אלוהים". ועם חלוף הפחד מלבם, יאמרו: "מה אמר ריבונכם?" יענו: " הצדק, והוא העליון והכביר".

24 אמור: "מי יפרנסכם מן השמים והארץ?" אמור : "אלוהים!". ואני ואתם או בדרך הישר או בתעייה ברורה. 25 אמור: "אתם לא תתבקשו לתת את הדין על חטאינו, ואנו לא נתבקש לתת את הדין על מעשיכם". 26 אמור: "ריבוננו יקבץ אותנו וישפוט בינינו בצדק, והוא השופט והיודע". 27 אמור: "הראוני את אלה שצירפתם אליו שותפים. לעולם לא, כי הוא אלוהים, העזוז והחכם".

28 אותך, שלחנו כי תהיה מבשר ומזהיר לכל האנשים, אך רוב האנשים אינם יודעים, 29 ואומרים: "אם אתם אומרים את הצדק, אז מתי יתגשם האיום הזה?" 30 אמור: "כבר נקבע לכם מועד ביום אשר לא תוכלו לאחר אותו ולא להקדים אותו אפילו בשעה אחת".

31 ואלה אשר כפרו אמרו: "לא נאמין בקוראן הזה, ולא באשר לפניו", אך אם רק תראה אותם כאשר הם ייאלצו לעמוד בפני ריבונם, הם יתחילו להאשים זה את זה, ואלה החלשים יגידו לאלה היהירים: "לולא אתם, כי אז, היינו מאמינים!" 32 אמרו אלה אשר התנשאו לאלה שהוחלשו: "האם אנו הרחקנו אתכם מדרך הישר כאשר הוצגה

לכם? אבל, אכן הייתם כופרים מכחשים ". 33 ואמרו אלה החלשים למתנשאים: " אין זה נכון! אתם זממתם לילה ויום, וכפיתם עלינו לכפור באלוהים ולצרף לו אלילים". הם יהיו מלאי חרטה למראה העונש כאשר נניח כבלים על צווארי אלה אשר כפרו. כך הם ישלמו על מעשיהם.

34 בכל פעם שהיינו שולחים מזהיר אל אחת הערים, היו תושביה שחיו במותרות אומרים, "כופרים אנו באשר נשלחתם למסור". 35 ואמרו: "יש לנו הרבה רכוש ובנים ולפיכך לא יבוא עלינו עונש". 36 אמור: "ריבוני יכול להרחיב או לצמצם את הפרנסה למי שירצה. אך רוב האנשים אינם יודעים, 37 ולא הונכם ולא בניכם הם אשר יקרבוכם אלינו, כי רק המאמינים אשר עושים את הטוב, להם יתוגמל כפליים כפועלם, וישבו לבטח במקום נכבד במשכנים העליונים (בגן-העדן). 38 ואלה המתאמצים לעורר התנגדות לאותותינו, הם יובאו אל העונש. 39 ואמור: "ריבוני יכול להרחיב או לצמצם את פרנסתם של מי שירצה מעבדיו. וכל דבר אשר תתרמו לצדקה, הוא ישיב לכם תמורה עליו, והוא הטוב שבמפרנסים"

40 ביום אשר יאסוף אלוהים את כולם, הוא יאמר למלאכים, "האם אלה אתכם היו עובדים?" 41 והם יאמרו:"ישתבח שמך! אתה אדוננו ולא הם. לא, הם היו עובדים את השדים. רובם האמינו בהם". 42 אז היום לא

יוכלו עוד להועיל או להזיק איש לרעהו, ונאמר לאלה אשר קיפחו : "טעמו את עונש האש אשר הייתם מכחישים (את קיומו)".

43 וכאשר היו קוראים בפניהם את אותותינו הבהירים היו אומרים: "אין הוא אלא בן אדם הרוצה שתזניחו את האלילים שאבותיכם היו עובדים. וכן אמרו: "אין זה אלא שקר בדוי. אמרו אלה אשר כפרו על הצדק שבא אליהם: "שהוא קוסם מובהק". 44 ואולם אנו מעולם לא נתנו להם כל ספר ללמוד ממנו, ולא שלחנו אליהם לפניך כל מזהיר. 45 והכחישו אלה שקדמו להם, ולא השיגו עשירית מכל אשר נתנו לקודמיהם, הם התכחשו לשליחיי, וכמה איום היה העונש.

46 אמור להם: "אמנם אני דוחק בכם לעשות רק דבר אחד, התייצבו בפני אלוהים, בזוגות או ביחידים, והרהרו. כך אתם תבינו כי חברכם (הנביא מוחמד) לא אחוז דיבוק ולא משוגע, אלא הוא שליח אשר בא להזהירכם מפני העונש הכבד". 47 אמור: "כל גמול שביקשתי מכם תוכלו לשמור לעצמכם, כי גמולי הוא אצל אלוהים , שהוא עד על כל דבר".

48 אמור: "ריבוני משסה את הצדק בשקר, והוא יודע הנעלמות" 49 אמור: " הצדק בא, כי לשקר אין יכולת לברוא דבר או להחזיר אותו לתחיה". 50 אמור: "אם אתעה, זה רק

באשמתי. ואם אני מודרך, אז במה שהושרה לי מריבוני,
והוא אכן הכול שומע והקרוב".

51 לו רק יכולת לראות כיצד הכופרים נחרדים, ואין
להם דרך מוצא, והם נלקחו מקרבת מקום. 52 ואז הם
יגידו: "כעת אנו מאמינים בו!", אך כיצד הם ישיגו את
האמונה לאחר שהרחיקו לכת? 53 וכבר כפרו בזה לפני כן,
והשתעשעו בהשערות מרחוק. 54 והוקם חוצץ ביניהם ובין
הדבר אשר ישתוקקו לו, כמו שנעשה לאלה שהיו לפניהם,
וזה אכן מפני שהם היו בספק גדול מדי.

סורה 35 : פאטִר (הבורא)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 השבח לאלוהים, בורא השמים והארץ, אשר עשה את
המלאכים שליחים בעלי כנפיים –שתיים, שלוש וארבע
(זוגות כנפיים). הוא מוסיף לבריאה שלו את כל אשר
הוא ירצה, כי אלוהים כל-יכול. 2 אין מונע את הרחמים
שאלוהים שולח לאנשים. ואת אשר הוא ימנע אין איש יכול
להרשות, והוא העזוז והחכם.

3 הוי האנשים! זכרו את החסד שעשה עבורכם אלוהים!
היש בורא מלבד אלוהים, אשר יפרנסכם מן השמים ומן
הארץ? אין עוד אלוה אחר מלבדו! אז כיצד התכחשתם

לצדק?! 4 אם יתכחשו לך , הרי הוכחשו גם שליחים לפניך, ואל אלוהים יושבו כל הדברים.

5 הוי האנשים , אכן הבטחת אלוהים צדק היא. אל יתעוכם חיי העולם הזה, ואל יתעה אתכם המתעה (השטן) בדבר אלוהים. 6 אכן השטן הוא אויבכם, על כן התייחסו אליו כאויב, כי אכן יקרא למחנהו שיהיו מאנשי האש (הגיהינום). 7 אלה אשר כפרו, להם עונש כבד. ואלה אשר האמינו ועשו את הטוב, להם סליחה וגמול גדול.

8 האם זה אשר מעשיו הרעים קושטו לו וראה אותם כטובים (זהה לעושה הטוב)? אכן אלוהים יתעה את אשר ירצה, ואת אשר ירצה ידריך. לכן אל תתאבל עליהם, כי יודע אלוהים את אשר יעשו.

9 ואלוהים, הוא אשר ישלח את הרוחות להעלות עננים . אנו מוליכים אותם אל האדמות המתות, ונחיה בהם את הארץ לאחר מותה.וכזאת היא התחייה! 10 אם מישהו רוצה תהילה, הודע לו שהתהילה שייכת כולה לאלוהים. המילים הטובות עולות אליו, והוא זה שמרומם את המעשים הטובים. והחורשים רעה, להם מחכה עונש כבד, וכל מזימותיהם תיכשלנה! 11 ואלוהים ברא אתכם מעפר, אחר-כך מטיפה, אחר-כך עשה אתכם זוגות, אין נקבה הרה או יולדת שלא על דעתו, ואין אריכות ימים או קוצר

ימים ניתנים בלי שיהיה הדבר רשום בספר ברור, והדבר קל
מאוד עבור אלוהים

12 שני הימים אינם שווים כי האחד מימיו טעימים,
מתוקים ונעימים לשתייה, והשני מימיו מלוחים ומרים. אך
משניהם תאכלו בשר טרי , ותוציאו לכם תכשיטים אשר
תלבשו (כמו הפנינים). ותראה את האניות מפליגות בהם
לחפש פרנסה בחסדו, ולמען תודו לו.
13 אלוהים מכניס את
הלילה אל תוך היום, ומכניס את היום אל תוך הלילה. והוא
הכניע לפיקודו את השמש ואת הירח, וכל אחד מהם ינוע
במסלולו עד מועד מוגדר. זה אלוהים ריבונכם, לו המלכות.
ואמנם אלה אשר קוראים אליהם במקום אלוהים, אין להם
שלטון אפילו על קליפה של תמר.
14 אם תקראו להם, הם
לא ישמעו את קריאתכם, ולו היו שומעים לא היו נענים.
וביום תחיית-המתים יכחישו את קשריהם אתכם, והם לא
יגידו לכם (את הצדק) כמו זה אשר יודע הכול.

15 הוי האנשים! אתם אלה אשר נזקקים לאלוהים,
ואלוהים הוא העשיר והמהולל.
16 אם ירצה, יעבירכם מן
העולם ויביא במקומכם ברואים חדשים.
17 ולא יקשה על
אלוהים לעשות כך.
18 אף אחד לא יישא משא של אדם
אחר, ואם תקרא (לאחרים) נפש עמוסה (בחטאים) לשאת
את משאה, לא יישאו את משאה במקומה, אפילו שהיה
קרוב משפחה. אכן, הזהר את היראים את ריבונם בסתר

ואת המקיימים את התפילה. כל מי שיטהר את עצמו ירוויח מזה המון, וסוף כולם לשוב אל אלוהים

19 העיוור והרואה אינם שווים. 20 וגם לא החושך ולא האור. 21 ולא הצל ולא הלהט. 22 וגם המתים והחיים אינם שווים זה לזה. אלוהים ישמיע קולו באוזני מי שירצה, ואולם לא תשמיע את קולך לאלה אשר בקברים. 23 אתה אינך אלא מזהירה. 24 אנו שלחנוך עם הצדק כמבשר ומזהיר. אין אומה שלא הופיע מקרבה שליח מזהיר. 25 ואם יתכחשו לך, הרי גם התכחשו לאלה אשר שלפניך, אשר באו השליחים אליהם עם אותות בהירים וכתבים וספר המביא הארה. 26 אז הענשתי את אלה אשר כפרו, וכמה איום היה העונש!

27 האם לא ראית שאלוהים מוריד מים מן השמים ומוציא צמחים שונים? ומן ההרים יש כאלה עם דרכים לבנות ואדומות בצבעים וגוונים שונים, ואף (הרים) שחורים כעורב? 28 וכך גם האדם, והחיות והמקנה, לכל אחד מהם יש הצבע השונה שלו? אומנם המלומדים הם היראים את אלוהים מבין עבדיו, ואכן אלוהים הוא העזוז והסלחן.

29 אכן, אלה הקוראים בספרו של אלוהים , והמקיימים את התפילה, ותורמים ממה שהענקנו להם בסתר או בגלוי, להם מחכה אוצר בלתי מתכלה, 30 אשר ישלם להם את גמולם ויוסיף להם מחסדו, כי הוא הסולח והגומל. 31 הספר אשר גילינו לך הוא הצדק, ומאשר את מה שקדם לו (את

ספרי הקודש הקודמים), כי אלוהים בקי בכול ורואה הכול.

32 אכן, נתנו את הספר לאלה אשר בחרנו מבין עבדינו. ביניהם יש כאלה המקפחים את עצמם, מהם העושים (רק) כנדרש מהם, ומהם מקדימים לעשות מעשים טובים. זה הוא החסד הגדול מאלוהים! 33 הם ייכנסו לגני העדן ושם יקושטו בצמידים של זהב ובפנינים ומלבושי משי, 34 ויאמרו: "התודות לאלוהים אשר העביר מעלינו את היגון, אכן ריבוננו סולח וגומל. 35 בחסדו הוא הכניס אותנו אל המשכן הנצחי, שבו עצב ותשישות לא יגעו בנו.

36 אך אלה אשר כפרו יישארו באש הגיהינום. לא נגזור עליהם מוות שימותו אכן, ולא יופחת עונשם בה, וכך נגמול לכל כופר. 37 והם יצעקו מהגיהינום "ריבוננו! הוצא אותנו מכאן! אנחנו נעשה מעשים טובים, לא כמו שהיינו עושים לפני זה!!!". והוא יגיד להם : וכי לא הארכנו את חייכם די והותר כדי שייזכר כל הרוצה להיזכר? ואף בא אליכם המזכיר! לכן טעמו עכשיו (את טעמו המר של העונש!), אכן, אין מחלץ לכופרים!

38 אלוהים יודע את כל נסתרות השמים והארץ. הוא גם יודע היטב את אשר יש בלבבות. 39 זה הוא אשר הקים אתכם דור אחרי דור למשול בארץ. על זה אשר כופר בו, מוטלת האחריות לכפירתו המוסיפה לו שנאה ואבדון מידי ריבונו.

40 אמור להם: "הראיתם את השותפים, אלה אשר
קוראים אתם אליהם במקום אלוהים? הראו לי את אשר
בראו מן הארץ! שאולי יש להם שותפות בבריאת השמיים?
או אולי נתנו להם ספר אשר מבהיר להם הכול? לא ולא!
המקפחים מבטיחים ומעניקים איש לרעהו רק שקר נטול
יסוד! 41 אכן אלוהים מחזיק בשמים ובארץ כדי שלא יחדלו
מלהתקיים, ואם יחדלו מלהתקיים, לא יחזיק בהם אף אחד
אחר! ואכן, הוא הסבלן והסלחן.

42 והם נשבעו באלוהים את שבועותיהם הכי עמוקות,
כי אם יבוא אליהם מזהיר, הם יהיו ישרים יותר מכל
אומה אחרת. אך בבוא אליהם המזהיר, זה רק הגביר את
התנגדותם ויהירותם. 43 זאת כי הם התהלכו בשאננות
על פני האדמה וחרשו רעה, אך המזימה לעשות את הרע
תדבק רק בזומם אותה. האם הם יכולים לצפות שננהג בהם
אחרת מאשר נהגנו עם קודמיהם? ולא תמצא לדרך של
אלוהים שינוי, ולא תמצא לדרך של אלוהים תחליף. 44
האם לא סיירו בארץ וראו מה היה סופם של אלה אשר
היו לפניהם? הם היו חזקים מהם, ואולם אין דבר שאלוהים
אינו יכול לגבור עליו, לא בשמים ולא בארץ. הוא יודע
הכול ,והוא כל-יכול.

45 ולו היה אלוהים מעניש את האנשים לפי עשייתם, לא
היה משאיר שום בריה על פני האדמה, אך הוא דוחה את

עונשם עד למועד קבוע, אולם כאשר יגיע המועד הקבוע להם, הם ידעו שאלוהים אכן רואה תמיד את עבדיו.

סורה 36 : יא.סין (י.ס.)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 י.ס. (יא.סין)

2 (שבועה) והקוראן החכם! 3 אכן אתה אחד מהשליחים,
4 בדרכם של הישרים, 5 אכן הורד מאת העזוז והרחום,
6 כדי שתזהיר בו את בני העם אשר טרם הוזהרו אבותיהם, ולכן הם אינם מודעים.

7 כבר הסברות התגלו כנכונות נגד רובם, אך הם לא
יאמינו. 8 והנה אנחנו שמנו על צוואריהם מוטות שמגיעות
עד סנטרם, ולכן ראשיהם מורמים. 9 והצבנו חוצץ לפניהם
וחוצץ מאחוריהם, וכיסינו את עיניהם כך שהם אינם רואים.
10 לכן זה אותו דבר עבורם אם תזהיר אותם או לא תזהיר
אותם, כי הם לא יאמינו. 11 אתה תצליח להזהיר רק את זה
אשר הולך אחרי התזכורת, ויירא את הרחמן בסתר. בשר לו את סליחת החטאים וגמול שופע.

12 אכן אנחנו נחיה את המתים. ואנו מתעדים את כל המעשים אשר שלחו לפניהם ואת מה שהם השאירו אחריהם,

13 את כל זה אנו אכן כותבים בספר המתעד הכול באופן בהיר. משול להם משל על אנשי העיר אשר הגיעו אליה השליחים . 14 כאשר שלחנו להם שני שליחים, והם התכחשו לשניהם, אז חיזקנו אותם בשלישי, והם אמרו, "אכן אנחנו נשלחנו אליכם'. 15 אמרו: "אינכם אלא אנשים כמונו, והרחמן לא הוריד דבר, כל אשר אתם אומרים שקר." 16 אמרו: "ריבוננו יודע, כי אכן אנחנו נשלחנו אליכם". 17 וכי עלינו רק למסור את המסר הבהיר. 18 אמרו: "אתם הבאתם לנו מזל רע. אם לא תפסיקו, נסקול אתכם באבנים וננחית עליכם עונש כואב ". 19 אמרו (השליחים):"מזלכם הרע תלוי בכם. האם אתם כועסים משום שהוזכר לכם הצדק? אכן חציתם כל גבול!".

20 ואז בא איש מקצה העיר בריצה ואמר: "הוי בני עמי! היצמדו לדרך השליחים, 21 היצמדו לדרך אלה אשר לא יבקשו מכם גמול, שהרי הם מודרכים.

22 וכי מדוע לא אעבוד את אשר ברא אותי ואת אשר אליו תשובו? 23 האם אעשה לי אלוה מלבדו?! אם אלוהים הרחמן ירצה להמיט עליי רעה, לא תועיל לי המלצתם בכלום והם לא יחלצוני! 24 אם כך אעשה, ודאי אהיה בתעייה גדולה! 25 אכן מאמין אני בריבונכם, שמעו נא לי". 26 נאמר (מאת ריבונו): "היכנס אל גן העדן". והוא אמר"

"אוי, אילו רק ידעו בני עמי, 27 את אשר סלח לי ריבוני וקבע את מקומי בין המכובדים (בגן עדן)"

28 ולא הורדנו על עמו לאחר מותו גדוד מהשמיים, וגם לא היינו צריכים להוריד. 29 הנחתנו עליהם מכה אחת, ומיד הפכו לגופות של מתים. 30 הוי כמה צר יהיה מצב (עונש) הברואים! אין מגיע להם כל שליח אלא שהם מזלזלים בו! 31 הלא יראו מה רבים הדורות אשר הכחדנו לפניהם? והם לא ישובו עוד אליהם. 32 ואכן סופם הוא ,שכולם ישובו אלינו.

33 ואות היא להם הארץ המתה אשר החיינו והוצאנו ממנה תבואה אשר ממנה יאכלו, 34 ונטענו בה גנים של תמרים וענבים, ופתחנו מתוכה את המעיינות, 35 למען יאכלו מפריים, אף כי לא ידיהם עשו זאת. האם לא יכירו תודה? 36 קדוש הוא אשר ברא את הכול בזוגות, ואת מה שמצמיחה האדמה, ואותם בעצמם, ודברים שהם אפילו אינם מכירים.

37 ואות הוא להם הלילה, שנסיר ממנו את אור היום, והנה הם יהיו בחשכה. 38 והשמש אשר נעה במסלולה עד המועד אשר נקבע לה, לפי קביעתו של העזוז יודע הכול. 39 לירח קבענו שלבים, עד שהוא חוזר ונראה כענף תמר יבש. 40 השמש לא תוכל לעקוף את הירח, והלילה לא יוכל

לעבור את היום, מפני שכל אחד מהם נע במסלול שנקבע לו

41 ויש להם גם אות בכך שנשאנו את צאצאיהם על האונייה העמוסה, 42 ובראנו להם עוד מזה דומה לו כדי שירכבו בו. 43 ואם נרצה, נטביע אותם, ולא יהיה מי שיעזור להם והם ודאי לא יחולצו. 44 זה רק בזכות רחמינו שהם יכולים ליהנות לזמן מה,

45 ואם נאמר להם:" שמרו על מה שמאחוריכם ועל מה שלפניכם", כדי שיפגינו כלפיכם רחמים. 46 ואכן, אות אחד מאותותיו של ריבונם לא הגיע אליהם מבלי שהם כפרו בו. 47 ואם יאמר להם: "הוציאו ממה שהעניק לכם אלוהים", אלה אשר כפרו יאמרו לאלה אשר האמינו: "האם נאכיל את מי שאלוהים יכול להאכיל אם ירצה? אכן, אתם חיים בתעייה בולטת".

48 ואמרו: "אם אתם אכן אומרים את הצדק, אז מתי יתגשם האיום הזה?" 49 אך תספיק להם זעקה אחת שתנחת עליהם בעודם מתנצחים. 50 ולא יהיה להם אפילו זמן לצוות צוואה או לשוב אל בתיהם. 51 תרועת השופר תישמע, ומיד הם ייצאו מהקברים אל ריבונם. 52 והם יגידו: "אוי ואבוי לנו! מי הקים אותנו ממקום מנוחתנו? זה הצדק אשר הבטיח הרחמן, וצדקו השליחים". 53 תהיה רק תרועה אחת של השופר, וכולם יובאו מיד לפנינו.

54 ביום ההוא לא תסבול אף נפש מאי-צדק, ותקבלו גמול אך ורק לפי מעשיכם. 55 אך אנשי גן העדן יהיו עסוקים בהנאות באותו היום, 56 הם ונשותיהם ינוחו בצל על ספות מוגבהות.57 יהיו להם שם פירות, ואת כל אשר תשאל נפשם, 58 אדון הרחמים יברך אותם בשלום.

59 אתם הכופרים המכחשים, תיבדלו היום מן הצדיקים, 60 האם לא ציוויתי עליכם, הוי בני האדם, לא לעבוד את השטן כי הוא אויבכם המושבע, 61 ושבמקום זה תעבדו אותי? אכן, זאת היא דרך הישר. 62 הוא כבר הדיח המונים מקרבכם, אז מדוע לא הבנתם את זה? 63 הנה הגיהינום אשר הובטח לכם! 64 היום תשרפו בו בגלל כפירתכם! 65 היום נחתום את פיותיהם, ורק ידיהם ידברו אלינו, ורגליהם יעידו על אשר עשו.

66 ואם נרצה נסמא את עיניהם, ויתחרו איש ברעהו למצוא את הדרך. אך כיצד יראו? 67 ואילו רצינו, היינו מרתקים אותם למקומם, ולא יכלו אז ללכת קדימה או אחורה. 68 זה אשר נתנו לו חיים ארוכים,החלשנו אותו, האם לא יעכלו?! 69 לא לימדנו אותו (מוחמד) שירה, וגם אין זה הולם אותו. אין זה אלא הזהרה ברורה וקוראן ברור, 70 שחובתו להזהיר את כל אשר נמצא בחיים, ולהצדיק את הסברה (העונש) נגד הכופרים!

71 הם אינם רואים, בין אשר בראנו להם, בראנו גם

את המקנה אשר בשליטתם? 72 והכנענו אותם עבורם, חלק מהם לרכיבה, חלק מהם לאכילה, 73 בחלק מהם הם משתמשים לשתייה, ו(חלק) לתועלות (אחרות). האם לא יכירו תודה? 74 אך הם עבדו אלילים אחרים מלבד אלוהים, בתקווה שהם יחלצו אותם. 75 אך לא יוכלו לבוא לעזרתם והם יובאו בפני אלוהים נגדם. 76 ואל תיתן למילותיהם להעציב אותך, כי אנחנו בצדק יודעים את כל אשר יצפינו ואת כל אשר יחשפו.

77 האם לא יראה האדם כי אנחנו בראנו אותו מטיפה? ואז הוא מרבה להתנצח בגלוי. 78 הוא מעלה משל נגדנו, בעודו שוכח כיצד הוא נברא. הוא שואל: "מי יוכל להחיות את העצמות היבשות?" 79 אמור לו: "יחיה אותן מי שברא אותן לראשונה והוא מכיר היטב את כל הבריאה. 80 זה הוא אשר מבעיר לכם אש מעצים ירוקים, ואשר מהם אתם בעצמכם מבעירים את האש. 81 האם אין בכוחו של זה אשר ברא את השמים ואת הארץ לברוא דומים להם? ודאי שכן! כי הוא הבורא היודע הכול! 82 אמנם זה הוא אשר אם ירצה דבר הוא רק מצווה " היה!" ואז נהיה, 83 והשבח לאלוהים , אשר לו המלכות על כל הדברים, ואשר אליו אתם עוד עתידים לשוב.

סורה 37 : א-צאפאת (שורות המלאכים)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 (שבועה במלאכים) הערוכים בשורות, 2 המזהירים (את
בני האדם) מלעשות מעשים רעים, 3 והקוראים להזכיר:
4 אכן אלוהכם הוא אחד, 5 ריבון השמים והארץ ואשר
ביניהם, והוא ריבון הזריחות.
6 אנו עיטרנו את הרקיע הראשון בכוכבים, 7 ושמרנו
עליו מפני כל השטנים המרדנים, 8 כדי שלא יוכלו להקשיב
בסתר לסודות הכנס העליון של המלאכים,מפני שאם הם
ינסו הם יותקפו מכל עבר. 9 כך הם יגורשו, ואכן הם יסבלו
מעונש נצחי. 10 אלא מי שהעיף מבט, מיד יכה בו כוכב
שביט בוער.
11 אז שאל אותם: "מה קשה יותר לברוא, האם אותם
או את כל אשר בראנו? אכן בראנו אותם מטין דביק".
12 אבל, אתה מתפלא מהם והם מזלזלים בך, 13 ואם יזכירו
להם, לא ייזכרו, 14 ואם ראו כל אות, יזלזלו בו, 15 ויאמרו,
"כי אין אלה אלא דברי קסם גלויים. 16 האם אחרי מותנו
והיותנו עפר ועצמות, האכן נקום לתחייה?, 17 וגם אבותינו
הראשונים?" 18 אמור: "אכן כן! ואתם עלובים ובזויים ".
19 ואכן רק תרועה אחת ואז עיניהם יראו. 20 ויאמרו:
"אוי לנו! זה הוא יום הדין". 21 זה יום הפסיקה אשר הייתם

לו מתכחשים. 22 קבצו את אלה אשר קפחו וזוגותיהם,
ואת אשר היו עובדים. 23 מלבד אלוהים, והדריכו אותם
בדרך המובילה שאולה 24 העמידו אותם כי הם אחראים
25 (ויאמר להם בזלזול) : "מה לכם אשר לא תעזרו איש
לרעהו?" 26 אכן, היום הם נכנעים.

27 הם יפנו זה אל זה, וישאלו זה את זה. 28 ויאמרו:
"אתם נהגתם לבוא אלינו מימין...". 29 ויאמרו להם: "לא
זה אתם שלא האמנתם! 30 לא הייתה לנו שום סמכות
עליכם, כי אנשים רשעים הייתם. 31 ועכשיו דברו של
ריבוני יתקיים בצדק נגדנו, והנה אנחנו טועמים. 32 התעינו
אתכם כי אנו בעצמנו היינו תועים". 33 ביום ההוא, הם
כולם יחלקו את העונש.34. כך אנחנו מטפלים ברשעים!
35 כי כאשר נאמר להם, אין אלוה מלבד אלוהים, הם הפנו
את גבם בגאוותנות. 36 ואמרו: "האם נעזוב את אלילינו
בגלל משורר משוגע?". 37 אבל הוא אכן הביא את הצדק,
ואישר את מה שהביאו השליחים שקדמו לו, 38 ואכן אתם
תטעמו את העונש הכואב! 39 ואתם לא תקבלו אלא את
אשר הייתם עושים!

40 אלא עובדי אלוהים הנאמנים, 41 להם תוענק
פרנסה בשפע, 42 ופירות, והם אכן יחיו בכבוד, 43 בגני
העדן העליונים, 44 וינוחו על ספות, זה לצד זה, 45 ויגישו
להם גביעים המלאים במשקה ממעיין, 46 משקה לבן

ותענוג לשותים. 47 אשר לא יערפל את חושיהם ולא יגרום להם לשכרות. 48 ואצלם תהיינה צנועות ונאות לעין, 49 הן דומות לפנינים שמורות.

50 ואז הם ייגשו זה אל זה בשאלות. 51 ואחד מהם יגיד: אכן היה לי פעם ידיד 52 אמר: " האם אתה מאמין בצדק. 53 האם לאחר שנמות ונהיה לעפר ועצמות, בצדק נובא אל הדין?" 54 ואז יגיד: "האם אתם רוצים להביט?" 55 ואז יביטו ויראו אותו עמוק בגיהינום. 56 אמר: "אני נשבע באלוהים! כמעט הובלת גם אותי אל החורבן 57 אם לא היה חסדו של ריבוני, הייתי גם נזרק לגיהינום!". 58 (ואז הוא יגיד אל חבריו) "האם אנחנו לא נטעם עוד מוות, 59 מלבד המוות הראשון? והאם כאן לא ניענש 60 אכן, זה הוא הניצחון האדיר!". 61 בדיוק לזה שואפים האנשים העושים את הטוב!

62 האם "עץ הזאקום" עדיף על פני גן העדן? 63 העץ אשר הועדנו כמבחן לרשעים 64 והוא עץ העולה ממעמקי השאול, 65 פירותיו הם כמו ראשיהם של השטנים! 66 הם יאכלו מזה וימלאו בזה את בטנם. 67 ולאחר מכן הם ישתו מים רותחים, 68 ולאחר מכן הם ודאי ישובו אל השאול. 69 הם גילו שאבותיהם תעו בדרך, 70 ואז מיהרו ללכת בעקבותיהם. 71 ובהחלט, קדמו להם הרבה אשר תעו בדרך

72 וכבר שלחנו אליהם מזהירים. 73 וראה מה היה סופם של המוזהרים, 74 פרט לעובדי אלוהים המסורים.

75 וכבר קרא אלינו נוח , וכמה טובה הייתה תגובתנו! 76 וחילצנו אותו ואת בני ביתו מהאסון האדיר, 77 ועשינו כך שהצאצאים שלו יהיו היחידים הנשארים. 78 והשארנו את זכרו לדורות הבאים. 79 השלום הוא על נוח בין כל העולמים! 80 כך נגמול לצדיקים! 81 כי הוא מעבדינו המאמינים 82 אחרי כן הטבענו את האחרים.

83 וגם בדרכו (המשיך) אברהם. 84 הוא פנה לריבונו בלב שלם 85 והוא אמר לאביו ולבני עמו: "מה זה הדבר הזה אשר אתם עובדים?" 86 האם אתם רוצים לעבוד שקר מלבד אלוהים? 87 מה אתם חושבים על ריבון העולמים?

88 אז הוא הביט בכוכבים, 89 ואז אמר: "אכן אני חולה!" 90 אז הם הפנו אליו את גבם והלכו משם. 91 והוא מיהר אל אליליהם ופנה אליהם בשאלה: "מדוע אינכם אוכלים, 92 ולמה אינכם מדברים?". 93 ואז הוא התנפל עליהם ביד ימין. 94 בני עמו באו אליו בזעם. 95 אבל הוא אמר להם, "האם תעבדו את אשר תפסלו, 96 אף כי אלוהים ברא אתכם ואת מעשה ידיכם?" 97 הם אמרו: "בנו לו כבשן, השליכו אותו אל תוך האש!" 98 הם רצו לפגוע בו, אך אנו העלבנו אותם! 99 והוא אמר: "אני הולך אל ריבוני והוא

ידריך אותי. 100 "ריבוני! הענק לי בן אשר יהיה מהצדיקים. 101 אז בישרנו לו על בן סבלן.

102 וכאשר הוא הגיע לגיל אשר יכול לעבוד אתו, אמר: " הוי בני! ראיתי בשנתי (בחלום) כי עליי לזבוח אותך, הגד לי, מה דעתך?" אמר: "הוי אבי! עשה את מה שצווית לעשות, ואם ירצה אלוהים, תמצא אותי בין הסבלנים" 103 וכאשר שניהם התמסרו לאלוהים, והניח את בנו על הפנים 104 קראנו אליו: "הוי אברהם "105 כבר קיימת את החלום, ואכן אנחנו נגמול היטב לעושי הטוב" 106 זה אכן היה ניסיון בהיר. 107 ואחר-כך פדינו אותו על-ידי זבח גדול (כבש). 108 והשארנו לו זכר בדורות שאחריו,. 109 השלום והברכה יהיו על אברהם! 110 כך נגמול לעושי הטוב! 111 כי הוא מעבדינו המאמינים. 112 כך בישרנו לו על יצחק, נביא מהצדיקים. 113 ובירכנו אותו ואת יצחק. חלק מצאצאיהם היו צדיקים גמורים, וחלק היו חוטאים גמורים.

114 ומחסדנו גם עשינו טובה למשה ואהרון, 115 וחילצנו אותם ואת בני עמם מהאסון האדיר. 116 עזרנו להם, ואז הם היו המנצחים. 117 ונתנו להם את הספר המבואר 118 והדרכנו אותם בדרך הישר, 119 והותרנו לשניהם זכר בדורות הבאים. 120 השלום והברכה על משה ואהרון! 121 כך אנחנו גומלים לעושי הטוב. 122 שניהם (בצדק) היו מעבדינו הנאמנים.

123 גם אליהו היה אחד מהשליחים. 124 והוא אמר לבני עמו: "האם לא תיראו את אלוהים?. 125 אתם עובדים את הבעל (אליל כנעני) ונוטשים את הטוב שבבוראים, 126 אלוהים ריבונכם, וריבון אבותיכם הראשונים?" 127 אך הם כפרו בו, ולכן הם יצטרכו לתת את הדין. 128 חוץ מעבדי אלוהים הנאמנים. 129 והשארנו לו זכר בדורות שאחריו, 130 השלום והברכה על אליהו! 131 כך נגמול למיטיבים. 132 והוא אכן היה מעבדינו הנאמנים.

133 וגם לוט הוא אחד השליחים. 134 חילצנו אותו ואת בני ביתו, 135 חוץ מקשישה אשר נותרה עם הנענשים. 136 לאחר מכן הכחדנו את כל השאר. 137 אתם עוברים על פניהם ביום, 138 ובלילה, הן, אינכם מבינים?.

139 וגם יונה היה אכן אחד מהשליחים. 140 הוא ברח אל האונייה העמוסה,141 אז הם הפילו גורל, והוא זה שהפסיד (אז הם השליכו אותו מהאונייה) 142 והלוויתן בלע אותו בעודו (יונה) מאשים את עצמו. 143 ואם הוא לא היה מהמשבחים (את אלוהים) , 144 אז הוא היה נשאר בבטנו עד יום תחיית-המתים, 145 אז זרקנו אותו כשהוא חלש אל החוף החשוף, 146 והצמחנו מעליו עץ קיקיון (דלעת) . 147 ואחר-כך שלחנו אותו להזהיר עיר שתושביה מאה אלף או יותר, 148 והם האמינו, על כן נתנו להם ליהנות לזמן מה.

149 ושאל אותם "האם לריבונך הבנות ולהם הבנים?"

150 האם בראנו את המלאכים נקבות והם היו עדים?. 151 הרי זה אחד משקריהם כשהם אומרים: 152 "אלוהים הוליד ילד", ואכן הם משקרים! 153 האם אלוהים העדיף את הבנות על הבנים? 154 מה קורה לכם הכיצד תשפטו?! 155 האם לא תיזכרו? 156 או שיש לכם הוכחה ברורה? 157 אם אתם אכן צודקים, הביאו את ספריכם שלכם!

158 (הם טוענים) כי קיימת שותפות בין אלוהים והשדים, אך השדים יודעים כי יובאו לדין (בפני אלוהים). 159 ישתבח אלוהים ממה שמתארים אותו. 160 חוץ מעובדי אלוהים הנאמנים. 161 אתם ומה שעובדים, 162 לא תוכלו להדיח איש, 163 מלבד אלה שעתידים להיצלות בגיהינום. 164 "לכל אחד מאתנו מקום קבוע, 165 ואנו ערוכים שורות שורות, 166 ואכן אנחנו המשבחים (את אלוהים)".

167 ואם נהגו לומר: 168 "לו הייתה אתנו אזהרה מן הראשונים, 169 כי אז היינו עובדי אלוהים הנאמנים". 170 הן, הם התכחשו לו, ואחר כך יידעו.171.ואכן, כבר יצאה מילתנו אל עבדינו, השליחים, 172 והובטח להם שהם ינצחו, 173 וכי גדודינו הם אשר יגברו. 174 לכן התרחק מהם לזמן-מה, 175 וחכה בסבלנות וסופם שיראו גם הם.

176 היבקשו אפוא לזרז את בוא עונשנו? 177 הן, אם יירד על חצרם, רע ומר יהיה יומם של המוזהרים. 178 לכן התרחק מהם לזמן-מה, 179 וחכה בסבלנות וסופם שיראו

גם הם. 180 ישתבח שם ריבונך, רב הכוח, הנעלה מעל לכל אשר מיחסים לו, 181 ושלום על השליחים 182 והתודה לאלוהים ריבון העולמים.

סורה 38 : צאד (צ.)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 צ. (צאד)

(שבועה) בקוראן אשר מלא בהזכרה. 2 כי אלה אשר כפרו ממשיכים בעקשנות רבה ובמחלוקת. 3 כמה דורות לפניהם הכחדנו מאלה שקראו אלינו רק לאחר שלא היה להם מנוס מכך.

4 והם תמהו שבא אליהם מזהיר מקרבם, ואמרו הכופרים, זה קוסם שקרן 5 העושה מכל האלים אלוה אחד? דבר מוזר הוא! 6 ויצאו מנהיגיהם ואמרו: "המשיכו להחזיק באליליכם, כי זאת היא קנוניה, 7 לא שמענו על דבר כזה באמונה הישנה, ואין זאת אלא המצאה שקרית! 8 ההורדה רק אליו ההזהרה מבין כולנו? אכן, הם מפקפקים בהזהרה שלי, אך הם טרם טעמו את עונשי .

9 האם בידיהם האוצרות של רחמי ריבונך העזוז והמעניק בשפע? 10 או האם להם מלכות השמים והארץ ואשר ביניהם? אם כן, שיטפסו באמצעים (אל השמיים).

11 הגדוד אשר שם , יסבול מהתבוסה. 12 לפניהם כבר הכחישו את האזהרות בני עמו של נוח ובני עאד ופרעה בעל הכוח האדיר, 13 ובני ת'מוד ובני עמו של לוט, ואנשי אל-איכּה (עם שועייב), אלה הם המחנות (עובדי האלילים). 14 כל אלה התייחסו לשליחים כמו אל שקרנים, ולכן העונש בא עליהם בצדק. 15 לא נותר להם אלא לחכות לתרועה אחת בשופר, תרועה אחת אשר מועדה לא יידחה אפילו ברגע אחד. 16 ואמרו: "ריבוננו, זרז למעננו את גורלנו, לפני יום הדין".

17 התאזר בסבלנות כלפי דבריהם, וזכור את עבדנו דוד איש החיל ובעל החרטה הכנה. 18 אנחנו הכנענו את ההרים להצטרף אליו (אל דוד) ולשבח אותנו בזריחה ובשקיעה. 19 והציפורים, בלהקותיהן, כולם פונים אליו (לאלוהים). 20 ואת מלכותו חיזקנו ונתנו לו את החכמה ואת כישרון ההבחנה והשיפוט.

21 האם שמעת על מקרה שני היריבים שטיפסו מעל גדר מקום עבודתו (של דוד).22 וכאשר הם נכנסו, הוא נבהל מפניהם. הם אמרו: אל תפחד! שני יריבים אנו, אחד מאתנו התנכל לרעהו. שפוט בינינו בצדק ובלי משוא-פנים, והדריכנו לדרך הישר.

23 זה אחי אשר לו תשעים ותשע כבשות ולי כבשה אחת, והוא אמר לי: "אני רוצה שתיתן לי אותה. ולחץ עליי מאוד

בדיבור". 24 אמר: "אכן הוא קיפח אותך בבקשו לצרף את כבשתך אל כבשותיו. הן, השותפים מרבים להתנכל זה לזה, אך לא אלה אשר האמינו ועשו את הטוב, ואולם הם מעטים." לבסוף הבין דוד כי רק לנסותו ביקשנו. אז ביקש את סליחת ריבונו ונפל אפיים ארצה והתחרט בכנות. 25 לכן סלחנו לו, ואכן לו אצלנו קירבה מובטחת, ומקום טוב לחזור אליו.

26 הוי דוד! עשינו אותך מושל בארץ. שפוט בין האנשים בצדק, ואל תלך אחרי התאווה, פן תתעה אותך מדרכו של אלוהים, כי אלה התועים מדרכו של אלוהים, להם עונש כבד משום שהם שכחו את יום החשבון

27 לא לשווא בראנו את השמים ואת הארץ ואת כל אשר ביניהם. זאת מחשבת אלה אשר כפרו, אך אבוי לאלה אשר כפרו מעונשה של האש (של הגיהינום). 28 האם נשווה את המאמינים עושי הטוב למשחיתים בארץ? או את היראים לרשעים? 29 זה הוא ספר אשר הורדנו אליך, מבורך, למען יתבוננו באותותיו אלה אשר בינה להם, ויוזהרו.

30 והענקנו לדוד את שלמה, והוא היה משרת נאמן אשר תמיד מבקש סליחה. 31 לפנות ערב חלפו על פניו הסוסים קלי הרגליים בדהירה, 32 הוא אמר: "אכן, הנחתי את אהבת הדברים הטובים מעל זכר ריבוני, עד אשר הסתתרה השמש מאחורי חוצץ". 33 והוא המשיך ואמר: "השיבו

אותם (את הסוסים) אליי", ואז הוא היכה את צוואריהם ואת שוקיהם.

34 וכבר העמדנו את שלמה בניסיון, כאשר הושבנו על כס מלכתו גוף, ואז הוא פנה אלינו. 35 הוא אמר: "ריבוני! סלח לי ותן לי מלוכה אשר לא תהיה (כמוה) לאיש אחרי. כי אתה המעניק רב החסד". 36 ואז העמדנו לרשותו את הרוח שתמהר בפקודתו מיד לכל אשר יצווה, 37 ואת השדים אשר מהם הבנאים והצוללים, 38 ואחרים הכבולים בשלשלות. 39 זאת מתנתנו. אז תן או מנע ללא כל התחשבנות. 40 אכן מובטחת לו קרבה אלינו, מקום טוב לחזור אליו.

41 וזכרו את עבדנו איוב, כאשר קרא אל ריבונו ואמר: "השטן הנחית עליי אסון ומצוקה". 42 (ונענה) "רקע ברגלך, הנה מים קרים לרחצה ולשתייה" 43 והחזרנו לו את בני משפחתו והכפלנו אותם כחסד מאתנו וכלקח לבעלי הבינה. 44 "וקח בידך חבילת עשבים טריים והכה בה, ואל תחלל את שבועתך". ומצאנו אותו סבלן. איזה עבד נאמן! הוא תמיד מבקש סליחה!

45 הזכר את עבדינו אברהם, יצחק ויעקוב בעלי הכוח והחזון 46 אנחנו בחרנו בהם לתכלית מיוחדת: להפיץ את המסר על העולם הבא. 47 ואכן, עבורנו הם היו בין

המובחרים! 48 והזכירו את ישמעאל, את אלישע ואת ד'ו אל-כיפל, כולם מן המובחרים,

49 זה תזכורת , ולויראים החזרה הטובה, 50 אל גני עדן ששעריהם תמיד פתוחים בפניהם , 51 בתוכם הם ינוחו וייהנו מפירות רבים ומשקאות טעימים, 52 כשלצדם צנועות מבט אשר כולן באותו הגיל. 53 כל זה מובטח להם לאחר יום החשבון. 54 זאת פרנסתנו שלא תחדל לעולם.

55 ואולם לכופרים מחכה מקום מרבץ רע ומר, 56 בגיהינום בו ייצלו. מה נורא הוא המשכן הזה! 57 הם יירשו את זה (את הגיהינום) , והם יטעמו משקאות חמים ומוגלתיים! 58 וסוגים נוספים שכמותם. 59 ויאמר להם: " הנה קבוצה של אנשים הבאים אחריכם, אך לא תהיה להם קבלת פנים, כי אכן גם הם ייצלו באש".60 אמרו: "אבל אתם ארורים, כי אתם הבאתם את העונש הזה עלינו. כמה רע הוא המקום הזה!"61 אמרו: "ריבוננו! הכפל את העונש המר של אלה אשר הביאו אותנו אל האש" 62 ואמרו (שוכני גיהינום): "מדוע איננו רואים כאן אנשים אשר חשבנו אותם לרעים? 63 הלקחנו אותם בזלזול, או שמא נעלמו מעינינו?" 64 זהו הצדק: כך יריבו ביניהם יורשי האש.

65 אמור: "אמנם אני רק מזהיר,שהרי אין אלוה מלבד אלוהים, האחד, המנצח, 66 ריבון השמים והארץ וכל אשר ביניהם, העזוז והמרבה לסלוח 67 אמור: "זאת היא בשורה

מרעישה, 68 לה אתם מפנים גב". 69 אין לי כל ידיעות על דיוני הישיבה של העולם העליון, 70 כי אני רק מזהיר ומזכיר לפי מה שנגלה לי.

71 כאשר אמר ריבונך למלאכים: "אכן אני בורא אדם מעפר. 72 ולאחר שאעשה אותו ואפיח בו מרוחי, כבדוהו וסגדו לו". 73 ואז סגדו כל המלאכים כולם יחד, 74 חוץ מאבליס (השטן) שהתנשא והיה מן הכופרים. 75 אמר: " הוי אבליס! מה מנע אותך כי תסגוד לאשר בראתי במו ידי? התגאית, או שבין הנעלים אתה?" 76 ואמר (אבליס): "טוב אני ממנו, אותי בראת מאש,ואותו בראת מעפר" 77 אמר :"צא ממנו (מגן העדן)! כי אכן ארור אתה! 78 ועליך קללתי עד יום הדין".

79 אמר (השטן): "ריבוני! תן לי שהות עד יום תחיית המתים". 80 אמר " הן, אתה תהיה בין המחכים 81 עד יום המועד הידוע". 82 אמר (השטן): "אני נשבע בעוזך! כי אתעה אותם כולם, 83 מלבד עבדיך הנאמנים" 84 אמר: " הן, הצדק, ואת האמת הצדק אגיד, 85 אמלא את הגיהינום בך ובכל אלה ההולכים בעקבותיך".

86 אמור: "איני מבקש מכם גמול על כך ואיני במתיימרים, 87 אין זהאלא אזכרה לכל העולמים, 88 ואתם עוד תדעו את הצדק.

סורה 39 : א-זומר (החבורות)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 הספר הזה הורד מאת אלוהים העזוז והחכם. 2 אנחנו הורדנו אותו אליך עם הצדק, לכן, עבוד את אלוהים והתמסר לו באמונה כנה. 3 אכן רק אלוהים ראוי לשמוע בקולו בכנות ונאמנות. ואולם אלה אשר לקחו להם אדונים מלבדו, (טוענים): "אנו עובדים אותם רק למען יקרבו אותנו יותר לאלוהים". אלוהים ישפוט ביניהם בדברי מחלוקתם, אולם הוא לא ידריך כל שרלטן או כופר שקרן.

4 לו רצה אלוהים לקחת בן לעצמו, היה בוחר באשר יחפוץ מקרב ברואיו. ישתבח שמו! הוא אלוהים האחד והמנצח.
5 הוא ברא את השמים ואת הארץ בצדק, והוא מכסה את אור היום בחשכת הלילה, ומכסה את חשיכת הלילה באור היום, ומשעבד את השמש והירח: כל אחד מהם ירוץ עד מועד מוגדר. הלא הוא העזוז והסולח?

6 הוא ברא אתכם מנפש אחת, ואחר כך ברא ממנה את בן זוגה, והוריד לכם מקנה, שמונה זוגות. הוא בורא אתכם בבטן אימהותיכם, שלב אחרי שלב, בשלוש חשיכות. זה הוא אלוהים, ריבונכם, ולו המלכות ואין אלוה זולתו. אם כן, מדוע אתם סוטים מדרך הישר?

7 אם אכן תכפרו, הן, אלוהים אינו נזקק לכם, אך הוא

אינו רוצה את הכפירה בקרב עבדיו, ואם תכירו לו תודה, יהיה זה לטובתכם. אף נפש לא תישא את משאה של נפש אחרת, כי סופכם אל ריבונכם תושבו, ואז יודיעכם את אשר עשיתם. כי הוא יודע את אשר בלבבות.

8 כאשר באה על האנשים צרה הוא קורא אל ריבונו ושב אליו, אך כאשר אלוהים מעבירה בחסדו ממנו, הוא שוכח שקרא אליו לפני כן, ועשה לו שווים, כדי להדיח אנשים מהדרך. אמור: "התענג לך מעט על כפירתך, כי בין יורשי האש הנך". 9 האם מי ששומר על התפילה במשך הלילה, בסגידה או בעמידה, ונזהר מפני העולם הבא ומקווה לרחמי ריבונו? אמור: "האם שווים אלה אשר יודעים ואלה אשר אינם יודעים? אמנם רק אנשי בינה ודעת ישימו לב".

10 אמור: " הוי עבדי אשר האמינו ! יראו את ריבונכם! לאלה אשר מטיבים בעולם הזה, טוב. וארץ אלוהים רחבה היא, אמנם לבעלי הסבלנות ישולם גמולם במלואו!

11 אמור: "צוויתי לעבוד את אלוהים, ונאמן רק לו באמונה, 12 ונצטוויתי להיות ראשון המוסלמים (המתמסרים לאלוהים) ". 13 אמור: "אני חרד מעונש היום האדיר, אם אפרוק עול ריבוני". 14 אמור: "את אלוהים אעבוד, נאמן באמונתי! 15 אתם, עבדו את כל אשר רציתם מלבדו ". אמור :"אכן המפסידים הם אלה אשר הפסידו את נפשם ואת בני ביתם ביום התחייה. בצדק זה הוא האבדון הגדול". 16 תהיה אש

מעליהם ואש מתחתיהם. זה הדבר אשר בו יפחיד אלוהים את עבדיו. הוי עבדיי! על כן יראו אותי!

17 ואלה שהתרחקו מאלילי השקר, ונמנעו מלעבוד אותם, התחרטו בכנות אל אלוהים, להם הבשורה הטובה. לכן, בשר טובות לעבדיי, 18 אלה אשר יקשיבו לנאמר, וילכו אחרי הטוב אשר בו (דברי הקוראן), אלה הם אשר הדריך אלוהים ואלה הם אשר בינה להם להבין.

19 אך מה בנוגע לאלה אשר נגזר עליהם העונש המוצדק? האם תוכל לחלץ מישהו שכבר נמצא באש (הגיהינום)? 20 אבל אלה היראים את ריבונם, להם יהיו אחוזות הבנויות קומות על גבי קומות, ומתחתיהן זורמים נהרות. זוהי הבטחת אלוהים אשר אינו מפר הבטחות.

21 הלא תראה כי אלוהים הוריד מים משמים והוליכם במעיינות בתוך האדמה? ואחר-כך הוא מוציא על-ידם צמחים מסוגים שונים המתייבשים ומצהיבים, ואז יפורר אותם. בזאת יש אזהרה לבעלי הבינה. 22 כל מי, שאלוהים פתח את ליבו לאסלאם, שופע הוא באור מריבונו. אך אבוי לאלה אשר סגרו את ליבם בפני זכר אלוהים, הם ודאי טועים טעות גלויה.

23 אלוהים הוריד את המסר הכי טוב, ספר שכל חלקיו דומים, ואשר חוזר על עצמו שוב ושוב, וזה מצמרר את אלה היראים מאלוהים. אולם אחר-כך עורם וליבם יירגעו

על-ידי הזכרת שם אלוהים. זוהי ההדרכה שבה ידריך אלוהים את אשר ירצה, ואת כל אשר יתעה אלוהים, אין לו שום מדריך.

24 וזה אשר יהיה לו רק פניו להגן על עצמו מהעונש האכזרי מיום תחיית המתים? ויאמר למקפחים: טעמו את שכר מעשיכם! 25 הכחישו אלה אשר היו לפניהם את האזהרות, ובא עליהם העונש ממקום שהם לא ציפו לו. 26 לכן אלוהים הנחית עליהם עונש בחיי העולם-הזה, אך העונש בעולם-הבא הוא גדול מזה, ואם רק ידעו כמה.

27 וכבר הבאנו לאנשים משלים שונים בקוראן הזה כדי שיזכרו, 28 וזה קוראן ברור בערבית, ללא כל טעויות , כדי שאנשים יהיו יראים. 29 נתן אלוהים משל: אדם אחד (עבד), שייך להרבה אדונים אשר הרבים זה עם זה. ואדם אחר שייך לאדון אחד. הידמה האחד לחברו? התודה לאלוהים! אך אכן רוב האנשים אינם יודעים. 30 אכן, אתה תמות וגם הם ימותו, 31 אך לאחר מכן, ביום התחייה, לפני ריבונכם תתנצחו.

32 ומי מקפח יותר גרוע מזה אשר המציא שקרים על אלוהים ואשר דחה את הצדק שהגיע אליו? האין בגיהינום משכן לכופרים? 33 אך זה אשר הביא את הצדק, וזה אשר העיד שהוא אכן הצדק, אלה הם היראים (את אלוהים), 34 והם יקבלו מאלוהים כל מה שהם רוצים. זה גמולם של

עושי הטוב! 35 אלוהים ימחק להם את מעשיהם הרעים, וייתן להם את גמולם על הכי טוב אשר היו עושים.

36 האם אלוהים אינו די (כמגן) לעבדו הנאמן? ובכל זאת הם מנסים להפחיד אותך מאלה אשר מלבדו...אך לזה אשר אלוהים נתן לתעות בדרך, לא תהיה לו כל הדרכה!
37 ואת אשר אלוהים ידריך, איש לא יוכל להתעות. האין אלוהים עזוז ובעל נקמות?

38 ואכן אם תשאל אותם: "מי ברא את השמים ואת הארץ?" יאמרו: "אלוהים". אמור: "מה תחשבו, אלה אשר תקראו אליהם מלבד אלוהים, אם ירצה אלוהים לפגוע בי, האם הם יכולים להעביר את הפגיעה הזאת מעליי? או אם ירצה לרחם עליי, האם הם יכולים למנוע את רחמיו (ממני)? אמור: "אני מסתפק באלוהים, ועליו יישענו הסומכים המאמינים". 39 אמור: "הוי בני עמי! המשיכו בדרככם, וגם אני אמשיך בדרכי, ולבסוף תדעו 40 על מי יחול העונש המשפיל, ועל מי יחול עונש לעולמי עולמים
41 הורדנו אליך את הספר עם הצדק אל האנשים . מי שיקבל את ההדרכה יעשה טוב לעצמו, ומי שיתעה הרי הוא מתעה רק את עצמו, ואין אתה אחראי להם.

42 זה אלוהים אשר אוסף את נשמות המתים בעת מותן, ואת נשמות החיים בעת השינה. והוא משאיר אצלו את אלו אשר הגיעה שעתן למות, ואת האחרות ישחרר עד לבוא

המועד. אכן בזה אותות לאנשים אשר בינה להם להבין.

43 האם הם לוקחים להם מליצים מלבד אלוהים? אמור: "האם זה למרות שאין להם כוח או הבנה?" 44 אמור: "אלוהים הוא המליץ היחיד, אשר לו מלכות השמים והארץ, ואז אליו אתם ודאי תושבו ". 45 כאשר רק שמו של אלוהים מוזכר, הלבבות של אלה אשר לא יאמינו בעולם הבא יתמלאו בסלידה, ואולם אם יזכרו את אלה האחרים מלבדו, אז הם יתמלאו בשמחה. 46 אמור: "אלוהים! בורא השמים והארץ, אתה היודע את הנסתר והגלוי, ואתה תשפוט בין עבדיך במה שהיו בו חלוקים ." 47 לו היה לאלה אשר קיפחו כל אשר בארץ ואפילו דומה לו מזה, הם היו נותנים את כל זה כדי לפדות את עצמם מהעונש המר ביום תחיית-המתים. מפני שאלוהים יראה להם את אשר הם לא היו מצפים 48 ויתבהרו להם תוצאות מעשיהם הרעים, והעונש אשר זלזלו בו יאגף אותם.

49 כאשר פוגעת צרה באדם הוא קורא אלינו. אך כאשר אנו מעניקים לו חסד מאתנו, הוא אומר:"כל זה ניתן לי בגלל הידע שלי". אך זה רק ניסיון הוא, ואולם רובם אינם יודעים זאת! 50 גם אלה אשר קדמו להם אמרו דברים כאלה, אך שום דבר לא הועיל להם מהדברים אשר עשו, 51 ופגע בהם העונש שהם היו ראויים לו, ואלה אשר קיפחו ייפגעו בעונש גם הם על מעשיהם הרעים שצברו,

מבלי שיוכלו להימלט מזה. 52 האינם יודעים, כי אלוהים מרחיב ומצמצם את הפרנסה למי שירצה? ויש בזה לקח לאנשים המאמינים. 53 אמור: הוי עבדיי! אלה אשר שיקעו את עצמם בחטאים, אל להם להתייאש מרחמי אלוהים. אלוהים מוחל על כל החטאים. כי הוא סלחן ורחום! 54 שובו אל ריבונכם, והיכנעו לו לפני שיבוא העונש עליכם, ואז דבר לא יעזור לכם.

55 ולכו אחרי הטוב אשר הורד אליכם מאת ריבונכם, לפני שיבוא אליכם העונש פתאום, כשאינכם מרגישים. 56 ותאמר אז כל נפש: "אוי לי כי הזנחתי את חובותיי כלפי אלוהים, ואכן הייתי מהמזלזלים!" 57 או שיגידו : אם אלוהים היה מדריך אותי, הייתי בין יראיו! 58 או שיגידו למראה העונש: "לו היה ביכולתי לחזור לחיים, כי אז הייתי בין עושי הטוב!" 59 אך כבר ניתנו לך אותותיי, ואתה הכחשת אותם והתגאית והיית מהכופרים. 60 וביום תחיית-המתים תראה את אלה שהתכחשו לאלוהים כשפניהם קודרות, האין בגיהינום משכן לגאוותנים? 61 ואולם את היראים יחלץ אלוהים והם יזכו לכך שלא יפגעו בהם ושהם לא יצטערו.

62 אלוהים ברא כל דבר, והוא האחראי לכול, 63 לו מפתחות השמים והארץ, ואלה שהתכחשו לאותות של אלוהים יהיו הם המפסידים 64 אמור: " האם תצוו עליי לעבוד מישהו אחר מלבד אלוהים , הוי, אתם הבורים?"

65 כבר נגלה לך ולאלה אשר היו לפניך, שאם תשתף (עם
אלוהים), טרחתך תהיה לשווא ותהיה מן המפסידים, 66
ולכן, עבוד רק את אלוהים והיה בין אלה שמודים לו.

67 הם לא העריכו את אלוהים כראוי לו. ביום תחיית-
המתים יחזיק את כל הארץ בחוזקתו, ואת השמים מקופלים
בימינו. ישתבח שמו ויתעלה מעל כל אשר שיתפו לו
(עבודה זרה)! 68 וינשפו בשופר ויוכה בהלם כל אשר
בשמים ובארץ, פרט לאלה שאלוהים ימנע זאת מהם.
ואחר-כך ייתקע שוב בשופר ואז יקומו ויביטו. 69 אז תזרח
הארץ באור ריבונה, ויונח ספר הרישום לפניהם, ויובאו
הנביאים והעדים, ויישפט ביניהם בצדק ואיש לא יקופח,
70 לכל נפש ישולם מלוא גמולה על מעשיה, והוא מיטיב
לדעת את אשר עשו.

71 ויובלו אלה אשר כפרו אל הגיהינום בחבורות חבורות,
ובהגיעם אליו, ייפתחו שעריו, ויגידו להם (המלאכים)
שומרי הגיהינום: "האם לא באו אליכם שליחים מקרבכם,
וקראו לפניכם את אותות ריבונכם, והזהירו אתכם, ממפגש
ביום הזה?" ואמרו: "אכן כן", ולכן בצדק נגזר על הכופרים
להיענש. 72 ויאמר : היכנסו בשערי הגיהינום, ושכנו בו
לעולם ועד, איום ונורא יהיה משכנם של הגאוותנים.

73 ואלה אשר יראו את ריבונם, יובלו בחבורות חבורות
אל גן העדן. ובבואם, ייפתחו שערי גן העדן, ויאמרו להם

(המלאכים) שומרי גן העדן: "שלום עליכם עושים הטוב. היכנסו והישארו כאן לעולם ועד". 74 ויאמרו: "השבח לאלוהים אשר קיים את הבטחתו והוריש לנו את אדמת גן העדן. נשכון בגן-עדן באשר נחפוץ. כמה מעולה (משובח) הוא גמולם של עושי הטוב" 75 ואז תראה את המלאכים סובבים סביב כס המלכות, משבחים ומהללים בתודה את ריבונם. ונחרץ הדבר ביניהם בצדק, וייאמר: "התודות לאלוהים ריבון העולמים"

סורה 40 : ע'אפִר (הסולח)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 ח.מ. (חא.מים)

2 הספר הזה הורד מאת אלוהים העזוז והיודע כול, 3 הסולח לחטאים, ומקבל את המתחרטים בכנות, והעונש בחומרה, ובעל האמצעים הרבים, אין אלוה מלבדו, וסוף כולם שיחזרו אליו. 4 אין מתנצחים באותות אלוהים זולת אלה אשר כפרו, ואל יתעו אותך מעבריהם ממקום למקום בארץ. 5 התכחשו לפניהם עמו של נוח ומחנות אחרים. כל אומה זממה לפגוע בשליח אשר בא אליה. הם התנצחו בבטל נגד הצדק, ואולם אני אחזתי בהם, וכה קשה ומר

היה העונש. 6 וכך צדקו דברי ריבונך על אלה אשר כפרו כי הם יורשי האש.

7 אלה הנושאים את כס-המלכות והסובבים אותו, משבחים ומהללים את ריבונם ומאמינים בו, ומבקשים סליחה עבור אלה אשר האמינו: "ריבוננו! אתה מקיף כל דבר ברחמים ודעת, סלח לאשר התחרטו בכנות והלכו בדרכך, ושמור עליהם מפני עונש השאול 8 ריבוננו! הכניסם אל גני העדן אשר הבטחת להם, יחד עם עושי הטוב מבין אבותיהם וצאצאיהם וזוגותיהם, כי אכן אתה העזוז והחכם, 9 ושמור עליהם מפני כל רע, כי כל אשר תשמור עליו ביום ההוא מפני הרעות, הרי שריחמת עליו, וזוהי הזכייה האדירה".

10 אכן אלה אשר כפרו ייקראו לאמור: "שנאתו של אלוהים כלפיכם גדולה משנאתכם את עצמכם על אשר כפרתם כאשר נקראתם להאמין". 11 והם אמרו: "ריבוננו! פעמיים המתת אותנו, ופעמיים החיית אותנו, ואנו מודים בחטאינו. האם יש דרך לצאת מכאן?" (מהגיהינום) 12 (ואז נאמר להם): "לא! כי כאשר נקרא אלוהים לבדו, כפרתם, ואולם כאשר צירפו לו שותפים האמנתם (בהם), אכן המשפט לאלוהים העליון והאדיר,

13 הוא המראה לכם את אותותיו, והמוריד לכם פרנסה מן השמים, אך רק המתחרט בכנות יזכור. 14 קראו רק

לאלוהים והיו מסורים באמונתכם רק לו, וגם אם מאסו
הכופרים. 15 רם ונישא אדון כס-המלכות, השולח את
הרוח (המלאך גבריאל) בפקודתו למי שירצה מעבדיו
כדי שהוא יזהיר מיום המפגש. 16 ביום ההוא, כשיופיעו
כולם לפניו, לא יסתירו דבר מאלוהים. למי המלוכה היום?
לאלוהים האחד המנצח היום ישולם לכל נפש על מעשיה.
ביום ההוא איש לא יקופח, אכן אלוהים מהיר בעריכת
החשבון.

18 והזהר אותם מפני היום אשר קרב ובא, כאשר
הלבבות עד לגרון יגיעו, והם ייחנקו מפחד. אין (ביום הדין)
למקפחים כל קרוב רחום, ולא מליץ יושר אשר דבריו
נשמעים, 19 (אלוהים) יודע ממבט עיניהם את אשר הם
מתכוונים, לעשות ומה שחבוי בלבבות, 20 ואלוהים ישפוט
בצדק, ואולם אלה אשר יקראו אליהם זולתו, לא ישפטו
בכלום. אכן אלוהים הוא הכול שומע והכול רואה.

21 האם לא יעברו בארץ ויראו מה היה סופם של
הדורות אשר היו לפניהם? הם היו חזקים ומבוססים יותר
מהם ואולם אלוהים היכה בהם כי חטאו, ולא היה להם מגן
מפני אלוהים, 22 משום שהשליחים אשר נשלחו אליהם
הביאו אליהם אותות בהירים, והם כפרו, על כן היכה בהם
אלוהים, כי הוא חזק ועונש בחומרה.

23 וכבר שלחנו את משה עם אותותינו ועם סמכות

ברורה, 24 אל פרעה, והמן, וקורח, אך הם אמרו: "זה בסך הכול קוסם שרלטן". 25 וכאשר בא אליהם עם הצדק מאתנו, הם אמרו:"המיתו את בני אלה אשר האמינו אתו , והשאירו את נשותיהם בחיים", אך תחבולות הכופרים וזממם אינם מצליחים

26 ואמר פרעה: "הניחו לי ואהרוג את משה אפילו אם הוא יקרא אל ריבונו, פוחד אני כי ימיר את אמונתכם, או שיביא שחיתות על פני הארץ". 27 ואמר משה, מפני: "אני מבקש מגן ומחסה אצל ריבוני וריבונכם, מפני כל יהיר שאינו מאמין ביום הדין".

28 אז אמר איש ממשפחת פרעה, שהיה מאמין בסתר:"האם תהרגו אדם משום שהוא אומר, 'אלוהים הוא ריבוני'?, וכבר בא אליכם בהוכחות מריבונכם. אם הוא שקרן, עליו יחול העונש בעד שקריו, אך אם צדק ידבר , הרי יחול עליכם חלק מאלה (העונשים) אשר הוא מאיים עליכם בהם , כי אלוהים לא ידריך את מי שהוא מושחת ושקרן. 29 הוי בני עמי! היום המלכות נמצאת בידכם, ואתם השולטים בארץ, אך מי יחלצנו מפגיעתו של אלוהים כאשר תבוא?" אז אמר פרעה: "הראיתי לכם רק את מה שאני חושב לנכון, ואדריך אתכם רק בדרך הנכונה".

30 אז אמר זה אשר האמין: "הוי בני עמי ! אני ירא כי יבוא עליכם יום כיום אשר בא על המחנות (הכופרים),

31 שדינם דומה לאשר קרה לעם של נוח והוד ות'מוד,
ואלה אשר אחריהם. אלוהים אינו חפץ לקפח את עבדיו.
32 הוי בני עמי! אני אכן חרד מאוד לגורלכם ביום שבו
תזעקו זה לזה. 33 יום בו תנסו לברוח, אבל לא יהיה מי
שיגן עליכם מפני אלוהים, ואת אשר אלוהים יתעה, איש
לא ידריך.

34 וכבר בא אליכם יוסף באותות בהירים, אך אתם לא
חדלתם להטיל ספק באשר הביא, עד שהוא מת, אמרתם,
אלוהים לא ישלח אחריו שליח. כך מתעה אלוהים את
כל המשחית והמפקפק. 35 אלה אשר מתנצחים באותות
אלוהים מבלי שיש להם הוכחות ברורות, נמאסו מאוד על
אלוהים ועל אלה אשר האמינו, ואלוהים יחתום את לבו של
כל גאוותן ועריץ.

36 ואמר פרעה: "הוי המן! בנה לי מגדל כדי שאגיע
למעלה, 37 אל הרקיע, ואעלה אל ריבונו של משה,מפני
שבעיניי ודאי הוא שקרן!".וכך הפכו ליפים בעיני פרעה
מעשיו הרעים, והורחק מן הנתיב של אלוהים, אך מזימתו
הביאה לו רק אבדון.

38 אז אמר המאמין: " הוי בני עמי! לכו אחרי ואדריך
אתכם בדרך הנכונה". 39 הוי בני עמי! חיי העולם-הזה הם
רק הנאה חולפת, אך העולם-הבא הוא המשכן התמידי.
40 כל אשר עושה רעה תושב לו רעה תחתיה. ואשר עושה

את הטוב, זכר או נקבה והוא מאמין, אלה ייכנסו אל גן העדן ויתפרנסו בשפע ללא סוף 41 והוי בני עמי! מדוע אני מזמין אתכם לבוא אל ההצלה, ואילו אתם תזמינו אותי אל האש? 42 אתם מזמינים אותי לכפור באלוהים ולצרף אליו שותפים אשר איני מכיר, ואני מזמין אתכם אל העזוז והסולח! 43 אין ספק כי זה אשר תקראו אותי אליו (עבודת האלילים) אינו ראוי שיקראו לו, לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, ורק אל אלוהים סופנו לשוב, וכי המפריזים אכן הם יורשי האש! 44 ואז תזכרו את אשר אמרתי לכם, ואני מפקיד את גורלי אצל אלוהים, כי אלוהים רואה היטב את עבדיו,

45 ואכן חילץ אותו אלוהים מהתחבולות שתכננו נגדו, והקיף אנשי פרעה העונש המר, 46 האש מוצגים בפניה בוקר וערב, וביום אשר תקום "השעה" (ייאמר): "הכניסו את בית פרעה אל העונש הקשה מכול".

47 וכאשר יתנצחו בעניין האש, יאמרו החלשים לאלה היהירים: "אכן בחיינו היינו הולכים אחריכם, אולי תסירו מעלינו חלק מן העונש?" 48 אלה היהירים יענו, "אכן אנחנו כולנו בתוך האש, כי אלוהים כבר שפט בין עבדיו ". 49 ויגידו שוכני האש לשומרי הגיהינום: "קראו אל ריבונכם כדי שיקל עלינו את העונש ליום אחד" 50 ויאמרו (שומרי הגיהינום): "האם לא היו באים אליכם שליחיכם

באותות בהירים?" ויאמרו: "אכן כן", ויאמרו: "אתם קראו לאלוהים", אך קריאת הכופרים היא רק לשווא.

51 אכן אנו נחלץ את שליחינו ואת אלה אשר האמינו בחיי העולם הזה וביום אשר יקומו בו העדים, 52 ביום ההוא לא תועיל למקפחים בקשת סליחה, והקללה תהיה מנת חלקם, והם יקבלו את המשכן הגרוע ביותר. 53 וכבר אנו הענקנו למשה הדרכה והורשנו לבני ישראל את הספר, 54 כמקור הדרכה ואות הזכרה לבני הדעת. 55 ואתה, התאזר בסבלנות, כי הבטחת אלוהים צדק היא, בקש סליחה וחרטה על חטאך, ושבח והלל את ריבונך ערב ובוקר.

56 אכן אלה אשר יתנצחו בדבר אותות אלוהים מבלי שיש להם הוכחות ברורות, אין בלבם דבר מלבד יהירות, אך אין הם מבינים. ובקש מחסה באלוהים, כי הוא הכול שומע והכול רואה. 57 אכן בריאת השמים והארץ גדולה מבריאת האנשים, ואולם רוב האנשים אינם יודעים. 58 ולא ישוו העיוור והפקח, ולא אלה אשר האמינו ועשו את הטוב בהשוואה לרשעים. וכה מעט אתם נזכרים (באזהרה מאת אלוהים) 59 אכן "השעה" תבוא ללא כל ספק, אבל רוב האנשים אינם מאמינים

60 ואמר ריבונכם: "קראו לי ,אענה לכם, אך אלה הגאוותנים אשר יהירים מלעבוד אותי, ייכנסו מושפלים

לגיהינום". 61 אלוהים אשר עשה לכם את הלילה למנוחתכם ואת היום לראייה, כי הוא שופע חסד לבני האדם, אך רוב בני האדם אינם מודים לו, 62 זה אלוהים ריבונכם בורא כל דבר, אין אלוה זולתו. אז מדוע אתם סוטים מהדרך?
63 ואמנם רק אלה אשר היו לאותות אלוהים מתכחשים
64 אלוהים אשר עשה לכם את הארץ למשכן ואת השמים כתקרה, וברא אתכם והיטיב בעשיית צורותיכם, והעניק לכם מכל טוב. זה הוא אלוהים ריבונכם, יתברך אלוהים ריבון העולמים. 65 הוא החי, ואין אלוה בלעדיו. התפללו רק אליו, והיו נאמנים לו באמונה . התודות לאלוהים ריבון העולמים.

66 אמור: "אכן נאסר עליי לעבוד את אשר תקראו אליהם מלבד אלוהים, כאשר באו אלי האותות הבהירים מאת ריבוני, וצוויתי להיכנע כמוסלמי (ולהתמסר) לריבון העולמים" 67 הוא אשר ברא אתכם מעפר, ואחר-כך מטיפה, ואחר-כך מדם מעובה, אחר-כך יוציא אתכם עוללים, ואז תגיעו לבגרות, ואחר-כך תזדקנו, אך מכם אשר ימות לפני כן ותגיעו לאן שנקבע לכם, ולמען תתבוננו היטב. 68 הוא זה אשר מחייה וממית, ואם יחליט לבצע דבר , אמנם, יאמר לו: "היה!" ואז "היה".

69 האם אינך רואה אלה אשר מתווכחים סביב אותות של אלוהים ,הכיצד סוטים מהצדק ?! 70 אלה אשר התכחשו

לספר ולאשר שלחנו עם שליחינו, אכן עוד ידעו. 71 כאשר הכבלים בצווריהם והשלשלות , אז ייגררו, 72 אל תוך המים הרותחים, ואחר כך הם יישרפו בתוך אש הגיהינום. 73 ייאמר להם: "היכן אלה אשר הייתם משתפים . 74 מלבד אלוהים?" הם יאמרו: "הם עזבו אותנו, אך אנו לא קראנו לפני כן לאף אחד", כך יתעה אלוהים את הכופרים. 75 זה יאה לכם משום שהייתם שמחים על פני האדמה למרות אי צדקכם, ומשום שהייתם גאים (במקום להודות לאלוהים) 76 היכנסו בשערי הגיהינום, והישארו בה לעולם ועד! אכן, איום ונורא הוא מושב הגאוותנים.

77 התאזר בסבלנות כי הבטחת אלוהים היא צדק. בין אם נראה לך חלק מהעונש שהועדנו להם, או נשיב אותך אלינו לפני כן. בסופו של דבר כולם יושבו אלינו

78 וכבר שלחנו שליחים מלפניך, על כמה מהם סיפרנו לך, ועל כמה לא סיפרנו לך. ואין לשליח להביא אות אלא בהיתר מאלוהים. לכן, כאשר תבוא פקודת אלוהים, יתקיים משפט צדק, והטוענים סרק יהיו המפסידים הגדולים.

79 אלוהים הוא אשר נתן לכם את חיות המקנה, אשר על חלק מהם תרכבו, וחלק מהם תאכלו, 80 וחלק מהם לתועלות אחרים שאתם צריכים. אתם תוכלו להגיע עליהם לכל מקום שתרצו. הם יישאו אתכם ביבשה כפי שהאוניות יישאו אתכם בים. 81 .הוא מראה לכם את אותותיו . אם

כך, לאיזה מהאותות של אלוהים אתם תתכחשו?

82 האם לא התהלכו בארץ וראו מה היה סופם של אלה אשר היו לפניהם? הם היו רבים וחזקים מהם ומבוססים בארץ יותר מהם, ולא הועיל להם אשר היו עושים. 83 וכאשר באו אליהם שליחיהם עם אותות בהירים, הם התפארו במה שהם כבר ידעו , אך לבסוף הקיף אותם העונש שבו הם זלזלו. 84 כאשר ראו את עונשנו, אמרו: "אנו מאמינים באלוהים לבדו, וכופרים במה שהיינו משתפים עמו". 85 אך לא הועילה להם אמונתם כאשר ראו את עונשנו. זאת הדרך שבה אלוהים מטפל בברואיו, ולכן הכופרים הם המפסידים.

סורה 41 : פוּצִלַת (האותות המבוארים)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 ח.מ. (חא.מים)

2 (הספר הזה) הורד מאת הרחמן הרחום, 3 ספר אשר אותותיו בוארו במפורש, קוראן ערבי לאנשים בעלי-דעת, 4 מבשר ומזהיר, ואולם רובם סובבו גב ואינם מוכנים להקשיב. 5 ואמרו: "לבנו נאטם בפני הדבר שאתם קוראים לנו, ואוזנינו נחסמו, ובינינו ובינך יש חוצץ. אז עשה (את אשר אתה עושה) ואנו נעשה (את אשר אנו עושים).

6 אמור: "אכן אני אדם כמוכם אשר הושרה אליי (מאת אלוהים) שאכן אלוהים הוא האלוה האחד, לכו בדרכו הישרה ובקשו את סליחתו. אוי ואבוי לאלה אשר משתפים (עבודה זרה) 7 אלה אשר לא יתנו את הצדקה, והם כופרים בעולם הבא. 8 אכן אלה אשר האמינו ועשו את הטוב, להם גמול בלתי מוגבל.

9 אמור: "האומנם כופרים אתם בזה אשר ברא את הארץ ביומיים ותעשו לו שווים? זה הוא ריבון העולמים, 10 הוא הציב את ההרים על פני האדמה, ובירך אותה. וקבע בה את מזונותיה בארבעה ימים, לשואלים על כך. 11 אחר כך הוא פנה אל השמיים, כאשר הם היו עשן ואדים, ואמר אליהם ואל הארץ: "בואו מרצון או בהכרחה!" והם אמרו: "נבוא מרצוננו" 12 אז הוא ברא את שבעת הרקיעים ביומיים. וקבע לכל רקיע את עניינו אשר קבע לו, וקשטנו את הרקיע התחתון במאורות ושמרנו עליו, לפי פקודתו של העזוז היודע.

13 אם יסובבו גב, אמור להם: "בזאת הזהרתי אתכם מפני הרעם, כמו הרעם שהיכה בבני עאד ות'מוד, 14 כאשר באו אליהם השליחים מלפניהם ומאחוריהם , (ואמרו להם), 'אין לעבוד אלא את אלוהים לבדו והם אמרו: "לו רצה ריבוננו, היה שולח מלאכים, לכן איננו מאמינים לדבר שליחותכם ".

15 ובאשר לעאד, הנה התייהרו בארץ בלא צדק, ואמרו: "אין חזק מאתנו". הלא ראו כי אלוהים אשר ברא אותם חזק מהם? והם אכן התכחשו לאותותינו. 16 אז שילחנו בהם רוחות חזקות ועזות בימים ארורים, למען יטעמו מעונש ההשפלה והקלון עוד בעולם הזה, אך העונש בעולם הבא הוא המשפיל ביותר, ולא יהיה מי שיחלץ אותם. 17 ואת בני ת'אמוד ניסינו להדריך, והם בחרו בעיוורון במקום בהדרכה, אז היכה בהם הברק של העונש המשפיל בעבור מה שהם עשו, 18 וחילצנו את אלה אשר האמינו ואשר היו יראים.

19 וביום אשר יקובצו אויבי אלוהים אל האש ואז הם יהיו ערוכים ומחולקים, 20 עת הגעתם אליה יעידו נגדם שמיעתם וראייתם ועורם, על כל אשר היו עושים 21 אז הם יאמרו לעורם: "מדוע העדתם נגדנו?" יאמרו: "אלוהים, המדריך כל דבר, הורה לנו להעיד, כי הוא ברא אתכם בפעם הראשונה ואליו תושבו ", 22 האם בצדק חשבתם ששמיעתכם, וראייתכם, ועורכם, לא יעידו נגדכם? ואולם חשבתם כי אלוהים לא ידע הרבה מאשר אתם עושים. 23 מחשבה זו אשר חשבתם על ריבונכם הביאה כליה עליכם והייתם מן המפסידים. 24 אף אם הם יתאזרו בסבלנות, האש עדיין תהיה משכנם. ואף אם יבקשו חנינה לא ייענו בחיוב.

25 ושם נצרף להם כבני לוויה את השטנים שקישטו להם
את מעשיהם הרעים אשר לפניהם ואת אשר מאחוריהם.
בצדק נגזור דינם יחד עם אומות של השדים והאנשים אשר
עברו מן העולם לפניהם. הם אכן היו המפסידים.

26 ואמרו אלה אשר כפרו: "אל תקשיבו לקוראן הזה,
הקימו רעש תוך כדי קריאתו, אולי תגברו (כדי שלא
ישמעוהו)". 27 (על דברם זה) ננחית על אלה אשר כפרו
עונש כבד, ונגמול להם את הרע על אשר היו עושים,
28 זה הוא הגמול עבור אויבי אלוהים: האש, אשר בה הם
ישכנו לעולם ועד. זה גמולם משום שהם היו לאותותינו
מתכחשים.

29 ואלה אשר כפרו יאמרו: "ריבוננו! הראה לנו את
אלה אשר התעו אותנו מן השדים והאנשים, ונשים אותם
תחת רגלינו למען יהיו בין העלובים והבזויים 30 אולם אלה
אשר אמרו כי אלוהים הוא ריבוננו והיו ישרים, אליהם ירדו
המלאכים (בשעת מותם) ,(ויאמרו להם): "אל תפחדו ואל
תצטערו, אנו באנו לבשר לכם על גן העדן המובטח לכם",
31 אנו מגינים עליכם בעולם הזה ובעולם הבא, ושם יהיה
לכם כל מה שתחפוץ נפשכם וכל אשר תרצו, 32 מחכה
לכם קבלת פנים מכובדת מאת הסלחן והרחום.

33 ומה טוב יותר מדבריו של אדם הקורא אל אלוהים
ועושה את הטוב ואומר: "אכן אני מן המוסלמים

(המתמסרים)". 34 ואין שווים הם המעשים הרעים והמעשים הטובים. תשיב טובה תחת רעה, ואז ייהפך אויבך לידיד מקורב לך ואיש האמונים שלך. 35 אולם אין מידה זאת מושגת אלא לאלה אשר התאזרו בסבלנות, ולא ישיג אותה אלא בעל מזל אדיר. 36 ואם יתקוף אותך פיתוי מן השטן, בקש מחסה באלוהים, כי הוא הכול שומע והכול יודע.

37 ומאותותיו הם הלילה והיום והשמש והירח. אל תסגדו לא לשמש ולא לירח, סגדו לאלוהים אשר ברא אותם, אם אכן אותו אתם עובדים. 38 ואם הם יהפכו ליהירים, ואלה אשר אצל ריבונך משבחים אותו יומם ולילה והם אינם מתעייפים

39 ומאותותיו, שאתה רואה את האדמה צחיחה. וכאשר אנו ממטירים עליה מים, היא תרעד ותצמח. אכן זה אשר מחייה את האדמה, כך הוא יחיה גם את המתים כי הוא הכול-יכול. 40 אכן, אלה אשר יסלפו את אותותינו, לא יוכלו להתחמק מאתנו. מי טוב יותר: זה אשר יושלך אל האש, או זה אשר יבוא בבטחה ביום תחיית-המתים? עשו כרצונכם, כי הוא רואה את מעשיכם.

41 אכן אלה אשר כפרו בדבר ההזהרה כאשר הוא הגיע אליהם, יענשו ביום הדין. ואכן הוא ספר יקר ערך, 42 לא

יבוא בו השקר לא מלפניו ולא מאחוריו, שהרי הוא הורד מאת החכם ומהולל. 43 כל אשר יאמרו לך, כבר נאמר לשליחים אשר היו לפניך, אכן ריבונך הוא רב סליחה אך גם רב עונש כואב.

44 ולו הורדנו את הקוראן בשפה זרה, היו אומרים: "למה לא פורשו אותותיו? ספר בשפה זרה ונביא ערבי? אמור: "למאמינים הוא הדרכה ומרפא, אך אוזניהם של אלה אשר אינם מאמינים נאטמו, ועיניהם כוסו והם כמי שקוראים אליהם ממרחק רב.

45 וכבר נתנו למשה את הספר, אך נוצרו מחלוקות סביבו. ולולא החלטה קודמת מריבונך היה כבר פוסק בחילוקי-הדעות שביניהם. הם אכן מטילים בו ספק גדול. 46 העושה טוב מיטיב לעצמו והעושה רע מזיק לעצמו ואין ריבונך מקפח את עבדיו.

47 אליו מוחזר הידע של השעה (יום הדין). אין פרי בוקע מעטיפתו, ואין נקבה הרה או יולדת שלא על דעתו. ביום אשר יקרא אליהם: "היכן השותפים" הם יאמרו: "הודענו כי אין בינינו מי שיעיד שהם היו קיימים". 48 ותעו מהם אשר היו קוראים אליהם לפני כן, וראו כי אין להם שום מנוס.

49 אין אדם מתעייף לבקש טוב לעצמו, אך כאשר פוגעת בו הרעה, הוא ממהר להתייאש ולאבד תקווה. 50 ואם ניתן

לו לטעום מרחמינו, ותחלוף הצרה אשר פגעה בו, מיד הוא יאמר: "זה בזכות ולא בחסד, ואיני סבור כי השעה (יום הדין) תתקיים. ואם אני אושב אל ריבוני, שמורה לי אצלו זכות גדולה". אך אנו נודיע לכופרים את כל אשר הם עשו, וניתן להם לטעום עונש אכזרי.

51 כשאנו שופעים חסד לאדם הוא סוטה, אך כשהצרה פוגעת בו הוא בעל בקשה ותפילה רבה. 52 אמור: "האם הרהרתם בזה, שאם אכן הוא מאלוהים, ואתם כופרים בו, מי טועה יותר מהמעמיק במחלוקות?

53 נראה להם את אותותינו בכל קצות הארץ ובהם עצמם, עד שיתברר להם הצדק. האם אין מספיק להם שאלוהים עד לכל דבר? 54 אכן הם מטילים ספק בפגישה עם ריבונם, אך שליטתו מקיפה את הכול

סורה 42 : א-שורא (ההתייעצות)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 ח.מ. (חא.מים) 2 ע.ס.ק. (עין.סין.קאף)

3 כך נשלחה ההשראה מאלוהים אליך כמו לאלה שלפניך, כי אלוהים העזוז והחכם. 4 לו כל אשר בשמים וכל אשר בארץ והוא הנעלה והאדיר. 5 השמיים כמעט מבוקעים בעת שהמלאכים משבחים את אלוהים ומבקשים את סליחתו

בעבור האנשים על פני האדמה, ואכן אלוהים הסולח והרחום. 6 אך אלה אשר לקחו להם מגינים זולתו, אלוהים משגיח עליהם, ולא עליך להשגיח עליהם.

7 וכך הבאנו לך קוראן בערבית, כדי שתזהיר את אם הערים (מכה) ואת השוכנים סביבה, ותזהיר מפני יום ההתקבצות שאין ספק לגביו, ואשר בו מחנה ייכנס לגן העדן, ומחנה באש הגיהינום.

8 ואם אלוהים היה רוצה, הוא היה עושה את כולם אומה אחת. אך הוא פורש את רחמיו על אשר ירצה, והמקפחים לא ימצאו מגן או מחלץ. 9 האומנם לקחו להם אדונים זולתו? אלוהים הוא האדון, והוא המחייה את המתים, והוא הכול-יכול. 10 ובכל דבר אשר בו אתם חלוקים, אלוהים הוא השופט. זה אלוהים ריבוני, עליו סמכתי ואליו אשוב,

11 בורא השמים והארץ, הוא עשה לכם מנפשותיכם זוגות, וגם את המקנה ברא בזוגות, וכך הוא מרבה את ברואיו. אין דבר שיכול להשתוות לו, והוא השומע והרואה.
12 לו מפתחות השמים והארץ, והוא ייתן פרנסה בשפע, ויצמצם, לכל אשר ירצה. והוא יודע הכול בכול דבר.

13 ציווה עליכם את אותה הדת שהוא ציווה על נוח, ומה שהשרינו אליך, ואת אשר ציווינו על אברהם ומשה וישוע לאמור, אכן קיימו את הדת ואל תהיו שסועים בה . למשתפים (עבודה זרה) קשה לקבל את מה שאתה קורא

להם. אלוהים בוחר לקרב אליו את מי שהוא רוצה, ומדריך אליו את אלה אשר פונים אליו.

14 ולא נעשו שסועים אלא אחרי שהגיע הידע אשר עשה מחלוקת ביניהם, ולולא החלטה קודמת מריבונך על מועד מסוים, כבר היה פוסק ביניהם. אך אלה שירשו את הספר לפניהם, אכן נמצאים בספק עמוק, והם חושדים ומטילים בכך ספק.

15 ולכן, קרא לאמונה באלוהים , והיצמד אליה בעצמך כפי שציווית, ואל תלך אחרי תאוותיהם. ואמור: "מאמין אני בכל ספר אשר הוריד אלוהים וצוויתי לנהוג בצדק ביניכם. אלוהים ריבוננו וריבונכם, לנו מעשינו ולכם מעשיכם. ואין עוד צורך להחליף סברות לחינם בינינו. אלוהים יאסוף אותנו יחדיו, כי סוף כולם לשוב אליו" 16 ואלה אשר יתנצחו אודות אלוהים אחרי שנענו לו, סברתם לחינם נדחית אצל ריבונם ועליהם זעם, וצפוי להם עונש קשה.

17 אלוהים הוא אשר הוריד את הספר עם הצדק ומאזני הצדק. ומה יגרום לך להבין שהשעה (יום הדין) אכן קרובה? 18 אלה אשר אינם מאמינים בה דורשים לזרזה, ואולם אלה אשר האמינו בה ,חרדים מפניה ויודעים כי היא צדק. אך אלה הממשיכים להתנצח בדבר השעה (יום הדין), רחוקים בתעייתם.

19 אלוהים רב חסד לעבדיו והוא מפרנס את מי שירצה והוא החזק והעזוז. 20 זה אשר המעוניין לזרוע בעולם הבא, נרבה לו את הקציר. וכל המעוניין לזרוע בעולם הזה, ניתן לו אותם, אך אין לו חלק בעולם הבא.

21 האם יש להם אלילים אשר פסקו להם בדת את מה שלא הרשה אלוהים? לולא דבר הפסיקה (להשעות את עונשם), כבר היה נחרץ הדבר ביניהם, ולכופרים אכן ממתין עונש כואב. 22 עוד תראה את המקפחים נחרדים מפני תוצאות מעשיהם, בבוא העונש עליהם. אבל אלה אשר האמינו ועשו את הטוב יהיו בגני העדן, כל אשר הם משתוקקים אליו שמור להם אצל ריבונם. זה הוא החסד הגדול 23 זה הדבר אשר יבשרו אלוהים לעבדיו, אלה אשר האמינו ועשו את הטוב. אמור: "איני מבקש מכם גמול על כך, אלא מתוך חמלה לקרובים . ומי שיעשה מעשה טוב נוסיף לו בעד זה טובה. כי אלוהים סולח ומתגמל היטב.

24 האם (הכופרים) אומרים: הוא ממציא שקרים על אלוהים? אם ירצה אלוהים, הוא יאטום את לבך. ודוחה אלוהים את דברי השקר ומאשר את הצדק בדברו , כי הוא יודע את כל אשר בללבות . 25 והוא מקבל את עבדיו אשר פונים אליו וסולח על המעשים הרעים, והוא יודע את כל אשר תעשו. 26 והוא נענה לבקשות אלה אשר האמינו ועשו

את הטוב ויעניק להם מחסדו, ואולם לכופרים צפוי עונש קשה.

27 ואם אלוהים היה מעניק לכל ברואיו מחסדו ופרנסתו בשפע אדיר, אז היו נוהגים בעזות על פני האדמה. ואולם יוריד במידה קצובה את אשר ירצה, כי הוא יודע היטב את עבדו ומבחין. 28 והוא המוריד את גשמי הברכה לאחר שהם נואשו. והוא הפורש את רחמיו , והוא האדון המהולל. 29 ומאותותיו גם בריאת השמים והארץ, והיצורים אשר הפיץ בהם. והוא יכול לקבצם אליו אם ירצה.

30 כל דבר שפוגע בכם, הוא תוצאה של מעשה ידיכם, וכך אלוהים סולח על הרבה (חטאים). 31 אין לכם יכולת להתנגד לאלוהים על פני האדמה, ואין לכם זולתו לא מחלץ ולא עוזר

32 ומאותותיו האניות השטות בים כהרים צפים. 33 אם ירצה, הוא ישקיט את הרוח, ואז תישארנה בלא תנועה על-פני הים ובזה לקח לבעלי הסבלנות מכירי התודה. 34 או יטביע אותן עקב מעשיהם (הרעים) ויסלח לרבים. 35 למען ידעו אלה אשר מעוררים ויכוחים נגד אותותינו כי אין להם מפלט.

36 כל מה שהוענק לכם הוא הנאה זמנית מחיי העולם הזה, אך מה שנמצא אצל אלוהים הוא טוב ותמידי לאלה אשר האמינו ועל ריבונם סומכים, 37 ואלה אשר ירחקו מן

החטאים הגדולים והתועבות ואשר בכעסם יסלחו, 38 ואלה
אשר נענים לריבונם ומקיימים את התפילה ומחליטים על
ענייניהם לפי התייעצות ביניהם וחולקים עם אחרים ממה
שהענקנו להם. 39 ואלה אשר אם תוקפים אותם, הם מגינים
על עצמם. 40 וגמול רעה ברעה כמוה, אך מי שיסלח וימחל,
גמולו גדול אצל אלוהים כי הוא אינו אוהב את המקפחים .
41 אך אלה שמגינים על עצמם לאחר שהותקפו, אין עליהם
אשמה. 42 אכן האשמה היא רק על אלה אשר יקפחו את
האנשים וישחיתו את הארץ בלי צדק, אלה צפוי להם עונש
כואב, 43 וכל אשר יתאזר בסבלנות ויסלח על פגיעה בו,
אכן פועל באומץ (ובגבורה).

44 כל אשר יתעהו אלוהים, לא יקום לו עוד מגן. ותראה
את המקפחים כאשר יראו את העונש יאמרו: "האם יש
דרך לשוב (לעולם הזה)?" 45 ותראה אותם כשיציגו להם
את הגיהינום, והם יביטו במבטים עלובים מהצד, אלה אשר
האמינו אומרים: "אכן הם הנפסדים, אלה אשר איבדו את
נפשותיהם ומשפחותיהם ביום תחיית-המתים". כי אכן
המקפחים יהיו (נתונים) בעונש תמידי. 46 ולא יקומו להם
מגינים אשר יחלצום מפני אלוהים. ואשר יתעה אלוהים אין
לא כל שביל (להגיע אל הצדק בעולם הזה).

47 היענו לריבונכם לפני בוא יום מאת אלוהים אשר
אין להשיבו. אין לכם כל מחסה ביום ההוא, ולא תוכלו

להסתתר. 48 ואם הם מסובבים גב, הרי לא שלחנו אותך כשומרם. כי אתה, עליך (האחריות) רק להעביר להם את המסר. ואם אנו ניתן לאדם לטעום מרחמינו, כך הוא ישמח יותר, אך אם אחר-כך תפגע בהם צרה בגלל המעשים שהם עשו, אז האדם יהפוך למכחיש (טובה).

49 לאלוהים מלכות השמים והארץ, הוא בורא את מי שהוא רוצה, ומעניק בנות למי שהוא רוצה, ומעניק בנים למי שהוא רוצה,50 או ייתן להם משני המינים, בנים ובנות, ויעקר את אשר ירצה, כי הוא יודע הכול ויכול הכול.

51 אין לאדם כי ידבר אתו אלוהים אלא בהשראה או מאחורי חוצץ, או ישלח שליח אשר יגלה ברשותו את אשר אלוהים ירצה, כי הוא החכם והעליון 52 וכך גילינו לך רוח מאתנו. לפני כן לא ידעת מה הוא הספר ומה היא האמונה, ואולם עשינו אותו לאור אשר בו נדריך את אשר נרצה מבין עבדינו, וגם אתה תדריך בו בדרך הישר. 53 דרכו של אלוהים אשר לו כל מה שבשמים ובארץ ואל אלוהים מוחזרים כל הדברים.

סורה 43 : א-זוכרוף (קישוטי הזהב)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 ח.מ. (חא.מים)

2 (נשבע אני) בספר אשר מבאר את כל הדברים. 3 אנו עשינו אותו קוראן בערבית כדי שתוכלו להבין אותו. 4 ואכן זה רשום אצלנו בספר השמימי, והוא עילאי ומלא חוכמה.

5 האם חשבתם שנפסיק להוריד את האזהרה עליכם, מפני שאתם אנשים מגדישי סאה בעוולות? 6 וכה רבים הם הנביאים אשר שלחנו אל הדורות מימי קדם, 7 אך לא בא אליהם כל נביא, אלא שהם היו מזלזלים בו. 8 והכחדנו עמים חזקים מהם בכוח, ועבר המשל של הדורות הקודמים.

9 ואם תשאל אותם: "מי ברא את השמים ואת הארץ?" יאמרו: "ברא אותם העזוז והיודע", 10 אשר ברא לכם את הארץ כמשכן, ופתח לפניכם את השבילים, כדי שתמצאו את הדרך (הצדק) 11 והוא אשר מוריד את המים מהשמיים בכמות מוגדרת, להחיות בהם את האדמה שהייתה מתה, וכך גם אתם תקומו לתחייה , 12 והוא זה אשר ברא את הזוגות כולם ועשה לכם מן האוניות והבהמות אשר תרכבו עליהם, 13 כדי שתרכבו עליהם ואז תזכרו את חסד ריבונכם בשעה שתרכבו עליהם ותאמרו: "ישתבח שמו של זה אשר

הכניע אותם למעננו, כי אנו לבדנו לא היינו מצליחים בזה, 14 ואכן אנחנו נחזור אל ריבוננו".

15 הם עשו את ברואיו לחלק ממנו, אכן האדם כופר מובהק. 16 האם הוא לקח לעצמו את הבנות אשר ברא, ובחר עבורכם את הבנים? 17 וכאשר התבשרו חלק מהם בדבר אשר נמשל עבורם לרחמן בכבודו ובעצמו , קדרו פניהם והתמלאו בכעס. 18 וכי (יעדיף) את אשר יקושטו בתכשיטים, ואשר הוא בעת סכסוך. לא ידע להוכיח דברים בבירור. 19 הם סברו לחינם שהמלאכים, עבדיו של הבורא, הם נקבות, אך האם הם היו עדים לבריאתם? עדותם תירשם, והם עוד יישאלו על כך.

20 והם אומרים: "לו רצה הרחמן לא היינו עובדים אותם (האלילים)". אולם אין הם יודעים דבר על כך, והם אכן רק הוגי שווא ושקר. 21 האם נתנו להם לפני כן ספר אשר עליו הם נסמכים? 22 אבל הם אמרו: "אנו מצאנו את אבותינו מאוחדים באמונתם, ואנחנו הולכים בעקבותיהם" 23 כל פעם ששלחנו לפניך שליח לעיר, אמרו מנהיגיה: "מצאנו את אבותינו מחזיקים במנהגים הללו (עבודת האלילים) ואנחנו הולכים בעקבותיהם". 24 אמור: "ולו גם אם אראה לכם דרך ישרה מדרך אבותיכם? אמרו: "כופרים אנו בשליחותכם " 25 לכן, התנקמנו בהם, וראה מה היה סופם של המתכחשים.

26 וכאשר אברהם אמר לאביו ולבני עמו: "אני דוחה את מה שאתם עובדים, 27 אני עובד רק את זה שברא אותי, והוא זה שידריך אותי". 28 ואז אברהם השאיר את המילים הללו בקרב צאצאיו, למען ישובו (אל עבודת ריבונם). 29 אני הענקתי להם ולאבותיהם את הנאות העולם הזה, עד שבא אליהם הצדק ושליח אשר נתן להם מסר ברור. 30 וכאשר נגלה הצדק בפניהם, אמרו: "זהו קסם ואנו כופרים בו".

31 ואמרו: "למה לא הורד הקוראן לאחד האנשים המכובדים משתי הערים? 32 האם הם אלה שמחלקים את רחמי ריבונך? אנחנו חילקנו ביניהם את מחייתם בחיי העולם הזה, והעלינו אחדים מהם על האחרים כדי שכל אחד יוכל לקבל את האחר לעובדים, ואולם רחמי ריבונך טובים יותר מכל ההון שהם מקבצים. 33 ואם האנשים היו נהפכים לאומה אחת, היינו עושים למתכחשים לרחמן בתים אשר גגות של כסף להם, ומדרגות לעלות בהם. 34 ושערים לבתיהם וספות לנוחותם. 35 והכול עם קישוטי זהב, להנאה זמנית בחיי העולם-הזה, אך העולם-הבא שמור אצל ריבונך ליראים (אותו).

36 לכל המתעלם מזכרו של הרחמן, נצרף שטן אשר יהיה לו החבר הקרוב. 37 הם מרחיקים אותם מדרך הישר, בעודם חושבים שהם מודרכים. 38 אולם כאשר יגיע אלינו

יגיד : "הלוואי שהיה המרחק ביני לבינך כמרחק מזרח ממערב, כי חבר ביש ורע היית לי". 39 (וייאמר להם): "עשיתם את הרע. לא יעזור לכם היום כשקיפחתם אם יהיו לך שותפים בעונש, עונשכם לא יצטמצם".

40 האם תוכל לגרום לחירשים לשמוע? האם תוכל להדריך את העיוור או את זה אשר היה בתעייה בהירה (וגלויה)? 41 אם נאסוף אותך (במותך), אנו נתנקם בהם (רק לאחר שליחת שליחים אליהם).42.או שאף נראה לך בעודך בחיים את העונש אשר הכנו להם, מפני שאנו חזקים מהם. 43 לכן היצמד למה שהושרה אליך, כי אתה הולך בדרך הישר, 44 ואכן, זו התזכורת הטובה עבורך ועבור בני עמך, ועתידים אתם להישאל. 45 שאל את השליחים אשר נשלחו לפניך, האם אי פעם התרנו לעבוד אלילים מלבד הרחמן?

46 וכבר שלחנו את משה עם אותותינו אל פרעה ומועצת נכבדיו, והוא אמר: "אני שליחו של ריבון העולמים". 47 וכאשר הביא להם את אותותינו, הם צחקו לו וזלזלו בו 48 אך כל אות שהראינו להם היה גדול יותר מקודמו, והבאנו להם את העונש (המכות) למען ישובו. 49 ואמרו: "הוי קוסם! קרא למעננו אל ריבונך בברית אשר כרת אתך, כי אנחנו רוצים להאמין!" 50 ואולם כאשר הסרנו את העונש מעליהם, הפרו את הבטחתם.

51 וקרא פרעה בתוך עמו: "בני עמי! האם לא לי המלכות
במצרים, ולא יזרמו הנהרות הללו לרגליי? האם לא תראו?
52 האין אני טוב יותר מאדם עלוב זה אשר גם לדבר
ברורות לא יוכל? 53 מדוע לא קושט בצמידי זהב משמים,
ולא באו עמו המלאכים כדי להעיד על צדקתו (שהוא אכן
שליח האל)" 54 וכך הוא זלזל בבני עמו ושמעו לקולו
כי היו מושחתים. 55 וכאשר הכעיסו אותנו, נקמנו בהם,
והטבענו את כולם, 56 ועשינו מהם משל לאחרים ולדורות
העתידיים.

57 וכאשר ניתן (ישוע) בן מרים כמשל, בני עמך הפנו
את גבם, 58 ואמרו: "האם הוא טוב יותר מאלילינו?" ,
הם התייחסו אליו אך ורק לצורך הוויכוח, כי אכן הם עם
של מתנצחים (ללא הצדקה). 59 אין הוא אלא עבד אשר
שפענו לו חסד ושלחנו אותו כמשל לבני ישראל. 60 כי לו
רצינו, היינו שמים במקומכם מלאכים אשר ימשיכו לחיות
על פני האדמה 61 אכן, הוא אחד מסימני "השעה" (הוא:
השיבה של ישוע בן מרים באחרית הימים). אל תפקפקו
בזה, אלא לכו אחריי, אכן זאת הדרך הישרה. 62 אל תתנו
לשטן להדיח אתכם מהדרך, כי הוא אכן אויבכם המושבע.

63 וכאשר הביא ישוע את האותות הבהירים, אמר:
"הבאתי לכם את החוכמה, כדי לבאר לכם את הדברים
אשר נחלקתם בגינם. לכן יראו את אלוהים ושמעו בקולי.

64 כי אלוהים הוא ריבוני וריבונכם לכן עבדוהו כי זה דרך הישר". 65 ושוסעו הקבוצות השונות ביניהן. אבוי לאלה אשר קיפחו מיום העונש הכואב.

66 המחכים הם ש"השעה" (יום הדין) תבוא עליהם לפתע מבלי שאפילו ירגישו זאת? 67 הידידים יהיו ביום ההוא איש לרעהו כאויבים, חוץ מאלה אשר יראים. 68 הוי עבדיי! אל לכם לפחד מהיום הזה ולא להצטער. 69 אלה אשר האמינו באותותינו והיו מוסלמים (מתמסרים). 70 היכנסו לגן-עדן אתם וזוגותיכם ושם התענגו באושר. 71 שם יגישו להם קערות של זהב וגביעים, ובהם כל אשר תחפוץ הנפש וכל אשר תיהנה העין ממנו, ושם תישארו לעולם ועד. 72 זהו הגן אשר ירשתם בזכות מעשיכם. 73 ויהיה לכם שם שפע של פירות למאכל.

74 אך הרשעים, הם יסבלו לעולם ועד את עונש הגיהינום, 75 ולא יוקל (העונש) עליהם, והם יהיו אומללים ומיואשים לעולם ועד. 76 ולא קיפחנו אותם, אלא הם אלה שקיפחו את עצמם. 77 ויקראו: "הוי מאליק (שומר הגיהינום)! כי רק יביא לנו ריבונך את קיצנו". אך הוא יענה להם: "אתם נשארים כאן לעולם ועד ". 78 כבר הבאנו לכם את הצדק, ואולם רובכם שונאים את הצדק. 79 אם הם הכינו תחבולה, גם אנחנו מכינים להם 80 או שמא הם חושבים שלא נשמע

אותם ואת התלחשויותיהם? נהפוך הוא, מלאכינו ניצבים לידם ומתעדים הכול

81 אמור: "אילו היה לרחמן בן, הייתי אני ראשון לעבוד אותו" 82 ישתבח שמו, ריבון השמים והארץ, ריבון כס-המלכות, הוא נעלה מעל לכול מה שהם מייחסים לו". 83 אם כן, הנח להם להמשיך בדברי הבליהם ולהשתעשע עד אשר יפגשו את יומם אשר הובטח להם.

84 והוא האלוה אשר בשמים, והאלוה אשר בארץ, והוא החכם והיודע. 85 ויתברך אלוהים אשר לו מלכות השמים והארץ וכל אשר ביניהם, ורק לו יש הידע על "השעה" (יום הדין) ואליו תושבו.

86 אלה (האלילים) אשר אליהם יתפללו זולתו לא יוכלו להמליץ לפני אלוהים, רק המעידים על הצדק במודע. 87 אם תשאל אותם: "מי ברא אותם?" יאמרו: "אלוהים". אם כן, מדוע הם סוטים מהדרך? 88 ונאמר (מוחמד): "הוי ריבוני! אכן הם בצדק אנשים שלא יאמינו.", 89 וסלח להם, ואמור "שלום". וסופם שהם ידוע יידעו הכול

סורה 44 : א-דוח'אן (העשן)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 ח.מ. (חא.מים)

2 (שבועה) בספר המבאר (את כל הדברים). 3 אכן
הורדנוהו בלילה המבורך, ואכן תמיד שלחנו הזהרות.
4 בו (בלילה), מובהרים כל הדברים. 5 על-פי פקודתנו,
מאז ומתמיד שלחנו מסרים 6 ברחמים מאת ריבונך, כי
הוא הכול שומע והכול יודע. 7 ריבון השמים וכל אשר
ביניהם, ואם רק הייתם מאמינים בצדק 8 אין אלוה זולתו,
המחיה והממית, והוא ריבונכם וריבון אבותיכם שמימי
קדם. 9 ואולם הם (אשר כפרו) משתעשעים בפקפוקיהם.
10 לכן חכה ליום בו השמים יביאו עננים כבדים של עשן,
11 אשר יכסה את האנשים. וזה אכן יהיה עונש כואב. 12 אז
הם יגידו: "ריבוננו! הסר מעלינו את העונש, מפני שאנחנו
מאמינים!". 13 , הכיצד תהיה להם התזכורת, לאחר שכבר
בא אליהם שליח שהזהיר אותם באופן ברור, 14 והם
סובבו לו גב ואמרו: "הוא משוגע אשר למד מאחרים" (או
משטנים). 15 אך אפילו אם היינו מקלים עליכם את העונש
לזמן מה, אתם שוב תחזרו (לכפירה ולכחש). 16 ביום
ההוא ננחית את המכה הגדולה, אנו ננקום.

17 וכבר ניסינו לפניהם את עמו של פרעה, כאשר בא

אליהם שליח נכבד 18 אשר אמר להם: "תנו (שחררו) לי את עבדי אלוהים, כי שליח נאמן אני לכם". 19 ואל תתנשאו על אלוהים, כי הנה באתי אליכם בהוכחות ברורות. 20 ואני בקשתי מחסה אצל ריבוני וריבונכם שלא תרגמו אותי (באבנים) 21 ואם אינכם מאמינים לי, הרפו ממני.

22 אז קרא אל ריבונו: אלה עם של כופרים מכחשים. 23 (והשרה לו ריבונו) "הוצא את עבדיי בלילה, כי רודפים אחריכם, 24 והשאר את הים חצוי, כי מאחוריכם יטבעו החיילים (של פרעה) 25 הם השאירו (מאחוריהם) שפע של גנים ומעיינות, 26 שדות תבואה ומשכנים מפוארים. 27 ותענוגות אשר היו בהם צוחקים (מרוב נועם). 28 כך היה, ואנו הורשנו כל זאת לבני עם אחר. 29 ולא בכו עליהם השמים והארץ, ולא ניתנה להם שהות.

30 וכבר חילצנו את בני-ישראל מהעונש המשפיל,
31 מידי פרעה אשר היה מתייהר ומן המשחיתים.
32 (ובזמנם) בחרנו בהם במודע מבין כל העולמים.
33 וכבר נתנו להם אותות בהירים אשר היו מבחן עבורם.

34 אך אלה (שכפרו) אומרים: 35 "אנחנו נמות פעם אחת ולא נקום לתחייה, 36 הביאו נא את אבותינו (שכבר מתו מזמן) אם אתם צודקים". 37 האם הם טובים יותר מאנשי "תובע" ומאלה אשר באו לפניהם, ואשר הכחדנו אותם משום שהיו כופרים מכחשים?

38 לא בראנו לשווא את השמים ואת הארץ ואת כל מה שביניהם. 39 לא בראנו אותם אלא בצדק, אך רובם אינם יודעים. 40 אכן יום הדין נועד לכולם 41 יום שבו לא יועיל אדון לנתיניו בכלום, והמה לא יוכלו להינצל, 42 אלא רק מי שירחם עליו אלוהים, כי הוא העזוז והרחום.

43 הנה "עץ הזקום", 44 מאכל הרעים, 45 והוא כמתכת יצוקה הבוערת בבטן 46 בוערת כמו מים רותחים. 47 קחו אותו ואל מעמקי הגיהינום השליכוהו, 48 לאחר מכן שיפכו על ראשו את עונש המים הרותחים. 49 טעם את העונש, אתה הוא העצום המכובד 50 הנה זה הוא אשר הייתם מטילים ספק בו.

51 אך היראים יהיו במקום מבטחים, 52 בגנות ומעיינות, 53 ילבשו משי וקטיפה וינוחו זה מול זה, 54 נוסף לכל זה, נשיא אותם ליפות העין (עם עור עדין). 55 והם יתענגו בגן העדן על כל מיני פירות, בשלווה ובבטחה. 56 הם לא יטעמו עוד מוות מלבד המוות הראשון. אלוהים ישמור אותם מעונש הגיהינום. 57 בחסד מאת ריבונך, וזוהי הזכייה האדירה.

58 אכן הורדנו אותו אליך בלשונך,למען יזכרו 59 המתן, אז המתן, גם הם ממתינים

סורה 45 : אל-ג'את'יה (הכורעת ברך)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 ח.מ. (חא.מים)

2 זה הספר אשר הורד מאלוהים העזוז והחכם. 3 בשמים
ובארץ ישנם אותות למאמינים. 4 בבריאתכם ובכל היצורים
אשר הוא ברא, ישנם אותות לאנשים הבטוחים באמונתם. 5
ובהתחלפותם של היום והלילה, והגשם אשר הוריד אלוהים
מן השמים כפרנסה , אשר הוא יחיה בו את האדמה אחרי
מותה, ובכיוון משב הרוחות, בכל אלה ישנם אותות לבעלי
הבינה. 6 אלה הם האותות של אלוהים (משפטי הקוראן)
אשר אנו קוראים בפניך בצדק. באיזה מסר הם יאמינו אם
לא בדברי אלוהים, ובאותותיו?

7 אוי ואבוי לכל חוטא רמאי, 8 השומע את אותות
אלוהים נקראים בפניו וממשיך ביהירותו כאילו מעולם לא
שמע אותם. בשר לו על העונש הכואב. 9 כאשר נודעים
לו כמה מאותותינו, הוא מזלזל בהם. לאנשים כמוהו, צפוי
להם עונש כואב. 10 מאחוריהם גיהינום, ומעשיהם לא
יועילו להם בכלום, ואף לא המגינים אשר לקחו להם זולת
אלוהים. אכן, צפוי להם עונש כבד. 11 זה הוא (הקוראן)
מקור הדרכה, אך אלה אשר כפרו באותות ריבונם להם
עונש אדיר וכואב.

12 אלוהים הוא זה אשר הכניע עבורכם את הים, כדי שישוטו בו הספינות על פי פקודתו, וכדי שתבקשו לכם פרנסה בחסדו, וכדי שתודו לו. 13 וזה הוא אשר הכפיף לכם את כל אשר בשמים ובארץ כחסד ממנו, ובזה אותות לאנשים בעלי בינה.

14 אמור לאלה אשר האמינו, לסלוח לאלה אשר אינם מצפים לימי אלוהים, שבו יגמול אלוהים לאנשים כראוי להם. 15 העושה טוב מיטיב לעצמו, והעושה רע מזיק לעצמו, ואז אל ריבונכם תושבו.

16 וכבר נתנו לבני ישראל את הספר והחוכמה והנבואה, ופרנסנו אותם במיטב הדברים, והעדפנו אותם על-פני העמים. 17 ונתנו להם הבהרות על כל דבר, ולא נחלקו ביניהם אלא לאחר שהוענקה להם הדעת והתחילו לקנא זה בזה. אכן ריבונך ישפוט ביניהם ביום תחיית-המתים באשר נחלקו בו. 18 ואז עשינו אותך על דרך "שריעה" (ההלכה) בציווי (ריבונך), לך בעקבותיה ואל תסטה אחר תאוות אלה אשר אינם יודעים, 19 כי הם לא יועילו לך בפני אלוהים בכלום, ואכן המקפחים הם מגינים זה לזה, ואלוהים הוא מגן היראים. 20 זה, אותות גלויים לבני אדם והדרכה ורחמים לאנשים הבטוחים באמונתם.

21 האם חושבים אלה אשר בחרו ברוע, כי דינם אצלנו כדין אלה אשר האמינו ועשו את הטוב? בחייהם ובמותם

הם יהיו שווים זה לזה? אם כך, הם טועים בשיפוטם.
22 וברא אלוהים את השמים ואת הארץ בצדק, וכל נפש
תקבל גמול הולם על מעשיה, והם לא יקופחו.
23 ראית את זה אשר הפך את תאוותו לאלוהו? התעהו
אלוהים ביודעין וחתם את אזניו ואת ליבו וכיסה את עיניו.
מי יוכל להדריך אותו אל דרך הישר אחרי שאלוהים התעה
אותו? הלא תזכרו?
24 ואמרו: "אין עוד חיים מלבד חיינו בעולם הזה,
נמות ונחייה בחיים האלה, ורק הזמן הוא המביא עלינו
כליה". אין הם יודעים דבר על זאת, אכן הם בספק מוחלט.
25 כאשר קוראים בפניהם את אותותינו הבהירים, סברתם
לחינם היא: "השיבו את אבותינו המתים לתחייה, אם אכן
תדברו צדק". 26 אמור: "אלוהים יחיה אתכם ואז ימית
אתכם , ואז ישיב אתכם לחיים ביום תחיית-המתים, יום
אשר אין ספק לגביו, ואולם רוב האנשים אינם מודעים לכך.
27 ולאלוהים מלכות השמים והארץ, וביום אשר תקום
"השעה" (יום הדין), המתכחשים יהיו הנפסדים. 28 ותראה
שכל האנשים יכרעו ברך. כל אומה תִקָרָא אל ספריה:"היום
תתוגמלו על מה שהייתם עושים" 29 זה ספרנו (תיעוד
המעשים) שמדבר עליכם בצדק, כי אנו היינו רושמים את
כל אשר הייתם עושים.
30 ואולם, אלה אשר האמינו ועשו את הטוב, יכניס

אותם ריבונם ברחמיו (אל גן-עדן), וזו הזכייה המובהקת.
31 ואילו, אלה אשר כפרו, האם לא נקראו בפניכם אותותיי
שלי? אולם אתם התייהרתם והייתם אנשים כופרים
מכחשים. 32 וכאשר אמרו לכם, שהבטחת אלוהים תתקיים
ואין ספק בבוא "השעה"(יום הדין), אמרתם: "אין אנו
יודעים מה היא "השעה", כי לפי דעתנו היא רק דמיון שווא
ואין בטוחים אנו בבואה"
33 ואז נתגלו להם מעשיהם הרעים ויקיף אותם אשר
היו לועגים לו. 34 אז נאמר להם: "היום נשכח אתכם כמו
שאתם שכחתם את המפגש של היום הזה. לכן משכנכם
יהיה הגיהינום, ואין מי שיושיע אתכם, 35 משום ששמתם
את אותות אלוהים ללעג ,וחיי העולם-הזה התעו אתכם.
והיום לא יצאו ממנה ולא יבוקש מהם לרצות (את אלוהים)
36 לכן' השבח לאלוהים ריבון השמים וריבון הארץ,
ריבון העולמים. 37 ולו הגדולה בשמים ובארץ, והוא העזוז
והחכם.

סורה 46 : אל-אחקאף (גבעות החול)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 ח.מ. (חא.מים)

2 הספר הזה, הורד מאלוהים, העזוז והחכם. 3 לא בראנו
את השמיים ואת הארץ ואת כל אשר ביניהם אלא בצדק,
ועד מועד מסוים, ואלה אשר כפרו פונים עורף מהדבר
אשר ממנו הם הוזהרו.
4 אמור: "החשבתם על אלה אשר קוראים להם מבלעדי
אלוהים ? הראו לי מה הם בראו בארץ, או אולי יש להם
שותפות בבריאת השמיים? הביאו לי ספר הקודם לזה , או
שמץ ידע (לגבי הקדמונים), אם אתם אכן דוברים אמת. 5
ומי תועה יותר ממי שקורא מלבד לאלוהים, אל אשר לא
ייענה לו עד יום הדין, והם מהקריאה שלהם מתעלמים.
6 וכאשר יאספו האנשים , היו להם לאויבים, והיו לעבודתם
מתכחשים.
7 כאשר קוראים בפניהם את אותותינו הברורים, אומרים
אלה אשר כפרו לאמת אשר באה אליהם: "זה אכן הוא
כישוף ברור". 8 או: "הוא בדה אותו". אמור: "אם אמנם
בדיתי אותו , לא תוכלו להגן עלי בפני אלוהים במאומה.
הוא מיטיב לדעת במה תתעסקו. אין כמוהו עד ביני ובינכם,
והוא הסלחן והרחום".

9 אמור: "אינני הראשון אשר נשלח כשליח, ואיני יודע מה ייעשה בי ובכם, אין אני הולך כי אם אחרי הדבר אשר נגלה אלי, ואין אני אלא מזהיר גלוי". 10 אמור: "האם חשבתם, מה אם זה באמת מאלוהים וכפרתם בו? מה אם אחד מבני ישראל מעיד על אמיתותיו (של הקוראן) ומאמין בו, אך עדיין אתם כופרים בו ביהירותכם? אלוהים אינו מדריך את האנשים המקפחים.

11 ואמרו אלה אשר כפרו לאלה אשר האמינו :"לו היה טוב , לא היו מקדימים אותנו להאמין בו", אך כיוון שהם לא הודרכו בו, ויגידו שזה "שקר קדום".

12 לפניו, היה ספרו של משה כמורה-דרך ורחמים, וספר זה מאשר אותו בלשון ערבית כדי להיות אזהרה לאלה אשר עשו עוול, ובשורה טובה לעושי הטוב. 13 אכן אלה אשר אמרו: "ריבוננו הוא אלוהים", ומישירים לכת, לא ייפול עליהם פחד ולא הם יצטערו, 14 אלה הם שוכני גן העדן לנצח, כגמול על מעשיהם הטובים.

15 אנו ציווינו על האדם להתייחס יפה להוריו. אמו נשאה אותו בסבל וילדה אותו בסבל. תקופת הריונו והיגמלו (מהיניקה) היא שלושים חודש. ובהגיעו לפרקו, וכשימלאו לו ארבעים שנה, אמר: "ריבוני! למדני והדרך אותי למען אודה לך על החסדים שגמלת לי ולהורי, ומעשים טובים אשר יהיו לרצון לך. וברכני בזרעי אחרי, כי שבתי אליך

ואני מן המוסלמים (המתמסרים לאלוהים)." 16 מאלה נקבל את הטוב באשר עשו ונסלח על מעשיהם הרעים (אשר עשו). הם ישכנו בגן העדן, הבטחת האמת אשר הובטחה להם.

17 וזה אשר אמר להוריו: "אוי לכם! כיצד אתם מפחידים אותי שאקום (מקברי) עם כל הדורות שחלפו לפני (ולא שבו)?" והם מבקשים עזרה מאלוהים: "אוי לך! האמן! אכן הבטחת אלוהים אמת היא". אך הוא אומר: "אלה בסך הכל סיפורי הקדמונים". 18 אלה הם אשר בצדק נגזר דינם יחד עם אומות של שדים ובני אנוש שעברו מן העולם לפניהם, הם אכן היו המפסידים.

19 כולם ידורגו לפי המעשים שלהם, (ואלוהים) ימלא להם את שכר מעשיהם, והם לא יקופחו. 20 וביום אשר יוצגו אלה אשר כפרו אל האש: "כיליתם את טובכם בחיי העולם הזה והתענגתם עליהם, והנה היום תתוגמלו בעונש מחפיר על התנשאותכם בארץ בלא צדק, ועל כך שהייתם מופקרים.

21 וזכור את איש עאד, כאשר הוא הזהיר את בני עמו על גבעות החול (אזור מדברי בערב), וכבר חלפו המזהירים לפניו ואחריו לאמור: "עבדו רק את אלוהים, כי אני חרד עליכם , מעונש היום העצום". 22 אמרו: "האם באת להעבירנו מעבודת אלוהינו? אז הבא עלינו את העונש

אשר אתה מבטיח לנו, אם דובר אמת אתה". 23 אמר להם: "רק אלוהים יודע זאת, ואני רק מוסר לכם את הדבר אשר שולחתי בו, אולם רואה אני כי אנשים נבערים אתם".

24 אז כאשר ראו אותו (את העונש) כעננת מטר אשר מתקרבת ופונה אל עמקיהם, אמרו: "זה הוא ענן מטר שמביא לנו גשם". לא! זה הוא העונש אשר בקשתם להחישו, רוח הנושאת עונש מכאיב, 25 שישמיד כל דבר לפי פקודת ריבונו. אחר כך, לא נראה מהם עוד דבר זולת משכנותיהם (השוממים), כך נגמול לאנשים הפושעים.

26 וכבר ביססנו אותם בצורה שלא ביססנו אתכם כמותם, ונתנו להם שמיעה, וראייה, ושכל. אך לא הועילו להם שמיעתם , ולא ראייתם, ולא הבנתם במאומה, כי הם הכחישו את אותותיו של אלוהים, ואז הקיפם העונש אשר לעגו לו. 27 וכבר השמדנו ערים אחרות אשר היו בקרבתכם, ונבאר (להם) האותות בתקווה שיחזרו (בחרטה). 28 אז האם הושיעו אותם האלילים אשר לקחו מלבד אלוהים בהתקרבם אליהם זה השקר אשר שגו בו ואשר בדו אותו מלבם.

29 וכאשר שלחנו אליך חבורה של שדים, להקשיב לקוראן. וכאשר באו, אמרו: "הקשיבו בהתרכזות". וכאשר תמה (קריאתו), פנו והלכו (במהירות) אל בני עמם מזהירים (אותם). 30 אמרו: "הוי בני עמנו! הנה אנחנו

שמענו ספר אשר הורד אחרי משה ומאשר את אשר לפניו ומדריך אל האמת ואל דרך הישר". 31 הוי בני עמנו! תענו לזה אשר קורא אתכם לאלוהים והאמינו בו, למען יסלח לכם על חטאיכם ויגן עליכם מפני עונש מכאיב. 32 ומי שלא יענה לקורא אל אלוהים, לא יעלה בידו לחמוק על פני האדמה, ולא יהיה לו אדונים זולתו. כל אלה נמצאים בתעייה גדולה.

33 הלא יראו כי אלוהים, אשר ברא את השמים ואת הארץ, ולא התעייף בבריאתם, יוכל גם להחיות את המתים? אמנם כן, הוא הכל-יכול. 34 וביום אשר יוצגו אלה אשר כפרו אל האש, (יאמר להם): "האין זאת אמת?"ויאמרו: "אומנם כן, חי ריבוננו". ויאמר להם: "טעמו את העונש, במה שהייתם מתכחשים".

35 לכן, התאזר בסבלנות כפי שהתאזרו האנשים העזים ברוחם מן השליחים, ואל תבקש להחיש להם, כי ביום אשר יראו מה שנועד להם, (יחשבו) כי לא נשארו בחיים אלא רק שעה אחת מן היום, (זאת) הזהרה ברורה! האם יושמד מלבד האנשים המופקרים?!

סורה 47 : מוחמד (מוחמד)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 אלה אשר כפרו ואשר מנסים להרחיק אנשים משביל
אלוהים , יבטל את מעשיהם. 2 אך אלה אשר האמינו ועשו
את המעשים הטובים, והאמינו באשר הורד אל מוחמד,
אשר הוא האמת מאת ריבונם, אלוהים יבטל את החטאים
שלהם ויטיב איתם. 3 זה מפני שאלה אשר כפרו הלכו
אחרי השקר, בעוד שאלה אשר האמינו הלכו בעקבות
האמת אשר באה מאת ריבונם. בדרך זאת אלוהים נותן
משלים לאנשים.

4 ואם אתם פוגשים את אלה אשר כפרו בשדה הקרב,
הכו בצווארם עד שתכניעו אותם, ואז תיקחו אותם בשבי.
לאחר מכן, או שתשחררו אותם כאות לחסד, או שתאפשרו
להם לפדות את עצמם עד שתסתיים המלחמה. כך תעשו,
ולו רצה אלוהים היה בעצמו מכניע אותם, אך הוא רצה
להעמידכם במבחן זה מול זה. ואלה אשר נפלו במלחמה
למען אלוהים, המעשים שלהם לא יהיו לשווא. 5 כי הוא
ידריך אותם וישפר את רוחם (בעולם הבא), 6 ויכניס אותם
לגן העדן אשר הכיר להם אותו.

7 הוי אלה אשר האמינו! אם תעזרו לדרך של אלוהים

הוא יעזור לכם וייתן לכם כוח וחוזק. 8 ואלה אשר כפרו אז עצוב יהיה להם, והוא יבטל את שכר מעשיהם. 9 זה בגלל שהם שנאו את אשר הוריד אלוהים, ולכן הוא הכשיל את מעשיהם. 10 האם הם לא סיירו בארץ וראו מה הייתה אחריתם של אלה אשר קדמו לכם? אלוהים השמיד אותם, וכך תהייה גם אחרית הכופרים הללו, 11 זה כי אלוהים מושיע לאלה אשר האמינו, ואכן לכופרים אין שום אדון.

12 אכן אלוהים יכניס את אלה אשר האמינו ועשו את הטוב לגני עדן אשר תחתיהם זורמים נהרות. אך אלה אשר כפרו יתענגו ויאכלו (בעולם הזה) כפי שאוכלות המקנה, (ובעולם הבא) האש היא משכנם. 13 וכמה ערים חזקות יותר מעירך (מכה) שהוציאה אותך השמדנו ולא היה להם כל מושיע.

14 הדומה מי שבידו הוכחה מריבונו לזה שמעשיו יפים וטובים רק בעיני עצמו והוא הלך רק אחרי יצריו? 15 המשל של הגן אשר הובטח ליראים, בתוכו נהרות של מים אשר יישארו צלולים וטהורים, ונהרות של חלב אשר לא יחמיץ, ונהרות של יין נעים לשותים , ונהרות של דבש טהור. ויהיה להם בתוכו פירות מכל הסוגים, והם יקבלו סליחת חטאים מאת ריבונם. האם זה דומה לאלה השוהים לנצח באש, ואשר יושקו בו מים רותחים אשר יקרעו להם את המעיים?

16 ויש ביניהם כאלה שמקשיבים לך, אך כאשר הם

עוזבים את נוכחותך, יאמרו אלה אשר נתנה להם הדעת: "מה הדבר הזה שהוא אמר כרגע?" הם אלה אשר אטם אלוהים את לבבותיהם והם הולכים אחרי יצריהם. 17 אולם אלה אשר קבלו את ההדרכה, אותם יוסיף אלוהים להדריך וייתן יראה בלבם.

18 המחכים הם ל"שעה" שתבוא עליהם לפתע? הלא כבר באו סימניה, ומה יועיל להם אם יזכרו? 19 דע כי אין אלוה מבלעדי אלוהים, ובקש סליחה על חטאיך וחטאי המאמינים והמאמינות, ואלוהים יודע את כל אשר עושים במשך היום ובלילה.

20 אלה אשר האמינו אומרים, מדוע לא הורדה "סורה"? וכאשר הורדה "סורה" ברורה אשר נזכר בה דבר הלחימה ראית את אלה אשר חולי בלבם מביטים עליך כמתעלפים מפחד המוות. ראוי יותר היה להם, 21 לציית ולדבר בכנות, וכאשר נחרץ הדבר , מוטב שיהיו כנים עם אלוהים. 22 הייתכן כי כל פעם שתפנו עורף תשחיתו בארץ ותקרעו את הקשר עם קרוביכם? 23 אלה הם אשר קלל אותם אלוהים ועשה אותם חרשים, ועיוור את עיניהם.

24 למה לא יעמיקו את ההבנה בקוראן? או האם הלבבות שלהם אטומים? 25 אלה אשר נטשו את ההדרכה והאמונה לאחר שכבר התבררה להם ההדרכה, השטן הוא שהסיתם ועודדם, 26 שיגידו לאלה אשר כפרו באשר הוריד, נשמע

לכם במקצת הדברים, ואולם אלוהים יודע סודותיהם.
27 איך יהיה המצב שלהם כאשר יאספו המלאכים את
נשמותיהם ויכו על פניהם ואחוריהם? 28 משום שהלכו
אחרי מה שמרגיז את אלוהים ודחו את מה שמשביע את
רצונו, ולכן יתבטל עמלם.

29 האם חשבו אלה אשר חולי בלבבותיהם, שאלוהים
לא יגלה את שנאתם? 30 ולו רצינו היינו מראים אותם לך
והיית מכיר אותם בסימניהם ובנימת דיבורם המגונה, כי
אלוהים יודע את כל אשר תעשו.

31 אנו נבחן אתכם עד שנדע מי מתוככם התאמצו הכי
הרבה, ומי התאזר בסבלנות, ונבחן את מעשיכם. 32 אכן,
אלה אשר כפרו וסטו מדרכו של אלוהים והתנגדו לשליח
לאחר שהודרכו, לא יזיקו לאלוהים במאומה, והוא יכשיל
את מעשיהם.

33 הוי אלה אשר האמינו! צייתו לאלוהים וצייתו לשליח,
ואל תתנו למעשיכם להיות לשווא. 34 אכן אלה אשר כפרו
והרחיקו אחרים מדרכו של אלוהים ומתו בעודם כופרים,
לא יסלח להם אלוהים. 35 לא תשפילו את עצמכם ותושיטו
יד לשלום, כי ידכם על העליונה ואלוהים עמכם ולא יגרע
משכר מעשיכם.

36 חיי העולם הזה הם רק משחק ושעשוע. אם תאמינו
ותיראו את אלוהים, ייתן לכם את שכרכם ולא ישאל מכם

את רכושכם. 37 אכן אם ישאלכם אותו וילחץ אתכם, הייתם
מתקמצנים וזה היה חושף את חולשתכם. 38 בזאת נקראים
הנכם להוציא ממון בדרכו של אלוהים, אך ביניכם יש גם
קמצנים. כל המתקמצן, מתקמצן רק על עצמו. אלוהים
הוא העשיר ואתם הנזקקים לו. אם תפנו עורף יחליף אתכם
באחרים שלא יהיו דומים לכם.

סורה 48 : אל-פתח (הניצחון הברור)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 אכן, אנחנו הענקנו לך את הניצחון הברור, 2 למען יסלח
לך אלוהים לראשונים מחטאיך ולאחרונים, וישלים את
חסדו עליך, וידריך אותך בדרך הישר, 3 והוא יעניק לך
ניצחון גדול.

4 הוא אשר השרה שלווה בלבבות המאמינים, למען
תגדל אמונתם. לאלוהים צבאות השמים והארץ, ואלוהים
הכל יודע והחכם. 5 הוא יכניס את המאמינים והמאמינות
אל גנים שמתחתם זורמים הנהרות ובהם יישארו לנצח והוא
יסלח להם על עוונותיהם. וזוהי אכן זכייה כבירה מאלוהים.
6 והוא יעניש את הצבועים ואת הצבועות, ואת המשתפים
והמשתפות ואת החושבים רעות על אלוהים, וישיב רעתם
בראשם. אלוהים כעס עליהם וקלל אותם והכין להם את

הגיהינום, המשכן הגרוע ביותר. 7 לאלוהים גדודי השמים והארץ והוא העזוז והחכם.

8 אנו שלחנו אותך עד, מבשר, ומזהיר, 9 כדי שתאמינו באלוהים ובשליחו ותעזרו לו ותוקירו אותו, ותשבחו אותו בוקר ובערב. 10 כל אלה אשר נשבעים לך אמונים, למעשה נשבעים אמונים לאלוהים, יד אלוהים מעל ידיהם. כל המפר התחייבותו לאלוהים בעצם עושה זאת לרעת עצמו. וכל המקיים את אשר התחייב לאלוהים,יינתן לו שכר עצום.

11 השבטים שוכני המדבר שנשארו בבתיהם ולא הצטרפו אליך יאמרו לך: "היינו עסוקים ברכושנו ובמשפחתנו, לכן בקש סליחה עבורנו", הם אומרים בפיותיהם את אשר אין בנפשם. אמור, "למי תעמוד זכות למענכם אצל אלוהים, אם ירצה להזיק לכם או ירצה להועיל לכם? אכן, אלוהים בקיא במעשיכם". 12 אבל חשבתם כי השליח והמאמינים לא יחזרו אל משפחותיהם, והיה הדבר יפה בלבבותיכם, וחשבתם מחשבה רעה והפך אתכם לעם מושחת. 13 ומי אשר לא מאמין באלוהים ובשליחו, הכנו לאלה אשר כפרו את אש הלהבה הבוערת. 14 לאלוהים מלכות השמים והארץ, סולח לאשר ירצה, ומעניש את אשר ירצה, כי אלוהים סולח ורחום.

15 כאשר תצאו לקראת השלל, יגידו הנשארים בבתיהם, "הרשו לנו להצטרף אליכם". הם רוצים לשנות את הבטחת

אלוהים לכם. אמור להם: "לא תצטרפו אלינו כי כך אמר אלוהים מקודם", והם יאמרו: "אתם סתם מקנאים בנו ". אך כה מעט הוא אשר יבינו.

16 אמור לשבטים שוכני המדבר אשר נשארו בבתיהם ולא הצטרפו לקרב: "אתם תיקראו להילחם באנשים גיבורי מלחמה, אלא אם ייכנעו בלי מלחמה. אם תצייתו ותילחמו למען אלוהים, הוא יעניק לכם שכר טוב, ואם תפנו עורף כמו שפניתם עורף לפנים, יענישכם עונש מכאיב". 17 אין על העיוור חטא, ואין על הפיסח חטא, ואין על החולה חטא (אם לא יצאו למלחמה). ומי שמציית לאלוהים ולשליחו, אותו יכניס אלוהים לגנים שמתחתם נהרות זורמים. אמנם, האדם הבריא המשתמט, אותו הוא יעניש בעונש מכאיב.

18 אכן אלוהים מרוצה מהאמינים אשר נשבעו לך שבועת-אמונים תחת העץ, והוא ידע את אשר בנפשם, והוריד עליהם שלווה, וגמל להם בניצחון מהיר, 19 ובלקיחת שלל רב, כי אלוהים הוא העזוז והחכם.20 אלוהים הבטיח לכם כי תקבלו שלל רב, והחיש לכם את זה, ומנע מהאנשים להילחם בכם. זאת כאות למאמינים, ולמען ידריך אתכם בדרך הישר. 21 ויש דברים אשר עדיין אינכם יכולים להשיג, אך זה כבר נמצא אצל אלוהים, כי אלוהים הוא כל-יכול.

22 אילו נלחמו בכם אלה אשר כפרו היו מפסידים

ובורחים, ולא היו מוצאים כל אדון או מושיע. 23 כך הייתה
מאז ומתמיד דרכו של אלוהים, ולא תמצא לדרך אלוהים
שינוי. 24 והוא אשר השיב את ידיהם מעליכם ואת ידיכם
מעליהם בעמק מכה, לאחר שהגביר אתכם עליהם, כי
אלוהים רואה את מעשיכם.

25 הם אלה אשר כפרו ומנעו מכם לבוא אל המסגד
אלחראם (הכעבה), ועצרו את הקורבן ומנעו אותו מהגיע
אל מקום הקרבתו, ולולא אנשים מאמינים ונשים מאמינות
שלא הכרתם אותם, והייתם עלולים לפגוע בהם, ועל-ידי
כך להביא על עצמכם אשמה בלי שתדעו, למען יכניס
אלוהים מי שירצה תחת רחמיו, לו הבדילו את עצמם, אז
היינו מענישים קשות את אלה אשר כפרו.

26 הם אלה אשר כפרו ומלאו את לבבותיהם להט,
הלהט של הג'אהליה, ואז הוריד אלוהים את השלווה שלו
על שליחו ועל המאמינים, והטיל עליהם את חובת היראה
שהם זכאים וראויים לה ביותר, כי אלוהים יודע כל דבר.

27 אכן מלא אלוהים לשליחו את החזון באמת, לאמור:
"עוד תיכנסו למסגד אלחראם (הכעבה), אם ירצה אלוהים,
בביטחון, כאשר שער ראשיכם מגולח או מקצרים, וללא
פחד". הוא ידע את אשר לא ידעתם, ומעבר לזאת נתן לכם
ניצחון קרוב ומכריע.

28 הוא אשר שלח את שליחו עם ההדרכה ועם האמונה

האמתית (האסלאם) למען ישליטה על כל האמונות, ואלוהים מספיק כעד!

29 מוחמד הוא השליח של אלוהים. ואלה אשר עמו נוקשים עם הכופרים, אך רחמנים ביניהם לבין עצמם. תראה אותם כורעים וסוגדים מבקשים את חסדו של אלוהים ואת רצונו הטוב. הסימנים על הפנים שלהם, מסימני הסגידה. אלה תוארו בתורה ובבשורה לזרע אשר הוציא גבעולו ומתחזק עד שהוא מתקשה ונישא על קנהו והפליא את הזורעים. כדי להכעיס בהם את הכופרים. אלוהים הבטיח לאלה אשר האמינו ועשו את הטוב סליחה ושכר רב.

סורה 49 : אל-חוג'ראת (החדרים)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 הוי אלה אשר האמינו! אל תמהרו להחליט בעניין שההחלטה בו היא רק בידי אלוהים ושליחו, וייראו את אלוהים, כי הוא הכל שומע והכל יודע.

2 הוי אלה אשר האמינו! אל תרימו קולכם מעל קול הנביא ואל תדברו אליו בקול רם כהרים קולכם איש אל רעהו, פן יבוטל המעשה הטוב שלכם מבלי שתדעו. 3 אכן, אלה אשר מנמיכים את קולותיהם בפני שליח אלוהים הם אלה אשר בחן אלוהים את לבבותיהם ביראתו, ולהם

סליחת חטאים ושכר עצום. 4 הנה אלה הקוראים אליך
מאחורי החדרים רובם חסרי בינה הם. 5 כי לו היו מתאזרים
בסבלנות עד שתצא אליהם היה טוב להם יותר, אך אלוהים
הוא סולח ורחום.

6 הוי אלה אשר האמינו! בבוא אליכם אדם מופקר למסור
לכם ידיעה על מישהו, עליכם לחקור היטב את אמתותה
לבל תפגעו בשוגג באנשים חפים מפשע, ותתחרטו על כל
שעשיתם. 7 ודעו כי שליח אלוהים בקרבכם. ואם הוא היה
נשמע לכם במרבית העניינים, הייתם סובלים הרבה. אלוהים
חיבב עליכם את האמונה, ועשה אותה יקרה ללבבותיכם
והמאיס עליכם את הכפירה ואת ההתפקרות והמרי. ואלה
הם המודרכים. 8 חסד מאלוהים וברכה. אלוהים הכל יודע
והחכם.

9 ואם יריבו שתי מחנות מן המאמינים עשו שלום
ביניהם, ואם יתנכל האחד לאחר, קיימו עליו לחץ עד
שיסכים לציית לפסק-דיני אלוהים, וכאשר יסכים, פייסו
ביניהם ביושר ועשו צדק. אלוהים אוהב את עושי הצדק. 10
אכן המאמינים אחים הם, על כן השכינו שלום בין אחיכם
ויראו את אלוהים למען תרוחמו.

11 הוי אלה אשר האמינו! אל תלעגו איש לרעהו, כי
אולי טובים האחרים מהם, ולא אישה לרעותה, כי אולי
טובות האחרות מהן. ואל תוציאו דיבה איש על רעהו, ולא

תכנו איש את רעהו בשמות גנאי. כמה רע לתת שם גנאי לאדם מאמין. אלה אשר לא ישובו מהחטאים שלהם, הם אלה העושים עוול לעצמם.

12 הוי אלה אשר האמינו! אל תרבו לחשוד, כי מקצת החשדנות היא חטא. אל תרגלו ואל תדברו לשון הרע איש על רעהו. האם אוהב איש מכם לאכל את בשר אחיו המת? הן אתם שונאים זאת, וייראו את אלוהים, כי אלוהים מקבל שבים ורחום.

13 הוי האנשים! אנו בראנו אתכם מזכר ונקבה ועשינו אתכם לאומות ושבטים למען תכירו אדם את רעהו. אולם הנכבד ביותר ביניכם אצל אלוהים, הוא הירא אלוהים ביותר, כי אכן אלוהים היודע והבקיא.

14 שוכני המדבר אמרו: "כבר האמנו". אמור להם: "עוד לא האמנתם, יותר טוב שתגידו 'התאסלמנו', משום שהאמונה טרם חדרה אל הלבבות שלכם, אך אם תצייתו לאלוהים ולשליחו, לא יקפח אלוהים את הגמול עבור עמלכם, כי אלוהים הוא הסולח והרחום". 15 אמנם המאמינים הם אלה אשר האמינו באלוהים ובשליחו ואשר לא יפקפקו עוד, והמוכנים להתאמץ בהקריבם את רכושם ואת נפשותיהם בשביל אלוהים. אלה הם באמת הצדיקים.

16 אמור :"האתם תלמדו את אלוהים מהי אמונתכם? אכן אלוהים יודע את כל אשר בשמים ובארץ, אלוהים

יודע הכל בכל דבר". 17 הם מתנהגים כאילו עשו לך חסד שקיבלו את האסלאם. אמור: אין אתם עושים לי חסד על-ידי האסלאם (ההתמסרות) שלכם, אלא אלוהים הוא אשר עשה חסד עמכם כאשר הוא הדריך אתכם לאמונה, אם אתם אכן הייתם צדיקים. 18 אכן אלוהים יודע כל נסתרי השמיים והארץ, ואלוהים רואה את מעשיכם. 19

סורה 50 : קאף (ק.)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 ק. (קאף),

(שבועה) בקוראן המפואר! 2 אכן הם התפלאו כשבא
אליהם מזהיר מקרבם, והכופרים אמרו: "זה אכן דבר מוזר,
3 האם שנמות והיינו לעפר נחזור לחיים! זה אכן בלתי
סביר!". 4 כבר ידענו את כל אשר האדמה תחסיר מהם ,
ואצלנו ספר אשר שומר (הכל). 5 מפני שהם כפרו באמת
אשר באה אליהם, הם נמצאים במצב של בלבול.

6 האם לא רואים כיצד בנינו מעליהם את השמיים ללא
בקעים? וכיצד עיטרנו אותם? 7 והארץ שטחנו וקבענו
בה הרים וגידלנו בה צמחים מכל זוג נאה 8 למען יתבונן
ויזכור כל עבד אשר פונה אל אלוהים. 9 והורדנו מן השמים
גשמי ברכה, והצמחנו גנים ויבול וצמחייה, 10 עם עצי תמר

גבוהים עמוסי אשכולות של תמר, 11 כמזון לעבדי אלוהים, והחיינו על-ידי הגשמים אדמה שהייתה כמתה, וכזאת היא היציאה מן הקבר ביום תחיית-המתים.

12 לפניהם כבר לא האמינו בני עמו של נוח, ובני שבט א-רס (הבאר), ועם ת'מוד, 13 ועאד ופרעה, ואחים של לוט, 14 שוכני החורשות ובני עם תובא. כולם התכחשו לשליחים, ולכן בצדק יבוא עליהם עונשי אשר הזהרתי אותם ממנו. 15 האם התעייפנו מן הבריאה הראשונה? ולמה הם בספק בכך שנוכל לברואם מחדש

16 וכבר בראנו את האדם, ויודעים אנו את אשר תלחש לו נפשו, כי אנו קרובים לו יותר מווריד צווארו, 17 ואכן שני המלאכים המתעדים הכל , יושבים ומתעדים, אחד מימינו ואחד משמאלו את כל מעשיו 18 לא יוצא הגה מבלי אשר יהיה אצלו משגיח מוכן.

19 ובאה שכרון המוות באמת, זה הדבר אשר ממנו ניסיתם להימלט 20 ונתקע בשופר. זה היום אשר ממנו הוזהרתם. 21 ותגיע כל נפש עם (המלאך) המוביל ו(המלאך) העד, 22 (ויאמרו לו), כבר הייתה מתעלם מזה, אך היום הסרנו את הכיסוי מהעיניים שלך וראייתך היום חדה". 23 ויאמר אשר היה צמוד אליו: "זוהי העדות שהכנתי נגדך". 24 "הטילו אל תוך גיהינום כל כופר מושבע וקשה עורף, 25 שהיה מסרב לעשות טוב וכל תוקפן וכל מפקפק, 26 אשר צירף

לאלוהים אלוה אחר, הטילו אותו אל תוך העונש הכבד".
27 אמר אשר היה צמוד אליו: "ריבוננו! אני לא התעיתי
אותו ואולם הוא בעצמו נטה לתעייה מרחיקת לכת". 28
ויאמר: "אל תריבו ביניכם לפני, כי אני הקדמתי להזהירכם,
29 ודבריי לא ישתנו, וגם לא אקפח את עבדיי".

30 ביום ההוא יאמר לגיהינום: "האם אתה כבר מלא?"
והוא יאמר, "האם יש עוד?" 31 וגן העדן יתקרב ליראי
אלוהים ולא ירחק מהם. 32 ויאמר להם: "הנה אשר הובטח
לכל הפונה אל אלוהים והממלא את מצוות ריבונו 33 הירא
את הרחמן בסתר, ובא בלב מלא סבלנות. 34 היכנסו אליו
בשלום זה הוא יום חיי הנצח". 35 יהיה להם כל אשר ירצו
בתוכו (גן העדן), ויש לנו יותר 36 וכמה דורות השמדנו
לפניהם, אשר היו בהרבה יותר חזקים מהם. הם שוטטו
על פני כל האדמה ולא מצאו מפלט מהעונש? 37 זהו
אות הזכרה לכל בעלי לב ואוזן שומעת ואלה הרואים את
המתרחש סביבם.

38 בראנו את השמים ואת הארץ ואת אשר ביניהם
בשישה ימים ולא התעייפנו מבריאתם. 39 התאזר בסבלנות
על אשר ידברו ושבח בתודות אל ריבונך לפני עלות השמש
ולפני השקיעה, 40 ושבח אותו גם בלילה ובסוף כל תפילה.

41 האזן! היום בו יקרא הקורא ממקום קרוב! 42 יום שבו
ישמעו את הזעקה (של המלאך) בצדק, זה יום היציאה

(מהקברים). 43 הנה אנחנו נחייה ונמית ואלינו כולם ישובו. 44 ביום אשר תבקע הארץ מעליהם, וימהרו, חיש קל נאספם.

45 אנחנו מיטיבים לדעת את אשר יאמו, אך אין זה תפקידך להכריחם (להאמין). הזכיר בקוראן את אשר יאמרו מאזהרתי.

סורה 51 : א-ד'אריאת (הרוחות)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 (שבועה) ברוחות המפזרות, 2 והנושאות את הנטל הכבד, 3 והמפליגות בנחת, 4 והמחלקות את הצווים, 5 כל מה שהוזהרתם בו הוא אכן אמת 6 ויום הדין אכן יתקיים. 7 (שבועה) והשמים המתוכננים היטב. 8 אכן אתם נחלקים בדבר, 9 אשר מהם יורחקו המורחקים.

10 הקללה על הכוזבים, 11 אלה הם אשר שקועים בתעתועים. 12 הם שואלים, "מתי יום הדין?" 13 זה היום בו הם ייענשו באש. 14 ,"טעמו את העונש אשר דרשתם להחיש" 15 אך היראים ישכנו בגני עדן עם מעיינות צלולים, 16 ויקבלו מה שריבונם העניק להם על היותם עושים מעשים טובים. 17 הם המעיטו מאוד לנום בלילות, 18 ועם שחר הם

מבקשים סליחה, 19 ועל אשר הם נותנים זכות ברכושם למבקש חסד ולמחוסר כל.

20 ובארץ יש אותות לבטוחים באמונתם, 21 ובכם בעצמכם, האם לא תתבוננו? 22 בשמים מקור פרנסתכם וכל אשר הובטח לכם. 23 לכן, (נשבע) בריבון השמים והארץ! כי אכן אמת היא, כמו היכולת שלכם לדבר. 24 האם שמעת על הסיפור אודות האורחים הנכבדים של אברהם? 25 שבאו אליו ואמרו לו: "שלום!" והוא אמר:"שלום אנשים לא מוכּרים" 26 אז הוא פנה במהירות אל אשתו והביא להם עגל מפוטם. 27 והגישו להם, ואמר: "האם לא תאכלו?" 28 הוא החל לפחד מפניהם, אך הם אמרו: "אל תפחד!" ובישרו לו על בן שיהיה בעל תבונה. 29 אז הגיעה אשתו בצעקה, סטרה על פניה ואמרה: "זקנה ועקרה אני!" 30 אמרו:"כה אמר ריבונך, כי הוא החכם והיודע.

31 " ואמר: " מה היא שליחותכם?" 32 אמרו: "נשלחנו אל עם של כופרים מכחשים, 33 כדי שנמטיר עליהם אבני חימר, 34 אשר יועדו על ידי ריבונך כעונש למפריזים בעוולות" 35 וחילצנו את כל המאמינים אשר היו בה, 36 ולא מצאנו בה אלא משפחה אחת של מוסלמים (מתמסרים), 37 הותרנו בה אות לאלה הפוחדים מפני העונש הכואב.

38 ויש עוד אות אל משה, כאשר שלחנו אותו אל פרעה עם הוכחות בהירות, 39 ואולם (פרעה) סובב גב עם צבאו,

ואמר: הוא (משה) קוסם או משוגע". 40 אז ייסרנוהו ואת
צבאו וזרקנו אותם לים, כשהוא אשם. 41 ועאד, כאשר
שלחנו אליהם רוח נוראית, 42 אשר ריסקה את כל אשר
עמד בדרכה. 43 וגם ת'מוד היה אות, כאשר נאמר להם:
"התענגו עד עת מועד". 44 ואולם הם מרדו בצוו ריבונם,
על כן היכתה בהם סופת אש בעודם בוהים. 45 ולא יכלו
יותר לקום ולא היה להם כל חילוץ. 46 ולפניהם (הכחדנו)
את בני עמו של נוח, כי אכן היו אנשים מושחתים.

47 ואת השמים בנינו בעוז, ואנו ממשיכים להרחיבם.
48 ואת הארץ פרשנו, ומה טובים אנו כסוללים. 49 ואת
כל הדברים בראנו כזוגות, למען תזכרו. 50 לכן, נוסו אל
אלוהים, כי אכן אני נשלחתי ממנו לתת לכם הזהרה בהירה
51 ואל תעשו לכם עם אלוהים אלילים אחרים, כי אכן
נשלחתי ממנו כדי לתת לכם הזהרה בהירה.

52 ותמיד כך, לא בא כל שליח אל אלה אשר לפניהם
אלא אמרו עליו: "זהו קוסם או משוגע". 53 האם ציוו זה
את זה על הדבר הזה? אכן הם אנשים משתלחים! 54 לכן
פרוש מהם, ואין עליך שום אשמה. 55 אך הוסף להזכיר, כי
ההזכרה אכן מועילה למאמינים.

56 ולא בראתי את השדים ואת האדם אלא למען יעבדו
אותי. 57 אינני דורש כי יפרנסוני ואינני רוצה כי יאכילוני.
58 אכן אלוהים הוא המפרנס, בעל החוזק והאיתן. 59 על

אלה אשר קיפחו רובצת אשמה כאשמת הכופרים שקדמו להם, אל להם לדחוק בי לזרז את עונשם. 60 אוי לכופרים מיום העונש שהוזהרו ממנו.

סורה 52 : א-טור (ההר)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 (שבועה) בהר א-טור, 2 ובספר הרשום, 3 על הקלף הפרוש, 4 ובבית (בשמים) המלא (במלאכים). 5 ובשמים המורמים. 6 ובים המלא אש. 7 כי עונש ריבונך יוטל, 8 ואין מי שיוכל למנוע אותו. 9 ביום בו השמים ינועו ויזועו, 10 וההרים יתמוטטו. 11 ואוי להם ביום ההוא למתכחשים, 12 אלה אשר משתעשעים בתקוות שווא. 13 ביום ההוא הם ייקראו אל אש גיהינום, 14 זוהי האש אשר הייתם לה מתכחשים. 15 האומנם מעשה קסמים זה, או שאינכם רואים אותה? 16 כעת היצלו בה. כבר לא ישנה אם תהיו סבלנים או לא תהיו סבלנים , מפני שאתם תתוגמלו על אשר הייתם עושים.

17 אכן היראים יהיו ביום ההוא בגני עדן ואושר עילאי, 18 מתענגים על אשר נתן להם ריבונם ושמר עליהם מפני עונש השאול. 19 אכלו ושתו והתענגו כגמול וברכה על

מעשיכם הטובים. 20 הם יישענו על ספות ערוכות, ונזווגם עם (עלמות) יפיפיות בעלות עיניים יפות

21 ולאלה אשר האמינו, נצרף את צאצאיהם אשר גם האמינו. לא נגרע דבר ממעשיהם, שהרי כל אדם ערב למעשיו. 22 ונספק להם פירות ובשר כאוות נפשם. 23 ויעבירו ביניהם כוס משקה שאינו מביא לדבר להג וחטא. 24 יסובבו ביניהם עלמים לשרתם, כפנינים החבויות בצדפיהן. 25 והם יפנו זה אל זה בשאלות. 26 הם יגידו "לפני כן, במשפחותינו, היינו מלאים בפחד מהעונש 27 והנה חנן אותנו אלוהים בחסדו ושמר עלינו מפני עונשה של האש הלוהטת 28 כי היינו לפני זה קוראים אליו, וכי הוא המיטיב והרחום."

29 ובכן, הזהר אותם, כי הודות לחסד ריבונך, אינך כוהן-קוסם ולא משוגע. 30 אם הם יאמרו: "הוא בסך הכול משורר 30 ומוטב שנחכה למותו." 31 אמור: "חכו, וגם אני עמכם מחכה " 32 האם יאמרו זאת לפי חלומותיהם, או הם אנשים מתמרדים? 33 או שהם יאמרו "האם הוא המציא אותו (את הקוראן) בעצמו? אכן, הם אינם מוכנים להאמין. 34 אם כן, שיעשו ספר כמוהו אם הם אכן צודקים.

35 האם נבראו יש מאין או שמא הם הבוראים של עצמם? 36 או האם בראו הם את השמים ואת הארץ?! לא, כי אינם מוכנים לקבל זאת. 37 או האם בידיהם אוצרות ריבונך, או הם השליטים (על הכול)? 38 או האם יש להם סולם שבו הם

עולים השמימה ומקשיבים בסתר? אם כן, שיביא מקשיבם הוכחה בהירה משם. 39 או האם לו הבנות ולכם הבנים?

40 האם דרשת מהם גמול ונעשו עמוסי חובות? 41 או האם אצלם הנסתר, והם אותו כותבים? 42 או האם חורשים הם נגדך מזימות ותחבולות? אז מזימת אלה אשר כפרו תפגע בהם . 43 או להם אלוה מלבד אלוהים? ישתבח שמו, נעלה מעל כל האלילים שהם מצרפים לו.

44 ואם יראו חלקים מן השמים נופלים עליהם יאמרו: "אלה רק עננים מצטברים". 45 ובכן, עזוב אותם לנפשם, עד היום שבו הם יזעקו ויצרחו. 46 ביום ההוא לא תועיל להם כל תחבולה ולא ימצאו כל עזרה. 47 ואכן, לאלה אשר קיפחו צפוי עוד עונש בעולם הזה, אך רובם אינם יודעים זאת. 48 והתאזר בסבלנות לדין ריבונך, מפני שאתה תחת השגחתנו, והלל בשבחים את ריבונך מתי שתקום, 49 ומהלילה תשבחהו, ובשקיעת הכוכבים.

סורה 53 : א-נג'ם (הכוכב)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 (שבועה) בכוכב אשר נופל! 2 ידידכם (מוחמד) לא תעה ולא שגה, 3 ואין הוא מדבר מתוך תאוות ליבו. 4 אין זה אלא השראה שהושרתה אליו. 5 לימד אותו בעל כוח ועוז

(המלאך גבריאל) , 6 בעל תבונה, נחישות ויופי, אשר לבסוף התגלה (למוחמד בצורת מלאך) , 7 והוא נעמד בנקודת האופק העילאית, 8 ואז הוא ירד והתקרב, 9 עד שהיה במרחק קרוב מאוד, 10 אז השרה (אלוהים) לעבדו את מה שהשרה. 11 הלב לא בדה את אשר הוא ראה. 12 התתנצחו עמו באשר למה שהוא ראה? 13 והוא כבר ראה אותו יורד בפעם אחרת , 14 על יד העץ אשר בקצה המרום, 15 ליד גן המשכן הנצחי... 16 כאשר העץ התכסה בפאר ותפארת, 17 לא נטה המבט ולא טעה, 18 הוא ראה מהאותות הכי גדולים של ריבונו.

19 הראיתם (האמנתם) בצדק בא-לאת ול-עווזא, 20 ומנאת השלישית האחרת? 21 האם לכם הזכר ולו הנקבה? 22 זוהי חלוקה בלתי צודקת. 23 אין הן זולת שמות, שאתם ואבותיכם בדיתם בלי כל סמכות שהורדה מאלוהים. רק אחר מחשבות חינם ונטיות מזג נוהים הם, ואולם כבר באה אליהם ההדרכה אל דרך הישר מאת ריבונם. 24 או האם השיג האדם את אשר קיווה (סיוע מאליליו)? 25 הן רק לאלוהים האחרית והראשית

26 וכה מרובים המלאכים בשמים אשר לא תועיל המלצתם בכלום, בלי שאלוהים יתיר זאת לאשר ירצהו ויספקו. 27 אלה אשר אינם מאמינים בעולם הבא, קוראים למלאכים בשמות הנקבות. 28 אך אין להם כל דעת בנושא,

והם בסך הכול נוטים אחר מחשבות חינם, ואולם מחשבות חינם לא יועילו בפני הצדק בכלום. 29 התרחק ממי שסוטה מאזהרתנו, והרוצה רק בחיי העולם הזה. 30 זה כל מה שהם יכולים לדעת, ואולם ריבונך מיטיב לדעת מי תעה משבילו, והוא מיטיב לדעת מי מודרך.

31 כי לאלוהים כל אשר בשמים ומה אשר בארץ והוא יגמול לעושי הרעה באשר עשו ויגמול לעושי הטוב כטובתם, 32 אלה אשר יתרחקו מן החטאים הגדולים והתועבות, ורק עושים משגים קלים, עבורם ריבונך הוא רב סליחות. הוא מכיר אתכם היטב, כי הוא בראכם מן האדמה ועשה אתכם עוברים בבטן אימהותיכם. לכן, אל תנסו לזכות את עצמכם, כי הוא יודע היטב מי הירא אותו.

33 הראית את זה אשר סובב גב (כפר) ? 34 אשר בהתחלה נתן מעט ואז קפץ את ידו? 35 האם הוא רואה את ידע הנסתר? 36 האם הוא לא ידע מה שנכתב בספר (הקודש) של משה? 37 ואברהם אשר נשאר נאמן, 38 שלא תישא נפש את משאה של נפש אחרת, 39 וכי אין לאדם אלא רק אשר עשה. 40 ואכן כל אשר עשה, יראה אותו , 41 ואז הוא יקבל את מלוא התגמול בעבור זה. 42 וכי אל ריבונך הסוף של הכול, 43 וכי הוא הנותן צחוק והמביא בכי, 44 וכי הוא הממית והמחייה, 45 והוא אשר ברא את שני הזוגות, את הזכר ואת הנקבה, 46 מטיפה של זרע. 47

והוא האחראי לתחיית-המתים. 48 והוא המביא את העושר והנכסים. 49 והוא ריבונו של אלשערא (כוכב נוצץ).

50 והוא השמיד את עאד הראשונים, 51 ואת ת'מוד, אשר מהם הוא לא השאיר כלום 52 ואת עמו של נוח, כי כולם היו מן החוטאים והמושחתים ביותר. 53 ואת הערים ההפוכות זרק מטה, 54 ואז העלים אותן מראות העין לעולם ועד. 55 ובכן, באיזה מאותות ריבונך אתה כופר?

56 זהו (מוחמד) מזהיר מבין המזהירים הראשונים. 57 התקרב יום-הדין, 58 אין להם מלבד אלוהים שום חושף (את מועד יום הדין). 59 האם תתפלאו על הדבר הזה? 60 מדוע אתם צוחקים ואינכם בוכים? 61 האם תמשיכו להישאר שאננים? 62 אז סגדו לאלוהים, ועבדו אותו!

סורה 54 : אל-קמר (הירח)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 התקרבה "השעה"(יום הדין) , והירח נבקע. 2 וכאשר הם יראו אות הם יסובבו גב (יכפרו) ויאמרו: "בסך הכול קסם מתמשך", 3 הם יכפרו וילכו אחרי תאוותיהם, אף-על-פי שהכול כבר נקבע . 4 וכבר באו אליהם הרבה קורות שבכוחן להרתיע, 5 חכמה נעלה (הקוראן) , אך המזהירים לא ישפיעו (על הכופרים). 6 לכן סור מעליהם, וחכה ליום

שבו יקרא להם הקורא אל המאורע האיום (יום הדין) .
7 אז יהיו עיניהם עלובות, והם יוצאו מן הקברים כאילו
הם היו נחיל של ארבה. 8 הם ימהרו אל הקורא. יאמרו
הכופרים: "זהו יום נורא קשה".

9 לפניהם כבר כפרו בני עמו של נוח, אשר התכחשו
לעבדנו ואמרו: "זה משוגע", ואיימו לגרשו. 10 אז קרא אל
ריבונו, " הם גוברים עליי, אז חלץ אותי!" 11 אז פתחנו את
שערי השמים והורדנו את מי המבול, 12 ובקענו את מעיינות
התהום, ונפגשו המים כפי שפסקנו. 13 ונשאנו אותו על
(אונייה) עשויה לוחות ומסמרים, 14 אשר שטה בהשגחתנו.
זה היה הגמול לאשר היה כופר (בשליחות נוח). 15 וכבר
השארנו אותה כאות, אבל, האם מישהו מפנים את המסר?
16 ואיך היו עונשי והאזהרות. 17 וכבר את הקוראן הבהרנו
למען יזכרו, אך האם יש מי שייזכר?

18 בני עאד הכחישו את האזהרות ואיך היו העונש אשר
הבאתי עליהם והאזהרות שלפניו? 19 אנו שלחנו עליהם
רוח קרה עזה ביום ארור ומקולל מתמשך, 20 אשר עקרה
את האנשים כאילו היו גזעי דקלים נגדעים. 21 ואיך היו
העונש אשר הבאתי עליהם והאזהרות שלפניו? 22 וכבר
את הקוראן הבהרנו למען ייזכרו, אך האם יש מי שייזכר?

23 התכחשו (אנשי) ת'מוד למזהירים (הנביא צאלח).
24 ואמרו : "האם נלך בעקבות אחד מאתנו? זו טעות וחוסר

דעת. 25 האם רק לו מכולנו הושרה המסר האלוהי? לא! כי שקרן חצוף הוא." 26 מחר ייוודע להם מי השקרן החצוף. 27 כי אנו שולחים אליהם את הנאקה להעמידם בניסיון , שים לב להם והתאזר בסבלנות. 28 ואמור להם, כי המים שבבאר הם לכולם, וכל אחד ישתה בתורו. 29 אך הם קראו לחברם (המרושע), אשר שחט את הנאקה. 30 ואיך היו העונש אשר הבאתי עליהם והאזהרה שלפניו? 31 ולכן הנחתנו עליהם צווחה אחת, ומיד הם נפלו כמו עלים יבשים. 32 וכבר את הקוראן הבהרנו למען ייזכרו, אך האם יש מי שייזכר?

33 התכחשו (בני) עמו של לוט למזהירים (לוט). 34 ולכן שלחנו בהם סופה סוערת (שהשמידה אותם), אך את משפחת לוט מילטנו עם שחר. 35 זאת עשינו כחסד מאתנו. כך נגמול לאשר מכיר תודה. 36 וכבר הזהירם (לוט) מבוא מהלומתינו, אך הם לא האמינו לאזהרה. 37 ושידלוהו להסגיר להם את אורחיו (לביצוע זממם בהם), כיבינו את מאור עיניהם, ונאמר להם: "טעמו אפוא את עונשי (ואת מסר) הזהרותיי". 38 וכבר עם בוקר, פגע בהם עונש ממושך, 39 (ונאמר להם): " טעמו את עונשי (ואת מסר) הזהרותיי". 40 וכבר את הקוראן הבהרנו למען יזכרו, אך האם יש מי שייזכר?

41 וכבר באו אל בית פרעה המזהירים. 42 אך הם

התכחשו לכל אותותינו, ואז הנחתנו עליהם את מכותיו של העזוז הכול-יכול.

43 האם כופריכם טובים מאלה (שלפניכם), או שמא יש לכם חסינות לפי כתבי הקודש? 44 ואולי יאמרו: "אנו חבורה של מנצחים"? 45 אך בקרוב הם יפסידו וייסוגו אחורה. 46 אכן, "השעה" (יום הדין) היא מועדם, ו"השעה" קשה יותר ומרה יותר. 47 אכן הרשעים שרויים בתעייה ובטיפשות. 48 ביום אשר ייגררו על פניהם אל תוך האש, (יאמר להם): "טעמו את מגע האש הלוהטת של הגיהינום".

49 אכן אנו כל דבר בראנו לפי מידה מוגדרת. 50 ואנו מצווים רק פעם אחת והצו מתגשם כהרף עין. 51 וכבר הכחדנו את הדומים לכם, האם יש מי שילמד את המסר? 52 כל מעשיהם מתועדים בכתבים רשומים. 53 הכול רשום, מהקטן לגדול (המעשים). 54 ואולם היראים (את אלוהים) יהיו בגני עדן עם נהרות זורמים, 55 במושב כבוד אצל המלך הכול-יכול.

סורה 55 : א-רחמן (הרחמן)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 הרחמן, 2 אשר לימד את הקוראן, 3 וברא את האדם, 4 ולימדו את צחות הלשון. 5 השמש והירח נעים בנתיב

מחושב ומדויק. 6 והצמח והעץ סוגדים (לאלוהים). 7 ואת
השמיים הרים והניח את המֹאזְנַיִם (המידות), 8 כדי שלא
תשחיתו בשקילה במֹאזְנַיִם . 9 מדדו במשקל בצדק, ואל
תחסירו במשקל,

10 את הארץ קבע למשכן הברואים, 11 ובה פירות
שונים ודקלים עטורי פירות, 12 ותבואות בשיבולים וגם
עשבי בושם. 13 לאיזה מחסדי ריבונכם תתכחשו? 14 הוא
ברא את האדם (הראשון) מטיט יבש ככלי חרס, 15 וברא
את השדים מלהבות של אש. 16 לאיזה מחסדי ריבונכם
תתכחשו? 17 הוא ריבון הזריחות והשקיעות. 18 לאיזה
מחסדי ריבונכם תתכחשו? 19 התווה את שני הימים בנתיב
שבסופו ייפגשו, 20 וביניהם חיץ (המונע התערבבותם),
שלא יחצו את גבולם. 21 לאיזה מחסדי ריבונכם תתכחשו?
22 ומשניהם ייצאו הפנינים והאלמוגים. 23 לאיזה מחסדי
ריבונכם תתכחשו? 24 ולו הספינות השטות בים, כהרים
נישאים. 25 לאיזה מחסדי ריבונכם תתכחשו?

26 כל אשר עליה עובר וכלה, 27 ויישאר רק ריבונך בעל
ההוד והכבוד הרב. 28 לאיזה מחסדי ריבונכם תתכחשו?
29 שואלים אותו כל אשר בשמים ובארץ, כל יום הוא בעניין
(אחר) 30 לאיזה מחסדי ריבונכם תתכחשו?.

31 נתפנה לכם (לחשבונכם), הוי, שני הכבדים (בני
אדם ושדים). 32 לאיזה מחסדי ריבונכם תתכחשו?

33 הוי חבורת השדים ובני האנוש! אם תוכלו לצאת מתחומי
השמים והארץ, צאו. אך לא תצאו בלי רשות (מן אלוהים).
34 לאיזה מחסדי ריבונכם תתכחשו? 35 ישולחו בכם
שלהבת אש ונחושת נמסה מחום, ולא תצליחו. 36 לאיזה
מחסדי ריבונכם תתכחשו?

37 וכאשר ייסדקו השמים ויהיו אדומים כוורד. 38 לאיזה
מחסדי ריבונכם תתכחשו? 39 ביום ההוא לא יישאל על חטאו
לא בן אנוש ולא שד. 40 לאיזה מחסדי ריבונכם תתכחשו?
41 הרשעים יזוהו על פי סימניהם, ויגררו אותם משיערות
ראשם ורגליהם. 42 לאיזה מחסדי ריבונכם תתכחשו?
43 זה גיהינום אשר התכחשו, לו הכופרים המכחשים 44 ובו
הם ינועו בסיבובים בין להבות של אש לבין מים רותחים.
45 לאיזה מחסדי ריבונכם תתכחשו?

46 אך לזה אשר ירא את מעמד ריבונו, מיועדים לו שני
גני עדן. 47 לאיזה מחסדי ריבונכם תתכחשו? 48 (גני עדן)
עם עצים השופעים בענפים. 49 לאיזה מחסדי ריבונכם
תתכחשו? 50 ובהם שני מעיינות זורמים. 51 לאיזה מחסדי
ריבונכם תתכחשו? 52 ובהם זוג מכל פרי. 53 לאיזה מחסדי
ריבונכם תתכחשו? 54 שם הם נשענים על מצעים אשר
רקומים מקטיפה, ופירות שני הגנים יתקרבו אליהם. 55
לאיזה מחסדי ריבונכם תתכחשו? 56 ובהם עלמות ענוות
מבט, שלא נגע בהן עדיין אדם או שד.57 לאיזה מחסדי

ריבונכם תתכחשו? 58 אשר נראות כאילו הן היו אבני חן
ואלמוגים. 59 לאיזה מחסדי ריבונכם תתכחשו? 60 האם
יתוגמל הטוב בדבר אחר מלבד הטוב? 61 לאיזה מחסדי
ריבונכם תתכחשו?

62 ונוסף לשני הגנים עוד שני גנים. 63 לאיזה מחסדי
ריבונכם תתכחשו? 64 שניהם ירוקים להפליא. 65 לאיזה
מחסדי ריבונכם תתכחשו? 66. ובהם שני מעינות שופעים
מים. 67 לאיזה מחסדי ריבונכם תתכחשו? 68 בשניהם כל
מיני פירות ודקלים ורימונים. 69 לאיזה מחסדי ריבונכם
תתכחשו? 70 בהם הטובות והיפות 71 לאיזה מחסדי ריבונכם
תתכחשו? 72 (עלמות) יפיפיות בעלות עיניים יפות אשר
שוכנות באוהלים. 73 לאיזה מחסדי ריבונכם תתכחשו?
74 אשר לא נגע בהן אדם ולא שד. 75 לאיזה מחסדי
ריבונכם תתכחשו? 76 מסובים על כרים ירוקים ושטיחים
ארוגים לתפארת. 77 לאיזה מחסדי ריבונכם תתכחשו? 78
יתברך שם ריבונך בעל ההוד והכבוד הרב.

סורה 56 : אל-ואקִעה (המאורע הבלתי נמנע)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 כאשר יגיע המאורע הבלתי נמנע, 2 שאין ספק שיגיע,
3 אשר ישפיל וירומם. 4 וכאשר תרעד הארץ את רעדתה,

5 ויתפוררו ההרים לחלקים, 6 ויהיו כחול ואבק. 7 אז
שלושה זוגות תהיו,
8 בעלי הימין , וכה (מאושרים) יהיו בעלי הימין!
9 בעלי השמאל, וכה (אומללים) יהיו בעלי השמאל!
10 והמקדימים (לעשות טוב)(הם אלה) המקדימים,
11 אלה יהיו המקורבים ביותר. 12 הם ישכנו בגני העדן.
13 רבים מ(המאמינים מהדורות) הראשונים, 14 ומעט
מ(המאמינים מהדורות) האחרונים. 15.הם ינוחו על מצעים
הרקומים זהב, 16 נשענים עליהם זה מול זה, 17 וישרתו
אותם עלמים אשר יהיו צעירים לעולם ועד, 18 ויגישו להם
ספלים וכדים וכוס ממעיין, 19 שממנו ראשם לא יכאב ולא
ישתכרו. 20 והם יאכלו פירות לבחירתם, 21 ובשר עופות
כאוות נפשם. 22 (עלמות) ויפיפיות בעלות עיניים יפות ,
23 הדומות לפנינים הנסתרות בצדפות, 24 כגמול על
מעשיהם הטובים. 25 שם לא ישמעו דברי הבל ולא חטא,
26 רק מילים של שלום ושלווה.
27 ובעלי הימין , מה בעלי הימין! 28 בין עצי לוטוס
ללא קוצים, 29 ועצים של מוז עמוסי פרי, 30 אשר יפרשו
עליהם צל, 31 ולהם יהיו מים שופעים, 32 ושפע של פירות
33 לא מופסקת ולא נמנעת. 34 והם ינוחו על ספות משכב
מורמות. 35 אנחנו בראנו אותן לתפארת , 36 ובראנו
אותן (עלמות) בתולות, 37 נעימות, מפנקות את בעליהן,

38 בשביל בעלי הימין. 39 הרבה מ(הדורות) הראשונים,
40 והרבה מ(הדורות) האחרונים.
41 ובעלי השמאל , מי הם בעלי השמאל! 42 להם ממתין
תבערה ממיסה מחום ומים חמים לאין ערוך, 43 ויצל עליהם
עשן קודר, 44 לא מצנן ולא מרענן. 45 הם היו לפני כן נהנים
מכל טוב, 46 והיו ממשיכים בחטא האדיר, 47 ונהגו לומר,
"הייתכן כי לאחר שנמות ונהיה עפר ועצמות, נקום לתחייה,
48 אנו וגם אבותינו הראשונים?" 49 "אכן כן! (אתם עם
אבותיכם) הראשונים והאחרונים, 50 תקובצו לפגישה ביום
אשר נקבע, 51 ולאחר מכן, אתם התועים והמכחשים,
52 תאכלו מ"עץ הזקום", 53 שבו תמלאו את בטניכם, 54
ועמו תשתו משקה של מים רותחים, 55 ותשתו את זה כמו
גמלים צמאים מאוד. 56 זאת תהיה מנת חלקם ביום הדין.
57 אנו בראנו אתכם, אז מדוע אינכם מאמינים?
58 החשבתם על (טיפת הזרע) שאתם פולטים? 59 האם
אתם בראתם אותה או אנחנו בראנו אותה? 60 אנו החלטנו
את מועד המוות לכל אחד מכם, ואין מי שיקדים בעדנו,
61 מהחליפכם בדומים לכם או לברוא אתכם מחדש בצורה
שאינה ידועה לכם. 62 כבר הכרתם את הבריאה הראשונה,
אז מדוע אינכם נזכרים? 63 החשבתם על השדות שאתם
חורשים? 64 האתם מצמיחים את הזרעים או שאנחנו
הזורעים? 65 אם נרצה, נייבש את יבולכם, ואז תתחילו

לתהות, 66 (תגידו) אנו איבדנו הכול, 67 ונשארנו עניים.
68 הראיתם את המים שאתם שותים? 69 האם אתם מורידים
אותם מן העבים, או שאנחנו המורידים? 70 הלא אם נרצה,
נהפכם למלוחים, אז מדוע אינכם מכירים תודה? 71 הראיתם
את האש אשר אתם מדליקים? 72 האם בראתם את העצים
להדלקתה, או שאנחנו בראנו אותם? 73 אנחנו עשינו אותה
לאות הזכרה (מאש הגיהינום), ולטובת הנוודים, 74 לכן
שבח את שם ריבונך האדיר.

75 אני נשבע בשקיעת הכוכבים, 76 ואכן, זאת היא
שבועה עצומה, ואם רק ידעתם, 77 שזה אכן קוראן מבורך,
78 אשר גנוז בספר (שבשמים), 79 שאין נוגעים בו אלא
המטוהרים (המלאכים), 80 והוא הורד מריבון העולמים.
81 ועם גילוי כזה אתם מכחשים, 82 ותתכחשו לחסד אשר
נתן לכם (קוראן) ,כי אתם משקרים?

83 האם כאשר מגיעה (נשמתו) שלו (הגוסס) אל הגרון?
84 ובאותו הזמן אתם מביטים חסרי אונים? 85 ובאותה
השעה קרובים אנו אליו מכם, אך אתם לא תבחינו בכך.
86 ואם כי הייתם בלי גזר דין, 87 (אז למה אין אתם)
מחזירים (את הנשמה) למקומה אם אתם אכן דוברי צדק?
88 אך אם המת יהיה מאלה אשר קרובים לאלוהים, 89
צפויים לו חסד ושפע וגני עדן. 90 ואם הוא מהאנשים בצד
הימני, 91 הוא יבורך לשלום על ידי בעלי הימין. 92 אך אם

הוא מהכופרים, 93 צפויה לו קבלת-פנים של מים רותחים,
94 ושרפה בשאול. 95 זהו הצדק המוחלט, 96 אז שבח את
שם ריבונך העליון.

סורה 57 : אל-חדיד (הברזל)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 כל אשר בשמים ובארץ משבח את אלוהים, והוא העזוז
החכם, 2 לו מלכות השמים והארץ, הוא המחייה והממית,
והוא הכול-יכול. 3 הוא הראשון והאחרון, הנגלה והנסתר,
והוא אשר יודע בכל דבר. 4 הוא אשר ברא את השמים ואת
הארץ בששה ימים, ואחר כך עלה על כס-המלכות. הוא
יודע את אשר יחדור אל תוך הארץ ואת אשר ייצא מתוכה,
ואת אשר יירד מן השמים ואת אשר יעלה אליהם, והוא
עמכם בכל אשר תהיו ואלוהים רואה את כל מעשיכם. 5
לו מלכות השמים והארץ ואליו יוחזרו כל הדברים. 6 יכניס
את הלילה בתוך היום ואת היום בתוך הלילה, והוא יודע מה
שבלבבות.

7 האמינו באלוהים ובשליחו, וחלקו מן הממון אשר
אלוהים העניק לכם. ואלה מכם אשר יאמינו ויתרמו כסף
לצדקה צפוי להם גמול אדיר. 8 ולמה לא תאמינו באלוהים,
והשליח קורא ומזמין אתכם להאמין בריבונכם שעמו באתם

בברית, אם אתם אכן מאמינים? 9 הוא אשר מוריד על
עבדו אותות בהירים, כדי להוציא אתכם מהחושך אל
האור, כי אלוהים אתכם בחמלה וברחמים. 10 ולמה לא
תתרמו בשביל אלוהים? ולאלוהים ירושת השמים והארץ.
אלה מתוככם אשר תרמו הון ונלחמו למען אלוהים לפני
השחרור (של מכה), אין דומה להם. הם במעלה רמה יותר
מאלה אשר תרמו הון ונלחמו למען אלוהים אחרי כן. ואולם
אלוהים הבטיח לגמול טובה לכולם. כי אלוהים בקי בכל
מעשיכם.

11 מי ילווה למען ניצחון דרכו של אלוהים מלווה טוב והוא
יכפיל לו את הלוואתו, וייתן לו גמול נדיב השמור למענו.
12 ביום ההוא, אתה תראה את המאמינים והמאמינות, והנה
אורם ירוץ לפניהם ולימינם. "בשורה טובה לכם היום, גנים
שנהרות זורמים תחתיהם, לעולם ועד תשכנו בהם, זו הזכייה
האדירה". 13 וביום ההוא יאמרו הצבועים והצבועות לאלה
אשר האמינו, "המתינו לנו! האירו לנו מאורכם!". וייאמר
אליהם: "שובו לאחוריכם ובקשו לכם אור". ואז תוקם גדר
גבוהה ביניהם, אשר דלת לה. מתוכה הרחמים ומחוצה לה,
מלפניה העונש. 14 יקראו: "האם לא היינו עמכם?" יאמרו:
"אמנם כן, אך לא הייתם צודקים באמונתכם, כי חיכיתם
והטלתם ספק והותעיתם על-ידי תאוותיכם עד בואו של
היום אשר נקבע על ידי אלוהים. שידל (לכפירה) אתכם

המשדל (השטן) מדרכו של אלוהים. 15 היום לא תוכלו לפדות את עצמכם בכלום ולא מאלה אשר כפרו, מגוריכם יהיו באש, והיא המקום הראוי לכם, ושם יהיה גורלכם הבזוי.

16 האם לא הגיע הזמן עבור אלה אשר האמינו כי יתמסרו בכנות לבבותיהם לזכר אלוהים ולצדק שהורד, כדי שהם לא יהיו כמו אלה אשר ניתן להם הספר לפני כן, אשר בחלוף הזמן התקשה לבם, ורובם נהפכו למושחתים? 17 דעו כי אלוהים יחיה את הארץ אחרי מותה. כבר גילינו לכם בברור את האותות למען תבינו כיאות.

18 אכן התורמים צדקה והתורמות צדקה, ואשר הלוו אל אלוהים מלווה טוב, מובטח להם שהונם יוכפל, ולהם גמול שופע. 19 ואלה אשר האמינו באלוהים ובשליחיו, הם הצדיקים אצל ריבונם, וגם הקורבנות שנפלו בקרב למען אלוהים, להם ממתין הגמול והאור. אך אלה אשר כפרו והתכחשו לאותותינו, הם שוכני השאול (גיהינום).

20 דעו כי חיי העולם הזה הם רק משחק והנאה חולפת והצגה לראווה והתגאות , עם שאיפה להתחרות זה עם זה בילדים ובנכסים. זה כמו צמחייה שצומחת, אחרי כן תיבש ותראה אותה מוצהבת ואחרי כן תהיה אבק דק. ובעולם הבא צפוי עונש כבד. (ולמאמינים) סליחת חטאים מאת אלוהים וסיפוק מלפניו, כי אין חיי העולם הזה אלא הנאה חולפת. 21 הזדרזו לזכות בסליחה מריבונכם , ולזכות בגן

עדן הרחב יותר מהשמיים והארץ, אשר הוכן לאלה אשר האמינו באלוהים ושליחו. זה הוא חסד מאלוהים, שהוא מעניק למי שירצה, כי אלוהים הוא רב-החסד.

22 לא יפגע כל פגע, לא בארץ ולא בכם בעצמכם אשר איננו רשום בספר, לפני שאנו מגשימים אותו. אכן, זה קל עבור אלוהים. 23 לפיכך אל תיעצבו על אשר אבד לכם, ואל תתהוללו באשר העניק לכם, כי אלוהים אינו אוהב כל גאוותן שחצן. 24 (וכן) את אלה הקמצנים ואת המצווים על אחרים לקמץ. זה אשר מפנה את גבו צריך לזכור , שרק אלוהים הוא העשיר והמהולל.

25 אכן כבר שלחנו את שליחינו עם אותות בהירים, הורדנו להם את הספר ואת מאזניי הצדק, למען יישמו האנשים את הצדק, והורדנו את הברזל בו עוז רב ומועיל לאנשים, וכך אלוהים מגלה מי עוזר לו (לדתו) בסתר ולשליחיו, כי אלוהים הוא הגיבור והעזוז.

26 וכבר שלחנו את נוח ואת אברהם, והענקנו לשושלתם את הנבואה ואת הספר. חלק מהם מודרכים, ואולם רבים מהם מושחתים. 27 אחר-כך שלחנו שליחים בעקבותיהם, ושלחנו את ישוע בן מרים אחריהם, נתנו לו את הבשורה, ונטענו בלב ההולכים אחריו חמלה ורחמים. הם הנהיגו לעצמם התנזרות אשר לא ציווינו עליהם, אלא הייתה זאת המצאה שלהם. כי מצווה היא עליהם לבקש את חסדו ורצונו

של אלוהים, והם לא עשו זאת כראוי. לאלה אשר האמינו שביניהם הענקנו את גמולם, אך רבים מהם מושחתים.

28 הוי אלה אשר האמינו! יראו את אלוהים והאמינו בשליחו, והוא יעניק לכם כפליים מחסדו וייתן לכם אור אשר תלכו על פיו ויסלח לכם, כי אלוהים הוא הסלחן והרחום.
29 למען ידעו אנשי הספר כי אין להם חזקה על חסדי אלוהים, וכי החסד בידי אלוהים הוא, ואותו יעניק למי שירצה, כי אלוהים בעל החסד האדיר.

סורה 58 : אל-מוג'אדִלה (המתנצחת)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 אכן, אלוהים שמע את דבריה של האישה אשר התנצחה אתך בנוגע לבעלה ואשר התלוננה לאלוהים. ואלוהים שמע את שיחתכם, כי אכן אלוהים הכול שומע והכול רואה.
2 אלה מקרבכם אשר נמנעים מנשותיהם, הן לא אימהותיהם, כי אין להם אימהות מלבד אלה אשר ילדו אותם! ואכן הם אומרים דבר מגונה וכוזב, ואכן אלוהים
חנון המרבה לסלוח. 3 ואלה מקרבכם אשר מונעים מעצמם
את נשיהם, כאילו היו אימהותיהם, ולאחר מכן חוזרים בהם מדבריהם, יפדו עבד לפני שיגעו שוב זה בזה. בזה אתם
מוזהרים, ואלוהים בקי היטב בכל אשר אתם עושים. 4

וזה אשר אינו מוצא, יצום חודשיים ברציפות, לפני שישובו לגעת זה בזה. וזה אשר אינו יכול, יאכיל שישים עניים. זאת, כדי שתאמינו (באמונה שלמה) באלוהים ובשליחו. אלו הם החוקים אשר חוקק אלוהים, ולכופרים יהיה עונש כואב.

5 אכן, אלה אשר מתנגדים לאלוהים ולשליחו, יושפלו ויבוזו כפי שהושפלו ובוזו אלה שהיו לפניהם. ואכן, הורדנו אותות בהירים, ולכופרים יהיה עונש משפיל. 6 יום שבו אלוהים יקים את כולם לתחייה, ויודיע להם כל אשר עשו. אלוהים מנה את זה והם שכחו את זה. ואלוהים עד לכל.

7 אינך רואה שאלוהים יודע את אשר בשמיים ובארץ, ולא יהיה סוד בין שלושה, אלא שהוא הרביעי שאיתם, ולא בין חמישה, אלא שהוא השישי שאיתם. ולא פחות ולא יותר מכך, אלא כשהוא איתם היכן שיהיו. ולאחר מכן, הוא יגיד להם את כל אשר עשו, ביום תחיית המתים, אכן אלוהים יודע הכול. 8 הלא ראית את אלה אשר נאסרה עליהם ההסתודדות? ולאחר מכן שבים למה שנאסר עליהם, ודנים ביניהם בסתר על חטאים ואלימות ומרדנות בשליח? וכאשר הם באים אליך, הם מברכים אותך לשלום, אך לא כמו שאלוהים ציווה לברך אותך, ואז תוהים בינם לבין עצמם: "מדוע אלוהים אינו מעניש אותנו על דברינו?", אך הגיהינום תספיק להם, בה הם יישרפו, ומר יהיה גורלם!

9 הוי אלה אשר האמינו, כאשר אתם משוחחים

בפרטיות, אל תסתודדו בחטא, ברשעות ובמרדנות בשליח, אלא שוחחו על צדק ועל חסד, ויראו מאלוהים אשר אליו תשובו! 10 התקבצויות חשאיות הן מהשטן, וזאת כדי להסב צער לאלה אשר האמינו , אך הוא אינו יכול לפגוע בהם, אלא אך ורק ברשות אלוהים. ועל אלוהים צריכים להישען המאמינים.

11 הוי אלה אשר האמינו, כאשר נאמר לכם לפנות מקום באסיפה, פנו מקום, ואלוהים יפנה לכם מקום. וכאשר נאמר לכם לקום, קומו. אלוהים יעלה בדרגות את אלה מקרבכם אשר האמינו ואת אלה אשר ניתן להם הידע, כי אלוהים בקי באשר אתם עושים.

12 הוי אלה אשר האמינו, כאשר אתם נועדים עם השליח, הקדימו לתת צדקה לפני ההתייעצות איתו. ואם לא תמצאו (מה לתת),ואכן אלוהים הוא הסולח והרחום. 13 ואם פוחדים אתם להתרושש אם תקדימו לתת צדקה לפני השיחה הפרטית עם הנביא, יסלח לכם אלוהים אם תקפידו לקיים את התפילה, ושלמו את הזכאת ושמעו בקול אלוהים ושליחו, כי אלוהים יודע את מעשיכם.

14 הלא ראית את אלה אשר כרתו ברית עם האנשים אשר אלוהים זעם עליהם? הם אינם מכם ואינם מהם, ויישבעו שקר (שהם מוסלמים) ביודעין. 15 אלוהים הכין להם עונש חמור, כי אכן מרושע הוא המעשה אשר הם עושים.

16 הם לקחו לעצמם את שבועת השקר שלהם כמחסה, וידיחו אנשים מדרכו של אלוהים, ולכן מחכה להם עונש נוראי.

17 לא יועילו נכסיהם וילדיהם בכלל להם בפני אלוהים. הם שוכני האש, ובאש לעולם ועד ישכנו. 18 ביום אשר יקים אלוהים את כולם לתחייה, ישבעו לו כפי שהם נשבעים לכם, ויחשבו שהם הגיעו להישג , אך ללא ספק הם שקרנים. 19 השטן השתלט עליהם והשכיח מהם את זכרו של אלוהים. אלה הם המחנה של השטן, הלא אכן (ודאי) המחנה של השטן הם המפסידים. 20 אכן, אלו אשר מתנגדים לאלוהים ולשליחו יהיו הכי מושפלים ובזויים.21 אלוהים קבע, "אכן אני אהיה המנצח, אני ושליחיי", כי אלוהים הוא העזוז והחזק.

22 לא תמצא אנשים שמאמינים באלוהים וביום האחרון שמתחברים עם המתנגדים לאלוהים ולשליחו, ולו אפילו אם הם היו אבותיהם או בניהם או אחיהם או בני שבטם. אלוהים החדיר בלבבם את האמונה וסייע להם באמצעות רוח ממנו. הוא יכניס אותם אל גנים אשר נהרות זורמים מתחתיהם, שם הם ישכנו לעולם ועד. אלוהים מסופק מהם והם מסופקים ממנו. אלה הם במחנה של אלוהים, ואכן המחנה של אלוהים הם המצליחים!

סורה 59 : אל-חשר (ההגליה)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 כל אשר בשמים ובארץ משבח את אלוהים, כי הוא העזוז
החכם. 2 הוא זה אשר גרש מבתיהם את אלה אשר כפרו
מבין עם הספר בהתקבצות ההגליה הראשונה. אתם לא
חשבתם שהם יעזבו, והם חשבו שמבצריהם יגנו עליהם
מפני אלוהים. אך, אלוהים בא אליהם ממקום שלא צפוהו
והצית אימה בלבבותיהם, עד כדי כך שהם החריבו את
בתיהם במו ידיהם ובמו ידי המאמינים. אז לימדו את הלקח,
כל מי שרואה ומבין (בצדק).
3 ואילו אלוהים לא היה מגרש אותם, הוא היה מעניש
אותם בעולם הזה, ובעולם הבא להם עונש הגיהינום. כל
4 זה משום שהתנגדו לאלוהים ולשליחו, כי אכן אלוהים
מעניש בחומרה את מתנגדיו. 5 כל עץ דקל אשר גדעתם או
השארתם אותו ניצב על שורשיו, היה זה ברצון (והסכמת)
אלוהים, כך הוא אכן גם ימיט חרפה על המושחתים.
6 בעבור כל השלל אשר אלוהים העניק מהם לשליחו,
אתם לא הזנקתם אפילו סוסים או גמלים (כדי להשיגו).
זה אלוהים אשר נותן לשליחיו שלטון על כל אשר ירצה, כי
אלוהים הוא הכול-יכול. 7 כל השלל אשר העניק אלוהים
לשליחו מאנשי הכפרים, הוא למען אלוהים ולשליחו

ולקרובים (של השליח) וליתומים ולעניים ולהלך, כדי שזה לא ינוע במחזור נצחי בין העשירים שבכם. וכל דבר שהשליח נותן לכם, קחו. ואת כל אשר יאסור עליכם, הימנעו (ממנו). היו יראים מאלוהים, כי אכן אלוהים הוא המעניש בחומרה! 8 (השלל נועד) למהגרים העניים (ממכה) אשר גורשו מבתיהם ונושלו מרכושם, והמבקשים את חסדו ורצונו של אלוהים, והתומכים (באמונה של) אלוהים ושליחו, אלו הם אנשי הצדק.

9 וגם (בעבור) אלה שגרו בבית (אל-מדינה) וקיבלו את האמונה (באסלאם) לפני הגירתם (של אנשי מכה), האוהבים את אלה שהיגרו אליהם ואינם חשים צורך בלבבם לקבל את אשר קיבלו (המהגרים), ויתנו להם העדפה, אף-על-פי שהם בעצמם נזקקים. הכובשים את תאוות נפשם, אלה הם יהיו המצליחים 10 וגם (לאלה) אשר באו אחריהם ואמרו: "ריבוננו! סלח לנו ולאחינו אשר קדמו לנו באמונה, ואל תיתן טינה בתוכנו נגד אלה אשר האמינו. ריבוננו! אתה הרחום והחנון."

11 האם לא ראית את הצבועים, אשר אומרים לאחיהם הכופרים מעם הספר: "אם תוגלו, אנחנו בוודאות נצטרף אליכם, ולעולם לא נשמע בקול איש בעניינכם. ואם תותקפו, אנו ודאי נעזור לכם"? (ובכן), אלוהים הוא העד שהם שקרנים. 12 כי אם יוגלו, הם לא יצטרפו אליהם, ואם

יותקפו הם לא יעזרו להם. וגם אם הם היו רוצים לעזור להם בקרבות, הם היו מפנים להם את הגב ועזרתם הייתה מתבטלת.

13 הפחד בלבבותיהם מפניכם גדול מפחדם מאלוהים, מפני שהם אנשים חסרי בינה. 14 אינם עורכים מלחמה נגדכם כולם יחד, אלא רק בתוך ערים מבוצרות או מאחורי חומות. היריבות בינם לבינן עצמם גדולה מאוד. הם נראים לך מאוחדים, אך לבבותיהם מפולגים, כי הם אנשים חסרי הבנה.

15 כמו אלה אשר היו לפניהם, ואשר טעמו את השלכות מעשיהם. אכן, צפוי להם עונש כואב. 16 הם כמו השטן כאשר הוא אומר לבן האדם "כפור!" וכאשר כפר, אמר (השטן): "אינני קשור אליך, כי ירא אני מאלוהים ריבון העולמים". 17 ותהי אחרית שניהם בתוך אש הגיהינום ושם ישכנו לעולם ועד. זה גמולם של החוטאים.

18 אתם המאמינים! יראו מאלוהים! על כל נפש לבחון ולבדוק מה הכינה למחר. ויראו את אלוהים, כי אלוהים יודע את כל אשר אתם עושים. 19 ואל תהיו כמו אלה אשר שכחו את אלוהים והוא גרם להם לשכוח את עצמם, שהרי אלה הם המושחתים. 20 לא שווים הם שוכני האש ושוכני גן העדן, שהרי שוכני גן העדן הם המנצחים.

21 אילו הורדנו את הקוראן הזה על הר, היית רואה אותו

(את ההר) נכנע ונבקע לרסיסים מיראת אלוהים. ואת המשלים האלה (אנו, אלוהים) מושלים לבני-האדם, למען יזכו בדעת. 22 הוא אלוהים, אשר אין אלוה מלבדו, היודע את הנסתר והנגלה, הוא הרחמן והרחום, 23 הוא אלוהים זה אשר אין אלוה מלבדו, המלך, הקדוש, השלום, המאמין, השולט, העזוז והאדיר. ישתבח שם אלוהים ויתנשא מעל אשר שיתפו בו. 24 הוא אלוהים היוצר, הבורא, ונותן הצורה (לכל דבר), שמותיו הם הנאים ביותר, משבח אותו כל אשר בשמים ובארץ, והוא העזוז והחכם.

סורה 60 : אל-מומתחנה (העומדת למבחן)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 הוי אלה אשר האמינו! אל יהיו אויבי ואויבכם בעיניכם אנשי ברית. המגלים חיבה כלפיהם לאחר שהם כפרו בצדק שקיבלתם? הם גירשו אתכם ואת שליח אלוהים רק משום שהאמנתם באלוהים, ריבונכם. אם עזבתם את בתיכם למעני ומתוך הרצון להשיג את הרצון הטוב שלי, איך תציעו להם ידידות בסתר? אני יודע את (כל) מה שהסתרתם ואת (כל) מה שחשפתם. ואלה שיעשו את זה מכם, הלכו לאיבוד וסטו מדרך הישר. 2 אם הם ישלטו בכם, הם ינהגו בכם כמו באויבים וישלחו גם את ידיהם וגם את לשונותיהם

לחרוש מזימות, וירצו שתכפרו! 3 גם קרוביכם וגם ילדיכם לא יועילו לכם ביום תחיית המתים. הוא ישפוט ביניכם, ואלוהים אכן רואה הכול.

4 כבר ניתנה לכם דוגמה למופת, אברהם ואלה אשר עמו (באמונה), כאשר אמרו לבני עמם: "אנחנו כופרים בכם ובכל מה שאתם עובדים חוץ מאלוהים! אנחנו כופרים בכם! שנאה ועוינות תשרור בינינו, עד שתאמינו באלוהים האחד והיחיד!" (יוצא דופן) הוא אברהם אשר אמר לאביו: "אני אבקש מאלוהים שיסלח לך, אך אין בכוחי להבטיח לך דבר בפני אלוהים". הם התפללו "ריבוננו! עליך סמכנו ואליך שבנו מחטאינו, ואליך השיבה (של כולם). 5 ריבוננו! אל תיתן לאלה שכפרו לרדוף אותנו, וסלח לנו ריבוננו. אכן אתה העזוז החכם 6 אכן, הם כבר היו עבורכם דוגמה טובה, דוגמה טובה לאלה אשר מקווים לאלוהים וליום האחרון. כל המפנה את גבו, ילמד על בשרו שאלוהים הוא העשיר מכל וראוי לכל השבחים. 7 יתכן שאלוהים ייצור ידידות ביניכם לבין אויביכם, מפני שאלוהים הוא כל-יכול ואלוהים סלחן ורחמן.

8 הוא אינו אוסר עליכם להתנהג בהגינות ובצדק עם אלה שלא נלחמו בכם בגלל דתכם ולא גירשו אתכם מבתיכם. אלוהים אוהב את הנוהגים בצדק. 9 אלוהים רק אוסר עליכם להתיידד עם אלה שנלחמו בכם בגלל דתכם וגירשו אתכם

מבתיכם או עזרו להוציאכם מבתיכם, אלה מקרבכם אשר מתיידדים איתם, בצדק יהפכו למקפחים.

10 הוי אלה אשר האמינו! כאשר המאמינות מגיעות אליכם כמהגרות, העמידו אותן למבחן. אלוהים מכיר היטב את אמונתן. ואם תגלו שהן מאמינות, אל תשיבו אותן אל הכופרים. הן כבר אינן מורשות לכופרים, והכופרים אינם מורשים להן. החזירו לבעליהן את כל מה שהם שילמו להן (כמוהר). לא תהיו חוטאים אם תישאו את הנשים הללו לאחר שתשלמו את המגיע להן (המוהר). אל תמשיכו את קשר נישואיכם עם הכופרות. בקשו שישיבו את המוהר ששילמתם להן, כמו שהם זכאים לדרוש את המוהר ששילמו לנשותיהם המאמינות, שעזבו אותם. זה שיפוט אלוהים. אלוהים ישפוט ביניכם, כי אלוהים יודע הכול והחכם.
11 אם אישה מנשותיכם תערוק ותלך אל הכופרים, וניהלתם קרב נגדם , שלמו (מן השלל) לכל מי שהאישה שלו ערקה אל הכופרים את מלוא הסכום שהם הוציאו (כמוהר). ויראו את אלוהים אשר אתם בו מאמינים!

12 הוי, אתה הנביא! כאשר המאמינות יבואו אליך להישבע אמונים, כי לא תעבודנה דבר מלבד אלוהים, ולא תגנבנה, ולא תנאפנה, ולא תהרוגנה את ילדיהן, ולא תעשינה מעשה נתעב בין ידיהן ובין רגליהן, ולא תמרודנה במה שאתה אומר להן שנכון ומקובל לעשות...קבל את

שבועתן והתפלל לאלוהים שיסלח להן על חטאיהן, כי אלוהים הוא הסלחן והרחמן.

13 הוי אלה אשר האמינו! אל תתחברו עם אלה אשר עוררו את זעמו של אלוהים, הם כבר איבדו תקווה מהעולם הבא, כפי שהכופרים איבדו את התקווה מהשוכנים באדמה (המתים).

סורה 61 : א-צף (הערוכים בשורות)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 שיבח את אלוהים, כל אשר בשמים ובארץ, כי הוא הכול
יכול החכם. 2 הוי אלה אשר האמינו! למה אתם אומרים
מה שאתם לא עושים? 3 גרוע מאוד אצל אלוהים, שאינכם
עושים את אשר אתם אומרים. 4 אכן אלוהים אוהב את
אלה אשר נלחמים בשבילו, הערוכים בשורות כאילו הם בניין מוצק (ויציב).

5 וכאשר משה אמר לעמו: " הוי בני עמי! מדוע אתם פוגעים בי אף שאתם יודעים היטב שנשלחתי אליכם מאלוהים". וכאשר הם סטו מהדרך, אלוהים הקשה את לבם, כדי שיסטו יותר, כי אלוהים אינו מדריך את האנשים המושחתים.

6 כאשר ישוע בן מרים אמר : "הוי בני ישראל! נשלחתי

אליכם מאלוהים, כדי להצדיק את התורה שהגיעה לפניי, ולבשר על שליח, (שיבוא) אחריי ושמו אחמד" אך, כאשר הביא להם את האותות הבהירים הם אמרו: "זה כישוף ברור". 7 ומי יכול להיות מרושע יותר מאשר האדם אשר ממציא שקרים על אלוהים בזמן שהוא נקרא להתמסר אליו (אל אלוהים) ? אכן אלוהים, לא ידריך את האנשים המקפחים! 8 (הם) רוצים לכבות את האור של אלוהים בפיותיהם, אך אלוהים הופך את אורו למושלם, גם אם הכופרים ישנאו את זה. 9 הוא זה אשר שלח את שליחו עם הדרכה ועם דת הצדק (האמונה באלוהים), כדי שהיא תגבר על כל דת, גם אם המשתפים (עבודה זרה) ישנאו את זה.

10 הוי אלה אשר האמינו! האם אוביל אתכם אל הדרך המתגמלת, אשר תציל אתכם מהעונש הכואב? 11 האמינו באלוהים ובשליחו וקומו התאמצו בהקרבה בשביל אלוהים, גם אם תצטרכו להקריב את רכושכם ואת חייכם, זה יהיה טוב יותר עבורכם, אם רק ידעתם. 12 הוא יסלח לכם על חטאיכם ויכניס אתכם אל גנים אשר נהרות זורמים מתחתיהם, והוא ישכן אתכם במושבות נעימים בגני עדן, זה אכן ההישג הגדול ביותר. 13 הוא יברך אתכם בעוד דבר, שבו אתם חפצים: סיוע מאלוהים וניצחון מוחץ. ובשר למאמינים!

14 הוי אלה אשר האמינו! היו התומכים בדרך אלוהים!

כפי שקרא ישוע בן מרים אל תלמידיו: "מי הם עוזריי למען אלוהים?", אז אמרו התלמידים: "אנו הם התומכים בדרך אלוהים". חלק מבני ישראל האמינו בו, וחלק מהם כפרו בצדק. אנו תמכנו באלה אשר האמינו נגד אויביהם, על כן הם גברו עליהם.

סורה 62 : אל-ג'ומועה (יום השישי)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 משבח את אלוהים כל אשר בשמים ואשר בארץ, כי הוא
המלך, הקדוש, העזוז, החכם, 2 הוא אשר שלח אל אלה
אשר לא קיבלו ספר, שליח מקרבם, אשר יקרא לפניהם את
אותותיו, ויטהר אותם וילמד אותם את הספר ואת החוכמה
(המסורת של הנביא מחמד), אף שלפני כן הם חיו בתעייה
בהירה. 3 ואל אחרים, שלא חיו בתקופתם, כי אלוהים הוא
העזוז והחכם. 4 זה החסד של אלוהים, אשר הוא מעניק למי
שהוא חפץ בו, ואכן אלוהים הוא רב החסד האדיר.

5 משל אלה אשר הובאה אליהם התורה ולא קיימו אותה,
כמשול (במעשיהם) החמור אשר נושא הרבה ספרים.
גרועים הם האנשים אשר כפרו באותות של אלוהים,
ואלוהים לא ידריך את המקפחים. 6 אמור: "הוי אלה אשר
התייהדו! אם אתם טוענים שרק אתם נבחרתם מכל העמים

על ידי אלוהים, אז תבקשו את המוות, אם אכן אתם דוברי צדק". 7 אך הם לעולם לא יבקשו זאת ,מפני שהם כבר יודעים את תוצאות מעשיהם, ואלוהים יודע היטב מי הם המקפחים. 8 אמור: "המוות שממנו אתם בורחים, אכן, הוא יפגוש אתכם. אחרי כן תושבו אל יודע הנסתר והגלוי, והוא יביא לידיעתכם את כל מה שעשיתם".

9 הוי אלה אשר האמינו! כאשר יקרא לתפילה ביום השישי, עזבו את עסקיכם ולכו לעבוד את אלוהים, כי כך עדיף לכם, אם הייתם יודעים. 10 וכאשר תסתיים התפילה, התפזרו בארץ וחפשו את השפע והחסד של אלוהים, והרבו להלל את שמו ואת חסדיו של אלוהים, משום שכך אתם עשויים להצליח. 11 כאשר (חלק מהאנשים) יראו סחורה או שעשוע, הם מתפזרים ופונים לשם, ומשאירים אותך לעמוד (לתפילה) לבד. אמור : "מה שיש לאלוהים להציע, טוב יותר מכל שעשוע ומכל סחורה, כי אלוהים הוא הטוב שבמפרנסים".

סורה 63 : אל-מונאפִקון (הצבועים)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 כאשר באים אליך הצבועים הם אומרים: "אנו מעידים כי אתה השליח של אלוהים". אך אלוהים יודע שאתה השליח

שלו, והוא גם יודע שהצבועים משקרים. 2 הם מנצלים את שבועתם ככיסוי, וכך הם הרחיקו אנשים מהשביל של אלוהים. ואכן, מרושע הדבר הזה שהם עושים. 3 זה משום שהם האמינו, ולאחר מכן כפרו. לבם נאטם (על ידי אלוהים) ולכן הם אינם מבינים.

4 ואם תראה אותם, מראם החיצוני ייראה לך הגון , ואם ידברו, אתה תקשיב לדבריהם. אך הם למעשה כמו ערימת עצים חלולים. הם חושבים שכל צעקה מכוונת נגדם. הם האויב האמתי, לכן, היזהר מהם, ארורים יהיו בעיני אלוהים, עד מתי הם ימשיכו לשקר? 5 כאשר יגידו להם: "בואו, על מנת ששליחו של אלוהים יבקש עבורכם מחילת חטאיכם", הם מפנים את ראשם, ואז אתה רואה אותם מסתלקים כשהם מתנשאים. 6 זה אותו דבר בשבילם אם תבקש עבורם סליחה או לא תבקש, אלוהים לעולם לא יסלח להם, כי אינו מדריך את האנשים המושחתים.

7 הם אלה אשר אומרים: "אל תשקיעו ממון באנשים אשר הולכים עם שליחו של אלוהים, עד שהם יעזבו אותו". אך כל אוצרות השמים והארץ שייכים לאלוהים, והצבועים אינם מבינים זאת. 8 הם אומרים: אם נשוב לאל-מדינה, ודאי החזק יותר יגרש ממנה את החלש יותר. אך לאלוהים שייך העוז, ולשליחו ולמאמינים, אך הצבועים אינם יודעים זאת.

9 הוי אלה אשר האמינו! אל תתנו לממונכם ולילדיכם להשכיח מכם להלל את אלוהים , אלה שעושים כך, הם המפסידים. 10 ותנו תרומות ממה שהענקנו לכם לפני שישיגכם המוות, כדי שלא תגיד ביום ההוא (יום המוות) "ריבוני! תן לי עוד קצת זמן כדי שאתן צדקה ואהיה אחד מהצדיקים". 11 אך לעולם אלוהים לא יאריך את חייו של מי ששעתו הגיעה, ואלוהים יודע היטב את אשר עושים.

סורה 64 : א-תע'אבון (הרווח וההפסד)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 כל אשר בשמים ובארץ משבח את אלוהים! לו שייכת המלכות ולו שייכת התהילה , והוא הכול-יכול. 2 זה אשר ברא אתכם. ביניכם יש כופרים וביניכם גם יש מאמינים, ואלוהים רואה את כל מה שאתם עושים. 3 ברא את השמים ואת הארץ בצדק, עיצב אתכם והשלים את צורתכם, ואליו הכול יחזור. 4 יודע מה שבשמים ומה שבארץ, ויודע את אשר אתם מסתירים ואת אשר אתם מגלים, כי הוא יודע את מה שבלבבות.

5 אינכם יודעים מה עלה בגורלם של אלה אשר כפרו לפניכם? הם טעמו את הטעם המר של תוצאות מעשיהם, ומחכה להם עונש כואב. 6 זה מפני שהשליחים (שנשלחו

מאלוהים) הביאו להם אותות בהירים, ואמרו :"האומנם בני-האדם ידריכו אותנו?", וכפרו והפנו את גבם ואולם אלוהים אינו זקוק לדבר ,ואלוהים הוא העשיר ולו כל התהילה.

7 סברו לחינם אלה אשר כפרו, כי הם לעולם לא יוקמו לתחייה. אמור (להם): אכן כן, אני נשבע באלוהים! אתם ודאי תקומו לתחייה ואז יודיעו לכם את כל אשר עשיתם, וזה כה קל עבור אלוהים. 8 והאמינו באלוהים ובשליחו ובאור אשר הורדנו. מפני שאלוהים בקי באשר אתם עושים. 9 היום אשר בו הוא יאסוף אתכם ליום האיסוף, יהיה יום הרווח וההפסד: לזה אשר מאמין באלוהים ועושה צדק, הוא ימחל לו על מעשיו הרעים ויכניסו אל גני עדן אשר נהרות זורמים מתחתיהם ובהם הוא ישכון לעולם ועד, וזו אכן תהיה הזכייה האדירה. 10 ואלה אשר כפרו והתכחשו לאותותינו, אלה הם שוכני האש, ובה הם יישארו לעולם ועד, וארור הוא הסוף הזה.

11 שום אסון אינו מתרחש ללא רשותו של אלוהים. ומי שמאמין באלוהים, הוא ידריך את לבו, ואלוהים הוא זה שיודע הכול. 12 שמעו בקול אלוהים ושמעו בקול השליח! אך אם תסובבו גב (תכפרו), על שליחנו (תהיה האחריות) רק למסור לכם אזהרה בהירה (בנוגע ליום הדין). 13 אלוהים, אין עוד אלוה מלבדו, ועל אלוהים יישענו המאמינים.

14 הוי אלה אשר האמינו! אפילו מבין נשותיכם וילדיכם

אויב לכם, ואם תתפשרו ותמחלו (זה עדיף), כי אלוהים סלחן
ורחום. 15 הממון וילדיכם הם רק ניסיון, ואצל אלוהים נמצא
הגמול הגדול מכולם. 16 יראו את אלוהים כמיטב יכולתכם,
ושמעו וצייתו וחלקו מכספיכם כי זה טוב יותר בשבילכם.
ואלה אשר גוברים על קמצנותם, הם אלה אשר יצליחו.
17 אם תלוו לאלוהים הלוואה טובה, יחזיר לכם אלוהים פי
כמה וכמה, ויסלח לכם, כי הוא רב חסד וסבלני. 18 והוא
היודע את הנסתר ואת הגלוי, והוא האדיר והחכם.

סורה 65 : א-טלאק (הגירושין)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 הוי, הנביא! אם תגרשו את הנשים, אז גרשו אותן בזמן שהן
טהורות ונקיות, וחשבו את הימים. ויראו מאלוהים ריבונכם.
אל תוציאו את הנשים מהבית (בפרק הזמן הזה), וגם הן
בעצמן אינן צריכות לעזוב אלא אם הן ביצעו חטא חמור.
אלה הם החוקים שקבע אלוהים. מי שעובר על החוקים
של אלוהים, גורם לעצמו עוול. אין לדעת, אולי לאחר מכן
אלוהים יחולל דבר חדש. 2 וכאשר הן עומדות להשלים
את פרק הזמן הזה, עליכם להחליט אם להחזיק בהן בצורה
מכובדת או להתגרש מהן בצורה מכובדת, והביאו שני
אנשים ישרים שיהיו עדים, והעידו עדות צדק בפני אלוהים.

אלה הן ההוראות לכל מי שמאמין באלוהים וביום האחרון. כל הירא את אלוהים, אלוהים ייצור לו דרך מוצא. 3 ויספק לו פרנסה בדרכים בלתי צפויות. כל מי שנשען על אלוהים, הוא מספיק לו, אכן אלוהים ייתן לו את כל מבוקשו , ולכל דבר אלוהים כבר קבע מידה.

4 במקרה של אלה מנשיכם אשר כבר עברו את גיל הוסת, אם יהיה לכם ספק לגביהן , אז חכו שלושה חודשים, וכך גם עבור אלה אשר טרם הייתה להן וסת. אך, תקופת ההמתנה של הנשים ההרות, עד לאחר הלידה. כל הירא מאלוהים, הוא יקל עליו את כל ענייניו. 5 זו המצווה של אלוהים אשר הוריד אליכם, וכל הירא מאלוהים, הוא ימחל לו על עוונותיו, ויעצים לו את הגמול.

6 הניחו להן להמשיך לגור בביתכם, ופרנסו אותן, ואל תפגעו בהן ואל תדכאו אותן. ואם יהיו בהריון, עליכם לשלם את כל הוצאות ההיריון עד שהן ילדו. ואם הן מניקות את ילדיכם, שלמו להן את הגמול שמגיע להן וישרו את ההדורים ביניכם בצורה הגונה והוגנת, אך אם אתם במריבה ואין דרך להגיע להסכם, אפשר להביא אישה אחרת שתניק. 7 על בעל האמצעים להוציא לפי אמצעיו, ואשר אמצעיו מצומצמים, יתרום מאשר העניק לו אלוהים. אלוהים אינו גובה ממישהו יותר ממה שהוא העניק לו. ולאחר כל קושי יביא אלוהים הקלה.

8 מה רבות הערים אשר הפרו את המצוות של ריבונן ושליחיו, על כן ערכנו חשבון קפדני עמן והענשנו אותן עונש נורא. 9 הן טעמו את הטעם המר של תוצאות מעשיהן, והן יצאו ממעשיהן נפסדות. 10 אלוהים הכין להן עונש כבד. לכן יראו מאלוהים, אתם המאמינים החכמים. אלוהים הוריד אליכם מסר. 11 (הוא שלח אליכם) שליח אשר יקרא לפניכם את האותות הבהירים של אלוהים, כדי להוציא את המאמינים אשר עושים מעשים טובים, מן החושך אל האור. זה אשר יאמין באלוהים ויעשה את המעשים הטובים, הוא יכניסו אל גני עדן שנהרות זורמים מתחתיהם, ושם הם ישכנו לעולם ועד, ואלוהים ידאג לו וישגיח עליו בצורה מושלמת.

12 אלוהים הוא זה אשר ברא את שבעת הרקיעים, וגם את שבע האדמות. הפקודה תרד ביניהם, כדי שאתם תדעו היטב שאלוהים הוא הכול יכול, ובידיעתו הוא מקיף את הכול.

סורה 66 : א-תחרים (האיסור)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 הוי, הנביא! מדוע אתה אוסר על עצמך את מה שהרשה לך אלוהים? ואלוהים הוא הסלחן הרחמן! 2 אלוהים כבר קבע לכם את הדרך שבה תוכלו להתיר את שבועתכם. ואלוהים

הוא זה השומר עליכם, והוא החכם ביותר אשר יודע הכול.
3 וכאשר סיפר הנביא סוד לאחת מנשותיו, אך היא לא שמרה על כך בסוד , ואלוהים חשף את זה בפני הנביא. הודיע לה חלק מזה ונמנע מלהגיד לה את השאר. וכאשר הוא סיפר לה את זה, היא אמרה: "מי גילה לך זאת?" והוא אמר: "גילה לי זה אשר יודע הכול ומודע לכול". 4 אם תתחרטו שתיכן (שתי הנשים) בכנות אל אלוהים, זה הכי טוב, מפני שהלב שלכן כבר סטה מהדרך. אך אם תזממו שתיכן לצאת נגדו, אז דעו שאלוהים הוא השומר עליו, והמלאך גבריאל, והצדיקים ביותר שבין המאמינים, והמלאכים, כולם יעזרו לו. 5 ייתכן שאם הוא יתגרש מכן, יעניק לו ריבונו נשים טובות מכן, מוסלמיות, מאמינות, אדוקות, מבקשות סליחה, עובדות (את אלוהים) , צמות, רווקות ובתולות.

6 הוי, אלה אשר האמינו! שמרו על עצמכם ועל בני משפחתכם מפני האש אשר הדלק שלה הוא האנשים והאבנים. מופקדים עליה מלאכים עזים וקשוחים, אשר לא יפרו את פקודות אלוהים, ויעשו את כל אשר הוא יצווה עליהם. 7 הוי אלה אשר כפרו! אל תמציאו תירוצים ביום ההוא, כי תקבלו גמול בדיוק לפי מה שנהגתם לעשות.

8 הוי, אלה אשר האמינו! שובו אל אלוהים בכנות ובנאמנות. אולי ריבונכם ימחל לכם על חלק מחטאיכם

ויכניסכם אל גני העדן אשר נהרות זורמים מתחתיהם, ביום ההוא שבו אלוהים לא יאכזב את הנביא ואת המאמינים אשר אתו. אורם ירוץ לפניהם ולימינם, והם יגידו "ריבוננו! השלם לנו את אורנו וסלח לנו, כי אתה הכול-יכול". 9
הוי, הנביא! הילחם באלה אשר כפרו! ובצבועים ונהג בהם בחומרה, כי סופם יהיה בגיהינום וגורלם יהיה מר. 10 אלוהים
נתן דוגמה לאלה אשר כפרו: את אשת נוח ואת אשת לוט. שתיהן היו נשואות לשניים מעבדינו הישרים, אך הן יצאו נגדם, ולכן לא הועילו (הבעלים שלהן שהיו נביאים) בכלום בפני אלוהים, ולבסוף נאמר להן: "היכנסו שתיכן אל האש עם הנכנסים אליה".

11 ואלוהים נתן דוגמה לאלה אשר האמינו! את אשת פרעה, שאמרה: "ריבוני! בנה לי בית, אצלך בגן העדן, וחלץ אותי מפרעה וממעשיו הרעים ומן האנשים המרושעים".
12 ואת מרים בת עמרם (אמו של ישוע המשיח), אשר שמרה על בתוליה, ואנו נשפנו לתוכה מרוחנו , והיא האמינה בדברי ריבונה ובספריו הקדושים והייתה מן המאמינים האדוקים ביותר.

סורה 67 : אל-מולכּ (המלכות)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 יתברך זה אשר בידו המלכות, והוא הכול-יכול, 2 זה אשר ברא את המוות ואת החיים כדי לבחון אתכם, מי הוא הכי טוב בעשיית מעשים טובים, והוא העזוז הסלחן. 3 וזה הוא אשר ברא שבעה רקיעים זה מעל זה. לא תמצא כל חוסר עקביות במה שברא הרחמן. שא עיניך אל השמיים וראה, היש שם אפילו סדק אחד? 4 הבט שוב ושוב, ועיניך ישובו נכלמות ועייפות.

5 ואת הרקיע התחתון קישטנו במאורות (הכוכבים), ועשינו מהם מרגמות נגד השדים, והכנו להם את עונש השריפה. 6 ולאלה הכופרים באלוהים הכנו את עונש הגיהינום, ומר יהיה גורלם. 7 כאשר הם יושלכו לשם (לגיהינום) הם ישמעו את השאגות שלה כאילו היא רותחת. 8 היא (הגיהינום) כמעט מתפוצצת מזעם. ובכל פעם שתושלך אליה קבוצה מן הכופרים, ישאלו אותם השומרים: " האם לא בא אליכם מישהו שיזהיר אתכם?". 9 והם יגידו: "כן, בא אלינו מישהו שהזהיר אותנו, אך אנו התכחשנו ואמרנו, אלוהים לא הוריד דבר, ואתם (השליחים) טעיתם טעות חמורה". 10 והם ימשיכו ויגידו: "אם רק היינו מקשיבים או חושבים בהיגיון, לא היינו מושלכים אל תוך

הלהבה".11 כך הם יודו בחטאיהם . ואכן, רחמיו של אלוהים כל כך רחוקים מאלו הנשרפים בגיהינום.

12 אכן, אלה אשר יראים מריבונם הנסתר, הם יזכו לרחמים . ולגמול גדול 13 דברו בסתר או בגלוי, הוא יודע את אשר בליבכם.14 האם הבורא אינו יודע את אשר ברא? הוא הנוהג בנועם אשר יודע הכול!

15 הוא אשר הכשיר עבורכם את האדמה, על כן התהלכו בחופשיות בכל המרחבים שלה ואכלו מאשר יעניק לכם, ואכן, לו שייכת התחייה. 16 האם אתם בטוחים בוודאות שהנישא והעליון לא יגרום לארץ להתבקע תחתיכם כדי לבלוע אתכם ושאז היא תתהפך? 17 או שבטוחים אתם שהעליון והנישא לא ינחית עליכם סופות עם אבנים, ועוד תדעו איך האזהרה שנתתי לכם! 18 אלה שקדמו להם כבר כפרו, וכמה קשה היה העונש!

19 האם אינם רואים את העופות אשר מעליהם, שפורשים כנפיים ולפעמים מקפלים את כנפיהם ? רק הרחמן יחזיקם, והוא רואה הכול. 20 ואיזה צבא יכול לעזור לכם מלבד זה של הרחמן? אך הכופרים חיים באשליה. 21 ומי יפרנס אתכם אם הוא ימנע מכם את השגחתו? אולם הם ממשיכים במרדנות ובסטייה.

22 ההולך וראשו בקרקע מישיר לכת? או הצועד זקוף בדרך הישרה? 23 אמור: "הוא אשר ברא אתכם ונתן לכם

את השמיעה ואת הראיה ואת הלב. (ובכל זאת) אתם ממעיטים להכיר טובה". 24 אמור: "הוא זה שפיזר אתכם על פני האדמה, ואליו אתם תושבו ".

25 ויגידו: "מתי תתגשם ההבטחה הזאת (יום תחיית-המתים), אם צדק תדברו?" 26 אמור להם: "רק אלוהים יודע, אני רק מספק אזהרות ברורות." 27 ואולם, כאשר הם ראו אותו (העונש מאלוהים) מגיע, קדרו פני אלה אשר כפרו, ואז ייאמר להם: "זה הדבר אשר קראתם לו!" 28 אמור: " בין אם אלוהים ימית אותי ואת אשר איתי, ובין אם יחוס עלי, מי יגן על הכופרים מהעונש הכואב?" 29 אמור: "הוא הרחמן, (אנחנו) האמנו בו, ועליו (אנחנו) נשענו. עוד תדעו מי זה אשר בתעייה בהירה ". 30 אמור: " חשבתם על כך שאם יספגו מימיכם עמוק באדמה, מי יביא לכם מי מעיין?

סורה 68 : אל-קלם (העט)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 נ. (נון),

(שבועה) בעט ובכל אשר רושמים, 2 ואין אתה, בחסד ריבונך, משוגע. 3 ואכן אתה ראוי לגמול אינסופי. 4 ואכן, אתה בעל מוסר נשגב. 5 עוד תראה, וגם (הם) עוד יראו,

6 מי מבינכם הוא המשוגע. 7 אכן, ריבונך יודע מי סטה מהדרך, ויודע היטב גם מי מודרך.

8 לכן, אל תקשיב למשקרים. 9 הם רוצים שתיסוג, כדי שייסוגו. 10 ואל תקשיב לשקרן אשר נשבע לחינם, 11 ואל תקשיב לרכלן אשר מוציא דיבה, 12 אשר מונע את הטוב, ואשר מעודד חטאים ופשעים. 13 שבנוסף לכל ,הוא אכזרי ועקשן בכפירתו. 14 רק מפני שהוא בעל הון והרבה ילדים, 15 כאשר מוקרא לו אות (משפט מהקוראן), הוא אומר: "אלה בסך הכול מיתוסים של הדורות הקדומים" 16 אך אנחנו נסמן את אפו בבושה!

17 ניסינו אותם כפי שניסינו את בעלי הגן, שזממו לאסוף את פירותיו לפנות בוקר. 18 ולא ישאירו דבר לעניים. 19 ואולם בלילה, בהיותם ישנים פגעה בגנם אש אשר ירדה מאלוהים, 20 והפכה אותו לשממה. 21 והם קראו זה אל זה בבוקר: 22 "השכימו אל הגן אם ברצונכם לקטוף". 23 ויצאו לדרכם מתלחשים ביניהם: 24 "היום, ודאי לא יבוא לפניכם עני לתוכו (לגן)", 25 והם יצאו מוקדם בבוקר כדי שמזימתם תצליח. 26 אבל, כאשר הם ראו את הגן, הם זעקו "אבדנו! 27 ונותרנו חסרי כל!" 28 החכם שביניהם אמר: "הלא שאלתי אתכם למה לא תשבחו את אלוהים?" 29 והם אמרו: "השבח לאלוהים, אכן היינו מקפחים". 30 לאחר מכן, הם הטיחו האשמות זה בזה, 31 ואמרו: " אוי ואבוי

לנו, כי סטינו מהדרך, 32 אולי ריבוננו ייתן לנו טוב יותר מזה. אכן, בריבוננו אנו חפצים". 33 כזה הוא העונש בעולם הזה, אך העונש בעולם הבא גדול יותר, אילו היו יודעים.

34 אכן ליראים אצל ריבונם (אלוהים) גני מנעמים. 35 האם נתייחס למוסלמים ככופרים מכחישים?! 36 מה לכם? כיצד אתם שופטים ? 37 או שיש לכם ספר שממנו אתם לומדים? 38 שבשבילכם יש בו כל מה שתבחרו? 39 או שיש לכם אצלנו שבועה מובטחת עד ליום תחיית המתים, שעל פיה אנו נקבל עלינו את כל מה שאתם דורשים על פי שפוטכם? 40 שאל אותם, מי מהם ערב לזאת? 41 או שיש להם שותפים? יביאו נא את שותפיהם אם הם צודקים!

42 ביום אשר תיחשף צדק, ויוזמנו להשתחוות אך לא יוכלו. 43 עיניהם יועלבו ויבוזו, בושה תמלא אותם, שהרי הם הוזמנו להשתחוות (לאלוהים) כאשר הם היו בריאים ושלמים (בעולם הזה). 44 ובכן, הנח לי לטפל במי שמתכחש לאזהרה הזאת. נפיל עליהם עונש מהמקום שממנו הם לא יצפו לו 45 ואתן להם זמן, כי התכנון שלי יציב וברור.

46 או שאתה דורש מהם גמול, והחובות מכבידים עליהם? 47 או שהם יודעים את הסודות הנסתרים ואותם הם כותבים? 48 לכן, חכה בסבלנות להחלטת ריבונך, ואל תהיה כמו זה (הנביא יונה) שהיה בתוך הלוויתן כאשר ריבונו קרא אליו בזמן שהוא היה כועס. 49 אם לא היו

מגיעים אליו הרחמים של ריבונו, הוא היה מוטל אל היבשה החשופה בבושה, 50 אך ריבונו בחר בו, ועשה אותו לאחד מהצדיקים.51 הכופרים כמעט גרמו לך למעוד דרך מבטם, כאשר הם שמעו את הקוראן, ואמרו: "הוא אינו שפוי". 52 אך, אין זו זולת אזהרה (נצחית) לכל העולמים!

סורה 69 : אל-חאקה (רגע הצדק)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 רגע הצדק! 2 מה הוא רגע הצדק? 3 ומהו מכלול ידיעתך על רגע הצדק? 4 (העמים) ת'מוד ועאד לא האמינו במהלומה הכואבת (יום הדין). 5 באשר לת'מוד, הם הוכחדו על ידי המהלומה העוצמתית , 6 ועאד הוכחדו ברוח אלימה והרסנית, 7 אותה שלח עליהם אלוהים במשך שבעה לילות ושמונה ימים רצופים, ואז יכולת לראות את בני האדם מוטלים מתים כמו גזעי דקלים עקורים וחלולים, 8 והאם ראית שנשאר מהם משהו? 9 וגם חטאו פרעה ואלה שלפניו וגם הערים שהתהפכו 10 הם כפרו בשליחו של אלוהים, והוא הנחית עליהם מהלומה קטלנית. 11 כאשר העולם הוצף במים, השטנו אתכם בתיבה הבטוחה, 12 כדי שזה יהיה לכם תזכורת, וכדי שאלה אשר בינה להם יבינו.

13 וכאשר תישמע תקיעה אחת של השופר, 14 והארץ

וההרים ייעקרו וישתטחו במכה אחת, 15 באותו היום
יקרה אשר יקרה. 16 ביום ההוא ייבקעו השמים ויתרופפו,
17 והמלאכים יתייצבו בקצותיהם, שמונה יישאו את כס
המלכות של ריבונך מעליהם 18 ביום ההוא תועמדו לדין,
ושום דבר אשר הסתרתם לא יישאר נסתר.

19 זה אשר יינתן לו ספר רישום מעשיו בידו הימנית,
הוא יגיד "הנה לכם, קראו את ספרי, 20 כי ידעתי שעליי
לתת דין-וחשבון". 21 ואכן הוא יתענג בחיים המענגים
22 בגן העליון, 23 שפירותיו מרובים וקרובים, 24 (ויאמר
להם אלוהים): "אכלו ושתו והתענגו, מפני שנהגתם לעשות
טוב בימים שעברו". 25 ואולם, זה אשר יימסר לו ספר
הרישום שלו בשמאלו, יאמר:"הלוואי ולא ניתן לי הספר,
26 ולא הייתי יודע מה חשבוני, 27 לו רק היה מותי גם
סופי.. 28 רכושי לא עזר לי, 29 ואבדה סמכותי" 30 (אז יגיד
אלוהים): "תפסוהו וכבלוהו, 31 בשאול תשרפוהו! 32 וכבלו
אותו בשלשלת שאורכה שבעים אמה. 33 כי לא האמין
באלוהים האדיר, 34 ולא נחלץ להאכיל את המסכן 35
לפיכך אין לו כאן היום חבר קרוב (שיעזור לו). 36 ולא יהיה
לו מזון מלבד מוגלה! 37 שהיא המאכל המיועד לחוטאים!

38 (אלוהים אומר): "נשבע אני במה שאתם רואים,
39 ובמה שאינכם רואים,40 זהו אכן דברו של שליח אציל
(אמין), 41 לא דבר של משורר. מעט אלה המאמינים!

42 ולא דברו של כוהן, מה קצר הוא זיכרונכם! 43 (זה) השראת צדק מריבון העולמים! 44 אילו היה בודה, בשמנו, אפילו דבר אחד, 45 היינו אוחזים בו ביד ימין 46 והיינו עוקרים את עורק ליבו, 47 ולא יוכל איש מכם למנוע בעדנו מלהגיע אליו. 48 זהו סימן תזכורת ליראים. 49 ואנחנו יודעים כי יש בקרבכם מתכחשים. 50 אך יגון הוא לכופרים, 51 והוא הצדק המוחלטת. 52 על כן, הלל את שם ריבונך האדיר.

סורה 70 : אל-מעארג' (הדרכים הנעלות)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 מישהו נשא תפילה וביקש את העונש אשר אמור לבוא 2 על הכופרים, ואין מי שיכול למנוע את בואו. 3 זה מאלוהים, בעל הדרכים הנעלות. 4 יעלו אליו המלאכים והרוח (המלאך גבריאל) ביום אשר אורכו יהיה חמישים אלף שנה. 5 לכן, התאזר בסבלנות הנאותה. 6 אכן, העונש נראה להם רחוק ,7 אך לנו הוא נראה קרוב. 8 ביום ההוא יהיו השמים כמתכת אשר נמסה... 9 וההרים יהיו רכים כצמר. 10 ולא ישאל איש לשלום חברו 11 (האנשים) יראו זה את זה, אך הפושע יבקש לפדות את עצמו מן העונש של היום ההוא אפילו תמורת בניו, 12 ואשתו ואחיו, 13 ובני השבט אליו

הוא השתייך, 14 ויבקש לפדות את עצמו תמורת כל אשר בעולם,(העיקר) שיינצל.

15 בשום פנים ואופן לא! באש הגיהינום הלוהטת הוא יישרף! 16 והיא תקלף את עור הקרקפת, 17 ותקרע לגזרים את אשר נסוג לאחור והפנה את גבו (לאסלאם), 18 וצבר הון ואגר אותו. 19 אכן, האדם נברא חסר סבלנות, 20 כאשר מגיעה אליו צרה, הוא מתחיל לדאוג, 21 וכאשר מגיע אליו טוב, הוא שומר זאת לעצמו ומונע זאת מאחרים. 22 אולם, לא כך המתפללים, 23 אשר מתמידים בתפילתם, 24 ולאלה שמפרישים מהונם חלק ידוע, 25 לקבצן ולנזקק. 26 ולאלה המאמינים ביום הדין, 27 ולאלה אשר מעונש ריבונם הם מפחדים. 28 אכן, עונש ריבונם הוא בלתי נמנע, 29 ואל השומרים על תומת ערוותם, 30 פרט לנשותיהם או אלה אשר בבעלותם, על כך הם לא יואשמו בחטא. 31 ואולם החומדים מעבר לכך, אלו הם המפריזים. 32 אבל, הנאמנים להתחייבותם ולבריתם, 33 והמעידים עדות צדק, 34 ואלה, שעל תפילתם הם מקפידים 35 כל אלה בגנים מכובדים.

36 מה יש להם לכופרים שהם חשים אליך, 37 בהמוניהם מימין ומשמאל? 38 המשתוקק כל אחד מהם להיכנס לגן-עדן? 39 בשום פנים ואופן לא! הם יודעים ממה בראנו אותם.

40 לכן אני נשבע בריבון הזריחה והשקיעה ,שאנו אכן יכולים 41 להחליף אותם בטובים מהם, והם לא יימלטו

מעונשנו, 42 הנח להם, לפטפט ולהשתעשע, עד אשר יפגשו
את היום המובטח להם, 43 יום בו הם יוצאו מן הקברים
בחיפזון, כאילו הם נדחקים אל אליליהם, 44 עלובות ובזויות
עיניהם, והם יכוסו בושה. זה הוא היום אשר הובטח להם.

סורה 71 : נוח (נוח)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 אכן שלחנו את(הנביא) נוח אל בני עמו ואמרנו לו,
"הזהר את בני עמך בטרם יבוא עליהם עונש כואב ". 2 הוא
אמר: "הוי בני עמי! אני מזהירכם הגלוי, 3 עבדו את אלוהים
ויראו ממנו ושמעו בקולי, 4 (כדי) שימחל לכם על חטאיכם
וייתן לכם עוד קצת זמן עד למועד שנקבע מראש. אולם,
כאשר מגיע המועד של אלוהים, הוא לא יידחה, אילו הייתם
יודעים". 5 אמר: "ריבוני! אני קראתי לבני עמי יומם ולילה, 6
אך, קריאתי רק הוסיפה להם רצון לברוח ממני. 7 ואכן, ככל
שקראתי להם למען תמחל להם, שמו אצבעותיהם באזניהם
והתעטפו בבגדיהם והמשיכו בסטייתם והתמלאו שאננות.
8 קראתי להם בגלוי, 9 והזהרתי אותם גם בסתר, 10 ואמרתי
להם: "בקשו מריבונכם סליחה, כי הוא חנון המרבה למחול"
11 וישלח לכם מן השמים גשמים בשפע, 12 ויעניק לכם רכוש
ובנים עם גני עדן ונהרות. 13 למה אינכם רוצים להוקיר (

ולכבד) את אלוהים, 14 אשר ברא אתכם בשלבים שונים?!
15 הלא תראו כיצד ברא אלוהים שבעה רקיעים זה מעל
זה? 16 וקבע בהם את הירח להאיר ואת השמש כמנורה?
17 ואלוהים הצמיח אתכם כצמח מן האדמה, 18 ואליה
יחזירכם, ואז יוציאכם ממנה שוב. 19 ואלוהים פרש לכם
את הארץ, 20 למען תעברו בה בשבילים רחבים".

21 ואמר נוח: "ריבוני! הם לא שמעו בקולי והלכו בעקבות
אלה שרכושם ובניהם הוסיפו רק על אובדנם. 22 הם חרשו
מזימה נוראה",23 ואמרו: "אל תעזבו את אליליכם ואל
תעזבו את "וואדה" ולא את "סוא-עא" ולא את "יעוקה"
ואת "נסרא", 24 הם כבר התעו הרבה. אל תוסיף למקפחים
דבר מלבד עוד תעייה. 25 ובגלל חטאיהם הם הוטבעו, ואחר
כך הושלכו אל האש, ולא מצאו להם תומכים כנגד אלוהים.

26 ואמר נוח: "ריבוני! אל תשאיר על-פני האדמה אף
לא אחד מן הכופרים האלה. 27 כי אם תשאירם, יתעו את
עבדיך ולא יולידו אלא משחית וכופר. 28 ריבוני! סלח לי
ולהוריי ולכל אשר בא אל ביתי והוא מאמין, ולמאמינים
ולמאמינות, אך למקפחים אל תוסיף דבר מלבד חורבן והרס
מוחלט"

סורה 72 : אל-ג'ין (השדים)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 אמור: הושרה אליי שקבוצת שדים האזינה ואמרה: אכן שמענו את הקוראן המופלא! 2 הוא מדריך אל דרך היושר והצדק ואנחנו עכשיו מאמינים בו. מעתה לא נייחס שותפים לריבוננו, 3 ואכן, שתתעלה אצילותו של אלוהים, אשר לא לקח לו אישה ולא ילד. 4 השוטה שבינינו נהג לומר דברי הבל על אלוהים. 5 ואכן, חשבנו, שלא ידברו אנשים ושדים שקרים על אלוהים. 6 אחדים מבני האנוש היו מחפשים עזרה מאחדים מן השדים, אך הם רק הוסיפו להם חטאים. 7 גם הם חשבו כמותכם, שאלוהים לעולם לא יקים לתחייה אף אחד. 8 וניסינו לטפס במעלה הרקיעים שבשמים, אבל הם מלאים שומרים עזים ולהבות. 9 ואכן, היינו יושבים על מושבים כדי להקשיב, אך, זה אשר יבקש עכשיו להאזין, ימצא את הלהבות אורבות לו. 10 לכן, איננו יודעים אם עונש ממתין לאלה שעל פני האדמה, או שאולי רוצה ריבונם להדריכם אל היושר. 11 גם בינינו יש ישרים, ויש גם כאלה שאינם ישרים, וכבר שוסעו דרכינו. 12 אולם, בזאת אנו בוודאות, שלא נוכל להתנגד לאלוהים בארץ, ולא נוכל לחמוק ממנו. 13 לכן, כאשר שמענו את ההדרכה האמנו בה, כי המאמין בריבונו אינו פוחד מקיפוח ועוולה. 14 בינינו

יש מוסלמים, ויש בינינו גם סוטים. המוסלמים מחפשים תמיד את דרך הישר 15 אך, הסוטים ישמשו כחומר הסקה בגיהינום.

16 אילו היו ממשיכים בדרך הישר, היינו מורידים להם גשמי ברכה בשפע. 17 היינו בוחנים אותם בכך, וכל מי שמפנה עורף לזכר ריבונו, הוא יוליכו אל עונש מחמיר. 18 הנה המסגדים מיועדים רק לעבודת אלוהים. לכן, אל תקראו אלא לאלוהים! 19 כאשר קם עבד אלוהים ופנה אל ריבונו בתפילה, כמעט שרמסו זה את זה בהצטופפם סביב לו. 20 אמור: "אני אקרא רק לריבוני ולא אייחס לו שותפים"! 21 אמור: "אין בכוחי להזיק או להועיל לכם"! 22 אמור: "לא יגן עלי איש מפני אלוהים, ולא אמצא מפלט מפניו! 23 ולא אוכל לעשות דבר, אלא למסור את דברי אלוהים ולמלא את שליחותו". המורד באלוהים ובשליחו, אש גיהינום מזומנת לו, ובה הוא יהיה לעולם ועד!

24 כאשר יראו את אשר הובטח להם, יידעו למי יש עוזרים חלשים, ומי הוא נחות מספרית. 25 אמור: "איני יודע אם העונש, שנועד לכם, יבוא בקרוב או יעכבו ריבוני למועד רחוק". 26 היודע את הנסתר ולא יגלה לאיש את סודו, 27 חוץ מאשר לשליח שהוא בחר, ואשר הוא יציב לו שומרים מלפניו ומאחוריו, 28 כדי שהוא יידע כי הם מילאו

את שליחות ריבונם. והוא הקיף את אשר ברשותם, ויודע הוא את מספרם של כל הדברים.

סורה 73 : אל-מוזאמיל (המתעטף)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 הוי, אתה המתעטף! 2 עמוד בתפילה במשך כל הלילה
חוץ ממעט (להפסקות), 3 או מחציתו או לפחות בחלק
ממנו! 4 או יותר מזה, וקרא את הקוראן באופן מדוד וברור,
5 מפני שאנו עומדים להוריד אליך מסר בעל משקל אדיר.
6 שעות הלילה הן הכי טובות עבור ריכוז(בעבודת
האל), ומעולות לצורך קריאה בהירה ונכונה. 7 מפני שאכן
במהלך היום אתה עסוק. 8 הזכר את שם ריבונך ודבק בו
בכל כוחך וסמוך עליו. 9 כי הוא ריבון המזרח והמערב, ואין
אל זולתו. לכן, סמוך עליו. 10 התאזר בסבלנות נוכח מה
שהם אומרים, והתרחק מהם בצורה מנומסת. 11 השאר
לי את (מלאכת) הטיפול במתכחשים, אשר חיים רק את
חיי התענוגות, ותן להם עוד קצת זמן. 12 אכן, הכנו עבורם
שלשלאות ואת אש הגיהינום, 13 ואוכל מחניק ועונש כואב.
14 ביום שתרעד האדמה, וההרים יהיו כערימת חול. 15 אנו
שלחנו אליכם שליח אשר יעיד עליכם, כפי ששלחנו שליח
אל פרעה, 16 אולם פרעה התנגד לשליח, ואנו הנחתנו עליו

מכה הרסנית. 17 אם תמשיכו לכפור, כיצד תמלטו מהיום, אשר בו אפילו שיערם של הצעירים יאפיר? 18 ביום, אשר בו יתבקעו השמיים, והבטחתו של אלוהים תתקיים. 19 זוהי תזכורת ואזהרה, כך שכל מי שרוצה יעלה על הדרך הנכונה אל ריבונו

20 אכן, ריבונך יודע כי אתה מתפלל שני שלישים מהלילה, או חצי ממנו, או שליש ממנו, וכך גם עושה קבוצה של אנשים אשר נמצאת אתך. ואלוהים הוא זה אשר קובע את אורך הלילה והיום. הוא יודע שאתם לא תוכלו להתפלל כל כך הרבה בלילה, ולכן הוא חס עליכם, אז קראו כמה שיעלה בכוחכם מהקוראן! הוא יודע כי עלולים להיות בינכם חולים, ואחרים המתהלכים בארץ בבקשם פרנסה מחסד אלוהים, ואחרים הנלחמים למען אלוהים. על כן קראו בו ככל שיעלה בכוחכם, וקיימו את התפילה ותנו זכאת (צדקה), והלוו לאלוהים מלווה יפה, וכל דבר טוב אשר תעשו לנפשותיכם, תמצאו את זה אצל אלוהים, אם כי, יהיה טוב יותר ובתוספת גמול אדיר. בקשו, אם כן, את סליחת אלוהים. כי הוא מוחל ורחום מאוד.

סורה 74 : אל-מודּתִ'ר (המתכסה)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 הוי, אתה המתכסה! 2 קום והזהר! 3 ואת שם ריבונך האדר (פאר)! 4 ואת בגדיך טהר! 5. ומן התועבה התרחק! 6 ואל תעשה דברים בציפייה לקבל עוד, 7 (ולצווים ש) לריבונך המתן בסבלנות.

8 וכאשר תהיה התקיעה בשופר, 9 היום ההוא יהיה יום של מצוקה 10 ולכופרים זה יהיה ממש לא קל. 11 הנח לי לטפל באלה שבראתי לבד, 12 ולאלה אשר העניקתי שפע והצלחה, 13 ובנים העומדים סביבו כל הזמן. 14 ואת דרכיו עשיתי קלות. 15 ואף על פי כן, הוא מתאווה שאתן לו עוד. 16 אך, לא! (כי) הוא כפר באותותינו, 17 לכן, אנחית עליו עונש כבד!

18 הוא חישב ותכנן 19 אך הוא יוכחד כפי שהוא זמם! 20 ושוב , הוא יוכחד כפי שהוא זמם! 21 לאחר מכן, הוא התבונן מסביב, 22 לאחר מכן, הוא קימט את מצחו בזעם, 23 והפנה את גבו ונמלא גאוותנות, 24 ואז אמר: "זה בסך הכול כישוף אשר הועתק מאחרים!" 25 ואין הדברים הללו אלא דברי אדם!".

26 לכן, אשרוף אותו באש הגיהינום! 27 התדע מה היא אש הגיהינום? 28 זו אשר לא תשאיר ולא תניח לאחד

להישאר ללא הישרפות. 29 את הבשר היא חורכת, 30 תשעה עשר (מלאכים חזקים) מופקדים עליה. 31 כשומרי הגיהינום הצבנו רק מלאכים, את מספרם קבענו למען נבחן את אלה אשר כפרו, ולמען ישמש הוכחה לאנשי עם-הספר ותגבר אמונתם של אלה אשר האמינו ולא יפקפקו. וכן, למען יאמרו אלה אשר קללה בליבם והכופרים: "מה רצה אלוהים להדגים לנו בזאת?" כך יתעה אלוהים את אשר ירצה וידריך את אשר ירצה. רק הוא מכיר את גדודי ריבונך, וזו היא רק תזכורת לאדם.

32 אכן, נשבע אני בירח! 33 ובלילה כאשר הוא נסוג! 34 ובבוקר כאשר הוא מפציע! 35 היא (אש הגיהינום) אחד המבחנים הגדולים, 36 והיא אזהרה לבני האדם, 37 לכל מי שירצה מכם להתקדם או להישאר מאחור! 38 כל נפש ערבה למעשיה! 39 אך, לא אלה בעלי הימין , 40 אשר ישכנו בגני העדן, וישאלו זה את זה,41 אודות הכופרים המכחשים 42 והם ישאלו אותם: "מה הובילכם לתוך אש הגיהינום?" 43 יגידו: "לא היינו מתפללים, 44 ולא היינו מאכילים את המסכנים, 45 והיינו עוסקים בדברי הבל עם התועים, 46 וכפרנו ביום הדין 47 עד אשר בא אלינו המוות" 48 ולא תועיל המלצת הממליצים,

49 אם כן, מדוע הם מפנים את גבם להזהרה? 50 כמו חמורים מבוהלים,51. אשר בורחים מפני האריה! 52 אבל,

כל אחד מהם רוצה שיתנו לו מגילות פרושות. 53 אך, הם אינם יראים מהעולם הבא. 54 הקוראן הוא הזהרה, 55 ומי שחפץ בכך ייזהר! 56 אך, הם לא יזכרו ולא ייזהרו, אלא אם ירצה בכך אלוהים. כי, רק הוא ראוי ליראה ורק הוא אדון הסליחות.

סורה 75 : אל-קיאמה (תחיית המתים)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 אני נשבע ביום תחיית-המתים! 2 ואני נשבע בנפש הנוזפת בעצמה! 3 החושב האדם כי לא נוכל לחבר את עצמותיו! 4 אכן כן! יכולים אנו לעצב מחדש את פרקי אצבעותיו! 5 ואולם האדם מתעקש וממשיך להכחיש, 6 ושואל, מתי יום תחיית-המתים? 7 אך, כאשר יקפא המבט בתדהמה, 8 והירח יאבד את אורו,9 ויתקבצו השמש והירח. 10 ויאמרו בני האדם ביום ההוא: "איפה דרך המילוט?!" 11 אך, לא תהיה שום דרך מילוט עבורם! 12 כי, רק אצל ריבונך ביום ההוא יהיה המחסה! 13 ייאמר לאדם ביום ההוא את מה שהקדים לעשות ואת מה שאיחר לעשות. 14 אכן, האדם יעיד ביום ההוא על עצמו, 15 אפילו אם ישמיע את תירוציו.

16 אל תיחפז לקרוא אותו (את הקוראן), 17 שאכן, אנחנו בעצמנו מופקדים על הקריאה שלו. 18 אך, כאשר אנו

מקריאים אותו (דרך גבריאל המלאך), עקוב אחר קריאתו. 19 ולאחר כל (לאחר קריאתו) זה יהיה תפקידנו לבאר לך את המשמעות שלו

20 אכן, אתם אוהבים את הרווח המידי (את העולם הזה)21 ומזניחים את העולם הבא. 22 יהיו פנים זוהרות, 23 אשר מביטות אל ריבונן 24 ופנים ביום ההוא חשוכות, 25 הפוחדות ממהלומה מוחצת. 26 כאשר תגיע הנשמה עד הגרון, 27 ויאמרו (האנשים): "יש קוסם שירפא אותו?" 28 וייווכח (הגוסס) כי זו היא ההיפרדות, 29 והרגליים יוצמדו זו אל זו. 30 אל ריבונך הוא יתקדם ביום ההוא!

31 הוא לא האמין ולא התפלל, 32 רק התכחש והפנה את גבו, 33 והיה חוזר אל חבריו ביוהרה. 34 אוי ואבוי לך! 35 ושוב, אוי ואבוי לך! 36 החושב האדם כי נעזוב אותו סתם (בלי מטרה)? 37 הלא היה רק טיפה, 38 ואחר כך היה דם מעובה, וכך ברא אותו ועיצבו, 39 ועשה ממנה את שני המינים הזכר והנקבה. 40 האם הוא (אלוהים הבורא) אינו יכול להחיות את המתים?

סורה 76 : אל-אִנסאן (האדם)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 האם לא היה פרק זמן שבו האדם לא היה שום דבר?
שאפילו לא היה לו כל זכר? 2 אכן, אנחנו בראנו את האדם
מטיפה, כדי לבחון אותו: אז נתנו לו את השמיעה והראיה
3 אנו הדרכנו אותו אל הדרך, בין אם הוא מודה או כופר.
4 לאלה אשר כפרו, הכנו שלשלאות, קולרים מברזל
ולהבה בוערת. 5 אך, הצדיקים ילגמו מגביעים מעורבבים עם
"כאפור" (עשב ריחני). 6 יש מעיין שממנו שותים משרתיו
של אלוהים אשר נובע בשפע כאוות נפשם 7 הם מקיימים את
שבועותיהם, והם יראים מהיום שבו הרוע (העונש) יתפשט
לאורך ולרוחב, 8 והם מאכילים, למען אהבת אלוהים, את
המסכן, את היתום ואת האסורים 9 (הם אומרים): "אנחנו
מאכילים אתכם אך ורק למען אלוהים, איננו דורשים מכם
שום גמול או תודה 10. אנחנו רק יראים מהיום המחריד,
מהזעם שיבוא מאדוננו". 11 אבל, אלוהים ישמור עליהם
מאכזריותו ורוע של היום ההוא, ויפרוש עליהם את אור
היופי והאושר העילאי 12 ומשום שהם היו סבלניים ועקביים,
הוא יעניק להם גן (עדן)ולבוש של משי (לבוש טהור)
13 הם ינוחו (בגן עדן) על כסאות מלכות נישאים. הם לא
יחזו שם בחום הכבד של השמש, ולא בקור עז. 14 והצל

של הגן ינוח עליהם, ואשכולות הפירות יונמכו אליהם. 15 וביניהם יעברו כלי כסף וכוסות מבדולח. 16 הם כלי כסף במידות מדודות. 17 ויינתן להם לשתות מגביע מעורבב עם ג'ינג'ר, 18 ממעיין הנובע ושמו "סלסביל". 19 וביניהם יהיו ילדים וילדות נצחיים, אשר אם תראה אותם תחשוב שהם נבראו מפנינים 20 וכאשר תסתכלו מסביב, אתם תראו אושר עילאי ונופים מרהיבים 21 עליהם בגדי משי ירוקים וקטיפה, ומקושטים בצמידי כסף, וישקה אותם ריבונם משקה טהור. 22 אכן, זה פרסכם, מאמצכם התקבל והוכר.

23 אנחנו הורדנו אליך את הקוראן בחלקים. 24 לכן, היה סבלן והתמד במצוות ריבונך, ואל תלך אחרי החוטאים או הכופרים 25 והזכירו את שם ריבונך בבוקר ובערב 26 ובחלק מהלילה, תסגוד לו (לאלוהים) והלל אותו במהלך הלילה 27 האנשים האוהבים את החיים החולפים ומניחים מאחוריהם את היום אשר יהיה קשה 28 אנחנו בראנו אותם, ואנחנו חיברנו בחוזקה את מפרקיהם. אך, כאשר נרצה, אנחנו נוכל להחליף אותם לחלוטין. 29 זוהי תזכורת. תנו לכל מי שרוצה, ללכת בדרך של ריבונו! 30 אך לא תרצו, עד שירצה אלוהים, מפני שאלוהים רב ידע וחכמה. 31 הוא יביא אל הרחמים שלו את מי שהוא רוצה, אך עבור המקפחים הכין עונש כואב.

סורה 77 : אל-מורסלאת (הרוחות הנשלחות)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 שבועה ברוחות הנשלחות בזו אחר זו 2, והסופות
הסוערות, 3 ובמלאכים אשר פורשים כנפיים, 4 ובמלאכים
אשר מפרידים בין הטוב לרע 5 ובמלאכים אשר מורידים
את המסרים, 6 של ההצדקה או האזהרה. 7 כי זה אשר
הובטח לכם אכן יבוא.

8 וכאשר יכבו הכוכבים, 9 והשמים יבוקעו, 10 וההרים
יתפוררו,11 והשליחים יוזמנו ביחד במועד שנקבע. 12
לאיזה יום זה נדחה? 13 ליום הדין! 14 ומה תדע על יום הדין?
15 אוי ואבוי באותו היום למכחישים. 16 האם לא הכחדנו
את הדורות הקדומים? 17 כך נעשה גם לדורות הבאים. 18
כי כך אנו מענישים את הכופרים המכחשים! 19 אוי ואבוי
באותו היום למכחישים

20 האם לא בראנו אתכם מנוזל פשוט? 21 (והלא)
הנחנו את זה במקום בטוח, (ברחם) 22 עד למועד קבוע?
23 כך קבענו את שלבי ההתפתחות, ויכולתנו לקבוע היא
אכן אדירה. 24 אוי ואבוי באותו היום, למכחישים! 25 הלא
עשינו את האדמה כמשכן, 26 לחיים ולמתים? 27 והצבנו
עליה הרים גבוהים, והשקינו אתכם מים מתוקים? 28 אוי
ואבוי, באותו היום, למכחישים!

29 (יגידו להם באותו היום) התקדמו אל העונש אשר אליו התכחשתם! 30 התקדמו אל הצל אשר עולה בשלושה עמודים! 31 שאינו מצל ואינו מגן מלהבה! 32 (הצל) אשר משליך ניצוצות כמו מגדלים. 33 בהירים כמו עדר גמלים. 34 אוי ואבוי, באותו היום, למכחישים! 35 ביום הזה הם לא יוכלו לדבר, 36 ולא יורשו להמציא תירוצים. 37 אוי ואבוי, באותו היום, למכחישים! 38 זה הוא יום דין, קיבצנו אתכם יחד עם כל הדורות הקודמים 39 ואם יש בידכם תחבולה נגדי, נסו אותה כעת! 40 אוי ואבוי, באותו היום, למכחישים!

41 אך, היראים ישכנו באותו היום במעיינות מתחת לצל, 42 ויהיו להם פירות כרצונם.43 (יגידו להם באותו היום) אכלו ושתו והתענגו כגמול על מה שעשיתם. 44 כי כך נגמול לעושי הטוב. 45 אבוי באותו היום למכחישים. 46 (ולאלה אשר כפרו ייאמר) אכלו והתענגו מעט, כי כופרים מכחישים אתם 47 אוי ואבוי, באותו היום, למכחישים! 48 כאשר נאמר להם לכרוע (לתפילה), הם לא כרעו. 49 אוי ואבוי, באותו היום, למכחישים! 50 לאיזה דיבור מלבד זה יאמינו?

סורה 78 : א-נבא' (הידיעה)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 על מה הם תוהים ביניהם? 2 על הידיעה האדירה, 3 שבנוגע
אליה הם חלוקים בדעותיהם, 4 לא ולא, עוד יידעו. 5 ואף,
עוד ידעו (את הצדק). 6 הלא שיטחנו את הארץ כשטיח?
7 והלא הצבנו את ההרים כיתדות. 8 ובראנו אתכם זוגות,
9 ונתנו לכם מנוחה ומרגוע בשנתכם, 10 ועשינו את הלילה
כיסוי, 11 ואת היום עשינו לפרנסה, 12 ובנינו מעליכם
שבעה (רקיעים) אימתניים, 13 והצבנו מהם מנורה זוהרת,
14 ומהעננים הורדנו מים בשפע, 15 כדי שנצמיח שם נבטים
וצמחים 16 וגנים השופעים בעלים צפופים 17 אכן, יום
הדין, מועדו נקבע מראש.

18 ביום ההוא, כאשר תישמע התקיעה בשופר אתם
תבואו בהמוניכם, 19 והשמים ייפתחו ויהפכו לשערים,
20 וההרים יתנדפו וייעלמו כמו היו אשליה, 21 אכן, גיהינום
אורב וממתין, 22 הוא יהיה בית לרשעים, 23 שם הם
יישארו תקופות ממושכות, 24 לא ייהנו מקרירות ומרעננת
ולא ממשקה צונן, 25 כי אם, יטעמו שם מים רותחים ונוזל
מצחין 26 כעונש המגיע להם. 27 מפני שהם מעולם לא
חשבו שהם ייאלצו לתת את הדין והחשבון. 28 והם דחו
את האותות וסימנינו על הסף 29 אך אנחנו רשמנו כל דבר

בספר 30 (אז, אנחנו נגיד להם) טעמו את הפירות המרים של חטאיכם, מפני שעכשיו אנחנו לא נעניק לכם דבר זולת עוד ועוד סבל.

31 אך, היראים מאלוהים הם הזוכים, 32 הם יירשו גנים וכרמים, 33 ובתולות חטובות לעולם ועד, 34 וגביעים אשר יעלו על גדותיהם, 35 שם , הם לא ישמעו יותר לשון הרע ושקרים 36 כל זה יהיה הגמול והמתנות, שיקבלו מריבונך כראוי. 37 ריבון השמים והארץ וכל אשר ביניהם, הרחמן אשר לאף אחד מהם אין זכות לדבר אלא ברשותו, 38 ביום ההוא יתייצבו הרוח (המלאך גבריאל) והמלאכים בשורות, אף אחד לא יוכל לדבר מלבד זה שהרחמן ירשה לו, וכל אשר ידברו יהיה רק צדק. 39 היום הזה ודאי יגיע, לכן, כל מי שחפץ בכך, ישוב אל ריבונו. 40 הזהרנו אתכם מעונש ממשמש ובא (באחרית הימים), ביום בו כל אחד יראה את תוצאות מעשיו, וביום בו זה שכפר יגיד הלוואי והייתי נהפך לעפר

סורה 79 : א-נאזיעאת (העוקרים)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 (שבועה במלאכים) אשר עוקרים את הנשמה, 2
ושנושאים בנחת את נשמת המאמין, 3 ושממהרים למה
שהצטוו, 4 ושמגיעים ליעד לפני הנשמות (או לאש או לגן
העדן) 5 ובאלה אשר מסדרים ומכוונים את כל הצווים (של
אלוהים) 6 ביום שבו זעזוע מחריד יזעזע את העולם כולו. 7
ואשר לאחריו יגיע זעזוע מחריד נוסף. 8 ביום ההוא לבבות
בני האדם יפעמו בחרדה, 9 ומבטיהם יועלבו ויבוזו במבטן
אל האדמה. 10 הם יגידו: האמנם אנחנו נשוב לחיים? 11
הייתכן דבר כזה לאחר שכבר נהפוך לעצמות נרקבות? 12
והם יוסיפו ויגידו: אכן, זו תהיה שיבה משפילה והפסד גדול.
13 אך, כל מה שיידרש זה רק תקיעה אחת בשופר, 14 והנה,
תראו, הם ישובו לחיות על פני האדמה!

15 האם שמעת על הסיפור של משה, 16 כאשר ריבונו
קרא לו כשהיה בעמק המקודש "טווא": 17 "לך אל פרעה,
כי מריו גאה". 18 ואמור לו: "האם אתה מוכן להיטהר?" 19
"האם תרצה שאדריך אותך אל ריבונך, כדי שתירא אותו?"
20 אז, משה הראה לו את הסימן האדיר 21 אך, (פרעה)
התכחש לזה וכפר. 22 אז, הוא מיהר להפנות את גבו 23
והוא קיבץ את כולם, 24 ואמר: "אני ריבונכם העליון!" 25

אבל, אז אלוהים הכניע אותו והנחית עליו את העונש הכבד, גם בעולם הזה וגם בעולם הבא. 26 (ודאי) יש בזה מוסר השכל עבור אלה היראים מאלוהים.

27 האם אתם קשים יותר לבריאה מאשר הרקיעים, אשר הוא בנה 28 בכך שאת כיפתם רומם למקום גבוה ועיצב אותם בצורה מושלמת, 29 ואשר את לילם עשה אפל, ואליהם מביא את אור היום, 30 ומהאדמה אשר הוא שיטח, 31 ולאחר מכן הוציא מתוכה את המים ואת הצמחייה (והמרעה), 32 ואת ההרים הוא הציב ביציבות, 33. וכל זה להנאתכם ולהנאת חיותיכם?

34 כאשר יגיע המאורע המחריד, 35 יום בו ייזכר כל אדם בעבור מה הוא התאמץ, 36 וכולם יראו את הגיהינום. 37 (ביום ההוא) כל מי שהתנהג בשאננות, 38 והעדיף את חיי העולם הזה, 39 ימצא את עצמו בגיהינום! 40 אך, זה אשר פחד לעמוד מול ריבונו, ואשר התאפק בסיפוק תאוות נפשו, 41 הוא ישכון בגן העדן. 42 ישאלו אותך על השעה (יום הדין) , הם יגידו : מתי היא תגיע? 43 (העיקר) מה אתה (מקיים) מהתזכורת הזאת ? 44 רק ריבונך יודע מתי תגיע ! 45 אתה רק מזהיר את אלה אשר יראים מפניה. 46 ביום שבו הם יראו אותה, הם ירגישו כאילו כל חייהם בעולם הזה היו לא יותר מערב אחד או בוקר אחד.

סורה 80 : עבס (קמט את מצחו)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 קמט את מצחו והפנה את גבו, 2 כאשר בא לקראתו
העיוור, 3 אבל, כיצד תוכל לדעת אם הוא בא להיטהר, 4
או שמא יהרהר בהזהרה ויפיק תועלת ממנה, 5 אולם, אל
זה שחושב את עצמו עשיר, 6 אליו אתה פונה בהתלהבות.
7 אף שהאשמה היא לא עליך אם הוא לא ייטהר. 8 אך
את זה אשר מגיע אליך בהתלהבות, 9 והוא חרד מאלוהים,
10 אותו אתה מזניח. 11 אכן! זה דברי תוכחה ואזהרה ,
12 ומי שרוצה, נאפשר לו לזכור. 13 זה ירד על עמודים שטופי
כבוד, 14 (עמודים) נעלים ומטוהרים. 15 (אשר טוהרו)
בידי הסופרים החכמים (מלאכים), 16 הנעלים והמטוהרים.
17 אבוי לאדם! הוא כל כך כפוי טובה! 18 ממה אלוהים ברא
אותו? 19 הוא ברא אותו מטיפה! הוא ברא ועיצב אותו,
20 ועושה עבורו את הדרך קלה מאוד, 21 ואחר כך ממית
אותו וגורם לו להיקבר. 22 וכאשר הוא ירצה, הוא יקים
אותו לתחייה. 23 אך האדם מסרב לעשות את המוטל עליו.
24 האדם צריך להתבונן באוכל שלו. 25 אנחנו גורמים לגשם
לשטוף את האדמה. 26 אחרי כן אנו מבקעים את האדמה,
27 וגורמים לתבואה לצמוח מתוכה , 28 ואת הענבים ואת
הירקות, 29 ועצי זיתים ועצי דקל, 30 וגנים אשר בהם

נובטת הצמחייה,31 ופירות ומדשאות ,32 אשר מספקים (מזון) לכם ולמרעכם,

33 אך כאשר יושמע הקול מחריש האוזניים (קול השופר), 34 ביום ההוא יברח האדם אפילו מאחיו, 35 ומאבא שלו ומאימא שלו, 36 ומאשתו ומהבנים שלו, 37 ביום ההוא יהיה לכל אחד מספיק דאגות משל עצמו. 38 ביום ההוא יהיו גם פנים קורנות 39 צוחקות וצוהלות, 40 אך גם פנים אשר יהיו מכוסות באבק 41 ומוחשכות באפלה 42 אלו יהיה אלה שכפרו באמת והתמידו בחטאים.

סורה 81 : א-תכּוויר (החשיכה)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 כאשר תחשיך השמש, 2 והכוכבים יאבדו את אורם, 3 וההרים יעקרו ממקומם, 4 וכאשר הנאקות ההרות, הריונם ייפסק, 5 וכל החיות יקובצו לאותו המקום, 6 וכאשר הים יבער באש, 7 וכאשר הנשמות יחולקו, 8 וכאשר הילדה שנקברה בעודה בחיים תישאל, 9 בעבור איזה חטא היא נרצחה? 10 וכאשר יפתחו הספרים שתיעדו את מעשיהם של בני האדם, 11 וכאשר יפתחו השמיים, 12 וכאשר השאול יעלה באש, 13 וכאשר גן העדן יגיע, 14 אז תדע כל נפש את אשר הביאה לעצמה.

15 ואכן אני נשבע גם בכוכבים הנסוגים... 16 הכוכבים
אשר נעים במסלול אשר נקבע להם... 17 ובלילה כשהוא
יורד ומחשיך, 18 ובנשימתו של הבוקר בעת עלייתו, 19 שאכן
הדברים הללו ניתנו באמצעות שליח מכובד 20 אשר בורך
בכוחות, ולו שמור מקום של כבוד אצל אדון כס-המלכות,
21 (המלאכים) יעשו כדברו, מפני שאכן הוא נאמן. 22 זה
שבא מקרבכם (הנביא מוחמד) אינו אחוז דיבוק, 23 הוא
בצדק ראה אותו (את המלאך גבריאל) באופק הבהיר,
24 והוא לא מצר עיניו על הלא נודע, 25 וזה ממש לא דבריו
של השטן הארור. 26 אז לאן אתם הולכים? 27 זו הזהרה
בהירה לכל האנושות. 28 לכל מי שמעוניין מכם ללכת
בדרך הישרה, 29 אך לעולם לא תוכלו לרצות אלא אם ירצה
בכך ריבון העולמים.

סורה 82 : אל-אִנפִטאר (ההתבקעות)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 כאשר השמים יתבקעו, 2 וכאשר הכוכבים יתפזרו,
3 וכאשר הימים יעלו על גדותיהם, 4 וכאשר הקברים יפתחו,
5 אז כל נפש תדע מה הקדימה ומה השאירה מאחור. 6 הוי
בן אדם! מה זה הדבר אשר התעה אותך מזה אשר מקיים
אותך בשפע וטוב עין? 7 אשר ברא אותך, נתן לך צורה

ותכנן (ועשה) אותך... 8 בכל אופן אשר רצה הרכיב אותך.
9 ולמרות זאת אתם מתכחשים ליום הדין. 10 ואכן, ישנם
שומרים הצופים בכם, 11 (שומרים) אצילים אשר מתעדים
הכול, 12 והם יודעים כל מה שאתם עושים. 13 הצדיקים
ישכנו באושר עילאי , 14 בזמן שהרשעים יהיו בגיהינום,
15 אליו הם יכנסו ביום הדין, 16 ולעולם לא יצאו משם!
17 מה אתה יודע על יום הדין? 18 ושוב, מה אתה יודע על
יום הדין? 19 זה יהיה יום אשר בו לא יהיה לאף נפש תועלת
עבור נפש אחרת, והמילה ביום המיועד הוא רק לאלוהים.

סורה 83 : אל-מוטפפין (הנותנים מעט מהנדרש)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

אבוי לאלה המחסירים במשקל ובמידה, 2 שעבור עצמם הם
דורשים מאחרים את מלוא המשקל והמידה, 3 אך, כאשר
הם נותנים לאחרים לפי משקל או מידה, הם מפחיתים.
4 האם האנשים הללו אינם מבינים שהם יקומו לתחיה?
5 (הם יקומו לתחיה) ליום הגורלי, 6 היום אשר בו יעמדו בני
האדם לפני ריבון העולמים, 7 אכן! אך התיעוד של הרשעים
הוא בסיג'ין, 8 ומה הובא לידיעתך לגבי הסיג'ין? 9 זהו
תיעוד רשום! 10 אבוי, ביום ההוא, לאלה למתכחשים בשקר,
11 אלה שמתכחשים בשקר ליום הדין, 12 ולא יתכחש בזה

מישהו מלבד כופר רשע ומרושע. 13 כאשר דברי אלוהים מועברים אליו, הוא אומר: "אלו אגדות ישנות!" 14 לחלוטין לא! מעשיהם המרושעים אופפים את ליבם! 15 אכן! ביום ההוא, יוצב חוצץ בינם לבין ריבונם, 16 והם יושלכו אל אש הגיהינום. 17 ולאחר מכן, יגידו להם: "זה הדבר אשר בו כפרתם".

18 אך לעומת זאת, התיעוד של מעשי הצדיקים שמור במרומים ("עיליין"). 19 והאם תדע בכלל מה המרומים ("עיליין")? 20 זה תיעוד רשום, 21 והמלאכים המקורבים לאלוהים יעידו עליו. 22 הצדיקים ודאי יהיו באושר עילאי. 23 הם יישבו על כורסאות ויביטו סביבם בפליאה. 24 תמצא על פניהם את קרינתו של האושר העילאי. 25 יינתן להם לשתות משקה טהור וחתום. 26 החותם יהיה עשוי ממאסק, כי זה מעניק את ההשתוקקות למשתוקקים. 27 והמשקה הזה נמהל במי המעיין מגן העדן, 28 מעיין אשר ממנו ישתו אלו הקרובים לאלוהים. 29 אכן, הכופרים המתכחשים נהגו לצחוק על המאמינים 30 וכאשר הם היו חולפים על פניהם, הם היו קורצים עין זה לזה (בזלזול), 31 וכאשר הם היו חוזרים אל בתיהם, הם נהגו לרכל עליהם. 32 וכאשר הם היו רואים אותם, הם היו אומרים בזלזול "אלה בוודאי תעו בדרך". 33 אף שהם לא נשלחו להיות להם לשומרים. 34 לכן היום, המאמינים יצחקו על אלו שכפרו. 35 על מושבים

נוחים הם יושבים ומביטים מסביב, כדי לראות, 36 האם אלו שכפרו בצדק קיבלו את מה שראויים לו בגלל מעשיהם?

סורה 84 : אל-אִנשקאק (קריעת הרקיע)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 כאשר הרקיע יקרע לגזרים, 2 וישמעו בקול ריבונם כפי
שהם חייבים, 3 והאדמה תשתטח לחלוטין, 4 ואת כל אשר
בתוכה תוציא ותהיה ריקה, 5 תשמע בקול ריבונה כפי
שהיא חייבת... 6 הוי האנשים! אתם כל כך מתאמצים
להתקרב לריבונכם, ואכן תפגשו אותו . 7 זה אשר יקבל את
הספר שלו בימינו, 8 הדין וחשבון איתו יהיה קל, 9 וחוזר
אל האנשים שלו בשמחה. 10 וזה אשר יימסר לו הספר
שלו מאחורי גבו, 11 הוא יתחנן לכך שהוא יוכחד לחלוטין,
12 והוא יושלך לאש הלהבה, 13 הוא נהג לחגוג עם חבריו,
14 מפני שהוא מעולם לא חשב שהוא יאלץ לשוב. 15 אבל
אכן הוא ישוב! אלוהים צפה בו לאורך כל הדרך! 16 אני
נשבע בזוהר השקיעה, 17 ובלילה ובכל אשר (הלילה) יצפין,
18 ובזוהרו של הירח המלא, 19 אתם תתקדמו משלב אחד
למשנהו. 20 אז מה איתם שהם לא מאמינים? 21 (מדוע)
כאשר מקריאים את הקוראן עליהם הם אינם סוגדים?
22 אכן, אלה אשר נשענים על כפירה בצדק, יתכחשו לזה,

23 אך אלוהים יודע היטב את כל מה שהם מצפינים בלבם,
24 לכן, בשר להם על העונש הכואב. 25 להוציא אלה אשר
האמינו ועשו מעשי חסד, הם יקבלו גמול בלתי מוגבל

סורה 85 : אל-בורוג' (הכוכבים)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 (השבועה) בשמיים שטופי הכוכבים! 2 וביום המובטח!
3 ובעד ובמעיד, 4 הוכחדו חופרי התעלות, 5 אשר הבעירו
אש פראית! 6 הם ישבו סביבה , 7 כדי לצפות בדבר
האכזרי שהם עשו למאמינים, 8 אשר הם שנאו אך ורק
מפני שהם האמינו באלוהים הכול יכול ומהולל, 9 אשר לו
שייכות מלכות השמיים ומלכות הארץ, ואכן אלוהים עד
לכול. 10 אלה אשר רדפו את המאמינים והמאמינות ולא
הביעו חרטה על מעשיהם, הם בוודאות יסבלו את עונש
הגיהינום, ואת עינוי השריפה! 11 אך אלו אשר מאמינים,
ועושים את המעשים הטובים, הם יזכו בגן-עדן שמתחתיו
זורמים נהרות...וזה הניצחון הגדול! 12 אחיזתו של אדונך
היא אכן עוצמתית, 13 זה הוא אשר ברא ואשר חוזר לברוא,
14 והוא הסולח והאוהב, 15 בעל כס-המלכות המפואר.
16 אשר עושה את כל אשר הוא חפץ. 17 הייתכן כי לא
שמעת את הסיפור על הצבאות? 18 (הצבאות) של פרעה

ות'מוד? 19 אך הכופרים ממשיכים להיות עקביים בשקרם. 20 אך אלוהים יסגור עליהם מכל הכיוונים. 21 זה אכן קוראן מפואר, 22 אשר כתוב על לוח שמור ומוגן

סורה 86 : א-טארִק (הכוכב הנוצץ)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 (שבועה), והרקיע ואל-טארק (בכוכב הלילי הדופק
בקול)! 2 והאם הובא לידיעתך מה הוא אל-טארק?
3 הכוכב הנוצץ (בלילה)! 4 אין אפילו יצור אחד שנשאר
ללא (מלאך) משגיח. 5 טוב לאדם שיהרהר בדבר שממנו
הוא נברא. 6 הוא נברא מנוזל מתפרץ! 7 (הנוזל) אשר
מגיע מבין חוליות המותניים ועצמות החזה 8 ובהחלט יכול
להשיב אותו (לחיים)! 9 ביום שבו יתגלו כל הסודות, 10 לא
יהיה לו (ליצור) שום ישע או מסייע! 11 אני נשבע בשמים
אשר מחזירים, במחזוריות, לאדמה את כל מה שעולה
ממנה! 12 ובאדמה הנבקעת (בצמיחה מחודשת)! 13 זהו
דיבור החלטי, 14 ואיננו היתול. 15 אכן, הם חורשים מזימות,
16 וגם אני חורש מזימות נגדם. 17 לכן, תן מרווח זמן
לכופרים, הנח להם עוד זמן מה.

סורה 87 : אל-אעלא (העליון)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 שבח את שמו של ריבונך העליון, 2 אשר ברא ונתן
צורה. 3 ואשר קבע והדריך, 4 ואשר הצמיח את המרעה,
5 ולאחר מכן הופך אותו לעשב נובל שחור. 6 אנו נביאך
לקריאת הקוראן בלי לשכוח אותו, 7 מלבד מה שאלוהים
ירצה. אכן, הוא יודע את הגלוי ואת החבוי. 8 אנו ננחה
אותך ל(דרך אלוהים) המועדפת. 9 הטף (להם), אם
ההטפה תשנה (אותם) לטובה! 10 מי שיפיק תועלת ממנה
הוא הירא.11 אך, הכופר יתעלם ממנה. 12 ולכן, הוא יישרף
באש (הגיהינום) הכבירה, 13 שבה הוא לא ימות ולא יחיה!
14 אך, יזכה מי שהיטהר (האמין), 15 והילל את ריבונו
והתפלל. 16 אולם, אתם מחשיבים את העולם הזה. 17 אף
שהעולם הבא עדיף יותר ונשאר לתמיד. 18 אכן, זה (נזכר)
בספרי הקודש המקוריים הקודמים, 19 בספרי הקודש
המקוריים של אברהם ושל משה.

סורה 88 : אל-ע'אשיה (המאורע הנורא)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 האם שמעתם על אל-ע'אשיה? 2 ביום ההוא, יהיו פנים
עלובות ובזויות, 3 הם (אלה אשר כפרו) יעבדו אז קשות
לחינם ויהיו מותשים, 4 (וסופם) הם יישרפו בדליקה היוקדת,
5 וייאלצו לשתות מי מעיין רותחים! 6 לא יהיה להם שום
מזון מלבד קוצים, 7 (מזון) שלא ישביע אותם ולא ישבור
את רעבונם, 8 אך, באותו היום יהיו גם פנים מאושרות.
9 שיהיו שבעי רצון מתוצאות מעשיהם. 10 (הם יהיו) בגנים
מרהיבים, 11 שם הם לא ישמעו דיבורי שטות. 12 ובו יהיה
להם מעיין שופע. 13 ובו יהיו להם ספות נישאות, 14 וכוסות
מוכנים לשתייה ליד המעיין, 15 ויהיו להם כריות ערוכות
נוחות, 16 ויריעות מפוזרות. 17 הלא יתבוננו בגמלים, איך
נוצרו? 18 ואל השמים, איך הועלו למעלה? 19 ואל ההרים,
איך הם נקבעו? 20 ואל האדמה, איך היא נפרשה? 21 אז,
הטף להם! המשימה שלך היא רק להטיף! 22 אינך מושל
בהם! 23 אך, זה אשר התעלם וכפר. 24 הוא ייענש בידי
אלוהים בעונש האיום והנורא. 25 אכן, אלינו הם ישובו!
26 ואז, ודאי, נשפוט אותם

סורה 89 : אל-פג'ר (השחר)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 (שבועה) והשחר, 2 ובעשרת הלילות, 3 ובזוג וביחיד,
4 ובלילה החולף, 5 האם אין בזה שבועה מספקת עבור
הנבון? 6 האם לא ראית איך נהג ריבונך ב(אנשי) עאד?!
7 ובאנשי אירם, בעלת הבניינים הגבוהים?! 8 אשר לא נוצר
כמוה על פני האדמה? 9 ובשבט ת'מוד, אשר חצבו בסלעים
שבנחל? 10 ובפרעה בעל היתדות (לעינוי)?! 11 (כל אלו)
אשר גדשו פשעים עלי אדמות, 12 והפריזו במעשי שחיתות
בהן! 13 לכן, אדונך הנחית עליהם את העונש הצורב!
14 כי אכן, ריבונך אורב! 15 ובאשר לבני האדם, אם ריבונו
ינסה אותו בשפע של כבוד וחסד, יאמר: "ריבוני העניק לי
כבוד." 16 אך, אם ריבונו יבחן אותו ויגביל את מחייתו, הוא
יאמר: "ריבוני ביזה אותי". 17 לא ולא! אכן, אינכם נותנים
בטוב עין ליתום, 18 ואינכם מעודדים ודואגים להאכיל
את הדל, 19 ומצרפים לחלקכם בירושה גם את חלקם של
אחרים. 20 ואוהבים את הכסף אהבה אדירה. 21 לא ולא!
כאשר העולם ייחרב עד היסוד. 22 וכאשר ריבונך יבוא עם
המלאכים, שיעמדו לפניו בשורות. 23 בעת ההיא, תובא
גיהינום. ובאותה עת, האדם ייווכח לדעת, אך, מה תועיל לו
התוכחה? 24 יאמר: "הוי, לו הכנתי די בשביל חיי ". 25 בעת

ההיא, אף אחד לא יעניש כמו שהוא יעניש 26 ואף אחד
לא יוכל לכפות כמוהו! 27 הוי, הנשמה הבטוחה! 28 שובי
אל ריבונך המרוצה ממך, מלאת סיפוק, 29 והיכנסי בחברת
נאמני (הצדיקים)! 30 והיכנסי לגן העדן שלי.

סורה 90 : אל-בלד (העיר)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 אני נשבע בעיר הזאת , 2 ואתה שוכן בעיר הזאת,
3 ובהורה ובצאצאיו: 4 שבראנו את האדם לטרחה. 5 האם
הוא סובר שלא יעלה בידי אף אחד לגבור עליו? 6 הוא
אומר: כבר בזבזתי ממון רב ! 7 האם הוא בצדק סובר
שאף אחד לא צפה בו? 8 האם לא בראנו לו זוג עיניים?
9 ולשון? וזוג שפתיים? 10 והראינו לו את שני השבילים?
11 אך, הוא לא התאמץ לעבור את המכשול. 12 והאם נהיר
לך מה המכשול? 13 (המכשול) הוא לשחרר עבד! 14 או
להזין (עני) בעת רעב, 15 (להזין) יתום בעל קרבת דם,
16 או דל במצוקה. 17 ולהיות בין אלה אשר האמינו המטיפים
איש לרעהו להיות סבלנים ורחומים, 18 אלה, הם שיקבלו
את ספר מעשיהם ביד ימין. 19 אך, אלה הכופרים בדברינו,
הם שיקבלו את ספר מעשיהם ביד שמאל. 20 אש הגיהינום
מקיפה אותם ללא מפלט!

סורה 91 : א-שמס (השמש)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 (שבועה) בשמש ובאורה הזוהר 2 ובירח הבא בעקבותיה,
3 וביום החושף את היקום (באורו), 4 ובלילה המכסה את
היקום (בחשכתו). 5 ובשמיים ובמי שעיצב אותם! 6 ובאדמה
ובמי שהפך אותה שטוחה! 7 ובנשמה ובמי שעיצב אותה
בשלמות, 8 והדריך אותה להבחין בין טוב לרע, 9 אכן, זכה
מי שטיהר אותה (מחטאים)! 10 ואז אשר השחית אותה
ודאי ייכשל! 11 בני שבט ת'מוד כפרו בצדק (האסלאם)
בגלל שאננותם. 12 כאשר מיהר מתוכם האדם המרושע
ביותר. 13 אז, אמר להם שליחו של אלוהים (הנביא סאלח):
"זו נאקת אלוהים, הניחו לה לשתות מחלקה במים!". 14
אולם, הם כפרו בו, ושחטו אותה. לכן, ריבונם השמידם
מחמת הפשע שהם ביצעו והחריבם לחלוטין. 15 ואינו פוחד
מהשלכות.

סורה 92 : אל-ליל (הלילה)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 (שבועה) בלילה המסתיר 2 וביום בזוהרו באורו, 3 וביוצר
הזכר והנקבה. 4 אכן, מעשיכם נבדלים! 5 אולם, המוסר

והירא, 6 ומאמין בגמול, 7 נדריך אותו לשביל מעשי החסד,
8 אך, הקמצן המסופק , 9 ומתכחש לגמול 10 נדריך אותו
לשביל הרשע, 11 ומה יועיל לו ממונו כשימות? 12 אכן,
אנו רק מדריכים. 13 אכן, לנו העולם הבא והעולם הזה.
14 אני מזהיר אתכם מאש בוערת, 15 שבה לא יישרף זולת
המרושע, 16 אשר התכחש וסטה, 17 אך, הירא מאלוהים
יוסט ממנה (מהאש), 18 אשר תורם ממונו להיטהר, 19 לא
כהחזר למישהו על טובה שהוא עשה, 20 אלא, אך ורק,
למען ריבונו הנעלה, 21 (ובאחריתו) יהיה מתרצה (מגמולו).

סורה 93 : א-צ'וחא (שעת אמצע הבוקר)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 (שבועה) באמצע הבוקר, 2 ובלילה המאפיל. 3 כי ריבונך
לא זנח אותך , ולא סלד ממך, 4 וחיי העולם הבא, אכן,
עדיפים לך מחיי העולם הזה. 5 וישפיע לך ריבונך מחסדיו
עד שתחוש סיפוק. 6 הלא היית יתום ונתן לך מחסה?
7 והלא חיפשת את הצדק, והדריכך אליה? 8 והלא היית דל,
והפכך עשיר? 9 לכן, אל תקפח את היתום, 10 ואל תדחה
מעליך את מבקש הנדבה, 11 אך, אודות שפע ריבונך כלפיך
הרבה לספר

סורה 94 : א-שרח (הארת הלב)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 הלא הארנו לך את ליבך (באמונה)? 2 והורדנו מעליך
את מטענך הכבד, 3 אשר הכביד על גבך, 4 ורוממנו את
שמך הנשגב? 5 ואכן, לאחר המצוקה תבוא הרווחה,
6 אכן, לאחר המצוקה תבוא הרווחה. 7 עת תהיה פנוי, 8
ואל ריבונך התכוון בכמיהה!

סורה 95 : א-תין (התאנים)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 (שבועה) בתאנים ובזיתים, 2 ובהר סיני. 3 ובעיר הבטוחה
הזאת, 4 אכן, בראנו את האדם (וצאצאיו) בדמות המושלמת
ביותר, 5 והשבנוהו (הכופר) לדרגה הפחותה ביותר,
6 מלבד אלה אשר האמינו ועשו את הטוב, להם גמול
אינסופי (בגן העדן). 7 אם כן, מה עוד גורם לך להתכחש
ליום הדין? 8 אכן, הלא אלוהים הוא המושלם שבשופטים?

סורה 96 : אִקרא' (קרא!)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 קרא בשם ריבונך אשר ברא! 2 ברא את האדם מקריש
דם נצמד! 3 קרא! וריבונך הנותן בשפע! 4 אשר לימד
בעט, 5 לימד את האדם את אשר לא ידע. 6 לא ולא! אכן
האדם מפריז במריו, 7 בחשבו שאינו זקוק לו. 8 אכן, אל
ריבונך תשוב. 9 הראית את זה שמונע, 10 מעבד להתפלל.
11 הראית אם היה בדרך הישר? 12 או הטיף ליראת אלוהים?
13 הראית אם ישקר ויפנה עורף? 14 הלא ידע שאלוהים
רואה אותו? 15 לא ולא! במידה וימשיך, אנחנו נסחב אותו
מקדמת ראשו, 16 קדמת ראשו הכוזבת, החוטאת. 17 ואז,
שיקרא לחבורתו, 18 אנחנו נזמן את מלאכי הגיהינום!
19 לא ולא! אל תיכנע לו, ותסגוד והתקרב.

סורה 97 : אל-קדר (ליל הגורל)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 אכן, אנו הורדנוהו (את הקוראן) בליל הגורל. 2 והאם
נהיר לך מהו ליל הגורל ? 3 ליל הגורל טוב יותר מאלף
חודשים. 4 המלאכים והרוח (המלאך גבריאל) יורדים בו
בהיתר ריבונם, לכל משימה. 5 שלום הוא עד עלות השחר.

סורה 98 : אל-ביינה (ההוכחה)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 אלה אשר כפרו, מבין אנשי הספר ,והמשתפים (עבודה זרה), לא נטשו את כפירתם עד אשר הוצגה בפניהם ההוכחה, 2 שליח מאלוהים משמיע בעל פה כתבי קודש מטוהרים, 3 הכוללים ספרי קודש יקרי ערך. 4 ואנשי הספר לא שוסעו, אלא אחרי בוא ההוכחה אליהם. 5 הם נדרשו רק לעבוד את אלוהים במסירות שלמה לדת אברהם, ולקיים את התפילה ולהוציא זכאת . הן, זוהי דת הצדק. 6 הן, אלה אשר כפרו מבין אנשי הספר והמשתפים, באש הגיהינום, שם לעולם ועד, אלו הם הרשעים שביצורים. 7 הן, אלה, אשר האמינו ועשו חסדים, הם המשובחים שביצורים, 8 גמולם אצל ריבונם יהיה גני-עדן אשר נהרות זורמים מתחתיהם, שם יהיו לעולם ועד. אלוהים יתרצה מהם, והם יתרצו מאלוהים, זה למי שירא מריבונו.

סורה 99 : א-זלזלה (הזעזוע)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 כאשר תזועזע האדמה ברעידתה, 2 ותוציא האדמה את מטמוניה הכבדים. 3 ויגיד האדם :"מה יש לה"? 4 ביום ההוא היא תגיד את החדשות שלה, 5 מפני שכך ריבונך השרה לה.

6 ביום ההוא ייפרדו בני האדם לקבוצות, כדי לראות את
מעשיהם. 7 הן, מי שיעשה חסד כמשקל גרגר, יחזהו. 8 הן,
מי שיעשה רשע כמשקל גרגר, יחזהו.

סורה 100 : אל-עאדיאת (הסוסים השועטים)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 (שבועה) והסוסים השועטים בהתנשפותם! 2 המציתים
ניצוצות אש, 3 העורכים פשיטות (במפתיע) עם הפצעת
השחר, 4 ומעוררים אבק רב, 5 ופורצים לאמצע צבא האויב.
6 אכן, האדם מתכחש לריבונו, 7 והוא מעיד על כך. 8 והוא
אוהב מאוד את ההון. 9 הלא יכיר כשיוקמו לתחיה אלה
שבקברים, 10 ויתגלו הסודות אשר בלבבות? 11 ביום ההוא
ריבונם בקי היטב בהם

סורה 101 : אל-קארִעה (הצרה הגדולה)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 (שבועה) בצרה הגדולה. 2 מה היא הצרה הגדולה?
3 ומה אתה יודע על הצרה הגדולה? 4 יום אשר בו בני
האדם כפרפרים הנסים לכל הכיוונים 5 וההרים כפיסות
של הצמר הקרוע לגזרים 6 הן, מי משקל מעשיו (הטובים)
כבדים, 7 הוא בחיים מאושרים. 8 אך, מי שמשקלם קל,
9 אז משכנו השאול. 10 והאם תכיר מה הוא? 11 אש חמה!

סורה 102 : א-תכאת'ור (תאוות הבצע)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 תאוות הבצע הסיטה אתכם, 2 עד שביקרתם בבתי הקברות. 3 לא ולא! סופכם שתדעו. 4 אכן! סופכם שתדעו 5 לא ולא! לו תכירו הכרה וודאית 6 את השאול הייתם רואים, 7 ושנית, תראוה בוודאות! 8 ובאותו יום ,תיתנו דין וחשבון על ההנאות.

סורה 103 : אל-עצר (הזמן)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 (שבועה) בזמן! 2 אכן, האדם סופו לאבדון! 3 מלבד אלה אשר האמינו ועשו את הטוב, ויעצו על הצדק, ויעצו על הסבלנות.

סורה 104 : אל-הומזה (הרכלן)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 אבוי, לרכלן ולזה שמוציא לשון הרע 2 אשר קיבץ כסף ומנה אותו. 3 הוא חושב שכספו יביא לו חיים נצחיים. 4 לא ולא! אכן, ייזרק אל המועכת (הגיהינום)! 5 ומה תדע על המועכת?! 6 זו אש אלוהים, הבוערת 7 ואשר תשרוף את לבבות 8 הן, היא סוגרת עליהם 9 בעמודים ניצבים

סורה 105 : אל-פיל (הפיל)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 האם לא ראית כיצד פעל ריבונך בבעלי הפיל? 2 הלא
טרפד את קנונייתם?! 3 כאשר הביא כנגדם קבוצות של
עופות 4 אשר יידו בהם אבני טיט קשיחות 5 ועשה אותם
כקש נאכל!

סורה 106 : קוראיש (שבט קוראיש)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 בשל היכרותם של קוראיש 2 היכרותם בנסיעותיהם בחורף
ובקיץ 3 משום כך, שיעבדו את ריבון הבית הזה (אל-כעבה)
4 אשר הזינם מפני רעב, והעניק להם ביטחון מפני פחד.

סורה 107 : אל-מאעון (החסד הפשוט)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 הראית את זה אשר מתכחש ליום הדין? 2 הוא זה שדוחה
מעליו את היתומים, 3 ואינו נחלץ להאכיל את המסכנים,
4 אבוי למתפללים, 5 אלה אשר מתמהמהים לקיים תפילה,
6 אלה אשר עושים רק בשביל להראות, 7 ומונעים את
החסד הפשוט.

סורה 108 : אל-כאות'ר (נהר אל-כאות'ר)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 אכן, נתנו לך את נהר אל-כאות'ר, 2 לכן, התפלל לריבונך וזבח לו זבח, 3 אכן, שונאך הוא הנכרת!

סורה 109 : אל-כאפִרון (הכופרים)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 אמור: הוי הכופרים! 2 אין אני עובד את אשר אתם עובדים 3 ואין אתם עובדים את אשר אני עובד, 4 ולא אני עובד את אשר עבדתם,5 ואין אתם עובדים את אשר אני עובד 6 לכם דתכם, ולי דתי.

סורה 110 : א-נצר (הניצחון)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 כאשר מגיע הניצחון מאלוהים והשחרור, 2 ותראה את האנשים נכנסים בהמוניהם אל דתו של אלוהים 3 אז הלל בשבח את ריבונך והתחנן אל סליחתו, כי הוא תמיד סלחן.

סורה 111 : אל-מסד (סיבי הדקל)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 יגדעו ידי "אבו-להב" ויגדע הוא! 2 .לא יועיל לו הונו וכל
אשר רכש, 3 והוא יישרף באש הלהבה, 4 ואשתו, נושאת
עצי ההסקה, 5 סביב צווארה יהיה חבל מסיבי הדקל.

סורה 112 : אל-אִחלאץ (האמונה הטהורה)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 אמור: הוא אלוהים, אחד! 2 אלוהים הוא הנצחי! 3 לא
הוליד ולא נולד, 4 ולא היה אחד ששווה לו.

סורה 113 : אל-פלק (השחר המפציע)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 אמור: אני חוסה בריבון השחר המפציע,
2 מפני רשעותו של אשר ברא 3 מפני רשעות החושך
כשהוא מאפיל. 4 ומפני רשעותן של הנושפות בקשרים,
5 ומפני רשעותו של המקנא בקנאתו.

סורה 114 : א-נאס (בני האנוש)

בשם אלוהים הרחמן הרחום

1 אמור: אני חוסה בריבון האנשים, 2 מלך האנשים,
3 אלוה האנשים, 4 מפני רשעותו של הלוחש המסתתר
5 זה המלחש בלבבות של האנשים 6 מפני השדים והאנשים.

הקוראן

הקוראן, ספר אשר מבשר טובות למין האנושות, לצד תוכחה אלוהית, שמדגישה את החשיבות של גילוי האמת על ידי האדם, במישור הרוחני וגם במישור האינטלקטואלי.

לכל ספר יש את המטרה שלו, והמטרה של הקוראן זה לעורר את האדם לתכנית הבריאה של אללה. זאת אומרת, להגיד לאדם מדוע אללה ברא את העולם הזה, מה התכלית של הצבת האדם על פני האדמה, מה דרוש מהאדם בתקופת החיים שלפני המוות שלו, ועם מה הוא הולך להתמודד לאחר המוות. התכלית של הקוראן היא לגרום לאדם להיות מודע למציאות הזאת, ובכך להדריך את האדם במהלך החיים שלו, לעבר העולם הבא.

הנושאים העיקריים של הקוראן הם הארה, קירבה לאללה, שלום ורוחניות. הקוראן עושה שימוש בכמה מושגים, כגון "תָוָסוּם","תָדָבוּר", וגם "תָפָקוּר", והמושגים הללו מצביעים על הפקת לקחים באמצעות התבוננות, חשיבה והרהור על אותותיו של אללה, אשר מפוזרים ברחבי העולם. התרגום הנוכחי של הקוראן לקח בחשבון את הנושאים והמושגים הללו.

GOODWORD
www.goodwordbooks.com
www.cpsglobal.org

ISBN 978-93-86589-38-5
9 789386 589385